

بڼه ما و مېتوډه کاني ره خڼه ي نه ده بې

د.نصرالله امامی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی

(هه‌فته‌ی ئه‌ده‌بی

وه‌رگێڕانه‌ له فارسییه‌وه

هیمداد حوسین

سه‌نگه‌ر نازم

۲۰۱۸

- بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی
 - د.نصرالله امامی
 - وه‌رگی‌رانی له فارسییه‌وه: سه‌نگه‌ر نازم و هیمداد حوسین
 - دیزاینی به‌رگ: ئیبراهیم سالح
 - چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر، ۲۰۱۸
 - تیراژ: (۱۰۰۰)دانه
 - کليلة وشه‌کان: بنه‌ما، میتود، ره‌خنه، نه‌ده‌ب
 - له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کاندا ژماره ()ی سالی
- ۲۰۱۸ی دراوه‌تی

امامی، نصرالله

مبانی و روش‌های نقد ادبی

تهران، نشر جامی ۱۳۷۷.

چاپ سوم: ۱۳۸۵

ISBN:964-5620-62-7

پیرست

بابه‌ت

لاپه‌ره

١٥..... ئاماژه‌یه‌ک بو ئه‌م وه‌رگیڕانه

١٩..... به‌شی یه‌که‌م: ناساندنیکی گشتی

١٩..... وشه‌ی ره‌خنه

٢٠..... ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و پیناسه‌ی ئه‌ده‌ب

٢٥..... ئامانجه‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی

٣٥..... ریژه‌یی بوونی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی

٣٦..... گرنگی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی

٤٠..... ره‌شبینی سه‌باره‌ت به‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی

٤٣..... په‌راویزه‌کانی به‌شی یه‌که‌م

٤٧..... به‌شی دووهم: ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ ئیراندا

٤٧..... له‌ ئیرانی کۆندا

٤٨..... ره‌خنه‌ی یادداشتنامه‌کان

٥٠..... لباب الالباب

٥١..... تذکرة الشعراء

٥٢..... اتشکده‌ اذر

٥٣..... یادداشتنامه‌ی نه‌سرئابادی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی رهنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

توحفه‌ی سامی و یادداشتنامه‌کانی دواتر..... ۵۴

۲- رهنه‌ی نووسهران..... ۵۶

ترجمان البلاغة..... ۵۷

چهار مقاله (چوار گوتار)..... ۵۸

قابووسنامه..... ۶۰

حدائق السحر..... ۶۱

المعجم..... ۶۲

به‌هارستانی جامی..... ۶۴

رهنه‌ی شاعیران..... ۶۵

په‌راویزه‌کانی به‌شی دووهم..... ۶۸

به‌شی سییه‌م: شه‌پۆله‌ نوێکان له رهنه‌ی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخه‌ی

ئێراندا..... ۷۱

گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی و بیروکه‌ نوێگه‌راکان..... ۷۱

کۆر و کۆمه‌له‌ ئه‌ده‌بییه‌کان..... ۷۶

سه‌رده‌می قاجار و ده‌سپیکه‌ گۆرانکاری ئه‌ده‌بی..... ۷۷

گرنگترین هۆکاره‌کانی گه‌شه‌کردنی رهنه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌رده‌می

قاجار و مه‌شرووته‌دا..... ۸۰

پیشه‌وایانی رهنه‌ی نوێ له ئه‌ده‌بی ئێرانیدا..... ۸۵

ئاخوندزاده..... ۸۵

موحه‌مه‌د ته‌قی به‌هار (مه‌لیکولشوعه‌را به‌هار)..... ۸۸

فاتیمه سه‌ییاح..... ۹۲

به‌دیعو لزه‌مان فروزانفهر..... ۹۵

عه‌بدولحوسین زه‌رین کوب..... ۹۸

په‌رویز ناتل خانله‌ری..... ۱۰۱

په‌راویزه‌کانی به‌شی سییه‌م..... ۱۰۴

به‌شی چواره‌م: ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا..... ۱۰۹

۱. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌رده‌می جاهیلیدا..... ۱۱۰

۲. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویدا..... ۱۱۲

۳. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌رده‌می عه‌به‌باسیدا..... ۱۱۵

۴. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخ‌ی عه‌ره‌بی..... ۱۲۴

چه‌ند که‌سایه‌تییه‌کی هاوچه‌رخ له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا..... ۱۲۶

په‌راویزه‌کانی فه‌سل‌ی چواره‌م..... ۱۳۰

به‌شی پینجه‌م: ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له یۆنانی کۆن و

روژئاوادا..... ۱۳۵

ئه‌فلاتوون..... ۱۳۸

ئه‌رستۆ..... ۱۴۳

تیروانینه‌کانی ئه‌رستۆ له ره‌خه‌دا..... ۱۴۶

ئه‌رستۆ و شیوه‌(فۆرم)..... ۱۴۷

راستی و درۆ له شیعر له روانگه‌ی ئه‌رستۆدا..... ۱۴۸

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌دوای روخانی ئه‌سینا و زالبوونی رۆما..... ۱۵۱

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له چاخی رینیسانسدا..... ۱۶۲

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا..... ۱۶۹

ره‌خه‌ی نوێ..... ۱۷۷

ده‌سپیکێ ره‌خه‌ی نوێ..... ۱۷۷

له ره‌خه‌ی پراکتیکی رچارده‌وه‌ تا ره‌خه‌ی نوێ رانسۆم..... ۱۸۱

بنه‌ماکانی ره‌خه‌ی نوێ..... ۱۸۳

په‌راویزه‌کانی به‌شی پینجه‌م..... ۱۸۶

به‌شی شه‌شه‌م: ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان، یا ره‌خه‌ی ده‌قناسی..... ۱۹۳

ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان و به‌ره‌مه‌ هاوچه‌رخه‌کان..... ۱۹۴

کورتە میژوو و پیشینه‌یه‌کی ره‌خه‌ و ساگردنه‌وه‌ی..... ۱۹۵

گرنگی و پێویستی ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان..... ۲۰۰

گۆرپانکاری و ساخته‌کاری له ده‌قه‌کاندا..... ۲۰۳

مه‌رج و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ره‌خه‌گری ده‌قه‌کان..... ۲۰۸

پروژه‌ی راستکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان..... ۲۰۹

په‌راویزه‌کانی به‌شی شه‌شه‌م..... ۲۱۸

به‌شی چه‌وته‌م: ره‌خه‌ی ره‌وشته‌گرایی..... ۲۲۳

باسیکی گشتی ده‌باره‌ی پیشینه‌ی ره‌خه‌ی ره‌وشته‌گرایی..... ۲۲۳

به‌هادانانه ره‌وشتییه‌کان له ئه‌ده‌دا..... ۲۲۵

ریژه‌یی بوونی ره‌وشته‌..... ۲۲۸

شیوازی ره‌خه‌ی ره‌وشته‌گه‌را..... ۲۳۰

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

٢٣٥.....ره‌خنه‌ی ره‌وشتی له غه‌زه‌لیکی حافزدا.....

٢٤٠.....په‌راویزه‌کانی به‌شی حه‌وته‌م.....

٢٤٣.....به‌شی هه‌شته‌م: ره‌خنه‌ی ده‌رووناسی

٢٤٣.....پیناسه و باسیکی گشتی.....

٢٤٥.....پیشینه‌ی ره‌خنه‌ی ده‌رووناسی.....

٢٤٧.....فرۆید و ره‌خنه‌ی ده‌رووناسی.....

٢٤٨.....هه‌له‌ تیگه‌یشتن و سنوردارییه‌کان.....

٢٥١.....فرۆید و ماهیه‌تی ده‌روون.....

٢٥٣.....هه‌ست و نه‌ست.....

٢٥٥.....گرییه‌کان له پرۆسه‌ی ده‌رونشیکارییه‌کانی فرۆید دا.....

٢٥٧.....گری ئۆدیپ.....

٢٦١.....گری ئیلکترا.....

٢٦٢.....یۆنگ و نه‌ستی کۆ (ده‌سته‌جه‌معی).....

٢٦٣.....خه‌ون.....

٢٦٦.....خه‌ون و ئه‌فراندنی ئه‌ده‌بی.....

٢٦٨.....خه‌ون و لیکدانه‌وه‌ی هونه‌ری.....

٢٧٠.....شیکردنه‌وه‌ ره‌مزیه‌کان.....

٢٧٢.....شیکردنه‌وه‌ ده‌رووناسیه‌کان.....

٢٧٤.....نمونه‌یه‌ک له ره‌خنه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ده‌رووناسی.....

٢٧٤.....نه‌ینی شه‌هرزاد.....

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونناسی (نهینی شه‌هرزاد)..... ۲۷۸

په‌راویزه‌کانی به‌شی هه‌شته‌م..... ۲۸۳

به‌شی نۆیه‌م: رهخه‌ی میژوویی - ژیاننامه‌یی..... ۲۸۹

پیگه‌ی رهخه‌ی میژوویی - ژیاننامه‌یی..... ۲۹۳

رهخه‌ی میژوویی..... ۲۹۸

روانینه تاکلایه‌نه‌کانی رهخه‌ی نوێ به‌رامبه‌ر به رهخه‌ی میژوویی

شیواز و ته‌کنیکی کار له رهخه‌ی میژوویدا..... ۳۰۶

رهخه‌ی میژوویی له غه‌زه‌لیکی حافز دا..... ۳۰۷

چهند تیبینییه‌کی هونه‌ری..... ۳۱۷

روانینیکی سه‌ربه‌خۆیانه بو رهخه‌ی ژیننامه‌یی..... ۳۱۹

شیاویی و گونجاوییه‌کانی رهخه‌ی ژیننامه‌یی..... ۳۲۰

به‌ره‌ه‌لستیکارانی رهخه‌ی ژیننامه‌یی..... ۳۲۲

لایه‌نگرانی رهخه‌ی ژیننامه‌یی..... ۳۲۶

ژیاننامه و رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... ۳۲۸

په‌راویزه‌کانی به‌شی نۆیه‌م..... ۳۳۳

به‌شی ده‌یه‌م: رهخه‌ی ئه‌فسانه‌یی..... ۳۳۹

چه‌مکی ئه‌فسانه..... ۳۳۹

ئه‌رک و پۆله به‌راییه‌کان و مه‌رام و تایبه‌تمه‌ندی ئه‌فسانه‌کان..... ۳۴۲

ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان یا شیوه میسالییه‌کان (ئارکی تایپه‌کان)..... ۳۴۴

پیشینه‌ی چه‌مکی ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان..... ۳۴۵

- کۆنه‌ست و ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان..... ۳۴۸
- شیعرو ئه‌فسانه..... ۳۵۰
- ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌فسانه له شیعرو ئه‌ده‌بدا..... ۳۵۲
- ئه‌رکه‌کانی ئه‌فسانه له دنیای ئه‌مرۆدا..... ۳۵۹
- پرۆسه‌ی ره‌خه‌ی ئه‌فسانه‌یی..... ۳۶۳
- سه‌رنج و تییینییه ئه‌فسانه‌یییه‌کان له (سی هۆنراوه)دا..... ۳۶۵
- که‌موکۆرییه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌فسانه‌یی..... ۳۷۱
- په‌راویزه‌کانی به‌شی ده‌یه‌م..... ۳۷۳
- به‌شی یازده‌یه‌م: ره‌خه‌ی فۆرمالیستی..... ۳۷۷**
- بنه‌ماو دیدی فۆرمالیسته‌کان..... ۳۷۹
- ده‌سپیک‌کی بیروباوه‌ره فۆرمالیستییه‌کان له ره‌خه‌ی نویدا..... ۳۸۲
- چه‌مکی شیوه‌ی یا فۆرم..... ۳۸۴
- پرۆسه‌ی ره‌خه‌ی فۆرمالیستی..... ۳۸۸
- ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی غه‌زه‌لیکی حافز..... ۳۹۳
- شیکردنه‌وه‌یه‌کی فۆرمالیستیانه..... ۳۹۴
- په‌راویزه‌کانی به‌شی یازده‌یه‌م..... ۴۰۶
- به‌شی دوازه‌یه‌م: ره‌خه‌ی بنیاتگه‌ری..... ۴۰۷**
- چه‌مکی گشتی بنیاتگه‌ری..... ۴۰۷
- فردیناد دی سۆسیر و بنیاتگه‌ری..... ۴۰۹
- زمان و ئاخاوتن(گوتن)..... ۴۱۰

- تېرۋانىنى سوسىر و ئاماژەناسى..... ۴۱۲
- ئاستى سىنكرۋنى و ئاستى دايكرۋنى..... ۴۱۴
- ئاستى ئاسۋىي و ئاستى ستوونى(تەوهرى تەكنشىنى و تەوهرى ھاونشىنى)..... ۴۱۵
- شىكرىدەنەوهرى ئەدەبى لە فۆرمالىزم يا بنىاتگەرىدا..... ۴۱۷
- شىكرىدەنەوهرى بنىاتى شىعر و بەرھەمى ئەدەبى..... ۴۱۸
- بنىاتى زمانىي شىعر..... ۴۲۰
- جۆرەكانى زمانى شىعر و بارى دەلالەتى وشەكان..... ۴۲۲
- ھەلبژاردنى وشەى شىعرىي..... ۴۲۴
- نمۇنە ئاۋەزىيەكانى شاعىر و ھەلبژاردنى وشەيى..... ۴۲۷
- بنىاتى رېزمانى و شىكرىدەنەوهرى شىعر..... ۴۲۹
- بنىاتى مۇسىقايى شىعر و رۆلى دەنگەكان (فونىمەكان)..... ۴۳۰
- پەراۋىزەكانى بەشى دوازىيەم..... ۴۳۶
- بەشى سىزىدەيەم: ھەلۋەشاندىنەوهرى رايى..... ۴۴۱**
- چەمكى ھەلۋەشاندىنەوهرى رايى..... ۴۴۱
- پېشىنەى ھەلۋەشاندىنەوهرى رايى..... ۴۴۳
- ھەلۋەشاندىنەوهرى رايى و دەرچوون لە بنىاتگەرايى..... ۴۴۵
- ھەلۋەشاندىنەوهرى رايى و بەرامبەرىيە دوانەيىيەكان (جىاوازييە دوانەيىيەكان)..... ۴۴۷
- ھەلۋەشاندىنەوهرى رايى لە پىرۋسەى شىكرىدەنەوهدا..... ۴۵۴

هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییی و بیروبۆچوونی نه‌یارانی..... ٤٥٧

په‌راویزه‌کانی به‌شی سیژده‌یه‌م..... ٤٦٠

به‌شی چوارده‌یه‌م: هێرمۆنه‌تیک..... ٤٦٣

چه‌مکی هێرمۆنه‌تیک(راقه‌کاری)..... ٤٦٣

پیشینه‌ی هێرمۆنه‌تیک..... ٤٦٥

راقه‌کردن و شیکردنه‌وه(تاویل و تفسیر)..... ٤٦٧

راقه‌کاری له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راست..... ٤٧٠

هێرمۆنه‌تیک له‌سه‌ده‌ی نۆژده‌یه‌م و تیروانینی شلایه‌رماخه‌ر..... ٤٧١

دیلتای و فراوانکردنی تیوری شلایه‌رماخه‌ر..... ٤٧٣

هێرمۆنه‌تیک له‌سه‌ده‌ی بیسته‌م و تیروانینه‌ نویتره‌کان..... ٤٧٥

له‌هایدگه‌ره‌وه‌ تا گادامیر..... ٤٧٧

(هیرش) و گه‌رانه‌وه‌ بۆ واتای کۆتایی..... ٤٨٠

پۆل ریکۆر و میتۆدۆلۆژی هێرمۆنه‌تیک..... ٤٨١

هێرمۆنه‌تیک له‌ته‌رازووی ره‌خه‌نکاریدا..... ٤٨٣

راقه‌کردنی هێرمۆنه‌تیکی و ره‌خه‌نی خوینه‌ر ته‌وه‌ر..... ٤٨٥

رۆلان بارت و مه‌رگی نووسه‌ر..... ٤٨٧

په‌راویزه‌کانی به‌شی چوارده‌یه‌م..... ٤٩٠

به‌شی پاژده‌یه‌م: ره‌خه‌نی فیمنیستی..... ٤٩٣

چه‌مکی فیمنیزم..... ٤٩٣

ئامانجی فیمنیسته‌کان..... ٤٩٦

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی	
ره‌خنه‌ی فیمینستی له ئه‌ده‌بدا.....	٤٩٨
ره‌خنه‌ی فیمینستی و زمانی ژنانه.....	٥٠١
شیعری فارسی و تیروانینی فیمینستی.....	٥٠٥
په‌راویزه‌کانی فه‌سلێ پازده‌یه‌م.....	٥٠٩
لیستی سه‌رچاوه‌کان.....	٥١٣
ژیاننامه‌ی نووسه‌ر د. نصرت الله امامی.....	٥٢٣
وه‌رگیره‌کان.....	٥٢٦

هه‌واینامه‌ی کتیب

ئامازەيەك بۇ ئەم وەر گىرانه

بابەتى رەخنەى ئەدەبى بە رۇحى ئەدەبىياتى ھەر نەتە وەيەك دادەنرى. ئەمرو ئەدەبىياتناسى ھۆكارىكى گرنكى ناسىنى قۇناغەكانى پېشكەوتنى ھزرو كۆمەلەكانە. تىكەلاوى لق و ژانر و ھونەرەكانى ئەدەب لەلايەك و تىكەلاوى ئەدەبىيات لەگەل زانستە مروقاىەتییەكانى تردا وردەكارى و كۆد ونهينییەكانى دەقى ئەدەبى قورستر كردۆتەوہ. بە تايبەتى رەخنەى ئەدەبى لەگەل فەلسەفە و كۆمەلناسى و دەروونناسى وزمانناسى و....بۆيە ئەركى رەخنەگرى ئىنسكلۆپىيدىشى قورستر كردوہ.

ئەم كتیبەى بەردەستتان ھەولكى ئەكادىمىيە بۇ مېژووى رەخنە لە رۆژھەلات وخستنەرۈوى مېتۆدەكانى رەخنەى ئەدەبىياتى رۆژئاوايى،كە بە ھەموويانەوہ مېژووى بىرى مروقاىەتى تەواو دەكەن. ئەم كتیبە ھەم بۇ ناوہندى رۆشنىبىرى و ئەدەبىي كوردى و ھەم بۇ خويندكارانى بەشە ئەدەبىيەكان بە ھەموو ئاستەكانى خويندنى زانكۆيىەوہ پىويستە و سوودمەند دەبىت.

لە ئەدەبىياتى كوردىدا بە داخەوہ رەخنەى ئەدەبى نەيتوانىوہ رووى راستەقىنەو داھىنان و ستاتىكاي دەقى ئەدەبى كوردى بەرجەستە

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بکات، ئه‌مه‌ش بیگومان نه‌بوونی شاره‌زایی و رو‌شنبیری ره‌خنه‌یی بووه له‌و مه‌یدانه‌دا، بۆیه وه‌رگێرانی ئه‌م جو‌ره کتیبانه به پێویست ده‌زانین چ بۆ ناوه‌ندی ئه‌ده‌بی و چ بۆ خویندکارانی به‌شه ئه‌ده‌بییه‌کان تاوه‌کو شاره‌زایی له میژووی میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی روژئاواییدا وه‌ربگرن و دواتر له‌سه‌ر ده‌قی کوردی پراکتیزه‌ی بکه‌ن.

نووسه‌ری ئه‌م کتیبه‌ خۆی ره‌خنه‌گرێکی دیار و ئوستادی زانکویه و ژماره‌یه‌ک کتیب و وتاری ئه‌کادیمی بلاوکردۆته‌وه، ئه‌م کتیبه‌ سی جار چاپکراوه‌ته‌وه‌و سه‌رچاوه‌یه‌کی باشه‌ بۆ بواری میژوو و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی فارسی. ده‌مه‌وی لێره‌دا ئه‌وه راست بکه‌مه‌وه به‌کاره‌ینانی (ئه‌ده‌بیاتی ئێرانی) پێوه‌ندی به‌ سیتم و بیرکردنه‌وه‌ی بنه‌ماکانی ده‌وله‌تی ئێرانه‌وه‌ هه‌یه له هه‌مبهر نه‌ته‌وه‌کانی ئێرانه‌وه، وه‌کو کورد، بلوچ و عه‌ره‌ب و ئازهری و ئه‌وانی دی، راسته‌ کلتوری هاوبه‌ش له نیوانی نه‌ته‌وه‌کانی چیاکانی زاگرو‌سه‌وه هه‌یه، به‌لام نکۆلی له‌وه ناکریت که هه‌ریه‌کیک له‌و میله‌تانه‌ زمان و کلتوری جیاوازی خۆیان هه‌یه‌و پێی ده‌ناسرینه‌وه. ئه‌ده‌بیاتی کوردی و..... له ئێران هه‌یه، بۆیه ئه‌م زاراوه‌یه ده‌ستکردی سیاسه‌تی داگیرکاری و سه‌پاندنی به‌ زۆره‌ملییه‌و کپکردنی ده‌نگی نه‌ته‌وه‌کانی تره له ئاست فارس، که که‌مینه‌ن.

هيوادارين، وه‌رگێرانه‌که‌مان جیگه‌ی په‌سه‌ندی بیت..

هه‌ولێر- ۲۰۱۸

پیشه‌کیه‌ک بۆ چاپی دووهم

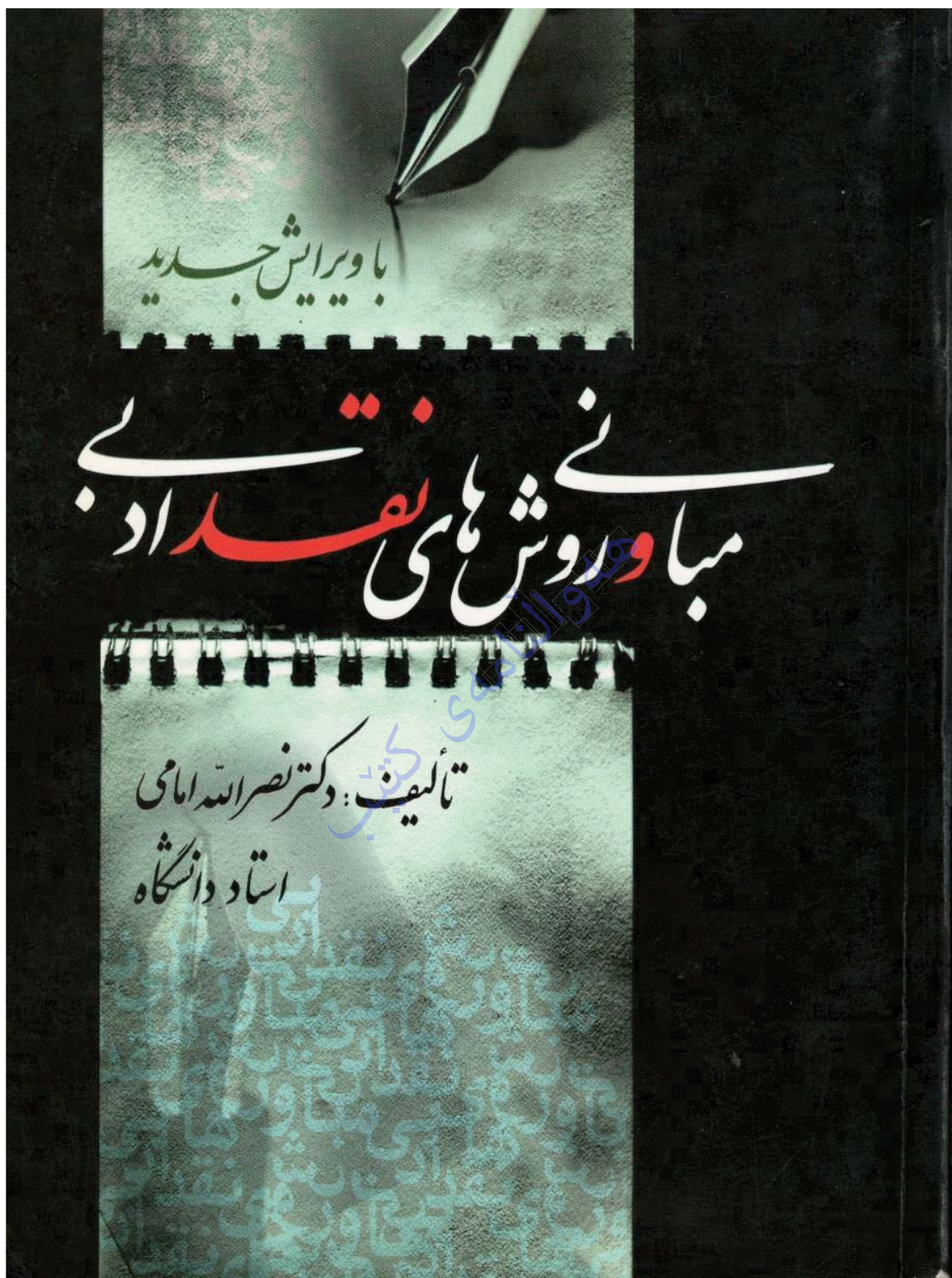
له‌ ساڵی ۱۹۹۸ له‌ به‌ر پێویستی خۆیندکارانی به‌شه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان و م‌کورپی هه‌ندی له‌ هاوکاران و په‌له‌ی به‌رپێز بلاوکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ئاهه‌نگی بلاو بوونه‌وه‌ی کتیبی (بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی)م سازدا،خۆم ده‌مزانێ که به‌هۆی خالی بوونی جیگه‌ی هه‌ندی باس نو‌قرچم لیده‌گرن،له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ش خۆم ئاماده‌کردبوو تا له‌ ره‌خه‌نه‌کانی ئه‌هلی هونه‌ریش سوود وه‌ربگرم.

له‌ ماوه‌ی تیپه‌ر بوونی چه‌ند ساڵی نیوان چاپی یه‌که‌م و دووهمی ئه‌م کتیبه‌دا گوته‌و گرنگی پیدانی خۆیندکاران و سه‌رجه‌م خوازیارانێ ئه‌ده‌ب و ره‌خه‌نه‌،منیان خسته‌ سه‌ر ئه‌و باره‌ی، که بۆ ته‌واوکردنی که م‌کور تیه‌کان،زیاتر به‌ په‌رۆش بم و ئیستا دل‌خۆشم که ئه‌و کاره‌ ته‌واو بووه‌و ئه‌گه‌ر هیشتا کیماسیشی تیدا مابێ،که بیگومان هه‌یه‌،له‌ چاپ و پیداچوونه‌وه‌کانی ئایینده‌دا چاره‌سه‌ری ده‌که‌م.

بنیادی کاره‌که‌م له‌ چاپی دووهمی ئه‌م کتیبه‌دا به‌ ساده‌یی نووسیه‌ و ئه‌گه‌ر دژواری و ناروونیه‌کیش له‌ به‌ش و بابته‌کاندا به‌رچاوده‌که‌وئێ، ئه‌وه‌ سروشتی بابته‌که‌ وایه‌، هه‌لبه‌ته‌ تیگه‌یشتنی ئه‌و شتانه‌ پێویستی به‌ هه‌ندی لیبوورده‌یه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌.

نصرالله امامی

به‌هاری ۲۰۰۶ - زانکۆی شه‌ید چمران

فەسلێ یەکه

ناساندنیکی گشتی

وشه‌ی رهخه:

وشه‌ی رهخه (نقد) له زمانی فارسیدا چهند واتایه‌کی هه‌یه له‌وانه: پارهی باو، پارهی نه‌ختینه (به‌رامبه‌ر به‌قه‌رز)، هه‌لبژاردنی بیخه‌وش و چاکی هه‌ر شتی، هه‌لسه‌نگاندن و پێوانه‌کردن، له‌مه‌حه‌ک دان، نیشان‌دانی چاکی و خراپی و هه‌لبژاردنی باشتترین و نایابترین.

وشه‌ی رهخه‌لیگرتن (انتقاد) یش هه‌ندیجار وه‌کو هاوواتای رهخه (نقد) به‌کاردیت، به‌لام له‌عورف و به‌کاره‌ینانی باوی زماندا جیاوازییه‌کی هه‌ستپیکراو له‌نیوان رهخه و رهخه‌لیگرتن به‌رچاو ده‌که‌ویت، واته رهخه‌لیگرتن زۆربه‌ی کات بو واتای خسته‌پرووی کیماسییه‌کانی شتی یا رهخه‌گرتن له‌کاریک یا که‌سیک ده‌هینریته‌وه، له‌کاتی‌کدا به‌شیوه‌یه‌کی گشتی رهخه له‌م جووره واتایه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

داخراو و سنورداره به‌کار ناهینن و له واتای هه‌سه‌نگاندنی شته‌کان و به‌ره‌مه‌ه‌زی و فیکری و هونه‌ری و کلتورییه‌کان سوودی لی وهرده‌گرن. شایه‌نی وتنه‌که وشه‌ی ره‌خه‌گرتنیش هه‌ندیجار له واتا به‌ربلاوه‌که‌ی خۆیدا به‌کارده‌هینریت و له بارودۆخیکی وه‌ها دایه، که ره‌خه‌ و ره‌خه‌گرتن وه‌کو هاوواتای یه‌کتر له‌گه‌ل یه‌کتریدا ده‌هینرینه‌وه.

هه‌ر دوو وشه‌ی عه‌ره‌بی ره‌خه‌(نقد) و ره‌خه‌گرتن(انتقاد) هاوتای وشه‌ی ئینگلیزی(Criticism)ن. وشه‌ی ناوبراویش له‌زمانی ئینگلیزیدا له‌رووی به‌کارهینانه‌وه‌حاله‌تیکی هاوشیوه و لیکچووی له‌گه‌ل وشه‌ به‌رامبه‌ره‌کانی له‌زمانی فارسییدا هه‌یه، واته‌هه‌ندیجار واتایه‌کی سنوردار و هه‌ندیجاریش واتایه‌کی به‌ربلاو له‌خۆ ده‌گریت. ئه‌و که‌سه‌ی، که‌کاری ره‌خه‌ ده‌کات به‌ره‌خه‌گر(ناقد) یا ره‌خه‌کار(منتقد) ناوده‌بردیت، وشه‌ی (نقاد)، که‌شیوه‌یه‌کی زیده‌رووی ئامیز یا چه‌مکی پیشه‌یی (ره‌خه‌گری) هه‌یه‌که‌متر به‌کار ده‌هینریت، به‌لام به‌کارهینانی وشه‌ی(ره‌خه‌کار) شیوا نییه.

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی و پیناسه‌ی ئه‌ده‌ب

بۆ پیناسه‌ی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی سه‌ره‌تا پێویسته‌ پیناسه‌یه‌ک، هه‌رچه‌نده‌ رێژه‌بیش بیت ده‌باره‌ی ئه‌ده‌ب به‌ده‌سته‌وه‌ بدریت، یه‌کیک له‌ باوترین ئه‌و پیناسانه‌ی که‌ بۆ ئه‌ده‌بیان هیناوه‌ته‌وه‌ بریتیه‌ له: (کۆمه‌له‌ به‌ره‌میکی نووسراوه‌ که‌ به‌رزترین و چاکترین بیروکه‌ و

خه‌یال‌ه‌کانی له‌ بڵندترین و چاکترین شیوه‌دا ده‌ربریبت) ^۱ به‌لام ئه‌م پیناسه‌یه سه‌ره‌رای ناوبانگ و به‌ربلاوییه‌که‌ی که‌میک مایه‌ی تیرامانه، چونکه بیگومان به‌ره‌می نووسراویش هه‌ن، که ره‌نگ‌ده‌روه‌ی پوکاوه‌ترین ده‌رخسته‌کانی بیرکردنه‌وه‌و ره‌فتاری مرۆقه‌کان یا کومه‌لگا بی کلتور و هه‌ندیجار کلتور لاوازه‌کانن و له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا له‌ ریزی ئه‌ده‌بدا هه‌ژمار ده‌کرین.

هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌و پیناسانه‌ی، که بو ئه‌ده‌بیان کردوه ئه‌وه‌یه، که ئه‌ده‌ب چالاکییه‌کی زه‌وقی و به‌رجه‌سته‌کردنیکی بیر و هه‌سته‌کانی مرۆقه، و هه‌ندیجار ده‌وتریت ئه‌ده‌ب ئیله‌ام و سه‌روشیکه له‌باره‌ی سه‌روشت و ژیا‌نی مرۆقه ^۲.

ده‌ربه‌ری ئه‌ده‌ب ده‌توانریت چه‌ند پیناسه‌یه‌کی دیکه بخریته‌روه، که زۆربه‌ی کات زه‌وقی و هه‌ندیجاریش خوازه‌یین (تمثیلی)، ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا سه‌لمینه‌ری ئه‌وه‌یه، که ئه‌ده‌ب له‌ ره‌هه‌ند و لایه‌نی جیاوازه‌وه پیناسه‌گه‌لی زۆر هه‌ل‌ده‌گریت، له‌ پویکی دیکه‌وه جو‌راوجۆری ئه‌م پیناسانه ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته‌یه، که ئه‌ده‌ب بواریکی به‌ربلاوی هه‌یه و له‌ یه‌ک پیناسه‌دا جیگه‌ی نابیته‌وه و ته‌نانه‌ت له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌شه‌وه ده‌وتریت، که هه‌ول‌دان به‌ مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌هینانی پیناسه‌یه‌کی گشتگیر و سه‌راپا بو ئه‌ده‌ب هینده به‌ شتیکی گرنگ و پیویست ناکه‌ویتته به‌ر چاوانه‌وه ^۳، چونکه واتای ئه‌ده‌ب و چه‌مکی عه‌قلی ئه‌ده‌ب بو که سانیک، که سه‌روکاریان له‌گه‌ل

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

به‌ره‌می شاعیران و نووسه‌راندا هه‌یه، یا سوود له‌م به‌ره‌مانه
وه‌رده‌گرن شتیکی شاراره‌ نییه، له‌ پروویکی دیکه‌وه ئه‌گه‌ر له
پیناسه‌ی ئه‌ده‌بدا بوچوونی جیاواز هه‌بیت ئه‌وا له‌ ماهیه‌تی ئه‌ده‌بدا
هیچ جیاوازییه‌ک بوونی نییه، چونکه‌ نزیکایه‌تی و لیکچوون و
هاوبه‌شییه‌کان له‌ناو به‌ره‌مگه‌لیکی به‌رجه‌سته‌ی وه‌ک شانامه‌ی
فیرده‌وسی و ئیلیاده و ئودیسای هومیرۆس و به‌هه‌شتی ونبووی
میلتۆن و کۆمیدیا‌ی یه‌زدانی دانتی مایه‌ی نکۆلی لیکردن نییه و
جیاوازی بیر و زمان و په‌یوه‌ندی و وابه‌سته‌یه‌ شوینییه‌کان
نه‌یتوانیوه تاییه‌تمه‌ندییه‌ هاوبه‌شه‌کانی ئه‌م به‌ره‌مانه له‌ناو بیات^۵.

خالی دیار لیره‌دا ئه‌وه‌یه که به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان له‌ به‌های خۆیاندا
قه‌رزارباری نووسینی بالا و ره‌سه‌نایه‌تی ناوه‌رۆک و په‌یام و ره‌هه‌نده
ئیس‌تاتیکیه‌کان و قابیلیه‌ته هونه‌رییه‌کان، ئه‌م به‌ره‌مانه ده‌توانن له
پووبه‌ریکی به‌ربلاوی ژانر و به‌شه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان ده‌ربکه‌ون که
بریتین له: به‌ره‌م و شیعره‌ داستانییه‌کان، لیریکی، ئه‌فسانه‌یی،
پۆمان، کورته‌ چیرۆک و هاوشیوه‌ی ئه‌مانه^۶.

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ ئه‌ده‌ب وه‌رگیراوه و سه‌ره‌کیتترین باب‌ه‌تی
ئه‌ده‌بیش پیک‌ده‌هینیته، ئه‌گه‌رچی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ چه‌مکه
تاییه‌تییه‌که‌ی خۆیدا به‌هۆی تیکه‌لاوی له‌گه‌ل ره‌هه‌نده هونه‌ری و
زه‌وقیه‌کان ناتوانریت وه‌کو زانین یا زانستیک دابنریت، به‌لام بیگومان
به‌ جو‌ره‌(زانینیکی ئه‌ده‌بی)^۷ هه‌ژمار ده‌کریت، چونکه‌ خاوه‌نی بنه‌ما و

پۆلین بهندی تایبه‌ته و زاراوه و ده‌برپینگه‌لی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و تیگه‌یشته لۆژیکی و پوونکردنه‌وه به‌لگه‌داره‌کان گرنگیه‌کی زۆریان تییدا هه‌یه.

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که له هه‌ندیک له به‌ره‌م و نووسینه‌ی رۆژنامه‌وانیه‌کان ده‌بهریت، نه ستایشکردنه، نه داشۆرین، به‌لکو چالاکیه‌که له‌سه‌ر خۆیندنه‌وه‌یکی زیره‌کانه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کان و وه‌سفکردن و شیکردنه‌وه‌ی ره‌هه‌نده‌ جیاوازه‌کانی ئه‌م به‌ره‌مانه‌ بونیاتنراوه. چالاکیه‌کی له‌م جووره‌ش هه‌لبه‌ته به‌ پش‌تیوانی ناسینی تایبه‌تمه‌ندییه‌ هونه‌رییه‌کان و شاره‌زایی و رۆشنییری و چێژی ره‌خه‌گره‌ راهه‌م ده‌بیته.

له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا - زۆربه‌ی کات نه‌ک هه‌موو کات- ره‌خه‌گر یا ره‌خه‌کار به‌ داوه‌ریکار دانانین، به‌لکو ئه‌و خۆی به‌ داوه‌ری یا شیکردنه‌وه‌ هه‌لده‌ستیت، پێویسته‌ ئه‌وه‌ بزانه‌یت که ئاره‌زوو بو شیکردنه‌وه‌ و داوه‌ری کردن و هه‌سه‌نکاندن چالاکی و توانستیکی زگماکه‌ له‌ سه‌روشتی مروّفا و مروّف له‌ هه‌وه‌لین مانگه‌کانی له‌دایکبوونیدا خاوه‌نی جووره‌ درکردن و هیزیکی شیکردنه‌وه‌ و داوه‌رییه‌، هه‌ر ئه‌وه‌ی که منداڵ به‌ بیستنی ده‌نگیکی خووش دلخووش ده‌بیته و به‌ ده‌نگیکی ناخووش ده‌که‌وێته‌ ترس و تو‌قینه‌وه‌ ئه‌وا جووره‌ شیکردنه‌وه‌ و داوه‌ریکردنیک له‌باره‌ی دیاره‌ده‌یه‌کی ده‌ره‌کی له‌ خۆیدا ده‌رده‌خات و ئه‌م بارودۆخه‌ ورده‌ ورده‌ له‌ودا به‌هیز ده‌بیته‌ تا ئه‌و

کاته‌ی که شیکردنه‌وه و داوه‌رییه‌کانی له قوناغگه‌لیکی چاکتر و گرنگتر ده‌رده‌که‌وئیت.

له تیۆره نوێکانی ئه‌ده‌بی به تایبته بونیاتگه‌ره‌کانی ئه‌وروپا و ئه‌مریکا و له بیری کهسانی وهک (پۆلان بارت)ی زمانه‌وان و ره‌خه‌گری فه‌ره‌نسی و نورترۆپ فرای ره‌خه‌گری ئه‌مریکی، هه‌روه‌ها تیروانینه هیرمۆنه‌تیکییه‌کان بو به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان که له‌به‌شه‌کانی داها‌تو‌دا دینه سه‌ریان، ئه‌رکی ره‌خه‌گر له شیکردنه‌وه یا نیشاندانی خویندنه‌وه‌یه‌کی تایبته بو ده‌قه‌که چر ده‌بیته‌وه تا ئه‌و شوینه‌ی که هه‌روه‌کو بارت ده‌لئیت: (ره‌خه‌گر به‌وئیت شو‌رش‌گی‌رانه بیته، پیوستی به داوه‌ری کردن نییه)^۸.

ئه‌وه‌ی له شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی ئه‌م ره‌خه‌گرانه و تیروانینه (ده‌ق جه‌مسهر) و (خوینه‌ر جه‌مسهر) هه‌که‌یان خراوه‌ته‌پروو له خودی خویدا خالی نییه له ره‌خه‌ و که‌موکۆرییه واقیعییه‌کان، چونکه ئه‌وان به گشت بانگه‌واز و داواکارییه‌کان بو خۆلادان و هه‌لاتن له داوه‌ریکردن و تۆمه‌تبارکردنی ره‌خه‌گرانی نه‌ریتی به کۆت و به‌ندکردن و نیشاندانیان له پیگه‌ی پۆلیسی ئه‌ده‌بیدا خویشیان نه‌یانتوانیوه خۆیان له پارایی داوه‌ریکردن ده‌رباز بکه‌ن، به‌تایبته ره‌تکردنه‌وه‌ی تیروانینه‌کانی دیکه له بیری ئه‌م ره‌خه‌گرانه‌دا خۆی له خویدا جوهره داوه‌ریکردنیکه^۹ و کاره‌که‌یان زیاتر له بارودۆخی دوژمنانی فه‌لسه‌فه ده‌چئیت که نه‌یانده‌زانی دوژمنایه‌تیکردن له‌گه‌ل

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

فهلسه‌فه‌دا خۆی له‌خۆیدا جۆریکه له‌فهلسه‌فه‌گه‌راییی یا به‌ده‌ربرینه ناسراوه‌که فهلسه‌فاندنه، به‌لام له‌ته‌ک هه‌موو ئه‌مانه‌ تیرامانی ئه‌م ره‌خه‌گرانه له‌نیشاندانی گۆشه‌ په‌نه‌انه‌کانی ده‌ق و توێکاری و شیکردنه‌وه‌ی ده‌ق بوته‌ به‌شیکی جیماوی توند و قاییم له‌ میژووی ره‌خه‌ی نویدا.

ئامانجه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی

سه‌باره‌ت به‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ واتا کلاسیکیه‌که‌یدا ده‌توانریت ژماره‌یه‌ک ئه‌رک و ئامانج بخه‌ریته‌روو که له‌ پیکه‌وه‌ پانتایی به‌ربلاوی به‌کاره‌ینانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی نیشان ده‌دن. ئه‌م پانتاییه‌ له‌ ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان، که جۆره‌ چالاکیه‌کی به‌راییه، له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا ده‌ست پیده‌کات و تا شیکردنه‌وه‌ و هه‌ندی‌جاریش داوه‌ریکردنی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان که لوتکه‌ی کاره‌که‌یه‌ به‌رده‌وامی ده‌بیت، له‌م نیوانه‌دا باسه‌ تیۆریه‌کانی وه‌ک ماهیه‌ت و گرنگی ئه‌ده‌ب و ئه‌و مه‌رامه‌یشی که ئه‌ده‌ب له‌به‌رچاوی ده‌گریت به‌شیک له‌قه‌له‌م‌په‌وی بابته‌ی ره‌خه‌ پیک ده‌هینیت.

گشتیتیرین و سه‌ره‌کیتیرین ئامانجه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ تیروانینه ته‌قلیده‌که‌یدا، له‌ دوا‌ی باسه‌ به‌راییه‌کان و ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان به‌ته‌واوه‌تی ئه‌م لایه‌نانه‌ی خواره‌وه‌ن:

1. خسته‌نه‌روو و شیکردنه‌وه‌ و هه‌ندی‌جار را‌قه‌کردن.

2. به‌راوردکردن و به‌هادانان.

3. نیشان‌دانی ره‌هه‌نده لۆژیکی و ڤوونکردنه‌وه‌یه‌کان.

سه‌رنجدان له‌م ئامانجان‌ه ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی ڤرۆسه‌ی ره‌خه‌نه
بارودۆخیکی ناته‌واو و نه‌زۆک له‌خۆ نه‌گریت و دوور بیته له‌و
شیکردنه‌وه و به‌هادانانه گشتی و لیالنه‌ی ، که هه‌ندیجار راسته‌وخۆ
له‌سه‌ر سه‌لیقه تاکه‌که‌سی و به‌بی به‌لگه و پاساوی ماقول بنیات
ده‌نرین^{۱۰}.

خستنه‌ڤوو و شیکردنه‌وه

به‌راوردکردن و به‌هادانان

به‌لگه‌کاری ڤوونکردنه‌وه

ئامانجی سیانه‌یی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی

۱. خستنه‌پوو و شیکردنه‌وه:

خستنه‌پوو و شیکردنه‌وه و په‌سنکردنی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌شیکی گه‌وره‌ی کاری ره‌خه‌ پیکده‌هینیت، چونکه له‌پیش هه‌لسه‌نگاندنی هه‌ر به‌ره‌میک پیویسته به‌ره‌مه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی دروست خستنه‌پوو و شیکردنه‌وه‌ی بو بکریت، به‌ ده‌ربڕینیکی دیکه ده‌بی‌ت بتوانین هه‌ر به‌ره‌میک له‌ پیگه و چه‌مکی دروستی خویدا درک بکه‌ین و ته‌نیا له‌و ریگه‌یه‌وه‌یه، که ده‌توانین له‌ ئاستی پیوانه‌کردندا باشتر له‌ خراپتر بناسینه‌وه یا له‌ ئاستی لیکدانه‌وه‌دا ره‌هه‌نده نادیاره‌کانی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی بو خوینه‌ری ره‌خه‌ ئاشکرا بکه‌ین.

کاتیکی که ره‌خه‌گر به‌ وه‌سفکردنی به‌ره‌میک هه‌لده‌ستیت ئه‌وا کاره‌که‌ی به‌و مانایه‌ نییه، که به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها سه‌رکه‌وتوو بووه له‌ ناساندن و شیکردنه‌وه و خستنه‌پوو ئه‌و به‌ره‌مه، ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه له‌راستیدا تیروانینی ره‌خه‌گره له‌ ره‌هه‌ند و لایه‌نیکی به‌ره‌مه‌که‌دا، له‌به‌رئه‌وه وه‌سفکردنی ئه‌و ناتوانیت په‌سنکردن یا شیکردنه‌وه‌ی ره‌خه‌گریکی دیکه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پووچه‌ل بکاته‌وه و لی‌ره‌دا به‌شیوه‌یه‌کی بنه‌په‌تیانه دیدگا و خویندنه‌وه جو‌راو جو‌ره‌کان پووچه‌لکه‌ره‌وه‌ی یه‌کتر نین، چونکه ره‌خه‌گریکی دیکه ده‌توانیت به‌ره‌مه‌که به‌ وردبوونه‌وه له‌ چه‌ند و لایه‌نیکی تازه‌تر یا جیاوازتر ده‌ربخات و وه‌سف بکات و ئاشکرایه، که ئه‌گه‌ر له‌ پرۆسه‌یه‌کی له‌م

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

جۆرده‌ا به‌لگه‌هینانه‌وه، یا شیکردنه‌وه و راقه‌کاریه‌کیش دیتته‌کایه‌وه،
ئه‌وا ئه‌و به‌لگه‌هینانه‌وه‌ش نیشانده‌ری به‌هادانانه‌ تاییه‌ته‌کانه‌ له‌ دیدگای
هه‌مان ره‌خه‌گره‌وه و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر تیروانینی به‌هادانانی ره‌خه‌نی
ته‌قلیدیش وه‌لا بنیین، هه‌مدیسان له‌ لیکدانه‌وه ره‌خه‌بیه‌کان (ته‌نانه‌ت له
پیش‌که‌وتووترین لیکدانه‌وه ره‌خه‌بیه‌کاندا) جۆره‌هه‌لسه‌نگاندنیکی
لوژیکی به‌شیوه‌یه‌کی شاراوه‌ ده‌خریته‌روو.

لیرده‌ا پیویسته‌ سه‌رنج له‌وه‌ بدریت، که‌ شیکردنه‌وه و ره‌خه‌نی
هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی چوونه‌ ناو خویندنه‌وه‌یه‌کی وردی ئه‌و
ده‌قه‌یه، ئه‌م کاره‌ جۆره‌هه‌ول و کۆش‌شیکری پیشه‌بیه‌ له‌لایه‌ن
ره‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بی و خویندکاران و خۆته‌رخانه‌رانی ئه‌ده‌ب، چونکه
خوینه‌رانی ئاسایی ده‌قه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان زیاتر له‌ هه‌ر شتیکی به‌دوای
به‌ده‌سه‌هینانی چیژن له‌ خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کاندا و کاریکی
ئه‌وتویان به‌ شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه ورده‌کانه‌وه‌ نییه^{١١}.

٢. هه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان:

هه‌لسه‌نگاندن له‌ ره‌خه‌دا به‌ کۆمه‌کی ئه‌زموونگه‌رییه‌کانی ره‌خه‌گر
دیتته‌کایه‌وه و ئه‌م کاره‌ ته‌نیا له‌دوای قول‌بوونه‌وه له‌ به‌ره‌مه
ئه‌ده‌بیه‌کان به‌هه‌ولیکری فیکری داهینه‌رانه و گه‌رانه‌وه بو
ئه‌زموونه‌کانی رابردوو و پیوانه و به‌راوردکردنی نمونه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان
له‌گه‌ل یه‌کتريدا به‌ده‌ست دیت، به‌راوردکردن و به‌رامبه‌رکردنی
ره‌خه‌گر قه‌رزارباری خویندنه‌وه و ده‌سکه‌وته‌کانی پیشینی ره‌خه‌گره

و به‌م هۆیه‌وه هه‌رچه‌نده بازنه‌ی خویندنه‌وه‌ی ره‌خه‌گر فراوانتر بیت
ئه‌وا له‌کاره‌که‌ی خۆیدا سه‌رکه‌وتووتر ده‌بیت، ره‌خه‌گر ده‌توانیت به
لیکۆلینه‌وه له‌ به‌ره‌مگه‌لیک، که هه‌وسه‌رده‌می به‌ره‌میکی تایبه‌تن، یا
به‌کۆمه‌کی به‌ره‌مگه‌لیک، که پیش ئه‌و به‌ره‌مه هه‌تونه‌ته‌کایه‌وه
ده‌ست ببات بۆ جووره شیکردنه‌وه و به‌راوردکردن و هه‌سه‌نگاندنیکی
ورد و له‌م بارودۆخه‌دا کاره‌که‌ی بۆ خوینه‌رانی ره‌خه‌ به‌شیوه‌یه‌کی
توندوتۆل خۆی ده‌نوینیت و مایه‌ی په‌سه‌ندکردن ده‌بیت، بۆ نمونه له
شیعری فارسیدا به‌رام‌به‌رکردنی (گشتاسب نامه)ی ده‌قیقی له‌گه‌ل
شانامه‌ی فیرده‌وسی ده‌توانیت هاوکاری هه‌سه‌نگاندن و داوه‌ریکردنی
ئیمه‌ ده‌رباره‌ی هه‌ر یه‌کیک له‌م دوو به‌ره‌مه‌ بکات و به‌هیزی بکات^{۱۲}.
بۆ درکردنیکی چاکتری ئه‌وه‌ی وترا، پێویسته ئه‌وه‌ی روونبکریته‌وه،
که ده‌قیقی یه‌کیکه له‌ شاعیرانی غه‌زله‌نووسی سه‌رده‌می سامانی، ئه‌و
که‌میک پیش فیرده‌وسی و پیده‌چیت به‌شیوه‌یه‌کی ریکه‌وت و به‌پشت
به‌ستن به‌ بارودۆخه‌کانی سه‌رده‌م، که پالپشتی رووکردنه‌ داستان و
ره‌هه‌نده‌ میلییه‌کانی ده‌کرد هه‌سه‌بیت به‌ هۆنینه‌وه‌ی شانامه و
له‌دوای هۆنینه‌وه‌ی به‌شیک لیی کۆچی دوایی کرد، فیرده‌وسیش
ماوه‌یه‌ک دوای ئه‌و ده‌ستی به‌ هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌ کرد و له‌ کرۆکی
هۆنینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی نزیکه‌ی هه‌زار دیری
هۆنراوه‌که‌ی ده‌قیقی، که ده‌رباره‌ی په‌یداوونی زه‌رده‌شت و
حوکمپانی گشتاسبه‌ خسته‌ ناو شانامه‌که‌ی خۆی و به‌م شیوه‌یه‌،

توانای به‌رام‌به‌رکردنی نیوان دوو ده‌قی داستانی و هه‌سه‌نگاندنیانی فه‌راهه‌مکرد.

هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌ی ده‌قی له‌سه‌ر بنه‌مای شانامه‌ی نه‌بو مه‌نسوری، که به‌ته‌واوترین شانامه‌ی په‌خشانی داده‌نریت^{۱۳} هاتۆته‌کایه‌وه و بیگومان شیوازی کاره‌که‌ی ده‌قیقیش کوالیتییه‌کی نزمی نییه، به‌لام له‌نیوان شیوازی ده‌قیق و شیوازی فیرده‌وسیدا جیاوازییه‌کی زۆر به‌رچاو ده‌که‌ویت. تیگه‌یشتنی نه‌م جیاوازییانه و له‌کو‌تاییدا داوه‌ریکردن ده‌رباره‌ی هه‌ردوو به‌ره‌مه‌که به‌پشتیوانی و کۆمه‌کی هاوسه‌نگیکردنیک له‌باره‌ی ره‌هه‌نده جیاوازه‌کانیان شتیکی زۆر چاک و به‌ره‌مدار ده‌بییت.

هه‌سه‌نگاندن له‌ریگه‌ی هاوسه‌نگیکردنی دوو به‌ره‌مه‌دا

ئێستا به‌وردبوونه‌وه له‌وه‌ی، که وترا‌کاری ده‌قیق و فیرده‌وسی له‌هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتیدا به‌راورد ده‌که‌ین:

1. ده‌قیق له‌هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌که‌ی خۆیدا به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو خۆی راده‌ستی سه‌رچاوه و کانگای ره‌سه‌نی کاره‌که ، واته ده‌قه په‌خشانییه‌کانی شانامه کردوو و له‌داهینان و هه‌سه‌وکه‌وت و بلیمه‌تی شاعیرانه‌ی خۆی به‌و شیوه‌یه‌ی که بارته‌قای به‌ره‌میکی داستانی بیته‌ سوودیکی نه‌وتوی وهرنه‌گرتوو و هه‌ندیجار له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ندیک به‌لگه‌ ریک ده‌ربهرینگه‌لیکی هاوشیوه‌ی ده‌قه ئۆرجیناله‌که‌ی هۆنیوه‌ته‌وه.

2. کاری ده‌قیقی له به‌رام‌به‌رکردن له‌گه‌ل شانامه‌ی فیرده‌وسی له‌پرووی ره‌هه‌نده وه‌سفی و زه‌مینه‌کانی وینه‌کیشان و هیژی خه‌یاکردن لاوازتره.

3. شیعره‌کانی ده‌قیقی له‌پرووی به‌ر‌فراوانی و ورده‌کارییه‌وه که زۆربه‌ی کات له به‌ره‌مه‌ داس‌تانیه‌کاندا بو هینانه‌کایه‌وه‌ی کاریگه‌رییه‌کی زیاتر چاوه‌پروان ده‌کریت بیبه‌شه به‌شیوه‌یه‌ک که کوژی به‌زم و په‌زم و گه‌توگو و گه‌په‌رانه‌وه‌کان به مه‌به‌ستیکی کورت و هه‌ندیجار له یه‌ک تا سی چوار دیر ته‌واو ده‌بن، نموونه‌یه‌ک له‌م کورته‌بیژییه‌ ئه‌و به‌یته‌ی خواره‌وه‌یه:

در گنج بگشاد و روزی بداد بزد نای رویین بنه بر نهاد

یا وه‌سفکردنی مه‌یدانه‌کانی جه‌نگ و هه‌ها کورت و به‌په‌له‌په‌له که له حاله‌ته وه‌سفی و هونه‌رییه تایبه‌ته‌کانی داستانه‌کان ده‌چیته ده‌ره‌وه و به‌جووره راپۆرت و چیرۆکیکی وشک ده‌چیت و ته‌نانه‌ت له هه‌ندیکی بواردا له‌پرووی کارتیکردنی داس‌تانیه‌وه لاوازه، له‌کاتیکدا له‌پرووی خسته‌پرووی شیعریدا سست و لاواز نییه^{۱۴}.

4. فیرده‌وسی له کروکی کاره‌که و ئه‌و بو‌شاییه‌یه‌ی، که دیته پێشه‌وه ناوه‌روکی جیاواز و خسته‌پرووی لایه‌نه فه‌لسه‌فی و په‌وش‌تییه‌کان ده‌ئاخنیته ناو کاره‌که، له‌کاتیکدا، که (ده‌قیقی) خو‌ی له‌م کاره‌ دا‌هینه‌رانه بیبه‌شکردوه.

5. له به‌ره‌مه‌که‌ی (ده‌قیقی) دا جوړاوجوړیه‌ک که شایسته‌ی هونراوده‌یه‌کی داستانی بیت نابینریت و له‌به‌ر ئه‌م هویه ته‌کنیکی ئه‌و له وه‌سفکردنی پال‌ه‌وانان و هینانه‌وه‌ی وشه و ده‌ربرینه‌کان دووچاری دوباره‌کردنه‌وه ناهونه‌رییه‌کان ده‌بیت، شایه‌نی گوته، که دووباره‌کردنه‌وه له به‌ره‌مه‌ داستانییه به‌رزه‌کاندا خاسیه‌ت و شیوازیکی خو لیلانه‌دراوه، به‌لام له‌م بارودوخیکی له‌م جوړه‌دا زیره‌کی و هونه‌رمه‌ندییه‌کانی شاعیر ده‌توانیت ره‌نگ و بوی وه‌رژبوون له‌م لایه‌نه دووربخاته‌وه، بو نمونه‌ ده‌زانین، که دوپاتکردنه‌وه به‌یه‌کیک له تایه‌تمه‌ندییه‌کانی شانامه‌ی فیرده‌وسی داده‌نریت، به‌لام فیرده‌وسی هه‌ولیداوه تا قسه‌ دووباره‌کان و چه‌ندباره‌کان به‌ بالاده‌ستی زمانی و توانسته جوړاوجوړه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتردا تیکه‌لاو بکات به‌شیوه‌یه‌ک که هیچ پارچه‌یه‌ک له وشه‌کانی ئه‌و به‌شیوه‌یه‌کی دووباره و بیزارکه‌ر خو‌ی نه‌نوینیت^{۱۵}.

ئیس‌تا ئه‌و پرس‌یاره دیته پیش‌ه‌وه، که ئایا به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه به‌رزه‌کان و شا‌کاره‌کان چوون بوونه‌ته پیوه‌ر بو هه‌لسه‌نگاندن و به‌هادانانه‌کان؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که ئه‌م به‌ره‌مانه (به‌هوی هاوده‌نگی و کو‌ده‌نگییه‌کی گشتی ماوه‌یه‌کی دورودریژ)^{۱۶} بوونه‌ته پیوه‌ریک بو هه‌لسه‌نگاندنه ره‌خنه‌بییه‌کان و ئه‌م هه‌لبژاردنه، که

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

به‌ره‌می تیپه‌رینی کات و پالفتیه‌ی و بیژینگی قوناغ و وه‌چه جیاوازه‌کانه شیوه‌یه‌کی ته‌واو سروشتی و سه‌ربه‌خۆی هه‌بووه. له کۆتاییدا پێویسته ئه‌وه بگوتریت، که له دوورپایانی هاوسه‌نگکردنی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کترا ده‌توانریت دوو به‌ره‌م یا چه‌ند به‌ره‌میکی یه‌ک نووسه‌ریش له‌ ریگه‌ی به‌رامبه‌رکردنیان و به‌ سه‌رنجدان له‌ نمونه‌ هاوشیوه‌کان بخریته بواری شیکردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندن و له‌م ریگه‌یشه‌وه ده‌توانریت ره‌وتی گۆرانی داهینه‌رانه و دینامیکی، یا دابه‌زین و دارووخانی کاری شاعیر درک بکریت.

۳. به‌لگه‌کاری و پوونکردنه‌وه

ده‌بیته ئه‌وه قبول بکریت، که ده‌توانریت بابه‌ته ئه‌ده‌بیه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی لۆژیکی بخریته ژیر تیشکی لیکۆلینه‌وه، چونکه داوه‌ریکردنه ئه‌ده‌بیه‌کان سه‌داسه‌د شتگه‌لیکی چیژ و سه‌لیقه‌یی نین، له‌ داوه‌ریکردندا سه‌باره‌ت به‌ به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی ناتوانریت هاوشیوه‌ی قسه‌کردن و نیشاندانی بۆچوون ده‌رباره‌ی جوهره خۆراکیک یا خواردنه‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت کار بکریت، ئیمه ده‌بیته بتوانین بۆ تیگه‌یشته‌نه ئه‌ده‌بی و ره‌خه‌یه‌کانی خۆمان چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک بخه‌ینه‌پوو، کاتیک که ده‌ره‌قه‌تی ده‌رخستن و چه‌سپاندنی به‌لگه هاتین، ئه‌وسا ده‌توانین ئومیده‌وار بین، که خۆمان و که‌سانی دیکه‌مان قایل کردووه^{۱۷}.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

پێویسته باسه‌ی پروونکردنه‌وه‌یی و به‌لگه‌کاریه‌کان (توجیهی و استدلالی) له سنووری رهخه‌دا به‌شیوه‌یه‌کی شاره‌زایانه و زیره‌کانه بخریته‌پروو، چونکه هاوشیوه‌ی ئه‌م جووره‌ی باس و گفتوگۆیانه ده‌توانن به ئاسانی له سنووری ئه‌ده‌دا بچنه‌ده‌روه و بچنه‌ناو گوتاره سیاسی و ئه‌خلاق‌ی و ئایدۆلۆژییه‌کانه‌وه و له‌کو‌تاییدا ئه‌م گوتارانه رهخه‌ی ئه‌ده‌بی به‌ره‌و لای خۆیان کیش بکه‌ن و به‌ها ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کان بخه‌نه‌په‌راویزه‌وه، له بارودۆخ‌یکه‌ی له‌م جووره‌دا به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای بارودۆخه‌ تایبته‌ و داخراوه‌کان ده‌چنه ژێر هه‌لسه‌نگاندنه‌وه و ره‌هه‌ندی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری به‌ره‌مه‌که، که پێویسته له‌پیش هه‌ر شتی‌که‌وه سه‌رنجی لێ‌دریته‌، شوین و پێگه‌یه‌کی لاوه‌کی و په‌راویزی و هه‌رده‌گریته‌.

به‌لگه‌هه‌ینانه‌وه بۆ نیشاندانی به‌رزتری یا نزمتری هه‌ر به‌ره‌مه‌یکه ئه‌ده‌بی ده‌بیته‌ بنه‌ما و ئامرازه‌کانی خۆی له‌خودی به‌ره‌مه‌که‌وه و هه‌سته‌ بخت و ئه‌م خاله‌ نیشاندهری جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌که، که له رهخه‌ی نویدا به‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ده‌دریته‌، به‌لام بێگومان بۆ سوودوهرگرتن له‌ تیبینییه‌ ده‌ره‌کی و ده‌ورو به‌رییه‌کان به‌مه‌به‌ستی تیگه‌یشتنه‌ رهخه‌یه‌کان ده‌توانیته‌ سوود له‌ زانیاری و هۆشیارییه‌ په‌راویزییه‌کانیش وه‌ربگریته‌، ئه‌م تیبینی و زانیارییه‌ ده‌توانن له سه‌ر تیگه‌یشتنه‌کانی رهخه‌گر و به‌لگه‌کانی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک پالپشتیکه‌ر- (نه‌وه‌ک یه‌کلاکه‌ره‌وه‌) بن.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

به‌لگه‌هینانه‌وه له رهخه‌ی ئه‌ده‌بیدا شیوه‌یه‌کی ته‌واو ریژه‌یی هه‌یه، چونکه وه‌کو ئه‌وه‌ی پیش‌تریش به‌جۆریک له‌جۆره‌کان ئاماژه‌ی پیکرا، هه‌ر به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه‌ک، که له‌لایه‌ن رهخه‌گره‌وه‌نیشان ده‌ده‌ریت پیوه‌ندی به‌روانین و تیگه‌یش‌تنی تایبه‌تی ئه‌و له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌که‌وه هه‌یه، بۆ نمونه، به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه‌ک، که رهخه‌گری ده‌روونناس له‌لیکدانه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیدا هه‌یه‌تی ده‌توانیت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی، که له‌لایه‌ن رهخه‌گری ره‌وش‌تگه‌را، یا ئه‌فسانه‌ناس یا زمانناس ده‌خریته‌پوو جیاواز بیت و له‌هه‌مان کاتدا دژیه‌کییه‌کیش له‌م نیوانه‌دا به‌رچاو نه‌که‌ویت.

ریژه‌یی بوونی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی

هیچ رهخه‌یه‌ک ناتوانیت شیوه‌یه‌کی ره‌ها و سه‌دا سه‌دی هه‌بیت، چونکه رهخه‌گرانی ئه‌ده‌بی ده‌شی به‌سه‌رنجدان له‌بارودۆخ و زه‌مینه‌ی تیگه‌یش‌تنی خۆیان بۆ به‌ره‌مه‌که‌ و هه‌روه‌ها به‌ئاوردانه‌وه له‌کات، هه‌روه‌ها له‌و به‌ره‌مانه‌شی که دواتر ده‌خولقیترین تیروانین و لیکدانه‌وه‌یه‌کی دووباره‌یان سه‌باره‌ت به‌به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان هه‌بیت، به‌ده‌ربهرینیکی ساده‌تر رهخه‌ی هیچ به‌ره‌میک بۆ یه‌ک جار و بۆ هه‌میشه‌شکل ناگریت و به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان هاوته‌ک له‌گه‌ل گۆرانه‌کۆمه‌لایه‌تی و کلتوری و سیاسی و هونه‌رییه‌کاندا پیوستیان به‌شیکردنه‌وه و رهخه‌گرتنیکی دووباره، یا چه‌ند باره‌ ده‌بیت.

گۆران و ئه‌فراندنه تازه‌کان له ئه‌ده‌بی ئه‌م‌پۆدا ئی‌مه ناچار به تیرامان و سه‌ره‌له‌نوێ هه‌لسه‌نگاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کۆن ده‌کات و له‌پروویکی دیکه‌وه ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م‌پۆ هه‌رگیز ناتوانیت بی مه‌رام و نیاز بیت له‌ئاست ناسین و زانیی ئه‌ده‌بی کۆندا، چونکه ئه‌ده‌بیاتی کۆن زۆربه‌ی کات ئه‌زموونیکه بو ئه‌ده‌بی ئه‌م‌پۆ.

هه‌ر چۆنیک بیت ئه‌و جیاوازییانه‌ی، که له‌ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییدا به‌هۆی تیروانینه جیاوازه‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌ون نیشاندهری ئه‌وه‌ن، که هه‌ر جۆره هه‌لسه‌نگاندنیک به‌شیوه‌یه‌ک، که گونجاوه له‌گه‌ل گۆشه‌نیگای ره‌خه‌گر سه‌باره‌ت به به‌ره‌مه‌که ئه‌نجام ده‌دریت و شیوه‌یه‌کی ره‌ها و سه‌د له سه‌دی نییه.

گرنگی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی

ئه‌و کاته‌ی، که قسه‌ دیته سه‌ر گرنگی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی سه‌ره‌تا ئه‌م پرسیاره ده‌خریته‌پوو، که ئایا ئه‌ده‌ب ده‌توانیت به بی بوونی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی بوونی هه‌بیت و به‌رده‌وامی به کاری خۆی بدات؟

وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که ئه‌ده‌ب به‌بی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیش ده‌توانیت بوونی هه‌بیت، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی، که زمان به‌بی ریزمان ده‌توانیت پارێزگاری له بوونی خۆی بکات. به‌لگه‌ی ئه‌و قسه‌یه ئه‌وه‌یه، که به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان له‌پیش ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه‌ن و به‌شیک گه‌وره‌ی له‌وه‌ی، که به‌ناوی بنه‌ماکانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ده‌خریته‌پوو، له‌خه‌سه‌له‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه وه‌رگیراوه، کاری

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ره‌خه‌گر هه‌له‌هینجان و پۆلینه‌ندی و به‌کاربردنی ئه‌م بنه‌ما و پیوه‌رانه‌یه له پیگه‌ی راس‌ته‌قینه‌ی خۆیاندا و گوێزانه‌وه‌ی ئه‌زمونه ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کانی رابردوو به‌سه‌انی داها‌توو، ئه‌مه‌ش ئه‌و خاله‌یه که ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ده‌کاته‌ خاوه‌ن به‌ها و گرنگیه‌کی نکۆلی لینه‌کراو.

له‌ته‌ک گرنگیه‌ک، که له‌ کۆنه‌وه به‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی دانراوه که‌سانیکیش هه‌بوون، که ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیان هینه‌ به‌ گرنگ و پیوست دانه‌ناوه، پالنه‌ری ئه‌م جو‌ره که‌سانه، که زۆریکیان خۆیان ئه‌فرینه‌ری به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانیش بوون له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، که زۆربه‌ی کات گیانی قبولکردنی ره‌خه‌ له‌لای هه‌ندیکیان لاواز بووه و له‌ رپوویکی دیکه‌وه نه‌یان‌توانیوه له‌م خاله‌ تیبگه‌ن، که ره‌خه‌گر ده‌توانیت له‌ رینوینی و ئاراس‌ته‌کردنی هه‌وله ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کانی نووسه‌ر و شاعیراندا که‌سیکی سوودبه‌خش بیت.

ره‌خه‌ی ته‌ندروست و زیندوو هه‌رچه‌نده ده‌توانیت خاله‌ لاواز و به‌هیزه‌کانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان ئاشکرا بکات، هاوکات به‌های راس‌ته‌قینه‌ی ئه‌م به‌ره‌مانه‌ش ده‌رده‌خات، بۆیه ئه‌وه رپوونه، که نه‌بوونی ره‌خه‌یه‌کی له‌م جو‌ره ده‌بیته‌ هۆی چه‌قه‌ستن له‌ ئه‌فراندنی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کاندا و نه‌بوونی هه‌لسه‌نگاندن و داوه‌ریکردنه دروست و پته‌وه‌کان و له‌ کۆتاییشدا ده‌بیته‌ هۆی دابه‌زین و دارپووخانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر.

به ده‌بریندییکی دیکه ره‌خه‌گریکی چاوکراوه و بیمه‌رام، که خاوه‌نی چیژیکی لیوانلیو و تیگه‌یش‌تتیکی قوول و جوانه به پالپشتی زانست و لوژیک له مشت و مالکردن و بالابردنی هونه‌ری تیده‌کوشتی و ئه‌رکیکی گرنگ و کاریگه‌ر له ئه‌ستۆ ده‌گریت، توانای لیكدانه‌وه و لوژیکی مه‌حکهم مۆله‌تی پینادات، که هونه‌رفروشه‌ خوده‌رخه‌ره‌کان ناوبانگ و په‌سه‌ندییه‌کی ناره‌وا به‌ده‌ست بینن و هونه‌رمه‌نده خاکیه‌کانیش له تاریکایی بیرچوونه‌وه و گوشه‌یه‌کی گومناویا بمیننه‌وه) ۱۸ .

یه‌کیک له دیارترین کاره‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وه‌یه، که له‌نیوان هونه‌رمه‌ند و هونه‌ر وهرگر رۆلی نیوه‌ند و میانگیری هه‌یه. بابه‌تیک که ئه‌رکی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له به‌رامبه‌ر خوینه‌رانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا به‌رجه‌سته ده‌کات بریتییه له ده‌ست‌نیشانکردن و جیاکردنه‌وه‌ی به‌ره‌می ره‌سه‌ن له به‌ره‌می ناره‌سه‌ن و لاساییکه‌ره‌وه، که زۆربه‌ی کات سوودیان له رۆوکه‌شگه‌راییی و تیف تیفه‌دان وهرگر تووه، ئه‌مه‌ش بۆ خوینه‌رانی ئاسایی سه‌خته و وه‌کو ئه‌وه‌ی تۆل‌ستۆی ده‌لی: به‌ره‌میکی ساخته زۆربه‌ی کات زیاتر له به‌ره‌میکی ره‌سه‌ن ده‌بیته مایه‌ی سه‌رسوورمانی و ترس^{۱۹}، له‌رۆویکی دیکه‌وه ریکلامه رۆژنامه‌وانییه‌کان له چوارده‌وری هه‌ندیک له به‌ره‌مه‌ ناره‌سه‌نه‌کان ده‌توانیت بیري خه‌لکانیکی زۆر به لاریدا بیات و لی‌ره‌وه‌یه، که ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی ده‌بیته بیته مایه‌ی رینموونی و رۆونکه‌ره‌وه‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

خوینهرانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان له بارودۆخیکی وه‌هادا ئه‌گه‌ر خوینهریک وینایه‌کی وا بکات، که پۆیستی به‌ رهخه‌ی ئه‌ده‌بی نییه و چیژ و سه‌لیقه‌که‌ی به‌سه‌ بۆی، ئه‌وا بیگومان به‌رامبه‌ر به‌ هونه‌ر و ئه‌ده‌ب سته‌می کردوووه.

ئه‌وه ته‌نیا خوینهران نین، که له‌ کاری رهخه‌گر و له‌ کۆتاییشدا له‌ رهخه‌ی ئه‌ده‌بیدا سوود وهرده‌گرن، به‌لکو هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی پیشتر ئاماژه‌ی پیکرا ئه‌فرینه‌رانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانیش پۆیستیان به‌ رینموونی و رینیشاندانی رهخه‌گران هه‌یه، چونکه زۆرجار وا رپویداوه، که شاعیران و نووسه‌ران له‌ باره‌ی به‌ها و ته‌نانه‌ت شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی خۆیاندا چهند داوه‌ریکردنیکى نارپه‌وا و برپاينه‌کراویان هه‌بووه، له‌ کاتی‌کدا که واقیعه‌تی شته‌که له‌ دید و رپوانینی رهخه‌گرانی ئه‌ده‌بدا شاراووه و په‌نه‌ان نه‌بووه.^{۲۰}

ئه‌وه‌ی تا ئیستا گوترا گرنگی رهخه‌ و کارکردنی بووه له‌ به‌رامبه‌ر خوینهر و ئه‌فرینه‌رانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کاندا، به‌لام رهخه‌ ئه‌رکیکیشی له‌ به‌رامبه‌ر هونه‌ر و ئه‌ده‌بدا هه‌یه، دهرباره‌ی ئه‌م ئه‌رکه که به‌شیک له‌ ئامانجه‌ بنه‌رته‌بییه‌کانی رهخه‌یش پیک ده‌هینیت، پیشتر ئاماژه‌یه‌کمان کردوووه، بابه‌ته‌که ئه‌وه‌یه، که رهخه‌ ده‌توانیت قسه‌ بکات، له‌ کاتی‌کدا که هونه‌ره‌کان بیده‌نگن^{۲۱}. بۆ نمونه، نیگارکیشی و په‌یکه‌رتاشی و هونه‌ره‌کانی دیکه ته‌نیا ده‌توانن نیشاندان و دهرخسته‌کاری بکه‌ن، به‌لام شتیک نالین. ئه‌م بابه‌ته‌ په‌نگه سه‌باره‌ت

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

به شاعر وهکو شتیکی نه‌شیاو خۆی بنوینی، به‌لام له شاعریشدا به‌کارهینانه خوازه‌یی و په‌مزی و واتا شاراره و ناراسته‌وخۆی وشه‌کانه، که ئه‌رکی سه‌ره‌کی جیبه‌جی ده‌که‌ن. شاعیر، به‌خستنه‌پرووی راسته‌وخۆ روو له‌خوینه‌ر ناکات و شتیکی ئاساییه، که درکردنی تیکرای په‌یام و مه‌به‌ستی شاعیر له‌بارودۆخیکی وه‌هادا بو زۆربه‌ی خوینه‌ران کاریکی سه‌خت و دژوار بیته. لی‌ره‌شه‌وه په‌خه‌نگران شیکردنه‌وه‌ی بو ئه‌و چه‌م‌کانه ده‌که‌ن، که شاعیر مه‌به‌ستی بووه بیگه‌یه‌نیته خوینه‌ران و هه‌ر یه‌کیکیان گوشه و په‌هه‌ندیکی قسه‌ی شاعیر نیشان ده‌داته‌وه، له‌کاتی‌کدا که شاعیره‌که بی‌ده‌نگه، په‌خه‌نگر قسه‌ ده‌کات.

ره‌شینی سه‌باره‌ت به‌ په‌خه‌ی ئه‌ده‌بی

له‌گه‌ل هه‌بوونی گرنگی و پێویستی نکۆلی لینه‌کراوانه‌ی په‌خه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌میشه‌ چه‌ند ره‌شینییه‌ک سه‌باره‌ت به‌ په‌خه‌ ده‌بینریته و په‌نگه‌ بتوانریته بگوتریته، که ئه‌م ره‌شینییه‌ هینه‌ دیرینه، که پێشینه‌یه‌کی به‌ ئه‌ندازه‌ی میژووی په‌خه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌یه.

بیرکردنه‌وه‌ی دوژمنکارانه‌ی په‌خه‌ زۆربه‌ی کات به‌لای نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ندانیکه‌وه، که به‌رگه‌ی لیکدانه‌وه و په‌خه‌ گرتنه‌کانی په‌خه‌نگران ناگرن جار جار وایبرده‌که‌نه‌وه، که قسه‌ی ئه‌وان هه‌لقولاوی به‌خیلی و چاوچنۆکییه. تۆلس‌تۆی له‌یه‌کیک له‌راش‌کاوانه‌ترین ناکوکییه‌کانی خۆی له‌گه‌ل په‌خه‌نگرانه‌ ده‌لیته: ئه‌گه‌ر

ره‌خه‌گران سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌هره‌یان تیدابووایه، نه‌وا کاری نه‌سته‌می شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌هونه‌رییه‌کانیان له‌سه‌ستۆ نه‌ده‌گرت^{۲۲}. نه‌و له‌جیگایه‌کی دیکه‌دا توانای شیکردنه‌وه‌ی هونه‌ری له‌ریگه‌ی ره‌خه‌گران، که‌یه‌کیکه‌له‌گرنگترین نه‌رکه‌کانی ره‌خه‌ره‌تده‌کاته‌وه‌و له‌و باوهره‌دایه، که‌(هونه‌رمه‌ند نه‌گه‌ر هونه‌رمه‌ندیکی واقعی بیت نه‌وا سه‌دا سه‌د له‌ریگه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی خو‌ی هه‌ستی خو‌ی بو‌خه‌لک گواستۆته‌وه، ئیتر ره‌خه‌گر ده‌یه‌وئیت چ‌شتیک پوون بکاته‌وه؟)^{۲۳}

ره‌خه‌گرانی به‌ره‌مه‌کانی (شکسپیر)یش زۆربه‌ی کات نمونه‌یه‌کن له‌و ره‌خه‌گرانه‌ی، که‌بوونه‌ته‌مایه‌ی تانه‌و ته‌شه‌ر و ره‌تکردنه‌وه‌به‌لای نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ندانه‌وه. هه‌ندیجار وه‌کو گالته‌پیکردنیک نه‌م ره‌خه‌گرانه‌به‌ئامانج ده‌گرن و ده‌لین نه‌گه‌ر (شکسپیر) سه‌ری له‌گۆره‌که‌ی ده‌ربه‌ینیت، نه‌وا ناتوانیت له‌ره‌خه‌و شیکردنه‌وه‌ی نه‌و ره‌خه‌گرانه‌تیبگات، یا ره‌خه‌گرانی ناوبراو به‌وه‌تۆمه‌تبار ده‌که‌ن، که‌چه‌مک و بابته‌کانیان زۆر له‌سه‌رووی نه‌وه‌ی، که‌شکسپیر مه‌به‌ستی بووه، بار کردۆته‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی شکسپیر^{۲۴}.

نا‌ره‌زایی و ره‌شبینی سه‌باره‌ت به‌ره‌خه‌له‌و شوینه‌وه‌سه‌رچاوه‌ده‌گریت، که‌وا بیرده‌که‌نه‌وه‌ره‌خه‌گر له‌به‌رامبه‌ر هونه‌رمه‌ند یا نووسه‌ردا وه‌ستاوه، له‌کاتی‌کدا که‌نه‌و له‌ته‌ک نه‌وان دایه‌و هه‌ول و کۆششی نه‌و له‌ریگه‌ی پالفته‌کردن و بالابردنی به‌ره‌مه‌هونه‌رییه‌کان

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

و گوێزانه‌وه‌ی ئه‌زموونکاریه هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌کانه، له‌پروویکی
دیکه‌وه هه‌رچه‌نده هه‌ندیجار ره‌خه‌ رِق و کینه‌داره‌کان یا داوه‌ریکردنه
بی بنه‌ماکان ده‌بیته هۆی کزی و بیئومییدی هونه‌رمه‌ندان، به‌لام ئه‌م
بابه‌ته هه‌رگیز نابیت بیته هۆی له‌به‌رچاونه‌گرتنی هه‌وله‌کانی ئه‌و
ره‌خه‌گرانه‌ی، که له‌ پوژگاری ئه‌رس‌تۆوه‌ تاوه‌کو ئه‌م‌پو
روناکه‌ره‌وه‌ی ریگه‌ی هونه‌رمه‌ند و شاعیر و نووسه‌ران بوون و
لیکدانه‌وه‌کانیان بیگومان به‌ چه‌شنیک له‌ دوباره‌ ئه‌فراندنه‌وه‌ی
به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان هه‌ژمار ده‌کریین.

په راویزه کانی فه سلی یه که م

۱- بړوانه: نقد ادبی، عبدالحسین زرین کوب، امیر کبیر، تهران، ۱۳۵۲، ج ۱، ص ۱۶. سه باره ت به به ره و پیشه وه چوونی واتای وشه ی (ئه ده ب) و راستی و دروستی واتا کانی بړوانه: شعر بی دروغ، شعر بی نقاب، عبدالحسین زرین کوب، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۴۶، ص ۳۱-۳۷.

۲- بړوانه: نقد ادبی، شوقی ضیف، ترجمه لمیعه ضمیری، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۲، ص ۱۳.

۳- هه مان سه رچاوه، ج ۲، ل ۷.

۴- هه مان سه رچاوه.

5-A Dictionary of Literary Terms, Cuddon, G.B, p.365, (Literature).

۶- ئاساییه، که ئه ده بیات سه رچاوه یه کی چیژی خو ی هه یه و ناتوانری به پیودانگی زانستی کو ت و به ند بکری، به لام ئه و زانستانه ی سه روکاریان له گه ل ئه ده بیاتدا هه یه و به (زانسته ئه ده بییه کان) یان (زانینه ئه ده بییه کان) ده ناسرین. ئه م زانستانه له سه ده کانی سه ره تای ده رکه وتنی ئیسلامدا زیاتر گه شه یان کرد و په لوپویان هاویشته به به راورد به دواتر، که شتی ئه وتوی به رچاوو زیاده یه کی وایان نه خسته سه ر، به لام لق و پوی زوری لیکه وته وه و به رفراوانتر بوو، که به زاراوه ی ئه وی روژی، به چاوپوشی له واتای راسته قینه ی وشه که، به زانستی کران. ئه م لقانه بریتی بوون له: ۱- زانستی زمان ۲- زانستی گه ردانکردن، ۳- زانستی وشه رو نان، ۴- زانستی ریژمان ۵-

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

- زانستی واتا ۶- زانستی روونبیژی ۷- زانستی جوانبیژی ۸- زانستی دارشتن
۹- زانستی رهخه‌ی په‌خشان ۱۰- زانستی عه‌رووز ۱۱- زانست سه‌روا ۱۲-
زانستی قرض‌الشعر ۱۳- زانستی رهخه‌ی شیعر ۱۴- زانستی وتاریژی ۱۵-
زانستی خهت و رینووس ۱۶- زانستی میژوو. بروانه: انواع شعر
فارسی، منصور رستگار فسائی، انتشارات نوید، شیراز، ۱۳۷۲، ص ۲۱-۲۲.
۷- بروانه: النقد الادبی الحدیث، غنیمی هلال، بیروت، ۱۹۸۷، ص ۱۶.
۸- نقد و حقیقت، رولان بارت، شیرین دخت دقیقیان، نشر مرکز ۱۳۷۷، ص ۲۵.
۹- بروانه: ساختار و هرمنوتیک، بابک احمدی، نشر مرکز، ۱۳۸۱، ص ۵۷.
۱۰- بو زانیاری زیاتر بروانه:

A Short Guide to Writing about Literature, Sylvan Barnt, U.S.A, 1968.

- ۱۱- گفتاری درباره نقد، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۷.
۱۲- بو ئەم به‌راورده بروانه: چالش نافرجام یا ساختار زبانی و بیاتی
شاهنامه، نصرالله امامی، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید
بهشتی، شماره ۱۲ و ۱۳، بهار و تابستان ۱۳۷۲.
۱۳- شاهنامه ابو منصور، شانامه‌یه‌که به شیوه‌ی په‌خشان له‌سه‌ر فه‌رمانی
ابو منصور محمد بن عبدالرزاق فه‌رمان‌ره‌وای توس له‌ده‌وروبه‌ری سالی
۳۴۶ ی کۆچیدا نووسراوه‌ته‌وه. کاری کۆکردنه‌وه‌و ئەو شانامه‌یه له ئەستۆی
زانایان و میژوونووسانی ئەو روژگاره‌وبه چاوه‌دی‌ری ابو منصور معمیری
وه‌زیری محمد بن عبدالرزاق ئەنجام دراوه. سه‌رچاوه‌ی ئەو شانامه‌یه بریتی
بووه له گێرانه‌وه‌ی زاره‌کی و ئەو داستانه‌ی له کتێبه‌په‌له‌وییه‌کان به
تایبه‌تی خودای نامه‌کانه‌وه کۆکراونه‌ته‌وه. شانامه‌ی ابو منصورى بوته
سه‌رچاوه بو دیقی و فیرده‌وسی بو هۆنینه‌وه‌ی سروودی شانامه‌کانیان.

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

۱۴- برونه: حماسه سرایی در ایران، ذبیح الله صفا، چاپ چهارم، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۳، ص ۱۶۸.

۱۵- بۆ زانیاری زیاتر له‌م باره‌یه‌وه برونه: از رنگ گل تا رنج خار، قدمعلی سرامی، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۶۸، ص ۱۶۲.

۱۶- گفتاری درباره نقد، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۷۶.

۱۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۵.

۱۸- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۲۵.

۱۹- هنر چیست، تولستوی، ص ۱۵۹.

20-Modern Literary Criticism, Lawrence Liping and A. Waiton Litz, New York, 1972, p. 199.

۲۱- ده‌کری له‌باره‌ی ئەم جووره داوه‌رییه درامانووسی ناسراوی نه‌روییژی ئی‌بسن (Henrik Ibsen 1828-1906) به‌نمونه بهینریت‌ه‌وه. ئەو له‌باره‌ی مه‌زنترین شانۆناهی خۆی به‌ناونیشانی Emperor and Galilean و چه‌ند به‌شیک له‌ Peer Geint گوتویه‌تی، که ئەو به‌ره‌مانه ته‌مسیلی و ره‌مزی نین. له‌م باره‌یه‌وه تاکه شتیک که ده‌توانری بگوتری ئەوه‌یه ئی‌بسن له‌ ره‌خنه‌ی به‌ره‌مه‌کانی خۆیدا ره‌خنه‌گریکی ورد نه‌بووه. (Modern Literary Criticism, p. 199).

۲۲- هنر چیست، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۳۴.

۲۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۳۲.

24-Modern Literary Criticism, p. 199.

بۆ نمونه‌ی زیاتری ئەو ره‌شبینیانه برونه: شعر بی دروغ، شعر بی نقاب، ص ۵-۷.

فهرستی دووهه

ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئێراندای

له ئێرانی کۆندا

ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئێراندای پیشینه‌یه‌کی کۆنی هه‌یه، ته‌نانه‌ت ئاماژه‌گه‌لیک هه‌ن سه‌لمینه‌ری بوونی تیگه‌یشته‌نه ره‌خنه‌یه‌کانن له ئێرانی پیش ئیسلامه‌تیدا. میژوونووس و ئه‌ده‌بیانی بره‌واپیکراوی وه‌ک مه‌سه‌عودی و سه‌عالبی و ئیبن نه‌دیم ناوی کتیییکیان هه‌یناوه به‌ناوی (ئایین نامه) که له چه‌شنی خۆیدا ئینسکلۆپیدیایه‌کی هونه‌ر و زانسته‌کانی سه‌رده‌می سامانی بووه، به‌شیک له‌م کتیبه‌ تایبه‌ت بووه به‌مه‌عریفه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان و ته‌کنیکی نامه‌نووسی و به‌ده‌ره‌برینیکی کۆنتر تایبه‌ت بووه به‌په‌ڕینی خۆینده‌وه^١. له‌ره‌وه‌یه‌کی دیکه‌وه ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ری وه‌رگیرانیکی کتیبی هونه‌ری شیعیی ئه‌رسته‌تۆش به‌ فارسی ناوه‌راسته، یا په‌هله‌وی له‌ئاردایه^٢، ئه‌گه‌ر ئه‌م بابته‌ ته‌مییه‌تی

تیدا بیت ئه‌وا ده‌توانیت نیشاندهری تیروانینگه‌لیکی ق،ولتر و به‌ربلاوتر
بیت سه‌باره‌ت به ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له ئیرانی پیش ئیسلامیتیدا.
شایه‌نی باسه، که ئیرانییه‌کان له سه‌رده‌می ئه‌شکانییه‌کانیشه‌وه
ئاشنایه‌تیان له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌شانوی و دراماتیکییه‌کانی یونانیدا
هه‌بووه و به سه‌رنجدان له وه‌رگیڕانی (که‌لیله و دیمنه‌)ش بو زمانی
په‌له‌وی ئه‌گه‌ریکی دیکه‌ش له‌باره‌ی ئاسنایه‌تی ئیرانییه‌کان به ئه‌ده‌بی
هیندی دیته ئاراهه و شتیکی سروشتیه، که هه‌موو ئه‌مانه له پیکهاتن
و شیوه‌گیری بیره ره‌خه‌ییه‌کان له دانان و نووسینی به‌ره‌م و
هۆنراوه ئیرانییه‌کان له پیش ئیسلامدا کاریگه‌رییان هه‌بووه.

له قوناغی ئیسلامه‌تیدا

له میراتی ئه‌ده‌بی ئیرانی دوا ئیسلامدا ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی
بارودۆخیکی گه‌شه‌کردوی هه‌یه، دیرینترین به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه
فارسییه‌کانی ئه‌م قوناغه‌ خاوه‌نی ئاماژه و چه‌ندین په‌مزن له بوونی
ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا. هه‌ندیک له‌م به‌ره‌مانه له‌سه‌ر شیوه‌ی چه‌ند
حیکایه‌تیکی کورت سوودی ره‌خه‌ییان تیدا. بابته‌تی پوخته‌تر و
لیکدراوه‌تری ره‌خه‌ به‌شیوه‌یه‌کی په‌ره‌وتی له یادداشت نامه‌کان و
به‌ره‌می ئه‌دیبان و هۆنراوه‌کانی شاعیرانی فارسیدا ده‌بینین،
هه‌روه‌ها چه‌ند کتیییکی زۆریش له زه‌مینه‌ی کیش و سه‌روای شیعردا
به‌رچاو ده‌که‌ویت، که نیزامی عه‌رووزی له (چوار نامیلکه‌)دا ئاماژه‌یان
پیده‌کات، که به‌دنیاییه‌وه هه‌لگری چه‌ند سوودیکی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بوون، چونکه به‌ره‌مه‌کانی دواتری وه‌ک (المعجم و الترجمان البلاغه)ش خاوه‌ن خه‌سه‌له‌ت و چاکییه‌کی له‌م جوهره‌ن. به‌ پشت به‌ستن به‌وه‌ی گوتره‌ ده‌توانی‌ت ره‌نگدانه‌وه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ سه‌رده‌می ئیسلامیدا له‌م لایه‌نانه‌ی خواره‌وه‌دا سه‌رنجیان لی‌بدری.

ره‌خه‌ی یادداشته‌نامه‌کان:

یادداشته‌نامه‌ فارسییه‌کان وه‌کو به‌ره‌م که‌ باسی شاعیران و شیعره‌کانیان، هه‌ندی‌جار زه‌مینه‌یه‌کی یارمه‌تیده‌ریان بو‌ خسته‌ن‌پوی تیروانینه‌ ره‌خه‌یه‌کان به‌ده‌ست ده‌خست، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا زو‌ریک له‌و یادداشته‌نامه‌ له‌ رازنده‌وه‌کارییه‌کی پته‌و و سه‌نگین و لی‌کو‌لدراوه‌ له‌ بواری ره‌خه‌دا خالین له‌ جوانی، قسه‌کانی یادداشته‌نامه‌نو و سه‌کان زو‌ربه‌ی کات گشتی و تیکه‌لاوه‌ به‌ دارشته‌نکاری، یا قسه‌ی پیناس‌ئامیزن، ئه‌م یادداشته‌نامه‌نو و سه‌انه‌ له‌ زو‌ربه‌ی بواره‌کاندا شوینکه‌وته‌ی چیژ و سه‌لیقه‌ یا نه‌ریتی شیعری سه‌رده‌می خو‌یان و که‌متر چیژی بی‌خه‌وشیان کردۆته‌ پیوه‌ری داوه‌ریکردنه‌کانی خو‌یان، له‌م نیوانه‌دا چه‌ند یادداشته‌نامه‌نو و سه‌یک هه‌ن، که‌ تی‌رامان له‌ بو‌چوونه‌ ره‌خه‌یه‌کانیان ده‌توانی‌ت ره‌وتی تی‌گه‌یشه‌تته‌ ره‌خه‌یه‌کان له‌ ئه‌ده‌بیاتیدا فارسی نیشان بده‌ن، به‌ ره‌چاوکردنی کورته‌کردنه‌وه‌یه‌کی زو‌ر چاو‌خشان‌دنیکی خیرا به‌م یادداشته‌نامه‌دا ده‌که‌ین:

لباب الالباب

ئه‌م کتیبه دانراوی سه‌ده‌ده‌دین عوفی(کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌م و سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی چه‌وته‌م)ه، وه‌کو یه‌کیک له‌ کۆنترین یادداشت‌نامه‌کانی فارسی چه‌ند باب‌ه‌تیکی ره‌خه‌یی گرنگی ده‌ر‌باره‌ی شیعر و هونه‌ری شیعی تی‌دایه، ئه‌م یادداشت‌نامه دوو تاییه‌تمه‌ندی هه‌یه: یه‌که‌مین دا‌ر‌ش‌تن‌کاری له‌ خسته‌ن‌پرووی باب‌ه‌ته‌کان و دوو‌ه‌میان کور‌ت‌کر‌ده‌وه‌یه‌کی فراوان له‌ خسته‌ن‌پرووی دید‌گا ره‌خه‌یه‌کاندا، به‌ش‌پۆه‌یه‌ک که له‌م لایه‌نه‌دا داوه‌ری‌کر‌ده‌کانی له‌ یه‌ک دوو دیر تین‌په‌ریت، بۆ نمونه ده‌ر‌باره‌ی(منجیک ترمذی)شاعیری سه‌رده‌می سامانی نووسیویه‌تی:(منجیک له‌ ساحیرانی شاعیران بوو، شیعی نامۆ و وشه‌کانی چاک و مانای نوێ و داهینراو و ده‌ر‌بر‌ینگه‌لی پاراو و ره‌وان و خواستی ده‌گمه‌نی هه‌بوو)^۲ یا له‌ وه‌سف‌کردنی (که‌سائی مروزی)، که ئه‌ویش یه‌کیکه له‌ شاعیرانی سه‌رده‌می سامانی نووسیویه‌تی:(زۆرینه‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌و ده‌ر‌باره‌ی زوه‌د و ئامۆژگارین و له‌باره‌ی چاکه‌کانی ئال و به‌یتی په‌یامبه‌ری و جار‌جاره له‌ هه‌ندی شویندا، که بۆ داهینانی وه‌سف و شته سه‌رنج راکیشه‌کاندا چه‌ند لیکچواندنیکێ کردووه ده‌ره‌قه‌تی ده‌ر‌بر‌ینه‌کان هاتووه و مافی خسته‌ن‌پرووی داوه)^۳ بواره‌کانی دیکه‌ش خسته‌ن‌پرووی باب‌ه‌ت‌گه‌لیکی له‌م جووره و به‌هه‌مان کور‌ت‌ب‌رین، که ئه‌گه‌رچی له‌ شوین و پیگه‌ی خۆیدا شایه‌نی گرنگی پیدانه، به‌لام وردی و ورد‌پروانینی ره‌خه‌یی تیدا نییه.

تذکرة الشعراء

دهولته‌شای سه‌مه‌رقه‌ندی خاوه‌نی تذکرة الشعراء (سه‌ده‌ی نۆیه‌می کۆچی) هه‌رچه‌نده خاوه‌نی به‌رز و بالایی ده‌رخستن و راشکاویتییه له گوتاردا، به‌لام ئه‌ویش له زۆریک له بۆنه و لایه‌نه‌کاندا خاوه‌نی تیروانینگه‌لیکی گشتگیر و هه‌ندیجار پووکه‌شییه، ده‌وله‌تشا له لایه‌نیکی دیکه‌وه به توندی له‌ژیر کاریگه‌ری نه‌ریته‌کانی سه‌رده‌می خۆیدا، بۆ نمونه ئه‌م ره‌خه‌یه له شیعری (ئه‌میر خه‌سه‌ره و ده‌هله‌وی) ده‌گریت، که شیعری ئه‌و خالییه له سه‌نه‌تکاری و پووی له هونه‌ره جوانکارییه‌کان نییه.^۵

ئه‌و شته‌ی، که له کاره‌که‌ی ده‌وله‌تشادا نوییه بریتییه له سوود وهرگرتن له به‌راوردکاری یا به‌ده‌ربینه باوه‌که (هاوسه‌نگی کردن) له هه‌لسه‌نگاندنی شاعیراندا، ئه‌و له‌م بواره‌دا کاریگه‌ر بووه به‌ره‌خه‌گره عه‌ره‌به‌کان. بۆ نمونه له‌و شوینه‌ی، که قسه له باره‌ی (زوهیری فاریابی) ده‌کات، ئه‌و له‌گه‌ل (ئه‌نوه‌ری) دا به‌رامبه‌ر ده‌کات^۶، یا بۆ ناساندنی (که‌مال ئیسماعیل)ی شاعیری سه‌رده‌می مه‌غۆل ئه‌و له‌گه‌ل باوکی واته (جه‌ماله‌ددین عه‌بدولرزه‌اق) دا ده‌خاته تایی ته‌رازووه‌وه^۷، به‌لام له‌کۆی ئه‌مانه‌دا پێویسته بوتریت، که ده‌وله‌تشا خاوه‌نی چیژیکی په‌روه‌رده‌کراو بووه و سه‌ره‌پای پشت به‌ستن به‌ نه‌ریته ئه‌ده‌بییه‌کانی سه‌رده‌م پێوه‌ره‌کانی چیژی خۆی له‌به‌رچاو گرتووه.

آتشگده آذر

ئازهر بیگدلی له یادداشتنامه نووسانی سه ده ی دوازده یه می کوچییه، نه و که سیکه، که دوا ی مه ودا و ماوه یه کی گرنگ یه کیک له به ناوبانگترین یادداشتنامه کانی فارسی نووسی، نه گهرچی هه ندیک له بیریاران بوچوونه کانی نهویان به پشتبهستن به چیژی بیگهرد زانیوه^۸، به لام یادداشتنامه که ی خاوه نی به هایه کی ره خه یی نه و تو نییه، نه و بیجگه له چند شاعیریکی گهره و ته و قسه کانی هینده به کورتی هیناوه ته وه، که له بنه رهدا بواریک بو خسته نه پرووی بابته ره خه ییه کان نامینیته وه، تا نه و شوینه ی، که بو نمونه روچی قسه کانی نه و دهرباره ی خاقانی شیروانی وه هایه: (له ریچکه ی و تاربیژیدا شیوازیکی تایبه تی داهیناوه و خاوه نی مانای بهرز و وشه ی دلگیره و له کوتاییدا مروف بیچاره برپا به شیوازی قسه کانی ده هینیت)^۹ ته نانه ت له باره ی نه نوهری له مه کورتر و گشتیتتر قسه ده کات: (نه نوهری له هونه ری شیعردا چ له پرووی وشه و چ له پرووی واتاوه هاوشیوه ی نییه)^{۱۰} و ته واوی داوه ریکردنه کانی نه و له یادداشتنامه ی ئاته شکه ده ی ئازهر له سه ر نه م پیوه رهن.

یادداشتنامه ی نصرئابادی

یادداشتنامه ی نه سر ئابادی نه گهرچی ناوبانگیکی که متری له ئاته شکه ده ی ئازهر هیه، به لام له پیش نه ودا نووسراوه له به ره مه کانی سه ده ی یازده یه می کوچییه. دانه ری نه م یادداشتنامه یه

واته (میرزا موحه‌مه‌د تاهیر نه‌سر ئابادی) ژیان و به‌سه‌رهاتی
نزیکه‌ی هه‌زار شاعیری له‌چین و توێژه‌جیاوازه‌کان له‌کتیبه‌که‌ی
خۆیدا جێکردۆته‌وه له‌رێگه‌ی چه‌ند ئاماژه‌کردنیکی سه‌رپێیی و هاوتا
له‌گه‌ڵ هه‌ینانه‌وه‌ی نمونه‌یه‌ک له‌شعیره‌کانیان .

نه‌سر ئابادیش هاوشیوه‌ی زۆربه‌ی یادداشته‌نامه‌نووسه‌کانی پیش
خۆی گرفتاری وشه‌ئارایی و دارشتنکارییه‌ و له‌هه‌مان ئه‌و ده‌ربرینه
کورتانه‌ی، که‌له‌باره‌ی باسکردن و ناساندنی شاعیران ده‌یه‌ینیته‌وه
زۆربه‌ی کات بابه‌تیکی گرنگی تیدا نییه‌ و جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر چه‌ند
لایه‌نیک له‌ژیانی شاعیران به‌سه‌ر نیشاندانی تیبینییه‌ ره‌خه‌یه‌کاندا
زال ده‌کات، به‌شیوه‌یه‌کی وه‌ها، که‌که‌متر ده‌توانریت تیگه‌یشتیکی ورد
له‌روانگه‌ی ره‌خه‌یه‌ی ئه‌و به‌ده‌ست به‌ینریت، بۆ نمونه‌ ده‌رباره‌ی
(سائیبی ته‌بریزی) نووسیویه‌تی: (واتا ره‌نگینه‌ دلگیره‌کانی خامه‌ی
بیهاوتای دوو زمانی، به‌جولاندنی سیی په‌نجه‌ به‌ره‌و هه‌ر چوار
جه‌وسه‌ری ئاسۆکان و شه‌ش روو، پینج ده‌هۆلی کوتاوه‌ و گه‌نجینه‌ی
غه‌یبی له‌گه‌وه‌ری مانادا هه‌لسووه‌، ئاوینه‌ شاراوه‌ و دیاره‌کانی به
زاخاوده‌ر و مشتومالکه‌ری هه‌میشه‌یی له‌ره‌نگی تاریکیدا پاککردۆته‌وه
و ده‌رگای په‌سه‌ندی به‌رووی خۆیدا کردۆته‌وه)^{۱۱}

نه‌سر ئابادی ئه‌گه‌رچی به‌پشت به‌ستن به‌چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک خاوه‌نی
په‌روه‌رده‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و چیژی شاعیریش بووه‌، به‌لام هه‌ندیجار له
خسته‌نپه‌رووی بابته‌ و قسه‌کانیدا زۆر بازاریانه‌ و بی‌بنه‌ما قسه‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

دهکات به شیوه‌یه‌کی وه‌ها، که له کرۆکی ناساندنی شاعیریکی به‌ناوی (سگ لوند) دا ده‌نوو‌سیت: یه‌ک به‌یتی هه‌یه، که بارت‌ه‌قای دیوانیکه،

پاشان دوو دیر ده‌هینیت‌ه‌وه، که دیری دووهم به‌م جوړه‌یه:

سحر امدم به کویت به شکار رفته بودی

تو که سگ نبرده بودی به چه کار رفته بودی^{۱۲}

بیگومان مه‌به‌ستیشی له‌م قسه‌یه ئەم دیره‌ی کو‌تاییه.

توحفه‌ی سامی و یادداشت‌نامه‌کانی دواتر

ئەم یادداشت‌نامه‌یه به‌ته‌واوه‌تی بریتییە له باسکردنی به‌سه‌ره‌ات و نمونه‌ی زۆر کورتی نزیکه‌ی حه‌فسه‌د شاعیری ناودار و بی‌ناو و ناوبانگی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی، دانهری ئەم به‌ره‌مه‌ واته‌ سام میرزا له یه‌کیکه له شازاده‌کانی سه‌فه‌وی ئەو به‌ره‌مه‌ی له سالی ۱۹۵۸ دا به کو‌تا هیناوه. ئەم یادداشت‌نامه ئە‌گه‌رچی بو‌ته مایه‌ی سوود لیوه‌رگرتن له لایه‌ن یادداشت‌نامه‌نووسه‌کانی دوا‌ی خو‌ی، به‌لام کورت‌بری کتیبه‌که زیاد له‌و ئەندازه پیویسته‌یه، که بتوانریت سوودیک‌ی ره‌خه‌یی ئەوتوی لی‌ چاوه‌ری بکریت، سه‌ره‌رای ده‌ربرینه زیده‌رو‌ییانه و گشتیه‌کانی نووسه‌ر له‌وانه (بی‌هاوتا) و (بی‌هاوشیوه) که بو‌ زۆریک له که‌سه‌کان به‌کاره‌ینراوه، هه‌لگری باب‌ه‌تیکی وه‌سفکردن یا ره‌خه‌یی نین، که سوود و به‌ره‌یه‌کی لی‌ به‌ده‌ست به‌ینریت، ئەم یادداشت‌نامه هه‌ر چۆنیک بی‌ت له‌ رووی ناساندنیک‌ی گشتیان‌ه‌ی زۆریک له

شاعیرانی قوناغی سه‌فه‌وی شتیک به‌سووده، به‌لام تیبینیگه‌لیکی ره‌خه‌یی نه‌وتوی لی به‌ده‌ست ناهینریت.

ره‌خه‌گرته سه‌رپیی و کورته‌کانی سام میرزا له توحفه‌ی سامیدا هه‌ندیجار به‌شیوه‌یه‌که که له ناوه‌روکی ته‌نزیش به‌ده‌ر نییه ، له‌وانه ده‌باره‌ی شاعیریکی به‌ناوی مه‌ولانا لیسانی شیرازی نووسیویه‌تی: (شیعره‌کانی نه‌و به‌شیوه‌یه‌کی نه‌گونجاو هه‌لکه‌وتوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی غه‌زه‌لیکی نه‌و که چاک بیت که‌مه، به‌لام نه‌وه‌ی که باشه یه‌جگار چاک هه‌لکه‌وتووه) (تحفه/ ۱۰۴) یا ده‌باره‌ی شاعیریکی به‌ناوی حه‌یده‌ر کولیچه‌په‌ز ، که یه‌کیکه له شاعیرانی هه‌رات نووسیویه‌تی: شیعیریکی زوری گوت، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی بازارپی و ره‌شوکی بوو، له زوربه‌ی قسه‌کانی خوی تینه‌ده‌گه‌یشته و شیعره‌کانی نه‌و نزیکه‌ی ده هه‌زار دیرن، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی گوتویه‌تی:

چنان طوطی صفت حیران آن ائینه رویم

که میگویم سخن اما نمی دانم چه میگویم (تحفه/ ۱۱۵)

شایه‌نی باسه، به‌پیچه‌وانه‌ی یادداشته‌نامه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی له ئیراندا ، یادداشته‌نامه‌نووسی به‌راورد له‌و رۆژگاره‌دا له هیندستان له قولبوونه‌وه و به‌هایه‌کی ره‌خه‌گرانه‌ی زیاتر سوودمه‌ند بوو، نه‌مه‌ش خوی له خویدا هۆکاری وردبینی و تیبینییه هونه‌رناسییه‌کانی نه‌دیب و نووسه‌رانی فارس‌یزانی نه‌م ناوچه‌یه بوو، به‌لام یادداشته‌نامه‌کانی سه‌رده‌می قاجاریش ک زوربه‌ی کات

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

لاسا‌ییکردنه‌وه‌یه‌کی شیواز و ته‌کنیکی یادداشتنامه‌نوسانی پێشووه بوار و بابه‌تگه‌لی ره‌خه‌یی ئه‌وتۆیان تیدا نییه، له‌نیو یادداشتنامه‌کان که زۆربه‌ی کات له ناس‌یاوی هاو‌په‌یه‌تیانه یا نکۆلیکردنه‌رق و کیناوییه‌کان خالی نین ره‌نگه (مجمع الفصحای) ره‌زا قولی خانی هیدایه‌ت بتوانریت له هه‌موو ئه‌وانیتر دیار و به‌رجه‌سته‌تر دابنریت، هیدایه‌ت که خۆیشی ده‌ستی شاعیریته‌ی هه‌بوو، هه‌ندیجار له‌ته‌ک ده‌ربهرینه‌ کلێشه‌یه‌ تابه‌ته‌کانی یادداشتنامه‌نوسان بابه‌تگه‌لیکی خستۆته‌روو، که خالی نییه له سووده ره‌خه‌یه‌یه‌کان.

یه‌کیکیتر له یادداشتنامه‌کانی سه‌رده‌می قاجار (براهین المعجم‌ی) دانراوی موحه‌مه‌د ته‌قی سه‌په‌ری کاشانییه که له‌گه‌ل ته‌واوی بانگه‌شه‌کانی ده‌رباره‌ی تازه‌یی ئه‌م به‌ره‌مه‌، به‌لام ناوه‌پۆکیکی ره‌خه‌یی ئه‌وتۆی نییه تا بتوانریت له‌ورپه‌یه‌وه ئه‌م به‌ره‌مه به چاکتر له ته‌واوی یادداشتنامه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه دابنریت.

٢- ره‌خه‌ی نووسه‌ران

له‌ته‌ک یادداشتنامه‌کاندا چه‌ند به‌ره‌میکی دیکه‌ش له‌په‌یه‌ی ئه‌دیبه و شیعرناسانه‌وه نووسراوه، که زۆربه‌یان له‌په‌وه‌ی خستنه‌په‌وه‌ی لایه‌نه ره‌خه‌یه‌یه‌کاندا به‌رزتر و قوولتر له یادداشتنامه‌کان ده‌که‌ونه به‌رچاو و په‌وتی په‌یه‌یه‌توویی تپه‌یه‌یه‌تانه ره‌خه‌یه‌یه‌کان له‌م به‌ره‌مانه‌دا به چاکی ده‌توانریت به‌ده‌ست به‌یتریت. له‌چوارچۆیه‌ی ئه‌م

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

به‌ره‌مه‌ ناوبراوانه‌دا پئویسته ئاماژه به کتیبه‌کانی وه‌ک (چهار مقاله) و (ترجمان البلاغه)ش بکریت.

له‌م نیوانه‌دا ئه‌وه‌ی شایه‌نی گوته‌ ئه‌وه‌یه که به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک قابوسنامه یا (به‌هارستان)ی (جامی)یش ده‌توانریت لییان بروانریت ، ئه‌گه‌رچی چند به‌شـیـکی کورتترین ده‌رباره‌ی شـیـعر و شاعیریتییه، به‌لام هه‌مدیسان له‌ جیگه‌ی خویاندا له‌ بابته و ناوه‌رۆکه ره‌وانبیرتییه‌کاندا خالی نین ، تیروانینیکی خیراش به‌م به‌ره‌مه‌مانه‌دا ده‌که‌ین و چاویکیان پیدا ده‌خشینینه‌وه.

ترجمان البلاغه:

له‌و کاته‌ی، که عومه‌ر رادویانی له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی پینجه‌مدا کتیبی (ترجمان البلاغه)ی ده‌رباره‌ی هونه‌ر و پیشه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان(صناعات ادبی) نووسی، ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی له‌ لوتکه‌ی گه‌شه‌کردنی خۆیدا بوو و به‌م هۆیه‌ ئه‌و به‌ توندی که‌وتۆته ژیر کاریگه‌ری هونه‌ره ئه‌ده‌بییه‌کانی عه‌ره‌بی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا هه‌ولیداوه ده‌ست بو ئاشکراکردنی هونه‌ره جوانکارییه‌کان له‌ ده‌قه شیعرییه فارسییه‌کان به‌ریت و له‌م روه‌وه‌ له‌ کتیبه‌که‌ی خۆیدا چند به‌لگه‌یه‌کی زۆر له‌ نمونه‌ کۆنه فارسییه‌کان به‌ده‌سته‌وه ده‌دات. (رادویانی) له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌دا له‌ کرۆکی خسته‌ن‌پرووی بابته‌کاندا چند باس و مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌خاته‌پروو، که ئه‌گه‌رچی ناوه‌رۆکیکی گرنگیان نییه، به‌لام سه‌لمینه‌ری بوونی هیزی په‌بیردن و تیگه‌یشتنی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌وه که سه‌یه له ره‌خه‌ی شیعردا. ئه‌و بنه‌رته و بنه‌مای کاری شیعر له‌سه‌ر ساده‌یی ده‌ربرین و یه‌گرتووێ و شه‌کان داده‌نیت. هه‌روه‌ها روادووێانی له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ نییه، که هه‌رچییه‌ک پیشینان هیناویانه‌ته‌وه خالی له‌که‌م و کورپی‌زیه، ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه باوه‌ری وایه، که به‌ره‌مه‌کانی پیشینان ئه‌و یه‌کیته‌ی و پته‌ویه‌یان تیدا نییه، که له‌به‌ره‌مه‌ی که‌سانی دواتردا به‌رچاوده‌که‌ویت و سه‌ره‌نجام ئه‌وه‌یه، که ئه‌وان ده‌سپیکه‌ر بوون و ریگه‌یان بو که‌سانی داها‌توو خوشتر کردوو^{۱۳}.

چهار مقاله (چوار گوتار)

دیدگا ره‌خه‌یه‌یه‌کانی نیزامی عه‌روزی سه‌مه‌رقه‌ندی له (چهار مقاله)دا، که یه‌کیکه له به‌ره‌مه‌ نه‌ده‌بییه‌ دیاره‌کانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی له‌رووی کۆنی و خسته‌نه‌رووی بابه‌ته‌پته‌و و لیکۆل‌دراوه و بنیاتنراو له‌سه‌ر تیگه‌یشه‌تته‌ قووله‌کان شایه‌نی گرنگی و به‌هایه‌کی تایبه‌ته. نیزامی عه‌روزی له‌هه‌ردوو گوتاری هونه‌ری نووسه‌ریته‌ی و شاعیریته‌ی، که له‌ته‌ک پزیشکی و ئه‌ستیره‌ناسییه‌وه شوینیان بو کراوه‌ته‌وه به‌ته‌واوه‌تی له‌ژیر کاریگه‌ری هونه‌ری شیعریه‌ی ئه‌رستۆ دایه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا سوودی له‌هه‌له‌هینجانه‌ زه‌وقی و تیگه‌یشه‌تته تایبه‌تییه‌کانی خویشی وه‌رگرتوو.

یه‌کیکه له‌و بابه‌ته‌ نوییانه‌ی، که له‌ بیروبو‌چوونه‌کانی نیزامی عه‌روزیدا مایه‌ی سه‌رنجدانه‌ ئه‌وه‌یه، که ئه‌و ئامانجی کۆتایی له

شعیردا به کارتیکردن و کاریگه ری خستنه سه ر مرۆف داده نیت و له پروویکی دیکه وه له سه ر ئه م باوه ره یه، که شیعر ده توانیت له ده رئه نجامیکی رهوشتی سوودمه ند بیت، به لام ئه م جو ره پابه ندبوونه له ئارادانییه له وه ی، که رهوشت به تاکه پیوه ری نه گو راوی هه لسه نگاندنی شیعر هه ژمار بکریت.

له ته ک ئه وه ی گو ترا ده بیت دان به وه دابنریت، که نیزامی عه روزیش به ته واوی وردبینییه کانی خو ی هیش تا نه یتوانیوه خو ی له کو ت و به ندی نه ریته ئه ده بییه کانی سه رده می خو ی رزگار بکات، بو نمونه خستنه پرووی بابه ته زانستییه کان یا سوود وه رگرتن له ناوه رو که کانی وابه سته به مه عریفه جوراوجوره کان له شیعردا به کاریکی چاک و گرنگ ده زانیت، له کاتیکدا ئه م بابه ته شتیکی نه ریتییه، که له پروژگاری ئه ودا واته سه ده ی شه شه م له ژیر کاریگه ری بلاوبوونه وه ی بازنه ی زانسته کان و کو نترۆلی چینی زانایان له سه ر ته واوی تویره کاندایا ده رکه وتوووه و به دیهاتوووه، ئه گینا که متر شاعیریکی له قوناغه کانی پیشوو واته سه رده می سامانی و غه زنه وییه کان ده توانریت بدو زریته وه، که بابه ت و ناوه رو که زانستییه کانی وه کو به هایه ک ئاخینییه ناو شیعره کانی.

قابووسنامه

کتیبه‌ی قابووسنامه لهو به‌ر‌ه‌مانه‌یه، که وابه‌س‌ته‌ن به‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچییه‌وه و کتیبه‌ی نییه، که به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تمه‌ند بۆ شیعر و ئه‌ده‌ب ته‌رخان کرابیته، به‌لام تیگه‌یشته‌نه‌کانی (عنصر‌المالی که‌یک‌اوس بن ئه‌سکه‌نده‌ری) نووسه‌ری ئه‌و کتیبه‌ له پانتایی ره‌خه‌ی شیعر و په‌خشاندا زۆر زیره‌کانه‌یه، تا ئه‌وه‌ی که به‌ بویریه‌وه ده‌توانریته بگوتریته، که سووده ره‌خه‌یه‌یه‌کانی ئه‌م به‌ر‌ه‌مه‌ له زۆریک له کتیبه‌کانی ره‌وانبیژی و یادداشته‌نامه شیعرییه‌کان زیاتره.

تیرامان و بۆچوونه‌کانی واقیعبین و فراوانن و نووسه‌ری ئه‌م کتیبه‌ له به‌شی سی و پینجه‌می کتیبه‌که‌دا به‌ ناو‌نیشانی (ده‌ر‌باره‌ی داب و نه‌ریتی شاعیریته) جیگه‌ی بۆ کراوه‌ته‌وه، سه‌ره‌کیتترین ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی، که عنصر‌المعالی ده‌یخاته‌پوو بریتین له‌وه‌ی که: شیعر ئه‌گه‌ر خاوه‌نی شیوازیکی ره‌وان و بی گری و گۆل (سه‌هل‌الممتنع) بیته چاکتر و کاریگه‌رتره و شاعیر ده‌بیته له هۆنینه‌وه‌ی شیعر‌دا گوئیگری له‌به‌ر‌چاو بیته. ئه‌و جوانیی و نازکییه هونه‌رییه‌کان و به‌کاره‌ینانه خوازه‌یه‌یه‌کانی به‌ شته‌گرنگ و پیویسته‌کانی شیعر ده‌زانیه و له‌هه‌مان کاتدا شاعیر ئاگادار ده‌کاته‌وه له خۆپاریزی له نامۆیه‌یه‌کانی ده‌ر‌برین و کیشه‌(وزن)قورسه‌کان و خالیکی گرنگری ئه‌و ئه‌وه‌یه، که ئامۆژگاری شاعیر ده‌کات به‌ زانین و ئاگادار بوون له (ره‌خه‌ی شیعر) و پییوايه،

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

که رهخه‌ی شیعر ده‌توانیّت وا له شاعیر بکات، که به‌سه‌ر هۆنینه‌وه‌ی شیعردا زال بیّت^{۱۴}.

خاوه‌نی قابووسنامه زیاتر گرنگی به‌مانا ده‌دا تا وشه و ستایش و پیداهه‌لگوتنه، زیده‌رۆئامیزه‌کان به‌ش‌تیکی په‌سه‌ند و ره‌وا دانانیّت، به‌لام دان به‌و خاله‌شدا داده‌نیّت، که زیده‌رۆییکردن له پانتایی شیعردا شتیکه ناکریت پشتگوی بخریت^{۱۵}.

حدائق السحر

(حدائق السحر)ی (ره‌شیده‌دین وات وات) به‌ته‌واوه‌تی ده‌رباره‌ی هونه‌ره‌کانی جوانکارییه، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌ی هه‌ندیک له تیروانینه‌کان تا راده‌یه‌ک خالیکی به‌رچاوی ده‌رباره‌ی رهخه‌ی شیعر تییدا نییه و بابته‌کانی زۆربه‌یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئەو بابته‌تانه‌ن، که له‌سه‌رچاوه‌کانی پیش‌وو‌تردا هاتوون. بۆچوونه‌سه‌ره‌کییه‌کانی ئەو به‌شه‌کی و تایبه‌تن، بۆ نموونه له له‌میانه‌ی ئاماژه‌کرنیک بۆ لیکچواندنه‌خه‌یالییه‌کان ئەم لیکچواندنه‌به‌ناپه‌سه‌ند داده‌نیّت و له‌و شوینه‌ی، که چیژ و سه‌لیقه‌ی خۆی ده‌خاته‌روو کاره‌که له‌سنووری میان‌ره‌وی و ره‌نگه‌عه‌قلییشدا ده‌باته‌ده‌ره‌وه، بۆ نموونه ده‌رباره‌ی شاعیریکی ناسراو به‌(که‌مالی) ده‌نووسیّت: (باوه‌ری من ئەوه‌یه، که له‌عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مدا هیچ که‌سیک چاکتر له‌مه‌نازناوی(تخلص) بۆ خۆی دانه‌ناوه!)^{۱۶} ئەو له‌پیگه‌ی داوه‌ریکردنیشدا هینده‌روو له‌راستگویی و

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ویژدان ناکات هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی (ترجمان البلاغه) نووسیویه‌تی: (دیر و به‌لگه‌کانی ئه‌و کتیبه‌ (ترجمان البلاغه) م زور ناپه‌سه‌ند بینی، گشتی له‌پریگه‌ی زور له‌خۆکردن دانراوه و به شیوازیکی سته‌مگه‌رانه و بی وردبوونه‌وه فه‌راهه‌م بووه و له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا خالی نییه له هه‌له‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان وه‌س‌فه نیوه‌ناچل و که‌مو‌کو‌ره‌کان)^{۱۷} له‌کاتی‌کدا به‌وته‌ی یه‌کیک له‌و که‌سه‌ گه‌وران‌ه‌ی، که‌ خاوه‌نی بیرو‌را و بو‌چوونه‌ ئه‌م ره‌خنه‌یه نار‌ه‌وا‌یه ده‌ره‌ق به‌ حدائق السحر راستگۆتر و گونجاوتر خۆی ده‌نوی‌نیت^{۱۸}، له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی که‌ باس‌مان کرد خسته‌نه‌رووی ئه‌م کتیبه‌ به‌ته‌واوه‌تی له‌به‌رئه‌وه‌یه که‌ هه‌ر چۆنیک بی‌ت هه‌ندی‌جار تیروانینیکی ره‌خنه‌گرانه له‌ملا و له‌ولای بابه‌ته‌کانیدا به‌رچاو ده‌که‌و‌یت.

المعجم

ئه‌م کتیبه‌، که‌ ناوی ته‌واوی (المعجم فی المعاییر اشعار العجم)ه، به‌ یه‌کیک له‌ میراته به‌هاداره‌کانی ئه‌ده‌بی فارسی ده‌رباره‌ی کیشی شیعر و ره‌خنه‌ی شیعر هه‌ژمار ده‌کریت. خاوه‌نی المعجم واته (شه‌مه‌سه‌ددینی قه‌یسی رازی، له‌دوای سالی ۶۲۸ی کۆچی - هه‌یقی کۆچی دوایی کردووه) یه‌کیکه له‌ زیره‌کترین و وردترین ئه‌دیبا‌نی سه‌ده‌کانی رابردوو، ئه‌گه‌رچی هه‌ندی‌ک له‌ تیروانینه‌کانی قه‌یسی رازی بو‌ ره‌خنه‌گران و شیعرناسانی ئه‌م‌رو‌ مایه‌ی په‌سه‌ندکردن نییه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا زۆریک له‌ قسه‌کانی به‌هادار و مایه‌ی پشت پێبه‌ستن.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌و که‌متر پروو له قسه‌کردنی گشتگیرانه و خستنه‌پرووی بابته ئالۆز و نادیاره‌کان ده‌کات و به‌هۆی باوه‌پروونی به لایه‌نه به‌لگه‌کارییه‌کان هه‌میشه‌گه‌واهی و به‌لگه‌بو قسه‌کانی ده‌هینیتته‌وه. گرنگترین تیگه‌یشتنه ره‌خه‌ییه‌کانی شه‌مسی قه‌یسی رازی له‌به‌شی (گوتاره به‌راییه‌کانی شاعیریتی) هینراوته‌وه. شه‌مسی قه‌یسی رازی له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌په‌یه، که ره‌خه‌گری شیعر پیویسته شاعیر نه‌بیته، چونکه زۆریک له شاعیران هه‌ن، که توانایان به‌سه‌ر ره‌خه‌ی شیعییه‌وه نییه، یا ره‌خه‌گرانیک هه‌ن، که ده‌ستی شاعیریتیان نییه. ئه‌و، کاتیک که ده‌چیتته ناو ره‌هه‌نده دیار و واقیعیتره‌کانی ره‌خه‌وه سه‌رنج له هه‌ردوو ره‌هه‌ندی ره‌خه‌ی واتایی و وشه‌یی ده‌دات و ده‌ست به خستنه‌پرووی چه‌ند به‌لگه و لیکدانه‌وه‌یه‌ک ده‌کات.

پوخته و هه‌لبژارده‌ی راسپارده‌کانی شه‌مسی قه‌یسی رازی بو شاعیران به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌یه:

۱. شاعیر ده‌بیته ئاگای له موفره‌داتی وشه‌کان و به‌شه‌کانی پیکهاته دروست و خراپه‌کان هه‌بیته.

۲. سووده له ئه‌زموونگه‌رییه‌کانی شاعیرانی کۆن وه‌ربگریته.

۳. ئاگای له یاسا‌کانی زانستی خستنه‌پروو و جوانکاری هه‌بیته.

۴. چیرۆک و په‌ند و میژووه‌ کۆنه‌کان بزانیته.

۵. خۆی له زۆر له‌خۆکردن و ئالۆزکاندن و لیلی و ناروونی و پۆشینه ناپه‌سه‌نده‌کان بپاریزیت.

۶. کیش و سه‌روا و عه‌رووز بزانیّت.

۷. به‌ره‌مه به‌رزه‌کانی شاعیرانی کۆنی له‌به‌رچاو بیّت و تییان رامینیّت و وشه و ناوه‌رۆکه‌کانیان بکاته بنه‌ما و سه‌رمه‌شقی هۆش و زمانی خۆی.

۸. هه‌رکاتیگ ده‌ستی بو هۆنینه‌وه‌ی شیعیکی برد، سه‌ره‌تا شیوه‌ی په‌خشانی ئەم هۆنراوه‌یه‌ی له‌به‌رچاوی خۆی دابنیّت و مانا‌کانی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی دلیدا بنووسیّت و وشه و کیشه‌ شایسته‌کانی ریک بخت و هه‌لبژی‌ریّت پاشان شیعر دابنیّت^{۱۹}.

۹. له‌دوای کۆتایی هینانی شیعره‌که دووباره شیعره‌که بخوینیته‌وه و پییدا بچیتته‌وه و ئەوه‌ی که پیویسته، ده‌بیّت ره‌خنه و مشتوما‌کردنی تیدا بکات و زیده‌رۆیی له‌م کاره‌یدا نه‌کات^{۲۰}.

به‌هارستانی جامی

سووده ره‌خنه‌ییه‌کانی کتییی (به‌هارستان)ی دانراوی(نوره‌ددین عه‌بدولره‌حمانی جامی) شاعیری به‌رزی سه‌ده‌ی نۆیه‌می کۆچی، چهند بابه‌تیکی کورت ده‌گریته‌وه، که له‌(باغچه = روضه)یا به‌شی پینجه‌می ئەم کتییبه کورته‌دا هاتوو. (جامی) بابته ره‌خنه‌ییه‌کانی خۆی له کرۆکی باسکردنی ژياننامه‌ی شاعیراندا ده‌خاته‌روو. بابته سه‌ره‌کی و بنه‌ره‌تییه‌کانی کتییبه‌که له‌سه‌ر بنه‌مای تیگه‌یشتن و داوه‌ریکردنه خوددییه‌کانی نووسه‌ر له‌باره‌ی شاعیره‌کانه‌وه دامه‌زراوه، له‌کۆی قسه‌کانی (جامی)دا ئەوه درک ده‌کریّت، که ئەو زیاتر له‌هر لایه‌نیکی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

سه‌رنجی له یه‌گرتوووی زمان و ره‌وانی شیعرداوه و به‌شیوه‌یه‌کی گشتی جه‌خت له‌سه‌ر ساغی ده‌ربرینه‌کان و ره‌وانییان ده‌کاته‌وه^{۲۱} و له ره‌خه‌نه و داوه‌ریکردن ده‌رباره‌ی شاعیران ده‌ست به‌داوینی به‌رامبه‌ری کردن و هاوسه‌نگیکردنه‌وه ده‌بیته، بو نمونه ده‌رباره‌ی حافزی شیرازی نووسیویه‌تی: (سه‌لیقه‌ی شیعرێ ئه‌و له شیوازی نزاری نزیکه، به‌لام له شیعرێ نزاریدا زیاد و که‌م کردن یه‌جگار زۆره، به‌لام له‌شیعرێ حافزدا به‌م جووره نییه)^{۲۲} له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا (جامی)ش وه‌کو زۆریک له پیشینانی خوی گرفتاری ئافه‌تی سه‌رواداری و دارشتنکاری بووه.

له‌ته‌ک ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی، که ژماردمان کتیبی دیکه‌ی زۆریش به‌تایبه‌ت له قوناغی سه‌فه‌ویدا دانراون، که زۆربه‌ی کات له‌دوتویی بابته‌کانی خویاندا چه‌ندین بابته‌یان ده‌رباره‌ی ره‌خه‌نی شیعر تیدا‌یه، به‌لام ژماردن و لیکۆلینه‌وه‌ی بابته‌کانی ئه‌م به‌ره‌مانه پیویستی به کتیبیکی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه.

ره‌خه‌ی شاعیران

به‌شیکی گرنگ له تیگه‌یشته‌نه ره‌خه‌نییه‌کان له میراتی ئه‌ده‌بی فارسیدا هی ئه‌و شاعیرانه‌یه، که له‌نیو شیعره‌کانیاندا چه‌ند بابته‌یکیان له وه‌سفکردنی شیعره‌کانی خویان یان ره‌خه‌نگرتن له هۆنراوه‌ی که‌سانی دیکه، یا هه‌ندیک داوه‌ریکردنیان سه‌باره‌ت به شیعر

خستۆته‌پوو، که له پانتایی رهخه‌ی شیعریدا به‌جۆریک له جۆره‌کان شایه‌نی ئاورلیدانه‌وه‌ن.

کۆنترین بابته له تیروانینه رهخه‌یه‌یه‌کانی شاعیراندا له شیعی (پودکی) و له هۆنراوه ناسراوه‌که‌ی ئه‌ودا، که به ناویشانی (قه‌سیده‌ی دایکم) ناسراوه ده‌خوینینه‌وه، که (وشه‌ی چاک و واتای ئاسان) به جه‌وه‌ریتترین مه‌رجی شیعر ده‌زانیت^{۲۳} هه‌ربه‌م جۆره‌ش (شه‌هید به‌لخی) ی شاعیری هاوچه‌رخ‌ی پودکی (چیژ و حیکمه‌ت) به مه‌رجی شیعر ده‌زانیت^{۲۴}.

له‌دوای ئه‌م شاعیرانه ده‌توانریت ئاماژه به زۆریک له شاعیرانی فارسی زمان بکریت، که هه‌ر کامیکیان سه‌رنجی گۆشه‌یه‌کی دنیای شیعیریان داوه. شایه‌نی گوته‌، زۆربه‌ی داوه‌ریکردنه‌کانی ئه‌م شاعیرانه به نه‌ریته شیعییه‌کانی سه‌رده‌می خۆیان کاریگه‌ر بووه، بۆ نمونه شاعیرانی سه‌رده‌می سه‌لجووقی هه‌بوونی ناوه‌روکی زانستی و پوانینی هه‌کیمانه و لۆژیکیه‌کان به پێوه‌ر و به‌هاکانی شیعر داده‌نین، له‌کاتی‌کدا شاعیرانی قۆناغی سه‌فه‌وی و هیندی جه‌خت له‌سه‌ر ناسکی خه‌یال و هینانه‌وه‌ی ناوه‌روکه تازه‌کان ده‌که‌نه‌وه.

ره‌خه‌ی شاعیران له‌ته‌ک خسته‌پرووی ئه‌و بابته ره‌خه‌یه‌یه‌کانی، که شایه‌نی سه‌رنجدانن خالی نییه له ستایشکردنه بی بنه‌ماکانی به‌کتر و هه‌ندی‌جاریش داوه‌ریکردنه خزم خزمینه و دۆست‌ئامیژه‌کان. ئه‌وان، که خۆیان له مه‌یدانی ره‌خه‌دا به هه‌وجه‌ی هینانه‌وه‌ی به‌لگه و گه‌واهییه‌ک

نابینن له زۆریک له بواره‌کاناندا هه‌لچوون و سه‌لیقه‌کانی خۆیان به‌سه‌ر واقیعه‌ تدا فه‌رز ده‌که‌ن. ئه‌م شاعیرانه له ره‌تکردنه‌وه و په‌سه‌ندکردنی یه‌کترا هه‌ندیجار وه‌ها زیده‌پرویی ده‌که‌ن، که کاری ره‌خنه‌گری تیکه‌ل به داش‌وورین و به‌دگویی ده‌که‌ن. به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان و یادداشتنامه فارسییه‌کان پراوپرن له چیرۆک گه‌لیک که شاعیران تیااندا هه‌ولی ره‌تکردنه‌وه و نکۆلی لیکردن یا داش‌وورین و خراپ باس‌کردنی یه‌کتریان داوه، ئه‌م جوړه داوه‌ریکردن و ره‌خنه‌گرتنه‌ شتیکی ئاساییه یه‌کی له‌و نمونه‌ چیرۆکی ره‌شیدی سه‌مه‌رقه‌ندی و عه‌مه‌قی بوخاراییه هیچ کومه‌ک و هاوکارییه‌کی به ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و به‌ده‌سته‌هینانی ئه‌زموونی شیعرییه‌وه نه‌ده‌کرد^{٢٥}، به‌لام وه‌کو ئه‌وه‌ی پیش‌تر ئاماژه‌ی پیکرا گیرانه‌وه و ره‌خنه‌ی شاعیران، که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌سه‌ر تیگه‌یشتنه راسته‌وخۆکانی خۆیان بو شیعرو جوړه‌کانییه‌وه بنیاتنراوه ئه‌وه‌یان به‌ته‌واوی توانیویه‌تی به‌شیکی نکۆلی لینه‌کراو له میژووی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی فارسی پیک به‌هینیت^{٢٦}.

په‌راویژه‌کانی فه‌سلی دووهم

- ۱- برپروانه: فرهنگ ایرانی پیش از اسلام، محمد محمدی، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران، ۱۳۵۲، ص ۱۵۸.
- ۲- ر.ک: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۱۸۳.
- ۳- لباب الالباب، سدیدالدین محمد عوفی، تصحیح ادوارد براون، لیدن، ۱۹۰۳، ص ۱۳.
- ۴- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۳۴.
- ۵- تذکرة الشعراء، دولت‌شاه سمرقندی، به همت محمد رمضان، کلاله خاور، تهران، ۱۳۳۸، ص ۱۸۹.
- ۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۸۶.
- ۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۰۸.
- ۸- برپروانه: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۲۶۶.
- ۹- آتشکده اذر، اذر بیگدلی، تصحیح سیدحسین سادات ناصری، امیر کبیر، تهران، ۱۳۳۶، ج ۱، ص ۱۵۱.
- ۱۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۱۵.
- ۱۱- برپروانه: تذکره نصرآبادی، محمد طاهر نصرآبادی، تصحیح وحید دستگردی، کتابفروشی فروغی، تهران، (بی تا)، ص ۲۱۷-۲۱۸.
- ۱۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۴۱۳.

۱۳- ترجمان البلاغه، محمد بن عمر رادویانی، به تصحیح و اهتمام احمد اتش،

انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۶۲، ص ۱۰.

۱۴- قابوسنامه، عنصرالمعالی کیکاوس بن اسکندر، به اهتمام و تصحیح

غلامحسین یوسفی، شرکت انتشارات علمی و

فرهنگی، تهران، ۱۳۶۲، ص ۱۹۰.

۱۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۹۱.

۱۶- حدائق السحر، رشیدالدین عمر وطواط شیرازی، تصحیح عباس

اقبال، کتابخانه سنائی، تهران، ۱۳۶۲، ص ۳۲.

۱۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱.

۱۸- نقد ادبی، زرین کوب، ص ۲۰۵.

۱۹- سه‌رنجی ئه‌وه بدهن ئه‌م خاله له دووتوی رپا و بوچوونه‌کانی شمس

قیس دا جییگه‌ی سه‌رنجه، چونکه ئگه‌ر شاعیر بتوانیت ئه‌وه‌ی به شاعیر

ده‌ریبیری پیشتر به په‌خشان بیلیت، ئیدی شیعر گوته‌که‌ی کاریکی

بیهووده‌یه. له شیعر دا چه‌ندین کوود و خال و ئاماژه هه‌ن، که په‌خشان

لیی بی به‌شه‌و له بنه‌ره‌تا له باریکی ده‌روونی و هه‌ستی تایبه‌تا

خولقی‌نراوه‌و زور له‌گه‌ل دنیای په‌خشاندا جیاوازه.

۲۰- المعجم في معايير اشعار العجم، شمس الدین قیس رازی، تصحیح علامه

قزوینی، کتابفروشی تهران (بی تا)، ص ۴۴۵-۴۴۷.

۲۱- بروانه: بهارستان، نورالدین عبدالرحمن جامی، چاپ وین، افست

کتابفروشی مرکزی، تهران، ۱۳۴۸، ص ۹۷، ۹۹.

۲۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۰۰.

۲۳- پروانه: رودکی استاد شاعران، نصراله امامی، نشر جامی، تهران، ۱۳۷۳، ص ۱۶۰.

۲۴- شهید بلخی ده‌لیت:

دعوی کنی که شاعر دهرم ولیک نیست
در شعر تو نه حکمت و نه لذت و نه چم

پروانه: پیشاهنگان شعر فارسی، محمد دبیر سیاقی، ص ۱۴.

۲۵- نه و به‌سهره‌اته راقه‌کردنه‌که‌ی له چهار مقاله عروضی دا هاتوو به‌م شیوه‌یه: جاریکیان خضرخان امیر ماوراء النهر له عمقبخارایی، که له زومره‌ی شاعیرانی سهر به‌خوی بوو ده‌پرسی که شیعی‌ی ره‌شیدی سه‌مه‌رقه‌ندی چون ده‌بینی؟ عمق له وه‌لامدا ده‌لی که شیعه‌کانی پاک و جوانن به‌لام بی‌خویی. هه‌ندیک خوییان پیویسته. دوی ساتیک ره‌شیدی ده‌گات و میر پرسیار و وه‌لامه‌که‌ی عمق بو ره‌شیدی ده‌گیریتته‌وه. ره‌شیدی ده‌په‌شوکی و ههر سهر پییی به‌م سی به‌یته وه‌لامی داوه‌رییه‌که‌ی عمق ده‌داته‌وه:

شعرهای مرا به بی نمکی عیب کردی روا بود شاید

شعر من همچو شکر و شهداست و ندریندو نمک نکوناید

شلغم و باقلی است گفته‌ء تو نمک ای قلتبان ترا باید

(پروانه: چهار مقاله، سهرچاوه‌ی پیشوو، ص ۴۶-۴۷).

۲۶- له‌م باره‌یه‌وه ده‌توانن بگه‌رینه‌وه بو نامه‌ی دکتورای (شعر به‌روایت شاعران)، که به‌هیمه‌تی به‌ریز دکتور محمد رضا صالحی مازندرانی و به‌رینوینی به‌نده له کولیزی نه‌ده‌بیات و زانسته مروقایه‌تییه‌کانی زانکوی شهید چمران (۱۳۸۱) دا نووسراوه.

فەسلی سێیه‌م

شه‌پۆله نوێیه‌کان له رهخه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌وچه‌رخه ئێراندا

گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی و بیروکه نوێگه‌راکان:

له‌و کاته‌وه‌ی که شاعیرانی شیوازی هیندی و شاعیرانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی له ئه‌فراندنی وینه خه‌یالییه سه‌یر و نامۆکان و به‌پیی زاراه زانستییه‌که له داهینانه خه‌یالوویه تازه‌کاندا ریگه‌یه‌کی زیده‌رۆییانه‌یان گرت‌ه‌به‌ر جووره نامۆییه‌ک له چیژی گشتی سه‌باره‌ت به شیعره‌کانیان په‌یدا بوو و هه‌وه‌لین پریشک و بروسکه‌ی هاتنه‌کایه‌وه‌ی شه‌پۆلیکی نوێ له گه‌رانه‌وه‌(بازگشت)بو سه‌ر شیوه و ته‌کنیکی شاعیرانی کۆن خۆی ده‌رخست. ئەم شه‌پۆله له کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌وه ده‌ستی پیکرد و ئاماده‌یییه‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی نزیکه‌یی تا سه‌ره‌تای جوولانه‌وه‌ی مه‌شروته به‌رده‌وامی هه‌بوو، هه‌رچه‌نده دوا‌ی ئەم قوناغه و هاتنه‌کایه‌وه‌ی شه‌پۆله نوێیه‌کانیش هه‌مدیسان چه‌ندین

رێچکه له‌سه‌ر شیوه‌ی شاعیرانی قۆناغی گه‌رانه‌وه‌دا له‌نیۆ هه‌ندیك له شاعیرانی فارسی زماندا ده‌بینرا.

بۆ ده‌رکه‌وتن و هاتنه‌کایه‌وه‌ی قۆناغی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی چه‌ند هۆکارێکیان ژماردووه، که زیاتر ده‌توانیت ده‌رخه‌ری زه‌مینه‌یه‌کی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی بیت، له‌وانه ئاماژه‌یان به‌تالان بردنی کتیبخانه‌کان به‌هۆی هیرشی ئه‌فغانه‌کان له‌کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی و بلاوبوونه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کۆن له‌به‌ر ده‌ستی خه‌لک و ئاره‌زوویه‌کی زۆری هه‌وه‌لین پاشایانی زنجیره‌ی قاجاری به‌کۆکردنه‌وه‌ی شاعیران له‌ده‌ربار و ده‌زگا‌کانی خۆیان و زیندوکردنه‌وه‌ی نه‌ریتی شاعیرانی ده‌رباری و شیوازی هۆنینه‌وه‌ی شیعی ستایشنامیز کردووه، به‌لام ئه‌وه‌ی زیاتر له‌هه‌ر شتیک بووه‌ مایه‌ی ده‌رچوون له‌ شیوازی هیندی و پووکردنه‌ شیوازی شاعیرانی سه‌رده‌می غه‌زنه‌وی و سه‌له‌جووقی بیزاری بوو له‌ شیوازی شاعیرانی، که شیعه‌کانیان هه‌ندیجار تا ئه‌ندازه‌ی مه‌ته‌ل ئالۆز و دژوار ده‌بوو و زۆربه‌ی کات هه‌یچ بنه‌ما و هۆکارێکی چیژ و سوودی هونه‌ری له‌ته‌کدا نه‌بوو.

شاعیرانی قۆناغی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌گه‌رچی هه‌ولیان ده‌دا شیعی فارسی له‌چه‌قه‌به‌ستوویی و دارپووخان پزگار بکه‌ن، به‌لام خۆیشیان نه‌یانتوانی شتیکی تازه به‌دیاری به‌ینن، ئه‌م شاعیرانه ئه‌گه‌ر ده‌یانویست له‌کۆتاییدا چیژ و سه‌لیقه‌ی خۆیان نیشان بده‌ن،

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌وا مه‌به‌ستی کاره‌که‌یان ئه‌وه بوو، که کۆپییه‌کی نزیک له ئه‌سلییه‌که له لاساییکردنه‌وه‌ی شاعیرانی رابردوودا به‌رجه‌سته بکه‌ن^۱، له‌م روه‌وه به‌راوردکردنی قوناغی ناوبراو له‌گه‌ل شیوازی کلاسیزم له ئه‌وروپادا، یا ناویشانی (رینیسانسی ئه‌ده‌بی ئیران) بو ئه‌وه، جگه له جووره‌ته‌نز و گالته‌جارییه‌ک بو هه‌لسه‌نگاندنی پیگه و جیگه‌ی ئه‌م قوناغه شتیکی دیکه نییه^۲، چونکه مه‌سه‌له‌که به‌لانیکه‌مه‌وه ئه‌وه‌یه، که کلاسیزمی ئه‌وروپا له‌ته‌ک لاساییکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیاتی کۆنی یۆنانیدا جووره‌داهینان و ده‌ستیوه‌ردانیکی زه‌وقییشی له‌گه‌لدا بوو، له‌کاتی‌دا قوناغی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی به‌م جووره‌نه‌بوو.

ره‌نگه ئه‌گه‌ر شاعیران و ئه‌دیبا‌نی قوناغی گه‌رانه‌وه‌ خاوه‌نی چه‌ند دیدگایه‌کی به‌هیز و پته‌و و شیوه‌گرتوو ببووان، ئه‌وا ده‌یان‌توانی له‌جیگه‌ی لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو جووری‌ک له ئه‌فراندنه‌وه و سه‌ره‌له‌نوێ خولقاندنه‌وه له ئه‌ده‌بی کۆنی فارسیدا به‌هینه‌کایه‌وه، به‌لام ئه‌وان ته‌نانه‌ت له‌کاری لاساییکردنه‌وه‌ی خویشیان ده‌سته‌وه‌ستان و به‌بویرییه‌وه ده‌توانریت بگوتریت، که هیچ کامیکیان نه‌گه‌یشتون به قوناغی‌ک له‌دانان و خاوه‌نداریکردنیکی شیواز تا بتوانیت بنچینه‌ی دیاریکراوی ئه‌وان بی‌ت له‌هۆنینه‌وه‌ی شیعردا و ته‌نانه‌ت له‌پیگه و پله‌ی لاساییکردنه‌وه‌شدا له‌تیگه‌یشتن و درککردنی هه‌ندی‌ک له ساده‌ترین تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی شاعیرانی خوراسان ده‌سته‌وه‌ستان ماون و بوونی هه‌له‌ زمانیه‌ زۆره‌کان له

ھۆنراوہ كانياندا لە بەر ئەم ھۆيەيە ھەروەھا نيشان دەرى ئەم جۆرە نەتوانين و بئەدەسە لاتىيەيە.

ئەوہى دەبىتە ماىەى سەرسورمان، ھەلسەنگاندنى لىكۆلەرانيكە، كە لە دركردن و تىگەيشتنى پىگەى راستەقىنەى شاعيرانى سەردەمى گەرپانەوہدا كەوتوونەتە ھەلەوہ و دەستيان بردووە بۆ چەند داوہرىكردنىك كە شياوى سەلماندن و بەرجەستەكردن نيين، بۆ نموونە، ھەروەكو ئەوہى لە پيشەكەيەك بۆ ديوانى (موشتاقى ئيسفەهانى)دا ئەويان بە (مانگى ئاسمانى قسە زانيوہ)^٣ يا بەھوى ساويلكەيىوہ بەشيك لە لاسايىكردنەوہكانى ئەم شاعيرانەيان بە نموونەيەكى باشتر و بەرزتر لە ئەسلىيەكە زانيوہ، تا ئەوہى كە لەيەكەك لەو بەرھەمانەى، كە دەربارەى قوناغى گەرپانەوہ نووسيويانە ئەوہ ھاتووە، كە: (قائانى قەسىدە شيرينەكانى خوى وەكو قەسىدەكانى خاقانى و موسەممەتى وەكو موسەممەتەكانى مەنوچەھرى بگرە شيرينتر ھۆنيوہتەوہ)^٤.

لەتەك ھەموو ئەمانەدا قوناغى گەرپانەوہى ئەدەبى دەبىت بە ناسنامەى قوناغى وەستان و سستى لە ئەفراندنە ئەدەبى و تىگەيشتنە رەخنەيىەكانيش ھەژمار بكرىت، چونكە لە چاوپياخشاندنىكى سەرپىيانە بە زەمىنە ئەدەبى و كلتورىيەكانى كۆتايىەكانى قوناغى سەفەوى و قوناغى ئەفشارى و سەردەمى زەندى تا سەرەتاكانى

سه‌رده‌می قاجاری بابه‌تیکی شایسته له گوتاری ره‌خنده‌دا ده‌ست
ناکه‌ویت

کو‌تاییه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی، که پ‌وون و
ئاشکرایه، به‌قه‌یرانه‌سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و کلتورییه‌کان کو‌تایی
پیهات و به‌پ‌ووداوه‌گه‌لیکی کاره‌ساتبار گه‌یشه‌ته ئه‌نجام. قۆناغی
ئه‌فشاریش کورتتر بوو له‌وه‌ی، که به‌دییه‌نه‌ری ئه‌و جو‌ره
سه‌قامگیرانه‌ بی‌ت له‌ گۆره‌پانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیدا تا ئه‌ده‌بی
فارسی بتوانیت له‌ سیبه‌ریدا شیواز یا شیوازه ره‌سه‌نه‌کان په‌روه‌رده
بکات و خۆی له‌ شیواوی پ‌زگار بکات. قۆناغی کورتی (زه‌ند)یش
هه‌موکات له‌نیو مملانی و جه‌نگه‌کاندا تیپه‌ری و بی‌جگه له‌ چه‌قی
حکومه‌ت واته شیراز ته‌واوی ناوچه‌کانی ئیران زۆربه‌ی کات گرفتاری
شه‌ر و مملانی ئاشکرا و شاراوه‌کانی سه‌رۆک هۆز و عه‌شیره‌ته‌کان
له‌گه‌ل خان و فه‌رمانه‌واکانی حکومه‌ت بوو. سه‌ره‌تاکانی سه‌رده‌می
(قاجار)یش سه‌ره‌پای بوونی هه‌ول و توندوتیژی و زه‌بره‌وزه‌نگ و
سه‌ته‌مکارییه‌کانی ئاغا موحه‌مه‌د خان گرفتاری نائارامی پ‌یگا‌کان و
ویرانبوونی گونده‌کان و له‌ناوچه‌وونی بازرگانی بوو و شتیکی له
ئاوه‌دانی نه‌مابوویه‌وه و ئه‌وه شتیکی ئاساییه‌که که له‌بارودۆخیکی
ناهه‌مواری وه‌ه‌ادا ناتوانیت به‌دوای پانتاییه‌ کلتوری و سه‌قامگیره‌کان
بی‌ت، تا شه‌پۆل و بزوتنه‌وه‌یه‌کی ره‌سه‌نی داهینان و ره‌خه‌ی شیعر و
ئه‌ده‌ب په‌روه‌رده بکات.

کۆر و کۆمه‌له ئه‌ده‌بییه‌کان

دره‌وشاوه‌ترین میراتی قۆناغی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی له‌پرووی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه دامه‌زراندنی کۆمه‌له ئه‌ده‌بییه‌کان بوو. له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی دوازه‌یه‌مدا تا قۆناغی قاجاریش به‌رده‌وامیان هه‌بوو. یه‌کیک له‌ کۆنترین کۆمه‌له ئه‌ده‌بییه‌کان (کۆمه‌له‌ی ئه‌ده‌بیی موش‌تاق) بوو، که به‌ کۆششی موش‌تاقی ئیسفه‌هانی له ئیسفه‌هان دامه‌زرا و شوینی کۆبوونه‌وه‌ی شاعیر و نووسه‌رانیک بوو، که هه‌فته‌ی شه‌ویک له‌ده‌وری یه‌کترا کۆده‌بوونه‌وه. موش‌تاق و هاوه‌لانی له‌م کۆمه‌له‌یه‌دا له‌گه‌ڵ خسته‌ن‌پرووی بابته ئه‌ده‌بییه‌کان، شاعیرانی گه‌نج و تازه ده‌س‌پیکه‌ریان په‌روه‌رده ده‌کرد و پیده‌گه‌یاند، له‌دوای ئه‌وه پێویسته ئاماژه به‌ کۆمه‌له‌ی (ئه‌ده‌بیی نشاط = چالاکی) بکریت، که ئه‌وه‌یش هه‌ر له ئیسفه‌هاندا دامه‌زرا و مه‌یدانیک بوو بۆ خسته‌ن‌پرووی بابته ره‌خه‌ییه‌کان له پانتایی و بواری شیعردا. ئه‌م کۆمه‌له ئه‌ده‌بییه‌کانه ئه‌گه‌رچی دواتر له سه‌رده‌می قاجاریدا چهند زه‌مینه‌یه‌کیان بۆ نوێگه‌راییی فه‌راهه‌م کرد، به‌لام هه‌ندیجار ده‌بوونه مایه‌ی چهند وه‌ستان و چه‌قبه‌ستووویه‌کیش، بۆ نمونه هه‌ر ئه‌م کۆمه‌له‌ی (چالاکی) یه کاتیک له تاران به‌ناوی (کۆمه‌له‌ی ئه‌ده‌بی خاقان) به‌رده‌وامی به‌کاره‌که‌یدا به‌ته‌واوه‌تی خو‌ی له چوارچێوه‌ی هه‌مان لاساییکردنه‌وه‌کانی رابردوودا زیندانی کرد و ئه‌ندامه‌کانی له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ره‌خه‌ و عه‌یب و عارییه‌ی، که له شاعیرانی تریان ده‌گرت،

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بیجگه له بره‌ودان و په‌وه‌نه‌قدان به بازارێ شیعیری ستایش‌که‌ری و لاسایی‌کردنه‌وه و دووباره‌کردنه‌وه شتیکیان بو شیعیری فارسی وه‌کو میرات جینه‌هیشت.^۶

قوناغی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی له‌په‌وه‌ی گۆرانی‌کاری له‌په‌خشانی فارسیدا هم شتیکی له‌دوای خۆیدا جینه‌هیشت، نووسه‌رانیکی وه‌ک (میرزا مه‌هدی خان ئه‌سترائابادی)ی خاوه‌نی (دورپه‌ی نادری) و پاش ئه‌ویش ژماره‌یه‌کی زۆر له‌په‌خشانونسانی سه‌ره‌تاکانی سه‌رده‌می قاجاریش به‌همان شیوه‌گرفتاری لاسایی‌کردنه‌وه بوون و له‌سه‌رده‌می فەتح‌عه‌لی شا به‌دواوه‌یه‌که‌ په‌خشانی فارسی گۆرانی‌کارییه‌کی ریژه‌یی و په‌ره‌وتی (تدریجی) گرته‌به‌ر.

سه‌رده‌می قاجار و ده‌سپێکی گۆرانی‌کاری ئه‌ده‌بی

ئه‌گه‌رچی مه‌راییی گه‌راییی و چه‌زی ستایش‌که‌ری فەتح‌عه‌لی شا و موحه‌مه‌د شا سه‌دان نووسه‌ر و شاعیری له‌حکومه‌تی قاجار په‌روه‌رده‌کردبوو^۷، به‌لام به‌هره‌ و توانایه‌کی شایسته‌که‌ بتوانی‌ت له‌ئه‌ده‌بیاتی فارسی پیگه‌یه‌کی نه‌مرانه‌به‌ده‌ست به‌ینی‌ت گه‌شه‌ی نه‌کرد و هیچ به‌ره‌می‌ک، که‌ بتوانی‌ت به‌شیوه‌یه‌کی جیدی ده‌رخه‌ری دیدگاگه‌لیکی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م قوناغه‌بی‌ت به‌رچاو ناکه‌وی‌ت.

شاعیرانی ستایش‌که‌ری قوناغی قاجاریش وه‌کو پیشینانی خویان هه‌ولیان ده‌دا تا هۆنیاریانی سه‌رده‌می غه‌زنه‌وی و سه‌لجووقی بکه‌نه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

سه‌رمه‌شق و نموونه‌ی خۆیان و ته‌نانه‌ت له‌م نیوانه‌دا نووسه‌رانیکیش به‌دوای ئه‌وه‌وه بوون تا له‌ لاساییکردنه‌وه‌ی شیوازی نووسینی پیشیناندا پیش یه‌ک بکه‌ون ، قوناغی ناوبراو له‌هه‌مان کاتدا سه‌رده‌می هه‌را و زه‌نای داوه‌ریکردنه‌ درۆزانه و بی بنه‌ماکان بوو.

شاعیر و ئه‌دیبه‌ لاساییکه‌ره‌وه‌کانی ئه‌م پۆژگاره‌ش هاوشیوه‌ی وه‌چه‌ی خۆیان بنه‌مایه‌کیان بۆ درککردن و داوه‌ریکردنه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی خۆیان نه‌بوو.

چه‌قه‌سه‌ستوویی ئه‌ده‌بی نه‌یده‌توانی سه‌رده‌میکی دورودریژ به‌رده‌وامی هه‌بیته‌، زنجیره‌ی قاجار هاوتابوو له‌گه‌ڵ شوێرشه‌ گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا، ئه‌م پووداوه‌ ئه‌گه‌رچی له‌ ئێراندا هاوته‌ریب بوو به‌ بیده‌نگی و بی ئاگایی ، به‌لام دواتر به‌ره‌مه‌کان خۆیان له‌سه‌ره‌رشیه‌وه‌ی بزووتنه‌وه‌ کلتورییه‌کان نیشاندا.

تامه‌زرۆیی له‌ به‌ده‌سته‌هینانی زانسته‌ و هونه‌ره‌ نویکان و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌وروپاش، که‌ قه‌رزارباری کۆششیه‌ عه‌باس میرزای کورپی فه‌تح‌عه‌لی شا بوو کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر ئاره‌زووکردن له‌ نویگه‌ریدا هه‌بوو. په‌نگه‌ بتوانیه‌ت بگوتریه‌ت، که‌ ئه‌م ئاره‌زووه‌ بۆ نویگه‌ری له‌ ئازه‌ربایجانه‌وه‌ ده‌سته‌تی پیکرد، که‌ له‌گه‌ڵ پروسه‌یا و ده‌وله‌تی عوسمانی هاوسنوور بوو و له‌ ئه‌وروپا نزیک بوو^٨ ، هینده‌ی نه‌خایاند، که‌ له‌ته‌ک په‌یدا‌بوونی کارگه‌کان و گه‌شه‌ی پیشه‌سازییه‌ نویکان چه‌ند چاپخانه‌یه‌کیش دامه‌زران، گه‌شه‌ی پیشه‌سازی چاپ

کاریگه‌رییه‌ی کلتوری به‌رچاوی له‌ بزووتنه‌وه‌ی نویگه‌ری هه‌بوو، چونکه ئامرازیک بوو بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی کتیب و رۆژنامه‌کان.

ئه‌م گۆرانکارییه‌یانه له‌ته‌ک زیده‌بوونی هاتوچۆ و گه‌شته‌کانی ئێرانیه‌کان بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات و دامه‌زراندنی قوتابخانه‌ نویکان زیده‌بوونی نویگه‌ری ده‌کرده شتیکی خۆلیلانه‌دراو.

له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی گوترا کۆمه‌لگای سه‌رده‌می قاجار له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ئاره‌زووه‌ی، که بۆ نویگه‌راییه‌ی هه‌یبوو گۆره‌پانی مملانیی هه‌ر دوو توویژی (کۆنه‌خواز) و (نویخواز) بوو، که هه‌ر کامیکیان ئه‌وه‌یتتری ده‌کرده مایه‌ ره‌خنه‌لیگرتنه‌ زیده‌رۆییه‌کانی خۆی و له‌هه‌مان کاتدا بیروباوه‌ره‌کانی هه‌ردوو ریچکه له‌ یارییه‌ سیاسیه‌کانیش به‌ده‌ر نه‌بوون.

گرنگترین هۆکاره‌کانی گه‌شه‌کردنی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌رده‌می قاجار

و مه‌شرووته‌دا

هه‌رچه‌ند ئاره‌زووکردن له‌ نوێگه‌ریدا زه‌مینه‌یه‌کی بۆ خستنه‌پرووی تیرپوانینه‌ ره‌خه‌یه‌کان له‌ ئه‌ده‌دا هینایه‌کایه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا فراوانبوونی روانینه‌ ره‌خه‌یه‌کان له‌م رۆژگاره‌دا قه‌رزارباری چه‌ند هۆکار و پالنه‌ریکه:

۱. جولانه‌وه‌یه‌ک که بۆ وه‌رگێرانی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌ خۆرئاواییه‌کان به‌ تاییه‌ت له‌ فره‌نسی و ئینگلیزییه‌وه بۆ سه‌ر زمانی فارسی هاته‌کایه‌وه، له‌ گۆرپانکاری په‌خشانی سه‌رده‌می قاجاری کاریگه‌رییه‌کی پته‌و و به‌رچاوی هه‌بوو، له‌م رۆژگاره‌دا کتێبه‌کانی وه‌ک (سی چه‌کدار) و (کۆنت مۆنت کریستو) ئه‌لیکسانده‌ر دۆمای باوک، پۆبنسن کرۆزوی دانیال دیقو، گه‌شته‌کانی گۆلیقه‌ری جۆناتان سويفت، به‌سه‌ره‌هاتی حاجی بابای ئیسفه‌هانی جیمز مۆری و چه‌ند رۆمانیکی ژۆل فیرن بۆ فارسی وه‌رگێردان^۱، ئه‌م به‌ره‌مانه‌ به‌ زمانیکی به‌هیز و توندوتۆل وه‌رده‌گێردان و په‌خشانه‌کانیان ساده‌ و بی‌گری و گۆل و ره‌وان بوو. گرنگی وه‌رگێرانی ئه‌م به‌ره‌م و رۆمانانه‌ ئه‌وه‌ بوو، که ئه‌ده‌بی له‌ خه‌لکی ره‌شووک و زمانه‌که‌یان نزیکتر ده‌کرده‌وه و له‌لاییکی دیکه‌وه خه‌لکیش له‌گه‌ل ژانره‌ نوێکانی ئه‌ده‌ب واته‌ رۆمان و شانۆنامه‌کان ئاشنایه‌تیان په‌یدا ده‌کرد و به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌ده‌ب تا‌قمیک گویگری نوێی له‌به‌رده‌می خۆیا ده‌بینی که پیش‌تر بارودۆخیکی بی‌زاری و

بڻه ما و ميٽوڏهڪاڻي رڳهه ٺهڻي.....د.نصراالله امامي

رڳهه وڻه وڻه ڀان سه ٻارهت به ٺهڻي نيشان ڏهڻا. ٺامادهي ٺهڻم گويگرانه له شيعريشدا ڪاريگر بوو، چونڪه شاعيرياني سه رڳهه مي قاجار هه وه ٺيڻ ڀروشڪه و شه ڀارهي گورڻاڪاري و نويخوازي خويان به ٺاورڏانه وه و سه رڳهه ڏان له زماني خه لڪ و ڪلتور و ٺهڻي ميلي نيشان ڏهڻا، ڀيوه نڍي نويان ٺهڻي و زماني ٺاسايي خه لڪ و سه رڳهه نوسي ده ٻوه هوي ٺهڻي، كه گه نڳهه عه مبارڪراوي وشهڪاڻي زماني ٺاخوتن و ڪلتوري ميلي ٻيڻه ناو ٺهڻي ٻيڻه وه.

۲. شيواز و سه ليقهه نوي له گهڙ زماني تازه و گويگره نويڪان له ڀووي لايهني ناوه رڳهه و واتايشدا داخوازي ناوه رڳهه و ٻابه تگه لايڪي تازه و نويگرانه بوو و بهم هوي وه خسته ڀووي ٻابه ته ڪومه لايه تي و نه ته وهي له شيعر و هه لائن له ڀيڏاهه لگوتن و ستايش ڪرڏنه له قالب دراو و ڪليشه ٻيهڪان چهند ڀيوه ريڪي تازه له هه لسه نگانڏنه ٺهڻي ٻيهڪاندا هينايه ٺاراهه. ٺهڻم ڀيوه رانه ته نانهت ڪاريگره ڀيان خسته سه ر ٺهڻي فه رمي و ديوانييش، كه به رهه مي ٺهڻم به بووه مايه ڇاوپيخشانڏنه وهيه ڪي ڪاره ڪي و ڀراڪتيڪي به ڀه خشاني فارسي له نوسينه ديوانييه ڪاندا، چونڪه له ڀيڻ ٺهڻي وه وه ڀه خشاني فارسي ته نيا تابلو و ٺامرازيڪ بوو بو به رز و بالايي و وشه تورڏان و وشه عه ره ٻيهڪاڻي نوسهر و ميرزياڻ و ٻاري واتايي و گويزان وهه ٻي له ڀلهيه ڪي خوارتري گرنگيتي و بهه ڀيڏان جي گرتبوو.

۳. کۆمه‌له‌ ئه‌ده‌بییه‌کان ، که له قوناغی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیدا دامه‌زرا‌بوون له قوناغی نوێگه‌ریتیدا شه‌وق و ره‌ونه‌قیان به‌خشییه‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی جولانه‌وه‌ ره‌خنه‌بییه‌کان، له‌نیۆ ئه‌م کۆمه‌لانه‌ پێویسته‌ ئاماژه‌ به‌ کۆمه‌له‌ی ئه‌ده‌بی کۆلیژ(دانشکده) بکریت که به‌ رۆل و کۆششی سه‌ره‌کی مه‌لیکولشه‌وعه‌رای به‌هار دامه‌زرا و له‌دوای ئه‌م کۆمه‌له‌ش کۆمه‌له‌ی ئه‌ده‌بی ئێران بوو که به‌ هه‌ولی وه‌حید ده‌ستگه‌ردی دامه‌زرا و پاشان کۆمه‌له‌ی چه‌کیمی نیزامی بوو که وه‌حید ده‌ستگه‌ردی له‌دوای جیا‌بوونه‌وه‌ی له‌ کۆمه‌له‌ی ئه‌ده‌بی ئێران دایمه‌زاند، ئه‌م کۆر و کۆمه‌لانه‌ ده‌رفه‌تیک بوون بۆ خسته‌نپه‌رووی بابته‌ و بواره‌ ئه‌ده‌بی و ره‌خنه‌بییه‌کان و هه‌ندیکیان له‌ بره‌وپێدانی(ره‌خنه‌ی ده‌قه)ئه‌ده‌بییه‌کان کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاویان هه‌بوو.

۴. به‌ بره‌وسه‌ندنی بی‌ری مه‌شرووته‌خوازی و له‌دوای به‌رقه‌راربوونی و جیگه‌ربوونی ئه‌و بی‌رۆکه‌یه‌ ناوه‌رۆکه‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی هه‌ته‌ری (جیدی) هاتنه‌ ناو شیعه‌وه‌ و بووه‌ مایه‌ی په‌سه‌ندی زیاتری ئه‌ده‌ب له‌نیۆ جه‌ماوه‌ر و بووه‌ هۆکاریک تا هۆش و زه‌ینی ره‌خنه‌گرانی کۆمه‌لانی خه‌لک به‌ ره‌خنه‌گرتن له‌ هونراوه‌کان هه‌لبسته‌تیت و له‌م رێگه‌یه‌دایه‌ که به‌ زوویی ساده‌یی ده‌ربرین و خسته‌نپه‌رووی ناوه‌رۆکه‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کان و ئاماده‌یی بابته‌ به‌زۆز و گه‌رم و زیندوووه‌کانی رۆژ و خۆپاریزی له‌ وشه‌کاری و سه‌رواداری بوون به‌ پێوه‌رگه‌لیکی نوێ بۆ ره‌خنه‌ی شیعه‌ر.

۵. رۆژنامه و گۆڤاره ئەدەبى و کۆمه‌لايه‌تى و سياسىيه‌کانيش رۆليکى

به‌رچاويان له‌ چه‌سپاندى پيوهره‌ نوێکانى رەخنەى ئەدەبى هه‌بوو.

ئەگەرچى ئەو رۆژنامانه‌ى كه‌ له‌سه‌رده‌مى حكومه‌تى ناسره‌ددىن شادا

يا له‌ سه‌رده‌مى مه‌شروتييه‌ت ده‌رده‌چوون راسته‌وخۆ بابەتگه‌ليکى

ئەوتۆيان له‌ خستنه‌رووى دیدگاكانى رەخنەى ئەدەبى تیدا نه‌بوو،

به‌لام خستنه‌رووى بابەته‌ رەخنە‌ييه‌کان تياياندا ده‌يتوانى ببيته‌ مايه‌ى

به‌هيزکردنى بۆن و به‌رامه‌ى رەخنه‌گرانه‌ له‌نيو‌خه‌لكدا^{۱۰}.

شايه‌نى گوته‌ كه‌ له‌م نيوانه‌دا هه‌نديک له‌ رۆژنامه‌کان سه‌رنجیكى

جيدیتر و نویتريان سه‌باره‌ت به‌ ئەدەب و رەخنه‌ هه‌بوو كه‌ له‌ریزی

ئه‌وانه‌ پيويسته‌ ئاماژه‌ به‌ (رۆژنامه‌ى نوێگه‌رى = روزنامه‌ تجدد)

بکریت. نووسه‌رانى ئەم رۆژنامه‌يه‌ كه‌ بابەته‌ ئەده‌بىيه‌کانيان به‌جيا و

و دابراو له‌ بابەته‌ کۆمه‌لايه‌تييه‌کان دانه‌ده‌نا هه‌ميشه‌ هه‌لده‌ستان به‌

خستنه‌رووى بابەتگه‌لى تايبه‌تمه‌ند له‌ بواری رەخنەى ئەدەبیدا. بۆ

نموونه‌ هه‌ر له‌م رۆژنامه‌يه‌ له‌ يه‌کيک له‌ ژماره‌کانى خۆيدا بابەتى

نوێگه‌رى له‌ ئەدەبدا له‌ سى روانگه‌وه‌، واته‌ : شيوه‌ و زمان و شيوه‌

سه‌رنجى ليدراوه‌ كه‌ له‌ سه‌رده‌مى خۆيدا بابەتيكى تازه‌ و شايه‌نى

سه‌رنجدانه^{۱۱}.

له‌نيو گۆڤاره‌ ئەده‌بىيه‌کاندا پيويسته‌ ئاماژه‌ به‌ (گۆڤارى به‌هارى)

وابه‌سته‌ به‌ يوسف خانى ئيعتيسام(ئيعتيسام ده‌وله‌)ى باوكى په‌روين

ئيعتيسامى بکریت كه‌ چهند وتاریكى به‌سوودى رەخنه‌گرانه‌ى

بنه ما و میتۆدهکانی رهنه ی ئه ده بی..... د. نصرالله امامی

له خوگرتهبوو و زۆربه یان خودی میرزا یوسف خان دهینوو سین. نووسه رانی له م وتارانهدا جهختیان له گرنگیتی ئاشنایه تی به ئه ده بیاتی خوړئاوا و شیواز ه ئه ده بییهکانی ئه ده بی خوړئاوایی ده کرده وه.

گوڤاری (دانشگده) که له سالی ۱۳۳۶ ی کوچی - هه یقی له ریگه ی مه لیکولشوعه رای به هار دامه زرا له ماوه ی یه ک سالا ده ژماره ی بلاو کرده وه. ئه م گوڤاره خاوه نی زنجیره وتاریک بوو له باره ی رهنه ی ئه ده بی و ئه دیب و نووسه رانیکی به ناوبانگ به شدارییان له م زنجیره یه دا کردبوو و ئامانجیان (بره وپیانی گیانی ئه ده بی و ده شتنیشانکردنی شیواز و ریچکه یه کی نویبوو له ئه ده بی ئیرانیدا)^{۱۲}

گوڤاری ئازادیستان که به کوششی تهقی رهنه ی بلاو ده کرایه وه به هه مان شیوه داخوازی نویخوازی بوو له نیو گه نجان دا. ئه م گوڤاره به خسته نه پرووی بابه ته رهنه ییهکان و بلاوکردنه وه ی به ره هه مه نویکان بووه مایه ی جووله و بزواتیک له رهنه ی ئه ده بییدا^{۱۳} یه کییک له و بابه تانه ی که رهنه ی بۆ یه که مین جار له م گوڤاره بلاو بوو بیته وه مه سه له ی بزواتن و ماهیه تی کات بوو که خو ی له خویدا ده ییتوانی بنه مایه ک بیته بۆ تیروانینه نویکان بۆ ئه ده ب.

پیشه‌وایانی رهخه‌ی نوێ له ئه‌ده‌بی ئێرانیادا

ئاخوندزاده

هه‌وه‌لین ره‌نگدانه‌وه و بریسه‌کاییه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی نوێ له‌سه‌رده‌می شوپرسی مه‌شرووتیه‌تدا له‌ وته‌کانی میرزا فه‌تح عه‌لی ئاخوندزاده (۱۲۲۸-۱۲۹۵ی کۆچی - هه‌یقی) ده‌رکه‌وت. ئاخوندزاده که‌ خۆی له‌ یارانی شیعر و ئه‌ده‌ب بوو ئاشنایه‌تی هه‌بوو له‌گه‌ڵ ره‌خه‌ به‌ چه‌مکه‌ ئه‌وروپاییه‌که‌ی و جار جار له‌ نوسینه‌کانیدا زاراوه‌ی فه‌ره‌نسی ره‌خه‌، واته‌ قریتیکا (=Critique) یشی به‌کار ده‌هینا^{۱۴}.

ئاخوندزاده له‌ قه‌فقا‌ز هاتۆته‌ دونه‌یاوه و له‌ گه‌نجه‌ ده‌رسی خویندبوو و له‌ ته‌فلیس وه‌کو وه‌رگێڕ کاری ده‌کرد، ئه‌و له‌گه‌ڵ روه‌سه‌کان سه‌روکاری هه‌بووه و له‌ته‌ک کاره‌ دیوانی و کارگێڕیه‌کاندا روه‌ی له‌ کاره‌ ئه‌ده‌بییه‌کانیش ده‌کرد. له‌نیۆ کاره‌کانی ئاخوندزاده که‌ له‌ روه‌ی ره‌خه‌ی شیعریه‌وه ناسراو و به‌ناوبانگه‌، ره‌خه‌یه‌که‌، که‌ له‌ سه‌ر شیعه‌ره‌کانی سه‌رووشی ئیسه‌فه‌هانی (له‌ ۱۲۸۵کۆچی - هه‌یقی کۆچی دوا‌ی کردووه) نوسه‌یویه‌تی. ئه‌و له‌ روه‌ی فۆرم و ناوه‌رۆک لیکدانه‌وه‌ی بو‌ شیعه‌ری سه‌رووش کرد. ره‌خه‌ی ناوبراو له‌ قالبی نامیلکه‌یه‌که‌ له‌ چل و هه‌شت لاپه‌رده‌دا، که‌ به‌گشتی بریتیه‌ له‌ ره‌خه‌ی گوزارشت و ده‌ربرینه‌کان و ناوه‌رۆک و هه‌ر به‌م جو‌ره‌ش کۆنتیکسته‌ رسته‌یه‌کان و کیشه‌ شیعه‌رییه‌کانی سه‌رووش له‌خۆ ده‌گریت^{۱۵}، ئه‌گه‌رچی دواتر هه‌ندیک له‌ ئه‌دیبان ئاخوند

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

زاده‌یان به‌وه تۆمه‌تبار کرد که له شیعِر تینه‌گه‌یشتوو، به‌لام هه‌ر ئه‌م ئه‌دیبا‌نه‌ نکۆلییان له پیش‌په‌وی و شان و شه‌وه‌که‌تی ئه‌و له خسته‌په‌رووی بابه‌ته ره‌خنه‌یه‌یه‌کان نه‌کردوو، پیوسته‌ دان به‌وه‌دا دابنریت که ئاخوند زاده به‌جۆریک له جۆره‌کان ده‌س‌پیکه‌ر بووه، ئه‌گینا تیگه‌یشتنه‌کانی ئه‌و له ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا فراوان و به‌ربلاو نییه و به‌های کاره‌که‌ی زیاتر له‌و تیروانینه تازانانه‌یه که له‌سه‌ر بنه‌مای بیروباوه‌ره ریالیستییه‌کانی خۆی بو ئه‌ده‌ب ده‌ریخستوو.

ئاخوندزاده له هه‌لسه‌نگاندنی شیعردا پیوه‌ری هه‌لسه‌نگاندنه‌که له‌سه‌ر (جوانی ناوه‌رۆک) و (چاکی وشه و ده‌رب‌پینه‌کان) یا جوانی ده‌رب‌پین بونیات ده‌نیت که هه‌ر هۆنراوه‌یه‌که پیوسته به‌م دوو پیوه‌ره لیی بکۆلد‌ریته‌وه، خالیکی دیکه پیناسه‌ی شیعره که به‌گومانی ئاخوند زاده چه‌مکی شیعِر به‌شیوه‌یه‌کی هه‌له و تیکه‌ل‌کردن سه‌یری کراوه و قسه‌ی له‌باره‌وه کراوه، چونکه واباوه که هه‌ر بابه‌تیکی کیش و سه‌روادار به شیعِر داده‌نین. له‌روانگه‌ی ئه‌وه‌وه به‌ره‌مه‌میکی وه‌ک شانامه ده‌توانریت به‌به‌لگه و سه‌لمینه‌ری وردی شیعِر دابنریت، به‌لام زۆریک له به‌ره‌مه‌ کیش و سه‌رواداره‌کان که به‌ شیعِر ناسراون شیعِر نین.

ئاخوند زاده له‌و باوه‌په‌یه که شاعیریتی به‌هره‌یه‌کی خوداییه و خویندن و په‌روه‌ده ده‌بیته مایه‌ی گه‌شه‌کردنی ئه‌م به‌هره و رازاندنه‌وه‌ی قسه‌ی شاعیر، ئه‌گه‌رچی ئه‌م‌پۆ بابه‌تی به‌هره‌ی

په‌روه‌رده‌کراو له‌ کاری شاعیریتیدا یه‌کیکه له‌ کاره‌ پوون و ئاشکراکان، به‌لام خسته‌پرووی ئه‌م بابته له‌ سه‌رده‌می خۆیدا بابته‌تیکه شایه‌نی سه‌رنجدان و هه‌لۆه‌سته‌ کردنه، ئه‌و هه‌روه‌ها مه‌سه‌له‌ی شیعرییه‌ت ده‌خاته‌پروو و له‌وباوه‌ره‌ دایه که به‌ره‌مه‌ شیعرییه‌کان له‌پرووی پله‌ی شیعرییه‌ته‌وه له‌گه‌ل یه‌کتزیدا جیاوازن بۆ نمونه باوه‌ری وایه که مه‌سه‌نه‌وی مه‌وله‌وی به‌ره‌میکی په‌سه‌نده، به‌لام پله‌ی شیعرییه‌ته‌که‌ی نزمه و له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌ش فیرده‌وسی و نیزامی و سه‌عدی و حافز و جامی له‌ پێشه‌وه‌ی شاعیرانی ئیرانی داده‌نیٔ^{١٦}.

له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی وتران ئاخوند زاده نه‌یتوانیوه له‌ هزری خۆیدا پۆلین به‌ندییه‌کی وردی شاعیرانی فارسی زمان له‌پرووی داهینانه شیعرییه‌کانیان بخاته‌پروو، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی که ستایشی جامی له‌ته‌ک فیرده‌وسی و سه‌عدی و حافز ده‌کات یا له‌سه‌ر بنه‌مای تیروانینه ماتریالیستییه‌کانی خۆی چه‌ند ره‌خنه‌یه‌ک له‌ تیگه‌یشته‌ سو‌فیگه‌ری و فه‌لسه‌فییه‌کانی مه‌ولانا ده‌گریٔ که له‌ هه‌ندیک لایه‌ندا ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه‌ی سننوری ره‌خنه و ته‌نانه‌ت شیوه‌یه‌کی سه‌رزه‌نشتردن و جیه‌یشتنی ئه‌ده‌ب و هه‌رده‌گریٔ^{١٧}.

ئاخوندزاده وه‌کو ره‌خنه‌گریکی نویگه‌ر تانه و توانج له‌ شیوازه زۆرله‌خۆکاری و وشه‌کارییه‌کانی نووسه‌رانی نه‌ریتی پوژگاری خۆی له‌نمونه‌ی ره‌زا قولی خانی هیدایه‌ت ده‌دات، هه‌رچه‌نده به‌شیکی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

به‌رچاو له تیگه‌یشتنه رهخه‌یه‌کانی ئاخوند زاده شایه‌نی تیپرامانه، به‌لام بیگومان نووسینه‌کانی ئه‌و بره‌وپێده‌ری جووره‌ریالیزمیکه‌ی رهخه‌گرانه و ته‌نزامیزه له ئه‌ده‌بی فارسیدا و ده‌توانریت به‌ خالی ده‌سپیک بو تیروانینه رهخه‌یه‌کانی دوا‌ی چه‌ندین ده‌یه له وه‌ستان و چه‌قبه‌ستوویی هه‌ژمار بکریت، له‌پرویکی دیکه‌وه بنه‌مای پروانینه رهخه‌یه‌کانی ئاخوند زاده هینانه‌کایه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ک بوو له‌نیوان هونه‌ر و ئه‌ده‌ب له‌گه‌ڵ ژياندا^{۱۸}، باب‌ه‌تیک که هه‌میشه‌ لێ ده‌که‌وته غه‌له‌ته‌وه.

ئاخوندزاده له‌ته‌ک وتاره رهخه‌یه‌کان، به‌شیک له رهخه‌کانی خۆی ئاخنیوه‌ته ناو شانۆنامه‌کانی، ئه‌م شانۆنامه‌ له‌پرووی شیوازه‌وه کاریگه‌رن به‌ پووشکین و گوگۆل و مۆلییر و شکسپیر، که پاشان بووه‌ نمونه و سه‌رمه‌شقیک بو زۆریک له شانۆنامه‌نووسان که له چاخی مه‌شروویه‌تدا دوا‌ی ئاخوند زاده ده‌ستیان کرد به‌ داهینانی ئه‌م ژانره ئه‌ده‌بییه^{۱۹}.

موحه‌مه‌د ته‌قی به‌هار (مه‌لیکولشوعه‌را به‌هار)

به‌هار، شاعیر و ئه‌دیبه‌ و رهخه‌گریکه که نازناوی ستایشکه‌ری ئازادیان پێداوه^{۲۰}، له‌ ساڵی ۱۲۶۵ی هه‌تاوی له مه‌شه‌د له‌دایک بوو، ئه‌و به‌قه‌د ئه‌وه‌ی له چالاکییه‌ سیاسییه‌کان بوو سوودی له به‌هره‌ی شیعی‌ری خۆی له‌ پووبه‌پووبوونه‌وه و خسته‌پرووی تیروانینه‌ سیاسییه‌کانی خۆی وه‌رده‌گرت. به‌هار ماوه‌یه‌ک پووی له‌ کاری

رۆژنامه‌نووسی کرد و له‌ ساڵی ۱۳۱۶ ی هه‌تاوی که هاوکات بوو له‌ گه‌ل دامه‌زراندنی زانکۆی تاران و تنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک وانه‌ی له‌ وانه‌کانی قوناغی دکتۆرای زمان و ئه‌ده‌بی فارسی له‌ئه‌ستۆ گرت و له‌ راستیدا چالاکییه‌ زانستییه‌کانی ئه‌و له‌و رۆژگاره‌دا ده‌ستی پێکرد. له‌ گرنگترین به‌ره‌مه‌کانی به‌هار پێویسته‌ شیوازناسی یا میژووی گه‌شه‌کردنی په‌خشانی فارسی، یا راستکردنه‌وه‌ی چه‌ند ده‌قیکی ئه‌ده‌بی دابنرین. به‌هار له‌ ساڵی ۱۳۳۰ ی هه‌تاوی له‌ تاران چوو به‌ر دلۆقانی خودا.

(به‌هار) لیکۆلینه‌وه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا فراوان کرد و بابه‌تگه‌لیکی له‌ چه‌شینی ره‌خه‌ و لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌کان و فۆلکلۆر و زارناسی و مروّفناسی و لیکۆلینه‌وه‌ زمانه‌وانییه‌کانیشی خسته‌ ناو قه‌له‌م‌ره‌وی کاره‌کانی خۆیه‌وه‌.

به‌هار له‌ تیروانینه‌ ره‌خه‌بییه‌کانی خۆیدا ره‌خه‌گریکی رپالیستی و ره‌وش‌تگه‌رایه‌، ئه‌و ره‌وش‌تی به‌رز له‌ته‌ک هه‌ست و هه‌لچوونه‌ به‌هیزه‌کان به‌ بنه‌مای سه‌ره‌کی شیع‌ر ده‌زانی‌ت و ئه‌م دوانه‌ به‌ کۆله‌گه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی په‌سه‌ندی‌تی شاعیر داده‌نی‌ت^{۲۱}. به‌هار شاعیر له‌ به‌رامبه‌ر بابه‌ت و مه‌سه‌له‌کانی کۆمه‌لگای خۆی به‌ به‌رپرس داده‌نی‌ت و ئه‌رکی شیع‌ری کۆمه‌لایه‌تی به‌ وینه‌کیشان و به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌م مه‌سه‌لانه‌ ده‌زانی‌ت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا بۆ گۆرانی شیوه‌یی و ناوه‌رۆکی شیع‌ر باوه‌ری به‌ به‌ها و بایه‌خیکی تایبه‌ت هه‌یه‌^{۲۲}.

ئەگەرچی رەنگە زۆریک لە شیعەرەکانی بە‌هار بە‌تایبەت شیعەرە گالته‌جاری و تەنزئامیزەکانی لە تەرازووی رەخنە‌ی رەوشتی تەقلیدگەرکاندا جیگە‌ی قسە و باس بی‌ت، بە‌لام خۆی بە‌ توندی هەول‌دە‌دات تا بنه‌ما رەوشتی و خاکه‌راییه‌ عەقلانییه‌کان لە رەخنە‌کانی خۆیدا رەچاو بکات.^{۲۳}

یەکیک لە تایبە‌تمە‌ندییه‌ بە‌رچاوه‌کانی بە‌هار بوونی چیرۆکی رەخنە‌ییە لە زۆربە‌ی لیکۆلینه‌وه‌کانیدا تا ئە‌وه‌ی که لە هیچ یە‌کیک لە بە‌رهمه‌کانیدا تیروانینی رەخنە‌یی وه‌لا نه‌ناوه، ئە‌م هە‌ناسه‌ رەخنە‌ییە هە‌لبە‌تە‌ وابه‌سته‌ نه‌بوو بە‌ بە‌رهمه‌ ئە‌ده‌بییه‌کانی ئە‌و، بە‌هار لە لایه‌نی سیاسە‌ت و میژوونووسیشدا هە‌میشە‌ رۆانینیکی رەخنە‌گرانه‌ی هە‌بوو. رەخنە‌کانی بە‌هار پتە‌و و کورت و بە‌رز و پیگە‌یش‌توون و تارادده‌یه‌ک شوینیک بو‌ دە‌مه‌ته‌قی ناهیل‌یت‌ه‌وه، داوه‌ریکردنی بە‌هار دەر‌باره‌ی شیعری قانانی شیرازی شاعیری سه‌رده‌می قاجاری نیشانده‌ری لایه‌نیکی ئە‌م بابە‌ته‌یه، ئە‌و دەر‌باره‌ی قانانی دە‌نووسیت: لە شیعری قانانی دا وشه‌ به‌سه‌ر مانا و خه‌یالاته‌ رۆوکه‌شه‌کان به‌سه‌ر خه‌یال‌کردنه‌ به‌رز و وینا‌کردنه‌ بالاکان زاله، قانانی لە شیعردا به‌ خۆنوینی و که‌ش و فشیک یا جه‌نگیک و پشیوییه‌کی پ‌ر هات و هاوار به‌سندە‌یی کردووه)^{۲۴}.

بە‌هار لە‌سه‌ر (میژووی ئە‌ده‌بی ئیران)ی دانراوی (ئیدوارد براون)ی ئینگلیزی که لە سه‌رده‌می ئە‌ودا یە‌کیک لە‌به‌ناوبانگترین بگره

ده‌گمه‌نترین و تایبه‌تیتترین میژووی نووسراوی ئه‌ده‌بی فارسی بوو
ئه‌م ره‌خه‌یه ده‌گریت، که ئه‌م به‌ره‌مه خالییه له تیروانینی ره‌خه‌یی.
شایه‌نی گوته، که دیدگای ریالیستی ره‌خه‌گرانی سه‌رده‌می
مه‌شرووته و چیژی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه
کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر تیروانینی ره‌خه‌یی به‌هاردا هه‌بووه،
هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که له پۆلینه‌ندی خۆی بو شیعیر لیریکی دلداری به
بوون و سوودوه‌رگرتن له زه‌مینه‌یه‌کی تاکه‌که‌سی داده‌نیت، که
به‌به‌راورد به شیعیره‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان که گوینگریکی
به‌ربلاوتر و بگه‌ جیهانیان هه‌یه له پیگه و پایه‌یه‌کی خوارتر شوین
ده‌گریت^{۲۵}.

به‌هار له وتاره ره‌خه‌یه‌کانی خۆیدا زۆربه‌ی کات پرسیارگه‌لیک
ده‌خاته‌روو و به‌دوای وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م پرسیارانه‌وه‌یه بو نمونه:
ماهییه‌تی شیعیر چییه؟^{۲۶} پیوه‌ری هه‌لسه‌نگاندن و به‌هادانانی شیعیر
چییه؟ پۆلینه‌ندییه ناوه‌روکی و چۆنایه‌تییه‌کان ده‌باره‌ی شیعیری
چاک پیویسته چۆن بن؟ ئه‌و به ره‌چاوکردنی ئه‌م پرسیارانه کاتیک که
هه‌لده‌ستی به ره‌خه‌گرتن له به‌ره‌میکی شاعیران هه‌ولده‌دات له
سنوری روانینه‌رووکه‌شه‌کان تیپه‌ریت و قولاییه‌کانی به‌ره‌مه‌کان
بخاته بهر تیشکی هه‌لسه‌نگاندن و لیکۆلینه‌وه. پیشه‌کییه
ره‌خه‌گرانه‌که‌ی ئه‌و بو سه‌ر دیوانی په‌روین ئیعتیسامی یه‌کیکه له
بالاترین ره‌خه‌ کلاسیکییه‌کان که تییدا له گشت لایه‌نه‌کانی شیعیری

بئەما و میتۆدەکانی رەخنەى ئەدەبى.....د.نصرالله امامى

پەروىن دەكۆلئیتەو، بەتایبەت لەو شوێنەى كە دەربارەى سەيبەرى
پروونى ئامادەى عىشق و رەهەندە تايبەتییەکانى عىشق لە شیعەرى
پەرویندا قسە دەكات تیگەیشتنىكى چاك و گونجاوى لەگەل زەمینەى
رۆحى ئەو شاعیرە هەیه^{۲۷}.

هەرچۆنكى بێت بە ھار لە لە مێژووى رەخنەى ئەدەبى ھاوچەرخی
ئێراندا پینگەیهكى نكۆلى لێنەكراوى هەیه و سەردەمىك ئەویان بە
پیشرەوى ئەدەیبە نوێخوازەکانى سەردەمى خۆى زانیو^{۲۸}.

بە ھار لە سالى ۱۳۲۴ى كۆچى - ھەيشى گۆقارى كۆلیژی دەركرد.
تەمەنى ئەم گۆقارە ئەگەرچى نەگەیشتە سالیك، بەلام لە
پەروەردەکردنى شاعیران و نووسەران و خستەرووى تیروانینە
تازەكان لە رەخنەى ئەدەبیدا گۆرانكارى ھینایەكایەو بە دەربڕینیكى
دیکە بە خستەرووى تیگەیشتنە نوێكان لە بواری شاعیریتى و
نووسەرى بوو داھینەرى شیواز و تەكنیکىكى تازە لە شیعەر و
پەخشانى فارسید^{۲۹}.

فاتیمە سەبیاح

فاتیمە سەبیاح یەكێكە لەو ئەدیبانەى كە پینگەكەى لە رەخنەى
ئەدەبى ھاوچەرخدا بە نادیارى ماوەتەو، ھەر وەھا ناوھەكەیشى
تەنانەت بەلای ھەندى لە كەسانى دەستەبژیر و تايبەتەو ھیندە
ناسراو نییە. ئەو لەسالى ۱۲۸۱ى ھەتاوى (۱۹۰۲) لە مۆسكۆ لەدايك
بوو، لە پرووسیا چوو بەر خویندن و پاشان بوو بە مامۆستای

بنه‌ما و میتۆده‌کانی رهنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

زانکۆی تاران و تا کاتی مردنی مامۆستای وانه‌ی (به‌راوردی ئه‌ده‌بی) و (ئه‌ده‌بی ڤووسی) بوو. زۆریک له مامۆستایانی به‌رزی ئه‌ده‌بی فارسی (فاتیمه سه‌ییاح)ی هه‌میشه له‌یادبه‌یه‌کیک له سه‌رئامه‌دانی بیهاوتای رهنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئی‌راندا ناوزهد ده‌که‌ن^{۳۰} و به‌رهمه‌کانی ئه‌ویش گه‌واهیده‌ری توانا و توانستی ئه‌ون له بواره‌کانی رهنه‌ی ئه‌ده‌بیدا.

دیدگا رهنه‌بیه‌کانی سه‌ییاح له‌دوتوی چهند وتاریک که له بلاوکراوه ئه‌ده‌بیه‌کانی سه‌رده‌می خۆی بلاوی کردۆته‌وه تو‌مار کراون. یه‌کیک له‌م وتارانه وتاریکه به‌ناوی (پیگه‌ی نه‌ریت له میژووی ئه‌ده‌بیاتی ئی‌راندا)^{۳۱}یه. نووسه‌ر که خۆی یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی ئاشنای ئه‌ده‌بیاتی ڤۆژئاوا بوو، نه‌ریتی وه‌کو کۆگا و گه‌نجینه‌یه‌کی ئه‌زموون و سه‌ه‌لیقه‌کانی که‌سانی ڤا‌بردوو داده‌نا، که هیچ کاتیک وه‌چه‌کانی پاشتر نابیت سه‌باره‌ت به‌مه‌هه‌ستی بی‌نیازی و بی‌سوودی بنوینن. ئه‌و له‌وباوه‌ڤه‌دابوو که نه‌ریتی ئه‌ده‌بی له‌ژیر تیشکی ڤاسته‌وخۆی چیژی جه‌ماوه‌ر دیته‌کایه‌وه و نه‌ریت ته‌واوی ڤه‌گه‌زه‌کانی چیژی جه‌ماوه‌ر پیکده‌هینیت^{۳۲}، له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا له‌و باوه‌ڤه‌یه که نه‌ریت ده‌توانیت زیانه‌ینه‌ریش بیت، چونکه ده‌شی بو لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی په‌تی و ده‌قاوده‌ق دریژبیته‌وه و ببیته‌ ڤیگر له‌به‌رده‌م پیگه‌یانندی داهینان و ده‌سپیشخه‌ری.

ئه‌و بۆچوونانه‌ی، که فاتیمه سه‌ییاح ده‌یخسته‌پروو، هه‌ندیجار له سه‌رده‌می خۆیدا مایه‌ی سه‌رسوورمان بوو، چونکه وه‌کو نمونه له‌وباوه‌ره‌دابوو، که خسته‌پرووی بابته‌نوێکان له‌قالبه‌کۆنه‌کاندا کاریکی بیمانا و دور له‌لۆژیکه، بۆ بابته‌نوێکان پێویسته‌قالب و فۆرمی ژانر دابه‌یتریت. ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌بوو، که پاراستنی گه‌نجینه‌ی ئه‌ده‌بی رابردوو به‌ته‌نیا به‌س نییه، به‌لکو پێویسته‌به‌هیزی داهینانی خۆت زیاده‌بخه‌یته‌سه‌ر زه‌خیره‌کانی رابردوو^{۳۳}. له‌رویکی دیکه‌وه ئیمه‌ ده‌توانین هه‌ندیک له‌ژانره‌ ئه‌ده‌بیه‌کان له‌ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ به‌قه‌رز وه‌ربگرین و به‌م شیوه‌یه‌ بۆشایی نه‌بوونی هه‌ندیک له‌ژانره‌ ئه‌ده‌بیه‌کان له‌ئه‌ده‌بیاتی خۆمان پڕ بکه‌ینه‌وه^{۳۴}.

یه‌کیک له‌و لایه‌نه‌ گرنگانه‌له‌ بۆچوونه‌کانی فاتیمه سه‌ییاحدا خسته‌پرووی چهند بابته‌تیکه‌ له‌ئه‌ده‌ب و ره‌خنده‌دا که شیاوی لیکۆلینه‌وه و هه‌لوه‌سته‌ له‌سه‌ر کردن.

گوتاری(چۆنیه‌تی رۆمان) له‌ ره‌خنه‌گرتن له‌ به‌ره‌میکی (احمد کسروی) ده‌رباره‌ی رۆمان سه‌لمینه‌ری قولی تیگه‌یشتنی سه‌ییاح بوو له‌ بواری ره‌خنه‌ی رۆماندا و بیروباوه‌ری هه‌له‌ و بی بنه‌مای له‌ نکۆلیکردنی پێگه‌ی رۆمان له‌ هزره‌کاندا شۆرده‌وه^{۳۵}. بابته‌که‌ ئه‌وه‌یه، که که‌سه‌ره‌وی بی ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ بابته‌تی راستی و درۆبینه‌یی له‌ شیعیر و ئه‌ده‌ب و جیاوازییه‌که‌ی له‌گه‌ڵ راستی و درۆبینه‌ی لۆژیکی بیته‌ رۆماننوسانی به‌ درۆکردن تۆمه‌تبار کردوو و رۆمان به‌

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

به‌ره‌ه‌م‌یک ده‌زانیت، که سه‌راپا درۆیه و له‌م‌ ڕووه‌وه‌ خویندنه‌وه‌ و هه‌لسان به‌ درۆیه‌کی له‌م‌ جووره‌ به‌ ره‌وا نازانی. سه‌ییاح به‌ سوودوه‌رگرتن له‌ به‌لگه‌ کارییه‌کان و چه‌ند گه‌واهیییه‌کی زۆر و به‌ جه‌ختکردنه‌ سه‌ر به‌ها هونه‌ری و فیڕکارییه‌کانی ڕۆمان وه‌لامی قسه‌ی که‌سه‌ره‌وی ده‌داته‌وه‌ و له‌هه‌مان کاتدا چه‌ند ڕوانگه‌ و چاو‌تیپ‌رینی که‌ ناسینی ڕۆمان و ره‌هه‌نده‌کانی ڕوونده‌کاته‌وه‌. فاتیمه سه‌ییاح له‌ مانگی ئه‌س‌ف‌ه‌ندی ۱۳۲۶ له‌ ته‌مه‌نی لاویتی و به‌ مردنیکی ناواده چاوی له‌ دنیا لیکنه‌.

به‌دیعوولزه‌مان فروزانفهر

مامۆستا به‌دیعوولزه‌مانی فروزانفهر^{۳۶} له‌ ساڵی ۱۲۸۳ی هه‌تاوی له‌ یه‌کیک له‌ شوینه‌کانی وابه‌سته‌ به‌ (ته‌به‌س) له‌ خوڕاسان هاته‌ دنیاوه‌. ئه‌و پیشینه‌ ئه‌ده‌بی و زانستییه‌کانی سه‌رده‌می خۆی له‌ زاگه‌ی خۆی فیڕبوو و پاش ئه‌وه‌ له‌ مه‌شه‌هد له‌ کۆری ئه‌دیبی نیشابۆری سوودمه‌ند بوو و به‌ زوویی بلیمه‌تی خۆی نیشاندا. له‌ ساڵی ۱۳۰۳ی هه‌تاوی چووه‌ تاران و له‌وێ به‌رده‌وامی به‌ خویندنی خۆی دا، پاش ماوه‌یه‌ک له‌ (خانه‌ی هونه‌ره‌کان = دار الفنون) که‌وته‌ وانه‌وتنه‌وه‌ و به‌ دامه‌زراندنی زانکۆی تاران گوته‌وه‌ی وانه‌ی میژووی ئه‌ده‌بی فارسی و ته‌سه‌ووف و عیرفان و ده‌قه‌ عیرفانییه‌کانی له‌ئه‌ستۆ گرت.

له‌نیو دانراوه‌کانی فروزانفهر کتییی (سخن و سخ‌نوران)ی ئه‌و، که‌ جووره‌ میژوویکی ئه‌ده‌بی شیکاری و ره‌خنه‌یییه‌ و دوو کتییی دیکه‌ی

ئه‌و واته (نامیلکه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ژیان و به‌سه‌رهاتی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی موحه‌ممه‌د ناسراو به‌مه‌وله‌وی) و (ژیان و ره‌خه‌ و لیکدانه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی شیخ فه‌ریده‌دین عه‌تتاری نیشاپوری) له‌رووی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه‌ پیگه‌یه‌کی تایبه‌تیان هه‌یه و نیشاندهری هۆشی ره‌خه‌گرانه و تیژبینانه‌ی مامۆستا فروزانفه‌رن له‌ باسه‌ ره‌خه‌بییه‌کان و لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌کاندا^{۳۷}.

مامۆستا زه‌رین کوب له‌باره‌ی پیگه‌ی به‌دیوعولزه‌مانی فروزانفه‌ر له‌نیو هاوچه‌رخه‌کانیدا نووسیویه‌تی:

(له‌ جیگه‌یه‌کدا که زیاتر نووسه‌رانی دیکه به‌ده‌وری وشه‌ و ده‌ربهرینه‌کان خولیان ده‌خواردوه‌وه‌ ته‌نیا ئه‌و بوو که چیژی و سه‌لیقه‌ی (واتا)ی هه‌بوو و ئه‌ده‌بی له‌ ئه‌ندازه‌ی بابه‌ته‌ زمانه‌وانی و زانیی نووسخه‌ ده‌ستنووس و چاپکراوه‌کانی کتیبه‌کان به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌تر ده‌برد^{۳۸})

فروزانفه‌ر بی ئه‌وه‌ی هینده‌ ئاشنای پیوه‌ره‌کانی ره‌خه‌ی رۆژئاوایی بیت‌توانی له‌ سیبه‌ری هۆشی تیژ و سه‌لیقه‌ی پیگه‌یشتووی خۆی نمونه‌گه‌لیکی ورد و باوه‌رپیگراو له‌ ره‌خه‌ی شیعی فارسی دابه‌ینیت. کتیبی (سخن و سخنوران = شیعر و شاعیران)ی ئه‌و که پیشتر باس‌مان لیوه‌کرد تا سه‌رده‌می خۆی تاکه‌ کتیبیک بوو له‌ شیوه‌ی میژووی ئه‌ده‌با که تییدا ره‌خه‌ی شیعی هۆنیاران زال بوو به‌سه‌ر ناوه‌ی‌نان و باس‌کردنی رووداو و به‌سه‌رهاتی ژیانی

شاعیره‌کان. ئه‌و له‌م کتیبه‌دا توانی قوناغیکی شیکاری رهخه‌یی شیعرێ فارسی له‌ پرووده‌کییه‌وه تا خاقانی به‌ده‌سته‌وه بدات. ئه‌و که به‌ لیکۆله‌ریکی ماندونه‌ناسی به‌ره‌مه‌کانی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی به‌ناوبانگ بوو، کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نی خۆی راسته‌وخۆ بو لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی مه‌وله‌وی و لیکدانه‌وه‌ی شیعره‌کانی ئه‌و ته‌رخان کرد. فروزانفهر سه‌ره‌رای شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌کان له‌ رهخه‌ی ده‌قناسیشدا پیه‌یه‌کی بالایی هه‌یه که له‌م نیوه‌نده‌دا (تصحیح غزلیات شمس = راستکردنه‌وه‌ی غه‌زه‌لیاتی شه‌مس) و (فیه مافیه = تیی‌دایه تیی‌دا نییه) باشترین گه‌واهیده‌ری ئیشی ئه‌وه.

فروزانفهر له‌ رهخه‌کانی خۆی بو سه‌ر به‌ره‌می هاوچه‌رخه‌کانی رهخه‌گریکی به‌هیز و راستگۆ بوو و نموونه‌یه‌ک له‌ رهخه‌ی راستگۆیانیه‌ی ئه‌و ده‌توانریت له‌ گوتاری رهخه‌گرانه‌ی ئه‌و به‌ ناونیشانی (رهخه‌یه‌ک بو سه‌ر په‌راویزه‌کانی چهار مقاله) ببینریت، که رهخه‌ له‌ په‌راویزنووسی هه‌میشه له‌یاد(عه‌لامه‌ قه‌زوینی) بو سه‌ر ئه‌م کتیبه‌(مه‌به‌ست له‌ کتیبه‌که‌ چهار مقاله‌ی نیزامی عه‌رووزیه‌. و. کوردی) ده‌گریت^{۳۹}. فروزانفهر له‌ ۱۳۴۹دا له‌ ته‌مه‌نی ۶۸ ساڵیدا له‌ تاران بارگه‌ و بنه‌ی پیچایه‌وه و چووه‌ به‌ر دلوڤانی خودا^{۴۰}.

عه‌بدولحوسین زه‌رین کوب

مامۆستا عه‌بدولحوسین زه‌رین کوب له‌ ساڵی ۱۳۰۱ی هه‌تاوی له‌ بروجرد چاوی هه‌له‌یناوه. ئه‌و پێشینه‌کانی خویندنی له‌ هه‌مان شوین به‌ کۆتا هه‌یناوه و پاشان له‌ تاران به‌رده‌وامی پیداهه‌ و له‌ ساڵی ۱۳۳۴ پله‌ی دکتۆرای له‌ زمان و ئه‌ده‌بی فارسی به‌ده‌ست هه‌یناوه^۱. زه‌رین کوب چه‌ندین ساڵ له‌ زانکۆی تاران و سه‌نته‌ره‌ زانستییه‌کانی جیهاندا به‌ وتنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی فارسی و میژووی ئێران و باسه‌ ئه‌ده‌بییه‌ جو‌راوجۆره‌کان و سو‌فیه‌رییه‌وه‌ خه‌ریک بوو، به‌لام خواست و ئاره‌زووی به‌هه‌یزتر و به‌رچاوتری ئه‌و پێویسته‌ له‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا به‌دواداچوونی بو بکریت. ئه‌و له‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا به‌ره‌میکی چروپری به‌ناونیشانی (ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی) نووسی. ئه‌م کتێبه‌ که‌ یه‌که‌مجار له‌ ساڵی ۱۳۳۸ی هه‌تاویدا بلاوکرایه‌وه‌ دواتر له‌ لایه‌ن مامۆستاوه‌ دووباره‌ پیداه‌چوونه‌وه‌ی بو کرایه‌وه‌ و چه‌ند به‌شیکی کتێبه‌که‌ فراوانیان به‌خۆیانوه‌ بینی و چه‌ند بابه‌تیکی زۆر بو کتێبه‌که‌ زیاد کرا و له‌سه‌ر شیوه‌ی یه‌کیک له‌ به‌ره‌مه‌ زیندووه‌کانی فارسی له‌ میژوو و لیکۆلینه‌وه‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا ده‌رکه‌وت. له‌ به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی زه‌رین کوب، که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه‌ هه‌یه‌، بێجگه‌ له‌ کۆمه‌له‌ و تاریک پێویسته‌ ئاماژه‌ به‌ چه‌ند کتێبیکی وه‌ک: (سیری در شعر فارسی = گه‌رانیکی به‌ناو شیعیری فارسیدا) و (شیعیری بی درۆ، شیعیری بی په‌چه‌) و (پیشه‌کی و وه‌رگیڕانی هونه‌ری شیعیری

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

ئه‌رستۆ) بکریت. ئه‌و هه‌روه‌ها به‌رهمگه‌لیکی به‌ناونیشانی : (از کوچه‌رندان = له‌ کوچه‌ی ره‌ندانه‌وه‌) له‌ لیکدانه‌وه‌ی ره‌خه‌گرانه‌ی شیعر و ژیا‌نی حافظ و (بحر در کوزه = ده‌ریا له‌ گۆزه‌دا) و (سرنی = نه‌ینی نه‌ی) و (پله‌ پله‌ تا ملاقات خدا = پله‌ پله‌ تا دیده‌نی خودا) ده‌رباره‌ی شیعر و بیروکه‌کانی مه‌ولانا و به‌رهمگه‌لیکی زۆری دیکه‌ی له‌باره‌ی ره‌خه‌ و لیکدانه‌وه‌ی میراتی شاعیرانی فارسی زمان نووسیوه‌^{٤٢}.

زه‌رین کوب یه‌کیکه‌ له‌ تیکۆشه‌رت‌ترین ئه‌و لیکۆله‌رانه‌ی، که‌ له‌سایه‌ی زانی‌نی فراوان و ئاش‌نایه‌تی له‌گه‌ل زمانه‌ ئه‌وروپاییه‌کان و زمانی عه‌ره‌بی و بالاده‌ستی به‌سه‌ر سه‌رچاوه‌ جو‌راو‌جو‌ر و هه‌مه‌ره‌نگه‌کاندا باسه‌ ره‌خه‌ییه‌کانی له‌ ئاسۆیه‌کی به‌ربلاو له‌ رۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ تا رۆژئاوا به‌ جه‌خت‌کردنه‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی فارسی خستۆته‌ ژیر زه‌ره‌بینی لیکۆلینه‌وه‌ و تو‌یژینه‌وه‌.

ره‌خه‌ ئه‌کادیمی و خاکه‌رای‌ی و شیکاریه‌کانی زه‌رین کوب چه‌ندین سال رینۆینیکه‌ر و ریبه‌ری ئه‌و که‌سه‌انه‌ بووه‌، که‌ هه‌وه‌لین هه‌نگاوه‌کانی خۆیان له‌ مه‌یدانی ره‌خه‌ی ده‌ق و لیکدانه‌وه‌ ره‌خه‌ییه‌کانی به‌رهمه‌ ئه‌ده‌بییه‌ فارسییه‌کاندا هه‌له‌یناوه‌ و سه‌رمایه‌ی کاره‌کانیان هه‌میشه‌ گوتار و به‌رهمه‌کانی ئه‌م مامۆستایه‌ بووه‌ و به‌ واتایه‌کی دی، ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی زه‌رین کوب نزیکه‌ی پینچ ده‌یه‌ ریکۆش‌که‌ری لیکۆله‌رانی ئه‌ده‌بی ئی‌ران و هه‌وادارانی میژوو و تیۆره‌کانی جوانیناسی بووه‌^{٤٣}.

مامۆستا زهرین کوب بنه‌مای ههر جۆره ره‌خه‌یه‌کی پته‌و و پشت پیبه‌ستراوی ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کانی رابردووی به‌وابه‌سته‌یی هه‌بوونی به‌ره‌مه‌گه‌لیکی راستکراوه (مصحح) و ئاوه‌لاکراوه (مفتح) له ده‌قه کۆنه‌کان ده‌زانی^۱ و له‌به‌ر ئه‌م هۆیه جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی مه‌به‌ستدارانه‌ی بۆ سه‌ر ره‌خه‌ی ده‌قناسی هه‌بوو. ئه‌و له‌م باره‌وه نووسیه‌تی: (ههر جۆره ره‌خه‌یه‌کی میژوویی یا چیژیی یا زمانه‌وانی، که له‌باره‌ی به‌ره‌مه‌کانی شاعیران یا نووسه‌ران ئه‌نجام بدرییت، هه‌تاوه‌کو پشتی به‌ ده‌قه راست و بره‌واپیکراوه‌کان نه‌به‌ستبیت ئه‌وا جیگه‌ی باوه‌رپیکردن و بایه‌خپیدان نییه و له‌م پوه‌وه‌یه که له کۆنه‌وه ره‌خه‌گران و وته‌ناسان سه‌رنجیان له‌مه‌داوه و له ره‌خه‌ و راستکردنه‌وه‌ی ده‌قه کۆنه‌کاندا هه‌ول و تیکۆشانیکێ زۆریان کردووه.)^{۴۴}

زهرین کوب له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیی خۆیدا سنوور و پیناسه‌گه‌لیکی زۆری چه‌مکه ره‌خه‌بییه‌کانی نیشانداه و به‌تویژینه‌وه له میراتی کۆنی فارسی ره‌گ و بنجی زۆریک له تیگه‌یشته‌نه تازه‌کانی ره‌خه‌ی له‌نیو دیر دیری ده‌قه‌کانی رابردوودا هه‌له‌هینجاوه و به‌م شیوه‌یه له

^۱. (واته ههر جۆره ره‌خه‌یه‌کی پته‌و له‌باره‌ی ده‌قه کۆنه‌کانی رابردوو پێویستی به‌هه‌بوونی نوسخه‌ی راستکراوه له‌به‌رده‌ستی ره‌خه‌گردا هه‌یه، ئه‌و کات ره‌خه‌که‌ی جیگه‌ی باوه‌ر و پشت پیبه‌سته‌نه.) و.کوردی

ناساندنی سه‌رچاوه‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئیراندا له‌پیش تیکرای لیکۆله‌ره هاوچه‌رخه‌کانی خۆیه‌تی.

له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی گو‌ترا قسه‌کردن له‌باره‌ی سه‌ووده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و ماهیه‌تی سه‌روش و حال‌ی ئه‌ده‌بی و ریچکه و ته‌کنیکه‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و زۆریک له‌بابه‌ته‌کانی دیکه بۆ یه‌که‌م جار له‌به‌رهمه‌کانی زه‌رین کوبدا به‌پته‌وی و به‌هیزییه‌وه خرایه‌پوو و باسی لیوه‌کرا و ئوستاد زه‌رین کوب به‌هۆی هه‌موو ئه‌مانه هه‌ق و مافیکی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌کانی وابه‌سته به‌ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ئه‌ده‌بیاتی هاوچه‌رخ‌ی ئیمه‌دا هه‌یه.

په‌رویز ناتل خانله‌ری

ئه‌گه‌رچی شه‌پۆله‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و لیکۆلینه‌وه ره‌خنه‌یه‌یه‌کان به‌هه‌مان شیوه به‌رده‌وامی هه‌یه، به‌لام وه‌کو یه‌کیک له‌دواه‌مین که‌سایه‌تییه‌ کاریگه‌ره‌کانی وه‌چه‌ی یه‌که‌می ره‌خنه‌گرانی نوێخوازی سه‌ده‌ی بیسته‌م له‌ئه‌ده‌بی فارسیدا جیگه‌ی خۆیه‌تی یادیکیش له‌مامۆستا په‌رویز ناتل خانله‌ری بکریته‌وه.

خانله‌ری له‌سالی ۱۲۹۲ی کۆچی-هه‌تاوی له‌تاران له‌دایک بووه، خویندنی خۆی تا قۆناغی دکتۆرای زمان و ئه‌ده‌بی فارسی درێژه پێدا ، پاش ئه‌وه چووه‌ ناو لیکۆلینه‌وه‌ زمانه‌وانیه‌یه‌کان و به‌پالپشتی چیژی ئه‌ده‌بی و بیرى تیژ و ئاشنایه‌تی به‌زمان و ریچکه و شیوازه‌کان و لیکۆلینه‌وه‌کانی خۆرئاوا ده‌رگایه‌کی تازه‌ی له‌تیروانینه

زمانه‌وانییه‌کانی به‌ره‌و پ‌ووی ئه‌ده‌ب و هونه‌ره ئه‌ده‌بییه‌کان به تایبتهت کیشی شیعر ئاوه‌لا کرد.

خانله‌ری، که خۆی مامۆستای ئه‌ده‌بی کۆن بوو و سوودی له بنچینه و زانیارییه‌کانی ئه‌ده‌بی کۆن وه‌رده‌گرت و لییان شاره‌زابوو، هه‌میشه به تیروانییه‌کی نوێ بۆ ئه‌ده‌ب و ئاره‌زوو له نوێگه‌رایه‌ی ره‌خه‌ی له نووسه‌ره نه‌ریتییه‌کان ده‌گرت. ئه‌و له جیگه‌یه‌کدا نووسیویه‌تی:

(زانیی ئه‌و شته‌ی، که ئه‌دیبا‌نی کۆنی فارسی له دونیای ئه‌ده‌بدا پیگه‌یه‌کی بالایان هه‌یه نایته‌ بیته هۆی ئه‌وه‌ی، که گۆرانکاری له‌وه‌دا (= له ئه‌دیبا‌ندا) به شتیکی ره‌وا دانه‌نیین و خۆمان به‌شایسته و نیازمه‌ندی ئه‌ده‌بیکی نوێ له خودی ئه‌ده‌بی ئه‌مرۆدا نه‌بینین)^{٤٥}.

خانله‌ری له‌وباوه‌ره‌دابوو، که له لیكدانه‌وه‌ی نوێی ئه‌ده‌بدا ناتوانریت ئامرازه‌ کۆنه‌کان به‌کاربه‌ی‌نرین، به‌باوه‌ری ئه‌و بارودۆخه‌کانی ئه‌مرۆ ئه‌ده‌بیکی تازه‌ دینیته‌کایه‌وه، که ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌ده‌به‌ش پیویستی به‌ پیوه‌ری تازه‌ هه‌یه.

یه‌کیک له‌و وتاره‌ به‌نرخانه‌ی خانله‌ری، که ده‌رباره‌ی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییه‌ و تاریکه‌ به‌ناونیشه‌انی (بنه‌ماکانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی)^{٤٦} یه‌کیک له‌و خاله‌ وردانه‌ی، که ئه‌و له‌م وتاره‌دا ده‌یخاته‌پ‌وو ریژه‌یی بوونی پیوه‌ره‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییه‌. له‌ شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌دا له‌وباوه‌ره‌دا، که زۆریک له‌ پیوه‌ره‌کانی ره‌خه‌ له‌چه‌ند پ‌امانیک له‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانی پ‌ابردوو وهرگیراوه ، هه‌مدیسان له‌م گوتاره‌دا جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه، که گۆپرانکاری له ئه‌ده‌بی نویدا به‌ره‌و تیروانینیکی نوێ له ئه‌ده‌بدا ناچارمان ده‌کات.

خانله‌ری تیروانینی ره‌ه‌وش‌ت‌گه‌راییی بیگه‌رد له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا، که زۆربه‌ی کات مایه‌ی سه‌رنجدان بووه به‌لای ئه‌دیسانی ئاسایی ره‌ته‌ده‌کاته‌وه، ئه‌و له دوو توویی به‌هادان به ره‌ه‌وش‌ت و ریچکه‌گه‌راییه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ره‌ه‌وش‌ت‌گه‌راییه زیده‌پۆییکه‌ره‌کان به شته دژواره‌کانی کاری ره‌خه‌نه‌ دانه‌نیت و خۆپاریزی کردن لییان به شتیکی پیوست و گرنگ دانه‌نیت، چونکه وابه‌وه، که ره‌خه‌نه‌گرانی ئه‌ده‌بی بیانه‌وی یا نه‌یانه‌وی چه‌ندین بۆچوونی له‌م جۆره له هه‌لسه‌نگاندنه هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌کاناندا خۆیاندا ده‌رده‌که‌ویت^{٤٧}.

یه‌کیک له کاریگه‌رتترین ئیشه‌کانی خانله‌ری له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا بلاوکردنه‌وه‌ی گۆقاری (سخن) بوو. گۆقاری سوخه‌ن که زنجیره بیست و شه‌ش به‌رگییه‌که‌ی له‌ماوه‌ی نزیکه‌ی سی ده‌یه‌دا ره‌نگ‌ده‌ره‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه ره‌خه‌نییه‌کان بوو له بواری ئه‌ده‌ب و هونه‌ردا، کاریگه‌رییه‌کی سه‌رسوره‌ینه‌ری له رینماییکردنی ئه‌دیب و ره‌خه‌نه‌گرانی گه‌نجی سه‌رده‌می خۆی هه‌بوو، له‌م گۆقارده‌دا گوتارگه‌لیکی ره‌خه‌نی زۆری خانله‌ری و که‌سانی دیکه‌ ده‌رباره‌ی هونه‌ر و ئه‌ده‌ب بلاوده‌بووه‌وه و زۆربه‌ی کات له باسه‌ ره‌خه‌نی و جوانیناسییه‌کاندا ده‌رخه‌ری بوارگه‌لیکی نوێ و تازه بوون.

خانله‌ری له‌ ساڵی ١٣٦٩ی کۆچی - هه‌تاوی له تاراندا کۆچی دوایی کرد^{٤٨}.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی سییه‌م

- ۱- مکتب بازگشت ادبی، شمس لنگرودی، نشر مرکز، تهران ۱۳۷۲، ص ۴۸.
- ۲- سبک‌شناسی شعر، سیروس شمیسا، انتشارات فردوس، تهران ۱۳۷۴، ص ۲۲۰.
- ۳- دیوان مشتاق اصفهانی، به کوشش ر حسین مکی، مقدمه، ص یک و شش.
- ۴- نهضت ادبی ایران در عصر قاجار، ابراهیم صفائی، تهران (بی تا) ۱۳۳۳، ص ۴.
- ۵- پروانه: از صبا تا نیما، یحیی آرین‌پور، شرکت سهامی، کتابهای جیبی، تهران ۱۳۵۱، ج ۱، ص ۱۳.
- ۶- پروانه: مکتب بازگشت ادبی، پیشتر، ص ۱۱۷.
- ۷- وا باوه زۆربوونی شاعیران له سه‌رده‌می قاجاردا ئه‌وه‌نده زۆربوو بازاریان کز بوو. رک: بازگشت ادبی، ص ۱۲۵.
- ۸- پروانه: از صبا تا نیما، پیشتر، ج ۱، ل ۵.
- ۹- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۳۶۰.
- ۱۰- له‌م رۆژنامه‌یه‌دا به ده‌گه‌من وتاریک له باره‌ی شیواز و لیکۆلینه‌وه‌ی شیعیر نووسراوه. یه‌کی له‌و وتارانه له باره‌ی شمس الشعراء (سروش اصفهانی)یه.
- ۱۱- پروانه: از صبا تا نیما، ج ۲، ص ۴۵۲.

- ۱۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۲، ل ۴۴۶.
- ۱۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۲، ل ۴۶۳.
- ۱۴- نقد ادبی، عبدالحسین زرین کوب، امیرکبیر، تهران ۱۳۵۲، ج ۲، ص ۶۳۶.
- ۱۵- له‌م باره‌یه‌وه. ر.ک: نه شرقی، نه غربی - انسانی، عبدالحسین زرین کوب، امیرکبیر، تهران ۱۳۵۳، ص ۲۹۳.
- ۱۶- پروانه: اندیشه‌های میرزا فتحعلی آخوندزاده، فریدون آدمیت، تهران، خوارزمی ۱۳۴۹، ص ۲۴۸-۲۵۰.
- ۱۷- پروانه هه‌مان سه‌رچاوه به هه‌مان منیر ص ۲۵۹-۲۶۲ هه‌روه‌ها نقد ادبی، زرین کوب، ج ص، ص ۶۳۷.
- ۱۸- از صبا تا نیما، ج ۱، ص ۳۵۱.
- ۱۹- ده‌باره‌ی پی‌روه‌وانی آخوندزاده له مه‌یدانی شان‌ونامه‌نووسیدا، پروانه: از صبا تا نیما، ج ۱، ص ۳۵۰.
- ۲۰- با کاروان حله، عبدالحسین زرین کوب، تهران، انتشارات علمی ۱۳۴۷، ص ۳۰۹ و ۴۲۴.
- ۲۱- پروانه: بهار و ادب فارسی (مجموعه مقالات بهار) به کوشش محمد گلبن، خوارزمی ۱۳۵۱، ج ۱، ص ۴.
- ۲۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۲، ل ۳۸۰.
- ۲۳- بؤ هه‌سه‌نگاندنی وتاره ره‌خنه‌ییه‌کانی به‌هار پروانه: «یادگار عمر» از غلامحسین یوسقی له کتیبی
(بهار و ادب فارسی، ج ۱، ل پازده تا چل.
- ۲۴- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۶۰.
- ۲۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۱۶-۱۸.

۲۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۳-۶.

۲۷- ب‌روانه: دیوان قصائد و مثنویات و تمثیلات و مقطعات پروین اعتصامی، تهران ۱۳۳۳ شمسی، ص ز تا ید.

۲۸- ب‌روانه: هفتاد سخن، پرویز ناتل خانلری، تهران، طوس ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۸.

۲۹- رک: از صبا تا نیما، ج ۱، صر سا عمها ۳-۳۳۲. بو دیدی ره‌خنه‌یی به‌هار ب‌روانه:

پیشگامان نقد ادبی در ایران، محمد دهقانی، انتشارات سخن، تهران، ۱۳۸۰، ص ۱۳۱-۱۷۲.

۳۰- رک: نقد و سیاحت (مجموعه مقالات و تقریرات دکتر فاطمه سیاح) به کوشش محمد گلبن، انتشارات طوس، تهران ۱۳۵۴، ص ۴۴.

۳۱- ب‌روانه هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۱۷-۲۳۱.

۳۲- رک: «مقام سنت در تاریخ ادبیات ایران» در نقد و سیاحت، پیشتر، ل ۲۲۰.

۳۳) ب‌روانه هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۲۸-۲۲۹.

۳۴- ب‌روانه هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۳۰.

۳۵- ب‌روانه هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۴۵-۲۵۳. بو زانیاری زیاتر ب‌روانه: پیشگامان نقد ادبی در ایران، محمد دهقانی، پیشتر، ل ۳۰۰-۳۰۳.

۳۶- ناوی خوی جلیل ضیاء بووه و ئەم نازناوه بدیع الزمان احمد قوام ا لسلطنه له سه‌رده‌می فه‌رمان‌ره‌وایی خوی له خوراسان پیی به‌خشیوه. رک:

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

از نیما تا روزگار ما، یحیی آرین پور، انتشارات زوار، تهران ۱۳۷۴، ص ۱۲۲.

۳۷- بؤ بیرخستنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی برپروانه:

- سخن و سخنوران، بدیع الزمان فروزانفر، خوارزمی، تهران، ۱۳۵۰.

- رساله در تحقیق و احوال و زندگی مولانا جلال الدین محمد، بدیع الزمان

فروزانفر، تهران، (بی تا) ۱۳۱۵.

- شرح احوال و نقد و تحلیل آثار فرید الدین عطار نیشابوری، انجمن آثار

ملی، تهران ۱۳۳۳.

۳۸- برپروانه: (تجدید عهدی با خاطره استاد)، استاد بدیع الزمان فروزانفر،

عنایت الله مجیدی، انتشارات دهخدا، تهران ۱۳۵۱، ص ۷.

۳۹- رک: «انتقادی بر حواشی چهار مقاله»، بدیع الزمان فروزانفر، مجموعه

مقالات و اشعار استاد بدیع الزمان فروزانفر، به کوشش عنایت الله مجیدی،

انتشارات دهخدا، تهران ۱۳۵۱، ص ۸-۲۲.

۴۰- تیکه‌لاوی فروزانفر به کاروباری سیاسی له نیوه‌ی ریگای ته‌مه‌ندا بی

ئه‌وه‌ی هیچ رۆلئیکی سیاسی دیاری هه‌بیته، نه‌وه‌ک هه‌ر هیچی بؤ زیاد نه‌کرد،

به‌لکو بووه‌ مایه‌ی وه‌رزی و کاری له چالاکی زانستی و ره‌نگه‌ کاریگه‌ری

به‌سه‌ر لایه‌نی جه‌سته‌یشدا هه‌بووبی و بؤ ئه‌و ناخۆش بوو.

۴۱- بؤ ژیاننامه‌و کارو چالاکییه‌کانی ئوستاد زرین کوب، برپروانه:درخت

معرفت، به کوشش اصغر محمدخانی، انتشارات سخن، تهران ۱۳۷۴، ص

۱۳-۳۹.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

۴۲- درباره‌ی به‌رهمه‌کانی زرین کوب، که زیاتر له چل کتیبی سه‌ربه‌خویه،
۶ کومه‌له، ۷ وه‌رگیژان و وتارگه‌لیکه زوره، پروانه هه‌مان سه‌رچاوه، ص
۲۳-۳۸.

۴۳- پروانه: «مروری بر برخی از ارزشهای نقد ادبی»، محمود عبادیان،
درخت معرفت، پیشتر، ص ۱۰۸.

۴۴- نقد ادبی، زرین کوب، پیشتر، ج ۱، ص ۹۴.

۴۵- هفتاد سخن، ج ۱، ص ۳۰.

۴۶- هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان لاپه‌ره.

۴۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۳۲۵-۳۶۰.

۴۸- بۆ ورده‌کاری ژیان و به‌رهمه‌کانی خانلری پروانه: وتاری «پرویز ناتل
خانلری»،

عبدالحسین آذرنگ، بخارا، فروردین- اردیبهشت ۱۳۸۱، شماره ۲۳، ص
۲۸-۴۹.

فەسلی چوارەم

ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا

هونه‌ره‌کانی په‌یکه‌رتاشی و نیگارکێشی و هونه‌ره‌کانی دیکه له نموونه‌ی هه‌لکۆلینکاری و مه‌رمه‌رکاری و چنن و هاوشیوه‌کانی ئه‌وانه له‌نیۆ عه‌ره‌بی سه‌رده‌می جاهیلیدا پیگه و جیگه‌یه‌کی ئه‌وتۆی نه‌بوو و به‌م هۆیه‌وه عه‌ره‌به‌کانی سه‌رده‌می زوو توانا و گه‌وه‌ری هونه‌ری خۆیان له شیع‌ر و وشه و ده‌ربرینه شیع‌رییه‌کان داده‌رشت، به‌ ده‌ربرینیکی دیکه شیع‌ر ناسنامه‌ی هونه‌ری عه‌ره‌به له چاخه کۆنه‌کاندا و به‌م پیشینانه وا گومان ده‌کریت، که تیروانین و بۆچوونه ره‌خنه‌یه‌کان هه‌ر له‌هه‌مان ده‌سپێکی بره‌وی شاعیریتی له‌ناو عه‌ره‌به‌کاندا ده‌رکه‌وتبیت، ئه‌م بریاره ره‌خنه‌ییانه هه‌ندیجار به‌شیوه‌یه‌کی به‌شه‌کی و زۆربه‌ی کات به‌ پالپشتی به‌به‌رزتر دانانی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

دیژیک به‌سه‌ر دیژیکی دیکه‌دا و یا نیشاندانی بیروبوچوونیکی گشتی له‌باره‌ی به‌چاکتر دانانی شاعیریکی به‌سه‌ر شاعیریکی دیکه‌دا ده‌خرایه‌پوو، به‌لام ورده‌ ورده‌ رییک و پیکتر و پوخته‌تر ده‌بوو، له‌ میژووی ره‌خه‌یی عه‌ره‌بدا ده‌توانریت چوار قوناغ دیاری بکریت:

۱. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ سه‌رده‌می جاهیلیدا

داوه‌ریکردن ده‌ربه‌ری شیعری و بوونی نمونه‌گه‌لیک له‌ ره‌خه‌ی شیعری له‌ ئه‌ده‌بی سه‌رده‌می جاهیلیدا شتیکی بی چه‌ندوچوون و به‌لگه‌داره، له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و به‌لگانه‌ی که هه‌ن ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی له‌ سه‌رده‌می جاهیلیدا ده‌توانریت به‌ جوړه ره‌خه‌یه‌ک دا‌بنریت که دوو لایه‌نی له‌خۆگرتوو: یه‌کیان ره‌خه‌ی ده‌ربرینه شیعرییه‌کان و ئه‌وه‌یتریان ره‌خه‌ی واتای شیعری. بنه‌مای ره‌خه‌ و داوه‌ریکردن و به‌چاکتر دانانی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان له‌سه‌ر یه‌کتر، به‌ چاوپۆشی له‌ هه‌له‌ینجانه‌ چێژدارییه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای پیوانه‌کردن و هاوسه‌نگیکردن(الموازنه‌)ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتریدا بوو، له‌م هاوسه‌نگیکردنانه‌دا زه‌مینه‌ هه‌سته‌کی و سۆزدارییه‌کان رۆلیکی سه‌ره‌کیان هه‌بوو، چونکه‌ عه‌ره‌به‌کان هه‌میشه‌ سوودمه‌ند بوون له‌ هه‌ستیکی نه‌رم و نازک و بچووکتترین پالنه‌ر ده‌یتوانی بیانخاته‌ خروشان، یا که‌مترین زه‌مینه‌ی سۆزداری و هه‌سته‌کی بیته‌ مایه‌ی دلنه‌وایی و دل‌دانه‌وه‌یان و شتیکی ئاسایی بوو، که‌ ئه‌وان له‌ ره‌خه‌ی

شعیریدا زیاتر له هه ر شتیک پشت به هه ست و هه لچوونی خۆیان
به ستن^۲.

کوئترین ماک و رهنگدانه وه به لگه دار و بابه تییه کانی ره خنه چه ند
داوه ریکردنیکی جوړاوجوړ بوو له باره ی شیعر، که له بازاره
عه ره بییه کان و به تایبه ت له بازار ی عوکازدا به ریاده کرا، ئەم
داوه ریکردنانه دهیتوانی له په روه رده کردنی چیژ و هونه ره
شیعرییه کان و نازکتر کردنی ده ربړینه شیعرییه کان و وردی زیاتر له
واتای شیعریدا کاریگه ری هه بیته و له رویکی دیکه وه به شیوه یه کی
پراکتیکی ده کرا بیته مایه ی گه شه کردن و پیشکه وتنی ره خنه ی
نه ده بی.

عوکاز بیابانیک بوو له نیوان تائف و نه خله و عه ره به کان له
مه راسیمی چه جدا بو ماوه ی بیست روژ له وییدا کالاکانیان
ده خستنه پروو و کالاکان ده کری و ده فروشت، واتا عوکاز ته نیا
پیشانگای کالانه بوو، به لکو شوینی خستنه پروو و نیشانسانی شیعر و
وتاریش بوو. هه روه ها له وییدا چه ند کوړ و کو بوونه وه یه کیش
ریکده خرا و شاعیران له کوړگه لیکی وه هادا شیعره کانی خۆیان
ده خوینده وه و وتار بیژه کانیش هه لده ستان به ره خنه گرتن له وتار و
داوه ران بو ره خنه گرتن و داوه ریکردنی ئەم به ره ه مانه داده نیشتن و
هه ندی جاریش چه ند داوه ریکردنیک بو چاره سه کردنی بابته کانی دیکه
ده هاته پیشه وه ، هه رچوونیک بیته ئەم کوړ و کو بوونه وانه یا ئەم

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

کۆنگرانه‌ی عه‌ره‌ب جیگه‌یه‌کی له‌بار بوو تا شاعیران هۆنراوه‌کانی خۆیان نمایش بکه‌ن و بیخه‌نه سه‌نگی ته‌رازووی هه‌لسه‌نگاندنه‌وه. کاتیکی که له‌م داوه‌ریکردنانه په‌سه‌ندی شاعیریکی به‌سه‌ر شاعیریکی دیکه‌ی پرون ده‌بوویه‌وه ئه‌و شاعیره‌یان ده‌نوساییه‌وه و له‌هه‌مان شویندا، یا به‌که‌عبه‌یان هه‌له‌ده‌واسی^۳.

ره‌خه‌نه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی زۆربه‌ی کات شیوه‌یه‌کی تاکه‌که‌سیانه‌ی هه‌بوو و کاتیکی که پشتگیری که‌سانی دیکه‌ی ده‌بووه، مایه‌ی پالپشتیکردنی شاعیره‌که، ئه‌وا شاعیره‌که ناوبانگی په‌یدا ده‌کرد، ئه‌م ره‌خه‌نه‌ی زیاتر له‌لایه‌ن شاعیرانیکی ده‌رده‌که‌وت، که هه‌ندیجار شاعیریکیان به‌سه‌ر شاعیریکی دیکه‌ی به‌چاکتر داده‌نا. ده‌گوتریت، که یه‌کیکی له‌کۆنترین شاعیرانیکی، که ده‌ستی بو ره‌خه‌نه‌ی ده‌برد نابیغه‌ی زوبیانی بوو^۴، له‌نابیغه‌ی زوبیانی، که کارامه‌یی و شاره‌زایی هه‌بووه گێراویانه‌ته‌وه که نابیغه‌ی (ئه‌عشا)ی شاعیری لیریکی بیژ^۵ و (خه‌نسا)ی ژنه‌ی شاعیر، که شاعیری لاواندنه‌وه‌ی ده‌هۆنییه‌وه^۶ به‌به‌رزتر له‌شاعیرانی دیکه‌ی داناوه^۷، هه‌روه‌ها له‌شاعیران و وتاریبیژانی دیکه‌ی عه‌ره‌ب له‌سه‌رده‌می جاهیلیدا چه‌ند ره‌خه‌نه‌یه‌کی به‌شه‌کی و پالپشت به‌تیگه‌یشتنه‌ی چیژداری و سۆزدارییه‌کان له‌به‌رده‌ستدایه‌ی و دانه‌ری کتیبی (الاغانی)^۸ چه‌ندین نمونه‌ی لی تۆمارکردوه.

٢. رەخنە‌ی ئەدەبی لە سەرده‌می ئەمه‌ویدا

له‌دوای سەرده‌می خوله‌فای پاشیدین و له‌ سەرده‌می ئەمه‌ویدا به‌هۆی خو‌شگوزهرانی بارودۆخ و زۆری به‌خشش و ئەو ئارامی و ئاساییشە‌ی که له‌ قه‌له‌م‌په‌وی ئیسلامیدا هاتبوویه‌کایه‌وه، رەخنە‌ی ئەده‌بیش له‌ته‌ک بره‌وی به‌ربلاوتری شیعر و ئەده‌بدا دره‌وشایه‌وه. رەخنە‌ی ئەدەبی له‌ سەرده‌می ئەمه‌ویدا له‌ هەر سێ مه‌له‌بە‌ندی سه‌ره‌کی واته‌، حیجاز و عی‌راق و شامدا گه‌شه‌ی کرد و واده‌رده‌که‌وێت که له‌ده‌ره‌وی ئەم قه‌له‌م‌په‌ویانه‌شدا له‌ جیگه‌ی دیکه‌دا بره‌و و گه‌شه‌کردنی نه‌بووه.^٩

گرنگترین شاره‌کانی حیجاز واته‌ مه‌که‌ و مه‌دینه له‌ سەرده‌می ئەمه‌ویدا هیشتا به‌ گرنگترین ناوه‌نده‌کانی بزووتنه‌وه‌ی ئایینی هه‌ژمار ده‌کران و له‌ گه‌شه‌کردنیکی ئابوری و کلتوریانه‌ی به‌رچاو سوودمه‌ند بوون. له‌م شارانه‌دا ئایه‌ته‌ قورئانییه‌کان ده‌خرانه ژێر تیشکی ته‌فسیر و فی‌رکارییه‌وه و زانسته‌گه‌لیکی وه‌ک فه‌رمووده و فیه‌ گه‌شه‌یان ده‌کرد و هه‌میش له‌م ناوچانه‌ موسیقا و گۆرانی و له‌حاله‌تی نه‌شونمانکردندا بوون به‌ موسیقای گه‌لانی دیکه‌ تیکه‌لاو ده‌بوو و هه‌مه‌په‌نگی په‌یدا ده‌کرد.^{١٠}

رەخنە‌ی ئەدەبی له‌ ناوچه‌ی حیجازدا کاریگه‌ر بوو به‌ سەرده‌می نه‌فامیه‌وه ، به‌لام بنه‌ما و ناوه‌رۆکه‌ لیریکییه‌کان له‌ شیعرێ شاعیرانی عی‌راق که‌متر و شانازیکردن و داشۆرین زیاتر بوو، رەخنە له‌ عی‌راقدا

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

زیاتر شیوهیه‌کی هاوسه‌نگیکردنی هه‌بوو و زۆربه‌ی کات دهرباره‌ی به‌به‌رزتردانانی شاعیری‌ک به‌سه‌ر شاعیری‌کی دیکه بوو و زۆرتری ته‌وه‌ری باسه‌ ره‌خه‌یه‌یه‌کان له‌چوارده‌وری ئه‌وه بوون که هه‌ریه‌ک له‌ جه‌ریر^{۱۱} و فه‌ره‌زده‌ق^{۱۲} و ئه‌خته‌ل^{۱۳} کامیان شاعیرترن. ئه‌وان ره‌خه‌نگریان به‌ (دادوهر) و ره‌خه‌نیشیان به‌ (فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی) واته‌ داوه‌ریکردن ناوده‌برد، ره‌خه‌ی ئه‌م دادوهره‌ ئه‌ده‌بیانه‌ له‌هه‌مان کاتدا خاوه‌نی جوړیک له‌ بیاباننشینی و ساده‌یی بوو. هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که پیوه‌ره‌کانی به‌هادانانه‌کانیشیان نیشاندهری هه‌مان بارودۆخ بوو، بۆنموونه‌ هه‌ندی‌جار ده‌گوترا که ئه‌م شیعره‌ هه‌زاران دهره‌م ده‌هینیت یا ئه‌و شیعره‌ یه‌ک دهره‌م زیاتر ناهینیت^{۱۴}.

شیعری سه‌رده‌می ئه‌مه‌وی له‌ شامدا شیعیکی ستایشی بوو و پیداهه‌ل‌دان و ستایش به‌ دیارترین دهرکه‌وته‌کانی شیعر و ئه‌ده‌بی ئه‌و ناوچه‌یه‌ هه‌ژمار ده‌کرا و ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیش پیوانه‌ بابه‌تییه‌کان و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی خۆی به‌ره‌و رووی ئه‌و لایه‌نه‌ ئاراسته‌ کردبوو، خه‌لیفه‌کانی به‌نی ئومه‌یه‌ شاعیرانیان به‌ره‌و دهرگای خۆیان بانگ ده‌کرد و له‌ درێژه‌ی سیاسه‌تی بانگه‌شه‌ی خۆیاندا دیاری و به‌خششیکی زۆریان پیده‌دان و له‌هه‌مان کاتدا خۆیان له‌ شه‌ر و زیانی زمانی ئه‌و شاعیرانه‌ ده‌پاراست.

گرنگیدانی خه‌لیفه‌کانی به‌نی ئومه‌یه‌ به‌ شاعیران تا ئه‌و شوینه‌ بوو که کۆشکی خه‌لیفه‌ له‌ سه‌ر شیوه‌ی ناوه‌ندیکی لیها‌ت‌بوو بۆ ره‌خه‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

و ئه‌ده‌ب و کاتیک شاعیری که له دام و ده‌زگای ئه‌وان شیعیریکی ده‌خوینده‌وه، ئه‌وا هۆنراوه‌که‌ی ده‌که‌وته ژیر تیشک و سه‌رنجی ره‌خه‌یی هه‌موانه‌وه^{۱۰}، هه‌ندی که له خه‌لیفه ئه‌مه‌وییه‌کانی وه‌ک عه‌بدولمه‌لیکی کوری مه‌روان خویشی خاوه‌ن چیژیکی ره‌خه‌یی بوو، ده‌رباره‌ی ئه‌م عه‌بدولمه‌لیکه‌ وایان گه‌راوه‌ته‌وه که چیژی شیعیری هه‌بووه و هه‌ندی جار شیعیری شاعیرانی به‌هۆی که‌م و کورتی و لاوازی و ره‌چاونه‌کردنی بارودۆخ، یا نه‌بوونی جوانی ده‌سپیک(عدم براءت استهلال) ده‌خسته ژیر تیشکی ره‌خه‌لیگرتن^{۱۶}.

شاعیرانی شام له کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویدا به‌ره‌و لیریکی و ناوه‌رۆکه مه‌ینۆشییه‌کان مه‌یل و ئاره‌زوویان نیشاندا و ئه‌م شته دواتر له چیژو و سه‌لیقه‌ی خه‌لیفه ئه‌مه‌وییه‌کانی به‌ده‌ر نه‌بوو. له کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویدا ریزمان ده‌رکه‌وت و ژماره‌یه‌ک له زانایان بو دانانی چه‌ند ریس‌سایه‌ک بو ریزمان هه‌ولیاندا و شاعیرانیش به‌تیبینییه‌ ریزمانییه‌کان ره‌خه‌یان له شیعه‌ره‌کان ده‌گرت و جووره‌ رپچکه‌یه‌کی تازه له ره‌خه‌یی ئه‌ده‌بیدا ده‌رکه‌وت، که ده‌توانریت به‌ جووره‌ (ره‌خه‌یه‌کی زانستی) یا (ره‌خه‌یی ریزمانی) ناو بنریت^{۱۷}.

٣. رەخنە‌ی ئەدەبی لە سەر‌ده‌می عەبباسیدا

سەر‌ده‌می عەبباسی قۆناغی گە‌شە‌کردنی کلتوری و زانستی عەرەب بوو و سە‌نتە‌ری خە‌لافە‌تی عەبباسییە‌کان واتە بە‌غدا بە‌ جیگە‌ی یە‌کانگیری نە‌ژاد و ئایین و مە‌زە‌هە‌ب و کلتورە‌ جو‌راو جو‌ره‌کان هە‌ژمار دە‌کرا، ئە‌م هە‌لومە‌رجە‌ ژینگە‌یی و تیکە‌ لاوبوونی کلتورە‌کان و برە‌وی مە‌عریفە‌ جو‌راو جو‌ره‌کان بە‌شیۆ‌هە‌یه‌کی خواستراو کاریگە‌ری خستە‌ سەر رە‌خنە‌ی ئە‌دە‌بی و رە‌خنە‌، کە‌ لە سەر‌ده‌می ئە‌مە‌ویدا لە‌سەر چێ‌ژیک‌ی خۆ‌رسک بوو پش‌تی بە‌ کلتوریکی زانستی فراوان بە‌س‌ت و رە‌خنە‌ی ئە‌دە‌بی توانی سوود لە‌ دە‌سکە‌وت و سەر‌مایە‌گە‌لیکی زۆری زانستی و ئە‌دە‌بی وەر‌بگریت.

رە‌خنە‌گرانی سەر‌ده‌می عەبباسی سەر‌ه‌پای سوودوەر‌گرتن لە بنه‌ما خۆ‌رسکییە‌ رە‌خنە‌ییە‌کان لە‌ داوەر‌یکردنە‌کانی خۆیان لە‌ بواری چە‌مکە‌ رە‌وانی‌ژییە‌کانیدا سوودیان لە‌ بیروبو‌چوونی ئی‌رانی و هیندی و یۆنانییە‌کانیش وەر‌ده‌گرت^{١٨} و لە‌کو‌تاییدا رە‌خنە‌ی شیعەر لە‌م سەر‌ده‌مە‌دا گە‌یش‌تە‌ پلە‌و‌پایە‌ی حە‌قیقی خۆی بە‌شیۆ‌هە‌یه‌کی وە‌ها کە‌ یە‌کیک لە‌ ئە‌دیبا‌نی هە‌مان سەر‌ده‌م گوتوو‌یه‌تی : (رە‌خنە‌ی شیعەر لە‌ هۆ‌نینه‌وه‌ی شیعەر سە‌خت‌تره‌)^{١٩}.

رە‌خنە‌ی شیعەر لە‌ سەر‌ده‌می عەبباسیدا، لە‌ سەر‌ده‌می هاروونه‌ رە‌شیدە‌وه‌ دە‌ستی بە‌ برە‌و و گە‌شە‌ی خۆی کرد ، ئە‌و کە‌ شیعەر‌دۆ‌ست

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

بوو و شاعیران له‌لای ئه‌و پیگه‌یه‌کیان هه‌بوو و شاعیره‌کانیان له‌به‌رامبه‌ر ئه‌ودا ده‌خرایه ژیر تیشکی ره‌خه‌ و هه‌لسه‌نگاندنه‌وه.

له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌بباسیدا دوو ئاراسته‌ به‌رچاو ده‌که‌وێت:

۱- به‌رده‌وامی شیوازی ره‌خه‌گرته‌ی سه‌رده‌می جاهیلی و سه‌رده‌می ده‌رکه‌وتنی ئیسلام، له‌م شیوازه‌دا، که ره‌خه‌گرانیکی وه‌ک ئه‌سمه‌عی و که‌سائی باوه‌ریان پیبوو شاعیرانی سه‌رده‌می نه‌فامی و ئیسلامی له‌ پیگه‌ی هاوسه‌نگیکردن له‌گه‌ل یه‌کتريدا ده‌خرايه ته‌رازووی هه‌لسه‌نگاندنه‌وه و کۆن و نوێ به‌بی هیچ دژایه‌تی و سه‌رنج و تیرامانیک ده‌خرايه تاي ته‌رازوه‌وه و ره‌خه‌گران له‌باره‌ی به‌په‌سه‌ندتر دانانی شاعیریکی به‌سه‌ر شاعیریکی دیکه‌دا زۆرانبازی و ململانێیان ده‌کرد، ئه‌م شیواز له‌سه‌ر بنه‌مای جیاوازی سه‌لیقه‌ی ره‌خه‌گران بوو. هه‌ندیکی لایه‌نگیری به‌کاره‌ینانی وشه‌ نامۆکان بوون و هه‌ندیکی لیریکیان په‌سه‌ند ده‌کرد و هه‌ندیکیش به‌هۆی دید و تیبینییه‌ ریزمانییه‌کانه‌وه کاری ره‌خه‌بیان ده‌کرد.^{۲۰}

ب- به‌ش-یوه‌یه‌کی دیکه، که به‌ته‌واوه‌تی نوێبوو له‌ به‌سه‌را ده‌رکه‌وتبوو و ئه‌م بابته‌ په‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ بووبیته‌، که هه‌وه‌لین ئاماژه‌ و نیشه‌انه‌کانی جولانه‌وه‌ی موخته‌زیله‌ له‌وێ پییده‌گرت، موخته‌زیله‌کان، که دانه‌رانی راسته‌قینه‌ی بنه‌ماکانی ره‌وانبیژی بوون له‌ بانگه‌شه‌ و به‌لگه‌هینانه‌وه‌کانی خویاندا پیوستیان به‌وه‌ هه‌بوو. ئه‌وان له‌ فراوانکردنی ره‌وانبیژی عه‌ره‌بیدا چه‌ندین کۆششیان کرد و

بنه ما و میتۆده کانی ره خنه ی ئه ده بی.....د. نصرالله امامی

سه ره نجام له ره خنه ی ئه ده بيشدا کاریگه ریه کی قولیان جیهیشت. ئه م کاره بووه هۆی ئه وه ی، که به سرا به و شیوهیه ی به یه کیک له ناوهنده سه ره کییه کانی لیکۆلینه وه ی ئه ده بی و ره خنه یی له سه رده می عه بباسیدا ده رکه ویت، به جوړیک که کۆنترین به ره مه ره خنه ییه کانی عه ره ب واته (طبقات الشعراء) یش له لایه ن یه کیک له ئه دیبه کانی به سرا به ناوی (محمد بن سلام الجمحی) (له ۲۳۱ ی کۆچی مردووه)، که خاوه ن مه عریفه یه کی به ربلاو بوو له زمان و ئه ده ب و ریزمان و میژووی عه ره ب دانرا.

ئین سه لام له کتیه که ی خۆیدا ویرای جه ختکردن له سه ر چیژ له و باوه ره دایه، که ره خنه گر نابیت له داوه ریکردنه کانی خۆیدا راسته وخو پشت به چیژی خوی به ستیت، به لکو ئه م چیژه ده بیت له گه ل ئه زموونی ره خنه گران و رامانه تاییه تیه کانی هونه ر دۆستان و شاره زایانی شیعردا هاوته ریب بیت، به لام دوا ی ئین سه لام پیویسته ئاماژه به ئین قوته یبه بکریت. له بوچوونه ره خنه ییه کانی ئه ودا دوو تاییه تمه ندی شایانی گرنگی پیدانه: یه که میان ئه وه یه، که له هه لسه نگاندنی شیعردا نابیت جه خت له سه ر کۆن و نوی بکریته وه، چونکه شیعیری کۆن ده کریت باش یا خراپ بیت، ههروهک چون شیعیری نویس ده کریت بارودۆخیکی وه های هه بیت. تاییه تمه ندیه که ی دیکه ئه وه یه، که ده بیت له نیوان گیانی زانستی و چیژی ئه ده بیدا جیاوازی بکریت، چونکه ئه گه ر ئه دیبیک له کاری ره خنه دا پشت به

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

تیروانین و چه‌مکه فه‌لسه‌فیه‌کان ببه‌ستیت، نه‌وا هینده ناپرژیتته سه‌ر کاره‌که‌ی و بگره ده‌بیته مایه‌ی لاوازکردنی چیژه‌که‌شی و له‌به‌رئه‌وه ره‌خه‌گر ده‌بیته چیژی خۆی به‌هۆی خویندنه‌وه و له‌به‌رکردنی نمونه نه‌ده‌بییه‌کان و لاساییکردنه‌وه‌یان به‌هیز بکات^{۲۱}.

ئین قوته‌یبه له به‌ره‌مه به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆیدا واته(شعیر و شاعیران) بنه‌مای هه‌لسه‌نگاندنی شعیر ته‌نیا له وشه و واتادا کورت ناکاته‌وه، به‌لکو به‌بۆچوونی نه‌وه ئه‌فراندنی وینه‌کانیش ده‌کریت بینه بنه‌مایه‌ک بۆ به‌چاکتر دانانی شعیری‌ک به‌سه‌ر شعیری‌کی دیکه‌دا^{۲۲}.

له‌کو‌تاییدا پێویسته بگوتریت، که بۆچوونه‌کانی ئین قوته‌یبه به وردبوونه‌وه له سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بۆچوونی ورد و به‌ه‌دارن.

قودامه‌ی کورپی جه‌عفه‌ر ره‌خه‌گرێکی دیاری دیکه‌ی سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کانه. نه‌وه کتیبی‌کی به‌ناوبانگی له‌باره‌ی ره‌خه‌ی شیعیره‌وه دانا^{۲۳}. نه‌م به‌ره‌مه زیاتر له زه‌مینه‌ی بابه‌ته ره‌وانبێژییه‌کاندایه و ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر نه‌م هۆکاره‌ش بیته، که هه‌ندی‌ک له لیکۆله‌رانی نه‌ده‌بی له‌سه‌ر نه‌وه باوه‌ره‌ن، که نه‌وه له باسه تیۆرییه ره‌خه‌ییه‌کاندا بابه‌تیکی نه‌وتۆی نه‌خستۆته‌روو^{۲۴}.

قودامه سه‌ره‌رای نه‌مانه‌ش له تۆمارکردن و نووسینی زاراهه ره‌وانبێژییه‌کان و سه‌ودوه‌رگرتن له پێوه‌ره‌کانی ره‌وانبێژی یۆنانیه‌کاندا هه‌ول و کۆششیکێ زۆری کرد و زانایانی پایه‌به‌رزی ره‌وانبێژی له نمونه‌ی (سه‌ککاکێ)ی خاوه‌نی (مفتاح العلوم) و

سه‌عه‌ددینی ته‌فتازانی و کهسانی دیکه له‌دوای ئه‌و هاتن و کاریگه‌رییه‌کی زۆری ئه‌ویان که‌وته سه‌ر.

وا ده‌رده‌که‌ویت، که قودامه له‌و پێوه‌رانه‌ی، که بۆ ره‌وانبێژی ده‌ریخستووئه‌و مه‌رامه‌ی هه‌بووه، که له‌ ناسین و ره‌خه‌ی شیعردا مه‌عریفه‌یه‌ک بنیات بنیت، که به‌ پالپشتی ئه‌وه‌ بتوانیت شیعرێ چاک له‌ شیعرێ خراپ جیا بکاته‌وه^{٢٥} و ده‌ستنیسانی بکات. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و بیگومان له‌م کاره‌ی خۆیدا کاریگه‌ر بووه به‌ ئه‌رستۆ و کتیی هونه‌ری شیعرێ ئه‌رستۆوه، خالیکی دیکه، که له‌ بۆچوونه‌کانی قودامه‌دا گرنگ و سه‌رنج‌راکیش ده‌رده‌که‌ویت ئه‌وه‌یه، که ئه‌و شیعرێ له‌ گوتاری ره‌وشت به‌ جیاواز و جودا زانیوه^{٢٦} و ئه‌مه‌ش شتیکه، که ره‌خه‌گران چه‌ندین سه‌ده‌ دوای ئه‌و ده‌رباره‌ی ئه‌و بابه‌ته‌ قسه‌ و باس و خواستیان هه‌بووه.

بابه‌تی ناودار و فره‌ ره‌هه‌ندی به‌رامبه‌رکردن و هاوسه‌نگیکردنی ئه‌بوته‌مام و بوحتری یه‌کیکه له‌و بابه‌ته‌ په‌راویزییانه‌ی شه‌پۆله‌ ره‌خه‌یه‌یه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بباسی، که له‌ خودی خۆیدا بووه پالنه‌ریک بۆ باس و لیکۆلینه‌وه‌ی جۆراوجۆر له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا. له‌نیو مه‌یدانی ره‌خه‌ و هاوسه‌نگیکردنیکی وه‌ه‌ادا ره‌خه‌گرانیکی وه‌کو (ئامه‌دی)^{٢٧} تارا‌ده‌یه‌ک ریگه‌یه‌کی میانه‌گیر و یه‌کسانیانان گرته‌به‌ر و دادپه‌روه‌رانه‌ هه‌لسان به‌ خسته‌نه‌رووی خاله‌ به‌هیز و لاوازه‌کانی

شایعه‌کانی ئەم دوو شاعیره و هه‌ندیکیش وه‌کو (الصولي)^{٢٨} رینگه‌یه‌کی ده‌مارگیرانه‌یان کوتایه‌وه^{٢٩}.

ئه‌وه‌ی ئامه‌دی له به‌ره‌مه به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆیدا واته‌(الموازنه)دا ده‌ریخستوه^{٣٠} له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی سه‌رده‌می عه‌بباسیدا هه‌نگاوێکی به‌رزه. ئه‌و له کتێبه‌که‌ی خۆیدا گرنگی به‌ کاریگه‌ریی ژینگه‌ ده‌دات، واته‌ هه‌مان ئه‌و شته‌ی، که (تین)ی ره‌خه‌گری ناوداری فره‌نسی سه‌دان سال دوا‌ی ئه‌و خسته‌پوو^{٣١}.

به‌ره‌میکی گرنگی دیکه‌ی ئەم قوناغه (یتیمه‌ الدهری) دانراوی(الثعالبی)^{٣١}یه، ئەم کتێبه‌ ئه‌گه‌رچی جووره ژياننامه‌یه‌کی ئه‌ده‌بییه، به‌لام له تیروانینی ره‌خه‌بییه‌یش خالی نییه. ره‌خه‌گریکی دیکه‌ی ئەم قوناغه (عه‌بدولقادی جوجانی)ی خاوه‌نی کتێبی(اسرار البلاغه) و (دلائل الاعجاز)ه، که تیگه‌یشته‌کانی ده‌رخه‌ری چیژیکی بالای ئه‌ده‌بی و درکردنه به‌هیزه‌که‌یه‌تی له لیکدانه‌وه و هه‌له‌ینجانی ره‌هه‌نده جوانیناسییه‌کاندا، شایه‌نی گوته‌، که چیژ و هزری پیشکه‌وتووی له‌ژیر کاریگه‌ری ئه‌و هۆشیاری و شاره‌زاییه‌دا بووه، که له زانستی که‌لامدا هه‌یبوو. ئه‌و و ره‌خه‌گریکی دیکه‌ی سه‌رده‌می عه‌بباسییه‌کان واته‌(ئه‌بو هیلالی عه‌سکه‌ری) خاوه‌نی کتێبی

^٢ ئه‌ده‌ب و ره‌خه‌ی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می عه‌بباسییه‌کان له رینگه‌ی وه‌رگیرانه‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان سوودیان له بو‌چوونه ره‌خه‌بییه‌کانی یۆنانییه‌کان و به‌ تایبه‌تیش له کتێبی(پبوتیکا) ی نهرستۆ وه‌رگرتوووه چه‌مکی لاساییکردنه‌وه شیوه‌یه‌که له شیوه‌کانی سه‌هد وه‌رگرتن له ژینگه‌و ده‌وروبه‌ر. و. کوردی.

(الصناعتين = دوو هونه‌ره‌که) له رهخه‌کانی خۆیاندا سه‌رنج و

گرنگیه‌کی زیاتریان به بنه‌ماکانی ره‌وانبێژی و ریزمان داوه.

هه‌روه‌ها له‌نیو نووسه‌ر و رهخه‌گرانی سه‌رده‌می عه‌بباسیدا

پێویسته ئاماژه‌یه‌ک به (ابو علاء المعري) شاعیری ناوداری ئه‌م

سه‌رده‌مه به‌هۆی نووسینی کتیبی (رساله الغفران = په‌یامی

لیخۆشبوون) بکریت. ئه‌م په‌یامه پێویسته به‌جۆره رهخه‌یه‌کی خه‌ون

و خه‌یالی دابنریت، که له‌هه‌مان کاتدا چه‌ند هه‌له‌یندجانیکی رهخه‌یی

گرنگ له‌خۆ ده‌گریت. ئه‌بو عه‌لا له‌زه‌مینه‌ی شیعری و ئه‌ده‌با چه‌ند

رهخه‌یه‌کی له‌هه‌ندیک له‌ئهدیبانی پیش‌خۆی هه‌یه، که له‌گه‌ڵ چه‌ند

ناوه‌رۆکیکی گالته‌جاری و هه‌زه‌لی ئاویتته‌ی کردوون^{۳۲}.

هه‌روه‌ها ئه‌بو عه‌لا چه‌ند بابته‌ی سه‌ربه‌خۆی له‌سه‌ر رهخه‌ی

شیعره‌کانی (امرؤ القیس)، نابغه، ابو تمام، بحتري و متنبی هه‌یه، که‌ک

و سوودی زۆری بۆ رهخه‌ هه‌یه‌و شایانی گرنگی پێدان^{۳۳}.

یه‌کیک له‌و شه‌پۆلانه‌ی، که له‌سه‌رده‌می عه‌بباسیدا کاریگه‌رییه‌کی

راسته‌وخۆی خسته‌ سه‌ر رهخه‌ و پێشتریش ئاماژه‌یه‌کمان بۆ کرد

بزووتنه‌وه‌ی موعته‌زیله بوو. ئه‌م کاریگه‌رییه‌ گه‌یشته‌تۆته‌ ئه‌و

ئه‌ندازه‌یه‌ی، که گوتووینه‌: (رهخه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی له‌ ئامیزی

موعته‌زیله‌دا له‌دایک بوو)^{۳۴} له‌پروانگه‌ی رهخه‌گره‌ موعته‌زیلییه‌کاندا

بنه‌مای رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له‌سه‌ر جوانی و ناشرینییه‌ و عه‌قل ژێده‌ر و

سه‌رچاوه‌یه‌که بۆ چیژ و چیژی له‌هه‌ر باریکدا بیت‌پووی له‌عه‌قله‌.

بۆچوونه‌کانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بیش له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ نین، چونکه بۆ نمونه ئه‌گه‌ر ده‌وتریت، که راستی له شیعردا باشتر و به‌رزتره، ئه‌م به‌رزترییه به‌م هۆیه‌وه ده‌خریته‌پوو، که راستی له‌پرووی عه‌قلییه‌وه شتیکی په‌سه‌نده^{۳۰}.

یه‌کیک له دیارترین ره‌خه‌نگرانی عه‌ره‌ب واته (الجاحظ) ریچکه‌یه‌کی موعته‌زیلی هه‌بوو و به‌یه‌کیک له که‌سه به‌رزه‌کانی موعته‌زیله هه‌ژمار ده‌کرا، ئه‌و ئه‌گه‌رچی هیچ کتیییکی سه‌ربه‌خۆی له‌باره‌ی ره‌خه‌وه‌ نییه، به‌لام تیروانینه ره‌خه‌نیه‌کانی له دووتویی بابه‌ته‌کانی ناو دوو کتیبه‌که‌ی واته (البیان و التبيين) و (الحيوان) گرنگی و به‌هایه‌کی تایبه‌تییان تیدایه. ئه‌و له بابه‌ته ره‌خه‌نیه‌کاندا زیاتر پرووی له شیعرد کردوو و له‌م نیوانه‌دا ده‌مارگیر نه‌بوو سه‌باره‌ت به نمونه‌ کۆن و نویکان، واته به‌پیی هه‌لسه‌نگاندنی خودی شیعره‌که به‌های بۆ شیعره‌که داده‌نا. جاحز دۆستی چیژ و تیگه‌یشتنی دروست و بیگه‌رد بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا هه‌ندیک له‌وته و قسه‌کانی ئه‌و بۆته‌مایه‌ی تیگه‌یشتن و ویناکردنی بابه‌تگه‌لیکی دژیه‌کانه له داوه‌ریکردنه‌کانیدا، جاحز کاریگه‌رییه‌کی خسته سه‌ر زۆریک له ئه‌دیب و ره‌خه‌نرانی دوا‌ی خۆی. ده‌ربه‌ره‌ی پیگه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌و گووتویانه که ئه‌و له رۆژگاری خۆیدا مامۆستایه‌ک بوو، که بۆچوونه‌کانی خۆی بۆ سه‌راپای جیهانی عه‌ره‌ب ئاراسته ده‌کرد و چه‌ندین سه‌ده‌ دانراوه

به‌هاداره‌که‌ی ئه‌و واته (البیان و التبیین) به‌یه‌کیک له‌کۆله‌گه‌کانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی هه‌ژمار ده‌کرا^{۳۶}.

۴. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخ‌ی عه‌ره‌بی:

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی له‌دوای سه‌رده‌می عه‌بباسی و له‌سه‌ده‌کانی دواتردا گه‌شه و بره‌ویکی ئه‌وتۆی نه‌بوو و چه‌ندین سه‌ده له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌سه‌ گه‌وه‌ره‌کانی رابردوو گوتبوویان تارا‌دده‌یه‌ک بابه‌تیک زیاد نه‌کرا، به‌لام له‌م سه‌ده‌یه‌ی ئیستادا گۆرانه‌کاریه‌ک له‌ره‌خه‌ی هاوچه‌رخ‌ی عه‌ره‌بیدا هاته‌کایه‌وه.

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی له‌سه‌رده‌می ئیمه‌دا به‌توندی له‌ژێر کاریگه‌ری ره‌خه‌گرانی ئه‌وروپایی و رییازه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی رۆژئاوا‌دا بووه. ده‌سپیک‌ی گۆرانه‌کاری له‌ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا له‌دوای چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک له‌بیده‌نگی وابه‌سته‌یه‌ به‌سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی سیزده‌یه‌می کۆچییه‌وه و پاش هیرشی ناپلیۆن بۆ سه‌ر میسه‌ره. کۆله‌گه‌ی ئه‌م گۆرانه‌کاریه‌ به‌هۆی لیکۆلینه‌وه له‌ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی رۆژئاوایی و ده‌رکه‌وتنی قوتابخانه‌ نوێکان و چالاک بوونی لیکۆلینه‌وه رۆژه‌لاتناسیی و توێژینه‌وه‌ نوێکان بووه له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا^{۳۷}.

هه‌وه‌لین لیکۆلینه‌وه‌ جیددییه‌کانی عه‌ره‌به‌کان له‌ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی نویدا قه‌رزارباری زانا و ئه‌دیبا‌نی لوبنانه. ئه‌وان له‌ماوه‌ی سالانی پیش‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی‌دا و پاش ئه‌وه‌ش به‌پالپشتی چه‌ند پیشه‌وایه‌کی وه‌ک سلیمان البستانی و میخایل النعیمه و امین الریحانی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

و چه‌ند ئه‌دبیکی دیاری دیکه گۆرانکاریه‌کیان له رهخه‌ی ئه‌ده‌بیدا هینایه‌کایه‌وه و رهخه‌ی ئه‌ده‌بیان وا لیکرد، که سوود له وردی و چیژ و جوړیک له ته‌ندروستی فیکر و ره‌سه‌نایه‌تی وه‌ربگریت^{۳۸}.
ئهم رهخه‌گره پیش‌ره‌وانه‌ی عه‌ره‌ب، که زۆربه‌یان له ریزی نووسه‌رانی په‌ناهه‌نده‌ی خوړئاوایی بوون، جووله و بزاو‌تیکیان له رهخه‌دا هینایه‌کایه‌وه، که به‌پیی زاراوه فه‌ره‌ه‌نگیه‌که به (بزاقی کۆچکردن) ناوده‌بریته.

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی لوبنان دوای جه‌نگی دووه‌می جیهانی شیواز و ریچکه‌یه‌کی زانکۆیی و ئه‌کادیمی په‌یدا کرد و بنه‌مای ئه‌وه له‌سه‌ر سه‌رنجدان و وردبوونه‌وه له لیکۆلینه‌وه نوویه‌کان و ده‌ربازبوون له نه‌ریته‌کانی رهخه‌ی کۆن وه‌ستابوو.

ئهم ریچکه‌یه‌ بواریکی شایسته‌ی بو لیکۆلینه‌وه جوانیناسیه‌کان و فۆرمالیسته‌یه‌کان فه‌راهه‌م کرد و بووه هوکاریک بو گویزانه‌وه‌ی تیروانینه رهخه‌یه‌کان بو ولاتی دیکه‌ی عه‌ره‌بی له‌وانه میسر و سوریا^{۳۹}.

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی له میسریدا به کۆششی رهخه‌گرانی گه‌وره‌ی وه‌ک (طه‌ حسین و عباس محمود العقاد و ابراهیم عبدالقادر مازنی و احمد الشایب و شوقی ضیف و احمد امین) بره‌و و گه‌شه‌ی سه‌ند، له‌م نیوانه‌دا ته‌ها حوسه‌ین، که تیروانینه رهخه‌یه‌کانی شوینی یه‌کانگیری هه‌ر دوو لایه‌نی تیگه‌یشته زانستی و چیژداریه‌کان بوو

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

پینگه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌باره‌ی ئه‌ودا ده‌گوتریت : (ته‌ها حوسه‌ین بیگومان گیانیکی تازه‌ی له‌ ڤه‌خنه‌گرتن و ڤه‌خنه‌کاری نویی عه‌ره‌بی ده‌رخستوه)٤٠.

بره‌وی ڤه‌خنه‌ی نویی له‌ سوریا قه‌رزارباری دوو که‌سایه‌تی دیار و به‌رجه‌سته‌ی ڤه‌خنه‌یه‌ واته‌ خه‌لیل مه‌رام و موحه‌مه‌د کورد عه‌لی٤١، ئه‌وان به‌ به‌ره‌مه‌ ڤه‌خنه‌یه‌کانی خۆیان ده‌رگایه‌کی تازه‌یان له‌ میژووی ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی سواریادا ئاوه‌لاکرد. ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی ئیستا له‌ ولاتانی عه‌ره‌بیدا ڤه‌وتیکی په‌ره‌سه‌ندوو و دینامیکی هه‌یه و بوونی سه‌ربه‌خۆبوونه‌که‌ی له‌ دنیای ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخدا به‌ته‌واوه‌تی هه‌ستپیکراوه.

چه‌ند که‌سایه‌تییه‌کی هاوچه‌رخ له‌ ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا

له‌نیو که‌سایه‌تییه‌ هاوچه‌رخه‌کان له‌ ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا، که‌ به‌ کاریگه‌ره‌بوونی میراته‌ کۆنه‌کان و سه‌ه‌رنجدان له‌ دیدگا نویکان له‌ گۆرانیکاری ڤه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا ڤۆلیکی کارایان هه‌بووه‌ ده‌توانریت زیاتر له‌ که‌سانی دیکه‌ ئاماژه‌ به‌ عه‌باس مه‌حموود عه‌ققاد و میخاییل نعیمه‌ و ته‌ها حوسه‌یین بکریت . ڤه‌نگه‌ زۆرتترین خزمه‌تی ئه‌م ڤه‌خنه‌گرانه‌ به‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی سه‌ه‌له‌نوی خویندنه‌وه‌ و دووباره‌ هه‌سه‌نگاندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی پێشینان و به‌ره‌مه‌ فه‌رامۆشکراوه‌کانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی بووبیت، چونکه‌ له‌دوای شه‌ش سه‌ده‌ خامۆشی له‌ سایه‌ی بزووتنه‌وه‌یه‌کی کلتوری نویی و دامه‌زراندنی زانکۆکان و ده‌سپیکی

لیکۆلینه‌وه نوێکان له ئه‌ده‌بدا وه‌چه‌ی نوێی عه‌ره‌بی ده‌یتوانی به
روانین و باوه‌رپێکی نوێخوازه‌وه ڕوو له ئه‌ده‌بی پیشینانی خۆی بکات.
عه‌باس مه‌حموود عه‌ققاد زیاتر له‌وه‌ی، که به‌هۆی ڕامان و
قوولبوونه‌وه له ئه‌ده‌بی کلاسیکی عه‌ره‌بی و گونجاندنیان له‌سه‌ر
پێوه‌ره نوێیه‌کان کاریگه‌ری هه‌بیت له‌رووی بیروکه تاکه‌که‌سی و
نوێکانیه‌وه بۆ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و کاریگه‌رییه‌ک، که خسته‌یه سه‌ر
وه‌چه‌کانی ڕابردوو شایه‌نی سه‌رنجدان و گرنگی پێدانه.

تیرروانینی عه‌قاد به باوه‌رپوون به ره‌هه‌نده ده‌روونی و
تاکه‌که‌سییه‌کانی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌که به‌ره‌ینه‌ره‌وه‌ی (ره‌خه‌ی خوینه‌ر
ته‌وه‌ر)ه. ئه‌و که‌ده‌شیت بیروباوه‌ره‌که‌ی له تیرروانینه نوێتره‌کاندا
مایه‌ی ڕامان و سه‌رنجدانیکی زۆر بیت، ده‌یگوت: ئه‌گه‌ر نه‌توانین
شاعیریکی له‌رپێگه‌ی به‌ره‌مه‌که‌یه‌وه بناسین، ئه‌وا بیگومان ئه‌و شاعیره
ئه‌و مافه‌ی نه‌بووه، که بناسریت^{٤٢}. به‌م هۆیه‌وه عه‌ققاد له وه‌چه‌ی
هاوچه‌رخه‌ی ره‌خه‌نگه‌رانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا پیشه‌وا‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه، که
وا بیرده‌که‌نه‌وه ئه‌ده‌ب ئاوینه‌ی ته‌واونیش‌اندهری که‌سایه‌تی
نووسه‌ره.

میخاییل نعیمه، که زیاتر فه‌یله‌سووف بوو تا ئه‌دیب، به به‌ره‌مه‌مه
به‌ناوبانگه‌که‌ی به‌ناونیش‌انی (الغربال - بیژینگ) له مه‌یدانی ره‌خه‌ی
ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخه‌ی عه‌ره‌بیدا ده‌رکه‌وت و به‌م هۆیه‌وه دیدگا
ره‌خه‌یه‌یه‌کانی ئه‌و خاوه‌نی پالپشته‌یه‌کن، که له بیرکردنه‌وه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

فهلسه‌فیه‌که‌ی ئه‌ودا سه‌رچاوه‌یان گرتوو.میخاییل نعیمه، که له‌گه‌نجیدا چووبوو یه‌ پۆژئاوا و له‌وی خۆیندبووی ئاشنایه‌کی ته‌واوی له‌گه‌ل دیدگا ره‌خه‌یه‌کانی خۆرئاوا هه‌بوو و له‌م پوووه‌وه زۆریک له‌ بیرۆکه‌کانی له‌دوای تیپه‌رینی چه‌ندین سال هیشتا تازه‌ن. ئه‌و له‌و باوه‌ره‌دابوو، که به‌رزترین لایه‌نی کاری ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی لایه‌نی نوێخوازی ره‌خه‌گره، چونکه ده‌توانیت به سه‌ره‌له‌نوێ خولقاندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی رابردوو هه‌لبستیت و ژیانیکی تازه به به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان به‌خشیت^{٤٣}.

ته‌ها حوسه‌ین وه‌کو به‌ناوبانگترین و بیباکترین ره‌خه‌گری هاوچه‌رخ‌ی عه‌ره‌بی به سه‌وودوه‌رگرتنیکی قوول له‌ ئه‌ده‌بیاتی پیشینانی عه‌ره‌ب و پوانینه‌ نوێیه‌کان بو ئه‌ده‌ب زیاتر له‌ هه‌ر شتیک پشته‌ی به ره‌خه‌ی ده‌قناسی به‌ستبوو و له سایه‌ی چیژ و تیگه‌یشتنی لۆژیکی و شیکاری خۆیدا ده‌رگایه‌کی تازه‌ی له‌ ده‌رگاکی سه‌رنج و پوانینه‌ ره‌خه‌یه‌یه‌کان کرده‌وه. له‌نیۆ به‌ره‌مه‌ زۆره‌کانی (ته‌ها حوسه‌ین) دا ره‌نگه‌ بیخه‌وش‌ترینیان ئه‌و به‌ره‌مه‌ی بییت، که به‌ناونیشانی (قصه‌ الشعر و النثر = سه‌رگوزشته‌ی شیعر و په‌خشان)ه، که بریتیه‌ له‌ کۆی چه‌ند وتاریکی چروپری ئه‌و.

ئه‌و له‌م به‌ره‌مه‌دا دیارترین به‌ره‌مه‌ کلاسیکیه‌کانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی ده‌خاته‌تای ته‌رازووی دووباره‌ هه‌لسه‌نگاندنه‌وه‌ و له‌پینگه‌ی هاوسه‌نگیکردن و به‌رامبه‌رکردن له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌دا دایان

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ده‌نیت. ته‌ها حوسه‌ین له تیگه‌یشتنی تایبه‌تی خۆی بو (میژووی ئه‌ده‌ب) و (کاریگه‌ری دوو لایه‌نی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه فارسی و عه‌ره‌بییه‌کان له‌سه‌ر یه‌کتیری) و لیکۆلینه‌وه‌ی ژیاننامه‌یی و تایبه‌ت ده‌ر باره‌ی هه‌ندیک له‌که‌سه‌ایه‌تییه شیعرییه‌کانی عه‌ره‌بی له‌وانه (ئه‌بوعه‌لای موعه‌رپی) نموونه‌گه‌لیکی نویی بو لیکۆله‌ران و ره‌خنه‌گرانی وه‌چه‌ی دوا‌ی خۆی فه‌راهه‌م کرد.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی چواره‌م

- ۱- برّوانه: تاریخ النقد الادبی عند العرب، احسان عباس، عمان ۱۹۸۶، ص ۴۵.
- ۲- النقد الادبی، احمد امین، دارالکتاب العربی، بیروت ۱۹۶۷، ص ۴۴۹.
- ۳- برّوانه: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۱۳۷. تاریخ ادب عربی (العصر الجاهلی، شوقی ضیف، ترجمه علی‌رضا نکاوتی قراگزلو، امیرکبیر، تهران ۱۳۶۲، ص ۸۷. درباره منابع مربوط به اسواق العرب و بازار عکاظ رک: هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۱۵.
- ۴- نابغه ذبیانی (۵۳۵ - ۶۰۴): له شاعیرانی ناسراوی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می جاهیلیه‌ته.
- ۵- اعشی: یه‌کی له ناسراوترین شاعیرانی سه‌رده‌می جاهیلی و سه‌رده‌می بلاو‌بوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام بووه، به‌لام پی‌رانه‌گه‌شتووه به‌و دینه شاد بییت.
- ۶- خنساء: کچی عمرو بن الشرید له شاعیرانی هه‌ردوو سه‌رده‌می جاهیلی و ئیسلام بووه. لاواندنه‌وه‌یه‌کی به‌ناوبانگی بو (صخر) ی براکه‌ی هه‌یه.
- ۷- رک: النقد الادبی، پیشتر، ل ۴۴۶-۴۴۷.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

۸- الاغانی، تالیف ابوالفرج الاصفهانی، یه‌کی له ناسراوترین به‌ره‌مه‌ کۆنه‌کانی شیعری و موسیقای عه‌ره‌به‌به‌رده‌وام جیگه‌ی بایه‌خی ئه‌دیپ و توێژه‌ران بووه.

۹- ب‌روانه: النقد الادبی، ص ۴۵۰.

۱۰- بۆ ئاگاداری له قوناغه جیاوازه‌کانی موسیقای عه‌ره‌بی له سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویدا له ده‌ور و به‌ری حیجاز و موسیقازانه به‌ناوبانگه‌کانی عه‌ره‌ب له و سه‌رده‌مه‌دا، ب‌روانه: النقد الادبی، ص ۴۵۱.

۱۱- جریر (۲۸-۱۱۰ک): جریر بن عطیه له گه‌وره شاعیرانی سه‌ره‌تای ئیسلامه. له سه‌ره‌تاپای ژیا‌نی ئه‌ده‌بیی خۆیدا له‌گه‌ڵ شاعیرانی سه‌رده‌می خۆی له مملانییدا بووه و شه‌ره‌شعیریان بووه و له داشۆریندا بالاده‌ست بووه.

۱۲- فرزدق (له ۱۱۰ی کۆچیدا مردوو) له شایرانی ناسراوی عه‌ره‌بی سه‌ده‌ی یه‌که‌می ئیسلامی بووه و له‌گه‌ڵ جه‌ریردا مملانییه‌کی سه‌سه‌ختدا بووه.

۱۳- اخطل (۱۹-۹۰ کۆچی) له شاعیرانه هه‌جوگۆی عه‌ره‌به. له زۆربه‌ی خوله‌فاکانی به‌نی ئومه‌ییه‌وه نزیک بووه.

۱۴- ب‌روانه: النقد الادبی، ص ۴۶۰.

۱۵- هه‌مان سه‌ره‌چاوه، ل ۴۶۵.

۱۶- هه‌مان سه‌ره‌چاوه، هه‌مان لاپه‌ره.

۱۷- هه‌مان سه‌ره‌چاوه، ل ۴۶۹.

۱۸- هه‌مان سه‌ره‌چاوه، ل ۴۷۰.

۱۹- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۱۴۳.

۲۰- النقد الادبی، ص ۴۷۱.

- ۲۱- النقد الادبی، ص ۴۷۹.
- ۲۲) پروانه: مقدمه الشعر والشعراء. در آیین نقد ادبی، ترجمه آذرنوش، امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۳، ص ۱۱۵.
- ۲۳- مه‌به‌ست کتیبی (نقد الشعر) است؛ نه‌و چ‌ه‌ند کتیبی دیکه‌شی هه‌یه.
- ۲۴- تاریخ النقد الادبی عند العرب، پیشتر، ص ۱۱۹.
- ۲۵- پروانه: الاتجاهات الفلسفية في النقد الادبی، سعید عدنان، دار الرائد، بیروت ۱۹۸۷، ص ۵۹.
- ۲۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۶۳.
- ۲۷- آمدی (له ۳۷۱ک مردووه)، له زانایانی ناسراوی عه‌ره‌به له زانسته‌کانی عه‌قل و فه‌لسه‌فه و شیعره. به‌ره‌ه‌میکی ره‌خنه‌یی به‌ناوبانگی به‌ناونیشانی الموازنة بین ابی تمام و البحتری هه‌یه.
- ۲۸- الصولي (له ۳۳۶-۳۳۵ ک) مردووه. محمد ن یحیی ناسراو به‌الصولي شطرنجی . نه‌و له نه‌دیسانی ناسراوی سه‌رده‌می خوی بووه و لی‌ره‌دا ئاماژه به‌وتاره‌کانی کتیبه به‌ناوبانگه‌که‌ی به‌ناونیشانی (اخبار ابی تمام) کراوه.
- ۲۹- النقد الادبی، ص ۴۸۱.
- ۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۷۱.
- ۳۱- الثعالبي (له ۴۲۹ک) دا مردووه. نه‌دیپ و نووسه‌ر و میژوونووسی سه‌ده‌ی چواره‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی پی‌نجه‌مه‌و خاوه‌نی کتیبی ناسراوی (یتیمه‌الده‌ر) و چ‌ه‌ند به‌ره‌ه‌میکی دیکه‌یه.
- ۳۲- پروانه: عقاید فلسفی ابوالعلاء معری، عمر فروخ، ترجمه‌ه حسین خدیو‌جم، شرکت سهامی کتابهای جیبی، تهران ص ۲۴۸.

بنه ما و میتوده کانی ره خنه ی نه ده بی.....د. نصرالله امامی

- ۳۳- بۆ زانیاری زیاتر له باره ی ره خنه ی نه ده بی سه رده می عه بباسی بپروانه:
النقد الادبی، احمد امین، ص ۴۷۰-۴۸۰.
- ۳۴- تاریخ النقد الادبی عند العرب، ص ۱۶.
- ۳۵- هه مان سه رچاوه، ل ۱۷.
- ۳۶- بپروانه: تاریخ ادبیات عرب، حنا فاخوری، ترجمه عبدالمحمد آیتی،
انتشارات توس، تهران (بی تا) ص ۴۲۰-۴۲۸.
- ۳۷- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۱۷۶-۱۷۷.
- ۳۸- بپروانه: النقد الادبی، میشل عاصی، دارالعلم للملایین، بیروت، ۱۹۹۰،
ص ۱۲۲.
- ۳۹- هه مان سه رچاوه، ل ۱۲۵.
- ۴۰- نقد ادبی زرین کوب، ج ۱، ص ۱۷۹.
- ۴۱- بپروانه: تاریخ ادبیات عرب حنا فاخوری، ص ۴۸۰.
- ۴۲- بپروانه: آشنایی با نقد ادبی معاصر عرب، نجمهء رجایی، انتشارات
دانشگاه فردوسی، مشهد، ۱۳۷۸، ص ۲۶۰.
- ۴۳- بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: هه مان سه رچاوه، ل ۲۶۴.

فەلسە پێنجەم

ره خه ی نه ده بی له یۆنانی کۆن و رۆژئاوا دا

ره خه ی نه ده بی له رۆژئاوا دا پیشینه یه کی زیاتر له دوو هه زار ساله ی هه یه و پیشینه کی ده گه ریته وه بو رۆژگاری پیش نه فلاتوون و رهنگه بتوانریت بگوتریت، که یۆنانیه کان کۆنترین خه لکانیک بوون، که به دیدیکی ره خه گرانه وه له به ره مه نه ده بییه کانیا ن روانیوه و تیگه یشتنه کانی خویان خستۆته روو. نه م تیگه یشتنه که له هه ندیک له بابته کان زۆر به شه کی به رچاو ده که ون زۆر به ی کات له دوو توپی بابته و گوتاره فه لسه فییه کان یا سه رنج و تیبینیه تاکه که سییه کان خراوه ته روو. یه کی که له نمونه کانی نه م جۆره ره خه یه داوه ریکردنی نه ریه ستۆفانسی شاعیر و شانۆنامه نووسی دیرینی یۆنان و هاوچه رخی سوکراته ده رباره ی نه شیل (= نه خیلۆس) ی سو فۆکلیس و ئۆرۆپیدس. نه ریه ستۆفانس له شانۆنامه ی (بو قه کان) ^۱ که له حه قیقه تا

بئەما و میتۆدەکانی رەخنەى ئەدەبى.....د.نصرالله امامى

زەمىنەى لىكۆلینەوەى باس و رەخنەى ئەدەبى بوو، پووداوى جەنگى ئۆرۆپىد لەگەل ئەشیل دەربارەى بانگەشەى ھەریەکیکیان سەبارەت بە چاکترى و بەرزترى بەرامبەر بەوەى دیکە دەگیریتەو و سەرەنجام لەم داوەرکردنەدا ئەشیل بەبەرزتر ھەژمار دەکات و ئۆرۆپىدس دەخاتە بەردەم تانە و تورپەى . ئەم رەخنەى لەم پووەوەى کە تیکەلاو بە بارودۆخىكى گالته جارى و پیرابواردنەو تا ئەندازەىەكى زۆر بە شتىكى خودى و تاکەکەسى وەرگىراو.

ئەرىستۆفانس چونکە لە شانۆنامەنوسیدا پشتى بە تەکنیکە کۆنەکان دەبەست، نەیدەتوانى تیروانینە تازەکانى ئۆرۆپىدس، کە وەک بلایى لەگەل کلتورى خۆرھەلاتى و بەتایبەتیش کلتورى ئیرانى ئاشنایەتى ھەبوو پەسەند بکات. داوەرکردنى ئەرىستۆفانس، کە لەرۆژگارى خۆیدا بە نەرىتگەراى و ھەلاتن لە نوێگەرى ناوبانگى ھەبوو، لەھەمان کاتدا سوودى لە زەمىنە ئەخلاقىیەکان وەرگرتوو و بەم ھۆیەو دەتوانریت بە کۆنترین رەخنەگرى رەوشتگەرا لە میژووى رەخنەى ئەدەبیشدا بناسینریت.

ئەرىستۆفانس لە شانۆنامەى بۆقەکاندا لەکۆتاییدا دەگات بە پێوھندى توندوتۆلى ئەدەب و بابەتەکانى ئەدەب لەگەل تايبەتمەندییەکانى مرۆف و مەسەلە رەوشتى و کۆمەلایەتیەکان و رەنگە تیگەیشتنەکانى ئەو بى کارىگەر بوون بە بۆچوونەکانى ئەفلاتوون و ئەرىستۆ نەبووبیت^۲.

له پال تیروانینه ره خنه ییه کانی (ئه ریس تو قانس) دا پیویسته سه رنج له وه بدریت، که سو فستاییه کانیش نه گهرچی رووبه رووی هیرشه تونده کانی نه فلاتوون و سوکرات بوون، کاریگه رییه کی گرنگیان له سه ر بوچوونه کانی ئەم دوو فه یله سووفه هه بوو له باره ی ره خنه ی شیعره وه، چونکه باس و گفتوگو کانیان له وتاریژی و وشه و واتای وشه کان و جیاوازییه واتاناسییه کانیان کومه ک و هاوکارییه کی زوری ئەرستوی کردوو له باسه ره خنه ییه کاندای، هه روه ها له م پیناوه دا پیویسته ئاماژه به داوه ریکردنه پهرش و بلاوه کان بکریت که له هونراوه کانی شاعیراندا له کهرنه قاله ئاینییه کان هه لده سه نگیئران و شاعیرانی به رزتر و چاکتر ده بوونه مایه ی هاندان و ده ستخۆشی لیکردن.

به چاوپۆشی له و که م و کورپی و ره خنه ی، که ده کریت له ره خنه ی ئه ریس تو قانس و رهنگه له ره خنه ی ره خنه گره هاوچه ر خه کانیشی له ئارادا بیت، به لام ناتوانریت گومان و نکۆلی له م خاله بکریت، که کومه لگای یونان و خه لکه که ی له و رۆژگارهدا زه مینه یه کی له باریان بو درکردنی بوچوونه ره خنه ییه کان هه بووه له قه له مره وی شیعردا و ئەم بابته شایه نی گرنگی پیدانیکی زوره، هه ر چۆنیک بیت ده سپیکی ره خنه ی نه ده بی له رۆژئاوا دا پالپشت بووه به بوچوونه کانی زانیانی یونان و به تایبه تیش دوو فه یله سووف، که له م باسه دا به کورتی قسه یان له باره وه ده کریت.

ئه‌فلاتوون

ئه‌وه ږوونه، که داوه‌ریکردنه‌کانی ئه‌ریستوؤفانس و هاوچه‌رخه‌کانی زۆربه‌ی کات شیوه‌یه‌کی پراکتیکی هه‌بووه و زیاتر ده‌کریت له باسه پراکتیکیه‌کانی ره‌خه‌ دابنریت تا له باسه تیۆریه‌کان و تیۆری ئه‌ده‌بیدا، له‌به‌ر ئه‌م هۆیه پێویسته بگوتریت :

(بۆچوونه تیۆریه گشتیه‌کان) له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا له‌گه‌ل ئه‌فلاتووندا ده‌ستی پیکردووه .

تیروانینه‌کانی ئه‌فلاتوون ده‌رباره‌ی شیعری و دوژمنایه‌تی راشکاوانه و بپه‌رده‌ی ئه‌و له‌گه‌ل شاعیریتی و شاعیران و مه‌رجه سه‌خته‌کانی و له‌هه‌مان کاتدا سنوریک، که له نامه‌ی (ئه‌یۆن) دا بۆ شاعیرانی ده‌کیشیت سه‌ره‌نجام به‌ ده‌رکردنی شاعیران له (شاری خیره‌ومه‌ند) یا (شاری یۆتۆپی) ئه‌فلاتوون کۆتایی پیدیت.

دوژمنایه‌تی ئه‌فلاتوون له‌گه‌ل شیعردا زیاتر له‌وه‌ی، که هه‌لقولاوی زه‌مینه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی هونه‌ری و چیژداری و فه‌لسه‌فی بیت به‌ره‌می چهند مه‌رج و بارودۆخیکی تایبه‌ته، که ئه‌و خۆی له کۆمه‌لگای یۆنانیدا بینویه‌تی. به‌وته‌ی تۆلستۆی بیبه‌زه‌یی و بگره‌ ناپاکی ئه‌فلاتوون سه‌باره‌ت به‌ شاعیران به‌هۆی ئامانجیکی بالاتر بووه، که ئه‌و له می‌شکی خۆیدا په‌روه‌رده‌ی ده‌کرد. ئه‌م ئامانجه‌ بالایه‌ ږزگارکردنی کۆمه‌لگای یۆنانی بوو له بیه‌یزی و گه‌نده‌لی که چهند سالیکی دورودرێژ به‌سه‌ر ئه‌م کۆمه‌لگایه‌دا زال بوو.

ئه‌فلاتوون، که له بوچوونه رهخه‌یه‌کانی خویدا به‌توندی له‌ژیر کاریگه‌ری سوکراتدایه شیعر به به‌ره‌می خورپه و کیش‌کردنیکی ده‌ره‌کی و سرووشیکی ناخه‌کی ده‌زانیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا شیعر به به‌ره‌می شیواوی و سه‌رگه‌ردانی وه‌س‌ف ده‌کات. ئه‌و له زنجیره‌یه‌کی هه‌ره‌می، که بو گیان و عه‌قله‌کانی مرویی باوه‌ری پیه‌تی شاعیرانی له پله‌ی نۆیه‌م داناوه، له‌کاتی‌کدا فه‌یله‌سووف و زانایان له پله‌ی دووه‌م و له‌دوای خوداوه‌ندان داده‌نیت و له‌م لایه‌نه‌وه به چاکی ئه‌وه درک ده‌کریت که شیعر له بوچوونی ئه‌ودا پیگه‌یه‌کی بالای نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌دا راست‌گۆیانه‌تر ئه‌وه‌یه، که بلین ئه‌فلاتوون له دوو لایه‌نه‌وه سه‌رنجی له شیعر داوه: یه‌کیکیان ره‌ه‌ندیکی فه‌لسه‌فی و ره‌وشتی که شاعیر تییدا جیگه‌یه‌کی بالای نییه و ئه‌وه‌یتر ره‌ه‌ندیکی هونه‌ری که تییدا باوه‌ری به پیگه‌یه‌کی بالا هه‌یه بو شیعر و به به‌رزترین چاکترین ئامرازی خه‌یا‌ل‌کردنه‌کانی ده‌ژمیریت^٦.

ئه‌فلاتوون له‌رووی ره‌وشتییه‌وه شاعیر به که‌سیک داده‌نیت، که توانا و لی‌هاتوویی نییه و له‌و باوه‌ره‌دایه، که ئه‌وه‌ی شاعیر ده‌لیت له‌سه‌ر بنه‌مای نادیاریه و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری زانین و هوشیاریه تاکه‌که‌سییه‌کانه، واته سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ده‌لیت و ده‌یه‌ونیت‌ه‌وه خواست و زانیارییه‌کی نییه. لی‌کچواندنه‌که‌ی ئه‌فلاتوون له‌م باره‌یه‌وه زور به‌ناوبانه‌گه. به‌بوچوونی ئه‌و عه‌ره‌بانه‌چی سه‌باره‌ت به کاره‌که‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی ره‌خه‌ی نه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

خۆی ئاگادارتره له شاعیر سه‌بارهت به شیعره‌که‌ی، هۆی ئەم خاله‌ش
ئه‌وه‌یه که شاعیر به‌هۆی سرووشه‌وه شیعر ده‌لیت نه‌وه‌ک له‌سه‌ر
بنه‌مای بیر و خواست و ئاره‌زوو.^۷

به‌بۆچوونی ئەفلاتوون مروّف پێویسته‌ بۆ ره‌وشته‌کان به‌دوای
هه‌ر که‌سیک و هه‌ر شوینیکه‌وه بروات بێجه له شاعیران. یه‌کیک له
به‌لگه‌کانی ئەو بۆ نیشاندانی لاوازی زه‌مینه ره‌وشتییه‌کان له شیعردا
ئه‌وه‌یه، که (هۆمیر) خوداوه‌ندان به‌چهند سیفاتیکه‌وه نیشان ده‌دات،
که له‌رووی ره‌وشتییه‌وه ناشایسته و ناره‌وان، له‌وه‌ی که ئەو
ده‌یخاته‌پوو خوداوه‌ندان بوونه‌وه‌رگه‌لیکی شه‌رانیگیز و شه‌رخوازن.
ئه‌فلاتوون له‌و باوه‌رپه‌دایه، که هۆمیر نه‌ک ته‌نیا سیفاتی نادروستی
خستۆته پال خوداوه‌ندانه‌وه، بگره‌ بۆته مایه‌ی گومراکردنی
خه‌لکیشه‌وه.

ئه‌فلاتوون بۆ نیشاندانی پته‌وتری روانینی نیگه‌تیقیانه‌ی خۆی بۆ
شیعر کاریگه‌ره به دیدگای ره‌وشتی خۆی و به بنه‌مایه‌کی فه‌لسه‌فی
که بنچینه‌ی جیهانبینی ئەوه خۆی گری ده‌دات.

ئه‌فلاتوون له‌و باوه‌رپه‌دایه، که حه‌قیقه‌ت واته ئەوه‌ی که بابه‌تی
مه‌عرفه‌ت و درکردنی ئیمه پیکده‌هینیت، حه‌قیقه‌تگه‌لیکی به‌رچاو و
ببیراو نین، به‌لکو ئەوه‌ی ده‌ببیریت وینه و نموونه‌گه‌لیکن له بوونیک
حه‌قیقی، یا حه‌قیقه‌تیکن له ده‌ره‌وه‌ی جیهانی هه‌ستپیکراوه‌کان. به
ده‌ربیرینیک دیکه ته‌نیا شیوه هه‌سته‌کییه‌کانی حه‌قیقه‌ت درک ده‌که‌ین،

که له واقیعدا شتیکی جیایه له خودی حه‌قیقه‌ت. ئەو ئەم ڕوانینه‌ی خۆی له جیهانی بووندا به لیچکواندیکی به‌ناوبانگ که لیچکواندنی ئەشکه‌وته‌که‌یه به‌رجه‌سته ده‌کات و نیشان ده‌دات. ئەشکه‌وتیک له‌گه‌ڵ ڕاره‌ویک که له کۆتاییه‌که‌یدا ئاگرێک داگیرساوه و له کۆتاییه‌که‌ی دیکه‌یدا په‌رده‌یه هه‌یه و له‌نیوان ئاگر و په‌رده‌که خه‌لکانیک هه‌ن که ڕوویان له په‌رده‌که‌یه و له ته‌مه‌نی مندالییه‌وه وه‌ها زنجیر و کۆت و به‌ند کراون که په‌ل و پۆ و ملیان توانای جولانیان نییه و ته‌نیا ده‌توانن ئەوه‌ی له به‌رامبه‌ریان که‌وتۆته سه‌ر په‌رده‌که ببینن، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەوان ناتوانن ئاوڕ بده‌نه‌وه، ته‌نیا سه‌یبه‌ره‌کانی یه‌کتر و ئەوه‌ی که ڕووناکی ئاگره‌که خستویه‌ته سه‌ر په‌رده‌که ده‌بینن و ئەو شتانه به‌که‌لوپه‌لگه‌لیکی واقیعی داده‌نین^٨.

ئێستا ئەفلاتوون له‌سه‌ر بنه‌مای ئەم باوه‌ره میتافیزیکییه‌ی خۆی ده‌لیت، که حه‌قیقه‌ت وابه‌سته‌یه به جیهانی نمونه‌(میسالی). بۆ نمونه له جیهانی نمونه‌ییدا نمونه‌یه‌کی قه‌ره‌ویله‌ که حه‌قیقه‌تیکی نه‌گۆر بوونی هه‌یه و قه‌ره‌ویله‌یه‌ک، که دارتاش دروستی ده‌کات لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی ئەوه و به‌به‌راورد به حه‌قیقه‌تی میسالی قه‌ره‌ویله‌که شتیکی ته‌واو نییه. کاتیک شاعیر قه‌ره‌ویله‌یه‌ک وه‌سف ده‌کات ده‌سته‌کات به وه‌سفکردن و باسکردنی شتیکی که خۆی له خۆیدا لاساییکراوه‌یه‌کی حه‌قیقه‌تیکی، که‌واته ئەوه‌ی شاعیر ده‌یه‌ینیت دوو په‌له له حه‌قیقه‌ته‌وه دووره.

لیڤه‌دا به وردبوونه‌وه له‌وه‌ی، که ئه‌فلاتوون شاعیر به که‌سیکی سوودمه‌ند بو شاره نمونه‌ییه‌که‌ی خۆی نازانیت و بو ئه‌م شوینه ده‌ستبه‌رداریان ده‌بیته، ئه‌م پرسیاره دیته گۆڤی که ئایا هیچ شیعیر و هۆنراوه‌یه‌ک نابیت بخریته سه‌ر زمان؟ وه‌لامی ئه‌فلاتوون ئه‌وه‌یه، که بوچی نا! به‌لام تا ئه‌و شوین و ئه‌ندازه‌یه‌ی که بلویت له‌ژیر چاودیڤی و سه‌رنجدانی ده‌سه‌لاتداران هاتیبته‌کایه‌وه بو نمونه شیعیر و گۆرانیه‌ک که ببیته مایه‌ی ریککاری و ریکخستن له‌کاری سه‌ربازیدا و ئه‌و هۆنراوه و بالادانه‌ی که ده‌رباره‌ی ستایشکردنی خوداوه‌ندان و مروّقه چاکه‌کان بیت مایه‌ی په‌سه‌ند کردنه، به‌لام هۆنینه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌ندازه‌یه‌ش له شیعیردا کاری گشت که‌سیک نییه و پێویسته به‌جۆریک له (شیعیر و ئه‌ده‌بی فه‌رمی) ده‌ستنیشان بکریت، بو نمونه، براوه‌کانی جه‌نگه‌کان یا پیشبرکیکاران، که سه‌ره‌نجام ده‌بنه مایه‌ی به‌هیزبوونی ولات شایسته‌ی ستایش و وه‌سفکردن، له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا ئه‌فلاتوون بو چالاکییه‌کی شاعیرانه‌ی له‌م چه‌شنه‌ش مه‌رجیک ده‌خاته‌پوو، مه‌رجه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که شاعیریکی له‌م جۆره نابیت ته‌مه‌نی له‌ په‌نجا سال که‌متر بیت و هه‌رچه‌ند خاوه‌نی به‌هره‌ی شیعیری و موسیقایه، به‌لام پێویسته ره‌سه‌ن و خاوه‌ن پێگه و پله وپایه بیت و له‌ شار و مه‌فته‌نی خۆیدا به‌یه‌کیک له‌ که‌سه‌ گرنگ و به‌رچاوه‌کان دابنریت. ئه‌فلاتوون له‌ته‌ک ئه‌مانه‌دا چاودیڤی و ئاگا لیبوونیکی قورس له‌ کاری شاعیرانیشدا پێشنیاز ده‌کات.

بۆچوونه‌کانی ئه‌فلاتوون هه‌ر چه‌نده بوونه‌ته پالنه‌ریک بۆ نیشاندان و تۆمارکردنی زۆریک له‌ بابه‌ته تیۆرییه‌کانی وابه‌سته به ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی، به‌لام ئه‌و هه‌رگیز وه‌کو ئه‌رستۆ خاوه‌نی دیدگا سیستماتیک و نووسراوه‌کان نه‌بووه له‌ ره‌خه‌ی شیعردا و به‌م هۆیه‌وه هه‌وه‌لین نموونه نووسراو و تۆمارکراوه‌کان له‌ بۆچوونه‌کانی وابه‌سته به‌ شیعر و جۆره‌کانی شیعر ده‌خه‌یه‌ پال ئه‌رستۆوه و پێوه‌ندی به‌ ئه‌رستۆوه هه‌یه.^۹

ئه‌رستۆ:

ئه‌رستۆ کۆنترین دانه‌ری بنه‌ماکانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بییه، ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌ کتییی هونه‌ری شیعر و وتاربیژیدا له‌ زه‌مینه‌ی ره‌خه‌دا هیناویه‌تییه‌وه ده‌رخه‌ری دیدگای شیکاریانه و وردی ئه‌وه له‌ به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کاندا.^{۱۰}

تیرامانه‌کانی ئه‌رستۆ له‌ لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کاندا دواتر له‌سه‌ر شیوه‌ی یاساگه‌لیکی باوه‌رپیکراو بۆ داوه‌ریکردن له‌ ره‌خه‌ی شیعریدا ده‌رکه‌وت و بیگومان هۆشی لۆژیکیانه و یاسادانه‌ری ئه‌رستۆ ده‌یتوانی زه‌مینه‌یه‌کی له‌م چه‌شنه فه‌راهه‌م بکات، هه‌لبه‌ته نابیت ئه‌وه‌ش له‌به‌رچاو نه‌گیریت، که ئه‌م کاره له‌ دواتردا بووه مایه‌ی ئه‌و ره‌خه‌ و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌یه بۆ سه‌ر ئه‌رستۆ به‌جۆریک، که به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانی له‌ژێر رۆشنایی چه‌ند یاسایه‌کی ره‌ها و پێوه‌ره‌گه‌لیکی چه‌تمی و گومانلینه‌کراو داناوه.

بۆچوون و تیۆره کانی ئه رستۆ ده رباره ی شیعر و ئه دهب به توندی له ژیر کاریگه ری تیروانینه فه لسه فیه تایبه تییه کانی ئه و سه باره ت به بارودۆخه کۆمه لایه تییه کان و کلتوری یۆنان و تایبه تمه ندیه ئه ده بییه کانی ئه و ولاته دایه. ئه رستۆ به باوه ری زۆریک له ره خنه گرانی دوا ی خۆی چاکترین وه لامگه لیکی به پرسیاره گه لاله کراوه کانی ئه فلآتوون داوه ته وه. ئه رستۆ له سایه ی بلیمه تی خۆی له وه تیگه یشته که بۆ وه لامدانه وه ی پرسیاره کانی ئه فلآتوون وا چاکتره که بنه ما گشتیه کانی بیرکردنه وه میتافیزیکییه کانی خۆی رۆوبه رۆوی بیرکردنه وه کانی ئه و دابنیت و ئه دهب له سه ره هه مان شیوه ی نمونه گه لیکی زینده زانی که له کتیبی (پیکهاته ی به شه کانی گیانله به ران)^{۱۱} لیکدانه وه و پشکنینی بۆ کردبوون بخاته ژیر تیشکی لیکۆلینه وه.

کتیبی (هونه ری شیعر)ی ئه رستۆ ره نگه ره وه ی به شیکی سه ره کی له هه وه له کانی ئه م فه یله سووفه یه بۆ وه لامدانه وه ی ئه فلآتوون. ئه و له م کتیبه دا هه ره له ده سپیکه وه به تیروانیه کی دوور له پیش گریمانه کانی ئه فلآتوون له ئه دهبی کۆلیوه ته وه. ئه رستۆ له وه تیگه یشته، که شیعره ی داسه تانی و تراژیدی و کۆمیدی و شیوه کانی دیکه ی هۆنراوه و موسیقا له رۆویکه وه هاوشیوه ی یه کن، چونکه هه موویان له سه ره لاساییکردنه وه بنیات ده نریت، له رۆویکی دیکه وه هه موویان بیجگه له موسیقا به پالپشتی زمانیه کی کیشدار لاسایی ده که نه وه^{۱۲}، به لام له گه ل

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌مه‌دا ته‌نیا به کیش‌داربوونی شاعر به‌سه‌نده ناکات. ئه‌و له‌و باوه‌ره‌دایه، که ناتوانریت ئه‌مپیدۆکلس (Empedocles) به شاعیر دابنریت، چونکه ئه‌و باسه سروشتیه‌کانی هۆنیوه‌ته‌وه، له بیرى ئه‌رستۆدا شاعیر ده‌بیته مرۆڤگه‌لیک، که له کرداردا له ئیمه چاکترن یا خراپترن لاسایی بکاته‌وه و کرداره‌کانیان له شانۆنامه‌کان به‌رجه‌سته بکات و ئه‌مه‌ش ئه‌و خاله‌یه، که ژانره ئه‌ده‌بییه‌کان له‌یه‌کتری جیا ده‌کاته‌وه، به تیروانینی ئه‌و کۆمیدیا مرۆڤگه‌لیکی سووکت و نزمتر و تراژیدیا مرۆڤگه‌لیکی بالاتر و چاکتر به‌رجه‌سته ده‌کهن و گرنگی پیده‌ده‌ن.

ئه‌گه‌رچی گرنگترین بۆچوونه‌کانی ئه‌رستۆ له رهخه‌ی شاعر و ئه‌ده‌دا له نامیلکه‌ی هونه‌ری شاعیردا هه‌له‌ینجراوه، به‌لام به‌شیکی گرنگی ئه‌م نامیلکه‌یه له‌ناوچوووه و ته‌نیا ئه‌و به‌شانه‌ی، که لێی ماوه‌ته‌وه، بنه‌ما و بنیاتی دیدگا رهخه‌ییه‌کانی رۆژئاوای له‌سه‌ر بنیاتنراوه^{۱۳}.

گۆشه‌کانی دیکه‌ی تیگه‌یشتنه رهخه‌ییه‌کانی ئه‌رستۆ پێویسته له کتیبی (وتاریبیژی)دا گه‌ران و به‌دواداچوونی بۆ بکریت، هه‌رچه‌نده ئه‌و له‌و کتیبه‌دا زیاتر رۆوی له زه‌مینه‌کانی ره‌وانبیژی کردووه، به‌لام ده‌توانریت چه‌ندین سوودی گرنگ و به‌رچاوی چه‌مکه‌کانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی لێ هه‌له‌ینجریته.

تېروانىنەكانى ئەرستو لى رەخەندا

ئەرستو بۇ دەرکەوتن و پەيدا بونى شىعر دوو ھۆكارى سروشتى ناو دەبات: يەككىيان غەرىزەى لاسايىکردنەوہ (mimesis) و ئەوېتر ئارەزووى زگماكى مرؤف بۇ كېش و رېتم (rythmos) ە.

ئەرستو لى تېورى ناسراو بە (لاسايىکردنەوہ) شىعر بە لاسايىکردنەوہ و نواندىكى سروشتى كەلوپەلەكان و مرؤف دەزانىت، ئەم لاسايىکردنەوہ لەبەرئەوہىە، كە مرؤف لى خودى خويدا بوونەوہرىكى لاسايىكەرەوہىە و چىژ لى لاسايىکردنەوہ وەردەگرىت و بۇ جەختکردنەوہ و پالپشـتـىـكـردنـى ئەم خالە چەند بەلگەىەكى ئەزمونى زور بوونيان ەىە. بەرچاوترىن بەلگەى ئەم بابەتە ئەوہىە، كە ەندىك لى دىمەنەكان دەشى بەلاى ئىمەوہ دزىو بن، بەلام كاتىك كە لەسەر شىوہى كۆپىكردىكى راستگويانە دەخولقېنرىتەوہ و ئىمە تىيان رامىنن ئەوا بەلامانەوہ شتىكى چىژبەخشە بۇ نمونە بىنىنى لاشەى مردار بۇ مرؤف شتىكى دزىو و ناخوشە لەكاتىكدا، كە وىنە و نىگارىكى ئەو دىمەنە، كە لى واقىعدا لاسايىکردنەوہىەكى رەسەنەكەىە وەكو شتىكى پەسەند دىتە بەرچاوا.

كېش و ھارمۆنى^{۱۴} و بە دەربرىنىكى دىكە ئىقاعىش بەبۇچوونى ئەرستو خاوەنى بنىاتىكى غەرىزى و سروشتىيە، چونكە بەشىك لى ھونەرەكان لاسايىکردنەوہ لەرېگەى ئىقاع و ئاوازەوہ ئەنجام دەدەن، وەكو ژەنىنى نەى و چەنگ^{۱۵}.

ئه‌رستۆ و شیوه (فۆرم)

خستنه‌پرووی تیۆری فۆرم یا شیوه به‌خششیکی دیکه‌ی ئه‌رستۆیه له ره‌خه‌ی شیعردا، که له جیگه‌ی خۆیدا خاوه‌ن گرنگیه‌کی زۆره. ئه‌و به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌فلاتوون، که ناسنامه‌ی ئه‌ده‌بی له بابته و ناوه‌رۆکدا ده‌بینی به‌های ئه‌ده‌ب له شیوه و فۆرمی لۆژیکانه‌یدا ده‌بینیت. ئه‌رستۆ له‌و باوه‌رهدایه، که تراژیدیا خاوه‌نی چه‌ند به‌شیکه و هه‌ر یه‌کیک له‌م به‌شانه له پێوه‌ندییاده له‌گه‌ڵ به‌شه‌کانی دیکه‌دا و بوونیکی سیستماتیکی ئه‌م به‌شانه فۆرم یا شیوه‌ی به‌ره‌مه‌که پیکده‌هینیت.

ئه‌رستۆ له‌ته‌ک شیوه‌ی ئۆرگانیکی به‌ره‌مه‌که له ناوه‌رۆک و بابته‌شدا غافل نابیت، واته له راستیدا ئاگای له فۆرمیکی لۆژیکی^{۱۶} و ناوه‌رۆکی هه‌یه. له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه پالّه‌وانی تراژیدیا که‌سیکه، که له کۆتا پله‌ی چاکی و دادپه‌روه‌ری نییه و دارپوخان و که‌وتنه ناو گه‌رداوی به‌دبه‌ختیش به‌هۆی گونا‌ه یا گه‌نده‌لییه‌وه نه‌هاتۆته‌کایه‌وه، به‌لکو به‌هۆی هه‌له و چه‌وتی ئه‌و بووه له کاره‌کاندا، له‌پرویکی دیکه‌وه ئه‌و ده‌بیته به‌ناوبانگ و شکۆدار بیته. به‌هه‌ر حال پالّه‌وانی تراژیدیا خاوه‌نی خالیکی لاوازه، ئه‌گه‌رچی له‌م خاله لاوازه‌دا گونا‌هیکیشی نه‌بیته، به‌م هۆیه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و بکه‌ویته به‌دبه‌ختیه‌وه ئه‌وا دوور له دادپه‌روه‌ری نابیت.

ئه‌و شته‌ی، که پاله‌وانی تراژیدیا ده‌بی‌ت له ره‌چه‌له‌ک و خانه‌واده‌یه‌کی به‌رز و شکۆدار بی‌ت ته‌نیا له‌ریگه‌ی ئه‌رس‌تۆوه نه‌خراوه‌ته‌پوو، به‌لکو بابته‌ی ناوبراو شتی‌که که ره‌خه‌گران و شانۆنامه‌نووسانی دواتریش باوه‌ریان پی‌ی هه‌بووه.

جه‌ختکردن له‌سه‌ر فۆرم بووه هۆی ئه‌وه‌ی، که ئه‌رس‌تۆ بتوانی‌ت وه‌لامی تۆمه‌تی ئه‌فلاتوون له‌باره‌ی شی‌تی شاعیران بداته‌وه، ئه‌رس‌تۆ له‌و باوه‌ره‌دایه، که شاعیریتی به‌هره‌یه‌کی هونه‌رییه، که به‌ مروّقی شاعیر به‌خشاوه، نه‌وه‌ک به‌ مروّقی شی‌ت. شاعیر پی‌ویسته ئه‌و دهرد و ئازارانه‌ی که لاسایان ده‌کاته‌وه درک بکات، ئه‌و ده‌بی‌ت له‌ ریگه‌ی لاسایکردنه‌وه‌یه‌کی له‌م جوّره ئاگاداری هه‌ست و په‌ریشانی و توپه‌یه‌کانی مروّف بی‌ت و شتیکی ئاساییه، که کاریکی له‌م چه‌شنه به‌ کهسانی شی‌ت ناکریت^{۱۷}.

راستی و درۆ له شاعر له روانگه‌ی نه‌رس‌تۆدا

لایه‌نی‌ک له تیروانینه‌کانی نه‌رس‌تۆ بریتییه له هه‌ولدان بۆ هه‌موارکردنه‌وه‌ی تیوری زی‌ده‌پروویکارانه‌ی ئه‌فلاتوون له بابته‌ی (راستی و درۆ) و خسته‌نه‌پالی درۆ و هه‌له‌کردن بۆ سه‌ر شاعیران. ئه‌فلاتوون له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بوو که توانای شاعیر له دانانی شی‌عردا له‌گه‌ل توانای کهسانی دیکه‌دا له باسکردن و وه‌سفکردنی عه‌قلانیانه‌ی شته‌کاندا جیاوازه، به‌ دهربرینیکی دیکه وه‌سفکردنی شاعیران بۆ

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

شته‌کان بنه‌مایه‌کی زانستی نییه و بنچینه و بنه‌مای
پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی ئه‌فلاتوون له‌گه‌ل شیعردا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه^{۱۸}.
ئه‌رستۆ له‌وباوه‌په‌دایه، که واتای راستی و درۆینه له‌قه‌له‌م‌په‌وه‌ی
شیعردا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له‌ژياندا یا له‌پانتایی ته‌واوی هونه‌ره‌کاندا
بوونی هه‌یه جیاوازه. شاعیر هه‌ولده‌دات تا ئه‌وه‌ی، که هه‌ستی
پیده‌کات لاسایی بکاته‌وه و راستی و درۆینه‌یی بۆ ئه‌وه‌یه که
بتوانیت ئه‌م لاساییکردنه‌وه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی کاریگه‌ر و خوازاو
ئه‌نجام بدات و بنه‌رته‌ت و بنه‌مای راستیش بۆ ئه‌وه‌یه که له‌به‌ر
ئه‌وه‌ بنه‌مای راستی به‌و شیوه‌یه‌ی، که ئه‌فلاتوون سه‌رنجی لیداوه، به
هیچ کلۆجیک ئه‌رستۆ لێ ناروانیت، به‌کورتی له‌پروانگه‌ی ئه‌رستۆوه
راستی و درۆینه‌ی لۆژیکی له‌پانتایی لاساییکردنه‌وه‌ی شیعریه‌کاندا
بوونی نییه.

خالیکی دیکه، که ره‌نگه‌ به‌جۆریک له‌جۆره‌کان پێوه‌ندی به
بابه‌ته‌کانی سه‌ره‌وه‌هه‌بیت ئه‌وه‌یه، که ئه‌رستۆ شیعر به‌فلسه‌فیتر
داده‌نیت له‌میژوو. ئه‌وه‌ له‌وباوه‌په‌دایه، که شیعر لاساییکردنه‌وه‌ی
شته‌گشتیه‌کان ده‌کات، له‌کاتی‌کدا میژوو پوو له‌شته‌به‌شه‌کییه‌کان
ده‌کات، له‌پروویکی دیکه‌وه‌ شاعیر کاره‌کان نه‌ک به‌و جۆره‌ی که هه‌ن،
به‌لکو به‌و جۆره‌ی، که پێوسته‌ و ابن باس ده‌کات و له‌سه‌ر ئه‌م
بنه‌مایه‌ش جیگه‌ و پێگه‌یه‌کی بالا بۆ شیعر داده‌نیت.

له کۆتایی ئه‌م باسه‌دا پۆیسته ئاماژه به‌وه بکریت، که بۆچوونه‌کانی ئه‌رس‌تۆ له‌گه‌ڵ بوونی وردیه‌کی زۆر، زۆربه‌ی کات وه‌ستاونه‌ته‌سه‌ر نموونه‌گه‌لیکی ئه‌ده‌بی یۆنانی سه‌رده‌می ئه‌وه^{۱۹}، یه‌کیک له‌وه‌ره‌خانه‌ی، که زۆربه‌ی کات له‌ ئه‌رس‌تۆیان گرتووه ئه‌وه‌یه، که ئه‌وه‌ له‌سه‌ر نموونه‌گه‌لیکی زۆر، که له‌به‌رده‌ستی هه‌بووه بنه‌ما و یاساگه‌لیکی گشتی ده‌ره‌یناوه و هه‌له‌ینجاوه و قسه‌ی (درایدن)ی شاعیری ئینگیزی ده‌رباره‌ی ئه‌وه زۆر به‌ناوبانگه به‌وه‌ی، که ئه‌گه‌ر ئه‌رس‌تۆ تراژیدیاکانی سه‌رده‌می ئیمه‌ی ببینیوايه ، ئه‌وا له‌ بۆچوون و بیروباوه‌ری خۆی ده‌رباره‌ی تراژیدیا پیدابوونه‌وه‌ی ده‌کرد^{۲۰}. ئه‌وه‌ی که شاعیری ئینگیزی هیناویه‌تییه‌وه ده‌توانیت ئه‌م هه‌له‌ینجانه‌شی به‌دواوه بییت، که هه‌ندیک له‌ بۆچوونه‌کانی ئه‌رس‌تۆ ره‌نگه له‌ باره‌ی زۆریک له‌ به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان له‌ زمان و کلتوره‌ جۆراوجۆره‌کاندا بابه‌تی نه‌بییت، یا به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو شایسته‌ی گونجان و به‌رامبه‌ری نه‌بییت. ئه‌وه‌ی ده‌وتریت نابیته هۆی ئه‌وه‌ی، که له‌باره‌ی پیگه‌ی به‌رسی ئه‌رس‌تۆ له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌ری سه‌رسوهره‌ینه‌ری بۆچوونه‌کانی له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی کۆن و نویدا مافی نکۆلی لیکردن بده‌ینه خۆمان، چونکه بیروکه‌کانی ئه‌رس‌تۆ چه‌ندین سه‌ده‌یه، که کاریگه‌ری خسته‌تۆته سه‌ر دنیای ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی و زۆربه‌ی ئه‌وه ره‌خه‌گرانه‌ی، که له‌دوای ئه‌وه‌وه هاتوون زیاتر باس و شیکردنه‌وه و فراوانکردنی بۆچوونه‌کانی ئه‌ویان کردووه و زۆریک له‌وان شتیکی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

تازه‌ی ئه‌وتۆیان نه‌خستۆته‌پوو، له‌پروویکی دیکه‌وه ده‌توانریت بگوتریت، که زۆریک له‌ تیروانین و تیوره نوییه‌کانی ئه‌ده‌بیش به‌هه‌مان شیوه‌ بنج و په‌گیان له‌ بۆچوونه‌کانی ئه‌رستۆوه سه‌رچاوه‌ی گرتوووه و له‌گه‌ل که‌وتنه‌ له‌رزهی هه‌ندیک له‌ بنه‌ما به‌لگه‌کارییه‌(استدلالی) ئه‌رستۆویه‌کان، زۆریک له‌ بیروباوه‌ر و هه‌له‌ینجانه‌کانی ئه‌و له‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا هه‌شتا به‌ هه‌مان هیزی خۆی ماوه‌ته‌وه^{۲۱}.

ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌دوای پو‌خانی ئه‌سینا و زالبوونی پۆمادا

له‌دوای ئاوابوونی ده‌سه‌لاتی ئه‌سینا و پاشانیش له‌ناوچوونی ئیمپراتۆریه‌تی ئه‌سکه‌ندر توانای پۆمییه‌کان به‌ربلاوییه‌کی فراوانی به‌خۆیه‌وه بینی و به‌ زالبوون و بالاده‌ستیان به‌سه‌ر یۆنان، بره‌وی ئه‌ده‌بی پۆمانی ده‌ستیپیکرد، بیگومان نه‌شونماکردنی ئه‌ده‌بی پۆمانی قه‌رزارباری بلاوبوونه‌وه‌ی کلتوری یۆنانییه‌ له‌نیو ئه‌م گه‌له‌دا، چونکه‌ پیش ئه‌وه ئاماژه‌یه‌کی به‌رچاو له‌ ئه‌ده‌بی لاتینیدا له‌به‌رده‌ستدانییه‌ و کلتوری پۆمییه‌کان له‌ سه‌رده‌مانی پیشوودا به‌ته‌واوه‌تی له‌ شه‌ر و شو‌ر و ریوره‌سمه‌کانی جه‌نگدا کورت ده‌بووییه‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک که‌ ته‌نانه‌ت ده‌گوتریت له‌ زمانی پۆمانیدا پیش ئاشناییه‌تی به‌ ئه‌ده‌بی یۆنانی وشه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ شیعر بوونی نه‌بوو و له‌بنه‌په‌تدا پیناسه‌یه‌کی شیعر به‌لایانه‌وه‌ شایه‌نی به‌رجه‌سته‌کردن و ویناکردن

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

نه‌بوو و وشه‌ی poesis، که دواتر بۆ شیعیر به‌کاریان هینا له یۆنانیه‌کانیان وهرگرت^{۲۲}.

له تیروانیی رۆمانیه‌کاندا کهسانیک، که شیعریان ده‌گوت یا فه‌لسه‌فه‌کاریان ده‌کرد، کهسانیکی مشه‌خۆر بوون و به‌م هۆیه‌وه‌یه که شانۆ و شانۆنامه‌نووسی نه‌یتوانیبوو له‌نیویاندا پیگه‌یه‌کی گرنگ به‌ده‌ست به‌ینیت، به‌لام پیوه‌ندی له‌گه‌ل کلتوری یۆنانیدا بووه هۆی ئه‌وه‌ی، که ئه‌ده‌ب و زمانی یۆنانی له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا دل و هۆشی رۆمیه‌کان داگیر بکات و فیروبوون و لاساییکردنه‌وه‌ی زمانی یۆنانی و لاساییکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و هونه‌ری یۆنان له‌نیویاندا بیته‌شتیکی باو، هه‌وه‌لین به‌ره‌مه‌کانی ئه‌ده‌بی لاتینی له‌ژیر کاریگه‌ری شیوه و نمونه یۆنانیه‌کاندا ده‌رکه‌ویت و به‌کورتی به‌ربلاوی و فراوانی کلتور و ئه‌ده‌ب تا ئه‌و شوینه به‌ره‌و پیش رۆیشیت، که (سیزاری ئیمپراتۆری به‌ناوبانگی رۆمیش به‌ره‌و گۆره‌پانی ئه‌ده‌ب دۆستان په‌لکیشکرا و بووه خاوه‌ن تیروامانیک له‌ئه‌ده‌ب و ره‌وانیژیادا و گوايه نامیلکه‌یه‌کیش له‌باره‌ی لیکچواندن و پیوانه‌کردن له‌و جیماوه^{۲۳}.

مه‌ودای نیوان ئاوابوونی ئه‌ده‌بی یۆنان تا بره‌وسه‌ندنی ئه‌ده‌بی فه‌رمی رۆما تاراده‌یه‌ک دورودریژه، چونکه له‌ئاوابوونی خۆری ئه‌ده‌بی یۆنانی تا ده‌مه‌وسپیده‌ی ئه‌ده‌بی لاتینی چهند ماوه‌یه‌کی خایاند و له‌م نیوانه‌دا کهسانیک که له‌به‌ره‌مه‌کانیاندا ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی

بۆچوون و تیۆرییه رهخه‌یه‌یه‌کان به‌ده‌ی ده‌کریت، به‌پاراده‌یه‌کی زۆر هه‌موویان کاریگهر بوون به‌بیروکه‌کانی بیرمه‌نده یۆنانیه‌یه‌کان.

شیشرون cicerone (۱۰۶-۴۳ پ.ز) ی وتارییژ و سیاسه‌تمه‌دار و فه‌یله‌سووفی رۆمانی له‌هه‌وه‌لین ئه‌و که‌سانه‌یه، که‌ پیویسته له‌وه‌ودا زه‌مه‌نییه‌دا ئاماژه‌ی بۆ بکریت. ئه‌و له‌ ئیتالیا له‌دایک بوو و له‌هه‌ره‌تی لاویتیدا ئاشنانی ئه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی بوو، ئه‌و سه‌رباری چه‌ند به‌ره‌مه‌ییکی زۆر به‌هه‌بوونی تیینی و سه‌رنجه ره‌خه‌یه‌یه‌کان له‌ ئه‌ده‌بیادا به‌ناوبانگه. به‌شیک له‌ بۆچوونه‌کانی سیسرون له‌باره‌ی ره‌وانیژیدا ده‌توانیته‌ له‌ به‌ره‌مه‌ ناسراوه‌که‌ی ئه‌ودا واته وتارییژ (oratore de) لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکریت. ئه‌و له‌م کتیه‌دا ره‌وانیژی به‌به‌ره‌یه‌کی زگماکی ده‌زانیت، که‌ ناتوانیته له‌ره‌یگه‌ی فیروونه‌وه به‌ده‌سه‌ت به‌یتری، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سیک سوودمه‌ند بیت له‌م به‌هره‌یه ئه‌وا ده‌توانیت به‌ یارمه‌تی راهینان و مه‌شق‌کردن پیگه‌یه‌ک له‌ وتارییژیدا به‌ده‌سه‌ت به‌ییت. ئه‌و له‌ وتاریکدا به‌ناونیشانی به‌رگریکردن له‌ ئارکیاس (pro archias) چه‌ند باب‌ه‌تیکش له‌باره‌ی شیعر ده‌خاته‌روو. بۆچوون و تیگه‌یشته‌نه‌کانی ئه‌و له‌باره‌ی شیعر پیویسته به‌پیکه‌وه‌گریدانیکی نیوان بۆچوونه‌کانی سوکرات و ئه‌فلاتوون دابنرین. ئه‌و هه‌روه‌کو سوکرات و ئه‌فلاتوون هیزی شاعیریته‌ی به‌وابه‌سته‌ی سرووش ده‌زانیت و له‌و باوه‌ره‌ایه، که

شاعیر له هه‌موو شتیکی خۆیدا قه‌رزارباری به‌هره و بنیات و سروشت و چیژ و بلیمه‌تی خۆیه‌تی^{۲۰}.

هۆراس Horace (۶۵-۸ پ.ز) یه‌کیکی دیکه‌یه له و ره‌خه‌نگره گه‌وران‌ه‌ی، که چه‌ندین سال دوا‌ی ئه‌رس‌تۆ و له‌سه‌رده‌می لوتکه‌ی ده‌سه‌لات و تواناداری رۆمانی کۆندا ده‌رکه‌وت و نامیلکه به‌ناوبانگه‌که‌ی به‌ناوی (هونه‌ری شیعر)^{۲۶}، که باشترین به‌ره‌می ئه‌وه له ره‌خه‌نی ئه‌ده‌بیدا ناوبانگیکی زۆری په‌یدا کرد. هۆراس وه‌کو ره‌خه‌نگریکی نه‌ریتخواز باوه‌ریکی زۆری به ئه‌ده‌بی یۆنانی هه‌بوو، به‌وه ئامۆژگاری که‌سانی تامه‌زرۆی نیو بواری شیعر و شاعیری‌تی ده‌کرد که تی‌رامانیکی به‌رده‌وام و هه‌میشه‌ییان بو شاکاره ئه‌ده‌بیه‌کانی یۆنان هه‌بی‌ت، ئه‌و لاساییکردنه‌وه‌ی شاکاره یۆنانیه‌کانی به شتیکی گ‌رنگ و ناچارینه‌ ده‌زانی و بیگومان ئه‌م راده‌ستبوونه‌ی ئه‌و به بۆچوون و بیروکه‌کانی شاعیران و ره‌خه‌نگرانی یۆنانی ده‌بووه ریگر له‌به‌رده‌م ئه‌وه‌ی که ئه‌و بتوانی‌ت کۆششیکی داهینه‌رانه‌ی هه‌بی‌ت له خسته‌نه‌رووی تیۆرییه تازه‌کان له ره‌خه‌نی ئه‌ده‌بیدا، له‌راس‌تیدا ئه‌وه‌ی ئه‌رس‌تۆ له‌ژیر ناو‌نیشانی چه‌ند سه‌رنج و بیروبو‌چوونیک ده‌رباره‌ی هونه‌ری شاعیری‌تیدا خسته‌بوویه‌روو له بیر و تی‌رانیی هۆراس‌دا گۆرا بو بنه‌ماکانی شاعیری‌تی، هۆراس له‌و باوه‌ره‌دایه، که ئه‌رکی شاعیر فی‌رکردنه، به‌لام فی‌رکردنیک که تی‌که‌ل و

ئاویته بیته به چیژه‌وه^{۲۷}، به ده‌ربرینیکی دیکه تیکه‌له‌یه‌ک له چیژ و سوودمه‌ندی بۆ سوود وهرگرتنیکی زیاتر له ژیا‌نی مروییدا^{۲۸}.

هۆراس جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ ده‌کاته‌وه، که شاعیری به ئه‌زموون و بالاده‌ست ده‌بیته ژیا‌ن و که‌سایه‌تی مرویی بکاته سه‌رمه‌شق و نموونه‌ی کاری خۆی و بۆ ئه‌م مه‌به‌سته پیویسته زمانیک به‌کار به‌ینیته که زمانی راس‌تگۆیا‌نه و واقیعیانه‌ی ژیا‌ن بیته، به‌لام چاکترین ریگه بۆ گه‌یشتن به زمانیکی له‌م چه‌شنه، لاساییکردنه‌وه‌ی چاکترین نموونه‌کانی یۆنانی کۆنه، هه‌روه‌ها ئه‌و بۆ باسکردن و دارشتنکاری بابته‌کانیش چه‌ند یاسایه‌ک ده‌خاته‌روو، که پیویسته به‌شیک بیته له مه‌عریفه و فی‌ربوونه‌کانی هه‌ر شاعیریکی زیره‌ک، ئه‌وه‌ی هۆراس خسته‌وته‌یه‌روو راس‌پارده‌گه‌لیکی ته‌واو زانستییه و له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌رانی پیش خۆی بونیاتنراوه، به ده‌ربرینیکی دیکه له پاندتایی تیۆری ئه‌ده‌بی و بابته‌ ته‌یۆرییه‌کانی ره‌خه‌دا مه‌به‌ست و بابته‌یکی نویی تیدا نییه.

هه‌رچه‌نده هۆراس له‌ماوه‌ی سالانی (۱۵۰۰-۱۸۰۰ز) به‌یه‌کیک له دیارترین ره‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بی هه‌ژمار ده‌کرا و بۆچوونه‌کانی له چاخ‌ی رینیسانس‌دا گرنگییه‌کی زۆری پیده‌درا، به‌لام له قوناغی شاعیرانی رۆمانتیکدا بۆچوونه‌کانی هینده‌مایه‌ی باس و خواست نه‌بوون، چونکه گوتن و هۆنینه‌وه‌ی شیعری وه‌کو کارامه‌یییه‌کی میکانیکی هه‌ژمار ده‌کرد و به‌م هۆیه‌وه تارا‌دده‌یه‌ک غافل بوو له

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ماهییه‌ته زیندوو و هونه‌رییه‌که‌ی، ئه‌گه‌رچی هۆراس له سه‌رده‌می شو‌رشه‌ ره‌شنه‌رییه‌کانی قوناغه‌کانی دواتریشدا به ره‌خه‌گره‌کی کۆنه‌خواز و موخافیزکار هه‌ژمار ده‌کرا، به‌لام پیویسته‌دان به‌وه‌دا بنه‌یت، که زۆریک له‌و راسپاردانه‌ی که ئه‌و نووسیه‌یه‌تی و تۆماری کردوون تا رۆژگاری ئیمه‌ش هیشتا به‌ شتگه‌لی سوودمه‌ند و ماقول دینه‌ به‌رچاو^{۲۹}.

دیونیس‌یوس (dionysius) (له ۲۷۳ز. کوژراوه‌ی خه‌لکی هالی کارناس (hali carnas) ئه‌دیبه‌ و بیرمه‌ندیکی به‌ناوبانگی دیکه‌ی هه‌مان رۆژگاره‌، که له‌ ده‌روازه‌ی ته‌مه‌نی لاویتیدا چوه‌ رۆما، ئه‌و له‌ دوتوی خویندی هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژیدا هه‌لسا به‌ دانانی به‌ره‌مه‌یک به‌ناونیشانی میژووی دیرینی رۆما.

ئه‌و باوه‌ری به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی شیواز و ته‌کنیکی پیشینان و له‌به‌رچاوگرته‌ی نه‌ریته‌ ئه‌ده‌بییه‌کان بوو و وابیری ده‌کرده‌وه‌ که ئه‌ده‌ب ده‌بیته‌ له‌ریگه‌ی فیروونه‌وه‌ و هه‌رگیریه‌تی و سوود له‌ بنه‌ما و یاسا تیورییه‌کانی ئه‌ده‌ب و هه‌رگیریه‌تی و پاشان به‌پالپشته‌ی راهینان و مه‌شقکردنه‌وه‌ بگات به‌ قوناغی داهینانی ئه‌ده‌بی. دیونیس‌یوس له‌ یه‌کیک له‌ نامیله‌کانی خۆی به‌ناوی (دانان و خولقاندنی وشه‌کان)^۳ چه‌ند تیروانینیکی نه‌ریتی و چه‌سپاو ده‌رباره‌ی به‌کاره‌ینانی وشه‌کان ده‌خاته‌روو و له‌راستیدا روو له‌ جو‌ره‌ (دوگماتیزمیکی وشه‌یی) ده‌کات

^۲. تالیف کلمات.

و باوه‌ری پیده‌هینیت ، ئه‌و داهینان و خولقاندنی وشه‌کان له شیعرو په‌خشاندا به‌جیاواز له‌یه‌کتر ده‌زانیت و له‌وباوه‌رهدایه، که خولقاندنی وشه‌کان له‌سه‌ر سی شیوه‌یه: یه‌کیک ئه‌وه‌یه، که پیگه‌وگریدانیک بیت له‌وشه‌پته‌و و به‌هیزه‌کان، ئه‌وه‌یتر ئه‌وه‌یه، که داهینراو و داتاشراو و به‌زۆر دروستکراو نه‌بیت، سییه‌م ئه‌وه‌ی، که خاوه‌نی هاوسه‌نگیه‌ک بیت له‌نیوان ئه‌م دوو جوهره‌ی پیشوودا، واته‌هه‌م سوودی له‌به‌هیزی و پته‌وی وهرگرتبیت و هه‌میش له‌سه‌نعت و داهینان بیبه‌ش نه‌بیت^{۳۰}. لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی هه‌بوونی زه‌مینه‌ ره‌خه‌یه‌یه‌کان له‌م قوناعه‌دا ده‌کریت له‌بیرۆکه‌کانی لوسیان lucian (ده‌وروبه‌ری ۱۳۰-۲۰۰ز) به‌ده‌ست به‌ینریت. ئه‌و، که له‌ره‌چه‌له‌کدا خه‌لکی سوریا بوو، زمانی یونانی له‌ریگه‌ی فیروبونه‌وه‌ فیروبوو و سه‌ره‌نجام گه‌یشه‌ قوناغیکی قولبونه‌وه‌ له‌زانست و زانیاریدا، که بووه‌ یه‌کیک گه‌وره‌ترین نووسه‌رانی سه‌رده‌می خۆی. ئه‌و له‌نامیلکه‌یه‌کدا که له‌بنه‌ره‌تا ده‌باره‌ی ته‌کنیک و شیوازی میژوونووسی نووسیویه‌تی به‌شیکی بۆ شیوازی خسته‌نه‌رووی نووسه‌ر و میژوونووس ته‌رخان کردووه. به‌باوه‌ری ئه‌و نووسه‌ر ده‌بیت وشه‌ و ده‌ربرینیکی ته‌واو روونی هه‌بیت و خو‌پاریزی له‌به‌کاره‌ینانی وته‌ و شه‌ ناباوه‌کان، یا ره‌شوکیانه‌ و بازاری و ده‌ربرینه‌ سه‌خته‌کان بکات و دووربه‌که‌وئته‌وه‌ له‌به‌کاره‌ینانی خوازه‌ و لیکچواندنه‌ دوور و لیک دابراوه‌کان^{۳۱}، ده‌وتریت ئه‌گه‌رچی قسه‌کانی ئه‌و له‌رواله‌تا له‌شیوازی نیشاندان و ده‌ربرینی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

میژوونووسان ده‌چی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا نیشاندهری سه‌لیقه‌ی چینیک له‌ ئه‌دیبان و بیرمه‌ندان رۆژگاری ئه‌وه. تیگه‌یشته‌نه ره‌خه‌یه‌یه‌کان و وته‌ی شیرینی لۆسیان بۆته هۆی ئه‌وه‌ی، که لیکۆلینه‌وه له‌ به‌ره‌مه‌کانی بۆ که‌سانیک، که بیان‌ه‌ویتی له‌ میژووی ره‌خه‌ی کۆندا لیکۆلینه‌وه بکه‌ن به‌ شتیکی گرنگ ده‌ست نیشان بکریت و دابنریت^{۳۲}.

لۆنگینۆس^{۳۳} (Longinus) (له‌ ۲۷۳زایینی کوژراوه) فه‌یله‌سووف و زانی ره‌وانبیژی له‌ سه‌ده‌ی سییه‌مه‌دا کۆتا ره‌خه‌گری دیاری دوا‌ی رۆوخانی یۆنانه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ پیش‌ره‌وانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ سه‌ده‌ی سییه‌مه‌دا. ناوبانگی ئه‌و به‌هۆی کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌یه‌وه (شیوازی بالا)^{۳۴} وه‌یه، ئه‌م به‌ره‌مه‌ به‌ کۆتا نامیلکه‌ی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی به‌ زمانی یۆنانی کۆن هه‌ژمار ده‌کریت، ده‌رباره‌ی راست و دروستی دانه‌پالی ئه‌م نامیلکه‌یه‌ به‌ لۆنگینۆس گومانیان کردووه و له‌ هه‌مانکاتدا رۆون نییه، که نامیلکه‌ی ناوبراو به‌وردی له‌ چ کاتیک نووسراوه^{۳۵}، ئه‌گه‌رچی زۆریک له‌ بابته‌کانی نامیلکه‌ی شیوازی بالا له‌ کتیبه‌ ره‌وانبیژییه‌کانی سه‌رده‌می لۆنگینۆس و قۆناغه‌کانی پیش‌خۆی وه‌رگیراون^{۳۶}، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا چه‌ند بابته‌یک له‌خۆ ده‌گریت، که بۆته‌مایه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌ به‌لای ره‌خه‌گران و میژوونووسانی ئه‌ده‌بییه‌وه بیته‌ شتیکی ناودار و نه‌مر.

ئه‌نجامی قسه‌ی لۆنگینۆس له شیوازی بالادا ئه‌وه‌یه، که بالابوونی هر به‌رهمیکی ئه‌ده‌بی وابه‌سته‌یه به‌و ره‌هه‌نده واتایی و چه‌مک و بیروکانه‌ی، که له‌ناو کتیبه‌که‌دا بوونیان هه‌یه و ئه‌م شیوازه وابه‌سته نییه به‌ زمان و خسته‌پوو و وشه‌وه، به‌لکو وابه‌سته‌یه به‌و چه‌مکه بالایانه‌ی، که له‌ناو به‌رهمه‌که‌دا ئاماده‌ییان هه‌یه. ئه‌و به‌په‌چه‌وانه‌ی دیونیسۆس له‌و باوه‌ره‌دابوو، که داهینان و بالابوونی ئه‌ده‌بی ناتوانریت له‌په‌یگه‌ی فیربوون و مه‌شق و راهینانه‌وه به‌ده‌ست به‌ئیریت، به‌لکو هه‌ول و راهینانی نووسه‌ر ده‌بیته‌ مایه‌ی به‌هیزبوون و سه‌رکه‌وتنی زیاتری نووسه‌ر و له‌م پوووه‌وه گرنگی خۆی هه‌یه^{۳۷}.

مه‌به‌ستی لۆنگینۆس له شیوازی بالادا، ئه‌و بالایی و چۆنایه‌تییه خودییه‌ی ناو به‌رهمه‌که‌یه، که به‌ره‌و به‌رهمه‌که‌ کیشمان ده‌کات و له‌ چیت و تامه‌زرۆییه‌وه لیوانلیومان ده‌کات، به‌شیوه‌یه‌ک وا گومان ده‌که‌ین، که ئه‌وه‌ی ده‌بیستین خۆمان خولقاندومانه. ئه‌گه‌ر خۆینه‌ریکی وشیار و پۆشنبیر به‌رهمیک چه‌ند جاریک بخوینیته‌وه و تیدا هه‌ستیکی بالایی به‌ده‌ست نه‌هینیت، یا هۆکار و بنه‌ماگه‌لیکی بیر و هزری بالانه‌بینیت و ئه‌و به‌رهمه‌ی، که ده‌خویندریته‌وه به‌ته‌واوه‌تی شوینیک بیت بو نیشانندی وشه‌ و ده‌ربرینه‌ بیه‌یز و بیکاریگه‌رییه‌کان، ئه‌وا هه‌لبه‌ته‌ نابیت ئه‌م به‌رهمه‌ به‌ به‌رهمیک دابنریت، که شیوازیکی بالایی هه‌یه، به‌لکو به‌رهمیکه سوودمه‌ند نه‌بووه له شیوازیکی بالایی^{۳۸}.

به تیروانینی لۆنگینۆس شیوازی بالا به‌پیی ریکه‌وت به‌دی نایه‌ت، به‌لکو وه‌کو ئه‌وه‌ی گو‌ترا ئه‌نجامی بلیمه‌تییه، به‌لام ئه‌م بلیمه‌تییه ده‌بی‌ت تیکه‌له‌شیلدری و په‌روه‌رده بکریت. یه‌کیک له‌ لایه‌نه‌کانی ئه‌م په‌روه‌رده‌کارییه، زانیاری و لاساییکردنه‌وه‌ی میراته‌کانی رابردوو و هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌یبینین ئه‌و له‌م بواره‌دا له‌ هۆارس نزیک ده‌که‌ویته‌وه، به‌ باوه‌ری لۆنگینۆس نابیت وا وا بزانی‌ت که هه‌ر نووسه‌ریک خاوه‌نی شیوازیکی بالا بیت، چونکه ته‌نانه‌ت هۆمیریش هه‌ندیجار دوچار ی چه‌ند هه‌له‌یه‌ک هاتوو، به‌لام سوودوه‌رگرتن له‌ کارامه‌ییه‌ پێویسته‌کان ده‌توانیت تارا‌ده‌یه‌کی باش هاوکاری نووسه‌ر بکات له‌ دورکه‌وتنه‌وه له‌ هه‌له‌کردن و خزین، به‌لام لۆنگینۆس بۆ بالایی به‌ره‌م پینج‌کانگه‌ یا سه‌رچاوه‌ ده‌ژمیریت:

۱. چاکترین سه‌رچاوه‌ی هه‌ر به‌ره‌میکی بالا، به‌رز و بالایی و مه‌زنی بیره‌که‌یه‌تی، به‌ ده‌رب‌رینیکی دیکه‌ توانستی‌که، که به‌کۆمه‌کی ئه‌وه بتوانیت چه‌مک و بیره‌گه‌وره‌کان به‌ده‌ست به‌یتریت و ئه‌م شته‌ کاتیک ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت، که نووسه‌ر خاوه‌نی سروشت و فیتره‌تیکی پاک بیت.

۲. به‌ره‌می ئه‌ده‌بی خاوه‌نی هه‌ستیکی پر جۆش و خرۆش بیت و سوودی له‌ سروش وه‌رگرتی‌ت.

۳. به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پێویسته‌ سوودمه‌ند بیت له‌ ره‌هه‌نده‌ ره‌وانبیزییه کاریگه‌ره‌کان و له‌هه‌مانکادا زۆر له‌خۆکارانه نه‌بی‌ت.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

٤. به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پیویسته خاوه‌نی زمانیکی ره‌سه‌ن و شکومه‌ند و به‌رز و بالا بیته، هه‌روه‌ها سوودی له خواستن و جوانکارییه وشه‌یه‌کان وهرگرتبیته.

٥. به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پیویسته خاوه‌نی شکۆدارییه‌کی فره‌ ره‌ه‌ند شیوازیکی بالا بیته، ئه‌م خاله له ئاماده‌سازییه‌کی وه‌ک ریکخستنی تایبه‌تی وشه‌کان و بنیاتیکی روون بو ده‌ستگه‌یشتن به یه‌کیته‌یه‌کی ئۆرگانیکی^{٣٩} خۆی ده‌بینیته‌وه^{٤٠}.

ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی لۆنگینۆس به‌ ده‌س‌که‌وت و ئیمتیازیک هه‌ژمار ده‌کریت ئه‌وه‌یه، که ئه‌و خاوه‌نی هه‌ستیکی ناسک و به‌هیز بووه و به‌ هاوکاری ئه‌وه‌ داهینان و چاکییه‌کانی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی به‌ چاکی درک‌کردووه^{٤١}، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌دا لۆنگینۆس هه‌رگیز له‌ چاخی کلاسیکدا نه‌یتوانی به‌ ئه‌ندازه‌ی ره‌خه‌نه‌گرانی پیش خۆی کاریگه‌ر بیته، هه‌رچه‌ند له‌ دواتردا به‌ زالبوونی رۆمانسیزم بووه مایه‌ی ریز و خۆشه‌ویستییه‌کی زۆر^{٤٢}.

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له چاخى رینیسانسدا

له‌ماوه‌ی رۆوخانی رۆما تا چاخى رینیسانس (۱۳۰۰-۱۶۰۰ز) زیاده‌یه کى ئه‌وتۆ نه‌خرایه‌ سه‌ر رهخه‌ی ئه‌ده‌بی، له‌ قۆناغى رینیسانسدا واته‌ سه‌رله‌نۆی ژيانه‌وه‌ی هونه‌رى و ئه‌ده‌بی ئه‌وروپا، رهخه‌ی ئه‌ده‌بی جارىکى دیکه‌ گه‌شه‌ی کرد^{٤٣} و به‌ کۆششى نووسه‌رانىکى وه‌ک دانتي و پۆکاچيو تيروانينگه‌لیکى تازه‌ و شيوازگه‌لیکى نۆی له‌ ئه‌ده‌بدا ده‌رکه‌وتن. ئه‌وان هه‌ولياندا تا به‌ره‌مگه‌لیکى جياواز به‌ شيوازى باو به‌ينه‌کایه‌وه‌ و ئه‌م نۆیگه‌رییه‌ش بووه‌ هۆی خسته‌نه‌رۆوى چهند پرسىاریک، چونکه‌ ئه‌م نووسه‌رانه‌ له‌برى زمانى لاتینى هه‌وليانده‌دا به‌ره‌مه‌کانى خۆيان به‌ زمانى ئاسایى خه‌لكى و لاته‌که‌يان بنووسن. یه‌کێک له‌و پرسىاران هه‌مه‌ بوو، که‌ ئایا ئه‌م نووسه‌رانه‌ نابیت نه‌ریتى زمانى باو له‌ ئه‌ده‌بدا ره‌چاو بکه‌ن و به‌ره‌مه‌کانى خۆيان هاوشيوه‌ی پيشینان به‌ زمانى لاتینى به‌ينه‌کایه‌وه‌؟^{٤٤}

چاخى رینیسانس ئه‌م توانایه‌ی به‌ رهخه‌گران دا تا دواى سه‌رده‌مى تاریکى، که‌ کلێسای مه‌سیحیه‌ت هه‌ر جووره‌ گرنگیدان و ئاوێردانه‌وه‌یه‌کى له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان و میراته‌کانى رهخه‌ی ئه‌ده‌بی به‌ کوفر داده‌نا، جارىکى دیکه‌ چاوه‌کان سه‌رنج له‌ میراته‌ کۆنه‌کان بدن و ئه‌وه‌ شتىکى سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ و مایه‌ی سه‌رنجه، که‌ له‌م قۆناغه‌دا ئاشنايه‌تى سه‌باره‌ت به‌ به‌ره‌مه‌کانى رابردوو به‌توندی رۆوى له‌ که‌مى کردبوو، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نامه‌ی (دانتي) بۆ یه‌کێک

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

له کهسه به‌رزه هاوچه‌رخه‌کانی، که له راستیدا به پیشه‌کییه‌ک بۆ کۆمیدیا‌ی یه‌زدانی هه‌ژمار ده‌کریت نیشاندهری ئاشناییه‌تی زۆر که‌می ئه‌وه ده‌رباره‌ی ئه‌ده‌بی کلاسیک.

له‌دوای ڕووخانی قوس‌ته‌نتینه‌(١٤٥٣ز) زۆریک له لیکۆله‌ر و بیرمه‌ندانی یۆنانی بۆ ئیتالیا هه‌لاتن و نوس‌خه‌گه‌لیکی به‌ده‌ست نووس‌راوی زۆریان له‌گه‌ڵ خۆیاندا بۆ ئه‌و و لاته‌ برد، ئه‌م ڕووداوه‌ تامه‌زۆیی به‌رامبه‌ر به‌رهمه‌ کلاسیکیه‌کان زیاتر کرد و زانیاریه‌کی زیاتری بۆ تیگه‌یشتن له به‌رهمه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی ڕابردوو به‌تایبه‌ت له به‌رهمه‌کانی ئه‌فلاتوون به‌وان به‌خشی، شایه‌نی وتنه‌، تا پیش ئه‌م ڕۆژگاره به‌رهمه‌کانی ئه‌فلاتوون به‌شیوه‌یه‌کی دیاریکراو و ناته‌واو ناسرا بوون.

وه‌رگیڕانی (هونه‌ری شیعر)ی ئه‌رس‌تۆ به‌تایبه‌ت وه‌رگیڕانه‌ پاکتاوکراو و مشت و مال کراوه‌که‌ی به‌ زمانی لاتینی له‌ته‌ک ده‌قه ئه‌سلییه‌که‌ی له‌ سال ١٤٥٨ی زایینی و دواتر وه‌رگیڕانی ئیتالیی ئه‌و کتیبه‌ له‌ سال ١٥٤٩ زایینیدا گۆرانکارییه‌کی به‌رچاوی له‌ میژووی ره‌خه‌ی ئیتالیا و سه‌رده‌می ڕینیسانسدا هینایه‌کایه‌وه‌، ئه‌گه‌رچی دوا‌به‌دوای ئه‌م ڕۆژگاره له به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانی ئه‌رس‌تۆ له هونه‌ری شیعردا چه‌ند باب‌ه‌تیک خرا‌نه‌پوو، به‌لام وه‌رگیڕانی ئه‌و به‌رهمه‌ بووه‌ مایه‌ی چه‌ند شیکردنه‌وه‌ و ڕا‌قه‌کردنیکی زۆر له‌سه‌ر کتیبه‌که‌. قسه‌کانی ئه‌رس‌تۆ له‌ بالایی شیعر به‌سه‌ر میژوو و

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

پاکبوونه‌وه (کاتارسیس) و یه‌کیتی کات له تراژیدیا ، باس و خواسگه‌لیکی زۆری هینایه‌پیشه‌وه و خۆی له‌خۆیدا بووه مایه‌ی چه‌ند زیده‌بوون و نه‌شونماکردنیک له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی چاخ‌ی رینیسانسدا^{٤٥}. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وروپا، که له‌ماوه‌ی قوناغی رینیسانسدا زۆربه‌ی کات له‌ژیر کاریگه‌ری هونه‌ری شیعی ئه‌رستۆ و باسه‌کانی ئه‌و کتیبه‌ دابوو له‌ کۆتایی ئه‌م قوناغه‌دا تووشی جووره‌ وه‌ستاوییه‌ک بوو و بابه‌تیکی ئه‌وتۆی نه‌خرایه‌ سه‌ر، هه‌لبه‌ته‌ پێویسته‌ دان به‌وه‌دا بنریت، که ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ سه‌ده‌کانی شازده‌یه‌م و چه‌ده‌یه‌می زاینیدا له‌ هه‌موو شوینیکی ئه‌وروپادا بارودۆخیکی یه‌کسانی نه‌بوو، چونکه کاتیک که ئیسپانییه‌کان له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی شازده‌یه‌مدا ته‌واوی ئه‌وروپایان خسته‌ ژیر پکیفی خۆیان‌ه‌وه و بینای (هیومانیزم)^{٤٦} یان له‌ ئیتالیا‌ی سه‌ده‌ی چه‌ده‌یه‌مدا رووخاند، سه‌رله‌نوی گه‌رانه‌وه بوو سه‌رده‌می پشکنینی بیروباوه‌ره‌کان، ده‌رکه‌وت. له‌م ماوه‌یه‌دا به‌هۆی گه‌نده‌لی ده‌سه‌لاتداران و گه‌رمی بازاری به‌رتیل خۆری و ئاره‌زوو له‌ چیژه‌ جه‌سته‌یه‌کان و له‌شپه‌روه‌ری و بره‌وی مه‌رایی له‌نیو شاعیران و نه‌داری گشتی، به‌ره‌مه‌یکی ئه‌ده‌بی ئه‌وتۆ نه‌خولقی‌نرا و له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیشدا بزاقیک ده‌رنه‌که‌وت، له‌ کاتیکدا هه‌مان سه‌رده‌م به‌ یه‌کیک له‌ سه‌رده‌مه‌ ده‌وشاوه‌کان هه‌ژمار ده‌کریت له‌ ئه‌ده‌بی ئینگلیزی و فره‌نسیدا^{٤٧}.

سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌م له میژووی ئه‌ده‌بی خۆرئاوا دا پیگه‌یه‌کی بالایی هه‌یه و چه‌ند که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ک کۆرنی، قۆلتیر، ساموئل جۆنسۆن کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌یان خسته سه‌ر ئه‌ده‌ب و ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وروپا. یه‌کیک له‌و به‌ره‌مه‌ گرنگانه له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مدا واته له سالی (1711ز) دا بلاوکرایه‌وه کتییی (گوتاریک له‌باره‌ی ره‌خه‌ (Essay on Criticism) ی به‌ره‌می (پۆپ) ی شاعیر و ره‌خه‌گری ناوداری ئینگلیزی (1688-1744ز) بوو. ئه‌و له‌و باوه‌ره‌دا بوو، که شاعیر و ره‌خه‌گر پیویسته خویندنه‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وامی ئه‌ده‌بی کۆنیان هه‌بیت، چونکه ئه‌وه پیشینان بوون، که یاساکانی سروشتیان ئاشکرا کرد. ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ بوو، که ره‌خه‌ و شاعیری و وه‌کو فیزیک وایه، چونکه یاساکانی سروشت فه‌رمانه‌وایه‌تی به‌سه‌ر هه‌ردووکیاندا ده‌که‌ن⁴⁸.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا، واته له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مدا ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له ئه‌لمانیا له گه‌شه‌کردنی خۆیدا قه‌رزارباری لیسینگ lessing ی نووسه‌ر و ره‌خه‌گری ناوداری ئه‌لمانییه. بیروکه‌کانی ئه‌و له ئه‌لمانیادا بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی بیروکه‌کانی (قۆلتیر) ه و ئه‌م وته‌یه‌ی (گۆته) ده‌رباره‌ی ئه‌و یه‌جار به‌ناوبانگه که ده‌لیت: له‌و ده‌مه‌ی بیروکه‌کانی لیسینگ له ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا ده‌رکه‌وتن، ته‌واوی ره‌خه‌کانی پیش خۆی وه‌کو پۆشاکییکی کۆنه و دارزاو دوور فریدران. گرنگی به‌ره‌مه به‌ناوبانگه‌که‌ی (لیسینگ)، که به‌ناونیشانی (Laokoon) ه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

به‌هۆی ئه‌و به‌لگه‌کاریه‌یه ورد و پرونانه‌وه‌یه، که له بابته‌کانی رهخه
و جوانیناسیدا به ده‌سه‌یه‌یناوه^{٤٩}. ئه‌و به توندی له‌ژیر کاریگه‌ری
ئه‌رستۆدا بوو و به‌پالپشتی زانین و شاره‌زاییه‌ک، که له زمانه‌کانی
یۆنانی و لاتینییه‌وه هه‌یبوو، به‌ره‌می رهخه‌گره‌ گه‌وره‌کانی
ر‌ابردووی له‌په‌یگه‌ی ده‌قه ره‌سه‌نه‌کانی خۆیانه‌وه خۆیندبووه‌وه.
لیسینگ له‌په‌ویکی دیکه‌وه ئاشناییه‌تی له‌گه‌ل زمانه‌کانی فره‌نسی و
ئی‌تالی و ئیسپانی هه‌بوو و سوودی له به‌ره‌می رهخه‌گرانی ئه‌ده‌بی
ئه‌م زمانه‌وه هه‌ر ده‌گرت و هه‌ر بۆیه، تیگه‌یشتنه‌کانی ئه‌و یه‌جگار پته‌و
و به‌لگه‌دارن^{٥٠}.

شایه‌نی وتنه، به‌ره‌مه‌ سه‌رنج‌راکیشه‌کانی که‌سانی وه‌ک قۆلتیر و
شکسپیر ده‌ستکه‌وتیکی باش بوو بۆ رهخه‌گرانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌م
تا به‌رده‌وامی به‌ چالاکیه‌ رهخه‌یه‌یه‌کانی خۆیان بده‌ن و له‌م نیوانه‌دا
هه‌ندی‌جار به‌ره‌می نووسه‌رانی پیشووی وه‌ک (دانتی)ش بخه‌نه‌تای
ته‌رازووی رهخه‌کاری خۆیانه‌وه. له‌ رهخه‌ی ئه‌ده‌بی سه‌ده‌ی
هه‌ژده‌یه‌مدا هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی، که پیشووتر ئاماژه‌ی پیکرا، ویرای ئه‌و
دیدگا تازانه‌ی، که له‌لایه‌ن رهخه‌گرانی ئینگلیزی و فره‌نسییه‌وه
خرانه‌په‌وو کاریگه‌ری ر‌ی‌بازی کلاسیزم و بۆچوونه‌کانی ئه‌رستۆ
هیش‌تا له به‌ره‌می رهخه‌گرانی دیاری ئه‌م چه‌رخه‌دا به‌ ئاشکرا
ده‌بینریت.

رهخنه ی ئه ده بی له سه ده ی نۆزده یه مدا

سه ده ی نۆزده یه م یه کیکه له پر به ره مهترین سه ره ده مه کان له میژووی رهنه ی ئه ده بیدا، له م قوناغه دا گۆرانکارییه کی بهرچاو له بارودۆخی زانستی و سیاسی و کۆمه لایه تی و ئه ده ب و هونه ردا ده رکه وت. یه که مین رووداوی ئه ده بی گرنه گ له م سه ده یه دا بلا بوونه وه ی ریبازی رۆمانسیزم بوو. ئه م قوتابخانه یه به پیچه وانه ی ریبازی کلاسیزم، که زیاتر پشتی به عقل به ستبوو رووی له بابته ته ههسته کی و سۆزداریه کان بوو، به لام له گه ل ئه مه دا رهنه ی ئه م رۆژگاره که وته ژیر کاریگه ری پیشکه وتنه زانستییه کان تائه وه ی، که رهنه گه بتوانریت بگوتریت، که ره ههنده زانستییه کان زیاتر له هۆکاره جیاوازهکانی دیکه کاریگه ربیان خسته سه ر رهنه، به جوړیک که بیروکهکانی زانایانی وهک (لامارک) و (داروین) و (سپینسه ر) بووه هۆی ده رکه وتنی چهنه دیدگایه کی نوێ له رهنه ی ئه ده بیدا، ئه م تیروانینه تازانه، که له سه رانسهری سه ده ی نۆزده یه مدا بهرچاو ده که ون ده رخنه ی هه مه جوړیی و جووله ی فیکری و ههسته کی خه لکی ئه م سه ده یه یه.

له قوتابخانه ی رۆمانسیزمدا بیروکه عیرفانییه کان و فهلسه فه ی یه کیتی بوون (وحدت الوجود) و ئه ده ب و فهلسه فه ی خو ره له لات، ههروه ها کلتور و چیرۆکه مه سیحیه کان سه ده کان ناوه راسه ت ده بوونه مایه ی گرنه ی پیدان و سه رنه ی لیدان^۱ و له لایه کی دیکه شه وه

گرنگی و بایه‌خ به به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه نوێیه‌کانیش ده‌درتا بتوان و ده‌کو شاکاره کۆنه‌کان بخرینه ته‌رازووی ره‌خه‌ و ره‌خه‌کاریه‌وه، چونکه له پێش ئه‌م رۆژگاره‌دا ته‌نیا به‌ره‌مه کلاسیک و کۆنه‌کان شایسته‌ی ئه‌وه بوون، که بخرینه تای ته‌رازووی ره‌خه‌وه.

یه‌کیک له بیره باوه‌کان له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا دروشمی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) بوو، که (تیۆقیل گوتیه) خسته‌یه‌روو. ئه‌و تیروانینیکی زیده‌رۆییانه‌ی هه‌بوو و له‌و باوه‌ره‌ دابوو، که (ته‌نیا شتیک جوانه، که هیچ سوودیکی نه‌بیته و هه‌ر شتیک، که سوودیکی هه‌یه ناشرینه، چونکه یه‌کیک له پیداو‌یسته‌یه‌کان ده‌خاته‌روو و پیداو‌یسته‌یه‌کانی مروّف هه‌موویان نزم و ناپه‌سه‌ند و قیزه‌هونن)^{۵۲}.

رێچکه و بیروباوه‌ری زیده‌رۆییانه‌ی (گوتیه) له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا بووه هۆی ده‌رکه‌وتنی هه‌ر دوو رێبازی ناتۆرالیزم^{۵۳} و رێبالیزم^{۵۴} و رێبازی واقیع‌گه‌رایی یا رێبالیزم له‌راستیدا شو‌رشیک بوو به‌سه‌ر ته‌واوی خه‌یال‌پلاوی و ئاشوب و ئاژاوه‌کانی رێبازی رۆمانسیزم و له‌هه‌مان کاتدا وه‌کو کاردانه‌وه و ناره‌زاییه‌تییه‌ک به‌رامبه‌ر به‌ بیروکه‌ی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) هه‌ژمار ده‌کرا^{۵۵}. نووسه‌رانی رێبالیست رۆویان له (بابه‌تی) بوو و خو‌پاریزییان له ناخه‌گه‌رایی (خودی) ده‌کرد. ده‌وتریت رێبالیزم له‌وه‌وه شایه‌نی گرنگی پیدانه، که رێبازگه‌لیکی زۆری دواتر نه‌یانتوانی له بایه‌خی که‌م

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

بکه‌نه‌وه و له‌م ڕووه‌وه بنیاتی ڕۆماننوو سی نوێ و به‌شیکی گه‌وره‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م‌ڕۆی جیهان له‌سه‌ر بنه‌مای ڕیالیزمدا هاته‌کایه‌وه^{٥٦}.

هه‌ر له‌م قۆناغه‌دا ڕیبازی ناتۆرالیزم له‌ بنه‌ره‌تا پشته‌ی به‌ تیروانینه‌ فه‌لسه‌فیه‌کان به‌ستبوو و به‌ جو‌ره‌ بیریکی فه‌لسه‌فی هه‌ژمار ده‌کرا، ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ باوه‌ری به‌ توانستی بیخه‌وشی سروشت (nature) هه‌بوو و سروشتی وه‌کو ئامیژیک دانه‌ده‌نا، که‌ له‌به‌ر ده‌ستی سیستمیکی سه‌رووتر بیته‌^{٥٧}. ناتۆرالیزم وه‌کو ڕیبازیکی ئه‌ده‌بی چوازه‌چیه‌یه‌کی یه‌جگار سنوورداری هه‌بوو و له‌ سه‌ره‌تا‌دا به‌ قوتابخانه‌یه‌ک ده‌گوترا، که‌ ئیمیل زۆلا (١٨٤٠-١٩٠٢) و هاوه‌لانی بنیاتیان نا و نزیکه‌ی ده‌ سال (١٨٨٠-١٨٩٠) به‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی ئه‌وروپیدا بالاده‌ست بوو، ئه‌گه‌رچی له‌دوای ئه‌وه‌وه‌ وه‌کو ڕیبازیکی ئه‌ده‌بیی خاوه‌ن بنیات و شیوه‌گرتوو نه‌مایه‌وه‌، به‌لام کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌ به‌ره‌می زۆریک له‌ نووسه‌رانی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا به‌رچاو ده‌که‌ویته‌^{٥٨}.

له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا له‌ته‌ک ڕیبازه‌کانی دیکه‌دا ڕیبازیکی به‌ناوی سیمبولیزم یا ره‌مزگه‌راییی ده‌رکه‌وت، که‌ له‌پاستیدا جو‌ره‌ کاردانه‌وه‌ و یاخی بوونیک بوو به‌رامبه‌ر به‌ زۆربه‌ی ڕیبازه‌ فه‌لسه‌فی و ئه‌ده‌بییه‌ باوه‌کانی ئه‌م سه‌ده‌یه‌، له‌وانه‌ فه‌لسه‌فه‌ی پۆزه‌تیفیزی ئوگۆست کۆنت^{٥٩} و ڕیبازی په‌رناس^{٦٠} و ڕیالیزم و ناتۆرالیزم. پێشه‌وای سیمبولیزم شارل بو‌دلیر (Baudelaire) ی شاعیری فره‌نسی بوو،

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

ئه‌و که به یه‌کیک له لایه‌نگرانی فهلسه‌فه‌ی هونه‌ر بۆ هونه‌ر هه‌ژمار ده‌کرا ئه‌م رێبازه نوێیه‌ی بنیاتنا، له تیروانینی بۆدلیر (دوینا دارستانیکه پراوپر له نیشانه و ئاماژه‌کان و حه‌قیقه‌ت له‌به‌ر چاوی مروّقی ئاساییدا شاردراره‌وه‌وه و ته‌نیا شاعیر به‌و هی‌ز و توانا درک‌کردنه‌ی، که هه‌یه‌تی ده‌توانیت به یارمه‌تی و کۆمه‌کی راقه‌کاری و لیکدانه‌وه هه‌ست به‌م ئاماژانه بکات)^{٦١}.

له‌نیوان په‌یره‌وکارانی (بۆدلیر)دا زیاتر له هه‌موویان پێویسته ئاماژه به قی‌رلین و رامبو و مالارمی بکری‌ت، که رێگه‌یان بۆ ده‌رکه‌وتن و بلا‌وبونه‌وه‌ی زیاتری سیمبولیزم خو‌شکرد.

سیمبولیسته‌کان له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره بوون، که شیع‌ر پێویسته به یارمه‌تی جوانییه مؤسیقی و وشه‌یه‌یه‌کان، بارودۆخه رۆحی و هه‌سته‌کییه‌کان، که ناتوانرین راسته‌وخۆ نیشان بدرین، بخریته‌روو، له‌لایه‌کی دیکه‌وه مروّف دیلی چه‌ند هی‌زیکی نادیار و شوومه، که چاره‌نووسی خو‌ی و سروشت دیاری ده‌که‌ن، ئه‌وان له‌به‌رئه‌وه هه‌ولیان ده‌دا بارودۆخه کاره‌ساتبار و تو‌قینه‌ره‌کانی ئه‌م هی‌زانه له‌رێگه‌ی جو‌ره خه‌ون و ئه‌فسانه‌یه‌که‌دا بخه‌نه‌روو^{٦٢}.

هه‌میشه خه‌رمانه‌یه‌ک له نادیا‌ری بالی به‌سه‌ر چه‌ند به‌شیک له شیع‌ری شاعیرانی سیمبولیستدا ده‌کیشا، ئه‌وان ئه‌و بیروباوه‌ره‌یان ده‌خسته‌روو، که هه‌ر خوینه‌ریک به‌پیی هه‌ست و تیگه‌یشتنی خو‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی درک ده‌کات، له‌م رووه‌وه پێویسته به‌ره‌مه‌گه‌لیک

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بهینریته کایه‌وه، که هه‌موو که‌سیک ئه‌و به‌ره‌مه‌ به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی و لیکچوو درک نه‌کات، به‌لکو هه‌ر خوینه‌ریک به‌ پشت به‌ستن به‌ بارودۆخی رۆحیی خۆی و ته‌رازووی درککردنی خۆی مانایه‌کی دیکه‌ی شیعره‌که تیبگات^{٦٣}.

رێبازی سیمبولیزم تا سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌م بره‌وی هه‌بوو و بووه هۆی ده‌رکه‌وتنی چهند به‌ره‌مه‌میک له زۆربه‌ی ولاته ئه‌وروپیه‌کاندا.

پێویسته دان به‌وه‌دابنریت، که له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا ئاماده‌یی ره‌خه‌گرانی فره‌نسی و ئینگلیزی له قه‌له‌م‌ره‌وی ره‌خه‌یه‌ی ئه‌ده‌بیدا هه‌ستیکراوتره وه‌ک له ولاتانی دیکه‌ی ئه‌وروپیدا.

یه‌کیک له دیارترین ره‌خه‌گرانی فره‌نسی له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا (سانت بۆف) ٦٤ (١٨٠٤-١٨٦٩)ه. له سه‌ه‌رانسه‌ری سه‌رده‌می بره‌وی رێبازی رۆمانسیزمدا ئه‌ویان به‌ ده‌سه‌لاتداری بی رکا به‌ری ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی زانیوه، ئه‌و به‌ توندی سه‌روشه‌تخواز بوو و له به‌ره‌مه‌کانیدا هه‌ولیده‌دا بگات به‌ جوړه ره‌خه‌یه‌کی زانستی و بابه‌تی ٦٥. ئه‌و بنه‌مای ره‌خه‌ی میتۆدگه‌رای له میژووی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا تیکش‌کاند و به‌ ته‌نگه‌رێیه‌ک بۆ گه‌شه‌کردن و نه‌شونماکردنی داهینانی ئه‌ده‌بی وه‌سفی کرد و له‌م باوه‌ره‌ دابوو که میتۆدگه‌رای نکوولی له جووله‌ داهینه‌ره‌کانی عه‌قل، که شیاوی پیشبینی کردن نین ده‌کات، سانت بۆف له‌لایه‌که‌وه هه‌ولیده‌دا تا به‌ تیروانینی زانستی خۆی به‌ره‌مه‌

ئه‌ده‌بییه‌کان بخاته ژیر تیشکی لیکدانه‌وه و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌و باوه‌ره‌دابوو، که ناتوانریت بو به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی، به‌بی ناسینیک، که له‌و به‌ره‌مه‌ه‌لیده‌هینجین بیروبو‌چوونه‌کانمان بخه‌ینه‌روو^{٦٦}.

ره‌خه‌گریکی به‌ناوبانگی دیکه‌ی فره‌نسی له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا (هیپۆلت تین) ٦٧(١٨٢٧-١٨٩٣)ه. ئه‌و کاریگه‌ر بوو به‌فه‌لسه‌فه‌ی پۆزه‌تیقیزی ئۆگۆست کۆنت و به‌هۆی زالبوونی سروشتگه‌رایی به‌سه‌ر بیره‌کانییه‌وه له‌و باوه‌ره‌دا بوو، که ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی پێویسته به‌ره‌مه‌ئه‌ده‌بییه‌کان وه‌کو بوونه‌وه‌ره‌زیندوه‌کان بخاته ژیر کۆنترۆلی زانستییه‌وه، بو‌چوونه‌کانی (تین) و خویندکاره‌کانی بوونه‌هۆی په‌یدا‌بوونی چه‌ند تیرامان و بیرکردنه‌وه‌یه‌ک، که له‌کۆتاییدا بوونه‌مایه‌ی چه‌مگه‌لیکی بنه‌ره‌تی بو (ره‌خه‌ی زانستی) و (ره‌خه‌ی کۆمه‌لناسیی).

(تین) له‌هه‌مان کاتدا به‌هۆی تیروانینی تایبه‌تی خۆی له‌ئه‌ده‌بدا ئاره‌زووی بو‌جۆره‌ره‌خه‌یه‌کی ژیناننامه‌ییش نیشاند، له‌و باوه‌ره‌دابوو، که له‌پشت هه‌ر به‌ره‌م و کتیبیکدا مرو‌قیک خۆی چه‌شارداوه‌سه‌ره‌تا پێویسته‌مرو‌قیک، که هه‌مان خولقیته‌ری به‌ره‌مه‌که‌یه‌بخه‌ینه‌ژیر تیشکی لیکۆلینه‌وه. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ته‌نیا به‌لیکۆلینه‌وه‌له‌پوخسار و پۆشاک و کاره‌تاکه‌که‌سییه‌کانی نووسه‌ره‌که‌ناوه‌ستین، به‌لکو پێویسته‌بچینه‌ناو‌عه‌مباری هه‌سته‌کی و هیزی ناخه‌کی ئه‌و، واته‌ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی ناخه‌کی ئه‌وه‌پیشکنین و

پاش ئه‌وه، که حه‌قیقه‌تی ناخه‌کی ئه‌ومان بو ئاشکرا بوو ده‌ست ببه‌ین بو جوړه لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ده‌روونناسی ده‌رباره‌ی ئه‌و^{٦٨}.

ره‌خنه‌گریکی دیکه‌ی فره‌نسی واته (فردیناند برۆنتییر)^{٦٩} له‌پراستییدا چه‌سپینه‌ری بوچوونه‌کانی تین و سانت بوڤه. ئه‌ویش ره‌خنه‌یه‌کی بابه‌تگه‌راییی ده‌خاته‌پوو، له‌ تیروانینی ئه‌ودا ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌و توانسته‌ی هه‌یه، که به‌ جوړه ره‌هایه‌تییه‌ک و بابه‌تییه‌تیکی زانستی بگات، ئه‌وه‌ی له‌ بیروکه ره‌خنه‌یییه‌کانی برۆنتییر شایه‌نی گرنگی پیدانه‌ی دووربوونیه‌تی له‌ ره‌خنه‌ خودییه‌کان (که‌سپیه‌کان). به‌ تیروانینی ئه‌و چیژ وهرگرتن له‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی شتیکه و داوهریکردن ده‌رباره‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ شتیکی تره^{٧٠}، واته ته‌نیا چیژ وهرگرتن له‌ به‌ره‌مییک ناکریت به‌لگه و هوکاریک بیټ بو به‌ها و په‌سه‌نایه‌تی به‌ره‌مه‌که.

ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ ئینگلته‌را له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا قه‌رزارباری هه‌وله‌کانی دوو شاعیر و ره‌خنه‌گری ناوداره له‌ ئه‌ده‌بی ئه‌م ولاته‌دا، واته قه‌رزارباری ووردس و ورس^{٧١} و کو‌لدریجه^{٧٢}، هه‌ولی ئه‌م ره‌خنه‌گرانه له‌وه‌دا بوو، که پیوه‌ره‌کانی ره‌خنه‌ی کلاسیک تییک بشکینن.

پیشه‌کییه به‌ناوبانگه‌که‌ی ووردس و ورس بو سه‌ر کومه‌له‌ شیعیری (هونراوه لیریکییه‌کان)^{٧٣} له‌پرووی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه‌ خاوه‌نی گرنگییه‌کی زوره. ئه‌و له‌م پیشه‌کییه‌دا داهینانی داهینه‌ر به‌ به‌رزتر به‌سه‌ر بنه‌ماو پیوه‌ره ته‌قلیدییه‌کان نیشان ده‌دات و زمان و ده‌ربهرینه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ساده‌کان به به‌رزتر له شیوازی سهخت و زۆرله خوکاربیانه‌ی کلاسیک داده‌نیته. ئەم پیشه‌کییه هه‌رچه‌نده له هه‌ندی لایه‌نه‌وه نادیاره و باوه‌رپیکراو نییه، به‌لام له ریزی ئه‌و کارانه‌یه، که وه‌کو شو‌رش و کوده‌تایه‌ک له رهخه‌ی ئه‌ده‌بیدا هه‌ژمار ده‌کریین.

له پروانگه‌ی (وۆردس و وۆرس)ه‌وه شاعیر پیویسته که ره‌سه‌ی کاری خو‌ی له ژبانی ساده و ئاسایی مرۆقه‌کاندا وه‌ربگریت و به زمانی ئاسایی خه‌لک و وینه‌گه‌لیکی جوان پیشانی بدات، هه‌روه‌ها ناوه‌رۆکه ئاساییه‌کان له شکلیکی داهینراو و نویدا ده‌ربخات^{٧٤}، هه‌ر چۆنیک بیته بیروباه‌ر رهخه‌ییه‌کانی وۆردس و وۆرس و لیکدانه‌وه تایبه‌تییه‌کانی ئه‌و له زمانی شیعر و کیش و ساده‌یی ده‌ربهرین و پشت به‌ستن به‌ چیژ و سه‌لیقه و داهینانی شاعیرانه کۆش‌شیک بوو تا پایه‌کانی بیروباه‌ر و په‌یمانە کۆنه‌کان له رهخه‌ی ئه‌ده‌بیدا بخاته له‌رزه و تیکیان بشکینیت.

(کۆلریدج Samuel Taylor Coleridge)ی شاعیر و رهخه‌نگری ناوداری ئینگلیزی به‌یه‌کیک له‌که‌سه دیاره‌کان له‌میژووی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی رۆژئاوادا هه‌ژمار ده‌کریته، تیروانینه‌کانی ئه‌و له‌ژیر کاریگه‌ری بۆچوونی فه‌یله‌سووف و نووسه‌رانی ئەلمانیا دایه، به‌شی زۆری بۆچوونه‌کانی کۆلریدج له‌به‌رامبه‌ر بۆچوونه‌کانی وۆردس و وۆرسدا خراونه‌ته‌روو. ئه‌و ئەم بۆچوونه‌ی وۆردس و وۆرس، که ده‌لیته پیویسته زمانی شیعر ده‌سته‌بژیر یا هه‌لبژارده‌یه‌ک بیته له‌ زمانی خه‌لکی لادی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

ره‌ته‌ده‌کاته‌وه. کۆلریدج له‌و باوه‌ره‌یه، که پئویسته زمانیک هه‌لبژێردریت که تیکرای خه‌لک قسه‌ی پیده‌که‌ن، یه‌کیک له‌ دیدگا ره‌خه‌بیه‌کانی دیکه‌ی نه‌و، که ناوبانگیکی زۆری هه‌یه بۆچوونی نه‌وه ده‌رباره‌ی کیش و هه‌روه‌ها ریچکه‌شکینیه‌کانی شکسپیر^{۷۵}.

به‌هه‌مان شیوه‌ به‌ها و بایه‌خی کۆلریدج لای ره‌خه‌گرانی نوێ به‌هۆی تیروانینی نه‌و ده‌رباره‌ی یه‌کیتی یا (یه‌کیتی ئۆرگانیکی شیعر)^{۷۶} و هه‌روه‌ها وه‌ستان له‌سه‌ر خۆخواه‌نداریتی و خۆراقه‌کاری^{۷۷} و خۆناساندنی شیعره^{۷۸}، نه‌م بۆچوونانه‌ بۆته‌ هۆی به‌ده‌سه‌ته‌ینانی پیگه‌یه‌کی بالا بۆ نه‌و له‌ لای ره‌خه‌گرانی دوا‌ی خۆی. نه‌م به‌ها و بایه‌پیدانه‌ تا نه‌و شوینه‌یه‌ که نه‌ویان به‌ یه‌کیک له‌ سه‌ی ره‌خه‌گره‌ به‌رزه‌که‌ی جیهان و له‌پله‌ی دوا‌ی نه‌رستۆ و لۆنگینۆس داناوه^{۷۹}.

لیره‌دا ئاماژه‌ کردنیکی به‌ (ئارنۆلد)^{۸۰}، که ئاماده‌بیه‌که‌ی زیاتر وابه‌سته‌یه‌ به‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م شتیکی گرنگ و پئویسته، نه‌و له‌ ره‌خه‌کاریدا پیره‌وی تیۆری هونه‌ر بۆ هونه‌ر بوو و به‌م هۆیه‌وه‌ نه‌ک ته‌نیا ره‌خه‌ی ره‌وشتی، بگره‌ ره‌خه‌ی میژوویشی به‌ ریگر له‌به‌رده‌م گه‌یشتن به‌ هه‌له‌سه‌نگاندنیکی لۆژیکانه‌ی به‌ره‌مه‌ نه‌ده‌بیه‌کاندا داده‌نا^{۸۱}.

شایه‌نی باسه‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م له‌گه‌ل هه‌مه‌جۆری تیروانینه‌ ره‌خه‌بیه‌کان و ریبازه‌ جیاوازه‌کاندا ده‌س‌پیکیک بوو بۆ چوونه‌ ناو قه‌له‌م‌ره‌وی ره‌خه‌ی نوێ، له‌وانه‌یه‌ نه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌م هۆیه‌ بیت، که

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

زۆریک له ره‌خنه‌گرانی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا
به‌رده‌وامییان به‌کاری خۆیاندا و هه‌مدیسان له‌سه‌ر هه‌مان بنه‌مایه‌که
هه‌ندیک له لیکۆله‌رانی میژووی ره‌خنه‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میشیان له
سنور و قه‌له‌مره‌وی دونیای ره‌خنه‌ی نوی هه‌ژمار کردووه^{۸۲}.

رهخنه ی نوێ

ده سپییکی رهنه ی نوێ

سه ده ی نۆز ده یه م وه کو ئه وه ی پێشتر ئاماژه ی پیکرا به سه رده می رهخنه ی ئه ده بی دانراوه، له کاتیکدا، که بیگومان سه ده ی بیسته م ده کریت بو ناو نیشانیکی له م جو ره شایسته تر بیت. له م سه ده یه دا نه ک ته نیا لافاو یکی دیدگا جیاوازه کانی رهخنه ی ئه ده بی به رپا بوو، به لکو رهخنه ی ئه ده بی ده سته ی به هوش یارییه کی تازه و پیگه یه کی بالاته ر گه یشت و سه ره نجام له ده یه کانی کو تاییدا ده سته ی به ته کنیکه تازه و هه لسه زگانده نوێکان گه یشت، که له پرووی زار او هوه به رهخنه ی نوێ ناو ده بردریت^{۸۳}.

رهخنه ی ئه ده بی تا کو تاییه کانی سه ده ی نۆز ده یه میش تارا دده یه ک ته نیا له سنووری فرهنسا و ئینگلستاندا جیگه ی بایه خ بوو، له سه ده ی بیسته ما توانی خو ی له ده ره وه ی ئه م سنوره جوگرافییه و له ولاتانی دیکه، که دوره په ریژ بوون له شه پۆله تازه کانی رهخنه ی ئه ده بی بناسینیته و ئاشکرایه که هه ر لیکۆلینه وه یه ک ده رباره ی رهخنه ی ئه ده بی له سه ده ی بیسته ما پویسته ئه م فراوانی و به ربلاوییه جوگرافییه و ئه م شو رشه گشتگیر و هاوکاته ی شیوازه جو راو جو ره کانی رهخنه ی ئه ده بی له ناوچه جیاوازه کانی له به رچاو بیت^{۸۴}.

ئه‌گه‌رچی سه‌ره‌تای رهخنه‌ی نوێ بۆ ده‌یه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م (۱۹۲۰ز) ده‌گه‌رینه‌وه، به‌لام ده‌سپێکی راسته‌قینه و چه‌سپانی ئه‌م زاراوه‌یه له کاتیکدایه، که (جۆن کراو رانسۆم) به‌ره‌مه به‌ناوبانگه‌کی خۆی به‌ ناوینیشانی (رهخنه‌ی نوێ) (New Criticism) بلاوکرده‌وه، ئه‌م ناوه له‌ حه‌قیقه‌تا له‌ گوزارشتی (رهخنه‌گرانی نوێ) وه‌رگیرابوو، که‌ گروپیک له‌ شاره‌زیانی رهخنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌م رۆژگاردا ئه‌م ناوه‌یان له‌ خۆیان نابوو، شایه‌نی گووته‌ ئه‌م رهخنه‌گره نوێانه یه‌که‌مین جار له‌ ساڵی ۱۹۱۰ز له‌ زانکۆی قانده‌ربیلت (Vanderbilt) له‌ ده‌وری یه‌ک کۆبوونه‌وه و له‌ نیوانیاندا که‌سانی وه‌ک جۆن کراو رانسۆمی لیکۆله‌ر و شاعیر و مامۆستای زانکۆ و خوینکارانیکی وه‌ک ئالن تیت، رۆبیرت پۆن وارن، کلینس برۆکس ده‌بینران. هه‌لبه‌ته‌ ناوینیشانیکی که‌ ئه‌م کۆمه‌له‌ که‌ سه‌ له‌ خۆیان نابوو مایه‌ی ریمان و بگره‌ بیواتا ده‌هاته‌ به‌ر چاو، چونکه‌ هه‌ر رهخنه‌یه‌ک کاتیک بۆ یه‌که‌مین جار ده‌خریته‌روو ده‌کریت به‌ نوێ دابنریت^{۸۵}.

ره‌گ و ریشه‌کانی رهخنه‌ی نوێ پێویسته‌ له‌ سالانی به‌ر له‌ سه‌رده‌می ئه‌م رهخنه‌گرانه به‌تایبه‌ت له‌ ناوه‌ندی زانکۆی کامبریج لیکۆلینه‌وه و به‌دواداچوونی بۆ بکریت، پێشه‌وا‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی رهخنه‌ی نوێ له‌ کامبریجدا (ئای. ئه‌ی ریحاردز I.A.Richards) بوو و دوو کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌کی ئه‌و واته‌ (بنه‌ماکانی رهخنه‌ی ئه‌ده‌بی)^{۸۶} و

(رهخه‌ی پراکتیکی)^{۸۷} کاریگه‌رییه‌کی قوولیان هه‌بوو له فیژکاری ئه‌ده‌ب و رهخه‌ی ئه‌ده‌بییدا، له‌م زیوانه‌دا بلاوبوونه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ و تاریکی رهخه‌ی ت.س. ئیلیه‌تی شاعیر و رهخه‌گری ئه‌مریکی دانیشتووی ئینگلستان به‌ ناوینیشانی (دارستانی پیروژ)^{۸۸}، که له‌ سالی ۱۹۲۰دا بلاوکرانه‌وه‌ کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌بوو.

رهخه‌ی نوێ له‌ ماوه‌ی یه‌ک دوو ده‌یه‌ ئه‌زموونکاری وه‌ها به‌هیز بوو که له‌ ده‌یه‌ی په‌نجای زایینیدا به‌ بالاده‌ستترین و چالاکترین شیوازی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی داده‌نرا، رهخه‌گرانی نوێ ئه‌ده‌بیان وه‌کو (نه‌ریت)یک و شیوه‌یه‌کی ئۆرگانیکی سه‌یرده‌کرد و له‌میانه‌ی به‌ها دانان بو‌ نه‌ریته‌ کلاسیکیه‌کان گرنگیه‌کی تایبه‌تیان به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی شیکاری و وردی ده‌ق ده‌دا^{۸۹}، کاری ئه‌وان پیکه‌وه‌به‌ستانیک بوو له‌ شیوازی فۆرمالیستی و هه‌ندیجار بونیادگه‌ری و هه‌ندیجاریش بالاده‌ستی و زالبوونی یه‌کیک له‌م دوانه‌ بوو، ئه‌وانه‌ که سه‌هرنجی خۆیان له‌ خودی به‌ره‌مه‌که‌ قوت ده‌کرده‌وه‌، خۆپاریزیان ده‌کرد له‌سه‌ر کارکردن له‌ ژبانی نووسه‌ر و میژووی سه‌رده‌مه‌که‌ی و ره‌هه‌نده‌ ئابوری و سیاسی یا کۆمه‌لایه‌تییه‌کان. گرنگی ئه‌م رهخه‌یه‌ له‌وه‌دا بوو که لانیکه‌م یه‌ک وه‌چه‌ی خویندکارانی خسته‌بوویه ژیر کاریگه‌ری میتۆدی خۆیه‌وه‌ و له‌ په‌روه‌رده‌کردنیان وه‌کو خوینه‌رانیکی ورد و پاشانیش رهخه‌گرانیکی ورد پۆلیکی به‌رچاوی هه‌بوو^{۹۰}.

رەخنەگرانى نوئى ھەرچەندە(دەقى ئەدەبىيان) كوردبووئە سەنتەر و تەوهرى لىكۆلئەنەوھى خۆيان و لە بابەتە دەقئاوئەزانیئەكاندا تا راددەئەك خۆپارئەزىيان دەكرد، بەلام ھەمدىسان چەند جىاوازیئەكیشیان لەگەل يەكدا ھەبوو، چونكە لەتەك خویندنەوھ و لىكۆلئەنەوھ وردى دەق ھەندىجار جەختیان لەسەر رەوشت و ھەندىجار لەسەر دەروونناسى و كۆمەلناسى يا ئەفسانەكان دەكردەوھ، ئەم ئاویتەئەبىئە بەو ھۆئە بوو كە چەند پەئوئەندىئەكە جۆراوئەوور لەلای رەخنەگرانى ئىنگلىزى و ئەمرىكى ھاتبووئە ناو رەخنەى نوئەوھ و لەراسئەتیدا بەرھەمى پىكەوھگرئەدان و ئاویتەبوونى بۆچوونى رەخنەگرانى ئەوروپا و ئەمرىكا بوو، رەخنەگرانىك، كە بەپىچەوانەى ھەندىك لە ھەولەكان ناتوانئەت بە سادەئەى لەئەكتر جىابكرئەوھ، چونكە رەخنەگرانى ئەمرىكى ئەم گرووپە لە نمونەئە كەسانى وەك ھىئەرى جىمىز ، ئەزرا پاوئەند ، تى ئىس ئىلئەت لە ئەمرىكاوھ بەرھەو ئىنگلئەرا كوچیان كوردبوو، لەكاتئەكدا كە رىچارى رەخنەگرى ناسراوى ئىنگلىزى و مامۆستای زانكۆى كامبرىج چەند دەئەئەكە تەمەنى لە زانكۆى ھارقاردى ئەمرىكى بەرئەكردبوو^{۹۱}.

له رهخه‌ی پراکتیکی ریچاردزه‌وه تا رهخه‌ی نوئی رانسۆم

کاتیک که ئای ئه‌ی ریچاردز بۆچوونه‌کانی خۆی له کتیبه‌کانی بنه‌ماکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی و رهخه‌ی پراکتیکی خسته‌پوو، وابه‌سته‌یی و په‌یوه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌و جوانیناسی و ده‌روونناسی بوو و هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ده‌دا بۆ لیکدانه‌وه و شرۆقه‌کاری ته‌رازووی راستی و دروستی داوه‌ریکردنی ئه‌ده‌بی و هه‌لسه‌نگانی به‌ره‌مه‌کان له پڕۆسه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیدا پێوه‌ر و مه‌رجه‌لیکی پراکتیکی بخاته‌پوو، ئه‌و له کامبریجا ده‌ستی برد بۆ جوړه لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تاقیگه‌یی، به‌مجۆره‌ی که ده‌قگه‌لی شیعی نه‌ناسراوی به‌خویندکاران ده‌دا و داوای لیده‌کردن به‌شیوه‌یه‌کی ئازادانه ئه‌م ده‌قانه‌ راقه‌ بکه‌ن. ریچاردز له‌داوای ئه‌وه به‌کوکردنه‌وه‌ی ئه‌م لیکۆلینه‌وه و ئه‌زموونانه توانی ئه‌و کیماسی و که‌موکوریانه‌ی که له رهخه‌ی خویندکارانی ناوبراودا هه‌بوون پۆلین بکا و بیانخاته ژیر تیشکی شیکردنه‌وه و شرۆقه‌کاری، ئه‌م کیماسیانه که ده‌وروبه‌ری ده‌په‌رگراف بوون هه‌ر له ناتینگه‌یشتنی دروست له ده‌ق تا هه‌ست و سۆزداری^{۹۲} و له رهخه‌ی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیبییه‌کانی له‌خۆ ده‌گرت و نیشانده‌ری نزمی و له‌خواره‌وه بوونی ئاستی ئه‌ده‌بی بوو له ئینگلته‌را دا و سه‌یر له‌وه بوو که ئه‌م خویندکارانه له ریزی باشتترین خویننه‌رانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیبییه‌کان هه‌ژمار ده‌کران، ریچاردز به‌یارمه‌تی کاریک که به‌ئامانجی چاکسازی فیرکاری ئه‌ده‌ب ئه‌نجامیدا کاریگه‌رییه‌کی

گرنگی له به‌رێدابرده‌ی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی نوێ هه‌بوو. کاری رێچارده‌ی که به‌هۆی خویندکاره‌کانی له‌وانه (ویلیام ئیمپسۆن)^{۹۳} به‌رده‌وامی پێدرا^{۹۴} له‌ته‌ک هه‌وله‌ زیره‌کانه‌کانی تی. ئیس ئیلیه‌ت بوونه‌ پێشینه‌گه‌لیک بۆ ده‌رکه‌وتنی جولانه‌وه‌یه‌کی نوێ له‌ رهخه‌دا که ئه‌م رهخه‌یان به‌ رهخه‌ی تازه‌ یا رهخه‌ی نوێ ناواناوه‌. شایه‌نی باسه‌ که پێگه‌ی ئیلیه‌ت له‌ رهخه‌ی نویدا ئا ئه‌و شوینه‌یه‌، که هه‌ندیجار به‌ باوکی رهخه‌ی نوێ ناوێریان کردووه‌.

جۆن کراو رانسۆم، که پاشخان و پالپشتیه‌کی له‌ رهخه‌گرانی پێش خۆی هه‌بوو به‌ رهخه‌گرته‌ن به‌رامبه‌ر هه‌مان ئه‌و که‌سانه‌ واته‌ ئای ئه‌ی رێچارده‌ی و تی ئیس ئیلیه‌ت و ئیمپسۆن و برۆنتییر سکالانامه‌ و مانیفیستیکی خسته‌پوو که نخۆی به‌ رهخه‌ی ئۆنتۆلۆژی (ontological critic) ناوی ده‌برد و ئه‌مه‌ش ده‌سپێکی ئه‌م جولانه‌وه‌یه‌ که به‌ رهخه‌ی نوێ ناوبانگی ده‌رکرد، بنچینه‌ی رهخه‌ی نوێ له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی ورد (close reading) و لیکۆلینه‌وه‌ی ورد و مایکروبیانه‌، یا لیکدانه‌وه‌ی ده‌قناسی به‌شه‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ بوو. ئه‌م شیوازه‌ کاری به‌ بیر و که‌سایه‌تی نووسه‌ر، یا شاعیر و لایه‌نه‌ ده‌قئاویزانیه‌کان و پێشینه‌ی بیروباوه‌ره‌کان و ده‌لاله‌ت و هۆکاره‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نه‌بوو، له‌ شیوازی ناوبراودا هه‌لسان به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ره‌هه‌نده‌ ئه‌ده‌بی و واتاناسیه‌کان که له‌ناو خوی به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌بوون گرنگیه‌کی تایبه‌تی پێده‌درا. له‌ته‌ک

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

رانسۆم پیۆیسته ئاماژه به ئالین ته‌یت (allen tate) و بلاکمۆر (blackmur) و کینس بروک (Kenneth bruke) و کلینیت برۆکس و رۆبیرت پین وارن (Robert Penn warren) بکه‌ین که له بلاوکردنه‌وه‌ی دیدگا نوێکاندا به‌شداریه‌کی زۆر و کاریگه‌ریان هه‌بوو.^{۹۰}

بنه‌ماکانی رهخه‌ی نوێ

رهخه‌ی نوێ له بنچینه و بنه‌ماکانی خۆیدا به سه‌ختی له رهخه‌ی فۆرمالیزم نزیک بوویه‌وه و تا ئه‌و شوینه‌ی که هه‌ندیجار ناوینیشانی (رهخه‌ی فۆرمالیست) ی له‌خۆی ده‌نا، کلینس برۆکس که یه‌کیکه له پیشه‌واکانی رهخه‌ له وتاریکدا به‌ناوینیشانی (رهخه‌گری فۆرمالیست) بۆچوونه‌کانی رهخه‌گرانی نوێ به‌م جووره ده‌خاته‌روو: ((هه‌وه‌لین سه‌رنجی رهخه‌گر له یه‌کیته‌ی ئۆرگانیکی به‌ره‌مه‌که‌یه، واته گشتگیریه‌کی یه‌کتا و یه‌کانه، که به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌ی هیناوه‌ته‌کایه‌وه، هه‌روه‌ها رهخه‌گر پیۆیسته باس له په‌یوه‌ندییه دژیه‌که‌کانی به‌شه‌کانی ناو ئه‌م گشته بکات که بوونه‌ته هۆی بونیاتنانی ئه‌م گشتگیریه)) له باوه‌ری ئه‌م رهخه‌گرانه‌دا- هاوشیۆه‌ی فۆرمالیسته‌کان هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی دواتر ده‌یبینین- فۆرم و ناوه‌رۆک له‌یه‌ک جیا‌ناکرینه‌وه. فۆرم هه‌مان ناوه‌رۆک و ناوه‌رۆک هه‌مان فۆرمه. رهخه‌گرانی نوێ له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا هه‌رگیز بانگه‌شه‌که‌ری ئه‌وه نه‌بوون، که رهخه‌کانیان تاکه ئامرازی درککردن و تیگه‌یشته‌نی به‌ره‌مه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌ده‌بییه‌کانه، ئه‌وان زۆر به واقیعیییانیانه‌وه بنچینه‌ی رهخه‌ی خۆیان له‌سه‌ر په‌تکردنه‌وه و نه‌ریکردنی په‌های نووسه‌ر بنیات نه‌ده‌نا، به‌لکو ئه‌م تیروانینه‌یان په‌تده‌کرده‌وه که نووسه‌ر تاکه سه‌رچاوه و تاکه داوه‌ریکاری واتا و چه‌مکی به‌ره‌مه‌که بیټ^{٩٦}، به‌ده‌ربرینیکی دیکه بیروکه‌ی سه‌ره‌کی و بنچینه‌یی له‌رهخه‌ی نویدا ئه‌وه بوو که واتای دهق له‌و سیسته‌مه وشه‌یی و وته‌یییه‌ی که له‌ناو هه‌مان ده‌قدایه وه‌رگیراوه.

له‌کو‌تاییدا ده‌توانریت بنه‌ماکانی (رهخه‌ی نوێ) به‌م جووره‌ی خواره‌وه کورت بکریته‌وه^{٩٧}:

به‌ره‌می ئه‌ده‌بی وه‌کو دیارده‌یه‌کی زه‌مه‌نی سه‌ربه‌خۆ و وه‌ستاو له‌سه‌ر خودی خۆی ته‌ماشای ده‌کریت.

له‌شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیدا پێویسته له‌بارکردنی په‌هه‌نده ژیاننامه‌بییه‌کانی نووسه‌ر و مه‌رج و هوکاره‌ کۆمه‌لایه‌تی و لایه‌نه‌ ده‌رووناسی و په‌وشتی یا میژوووییه‌کان بو سه‌ر به‌ره‌مه‌که خۆپاریزی بکریت و هه‌موو سه‌رنجه‌کان له‌سه‌ر خودی به‌ره‌مه‌که چربکریته‌وه.

لیکۆلینه‌وه‌ی دهق گرنگی به‌لایه‌نه‌ به‌شه‌کییه‌کان و شیکردنه‌وه‌ی وردی پێوه‌ندییه‌ پیکه‌وه‌به‌سه‌رتراوه‌کان و فراواتاییه‌کانی ناو په‌یکه‌ری پیکهاته‌کان (components) ی به‌ره‌مه‌که ده‌دات.

ره‌خنه‌ی نوێ له‌بنه‌ره‌تا شیکردنه‌وه‌یه‌کی وشه‌یه، به‌و واتایه‌ی که به‌ره‌می ئه‌ده‌بی وه‌کو شیوه‌یه‌کی زمان سه‌یری ده‌کریت که تایبه‌تمه‌ندی و خاسیه‌ته‌کانی له‌په‌یگه‌ی پووبه‌پووکردنه‌وه و به‌رامبه‌رکردنی له‌گه‌ل زمانی زانست، یا زمانی ئاخاوتن و خستنه‌پووی لۆژیکی و باو ده‌ناسریت. ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر بنه‌مای پامان و پاقه‌کاری واتایی و هه‌لسوکه‌وت و کرداره‌ دژیه‌که‌کانی وشه‌کان و بارودۆخه‌کانی ده‌ربهرین و په‌مزه‌کانی ناو ده‌ق بنیات ده‌نریت.

له‌ ره‌خنه‌ی نویدا جیاوازی ژانره‌ ئه‌ده‌بیه‌کان پۆلیکی بنچینه‌یی گرنگ ناگیریت، به‌لکو له‌ هه‌ر به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پیکرا چ له‌ لیریکی و گیرانه‌وه‌یی یا دراماتیکیدا وینه و په‌مزه‌کانی ناو ده‌ق و پیوه‌ندییه‌کانی وشه‌کان و پازاندنه‌وه و دیکۆرکاری و پیوه‌ندییه‌ جوانیناسیه‌کان، که پیگه‌یه‌کی یه‌کلاییکه‌ره‌وه و دیاریکه‌ریان هه‌یه^{۹۸}.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی پینجه‌م

1-Barlakhoi

۲- النقد الادبی الحديث، غنيمي هلال، دارالعودة، بيروت ۱۹۸۷، ص ۲۸.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۹.

4-A Short History of Literary Criticism, by Vernon Hall, London
1963, p.1.

5-Ion.

۶- پروانه: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۲۸۱، ۲۸۲.

7- A Short History of Literary Criticism, p.2.

۸- بۆ زانیاری زیاتر پروانه: مبحث «تفکر یونانی»، میرمحمد شریف، ترجمه
جلال الدین مجتبوی، از کتاب تاریخ فلسفه در اسلام، م.م. شریف، مرکز نشر
دانشگاهی، تهران ۱۳۶۴، ج ۱، ص ۲۲.

۹- بۆ زیاتر شاره‌زایی پروانه:

-Cruh, G.M.A. Plato's Thought, London, 1935.

-Shorey, Paul. What Plato Said. Chicago, 1933.

-Taylor, A.E. Plato, London, 1920.

۱۰- کتیبی (وتاریژی) به ته‌واوی به ده‌ست ئیمه‌ گه‌یشتوو، به‌لام نیوه‌ی

زیاتری کتیبی (هونه‌ری شیعر) له‌ناوچوو. ئەم دوو کتیبه‌ بۆ یه‌که‌مجار له‌

لایهن (متی بن یونس) له‌ زمانی سریانییه‌وه‌ بۆ عه‌ره‌بی وه‌رگێردراوه‌.

11-De Paribus Animalium.

12-Metrical.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

۱۳- گرایشهای فلسفی در نقد ادبی، سعید عدنان، ترجمه نصرالله امامی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ۱۳۷۶، ص ۳-۷.

14-Harmony.

۱۵- ارسطو و فن شعر، ص ۱۱۳. ده‌بی سهرنجی نه‌وه بده‌ین، که ئیفلاتون هه‌ردوو بنه‌مای کیش و سهروا به زیانبه‌خش داده‌نیت و پییوایه ده‌بنه هوی نابووتکردنی لایه‌نه باشه‌کانی ژیاری ومه‌ده‌نیه‌ت. نه‌رستو بو ره‌تکرده‌وه‌ی نه‌و بابه‌ته له‌باتی نه‌وه‌ی راسته‌وخو رووبه رووی ئیفلاتون بیته‌وه له دووتوی باسیکا نه‌وه ده‌خاته‌روو، که شیعر له‌سهر لاساییکرده‌وه دامه‌زراوه. لاساییکرده‌وه‌و ریتم یان کیش و ئاوازه به‌لای مروّقه‌وه ئاساییه ومروّف‌ه‌زی پیده‌کات. نه‌رستو له لایه‌کی دیکه‌وه لاساییکرده‌وه به هوکاریک بو فیروون و وه‌رگرتنی زانیاری داده‌نی.

16-Logical form.

17- A Short History of Literary Criticism, p.7-8.

18-ibid,8.

۱۹- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۲۷۹.

۲۰- هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان لاپه‌ره.

۲۱- بو زانیاری زیاتر بروانه:

-By Water, Ingram: Aristotle, On The Art of Poetry, Oxford 1909.

- Cooper, Lane: The Poetic of Aristotle, Boston, 1923.

- ارسطو و فن شعر، عبدالحسین زرین کوب، امیرکبیر، تهران ۱۳۵۷.

-Stac, W.T: A Critical History of Greek Philosophy, 1956.

۲۲- بروانه: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۳۱۳.

۲۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۳۱۶-۳۱۷.

24-Cicero, Marcus Tullius (106-43 B.C)

۲۵- نقد ادبی، زرینکوب، ج ۱، ص ۳۱۷-۳۱۹.

26-On the Art of Poetry.

۲۷-دہ بی نئوہ لہ بہرچاو بگیری، کہ نئرسٹویش فیربوون و فیرکاری بہ
یہ کی لہ سوود و دہسکہ و تہ کانی شاعیری دہزانی وئیفلاتونیش لہ م
رووہوہ پیوایہ، کہ رہنگہ شاعیران بنہ ہوکاری پەروردهیہ کی خراپ
وگوناہباریان دہکات، بہ لام بابہ تی چیژ مہسہ لہ یہ کی تازہیہ و هوّراس
وروژاندوویہ تی. پروانہ:

A Short History of Literary Criticism, p.13-15.

28-An Introduction to Literary Criticism, p.25.

29-ibid, p.26.

بو زانیاری زیاتر لہ بارہی (هوّراس) ہوہ پروانہ:

- Blackeney, E.H. Horace on the Art of the Poetry. London, 1928.

- Cook, A.S. The Art Of Poetry. New York, 1926.

- Wilkinson. L.P. Horace and His lyric Poetry. Cambridge, 1946.

۳۰- پروانہ: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۲، ص ۳۰۴-۳۰۵.

۳۱- ہمان سہرچاوہ، ج ۲، ص ۳۰۶.

۳۲- ہمان سہرچاوہ، ج ۲، ص ۳۰۷.

33- Longinius, Dionysious Cassius.

34- On the Sublime.

35- An Introduction to Literary Criticism, p 26.

۳۶- نقد ادبی، زرینکوب، ج ۱، ص ۳۰۹-۳۱۰.

۳۷- ہمان سہرچاوہ، ج ۱، ص ۳۱۲.

38- An Introduction to Literary Criticism, p. 27.

39- Organic unin

40- ibid, p. 28.

۴۱- پروانہ: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۳۱۱.

42- An Introduction to Literary Criticism, p. 28.

بۆ زانیاری زیاتر دربارهی لۆنگینوس پروانه:

- Henn, I.R. Longinus and English Criticism, Cambridge, 1934.
- Henn, TR. On the Sublime, Tr. by W.H. Fyfe. New York, 1927.
- Monk, S.H. The Sublime: A Study of Critical Theories in Eighteenth century, England, New York, 1932.
- Roberts, W.R. Longinus on the Sublime, Cambridge, 1935.

۴۳- دیاره ریئیسانس سه‌ره‌تا له ئیتالیا و دواتر له ئینگلستان و فرهنسا
ده‌رکه‌وت.

44) An Introduction to Literary Criticism, p. 29.

45) A Short History of Literary Criticism, p. 21.

46) Humanism

۴۷- پروانه: مکتبه‌های ادبی، رضا سیدحسینی، چاپ دوم، انتشارات کتاب
زمان، تهران، ۱۳۶۵، ج ۱، ص ۴۴-۴۵.

48) A Short History of Literary Criticism, p. 70-71.

۴۹- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۲، ص ۴۲۰.

۵۰- النقد الادبی، احمد امین، ی ۲۹۵-۲۹۶.

۵۱- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۲، ص ۴۵۵.

زاراوه‌ی رۆمانتیزم له رووی ده‌ربرینه‌وه له وشه‌ی رۆمانتیسیزم
Romanticisme ی فرهنسی و رۆمانسیزم Romanticism ی به‌ربلاوتره بۆیه
ئه‌وه‌مان به‌کاره‌یناوه.

۵۲- هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان لاپه‌ره.

53) Naturalism

54) Realism

۵۵- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۲، ص ۲۵۶.

۵۶- مکتبه‌های ادبی، ج ۱، ص ۱۴۳.

۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۲۲۹.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

۵۸- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۲۳۰. له‌سه‌ر بنچینه‌ی تیروانینیکی هه‌له، ناتورالیسم له ولاتی ئیمه به ریباریزیکی وه‌ها ناسراوه، که ته‌نیا وه‌سفی جوانیی سروشت ده‌گریته‌وه‌و ناشیرینییه‌کان نا دیده ده‌گریته‌یروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ص ۲۲۹.

59) Positivism.

60) Parnassus.

۶۱- مکتبهای ادبی، ج ۲، ص ۳۰۵.

۶۲ و ۶۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۲، ص ۳۲۳- ۳۲۴.

64) Sainte Beuve (1804-1869)

۶۵- نقد ادبی زرین کوب، ج ۲، ص ۴۶۰

66) A Short History of Literary Criticism, p. 99-100

67) Hippolyte Adophe taine (1828-1893).

68) A Short History of Literary Criticism, p1, 109.

69) Ferdinand Brunetiere (1849-1906).

۷۰- پروانه: نقد ادبی زرین کوب، ج ۲، ص ۲۶۵.

71) W.Wordsworth (1770-1850).

72) Coleridge (1772-1834)

73) Lyrical; Ballads. First included in the second edition of 1800 revised with an Appendix, 1802.

74) A Short History of Literary Criticism, p. 79.

75) An Introduction to Literary Criticism, p. 54.

76) Organic unity.

77) Self Justifying.

78) Self difining.

۷۹- رک: نقد ادبی، زرین کوب، ج ۲، ص ۴۹۲.

80) Matthew Arnold (1822-1888).

۸۱- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۲، ص ۵۰۲.

۸۲- النقد الادبی، احمد امین، ص ۲۸۷.

83) Concept of Criticism, Rene Wellek, London 1971, p. 344.

84) ibid,p. 344.

۸۵- تاریخچه نقد ادبی، هال، ص ۲۰۷.

86) the Principles of Literary Criticism.

87) Pratical Criticism.

88) Sacred wood.

۸۹- رک: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۹۴-۹۵.

۹۰- بروانه هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان نه‌ و لاپه‌رانه.

۹۱- بروانه:تاریخ نقد جدید،ص ۲۸.

92) Sentimentality

93) William Empson

94) An Introduction to Literary Criticism, p. 69.

95) Cuddon, "New Criticism", p. 422.

96) Critical theory and Practice, p. 222

۹۷- ئەم خالەیه‌ و‌ا ده‌کات، که ره‌خنه‌ی نوێ زۆر زۆر له ره‌خنه‌ی
فۆرمالیستی نزیک بێته‌وه‌.

98) - Critical Theory and Practice, p.222.

- A dictionary of Literary Terms, Cuddon, p. 422.

- A Glassory of Literary Term, Abrams, p.246-8.

هه‌روه‌ها: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۹۴.

فەسلی شەشەم

ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان، یا ره‌خه‌ی ده‌قناسی

ناساندنیکی گشتی

ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کان دوو زاراوه‌ی ئاشنان، زۆربه‌ی کات وه‌کو هاوواتای یه‌کتر به‌کار ده‌هێنرین و له‌راستیدا کارکردنیکی هاوشیۆه‌ی یه‌کیان هه‌یه، به‌لام له‌نیۆ نووسه‌ره ته‌قلیدییه‌کان زاراوی (نساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان) شتیکی باوتره‌!

ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان شاره‌زایی و کارامه‌یییه‌که بو‌ ئاشکراکردنی ئه‌و هه‌لانه‌ی که له ده‌قدا هه‌ن و هونه‌ری هه‌ینانه‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و هه‌لانه‌یه‌، ئه‌م شیۆازه‌ی ره‌خه‌ به‌ ئامانجی گه‌یاندنی ده‌ق به‌ره‌و دروستی و ره‌سه‌نایه‌تی سه‌ره‌تایی خۆی سوودی لی وهرده‌گیریت و ده‌کریت له‌ چه‌ند بارودۆخیکی فراوانتر له‌وه، که ته‌نیا نوسخه‌یه‌ک له ده‌قه‌که بوونی هه‌بییت، یا چه‌ندن نوسخه و چاپکراویکی زۆری به‌ره‌مه‌که بوونی هه‌بییت به‌کار به‌هێنریت.

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ره‌خنه‌ی ده‌قه‌کان که پیشی ده‌لین ره‌خنه‌ی ده‌قناسی^۳ یا ره‌خنه‌ی ده‌قی، ویرای ئه‌وه‌ی که بنه‌ما و ده‌سپیکیکه بو شیوازه‌کانی دیکه‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی، به پراکتیتترین و پته‌وترین تیروانینیش له ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیدا هه‌ژمار ده‌کریت^۴.

کاتیک که ره‌خنه‌ی ده‌قه‌کان له‌سه‌ر شکی ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان ده‌رده‌که‌ویت ره‌خنه‌گر هه‌ولده‌دات به‌سه‌ر وهرگرتن له و نوسخانه‌ی که هه‌ن و به‌یارمه‌تی سه‌رچاوه‌گه‌لی دیکه هه‌له و په‌له و کیماسییه‌کانی ده‌ق راست بکاته‌وه و چاکیان بکاته‌وه و به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه ره‌سه‌نه‌ی که له‌ژیر ده‌ستی نووسه‌ر یا خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که هاتۆته ده‌روه بگه‌یه‌نیت، یا لانیکه‌م نزیکه بکاته‌وه له شیوه ره‌سه‌نه‌که‌ی خۆی.

ره‌خنه‌ی ده‌قه‌کان و به‌ره‌مه‌هاوچه‌رخه‌کان

ره‌خنه‌ی ده‌قه‌کان به‌په‌چه‌وانه‌ی بوچوونه‌کان ته‌نیا به‌ره‌مه‌که‌ون و ده‌ست‌نووسه‌کان ناگریته‌وه، به‌لکو ده‌کریت له‌باره‌ی ده‌قه‌هاوچه‌رخ و به‌ره‌مه‌هاوچه‌رخه‌کانیش جووره ره‌خنه‌یه‌کی راست و شیواو بیته، چونکه هه‌ر به‌ره‌مه‌میکه ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخ ده‌کریت به‌هۆی چه‌ند هۆکاریکه‌وه لایدابیته له‌وه‌ی که نووسه‌ر مه‌به‌ست و مه‌رامی لی بووه، له ده‌قی ده‌ست‌نووسدا ده‌شی وشه‌یه‌ک سه‌رابیته‌وه یا به‌رینووسی هه‌له نووسرا بیته و هه‌مان ئه‌م هه‌له‌یه‌ش که وتیبیته ناو ده‌قه‌که‌وه و

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئاشکرایه که وازهینان و په‌راویزخسنی ئه‌م کیماسییانه ده‌بیته هوی
ئه‌وه‌ی که ده‌قه‌که به شیوه‌یه‌کی هه‌له‌دار بلاوبیته‌وه.^۵

هه‌ندیجار چاپه جوراوجۆره‌کانی به‌ره‌مه‌یک که کاتیکی زۆر به‌سه‌ر
هه‌وه‌لین بلاوبونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که تینه‌په‌ریوه جیاوازیگه‌لیکی زۆر
له‌رووی وشه و ته‌نانه‌ت ده‌ربرینه‌کانیش نیشان ده‌دات و ئه‌م
جیاوازییانه به هه‌ر هۆیه‌ک بیته پێویستی به به‌دواداچوون و
لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌قناسی هه‌یه.^۶ ره‌خنه و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه نوێکان
هه‌ندیجار به‌شیوه‌ی پیدابوونه‌وه و به‌ئاگاداری و داوای خاوه‌ن
به‌ره‌مه‌که ده‌کریت و ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی بو به‌ها و مانه‌وه‌ی ده‌قه‌که
شتیکی گرنگ و پێویسته.^۷

هه‌ر چۆنیک بیته، ئه‌گه‌رچی راستکردنه‌وه و پیدابوونه‌وه‌ی ده‌قه
چاپکراوه‌کان تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر له ده‌قه ده‌سنووسه‌کان ئاسانتره،
به‌لام ده‌قه چاپکراوه‌کانیش ده‌کریت له هه‌ندیگ لایه‌ندا به ئه‌ندازه‌ی
ده‌قه به‌ده‌ست نووسراوه‌کان له‌رووی دانانه‌وه و نووسینه‌وه‌ی
دروستی وشه‌کان یا ده‌ربرینه‌کان کیشه دروستکه‌ر بن.

کورتە میژوو و پیشینه‌یه‌کی ره‌خنه و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان

ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان له میژووی لیکۆلینه‌وه ئه‌ده‌بییه‌کاندا پیشینه‌یه‌کی
یه‌جگار کۆنی هه‌یه و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سه‌رده‌مانی به‌ر له له‌دایکبوونی
مه‌سیح و له‌نیو یۆنانییه‌ کۆنه‌کاندا چالاکییه‌کی ناسراو و باو بووه.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ساغکردنه‌وه و رهخه‌ی دهقه‌کان له‌نیو زانایانی نه‌سکه‌نده‌رییه به ته‌وه‌ریکی لیکۆلینه‌وه نه‌ده‌بییه‌کان هه‌ژمار ده‌کرا، چونکه نوسخه‌گه‌لیکی زۆری به‌ره‌مه زانستی و نه‌ده‌بییه‌کان، که له کتیبخانه‌کانی نه‌سکه‌نده‌رییه ده‌پاریزران بو ده‌ست گه‌یشتن به ده‌قیکی پالفته و مشتوما‌لکراو ده‌خرانه ژیر لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی ره‌خه‌گرانه و نه‌مینداره کارامه‌کانی نه‌م کتیبخانه‌انه که باناوبانگترینیان(نه‌ریسه‌تۆخان)ی^۸ خه‌لکی(بیزانس)^۹ بووه به راستکردنه‌وه و مشت و مالکردنی شیعره‌کانی هۆمیر له‌وانه(نه‌لیاده و ئۆدیسای) و به‌ره‌می ته‌واوی نووسه‌رانی یۆنانی هه‌لساوان^{۱۰}.

باوانی کلێسا پاشتر سوودیان له زۆریک له ته‌کنیکه‌کانی ره‌خه‌ی ده‌قی له‌سه‌ر شیوازی به‌کاربردنه‌کانی نه‌دیسانی یۆنانی و نه‌سکه‌نده‌ری وه‌رگرت و به جیبه‌جیکردن‌یان له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی کتیبه‌کانی په‌یمانی کۆن و په‌یمانی نوی(ته‌ورات و ئینجیل) هه‌لسان به راستکردنه‌وه‌یه‌کی ره‌خه‌گرانه‌ی کتیبی پیروژ.

له ده‌وروبه‌ری سه‌ده‌ی چواره‌می زایینیدا ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان به ته‌واوه‌تی جیگیر و فراوان بوو، تائه‌وه‌ی که (سانت ئۆگستین)^{۱۱} یش نه‌و توانا و ده‌رفه‌ته‌ی به‌ده‌سته‌ینا که بابه‌ته‌کانی وابه‌سته به ره‌خه‌ی ده‌قی بخاته ژیر تیشکی تیرامان و هه‌لسه‌نگاندن.

که‌له‌پوری لیکۆلینه‌وه ده‌قناسییه‌کان پاشتر له سه‌ده‌کانی ناوه‌پاسه‌تیشدا به‌رده‌وامی هه‌بوو و به‌هیز بوو و له قوناغه‌کانی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

دواتریش سه‌رده‌میک به‌هۆی کیشکردنه تایبه‌تییه‌کانی خۆی سه‌رنجی هه‌ندیک له شاعیر و نووسه‌رانی گه‌وره‌شی به‌ره‌و پووی خۆی راکیشا بو نمونه (میلتون)ی شاعیری ناسراوی ئینگلیزی له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و دۆکیۆمینت و نووسراوانه‌ی که هه‌بوون چهند تیرامانیکی له ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان هه‌بووه و گرنگترین کاری ئه‌و بریتییه له په‌راویزنووسی و ساغکردنه‌وه و پیدانچوونه‌وه به‌سه‌ر ده‌قه تراژیدییه‌کانی (ئورۆپیدس)ی شانۆنامه‌نووسی کۆنی یونانی. ئه‌م په‌راویزنووسییه پیکرا چاکسازی له وشه‌کان و جیگۆرکی و شه‌ و ده‌ربهرینه‌کان و خالبه‌ندی و هه‌ندیک له پیش‌نیازه ده‌قناسییه‌کان ده‌گریته‌خۆی^{۱۲}، شایه‌نی گوته ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان به‌شیوه زانستی و نوێکه‌ی خۆی له سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌می زاینییه‌وه له‌نیو ئه‌وروپییه‌کاندا بووه شتیکی باو.

ره‌خه‌ و راس‌تکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان له کلتوری ئیسلامیشدا پیشینه‌یه‌کی دیرینی هه‌یه و وا ده‌رده‌که‌ویت که له سه‌ده‌ی سییه‌م به‌دواوه بره‌ویکی چاکی په‌یدا کردووه. یه‌کیک له کۆنترین ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی که له ده‌قه ئیسلامییه‌کاندا خراوته به‌ره‌خه‌ و ساغکردنه‌وه کتیبی (المجسطی)^{۱۳}یه، که (سه‌ل بن ره‌ببان ته‌به‌ری)ی خه‌لکی (مه‌رو) بو عه‌ره‌بی وه‌ریگێرا و هه‌ججاج بن یوسف مطرحاسب له ده‌وره‌به‌ری سالی ۲۱۱کۆچی - هه‌یقی تیراما و چاکسازی تیدا کرد و پاشان (حنین بن اسحاق) و دوا‌ی ئه‌ویش (محمد التبان) = له ۳۱۶ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

کۆچی - هه‌یقی مردوو (راس‌تکردنه‌وه و پاک‌سازییان بۆ هه‌مان وه‌رگێران کرد^{۱۴}).

پێشینه‌ی رهخه‌ و راس‌تکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان بۆ چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر ده‌گه‌رپه‌وه، یه‌کیک له‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ ده‌ستی بۆ ئه‌م جو‌ره‌ کاره‌ بردوو سه‌نایی غه‌زنه‌ویی شاعیری ناوداری ئێرانییه، که‌ دیوانی (مه‌سه‌ود سه‌عدی ساغکردۆته‌وه^{۱۵}).

وا ده‌رده‌که‌ویت که‌ رهخه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌ فارسییه‌کان له‌ سه‌ده‌ی نۆیه‌م به‌دواوه‌ بره‌ویکی زیاتری په‌یداکردوو، یه‌کیک له‌ به‌ره‌مانه‌ی که‌ له‌ ده‌وروبه‌ری هه‌مان سه‌رده‌م به‌ به‌رامبه‌رکردنی چه‌ند نوسخه‌یه‌کی کۆن ساغکرایه‌وه‌ شانامه‌ی باینسقه‌رییه، که‌ خاوه‌ن ناوبانگیکی زۆره^{۱۶}، له‌پاش ئه‌وه‌ له‌ سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا به‌ره‌مگه‌لیی وه‌ک دیوانی حافظ و مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی و خه‌مه‌سه‌ی نیزامی خرا‌نه‌ به‌ر رهخه‌ و ساغکردنه‌وه^{۱۷}.

له‌ سه‌ده‌کانی یازده‌یه‌م تا سێزده‌یه‌می کۆچی نیمچه‌ قاره‌ی هیند به‌ یه‌کیک له‌ ناوه‌نده‌ گرنه‌گه‌کانی راس‌تکردنه‌وه‌ ده‌قه‌ فارسییه‌کان هه‌ژمار ده‌کرا و به‌ره‌مگه‌لیکی زۆر له‌رپه‌گه‌ی ئه‌دیب و شیکه‌ره‌وه‌کانی ئه‌و وڵاته‌ رهخه‌کاری و ساغکردنه‌وه‌ی بۆ کرا. له‌م قو‌ناغه‌دا له‌ نیمچه‌ قاره‌ی هیند چه‌ند ئه‌دیبیک پێیان نایه‌ ناو مه‌یدانی رهخه‌کاری ده‌قه‌کانه‌وه، که‌ به‌شی زۆری ته‌مه‌نیان له‌م پێناوه‌دا سه‌رف کرد بۆ نموونه‌ عه‌بدولله‌تیی عه‌بباسی (له‌ ۱۰۴۸ یا ۱۰۴۹ی کۆچی - هه‌یقی

مردوووه) حه‌دیه‌ی حه‌قیقی سه‌نایی له‌سه‌ر بنه‌مای چه‌ندین نووسخه‌ ساغ کرده‌وه و ئاماده‌کرد و نوسخه‌یه‌کی مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی له‌سه‌ر بنه‌مای زیاتر له‌ حه‌فتا نوسخه‌ی ده‌ستنووس هینایه‌کایه‌وه^{۱۸}، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا ئه‌وه‌ی جیگه‌ی باسه‌ ئه‌وه‌یه، که ره‌خه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی پێشینان بو ده‌قه‌کانی پێشوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که له‌ ته‌کنیکی زانستی و ره‌خه‌کاری ئاگادار نه‌بوون و زۆربه‌ی کات شاره‌زاییان له‌ قوناغه زانستییه‌کانی نوسخه‌ناسی نه‌بووه، بۆیه پرن له‌ کیماسی و نادرستی و زیاده‌خسته‌سه‌ره بیسوود و پاش و پیش کردنه ناپه‌سه‌نده‌کان له دیر^۴ و ده‌ربینه‌کاندا^{۱۹}.

ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه فارسییه‌کان به‌شیوازه زانستی و نویکه‌ی خۆیه‌وه له‌سه‌رده‌می بلاوکردنه‌وه‌ی نوسخه‌ ده‌ستنووسه فارسییه‌کان له هیندستان له ریگه‌ی رۆژه‌لاتناسه‌کانه‌وه ده‌ستی پیکرد و یه‌کیک له هه‌وه‌لین ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی، که به‌م شیوازه ساغکرایه‌وه و چاپکرا گولستانی سه‌عدی بوو، که له‌سه‌ر بنه‌مای نوسخه‌یه‌ک، که وا ده‌رده‌که‌ویت به‌یه‌ک ئه‌لقه‌ و پیناو ده‌گاته‌وه نوسخه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی خۆی به‌ کوششی (ا.سپرینگر=A.sprenger) له‌ سالی ۱۸۵۲ی زایینی له‌ کالکۆتا بلاوکرایه‌وه.

^۴: له ده‌قه‌که‌دا نووسراوه ادبیات، که به‌ واتای ئه‌ده‌ب دیت، به‌لام پیده‌چیت مه‌به‌ستی نووسهر (ابیات)بیت، که به‌واتای دیره‌کان دیت و ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل کۆنتیکستی رسته‌که‌دا گونجاوتره بۆیه ده‌شی ئه‌مه هه‌له‌ی تایپ بیت.و.

له سه‌ده‌ی ئه‌م‌پ‌رۆماندا مامۆستایانی هه‌میشه له‌یادی وه‌ک عه‌لامه‌ قه‌زوینی و مامۆستا عه‌بباس ئیقبال ئاشتیانی یه‌که‌مین که‌سانیک بوون، که ده‌ستیان بۆ ره‌خه‌ و راس‌تکردنه‌وه‌ی ره‌خه‌گرانه‌ی ده‌قه‌کان له‌ ئیراندا برد ، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ لیکۆله‌ر و مامۆستایانی دیکه‌ی وه‌ک خوالیخۆش‌بوو به‌دی‌عولزه‌مان فروزانفه‌ر و سه‌ه‌ید موحه‌مه‌د مشکوه و جه‌لاله‌ددینی هوما‌ییش له‌م پیناوه‌دا کۆششیک‌ی زۆریان کردوه‌ و ره‌خه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان به‌ شیوازه‌ نویکه‌ی قه‌رزارباری هه‌وله‌کانی ئه‌وانه^{٢٠}، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌دا هیشتا بۆ گه‌یشتن به‌ قوناغه‌کانی پیگه‌شتن و که‌مال له‌ ره‌خه‌ی ده‌قه‌کانی فارسیدا ریگه‌یه‌کی دریژ له‌ به‌رده‌ممان دایه‌.

گرنگی و پیوستی ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان

گشت تیوریستانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌م خاله‌دا کۆکن که‌ هه‌ر جووره‌ ره‌خه‌کاریه‌ک له‌ ده‌قه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا وابه‌سته‌یه‌ به‌ بوونی ده‌قیکی دروست و باوه‌رپیکراو، چونکه‌ ره‌خه‌گر ده‌بیت دلنایایی و متمانه‌ به‌ده‌ست به‌ینیت له‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌مان ئه‌و به‌ره‌مه‌ ده‌کۆلیته‌وه‌ که‌ له‌ ئه‌سلدا له‌ژیر ده‌ستی خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که‌، واته‌ شاعیر یا نووسه‌ر هاتۆته‌ده‌ره‌وه‌، ئه‌و پیوستیه‌ی که‌ وتمان له‌باره‌ی به‌ره‌مه‌ چاپکراو و نویکانیش هه‌ر راسته‌، به‌لام له‌باره‌ی ده‌قه‌ کلاسیکیه‌کان شتیکی خۆ لی لانه‌دراوه‌، چونکه‌ ده‌قه‌کانی پیشینان به‌هۆی به‌به‌رزدانان، یا هه‌له‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی نووسه‌ر و نووسخه‌نووسه‌کانه‌وه‌ زۆربه‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

کات دوچاری ده‌ست تیۆه‌ردانیکی ناھۆشیارانه بوونه‌ته‌وه، ده‌ست تیۆه‌ردانیکی که هه‌ندیجار راسته‌وخۆ ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کانی خراپ کردووه و وایلیکردووه که شیاوی سودلیۆه‌رگرتن نه‌بیّت.

به‌ده‌برینیکی دیکه‌گرنگی ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان، کاتیکی زیاتر هه‌ستی پیده‌کریت که ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی پووبه‌پووی چه‌ند دیرپکی شیواو و بی‌واتا و کیش و سه‌روای عه‌یبدار و وشه و ده‌برینه ده‌س‌کاریکراوه‌کان ده‌بیته‌وه^{۲۲} و سه‌رنجام کاره‌که‌ی ئه‌وه‌به‌هۆی شیواوی ده‌قه‌که ده‌وه‌ستیّت و هه‌ر جوّره‌چالاکییه‌کی ره‌خه‌گرانه‌ی وابه‌سته‌پیی ده‌گه‌رپته‌وه‌بوئه‌وه‌ی، که بو به‌رده‌وامیدان به‌کاره‌که ده‌قیکی چاککراو و پاکتاوکراوی له‌به‌ر ده‌ست بیّت و به‌م هۆیه‌وه‌یه که ده‌گوتریت: ره‌خه‌گری ده‌قی (= ده‌قناسی) هه‌وه‌لین که‌سیکه له‌کوّمه‌لی ره‌خه‌گران که جه‌سته‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بی بو توپکارییه‌کی زیاتر ئاماده‌ده‌کات.^{۲۳} بو نموونه‌نوسخه‌جوّراو‌جوّره‌کانی دیوانی حافظ له‌ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌دا به‌چه‌ند هۆکاریکی جوّراو‌جوّره‌که لیکۆلینه‌وه و به‌دواداچوونیان له‌ده‌ره‌وه‌ی سنوری کاره‌که‌ی ئیمه‌دایه دوچاری چه‌ند که‌موکورتی و گيروگرفتیک بوونه‌ته‌وه، که ده‌شیت گشتیان له‌م حه‌وت خاله‌ی خواره‌وه‌دا ده‌ست نیشان بکه‌ین:

- هه‌ندی له‌نوسخه‌کان غه‌زه‌له‌ساخته‌کان له‌خۆده‌گرن.
- هه‌ندیکی له‌نوسخه‌کان غه‌زه‌له‌ره‌سه‌ن و ئورژیناله‌کانیان تیدا نییه.

- هه‌ندی‌ک له غه‌زه‌له ره‌سه‌نه‌کان چه‌ند به‌یتی‌کی ساخته له‌خۆ ده‌گرن.
- هه‌ندی‌ک له غه‌زه‌له ره‌سه‌نه‌کان به‌شیک له به‌یته ره‌سه‌نه‌کانیان تیدانییه.
- له زۆری‌ک له غه‌زه‌له ره‌سه‌نه‌کاندا ریزکردنی دیره‌کان شیوه‌یه‌کی شیواوی هه‌یه.
- دانان و ریزکردنی وشه‌کان له زۆری‌ک له به‌یته ره‌سه‌نه‌کان هه‌له‌یه یا ده‌سکاریکراوه.
- هه‌ندی‌ک له شیعره ره‌سه‌نه‌کان ، که سه‌ربه‌خۆن(به‌تایبه‌ت مه‌سه‌نه‌وییه هاوکیشه‌کان) به‌شیوه‌یه‌کی هه‌له له‌گه‌ل یه‌کتر تیکه‌ل‌کراون و له‌سه‌ر شیوه‌ی تاکه‌شیعری‌ک دانراون و مامه‌له‌یان له‌گه‌ل کراوه^{٢٤}.
- ئاشکرایه که سه‌ره‌پای ئه‌م کیماسیانه هه‌ر جووره ره‌خه‌یه‌ک له دیوانی حافظدا پێویستی به‌هه‌ولیکه بو ده‌ست‌گه‌یشتن به ده‌قیکی راستکراوه‌ی پته‌و و ره‌سه‌ن.
- ره‌خه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان له‌گه‌ل ئه‌و پێگه دیار و تایبه‌ته‌ی خۆی و ئه‌و هه‌موو ورده‌کاری و گرنگییه‌ی که تیدایه، نابیت وه‌کو دوا ئامانج سه‌یری بکری‌ت و به‌سه‌ر ره‌هه‌نده‌کانی دیکه‌ی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی بار بکری‌ت و سه‌پینری‌ت، چونکه ده‌شی ده‌قناسان ده‌قی ئه‌ده‌بی به‌ تیزبینیه تایبه‌ت و هوشمه‌ندانه‌کانی خۆیان بخه‌نه ژیر

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

تیشکی لیکۆلینه‌وه و پشکنین، له‌کاتی‌کدا ئاور له رهه‌نده هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌کان، یا میژوو‌ییه‌کانی به‌ره‌مه‌که نه‌ده‌نه‌وه و چالاکییه ره‌خه‌یه‌کانیان له‌چوار‌چۆیه‌ی ره‌خه‌ی ده‌قه‌کاندا نه‌چیته‌ده‌ره‌وه^{۲۰}.

گۆر‌ان‌کاری و ساخته‌کاری له ده‌قه‌کاندا

ئه‌و ئه‌ره‌که سه‌ره‌کییه‌ی ره‌خه‌ی ده‌قناسی له‌خۆی ده‌گریت هینانه‌ده‌ره‌وه و چاک‌سازیکردن و راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و گۆر‌ان‌کارییه‌یه که به‌پیی رۆژگار یا به‌هۆکاری رۆداوه‌کان و لایه‌نه تایبه‌ته‌کانه‌وه دیته‌ناو ده‌قه‌کان و به‌م هۆیه‌وه ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل ره‌هه‌ند و لایه‌نه‌کانی ئه‌م گۆر‌ان‌کاری و لادانانه له‌پیش چوونه‌ناو لیکۆلینه‌وه ده‌رباره‌ی شیواز و ته‌کنیکی ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان شتیکی گرنگه‌.

میراته ئه‌ده‌بییه‌ کۆنه‌کان هه‌ر له به‌ره‌مه‌ په‌خشانییه جۆراوجۆره‌کان تا دیوانه‌کانی شاعیران زۆربه‌ی کات به‌هۆی لاوازی ئاستی هۆشیاری نووسه‌ران یا هۆکارگه‌لیکی دیکه که دین، دو‌چاری چه‌ند لادان و گۆر‌ان‌کارییه‌ک، یا زیاده‌خسته‌سه‌ریک هاتوون که بنه‌برکردن و چاککردن‌یان پێویستی به‌ ئاگایی و وردبینی و هه‌ولێکی جیددیانه هه‌یه. ئه‌و گيروگرفتانه‌ی که له‌سه‌ر شیوه‌ی ده‌ست تیوه‌ردان یا هه‌له‌ی نووسه‌ره‌وه و نووسه‌خه‌نووسه‌کان هاتۆته‌ ناو ده‌قه‌ کۆنه‌کانه‌وه یه‌کیکه له‌ باوترین و پێشبینیکراوترین ئه‌و گۆر‌ان‌کارییه‌یه که ده‌کریت ده‌قی ئه‌ده‌بی له‌ دروستی و ره‌سه‌نایه‌تییه‌که‌ی خۆی دور بخاته‌وه. هه‌ندیک له‌م کیماسی و گۆر‌ان‌کارییه‌یه به‌هۆی هه‌له‌خویندنه‌وه‌ی

بنه ما و میتۆده کانی ره خه ی نه ده بی..... د. نصرالله امامی

نووسهر، یا هه له ی گوئی لیگره که ی-ئه گهر ده قه که له سههر ئه و نووسرا بیته وه- دینه پیشه وه، به لام له هه مان کاتدا نزیک و لیچوونه وینه ییه کانی هه ندیک له پیته کان له گه ل یه کتریدا و شیوازی تایبه تی نووسین و خه تیش ده بنه مایه ی ئه م جوړه گیر و گرفتانه بو نمونه له و دیره شیعره ی خواره وه ی سه عدی ره نگه به م هو یه وه بوو بیته که وشه ی (حور) به (مور) گوړا وه:

سبزپوشان خطت بر گرد لب همچو مورانند گرد سلسبیل

نووسه ره وه له م دیره دا پیتی (ح) ی به شیوه یه کی پر نووسیوه که به (م) خویندرا وه ته وه و له ئه نجامدا خوینه ر و نووسه ره وه کانی دواتر (حوران) یان به شیوه ی (موران) خویندۆته وه^{۲۶}.

ویړای هه له و نائاگایی، یا مه به ست و مه رامگه لیک که هه ندیجار بوته هو ی ده ست تیوه ردانی نووسه نووسه کان هوکارگه لیک دیکه ش شایه نی باسکردن له وانه یه کی که له م هوکارانه هه ولی نووسه ره وه یه بو به خیرایی نووسین و کاری زیاتر بو به ده سته یانی ده سه قی زیاتر، چونکه سه رده می که له به رگرتنه وه ی کتیب تاکه ریگه ی بژیوی ژیانی نووسه ره وه و نووسه نووسان بووه و به م هو یه وه ماندویتی و هه له ی چاوی نووسه ره وان دروستی نووسه ی خستۆته مه ترسییه وه^{۲۷}.

هه ندیجار وا ده هاته پیشه وه، که نووسه ره وه کان تایبه تمه ندییه شیوه زارییه کانی ده قیان درک نه ده کرد و هه ندیک له نووسین و

تۆماره دروسته‌کانیان به هه‌له‌ دادنا و به‌م هۆیه‌وه له‌ده‌قدا به‌مه‌رامی چاک‌سازیکردن له‌هه‌له‌ ئه‌گه‌رییه‌کان (ئیحتمالییه‌کان) ده‌ستوه‌ردانیان ده‌کرد و به‌ده‌ربرپینیکی دیکه هونه‌ر و وه‌ستاکاری خۆیان تیدا ده‌نواند .

نمونه‌یه‌کی دیکه له‌ده‌ستیوه‌ردانی نووسه‌ره‌وه‌کان هینانه‌ناوه‌وه‌ی په‌راویزه‌کانی کتیبه‌کانه بو ناو ده‌قه‌که، ئه‌م په‌راویزانه، که زۆربه‌ی کات به‌هۆی خۆینه‌رانیکی نه‌ناسراو له‌گۆشه و ته‌نیشتی کتیبه‌وه‌ ده‌نووسران، نووسه‌ره‌وه و نووسخه‌نووسانی دواتر ده‌خسته هه‌له‌وه و ئه‌وانه‌یان وه‌کو به‌شیکی ده‌قه‌که هه‌ژمار ده‌کرد و له‌به‌رگرته‌وه‌ی دواتری کتیبه‌که‌دا ده‌یانخسته ناو ده‌قه‌که و ده‌بوونه مایه‌ی چه‌ند پاشکۆ و زیاده‌خستنه‌سه‌ریکی نارپه‌سه‌ن له‌ده‌قه‌که‌دا.

گۆرپانکاری و گه‌روگرفته‌کانی ده‌ق هه‌ندیجار راسته‌وخۆ له‌ئه‌گه‌ر و مه‌زه‌نده‌ی هه‌له‌ی نووسه‌ره‌وه‌کان سه‌ره‌له‌ده‌دات و وابه‌سته ده‌بیته به‌توانای شاعیر له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌کان و بونیات، یا ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ست ده‌بیته به‌ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانی کیش و سه‌رواوه، ئه‌م گۆرپانکارییه‌یه‌ له‌هه‌ندیک بو‌اردا زۆرجار ده‌بیته هۆی نادیا‌ری و ئالۆزی، یا بیته‌وانایی له‌گه‌یاندنی بابه‌تدا. ره‌خنه‌گری ده‌قه‌کان ده‌بیته ئاگاداری ئه‌م جووره‌که‌موکۆرپیا‌نه بیته و ئه‌گه‌رچی رپه‌گی پینادریته گۆرپانکاری له‌ده‌قه‌که‌دا بکات، به‌لام هه‌رچۆنیک بیته روونکردنه‌وه و ئاماژه‌گه‌لیک له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه ده‌کریت شتیکی رووشنکه‌ره‌وه و به‌سوود

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

بیٚت، نه‌و که‌مته‌رخه‌می و له‌به‌رچاونه‌گرتنه‌ی، که‌گوتران له‌به‌کاره‌ینانی شاعیرانی پیش‌ینان ه‌ینده‌ نییه‌ بۆ نمونه له‌م د‌یره‌ی خواره‌وه‌ی مه‌نۆچه‌هریدا وشه‌ی (مؤذن) به‌شیوه‌ی (مؤذن) و وشه‌ی (محب_ر) به‌شیوه‌ی (محب_ر) هاتوه‌:

نعایم پیش او چون چار خا‌طب به‌پیش چار خا‌طب چار مؤذن^{۲۸}
به‌زیر پر قوش اندر همچون چرخ دیباها
به‌پر کبک بر خطی سیه چون خط محبرها^{۲۹}

یا سه‌عه‌دی له‌و د‌یره‌ی خواره‌وه‌ کرداری (نوشیدن)ی بۆ هه‌نگوین و مریشک و به‌رخ به‌کاره‌یناوه له‌کاتی‌کدا هه‌رچه‌نده به‌کاره‌ینانی نه‌م فرمانه بۆ هه‌نگوین شیاوه، به‌لام بیگومان بۆ مریشک و به‌رخ نه‌شیاوه مه‌گه‌ر به‌یاریده‌ی ڤوونکردنه‌وه تایبه‌ته‌کان^{۳۰} نه‌بیٚت:

کسان شهد نوشند و مرغ و بره مرا روی نان نبیند تره^{۳۱}

ده‌ست وه‌ردانه چیژدارییه‌کانیش هه‌میشه به‌یه‌کیک له‌هۆکاره‌کانی گۆرانکارییه‌کان یا نه‌و ده‌ستیوه‌ردانانه داده‌نریٚت، که‌خۆیان خزانده‌ته‌ناو ده‌قه‌کانه‌وه^{۳۲}، نه‌م ده‌ست تیوه‌ردانانه زۆربه‌ی کات به‌بیانوی جوانترکردن یا چاکترکردنی ده‌ق بووه و نه‌گه‌رچی یه‌ک به‌باری خۆی ده‌کریت به‌جۆره داوه‌ریکردنیکی چیژداری سه‌یری بکریت، به‌لام واقعیه‌ت نه‌وه‌یه که‌نه‌م جۆره ده‌ست تیوه‌ردانه له‌ڤووی ده‌قناسی و ره‌خه‌ی ده‌قه‌کانه‌وه شتیکی ناره‌وا و بیسووده، چونکه له‌گشت

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

باریکدا ئەم شیۆه جوانتره، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر به‌کرداره‌کیش بیته‌ مایه‌ی به‌رزوبالاکردنی جوانی به‌ره‌مه‌که‌ وابه‌سته‌ نییه‌ به‌ شاعیر یا نووسه‌ره‌وه‌، به‌لکو به‌ ساخته‌ و گۆرانکاری نووسه‌ره‌وه‌ یا ساغه‌ره‌وه‌ لێی ده‌رواندریته‌.

ئەم خاله‌ سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستتۆه‌ردانی چیژدارانه‌ ، که‌ له‌ لایه‌ن نووسه‌ر یا شاعیر، یا به‌گشتی له‌ لایه‌ن خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که‌ شه‌وه‌ بووبیت شتیکی راسته‌. له‌ باریکی وه‌هادا بارودۆخه‌که‌ ته‌واو جیاواز ده‌بیت بۆ نمونه‌ واده‌رده‌که‌ویت، که‌ حافظ به‌شیک له‌ وشه‌کان، یا ده‌ربڕینه‌کانی غه‌زه‌له‌کانی خۆی گۆپی بیت، ئەم خاله‌ که‌ ته‌نیا مایه‌ی سه‌رنج و تیڕامانی لیکۆله‌رانی حافظناسیه‌، له‌باره‌ی تیکرای شاعیران یا نووسه‌رانیش له‌ئارادایه‌ و له‌بنه‌په‌تتا له‌ ئە‌ده‌بیاتی پۆژئاواشدا شتیکی بی پیشینه‌ نییه‌، بۆ نمونه‌ ده‌رباره‌ی جیمس جویس (۱۸۸۲- ۱۹۴۱)ی نووسه‌ری ناوداری ئیرله‌ندی وایان نووسیوه‌، که‌ ئەو له‌ به‌ره‌مه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆیدا(ئۆلیسیس *ulysses*) هه‌ندیک له‌ هه‌له‌ و ده‌س‌کاریکردنه‌ پیتچنی و چاپیه‌کانی به‌باشتر له‌ دانان و ریزکردنه‌کانی خۆی داناوه‌ و له‌ ده‌قی به‌ره‌مه‌که‌ی خۆیدا شوینی بۆکردووه‌ته‌وه‌ و پاریزگاری لیکردوون^{۳۴}. له‌ بارودۆخیکی وه‌هادا هه‌لبه‌ته‌ باره‌که‌ جیاواز ده‌بیت و گۆرانکارییه‌که‌ پێویسته‌ له‌ زومره‌ی جۆره‌ پیداپوونه‌وه‌ و سه‌رله‌نوی خویندنه‌وه‌یه‌کی خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

بۆ به‌ره‌مه‌که‌ی خۆی لێی برۆانریت و وه‌کو شیۆه‌یه‌کی دروست و
ره‌سه‌نی ده‌قه‌که‌ دابنریت و بپاریزریت.

مه‌رج و تایبه‌ته‌ندییه‌کانی ره‌خه‌گری ده‌قه‌کان

ره‌خه‌ی ده‌قه‌کان پیکه‌اته‌یه‌که‌ له‌ زانین و هونه‌ر. ره‌خه‌گر له
مه‌یدانیکی وه‌هادا پێویسته‌ سه‌ه‌رباری هۆش‌یاریه‌ ته‌کنیکیه‌کانی
وابه‌سته‌ به‌ نووسه‌ناسی و ورده‌کاریه‌کانی و هه‌روه‌ها ئاشناییه‌تی
له‌ پرۆسه‌ی ساغکردنه‌وه‌ی ده‌ق، خاوه‌نی چیژ و مه‌عریفه‌یه‌کی
ئه‌ده‌بیش بیته‌ تا داوه‌ریکردنه‌که‌ی له‌باره‌ی دروستی ئه‌و ده‌قه‌ی که
ساغیکردۆته‌وه‌ ببیته‌ جیگه‌ی باوه‌ر و ته‌نانه‌ت سه‌رت‌ریش له‌مه
ده‌گوتریت که‌ راستکه‌ره‌وه‌ی شایسته‌ و ره‌خه‌گری خوازاو که‌سیکه
که‌ له‌یه‌ک کاتدا کتیب‌ناس، ره‌خه‌گر، میژوونوس، نووسه‌ناس،
خه‌تناس و زمانه‌وان و فه‌لسه‌فه‌زانیش بیته‌^{٣٥}. ئه‌م مه‌رجانه‌ به‌م
هۆیه‌وه‌یه‌، که‌ هیچ راستکه‌ره‌وه‌یه‌ک ناتوانیت به‌ کۆمه‌کی مه‌زه‌نده‌ و
زه‌ینی خۆی لایه‌نه‌ زمانی، میژوویی، هه‌وال و به‌سه‌ره‌اته‌کان، و ته‌
و ناوه‌ که‌سی و جوگرافییه‌کانی به‌ره‌میکی نه‌ناسراو بخاته‌ ژیر
لیکۆلینه‌وه‌ و سه‌ه‌رنجامیش ساغی بکاته‌وه‌، که‌واته‌ کاری ئه‌و
سه‌ه‌ره‌پای زانیاری و هۆش‌یاریه‌ پێویسته‌کان له‌م زه‌مینه‌یه‌دا،
پێویستی به‌ توانا و تاقه‌تیکی ته‌واو بۆ پێداچوونه‌وه‌ به‌ سه‌رچاوه‌ و
ده‌قه‌ جو‌راو جو‌ره‌کان و له‌سه‌رخۆیی و هیمنی ده‌بیته‌^{٣٦}.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

له سه‌رده‌می نه‌مروماندا هه‌ر جوره چالاکییه‌کی لیکۆلینه‌وه‌کاری وابه‌سته‌یه به‌شاره‌زاییه‌کانی زانیاری به‌ده‌سته‌یه‌یان و پشت به‌ستن به‌توانسته‌کانی ته‌کنه‌لۆجیای زانیاری. ره‌خه‌گری ده‌قه‌کان پیویسته له به‌کاره‌یه‌نیانی تۆره‌کانی زانیاری گه‌یاندنیش ئاگادار بی‌ت و بتوانیت نه‌و سه‌رچاوه و ژیده‌رانه‌ی که مه‌به‌سته‌یه‌تی له کتیبخانه جوراوجۆره‌کان به‌ده‌ست به‌یه‌نیت و له‌م رووه‌وه ئاشناییه‌تی له‌گه‌ل کتیبخانه گرنگه‌کان و هه‌روه‌ها ئاشناییه‌تی به‌پیرست و کتیبه ژیده‌ریه‌کان (ئینسکلۆپیدییه‌کان) و شیوازه جوراوجۆره‌کانی دانان و تۆمارکردنیا له‌ریزی نه‌و ئامرازنه‌ن که ره‌خه‌گری ده‌قه‌کان پیویسته خۆی پینان پینگه‌یه‌نیت^{۳۷}.

به‌هه‌مان نه‌و شیوه‌یه‌ی که پدیشتر گوترا کاری ره‌خه‌گری ده‌قه‌کان ته‌نیا پشت به‌ستن به‌ زانیاریه‌ زانستی و شاره‌زایی و کارامه ته‌کنیکیه‌کان نییه، چونکه سه‌ره‌رای نه‌م بابه‌تانه چهند بۆنه و لایه‌نیکی به‌شه‌کیش دیته‌پیشه‌وه که ره‌خه‌گر پیویسته له‌ریی داهینان و خولقاندن و نه‌زمونگه‌راییه ره‌خه‌گرانه‌ی خۆی ده‌ره‌قه‌تیا بی‌ت و به‌هه‌ر حال چهند لایه‌نیک له‌کاره‌که له‌ریزی تیگه‌یشتنه داهینه‌رانه و خولقینه‌رانه‌کاندایه.

پروسه‌ی راستکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان

به سه‌رنجدان له‌بابه‌ته‌کانی پیشوو له‌وه تیده‌گه‌ین، که هه‌ولی ره‌خه‌گر و ساغکه‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌کان نه‌وه‌یه، که به سوود وهرگرتن له‌و

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

نوسـخانه‌ی که هه‌ن ده‌قیک به‌ینیته‌کایه‌وه که له ترۆپکی نزیکایه‌تی بیت له‌گه‌ل ده‌قه ئۆرژیناله‌که و نه‌و ده‌قه‌ی که له ژیر ده‌ستی خاوه‌ن به‌رهمه‌که‌دا هاتۆته‌ده‌ره‌وه. راستکه‌ره‌وه (ساغکه‌ره‌وه) بۆ نه‌نجامدانی ئەم ئه‌رکه پینج قوناغ تیده‌په‌رینیت، هه‌ر یه‌ک له‌م قوناغانه ده‌شیت گونجاو بیت له‌گه‌ل ده‌قیک که ده‌خریته ژیر راستکردنه‌وه و له‌رووی راده‌ی گرنگیه‌وه خاوه‌ن گرنگیه‌کی زیاتر یا که‌متر بیت، قوناغه‌کان بریتین له:

کۆکردنه‌وه‌ی نوسخه‌کان.

1. لیکۆلینه‌وه و پشکنینی نوسخه‌کان.
2. هه‌لبژاردنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی.
3. راستکردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی.
4. باس و شیکردنه‌وه و ڕوونکردنه‌وه‌کانی وابه‌سته به‌ ده‌قه راستکراوه‌که.

۱. کۆکردنه‌وه‌ی نوسخه‌کان

نوسخه وشه‌یه‌که بۆ هه‌ر به‌رهمیه‌کی ده‌سنووس، تاپیکراو، به‌ده‌ست نووسراو، یا چاپکراو به‌کار دیت. بۆ راستکردنه‌وه‌ی ده‌ق پیویسته هه‌موو نوسخه‌کانی وابه‌سته به‌ به‌رهمه‌که به‌شیوه‌یه‌کی ماندونه‌ناسانه کۆبکرینه‌وه، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که ئاشکرا بیت که نوسخه‌یه‌ک بی به‌ها و بایه‌خه.

میژووی مردنی نووسهر یا خاوه‌ن به‌ره‌م بنه‌مایه‌که بۆ ره‌چاوکردنی ریک‌خستنی زه‌مه‌نی نوسخه‌کان و به‌م هۆیه‌وه ئاشکرایه که نوسخه‌ی کۆنتر ئه‌و نوسخه‌یه‌یه، که نووسینه‌وه‌که‌ی نزیکتر بیټ له میژووی مردنی نووسهر، له رویکی دیکه‌وه وا باوه که ئه‌و نووسخانه‌ی وابسته‌ بن به پاش میژووی مردنی نووسهرخاوه‌ن به‌ها و بابه‌خیکی به‌رز نین.

ره‌نگه له هه‌ندی بواردا کۆکردنه‌وه‌ی ته‌واوی نووسخانه‌کان بۆ لیکۆله‌ر به‌هر هۆیه‌که بیټ شتیکی ناکرده و نه‌شیاو بیټ، به‌لام هه‌ر چۆنیټ بیټ هه‌ولدانیکی یه‌جگار زۆر له‌پیناو کۆکردنه‌وه‌ی نووسخانه ره‌سه‌نه‌کان شتیکی گرنگ و پیویسته. کاتیکی که ساغکه‌ره‌وه (راسته‌که‌ره‌وه) هه‌ست بکات که نزیکه‌ی هه‌شتا له سه‌دی نووسخانه‌کان و هه‌روه‌ها ره‌سه‌نترین و راستترین نووسخانه‌کانی له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ ده‌توانیټ ده‌ست به‌کاره‌که بکات، چونکه کاریکی له‌م جووره باشتره له‌وه‌ی که بۆ هه‌میشه له‌چاوه‌روانی کۆکردنه‌وه‌ی تیکرای نووسخانه‌کان بیټ و ئه‌و ده‌قه‌شی که مه‌به‌سته هه‌رگیز بلاونه‌بیته‌وه و نه‌که‌ویته به‌رده‌ستی هه‌واداران. ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌که، ئه‌گه‌ر ده‌قیکی باوه‌رپیکراوتری به‌ره‌مه‌که له‌داهاتوودا، یا دوا‌ی کۆتاییه‌اتی راستکردنه‌وه و چاپکردن به‌ده‌ست بکه‌ویټ ده‌کریت وه‌کو ده‌رفه‌تیک بیټ بۆ سه‌هرله‌نوی چاوخشانده‌وه به‌به‌ره‌مه‌که و ده‌سته‌که‌وته

نویکان به‌شیوه‌ی گوتاریک، یا پاشکویه‌ک بخریته سه‌ر ده‌قه ساغکراوه‌که.

کاتیکی که هه‌موو یا زۆرینه‌ی نوسخه‌کۆن و رپیک و پیکه‌کانی به‌ره‌میک ئاماده‌ بیت به‌شیکی گرنگ له‌کاره‌که به‌کۆتا هاتوو، چونکه سه‌ختی و دژواری له‌کاتیکیه‌ی، که ئه‌و نووسخانه‌ی له‌ئارادان هه‌له‌ و باوه‌پینه‌کراو بن و راستکه‌روه‌ه بیه‌ویت له‌م نوسخه‌هه‌لانه ده‌قیکی پاکسازکراو و مشتومالکراو ده‌ربخات^{۳۸}.

۲. لیکۆلینه‌وه و پشکنینی نوسخه‌کان

کۆکردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی نوسخه‌کان له‌راستیدا قوناغه‌لیکی هاوکات و نزیکیان له‌گه‌ل یه‌کترا هه‌یه، چونکه له‌م قوناغه‌دا پپۆسته پلان دابنریت که پپۆسته کام له‌نوسخه‌کان کۆبکرینه‌وه. ئه‌م پلانه له‌م روه‌وه‌یه که هه‌ر نوسخه‌یه‌کی به‌ره‌مه‌که ویرای ئه‌وه‌ی که نوسخه‌یه‌کی به‌ره‌مه‌که‌یه ناکریت شیاوی سود لیوه‌رگرتن بیت، به‌لکو ئه‌م کۆکردنه‌وه‌یه پپۆستی به‌دوربینی و قولبونه‌وه هه‌یه.

۳. هه‌لبژاردنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی

هه‌لبژاردنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی کاریکی ورد و سه‌خته، چونکه راستکه‌روه‌ه له‌م قوناغه‌دا پلان داده‌نیت که کام نوسخه‌ بکاته بنه‌رته و بنه‌مای کاره‌که‌ی، نوسخه‌یه‌ک که وه‌کو نوسخه‌ی سه‌ره‌کی هه‌لده‌بژیردریت پپۆسته ره‌سه‌نترین و راستترین نوسخه‌ بیت، بۆچوونی زۆرینه ئه‌وه‌یه که نوسخه‌ی سه‌ره‌کی ئه‌و نوسخه‌یه که

سه‌ره‌پای دروستترین ، کۆنترین نوسخه‌ش بیټ، به‌لام هه‌رگیز نابیټ
وا گومان بکریټ که کۆنترین نوسخه یا به‌پیی زاراوه‌که ئه‌وه‌ی که
پییده‌وترین(به‌رایترین نوسخه) هه‌مووکات راستترین نوسخه‌یه،
چونکه ده‌شیټ به‌م جوړه نه‌بیټ، له‌به‌ر ئه‌م هۆیه راستکه‌ره‌وه نابیټ
راسته‌وراست به‌کۆن بوون یا به‌رایترین بوونی نوسخه دلی خوش
بکات و هه‌لخه‌له‌تیټ، کۆنی نوسخه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌میژووی
نوسینه‌وه‌که‌ی ده‌زانریټ، به‌لام هه‌ندیجار ده‌شیټ نوسخه‌یه‌ک
ماوه‌گه‌لیکی زۆر به‌سه‌ر نوسینه‌وه‌ی تیپه‌ریبیټ و پاشان میژووی
له‌سه‌ر نوسرا بیټ، له‌به‌رئوه‌ ده‌ستنیشانکردنی کۆنی نوسخه ته‌نیا به
پشت به‌ستن به‌میژووی نوسینه‌وه‌که‌ی نازانریټ، به‌لکو پیویسته
راسته‌که‌ره‌وه به‌چهند خویندنه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌یه‌کی وه‌ک کاغه‌ن،
مه‌ره‌که‌ب، شیوازی خه‌ت، شیوازی دارشتنی وشه‌کان و ته‌نانه‌ت
به‌رگ، کۆنی نوسخه ده‌ستنیشان بکات.

له‌کۆتاییدا هه‌لبژاردنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی و چرکردنه‌وه‌ی کاری
راسته‌کردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و نوسخه‌یه‌یه‌کیکه له‌گرنگترین قوناغه‌کانی
ره‌خه‌ن و راستکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان.

٤. ته‌واوکردنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی

ته‌واوکردنی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی له‌راستیدا قوناغیکی هه‌ستیار و
ئه‌نجام به‌خشه له‌پرۆسه‌ی راستکردنه‌وه و ره‌خه‌نی ده‌قدا. له‌م
قوناغه‌دا ده‌شیټ به‌سی شیواز کار بکریټ تاوه‌کو به‌نزیکترین

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

شیوه‌ی ره‌سه‌نی نوسخه‌که، واتا نه‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ژیر ده‌ستی نووسهر یا خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که هاتۆته‌ده‌ره‌وه بگه‌یت، نه‌م شیوازانه نه‌م بوارانه‌ی خواره‌وه ده‌گرنه‌وه:

۱. دانانی نوسخه‌ی سه‌ره‌کی وه‌کو ده‌ق و تۆمارکردن خویندنه‌وه و لیکدانه‌وه‌کانی دیکه، که له‌ناو نوسخه‌کانی دیکه و له‌په‌راویزی ده‌قدا هه‌ن، له‌م بارودۆخه‌دا راست‌که‌ره‌وه له‌گۆرانکارکردن له‌رێکخستنکاری نوسخه‌ی سه‌ره‌کی خۆپاریزی ده‌کات، گرنگی نه‌م کاره‌ له‌وه‌دایه‌ که نوسخه‌یه‌کی باوه‌رپیکراوی به‌ره‌میک فه‌راهه‌م بووه و سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش شیوه‌گه‌لیکی جو‌راوجۆری نوسخه‌ جیگه‌ره‌وه (به‌دیل) کانیش بو‌ تیگه‌یشته‌نه‌ گریمانیه‌ی و کۆشش‌کارییه‌کان (ئێجتیه‌ادییه‌کان) ی خوینه‌رانی خاوه‌ن زانیاری به‌ده‌ست ده‌خریت.

۲. راست‌کردنه‌وه‌ی ده‌ق له‌سه‌ر بنه‌مای شیکردنه‌وه‌یه‌کی ره‌خه‌گرانه و ده‌قناسانه:

نه‌م کاره‌ له‌په‌رووی ره‌خه‌ی ده‌قناسییه‌وه گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه. شیوازی ناوبراو که له‌پاستیدا به‌ده‌سته‌وه‌دانی راست‌کردنه‌وه‌یه‌کی پانۆرامایی (=پیکه‌وه‌به‌ستراو) ی به‌ره‌مه‌که‌یه، زۆربه‌ی کات له‌باریکدا به‌کار ده‌بردیت که نوسخه‌یه‌کی زۆر باوه‌رپیکراوی به‌ره‌مه‌که‌ له‌به‌رده‌ستدا نه‌بیته‌ و نه‌و نوسخانه‌ی که هه‌ن هه‌له‌دار و نارپیک و پیک بن. له‌م شیوازه‌دا راست‌که‌ره‌وه پێویسته‌ ئاشناییه‌تی له‌گه‌ل زمان و شیوازی خسته‌په‌روو و بابته‌ی به‌ره‌مه‌که‌ هه‌بیته‌ و له‌ لیکدانی نه‌و

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

پاشماوه و ئه‌رشقیقانه‌ی که هه‌ن باشترین و به‌رزترین شکل به‌ده‌سته‌وه بدات. جیی بیره‌ینانه‌وه‌یه، که ئه‌م شیوازه پیوستی به شاره‌زاییه‌کی زۆر هه‌یه و راستکه‌ره‌وه ناییت به هۆی بیتوانایی له به‌ده‌ستخستنی نوسخه‌ی ره‌سه‌ن یا بیتوانایی له هه‌لبژاردنی نوسخه‌یه‌ک وه‌کو نوسخه‌ی سه‌ره‌کی، خۆی به ریگه‌پیدراوی راستکردنه‌وه‌ی پانۆرامایی بزانییت، به‌لکو وه‌کو ئه‌وه‌ی وترا ئه‌م شیوازه کاتیک په‌سه‌نده، که هیچ یه‌کیک له‌و نوسخانه‌ی که هه‌ن باوه‌رپیگراو و ریک و پیک نه‌بن^{۳۹}.

۳. چاککردنی گۆرانکارییه پووداوی و ناخودییه‌کان (= ئه‌و گۆرانکارییه‌ی که به هۆی پووداوه‌وه یا به‌هۆی ده‌ستتیه‌وردانی نووسه‌ره‌وه‌ن) له ده‌قدا. کارکردنی ئه‌م شیوازه له چه‌ند بارودۆخیدا‌یه که چاککردنی هه‌ندیک له گۆرانکارییه به‌پووداوه‌کان (واته ئه‌و گۆرانکارییه‌ی، که به‌هۆی پووداوی و ریکه‌وتیک به‌سه‌ر ده‌قه‌که هاتوون.و) له ده‌قه‌که‌دا شتیکی خۆ لئ لانه‌دراو بییت. ئه‌م کاره کاتیک دیته‌کایه‌وه، که ره‌خنه‌گر به‌ته‌واوه‌تی ئاشنای ئامانج و مه‌به‌ستی خولقیته‌ری به‌ره‌مه‌که بییت. له‌م شیوازه‌دا ره‌خنه‌گر یا راستکه‌ره‌وه به چاککردنی رینووسی وشه‌کان و نیشاندانی خالبه‌ندی دروست و ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک بارودۆخدا هه‌له‌ده‌ستتیت به جیاکردنه‌وه‌ی بابه‌ته سه‌ره‌کییه‌کان له بابه‌ته لاوه‌کییه‌کان به‌یارمه‌تی نیشانه‌کانی خالبه‌ندی^{۴۰}.

۵. شیکردنه‌وه و راقه‌کاری دهق

کاتیگ راس‌تکه‌ره‌وه ده‌قیگ راس‌تده‌کاته‌وه، هه‌ندیجار پیویستی به نیشان‌دانی چهند پروونکردنه‌وه‌یه‌ک بو بابته‌ه چاکسازی تیدا‌کراوه‌کان هه‌یه. ئەم پروونکردنه‌وانه پیویسته به ره‌چاوکردنی پوختنوو‌سییه‌وه بنوسریته‌وه و گونجاو بی‌ت له‌گه‌ل پیویستی خوینهر بو نمونه ئە‌گه‌ر ده‌قه‌که بو سوودوه‌رگرتنی خویندکاران ئاماده‌کراوه ئە‌وا پیویسته ئە‌م پروونکردنه‌وانه زور پوخت بکری‌ن و به‌شیوه‌ی یادداشت‌گه‌لیگ له په‌راویز یا وه‌کو چهند کۆمیتتیکی ده‌قه‌که به‌ئینرینه‌وه، به‌لام ئە‌گه‌ر بو چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کانی ده‌ق‌ناسی ئاماده‌کراوه و پرووی قسه له که‌سانی زیره‌ک و شاره‌زایانی ده‌قه کلاسیکیه‌کانه، ئە‌وا پیداو‌یستییه‌ک ده‌بی‌ت گشت زانیارییه بنچینه‌یی و تایبه‌تمه‌نده‌کان نیشان بدریت، له‌هه‌مان کاتدا پیویسته وریا ئە‌وه بین که هه‌ندیگ له ره‌خنه‌گره ده‌ق‌ناسه‌کان گرفتاری ئە‌م دودلییه یا ئاره‌زووه ده‌بن که ته‌واوی مه‌عریفه و زانیارییه‌کانی خو‌یان، که هه‌رچه‌نده خوینهریش پیویستی پیان‌ه‌وه نه‌بی‌ت له په‌راویز یا له کۆمیتته‌کان نیشان به‌دن و په‌راویز و کۆمیتته‌کانی کتیبه‌که وه‌کو هه‌لیکی گونجاو بو خو‌نوینی و گه‌وره‌یی ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن.

راس‌تکه‌ره‌وه له‌ته‌ک پروونکردنه‌وه ته‌واو گرنگه‌کان پیویسته پی‌رستیکی وشه و گوزارشت و ناو و بابته‌ه پیویسته‌کان و ئە‌گه‌ری

دیکه ئاماده بکات و ته‌نانه‌ت پی‌رس‌تیکی بابه‌تی بو ده‌قه‌که‌ش فه‌راهه‌م بکات^{٤١}.

له‌ته‌ک ئه‌و شی‌وازانه‌ی، که باسیان لیوه‌کرا، هه‌ندی‌جار راسته‌که‌ره‌وه‌کان ده‌ست بو (راسته‌کردنه‌وه‌ی مه‌زه‌نده‌یی)^{٤٢} ده‌قه‌که‌ ده‌به‌ن، ئه‌م شی‌وازه‌ کاتیکی ریگه‌پیداوه‌ که ئه‌و تاکه‌ نوسخه‌ی ده‌قه‌که‌ که هه‌یه‌ هه‌له‌دار و ناریک و پیک بیته‌ و راسته‌که‌ره‌وه‌ هه‌ولبدات ئه‌و نوسخه‌یه‌ به‌شی‌وه‌یه‌کی تارا‌ده‌یه‌ک راست نیشان بدات. ئه‌م کاره‌ پی‌ویسته‌تی به‌کارامه‌یی و زانی‌تی قوولی راسته‌که‌ره‌وه‌ له‌ زمان و شه‌کان و شی‌واز و بونیاتی ری‌زمانی و ده‌رب‌رینی (بیانی) به‌ره‌مه‌که‌ هه‌یه‌. ره‌خه‌گر له‌م شی‌وازه‌دا به‌هه‌مان شی‌وه‌ پی‌ویسته‌ زانیاریه‌کی قوول و باوه‌ری‌کراوی له‌ باره‌ی بابه‌تی کتیبه‌که‌وه‌ هه‌بیته‌. له‌ راسته‌کردنه‌وه‌ی مه‌زه‌نده‌یی‌دا زور‌جار هه‌ندی‌ک له‌ تی‌ب‌ینییه‌ چی‌ژدارییه‌کانیش به‌ته‌وی یا نه‌ته‌وی دینه‌ ناوه‌وه‌، به‌لام راسته‌کردنه‌وه‌یه‌کی له‌م جو‌ره‌ بی‌گومان ئه‌گه‌ر پالپشت به‌ هوشیارییه‌ زانستی و تیگه‌یشتنه‌ کوشش‌کارییه‌کان (ئ‌یجته‌ادییه‌کان) نه‌بیته‌، ئه‌وا ناکریت وه‌کو ده‌قیکی باوه‌ری‌کراو لی‌ی پروانریت.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی شه‌شهم

- ۱- راستکردنه‌وه‌ی ده‌ق له راستیدا ره‌خنه‌ی ده‌قه، چونکه راستکردنه‌وه‌ی ده‌ق به‌بی روانینیکی ره‌خنه‌یی ناتوانی به‌که‌مال بگات. بر‌وانه: نقد و تصحیح متون، نجیب مایل هروی، آستان قدس رضوی، مشهد ۱۳۶۹.
- ۲- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ویلفرد ال. گورین و دیگران، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۷۰، ص ۱۹.

3-Textual Criticism

- ۴- بر‌وانه: یادداشت‌ها و اندیشه‌ها، عبدالحسین زرین کوب، طهوری، تهران ۱۳۵۱، ص ۴۲.
- ۵- هه‌روه‌ها بر‌وانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۴۰.
- ۶- بو‌شاره‌زایی دربارهی هۆکار و کیشه‌کانی ده‌ق له ده‌قی چاپکراو دا بر‌وانه:

An Introduction to Literary Criticism, p. 6. ، تی‌کستی چاپی له‌وانه‌یه به هۆی کیشه‌ی سیاسی و تی‌بینی سیاسی یان عورفی یا ئایدیۆلۆژی یان هه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی تره‌وه له هه‌ندی چاپدا به‌ناچاری تووشی سپینه‌وه یان لابردنی هه‌ندی وتارو بابه‌ت بی‌ت، بو‌یه تو‌یژه‌ر ده‌بی له کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیدا ئاگای له‌و حاله‌تانه بی‌ت، چونکه زۆر له‌و بابه‌تانه نرخ و به‌های خۆیان به‌باش یان خراپ به‌هۆی ئه‌و لابردنامه‌وه له‌ده‌ست ده‌دن.

- ۷- پیداپه‌وه‌وه‌وچا‌کردنه‌وه‌و ده‌سکاری‌کردنه‌که‌ی «عه‌زرا پاوه‌ند Ezra pound بو‌کتی‌بی ویره‌انه‌خاک

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

The Waste Land ی «تی.ئی.س.ئیلیوت-T.S.Eliot است، که له قه‌سیده‌یه‌کی ئاساییه‌وه کرد به شاکاریک له نه‌ده‌بی ئینگلیزیدا، نمونه‌یه‌کی به‌رچاوه.

8-Aristophanes.

9-Byzantium.

۱۰- خاوه‌ن کتیبه به‌ناوبانگه‌کانی نه‌و کتیبخانه‌یه بریتی بوون له زندوتوس

Zendotus خه‌لکی Ephesus و ئیرستارخس خه‌لکی Samotrace ، بو

زانباری زیاتر پروانه:

Principes of Textual Criticism, by James Throp, California, 1972,

P.81.

11-St. Augustine

12-ibid, p.81-82.

۱۳- المجسطی Almageste ناوی نامه‌یه‌که ده‌باره‌ی نه‌ستیره‌ناسییه له دانانی (بطلمیوس)ه.

۱۴- نقد و تصحیح متون، پیشوو، ل ۲۳۱.

۱۵- پروانه: یادداشتها و اندیشه‌ها، ص ۳۰-۳۱.

۱۶- ئاماژه به‌و شننامه‌یه، که به‌فهرمانی بایسنقه‌ری کوری شاهروخی ته‌یموری به‌خه‌تیکی زور جوان له سالی ۸۲۹ک نووسراوه‌و شاکاریکی هونه‌ری و نه‌ده‌بییه.

۱۷- پروانه: نقد و تصحیح متون، ص ۲۳۳-۲۳۴.

۱۸- هه‌مان کتیب، ل ۲۳۵.

۱۹- هه‌مان کتیب، هه‌مان لاپه‌ره، هه‌روه‌ها یادداشتها و اندیشه‌ها، ص ۲۹.

۲۰- نقد و تصحیح متون، ص ۲۴۵.

۲۱- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۲۹۰، شیوه‌های نقد ادبی، دیچز،

ص ۵۱۰.

۲۲- نقد ادبی، زرین کوب، ج ۱، ص ۹۶.

۲۳- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۴۲.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

۲۴- جامع نسخ دیوان حافظ، مسعود فرزاد، دانشگاه شیراز، شیراز ۱۳۴۷، ص ۱۱.

۲۵- پروانه: نظریه ادبیات، رنه ولک / اوستن وارن، ترجمه ضیاء موحد و پرویز مهاجر، نشر اندیشه های عصر نو، تهران ۳۷۳۱، ص ۵۳.

۲۶- پروانه: نقد و تصحیح متون، ص ۸۲.

۲۷- همان سه‌رچاوه، ل ۷۱-۷۴.

۲۸- دیوان منوچهری، تصحیح محمد دبیر سیاقی، ص ۶۳.

۲۹- همان کتیب، ل ۳.

۳۰- سه‌رنجیک هیه، که فرمانی ناوبراو له چه‌مکی خوازه‌یی خویدا فراوانتر بۆته‌وه‌و به‌کاره‌ینانی ئه‌م وته‌یه (لادان) ی زمانی تیکه‌وتوه‌و.

۳۱- بوستان سعدی، تصحیح غلامحسین یوسفی، چاپ دوم، انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۳۶۳، ص ۷۱.

۳۲- ده‌قه کۆنه‌کانی فارسی، پریه‌تی له‌م جوړه دیاردانه.

33-Principles of Textual Criticism, p.4.

34-ibid, p.22.

هه‌روه‌ها پروانه:

A. Walton List, Uses of the Finnegans Wake manuscripts, London 1966, p.100.

۳۵- شیوه‌های نقد ادبی، پیشوو، ص ۵۰۹.

۳۶- نقد و تصحیح متون، ص ۲۶۷.

۳۷- نظریه ادبیات، پیشوو، ص ۵۴.

۳۸- یادداشتها و اندیشه‌ها، ص ۲۷.

۳۹- پروانه: نقد و تصحیح متون، ص ۲۷۹-۲۸۰ هه‌روا:

Principles of Textual criticism, p. 186.

۴۰- هه‌ندی له ره‌خنه‌گرانی ده‌ق له‌و باوه‌رهدان، که هه‌له‌چن له هینانی نیشانه‌کانی سجاوندی اه ده‌قه کۆنه‌کاندا خۆپاریزی بکات، به تایبه‌تی ده‌قی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

شیعری، تاوه‌کو خویندنه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ خوینهر نه‌یه‌ته‌پیشه‌وه‌و خوینهر بتوانیت خویندنه‌وه‌ی جیاواز شیوه‌ی ره‌سون دیاری بکات، به‌لام له دیدی ده‌قناس و ره‌خه‌گرانی رۆژئاوا‌ییه‌وه، نووسینی ده‌سپیک‌کی هه‌ندی له وشه‌و گوزارشته‌کان (Capitalization) لارکردنه‌وه‌ی هه‌ندی وشه (Italization) و هه‌روه‌ها چاکردنی رینووسی وشه‌و نیشانه‌کان کاری سه‌ره‌کی هه‌له‌چن، بۆیه‌ئه‌و مه‌سه‌له‌ وینه‌ییانه‌ییش له‌وانه‌یه‌ تیگه‌یشتنی ده‌ق دژوار بکات و بزربوونی نیشانه‌یه‌کی وه‌ستان یان وی‌رگولیک ببیته‌هۆی ئاوه‌ژووکردنی چه‌مکه‌که. بر‌وانه:

-Principles of Textual criticism, p. 130.

-An Introduction to Literary criticism, p. 7-8.

٤١- بۆ زانیاری زیاتر بر‌وانه:

Principles of Textual criticism, p. 183-199.

٤٢- بر‌وانه: نقد و تصحیح متون، ص ٢٨١-٢٨٢.

فەسلى ھەوتەم

رەخەنى رەوشتگەرایی

باسىكى گىشى دەربارەى پېشىنەى رەخەنى رەوشتگەرایی

لە نىو جۆرە باوەكانى رەخەنى لە رۆژگارى ئىمەدا رەخەنى رەوشتگەرایی خاوەن پېشىنەى كۆنترە. (ئەفلاتوون) لە كۆماردا سەرنجى لە كاریگەرى رەوشتى شىعر داوہ و ئەرسى مەسەلەى پاكزبوونەوہ بە پەند و عیبرەت وەرگرتن لە چارەنووسى پالەوانان باس دەكات و ھۆراس بۆ سوودبەخش بوونى شىعر لەتەك بەھا ھونەرى و جوانىناسىيەكانى پىشتى بە رەھەندە رەوشتىيەكان بەستووە. ئەم سەرنج و گرنگیدانە بە زەمىنە رەوشتىيەكان پاشتر لە قوناغى رېنىسانسىشدا بەردەوامى ھەبوو. رەخەنەگرانى پاش رېنىسانس و قوناغەكانى پاشتر لەوانە(ساموئل جونسون) و (ماتيو ئارنولد) یش پىگەىكى زۆريان بۆ رەوشت داناوہ. لە سەدەى

بئەما و میتۆدەکانی رەخنەى ئەدەبى.....د.نصرالله امامى

نۆز دەیهەم و بیدستەمى زایینیدا بەهەمان شیۆه پشەت بەستەن بە زەمىنە رەوشتییەکان لە هەندیک لە ریباز و دیدگا ئەدەبىیەکاندا درێژە و بەردەوامى بەدەست خست، بەلام بە گرنگیدان بە بەها سۆزدارى و ئەدەبى و جوانیناسییەکان جیگە و پیگەیهکی بەرزترین بەدەست هیئا. بەربلاوى و برەوى لەمیژینە و جاویدانەى رەخنەى رەوشتگەرایی زۆربەى کات قەرزاربارى پارێزگارى لیکردنەکانى فەیلەسوف و پیاوانى ئایینى و مروّفناسەکان بوو و لەووەوى کە رەخنەى رەوشتگەرایی زیاتر لەپەيوەندى لەگەل ئاییندا خراوەتەرۆو هەمیشە بۆتە مایەى پارێزگارى لیکردنیکی زۆر لەلایەن خەلکی رەشووک و چاکسازیکەرە کۆمەلایەتییەکان و لەم رۆووەوى لە زۆربەى زمان و کلتورەکاندا ئەو بەرەهەمە هونەرپیانەى کە خاوەن باریکی رەوشتین لەبەرامبەر ئەوانەى کە بارودۆخیکی رەوشتییان تیدانیه زۆر زیاتر بوو.

بیگومان ریسگەلیکی ئاشکراو پەنھانى زۆر دەتوانن ئەدەب بە رەوشت بەستەنەوه. پەندئامیز بوونی ئەدەب یەکیکە لەو بابەتانه. ئەدەب هەمیشە نمونەگەلیکی زۆرى ئەزمونکاریه مروییهکانى پیمان نیشانداوه تا بەو هۆیهوه داواخوازى سیفاتە رەوشتییەکان بین و لە خراپەکان دوور بکەوینەوه. داستانهکان لەرۆیکەوه خاوەنى باریکی رەوشتین و ئەفسانەکانیش کە بەیهکیک لە گرنگترین پالپشته ناواخنییهکانى ئەدەب هەژمار دەکرین هەندیجار بونیاتیکی تەواو

رهوش‌تییان هه‌یه، له‌ پووێکی دیکه‌وه تراژیدییه‌ کۆنه‌کانیش به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ ره‌خه‌گرانی هاوچه‌رخ باسیان کردووه‌ به‌ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر سووده‌ ره‌وش‌تییه‌کان بنیاتنراون^۲، له‌م نیوانه‌دا ئه‌گه‌ر بنه‌ما ره‌وش‌تییه‌کان له‌ هه‌ندی‌ک له‌ به‌ره‌مه‌ شیعرییه‌کانی وه‌ک شیعره‌ لیریکییه‌کان که‌متر به‌رچاو ده‌که‌ون، یا هه‌ر به‌رچاو ناکه‌ن، ئه‌وا بیگومان په‌یوه‌سته‌ به‌ پیکهاته‌ و ناوه‌روکی تایبه‌تی ئه‌م جووره‌ شیعرا‌نه‌ و ئه‌و جووره‌ سوژه‌ی، که‌ له‌و شیعرا‌نه‌دا ره‌نگه‌داته‌وه‌.

به‌هادانانه‌ ره‌وش‌تییه‌کان له‌ ئه‌ده‌با

ره‌وش‌تگه‌راکان و ئه‌دیبه‌ ره‌وش‌تگه‌راکان هه‌میشه‌ له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ بوون، که‌ ئه‌ده‌ب پێویسته‌ راسته‌و‌راست له‌ خزمه‌تی ره‌وش‌تدا بیت و به‌ ده‌ربڕینیکی دیکه‌ به‌ بۆچوونی ئه‌وان ره‌وش‌تی بوونی ئه‌ده‌ب تاکه‌ پێوه‌ری به‌هادانانه‌ له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا، به‌لام ئه‌م تیۆرییه‌ هه‌رگیز ناکریت و ناش‌بیت به‌ واتای له‌به‌رچاونه‌گرتنی ته‌واوی به‌ها ئه‌ده‌بییه‌کان لێی ب‌روانریت، چونکه‌ به‌ره‌م و ده‌قه‌کان ته‌نیا به‌هۆی سوودمه‌ندبوون له‌ ناوه‌روکه‌ ره‌وش‌تییه‌کان مۆله‌تی چوونه‌ ناو دونه‌ی ئه‌ده‌ب وه‌رناگرن، له‌ پووێکی دیکه‌وه‌ ئه‌م به‌ره‌مانه‌ ئه‌گه‌ر چاکیی و فه‌زیله‌ته‌ ره‌وش‌تییه‌کانیان به‌ ته‌واوه‌تی و به‌بی هیچ جووره‌ ده‌ست تیوه‌ردانیکی هونه‌ری و ته‌نیا به‌ش‌یوه‌یه‌کی رێگه‌پیداو ئاخنیبته‌ ناو خۆیان، ئه‌وا ئیتر به‌ ئه‌ده‌ب هه‌ژمار ناکرین. به‌

گرنگدانانی پاپشتیی رهوشتی له ئه‌ده‌بدا به‌بی ئاورپدانه‌وه له به‌ها ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کان هه‌رگیز ئه‌زموونیکی سه‌هرکه‌وتووی ئه‌ده‌بی له‌گه‌ل خۆیدا نه‌هیناوه. نموونه‌یه‌کی دیاری شتیکی له‌م جووره‌شانۆنامه رهوشتییه‌باوه‌کانی ئه‌وروپای خۆرئاواییه له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست و سه‌ره‌تاکانی رینیسانسدا. ئه‌م شانۆنامه‌که زۆربه‌یان له‌سه‌ر مملانیی نیوان چاکه و خراپه و به‌رزی و نزمی بوون به‌هۆی گرنگینه‌دان ره‌هه‌نده ئه‌ده‌بییه‌کان زۆربه‌ی کات لاواز و ناکاریگه‌ر دینه‌به‌رچاو و ره‌نگه پاپشتیکه‌ری ئه‌م خاله ئه‌وه بیته‌که هه‌یچ یه‌کیک له‌م به‌ره‌مانه په‌یوه‌ست نین به‌شاعیر یا نووسه‌ریکی به‌ناوبانگه‌وه^۳.

سنووردارکردنی بی مه‌رجداران‌ه‌ی ئه‌ده‌ب به‌به‌ها رهوشتییه‌کان- به‌بی هه‌بوونی روانینیکی قوول و فه‌لسه‌فی بو رهوشته‌- ده‌توانیته‌ ناچارمان بکات به‌وه‌ی، که به‌شیکی گه‌وره‌ی میراته‌راسته‌قینه‌کانی ئه‌ده‌ب له‌به‌رچاو نه‌گرین^۴ و هه‌میشه‌ناچار بین به‌وه‌ی که به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان به‌هه‌ر دوو ده‌سته‌ی رهوشتی و نارپه‌وشتی و بگه‌ر دژه رهوشتی دابه‌ش بکه‌ین، له‌کاتیکیدا ئه‌م دابه‌شکردنه‌ شتیکی بی واتایه.

ئه‌وه‌ی ئیستا وترا ده‌شی بیرخه‌ره‌وه‌ی تیروانینی په‌یره‌وکارانی تیۆری هونه‌ر بو هونه‌ر بیته‌، یا به‌نزیکی لیه‌وه‌بزانریته‌، چونکه ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ن، که شاعر ده‌بیته‌راسته‌و‌راست له‌هه‌ر جووره‌تیکه‌لاوییه‌کی رهوشتی و کومه‌لایه‌تی دوور بیته^۵. تیۆری ناوبراو له‌سه‌ر ئه‌م ته‌وه‌ره‌وه‌ستاوه‌، که هونه‌ر پیویسته‌به‌شیوه‌یه‌کی

سه‌ربه‌خۆیانه به مه‌به‌ست و ئامانج دابنریت، نه‌وه‌ک ئامراز. ئیستا ئه‌م پرسیاره بۆمان دیته پیشه‌وه که ئایا تیۆری ناوبراو به‌و رپوونکردنه‌وه‌ی که هه‌یه‌تی ده‌کریت وه‌کو خالیکی پیچه‌وانه و دژ له‌گه‌ل ره‌وشتدا هه‌ژمار بکریت؟ به‌پیی رپوانینیکی شیکارانه نابیت به‌م جووره‌ بیت، چونکه ده‌شیت ئه‌ده‌ب له‌گه‌ل مه‌سه‌له‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیش له‌ په‌یوه‌ندیدا نه‌بیت، له‌کاتیکدا، که مملانیی و دژایه‌تییه‌کیشی له‌گه‌لیاندا نییه⁶.

ئیستا پیویسته له‌نیوان تیۆری(ره‌وشت ته‌وه‌ری- اخلاق محوری) و بیروباوه‌ری (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) رپگه‌یه‌کی مامناوه‌ندی به‌ده‌ست به‌ینریت، که تیگه‌یشتنمان له‌ واقیعییه‌ته‌کانی وابه‌سته به‌ ژیا‌نی مرۆیی له‌ رپوئیکه‌وه و به‌ها ره‌وشتی و هونه‌رییه‌کان له‌ رپوئیکی دیکه‌وه دورنه‌خاته‌وه، له‌ مه‌یدانیکی له‌م جوورهدا به‌هادانانه ره‌وشتیه‌کان له‌ ئه‌ده‌دا ته‌نیا له‌ چوارچیوه‌ی باری ره‌وشتیدا ناوه‌ستیت، به‌لکو ره‌خنه‌گر هه‌ولده‌دات که به‌دیدیکی قوول و کراوه له‌ ئه‌ده‌ب برپوانیت. لیژهدا ته‌نیا هه‌بوونی چه‌مک و واتا ره‌وشتیه‌کان له‌ به‌ره‌مه‌که‌دا شتیکی یه‌کلاییکه‌ره‌وه نییه، چونکه ده‌شیت له‌ به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بیدا ئه‌و واتایانه‌ی که به‌رپووکه‌ش دژه ره‌وشتین به‌ جووریک له‌ جووره‌کان له‌ خزمه‌تی ره‌وشت دا بن⁷ و سه‌ره‌پای ئه‌وه، ئه‌گه‌ر واتا ره‌وشتیه‌کانیش له‌ بونیاتیکی هونه‌ری و کاریگه‌ردا نیشان نه‌درین، ئه‌وا ماهیه‌تیکی نزم به‌ده‌ست ده‌هینیت، که ئیتر نه‌ باره‌ ره‌وشتیه‌که‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

سودبه‌خش ده‌بیّت، نه به‌ها هونه‌رییه‌که‌شی شایه‌نی پشت پیبه‌ستنه، هۆشیاری و ئاگاداربوون سه‌باره‌ت به‌م راستییانه ره‌خه‌گر ناچار ده‌کات که ته‌رازووی ره‌خه‌ ره‌وش‌گه‌راییه‌که‌ی خۆی یه‌جگار ورد دامه‌زینیت و زیره‌کانه به‌کاری بهینیت.

له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌وه‌ی گوترا گومان له‌وه‌دا نییه، که مه‌یل و ئاره‌زووی زگماکی مرۆف بو ره‌وشت، ئه‌م ئومیده‌مان له‌لا دروست ده‌کات، که ئه‌ده‌ب پیویسته بتوانیت بیته‌مایه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌زموونی ره‌وشتی و له‌ئه‌نجامیشدا بیته‌مایه‌ی هه‌لسه‌نگاندنی ره‌وشتی^٨، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا ئیمه‌ناشتوانین ریژه‌یی بوونی پیوه‌ره ره‌وشتییه‌کان له‌کۆمه‌لگا جو‌راو‌جو‌ره مرۆییه‌کان له‌به‌رچاو نه‌گرین.

ریژه‌یی بوونی ره‌وشت

ئه‌وه‌ی خولقینه‌ری پیوه‌ره ره‌وشتییه‌کانه له‌ناو کۆمه‌لگا مرۆییه‌کاندا، وێرای ره‌هه‌نده زگماکی و وێژدانیه‌کان، ره‌گ و ریشه‌یه‌کیشی له‌هۆکاره‌جه‌سته‌یی و ده‌روونی و نه‌ژادی و زه‌مینه ئایینی و بیروباوه‌رییه‌کان و نه‌ته‌وه و هۆکاره‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا هه‌یه، هه‌ندیک له‌م هۆکارانه شیوه‌گه‌لیکی نه‌گۆر و هه‌ندیکی دیکه‌یان شیوه‌گه‌لیکی ته‌واو گۆراو له‌هۆشی ئیمه‌دا به‌رجه‌سته ده‌کهن، ئه‌وه ئاشکرایه، که هه‌ر جو‌ره داوه‌ریکردنیک له‌سه‌ر بنه‌مای شیوه گۆراوه‌کان شتیکی ته‌واو ریژه‌یی ده‌بیّت، له‌به‌رئه‌وه ره‌خه‌ی ره‌وشت‌گه‌راییش هه‌مووکات له‌چوارچیوه‌ی ریژه‌یه‌کاندا یه و

ره‌خه‌گریک که هه‌لده‌ستیت به ره‌خه‌ی ره‌وشتی ناتوانیت غافل بیت له‌م ریژی بونانه، چونکه بو نمونه به‌ره‌میکی وهک (وهیس و رامین)ی (فه‌خره‌دینی گورگانی) ده‌کریت له داوه‌ریکردنی ره‌وشتگه‌رایبانه‌ی (عوبید زاکانی)دا به هونراوه‌یه‌کی گومراکه‌ر هه‌ژمار بکریت، له‌کاتی‌کدا چه‌ند به‌یتیکی ئەم هونراوه‌یه سه‌اله‌هایه نمونه‌گه‌لیکی له ده‌قه وانه‌یه‌کان (مه‌نه‌جیه‌کان ، یا ئەرکیه‌کان ئەوانه‌ی له قوت‌ابخانه و زانکۆکان وه‌کو ئەرک ده‌خویندرین.و)پیکه‌یناوه^۹ ، هاوشیوه‌ی ئەم جوړه داوه‌ریکردنانه له ئەده‌ب و هونه‌ری رۆژئاواشدا زۆره^{۱۰}، له سه‌رده‌می پشکنینی بیروباوه‌ره‌کان له ئینگلته‌را دا به‌ره‌مه‌کانی شکسپیر به‌قه‌ده‌غه دانران، به‌هه‌مان شیوه‌یه‌کیک له پاپاکانیش به‌شیوه‌یه‌کی خورته‌کی نیگاره‌کانی (مایکل ئانژ)ی له په‌رستگای سیستین (sistine) له چاوی خه‌لک ده‌شارده‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی په‌نه‌انانه پاسه‌وانی لیده‌کردن^{۱۱}.

ئیس‌تا ئەم ده‌ره‌نجامه ده‌توانریت هه‌لبه‌ینجریت که ره‌خه‌ ره‌خه‌گره ره‌وشتییه‌کان ناچار بن بو خو‌پاراستن له هه‌ندیک له داوه‌ریکردنه له‌رزۆک و ناپته‌وه‌کان بازنه‌ی تی‌رامان و تی‌بینیه ره‌وشتییه‌کانی خو‌یان بریک فراوانتر بکه‌ن، چونکه ئەگه‌ر نووسه‌ریک له به‌ره‌مه‌که‌ی خو‌یدا هه‌ولی دابیت هۆکاره ئابوری و کومه‌لایه‌تییه‌کان، یا سیاسییه‌کانی قوناغیک به‌شیوه‌یه‌کی رووته‌ل و واقعیی باس بکات و تییدا ده‌ره‌نجامیکی به‌سوود و خولقینه‌ر به‌ده‌ست به‌ینیت، ئەوا ئیتر

شـتـیـکی بیویژدانیانه، کاتیـک ده‌بیته مایه‌ی ره‌تکردنه‌وه و سه‌رزهنشتکردن له‌لایهن ره‌خنه‌گرانی ره‌وشتگه‌راوه.

هه‌روه‌ها ره‌خنه‌گر ناتوانیت له‌هه‌لسه‌نگاندنه ره‌وشتیه‌کاندا چه‌ند پیوه‌ر و ئاماژه‌یه‌کی دیاریکراو و تایبه‌تی بکاته بنه‌ما بو نمونه گونجاونه‌بوونی به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی بو مندالان ناگریت به‌واتای نارپه‌وشتی بوونی به‌ره‌مه‌که سه‌یر بگریت، له‌پروویکی دیکه‌وه‌وا ده‌رده‌که‌ویت، که به‌دگومانیه‌کانی ئی‌مه به‌زۆری به‌ره‌مه‌هاوچه‌رخه‌کان ده‌گریته‌وه و ده‌قه کلاسیکیه‌کان له‌خو ناگریت، له‌کاتی‌کدا وا بریار بیته‌که به‌وردبینیه ره‌وشتیه‌کان له‌به‌ره‌مه‌کلاسیکیه‌کانیش بروانین و لیکۆلینه‌وه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ین، ئه‌وا بابه‌تگه‌لیکی زۆر بو ره‌خنه‌لیگرتنی ره‌خنه‌گرانی ره‌وشتگه‌را بوونیان ده‌بیته^{۱۲}، به‌لام ئه‌وه ده‌زانین، که داوه‌ریکردن و هه‌لسه‌نگاندنی وه‌چه‌جۆراو‌جۆره مروییه‌کان به‌تیروانینه فراوان و تیبینیه ئاوه‌لایه‌کلتوری و هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌کانیان، به‌ره‌مه‌گه‌لیکی له‌م جۆره‌یان له‌بیژینگی نادیار و ئالۆزی تیپه‌راندوه.

شیوازی ره‌خنه‌ی ره‌وشتگه‌را

به‌وردبوونه‌وه له‌بابه‌ته‌کانی پیشوو، سنووری کاری ره‌خنه‌گری ره‌وشتگه‌را تا ئه‌ندازه‌یه‌که ده‌ستنیشان کرا، ره‌خنه‌گریکی له‌م جۆره به‌پشت به‌ستن به‌زه‌مینه‌زه‌ینیه‌کان و سه‌لیقه‌کانی خو‌ی هه‌ولده‌دات له‌ره‌هه‌نده ئه‌رینی یا نه‌رینییه ره‌وشتیه‌کانی به‌ره‌مه‌که بروانیت، به‌لام

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

ئه‌گه‌ر کاره‌که‌ی ئه‌و به‌م ئه‌ندازه‌یه سنوردار بی‌ت، واته بنه‌ما ئیستاتیکی و هونه‌رییه‌کانی به‌ره‌مه‌که نه‌خاته به‌ر لیکۆلینه‌وه و به‌هادانان، ئه‌وا که‌موکورییه‌کی سه‌ره‌کی دیته‌ ناو کاره‌که‌یه‌وه، چونکه‌ گه‌وره‌یی شاکاره ئه‌ده‌بییه‌کان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ بیروکه‌ بالاکان به‌شداریکردنیکی نکولی لینه‌کراویان تیاياندا هه‌یه، قه‌رزارباری به‌ها و بایه‌خه هونه‌رییه‌کانیانه.

هه‌رچۆنیک بی‌ت ره‌خه‌نگری ره‌وشتی نابیت له‌ هه‌سه‌نگاندنی خۆیدا خۆی له‌ دونیای ئه‌ده‌ب و داوه‌ریکردنه‌ تایبه‌ته‌کانی ئه‌ده‌ب دوره‌په‌ریز بگری‌ت، چونکه‌ هه‌رچۆنیک بی‌ت کاتیک به‌ره‌مه‌یک وه‌کو بوونه‌وه‌ریک له‌ دونیای ئه‌ده‌بدا ده‌خه‌ینه به‌ر لیکۆلینه‌وه و به‌ ئه‌ده‌ب ته‌ماشای ده‌که‌ین، ئه‌وا بنه‌ره‌تیتترین پیوه‌ری ئیمه‌ به‌ها هونه‌ری و پیوه‌ره ئه‌ده‌بییه‌کان ده‌بی‌ت^{۱۳} و هه‌یچ گومانیک له‌وه‌دا نییه، که‌ ئه‌م به‌هایانه نه‌ک ته‌نیا هاوتا و به‌رامبه‌ر نییه له‌گه‌ل سه‌وده ره‌وشتییه‌کانی ناو به‌ره‌مه‌که، به‌لکو کاریگه‌ری ره‌وشتی به‌ره‌مه‌که به‌هه‌زتر ده‌کات و ره‌خه‌نگری ره‌وشتی ده‌توانیت له‌ بنه‌ما هونه‌رییه‌کانی به‌ره‌مه‌که بو نیشان‌دانی رۆلێکی ره‌وشتی کاریگه‌رتتر سه‌ودی لی وه‌رگری‌ت و ره‌نگه به‌هۆی سه‌ه‌رنجدان له‌م لایه‌نه‌وه بی‌ت، که‌ شاعیرانی وه‌ک (شیللی) شاعیری به‌ناوبانگی ئینگلیزی (۱۷۹۲-۱۸۲۲ز) له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ن، که‌ (ره‌وشت نه‌ک له‌ریگه‌ی ئامۆژگاریکه‌ران، به‌لکو به‌هۆی شاعیرانه‌وه بنیاتنراوه)^{۱۴}.

کاری ره‌خه‌گری ره‌وشتی کاتیک له‌نیو ژانره ئه‌ده‌بییه‌کاندا په‌لکیشی قه‌له‌مره‌وی شیعر ده‌بیته، ئه‌وا خاوه‌ن هه‌ستیارییه‌کی زیاتره و پیویستی به‌چاو‌کراوه‌بییه‌کی زیاتر هه‌یه، شیعره‌لیریکی و هه‌سفییه‌کان زۆربه‌ی کات وا ده‌رده‌که‌ون، که‌وا گومان بکه‌ی پێیان خستوه‌ته ئه‌ودیوی سنووره‌ره‌وشتییه‌کانه‌وه، به‌لام ئه‌م هه‌رش و په‌لاماره‌ده‌ربرینی و گوزارشتیه‌نابیت وه‌کو دژ و پێچه‌وانه‌ی شیعر و ره‌وشته‌لی بروانریت، چونکه‌شیعر له‌زۆریک له‌بابه‌ته‌کاندا ره‌وشتی قه‌رزارباری خۆی کردووه و زۆریک له‌به‌ها و دیدگا ره‌وشتییه‌کان، که‌له‌بو‌چوونه‌کانی فه‌یله‌سووفاندا هاتۆته‌به‌رچاو، له‌شیعردا نازکی و پروونی وه‌رگرتووه و سه‌رنج‌راکیشییه‌کی زیاتری له‌خۆ گرتووه^{۱۵}، ئه‌م واقیعییه‌تانه‌بو‌نه‌ته‌هۆیه‌ک تا ره‌خه‌گرانی ره‌وشتی زۆربه‌ی کات به‌جۆره‌چاوپۆشی لیکردنیک له‌شیعر بروانن و بیگومان به‌هۆی ئه‌م خاله‌وه‌یه، که‌زۆریک له‌تیوریسته‌سیاسییه‌کانیش تیروانینیکی چاوپۆشیگه‌رانه‌یان به‌رامبه‌ر به‌شیعر هه‌بووه^{۱۶} و یا بیرمه‌ندانیکی وه‌ک(ژان پۆل سارته‌ر)یش کاتیک که‌قسه‌له‌باره‌ی ئه‌ده‌بی پابه‌نده‌وه ده‌کات شیعر له‌ئه‌ده‌بی پابه‌ند جیا‌ده‌کاته‌وه^{۱۷}.

سه‌رنجدان له‌به‌ها جوانیناسییه‌کانی شیعر له‌دووتویی ره‌خه‌ی ره‌وشتیدا، یا له‌په‌راویزی ئه‌ودا ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی، که‌به‌هه‌مان شیوه‌بوونی شیعر وه‌کو دیارده‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری

له‌به‌رچاو بگیریّت ، له‌به‌رئه‌وه ره‌خه‌گرێک، که شیعرێک ته‌نیا به‌پیی ره‌هنده ره‌وش‌تییه‌کانی ده‌خاته به‌ر لیکۆلینه‌وه، ئه‌وا به‌شیوه‌یه‌کی بیئاگایانه و نه‌خوازاو گوێگره‌کانی خۆی سنووردار ده‌کات، چونکه ته‌نیا چینیکی تایبته‌ واته ره‌وشتگه‌راکان رازی ده‌کات، له‌کاتی‌کدا چه‌ند گوێگریکی دیکه‌شی هه‌یه، که به‌ها ره‌وشتی و هونه‌رییه‌کان له‌ته‌ک یه‌کدا وه‌کو هۆکاریکی به‌ها‌داربوونی به‌ره‌مه‌که‌ داده‌نین، یا ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه به‌های هونه‌ری به‌ به‌رزتر هه‌ژمار بکه‌ن.

ئه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌یک ده‌کاته ئه‌وه‌ی، که شایسته‌ی تیروانینیکی ره‌وشتگه‌راییی بیت، هه‌بوونی بنه‌ما ره‌وشتییه‌ گرنگه‌کانه‌ تییدا، ئه‌م قسه‌یه به‌و واتایه‌ نییه، که ئه‌گه‌ر به‌ره‌مه‌یک راسته‌وراست بابه‌ته ره‌وشتییه‌کانی له‌خۆ نه‌گرت، شایسته‌ی ره‌خه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی ره‌وشتگه‌رایانه‌ نییه، به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌ر به‌ره‌مه‌یک ده‌کریت له‌گه‌ل هه‌بوونی زه‌مینه‌کانی دیکه‌ی خۆی به‌پیی ئه‌و گوشه‌ نیگا ره‌وشتیانه‌ی، که تییدایه‌ گونجاویش بیت بۆ پرۆسه‌ی ره‌خه‌ی ره‌وشتگه‌راییی ، له‌به‌رامبه‌ریشدا به‌ره‌مه‌گه‌لیک هه‌ن، که قابیلیه‌تی ره‌خه‌ی ره‌وشتیان تییدا نییه، واته شیوه‌یه‌کی بابه‌تیان بۆ باسکردن و خستنه‌رووی شیکردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه ره‌وشتییه‌کانیان نییه، لێره‌دا پیوسته‌ جاریکی دیکه ئه‌م بابه‌ته سه‌ره‌کییه له‌ شیوازه‌کانی ره‌خه‌ بیربخریته‌وه، که هه‌ر به‌ره‌مه‌یکی ئه‌ده‌بی توانای ئه‌وه‌ی نییه، که له‌ گشت شیوازه‌کانی ره‌خه‌دا بخریته به‌ر لیکۆلینه‌وه، هه‌ندیک له‌

به‌رهمه‌کان زوربه‌ی کات ده‌توانن ته‌نیا له یه‌ک یا چه‌ند شیوازیک له شیوازه‌کانی ره‌خنه لییان بکولدریته‌وه، نه‌وه‌ک له گشت شیوازه‌کاندا.

ره‌خنه‌ی ره‌وشتی له غه‌زه‌لیکی حافظدا

ما نگویم بد و میل به ناحق نکنیم
جامه کس سیه و دلخ خود ازرق نکنیم
عیب درویش و توانگر به کم و بیش بد است
کار بد، مصلحت آن است که مطلق نکنیم
رقم مغالطه بر دفتر دانش نزنیم
سر حق بر ورق شعبده، ملحق نکنیم
شاه اگر جرعه رندان نه به حرمت نوشد
التفاتش به می صاف مروق نکنیم
خوش برانیم جهان در نظر راهروان
فکر اسب سیه و زین مغرق نکنیم
اسمان کشتی ارباب هنر می شکنند
تکیه آن که بر این معلق نکنیم
گر بدی گفت حسودی و رفیقی رنجید
گو تو خوش باش که ما گوش به احمق نکنیم
حافظ از خصم خطا گرفت نگیریم برو
ور به حق گفت ، جدل با سخن حق نکنیم

ئه‌م غه‌زه‌له، که پیده‌چیت له رۆژگاری چوونه‌ناو سالی یا پیری شاعیره‌وه هۆنرابیته‌وه، گوزارشتی هه‌لسوکه‌وتی ئاینیانه‌ی ئه‌وه و به‌م هۆیه‌وه جیاوازییه‌کی له‌گه‌ل بیرکردنه‌وه‌ی سووفیگه‌ریانه و سروشتی ره‌خه‌گرانه‌ی ئه‌و به‌رامبه‌ر خه‌لکی سه‌رده‌م و شه‌ر و ململانی له‌گه‌ل ریاکاران و رۆوکه‌شگه‌رایان و پله‌وپایه‌ په‌رستان نییه، خواجه له‌م غه‌زه‌له هه‌شت به‌یتییه‌دا، که خاوه‌نی جووره به‌دواییه‌کده‌اتن و یه‌کیتییه‌کی بابه‌تییه، تیروانینه ره‌وشتییه‌کانی خو‌ی له‌گه‌ل چه‌مک و واتاگه‌لیکی ره‌وشتی کرده‌یی تیکه‌ل کردووه.

شاعیر له‌م شیعرده‌دا هه‌ول ده‌دات، که بیزاری خو‌ی له‌به‌رامبه‌ر کۆمه‌لیک که‌موکۆری و نزمی و خراپیه ره‌وشتییه‌کانی سه‌رده‌می خویدا بخاته‌پوو، ئه‌م هه‌وله‌ی ئه‌و زیاتر له‌وه‌ی، که وه‌ک بلیی دووربوونی ئه‌و بیته له‌م که‌موکۆرییانه، نیشاندهری داروخانی ره‌وشتی و کلتوری سه‌رده‌می شاعیره، که له شیعره‌کانی دیکه‌ی شاعیردا هه‌مدیسان چه‌ندین جار به شیوه‌ی جوړاوجۆر به‌رجه‌سته‌کراوه و به‌رهمه‌ میژووویه‌کانی سه‌رده‌می حافظ و هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ ناوه‌ند و دواترینه‌کانیش، که به‌جوړیک قسه‌یان له‌باره‌ی سه‌رده‌می ناوبراوه‌وه کردووه، جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌م راستییه ده‌که‌نه‌وه.

ئه‌وه‌ی له به‌یته‌کانی ئه‌م غه‌زه‌له‌دا گێره‌وه‌ی چه‌ند نیشانه و ئاماژه‌یه‌که له داروخانه ره‌وشتی و په‌فتارییه‌کانی سه‌رده‌مه

پیرستیکی پوخت و گشتگیری گه‌نده‌لی و خراپه‌کارییه‌کانه، که له‌چه‌ند ده‌یه له پیش سه‌رده‌می حافظه‌وه به زالبوون و بالاده‌ستی په‌یره‌وکارانی ئیلخان (مه‌غول) و ئەو ئاغا و خاوه‌ن مولکانه‌ی، که له‌لایه‌ن سوپای ئیلخانیه‌وه پارێزگارییان لیده‌کرا فراوانی به‌خۆیه‌وه گرتبوو و له سه‌رده‌می حافظدا به بره‌ویکی زیاتری دنیاییه‌کان و مالپه‌رسته‌کانی ده‌سه‌لاتداران و فیل و ته‌له‌که‌کانی دام و ده‌زگا‌کانیان گه‌یشته‌بووه لوتکه‌ی خۆی، وه‌ک بلیی له‌و رۆژهدا بازاری گه‌نده‌لی و خراپه‌کاری هه‌ر گروپیک هه‌ولیده‌دا تا له‌وه‌یتر دانه‌بریت، له‌روویکی دیکه‌وه بارانی تانه و ته‌شه‌ر و توانجی حافظ بو سه‌ر شیخی خانه‌قا و زاهید و موفتی و دارو‌غه و دادوهر و کریکار و کارگوزار و زوریک له‌که‌سانی دیکه له‌تان و پۆی ئەم گه‌نده‌لکاری و خراپه‌کاریانه دایه. شاعیری غه‌زهل له‌م شه‌ر و ژاوه‌ژاوانه‌دا چه‌ند تایبه‌تمه‌ندییه‌ک له ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی ئاینیدیانه (ته‌ریقه‌تیانه)ی خۆی به‌م جوهری خواره‌وه ده‌گیڕیته‌وه:

-خۆپاریزی له‌ قسه‌ی خراپ و پوچگه‌راییی.

-دوری له‌ ساخته‌کاری و به‌دناوکردنی که‌سانی دیکه.

- بیزاری له‌ هه‌له‌کاری و فیلبازی.

-خۆپاریزی له‌ خۆپازاندنه‌وه‌کاری و خانه‌دانیتی.

-گرنگینه‌دان به‌ رۆژگاریک، که ریز له‌ که‌سانی هونه‌رمه‌ند و خاوه‌ن به‌هره‌ناگریت.

- گوی پینه‌دان به مروّقه نه‌زانه‌کان.

- راده‌ستبوان به رامبه‌ر قسه‌ی هه‌ق.

ش‌تیک که قسه‌ی خواجه‌ی له خستنه‌پرووی ئەو بابەت و ناوه‌روکانه‌ی، که پیشتر باسکران ره‌ونه‌قدارتر کردوو و سه‌رنج‌راکیشیه‌کی زیاتری پیداوه بریتیه له نیشان‌دانه راستگۆیانه و رازاوه‌که‌ی ئەو له قالبی غه‌زه‌لیکی پوخت و به‌پیز.

ئەو کیشە‌ی بو غه‌زه‌له‌که هه‌لبژێردراوه له‌پیزی ئەو کیشانه‌یه، که گونجاوه له‌گه‌ل ئاوازی ئامۆژگاری و په‌ند و ئاماژه‌یه‌کی له هیمنی و تیرامانی شاعیر له خستنه‌پرووی بابته‌کان تیدایه، هیواشی و له‌سه‌رخۆبیه‌ک که خوینه‌ر یا گوینگر ناچارده‌کات دوور له هه‌ر په‌له‌په‌لی و که‌مه‌رخه‌میه‌ک بجیته‌ بنج و بنه‌وانی و لێی قول بیته‌وه به‌کاره‌یتانی سه‌رواکانی به‌یته‌کان و ئاماده‌یی نه‌بزوینی سه‌راپایی (ق) له وشه‌کانی سه‌رودا (= ازرق، مطلق، ملحق، مروق...) نیشانده‌ری هه‌لبژاردنیکی وشه‌ ره‌وانه‌کانه بو گه‌یاندنیکي به‌هیزتری بابته‌که به کومه‌کی ده‌رخسته‌کاری وشه‌کانی سه‌رواوه. شاعیر له ته‌کنیکی ناوبراودا یه‌کیک له پته‌وترین ئەزموونه شیعرییه‌کانی شاعیرانی پیش خۆی، واته له سه‌رده‌می مه‌نوچه‌ه‌ری به‌دواوه، خستۆته کاره‌که‌وه^{۱۸}.

له‌پروویکی دیکه‌وه به‌کاره‌یتانی پیش سه‌روا (ردیف) ی (نکنیم) نیشانده‌ری خۆپاریزه‌ چه‌ندباره‌کانی شاعیر بووه له هه‌موو شته نه‌شیاوه‌کان، که به‌دوای خۆدورخستنه‌وه بووه لیان.

دژیه‌ک و گونجاوییه (تناسب) زۆره‌کان و له‌هه‌مانکاتدا سروشتی و دور له سه‌ختی و زۆرله‌خۆکاری سه‌رنج‌راکێشی و به‌هایه‌کی هونه‌ری دیکه‌ی به وشه‌کانی شه‌یره‌که داوه و وایلیکرووه که خاوه‌نی کاریگه‌رییه‌کی زیاتر بێت، دچیه‌کی وشه‌گه‌لیکی وه‌ک حق و ناحق، درویش و توانگر، جامه و دلُق، اسمان و بحر، به‌هه‌مان شیوه‌ گونجان و ته‌ناسوبی وشه‌گه‌لیکی وه‌ک (رقم، ورق، دفتر، یا جرعه، می صاف، مروق) هاوش‌یوه‌کانیان، بوونه‌ته‌ مایه‌ی گونجاوی و یه‌کانگیری و پیوندیگه‌لیک، که له کاریگه‌ربوونی وشه‌کانی شاعیردا رۆلیکی یه‌جگار بنیاتنه‌ریان هه‌بووه.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی حه‌وته‌م

1-Five Approaches of Literary Criticism, p.23.

- ۲- گفتاری دربارہء نقد، ص ۳۹.
- ۳- معجم مصطلحات الادب، مجدی وهبة، بیروت، ۱۹۷۴، ص ۳۳۱.
- ۴- گفتاری دربارہء نقد، ص ۳۹.
- ۵- به باوه‌ری لایه‌نگرانی ئەم تیۆرییە، ئەگەر ئەده‌بیات خاوه‌نی ره‌وتیکی ره‌وشتی بیت ئەوا له راستیدا به‌دوای سوود و بایه‌خه‌وه‌یه و هه‌ر شتیکیش سوود و بایه‌خی هه‌بی ناشیرینه، چونکه له نیاز و پیداو‌یستییه‌کانی مرۆقه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌و هه‌موو پیوستییه‌کانی مرۆفیش ناشیرین و په‌ست و ناچیزن. برۆانه: شعر بی دروغ، شعر بی نقاب، ص ۲۴۳.
- ۶- در نقد و ادب، مندور، ص ۶۵.
- ۷- بۆ نموونه‌ی ئەوه، خستنه‌رووی له رپی لادان و شته‌بی ره‌وشتییه‌کان له به‌ره‌می ئەده‌بیدا به‌مه‌به‌ستی ریفۆرمی تاک و کۆمه‌له. ره‌نگه به‌رده‌وام دووپات کردنه‌وه‌ی له‌و به‌ره‌مانه‌دا به‌شیۆه‌یه‌کی نادرست سوودی لی وه‌ربگیری و کاریگه‌رییه‌کی نیگه‌تیقی ببیت. له کاتی‌کدا ئەو به‌رجه‌سته‌کردنه هه‌رگیز به‌ئەندازه‌ی به‌های فی‌رکاریی ئەو به‌ره‌مانه‌ده‌رناکه‌ون.
- ۸- گفتاری دربارہء نقد، ص ۴۰.
- ۹- رک: کلیات عبید زاکانی، رساله صد پند، انتشارات اقبال. تهران ۱۳۴۶، ص ۵۵.

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

۱۰- نظیر داوری های درباره آثار ج.ا.ج. لارنس و اسکار وایلد شده است.
۱۱- ادبیات و بازتاب آن، ویلیام ج. گریس، ترجمه بهروز عزب دفتری، انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۶۳، ص ۹۶.

۱۲- وه‌سفی عاشقانه‌ی جوانیی خو‌شه‌ویست له ده‌قی غه‌زل و موغازه‌له‌ی دوورو دریژ یان داشۆرین وته‌نزی شاعیران و له‌و وته‌یه‌دا جیی ده‌بیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر له‌و باوه‌ره‌دابین نه‌و ناوه‌روکانه ریگه‌خۆشکه‌رن بو نه‌و لادانانه، ناچار ده‌بین نه‌و پیودانگه به‌سه‌ر زۆر شتی هاوشیوه‌دا پیاده بکه‌ین، نه‌لبه‌ته کاریکی ئاوه‌ها له‌جیاتی نه‌وه‌ی ره‌وتیکی ریفۆرمخوازانه وه‌ربگریت، ده‌بیته ریگر و له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م داوه‌ریکردنمان بو کاری هونه‌ری و نه‌ده‌بی.

13-Five Approaches of Literary Criticism, p.23.

14- Principles of Literary criticism, p. 46.

۱۵- شیوه های نقد ادبی، ص ۱۹۶.

۱۶- هه‌روه‌ک چاوپۆشیگه‌راکان، هه‌ندی جار له ره‌خنه‌ی مارکسیستیشدا بو شیعر په‌سه‌ندی ده‌که‌ن.

۱۷- گفتاری درباره نقد، ص ۴۵.

۱۸- رک: منوجهری دامغانی ادوار زندگی و آقرینتی‌های هنری، نصرالله امامی، چاپ دوم، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۷۱، ص ۴۱.

فهرستی هه‌شته‌م

ره‌خه‌ی ده‌رووناسی

پیناسه و باسیکی گشتی

پێوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و ده‌روونی مرۆف پێویستی به سه‌لماندن نییه، ئه‌م پێوه‌ندییه هه‌میشه خه‌سه‌له‌تیکی دووسه‌ره‌ی هه‌یه، ده‌روونی مرۆف ئه‌ده‌ب ده‌خولقی‌نیت و ئه‌ده‌بیش ده‌روونی مرۆف په‌روه‌رده ده‌کات، تیگه‌یشتن و تیروانینه ده‌روونییه‌کانی مرۆف سه‌یری چه‌ند لایه‌نیکی له ژیا‌نی سه‌روشتی و مرۆیی ده‌کات و بنه‌ماکانی ئه‌فراندنه ئه‌ده‌بییه‌کان ده‌هینیته‌کایه‌وه، له‌په‌رناویکی دیکه‌وه ئه‌ده‌بیش سه‌یری حه‌قیقه‌ته‌کانی ژیا‌ن ده‌کات تا پونکه‌ره‌وه‌ی چه‌ند لایه‌نیکی ده‌روونی مرۆیی بیت^۱ و هه‌ر له‌م ریگه‌یه‌شه که ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی و ده‌رووناسی په‌یوه‌ندیگه‌لیکی هاوبه‌ش په‌یدا ده‌کهن.

ژیا‌نی مرۆف و بابه‌ته‌کانی ره‌گ و ریشه‌گه‌لیکی جیگیر و دیاریکراو و نه‌گۆراویان هه‌یه، ئه‌وه‌ی ده‌گۆرپیت دیمه‌نه‌کانی ژیا‌نی مرۆیییه.

شاعیر و نووسهر له گۆشه‌نیگایه‌ک و ده‌روونناس له گۆشه‌نیگایه‌کی دیکه‌وه له ژیا‌نی مرۆیی ده‌روانیت ، به‌لام گۆشه‌نیگا و تیروانینی هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌که، واته‌ هه‌ردوکیان گرنگی به‌ ژیا‌نی مرۆیی و دیمه‌نه‌کانی ژیا‌نی مرۆیی ده‌ده‌ن و هه‌ر کامیکیان به‌ جوړیک گه‌ران و پشکنین و خۆی وابه‌سته به‌ خه‌یا‌ل و هه‌ست و سوژه‌کان و بابته‌هه‌ر رۆحی و ده‌رونییه‌کانی مرۆف ده‌کات.

ره‌خه‌ی ده‌روونناسی له‌م نیوانه‌دا هه‌ولێ ئه‌وه ده‌دات، که په‌یوه‌ندییه‌ زیندوو و هه‌س‌تیپکراوه‌کانی نیوان هونه‌ر و هونه‌رمه‌ند بدۆزیته‌وه و هه‌لبه‌ستیت به‌ لیکۆلینه‌وه له‌وه‌ی که له‌ پشتی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی دایه، له‌کاتی‌کدا ره‌خه‌ ته‌قلیدی و کلاسیکیه‌کان زۆربه‌ی کات سه‌رنجیان له‌ ره‌هه‌نده‌ میژوویی و فیکری و ئیستاتیکی، یا ره‌وش‌تییه‌کان داوه، به‌ ده‌ربهرینیکی دیکه‌ بی ئه‌وه‌ی بتوانریت که بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ بکریت که ته‌واوی لایه‌ن و ره‌هه‌نده‌کانی به‌ره‌میک ده‌کریت له‌ژیر رۆشنایی ره‌خه‌ی ده‌روونناسی لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکریت ده‌توانریت دان به‌وه‌دا بنریت که ره‌خه‌ی ده‌روونناسی له‌توانایدایه که هه‌ندێ له‌ لایه‌ن و ره‌هه‌نده‌کانی به‌ره‌مه‌که‌مان بۆ راقه‌ بکات که ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ رابردوودا فه‌رامۆشی کردوه.

پیشینه‌ی رهخه‌ی دهرووناسی

ئه‌گه‌رچی پیویسته سه‌ده‌ی بیسته‌م به سه‌رده‌می ده‌رکه‌وتنی راسته‌قینه و گه‌شه‌کردنی رهخه‌ی دهرووناسی هه‌ژمار بکریت، به‌لام ناکریت چه‌ند چالاکیه‌کی سنورداری هه‌ندیگ له‌که‌سانی پیشینان له سه‌ده‌کانی رابردووشدا نکۆلییان لیبکریت.

ره‌نگه‌ ئه‌رستۆ یه‌که‌مین که‌سیگ بیت، که به‌خستنه‌رووی بیردۆزی کاسارسیس (catharsis) = پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روون یا ده‌رون (پاکژی) به‌شیوه‌یه‌کی نیمچه‌زانستی سه‌رنجی له‌په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و ده‌روون داوه و جوړیک له‌ره‌خه‌ی دهرووناسی دارشتووه. ئه‌رستۆ له‌هونه‌ری شیعردا کاتیک پیاسه‌ی تراژیدیا ده‌کات، تراژیدیا وه‌کو لاساییکردنه‌وه‌یه‌کی کرداری که‌سه‌کان داده‌نیت، که ده‌بیتته مایه‌ی وروژاندنی هه‌ستی ترس و به‌زه‌یی لای بینهران و ده‌رئه‌نجامه‌که‌شی پاکژکردنه‌وه‌ی ده‌رونی مروّقه^۲.

له‌دوای ئه‌رستۆ پیویسته باسی شاعیر و وتاریژانی کۆن بکریت، که له‌سه‌ر شیوه‌ی تیگه‌یش‌تنگه‌لیکی کورت و هه‌ندیجاریش ئالۆز و دوور له‌هه‌بوونی دیدگا ئه‌زموونیه‌کان پیوه‌ندی نیوان ده‌روونی مروّف و به‌ره‌م و ئه‌فراندنه ئه‌ده‌بیه‌کانیان خستۆته به‌ر تیشکی سه‌رنج و روانین.

له‌نیو نووسه‌رانی ئیمه‌دا عه‌بدولقادی جوجانی (له ۴۷۱ کۆچی مردووه) خاوه‌ن چه‌ند به‌ره‌میکی وه‌ک (اسرار البلاغه = رازه‌کانی

ره‌وانبیزی) و (دلایل الاعجاز)، یه‌کیکه له‌و که‌سانه‌ی که شروقه و تویکاری ده‌لاله‌ته ده‌روونییه‌کانی بو ده‌ربرینه نه‌ده‌بییه‌کان کردوو، به‌لام تیگه‌یشتنه‌کانی نه‌و زوره‌ی کات له‌م چوارچیوهیه ، که ناخ(نه‌فس) یا ده‌روونی مروّف له هینانه‌کایه‌وه‌ی ده‌ربرینه نه‌ده‌بییه‌کاندا کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی هه‌یه^۲، هه‌لبه‌ته نه‌وه‌ی شایه‌نی وتنه نه‌وه‌یه، که پیش نه‌و (نه‌بو ن ۲هیلالی عه‌سکه‌ری)(له ۳۹۵کوچی مردوو) خاوه‌نی کتیبی به‌ناوبانگی(الصناعتین = دوو سه‌نه‌ته‌که) ده‌باره‌ی کاریگه‌ری ده‌روونی له نه‌فراندنی خواستنه‌کاندا قسه‌ی کردوو، هه‌روه‌ها (نه‌بو حه‌سه‌نی جورجانی)(له ۳۶۶کوچی مردوو) له کتیبی(الوساطة بین المتنبي و خصومه = نیوه‌ندگی‌رییه‌ک له نیوان موته‌نه‌بی و رکا‌به‌ره‌کانی) تیروانینیکی ده‌روونناسانه‌ی له پیوه‌ندی شاعر له‌گه‌ل شاعیره‌که‌یدا خستۆته‌روو.

ره‌نگه یه‌کیک له هۆکاره سه‌ره‌کییه‌کانی گرنگیدان به لیکۆلینه‌وه ده‌روونناسییه‌کان له به‌ره‌مه‌کانی شاعیر و نووسه‌رانی رابردوو، تیگه‌یشتن و لیکدانه‌وه‌یان بو جوړه (نه‌ست)یکی ده‌روونی بیته ، به‌ر له‌وه‌ی له‌لایه‌ن فرۆیده‌وه باسی لیوه کرابیته، نه‌وان به ئاشکراکردنی نه‌ست(ناخی مروّف) زوریک له کیشمه‌کیشمه ده‌روونییه‌کانیان له به‌ره‌مه‌کانی خویان به‌رجه‌سته کردوو و نه‌مه‌ش خالیکه که فرۆیدیش چه‌ندین جار خوی دانی پیداناوه و به‌ره‌مه‌گیکی وه‌ک برایانی کارامازۆفی دیستۆفسکی نووسه‌ری ناوداری رووسی و

تراژیدیای هاملیتی شکسپیری گه‌وره شانۆنامه‌نوسی ئینگلیزی
گه‌واهیده‌ری راستیه‌کی له‌م جو‌ره‌ن.

فرۆید و ره‌خه‌ی ده‌رووناسی

بیگومان له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا فرۆید پیشه‌ه‌وای ره‌خه‌ی
ده‌رووناسیه‌، کاتیک ئه‌و دوو نامیلکه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆی
ده‌باره‌ی لیۆناردۆ داڤینشی و هۆلده‌رلین نویسی، ئه‌وا خۆی له‌خۆیدا
کاریکی نوی وابه‌سته‌ به‌ تاکی نیشاندا و کاره‌که‌ی ئه‌و بووه‌ نمونه
و سه‌رمه‌شقیک بو که‌سانیک که‌ له‌م ریگه‌یه‌دا هه‌نگاویان هه‌له‌ینا،
سه‌یری ئه‌مه‌ له‌وه‌دا بوو که‌ به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ر له‌گه‌ل بره‌وسه‌ندنی
شیوازیکی له‌م جو‌ره‌ له‌ ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا سه‌دان کتیب و نامیلکه‌ و
له‌باره‌ی شیکردنه‌وه‌ و شرۆقه‌کاری ده‌رووناسی به‌ره‌مه‌کانی
نوسه‌ره‌ جو‌راو جو‌ره‌کان نووسرا و ئه‌م بیروباوه‌ره‌ی له‌ هۆشی
خه‌لک ره‌گی داکوتا که‌ شیوازگه‌لیکی وه‌ک تیروانینی ئیستاتیکی یا
ره‌وشتی به‌ ته‌نیا به‌سه‌نده‌ و رازیکه‌ر نییه‌.

ئاشنایی نووسه‌ران و ره‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بی به‌ بیروکه‌کانی فرۆید له‌
یه‌که‌مین سه‌له‌کانی ده‌یه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م ده‌ستی پیکرد و
به‌ وه‌رگی‌رانی به‌ره‌مه‌کانی فرۆید بو زمانی ئینگلیزی، گروپیکی
گه‌وره‌ی ره‌خه‌گران ئاشنایه‌تیان له‌گه‌ل بیروکه‌کانی ئه‌و په‌یدا کرد،
کاتیک که‌ دکتۆر(ئارنست جونز)(Ernest Jones) شیکردنه‌وه‌
به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆی ده‌باره‌ی هاملیت له‌ گوشه‌نیگای فرۆیدییه‌وه‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بلاوکرده‌وه، سه‌ره‌پای هه‌ندیگ ره‌خه‌ لیگرتن پیشوازیه‌کی فراوانی لیگرا، چونکه ره‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بی ئه‌م شیکردنه‌وه‌یان به‌مۆدیل و نمونه‌یه‌ک بۆ پرۆسه‌ی شیکردنه‌وه‌ ده‌روونناسیه‌کانی خۆیان دانا. ده‌سپیک و بلاوبوونه‌وه‌ی ره‌خه‌ی ده‌روونی نوی به‌هۆی فرۆید و لایه‌نگران و خۆیندکاره‌کانیه‌وه‌ بوو، به‌لام ئه‌و بۆچوونانه‌ی فرۆید و شیکردنه‌وه‌ ده‌روونیه‌کان ئه‌و له‌ نیوانی پشتگیری و ره‌تکردنه‌وه‌دا بووه هۆی ئه‌وه‌ی چه‌ندین گوزارشتی نه‌شیاو و تاوانی زۆری بدریته پال.

هه‌له‌ تیگه‌یشتن و سنورداریه‌کان

ئه‌وه‌ی به‌ بنه‌رته‌ و بنه‌مای هه‌له‌ تیگه‌یشتن سه‌بارته‌ به‌ ره‌خه‌ی ده‌روونناسی هه‌ژمار ده‌کریت، تینه‌گه‌یشتنیکی دروسته‌ له‌باره‌ی ئه‌م شیوازه، هه‌روه‌ها چه‌ند که‌موکۆرییه‌که‌ له‌ لیگدانه‌وه‌گه‌لیک که‌ ده‌چنه‌ ناو‌خانه‌ی ئه‌م شیوازه ره‌خه‌یه‌وه‌، ره‌خه‌گرانی ده‌روونناس هه‌ندیجار له‌ شیکردنه‌وه‌ و لیگدانه‌وه‌کانی خۆیان سوود له‌ وشه‌گه‌لیکی تایبه‌تمه‌ند(واته‌ وشه‌گه‌لیک که‌ له‌ ناو‌گروپه‌که‌ی خۆیاندا به‌کار دیت) وهرده‌گرن، که‌ زۆربه‌ی کات بۆ که‌سانی ناپیشه‌یی شتیکی نه‌ناسراون، له‌ رویکی دیکه‌وه‌ ئه‌م ره‌خه‌گرانه‌ کاتیگ ئاشنایه‌تیان له‌گه‌ل ماهیه‌تی ئه‌ده‌ب نه‌بیته‌، ئه‌وا له‌باره‌ی پاژ و ورده‌کارییه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان ده‌که‌ونه‌ غه‌فله‌ته‌وه‌ و ئه‌م خاله‌ش ده‌بیته‌ هۆی جووره‌ پوانین و سه‌یرکردنیکی تاک لایه‌نانه‌ به‌رامبه‌ر به‌ به‌رهمه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان، هه‌لبه‌ته‌ پیچه‌وانه‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئهم بابته‌ش راسته، چونکه زورجار و هاتۆته پيشه‌وه که چند ئه‌دييکی ناشاره‌زا له چه‌مکه ورده‌کانی ده‌رووناسيش، به‌هۆی ئاشنايه‌ته‌تییه‌کی پروکه‌شی له چوارچۆیه‌ی درکردنی هه‌ندیک له زاراوه‌کان، چند شیکردنه‌وه‌یه‌کیان به‌ده‌ست داوه، که به‌هۆی هه‌ندیک تیروانینی ساده‌وه‌بوته هۆی هاتنه‌کایه‌وه‌ی چند شکستیک له کاره‌کانیاندا، ئوبالی ئه‌وه‌ش که‌وتۆته ئه‌ستۆی رهخه‌ی ده‌رووناسی.

جگه له‌مانه‌بو زۆریک له ئه‌دیه‌ نه‌ریتی و ئه‌وانه‌ی که ئاشنايه‌تییان له‌گه‌ل رهخه‌ی ده‌رووناسی نییه خستنه‌پرووی چند بابته‌تییکی وه‌ک گری ئۆدیپ، گری خه‌سندن، رۆلی به‌رزبوونه‌وه و بالایی له‌ داهینان و ئه‌فراندنی به‌ره‌می هونه‌ریدا، هه‌میشه‌بوته مایه‌ی سه‌رسوپرمانی و هه‌ندی‌جاریش بوته مایه‌ی ترس و سه‌ره‌نجام به‌خۆپاریزی و ره‌تکردنه‌وه‌ی رهخه‌ی ده‌رووناسی کۆتایی پیهاتوووه.^۷

لایه‌نیکی دیکه‌ی ئهم ره‌شبینیه به‌ره‌می پیداکری و سووربوونی ره‌خنه‌گرانی ده‌رووناسه له‌سه‌ر دیدگا و تیگه‌یشته‌کانی خویان و له‌به‌ر ئهم هۆیه‌شه که کاری ئهم جووره ره‌خنه‌گرانه‌یان به کرداری (پروکراستۆس)ی ریگری یونانی چواندوووه. ده‌وتریت (پروکراستۆس) بو سزادانی که‌سه‌کان، که‌سه‌کانی له‌سه‌ر چرپایه‌ک یا قه‌ره‌ویله‌یه‌ک ده‌خه‌واند و بو ئه‌وه‌ی که دريژی که‌سه‌کان هاتای دريژی چرپاکه بیته، ئه‌ندامه‌کانی که‌سه‌کانی راده‌کیشا، یا پیه‌کانی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ده‌برینه‌وه، مه‌به‌ست له‌مه ئه‌وه‌یه که نه‌یارانی ره‌خه‌ی ده‌رووناسی له‌و باوه‌ره‌دان که ره‌خه‌گرانی ده‌رووناس دیدگا‌کانی خۆیان به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که ده‌سه‌پینن و زۆربه‌ی به‌تیگه‌یشتنه‌کانیان چهند لایه‌نیکی به‌ره‌مه‌که ده‌خه‌نه‌خانه‌ی که‌مه‌ترخه‌می لیکردن و فه‌رامۆشکارییه‌وه^۸.
له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی وترا سه‌رنجدان و وردبوونه‌وه له‌م خاله‌ش شتیکی پیویست و گرنگه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که به‌کاره‌ینانی ده‌رووناسی له ئه‌ده‌دا پیویستی وریاییه‌کی ته‌واو هه‌یه، چونکه ئه‌ده‌ب ره‌هه‌نده ده‌روونی و که‌سایه‌تییه مرۆبیه‌کان به‌دید و تی‌رامانیکی وه‌سفی و به‌وردبوونه‌وه له‌ورده‌کارییه‌کان ته‌ماشاه‌کات، له‌به‌رامبه‌ریشدا ده‌رووناسی خاوه‌نی چهند بنه‌ما و پۆلینه‌ندییه‌کی گشتیه‌ی و هه‌لسوکه‌وتی ده‌روونی که‌سایه‌تی پاله‌وانانی به‌ره‌مه‌که به‌تیروانیکی گشتی ده‌خاته ژیر لیکۆلینه‌وه. له‌پیکچواندنیکدا پیویسته بگوتریت، که که‌سایه‌تییه مرۆبیه‌کان خاوه‌نی چهند تایبه‌تمه‌ندی و که‌سایه‌تییه‌کی جیاوازن و ناکریت به‌گه‌لاکانی دره‌ختیک بچوینرین و هه‌موویان به‌یه‌ک شیوه و ڕوو‌خسار سه‌هیر بکرین، یا له‌تیروانینه ده‌رووناسییه‌کاندا ره‌هه‌نده ئیستاتیکی و ئه‌ده‌بییه‌کان له‌به‌رچاو نه‌گیرین.

فرۆید و ماهییه‌تی ده‌روون

شیکردنه‌وه ده‌روونناسییه‌کانی فرۆید له‌سه‌ر تیگه‌یشتن و توئیکارییکانی ئەو بو ده‌روونی مرۆف دامه‌زراوه، له‌باوه‌ری فرۆیدا ده‌روونی مرۆف له‌رووی پرۆسه‌ ناخه‌کییه‌کانه‌وه له‌سی ناوچه‌یا سی سنوور پیکهاتوو. ئەم سی سنوره بریتین له ئەو (Id)، من (Ego) و منی بالا (super ego).

۱. بنیات (ئەو):

بنیات یا کۆگای (لیبیدۆ)^۹، بنچینه‌ی ژیا‌نی ئەزەلی^{۱۰} تیر ده‌کات، که فرۆید به‌زاراوه‌ی (بنه‌مای چیژوه‌رگرتن)^{۱۱} باسی لیوه‌ده‌کات، بنیات به‌بی هه‌ست، که هیما و نیشانه‌ی سیستمیکی لۆژیکیه، ژیا‌نیکی ناریک^{۱۲} و پیکی هه‌یه. بنیات بی یاسا و دژه کۆمه‌لایه‌تی و دژه ره‌وشتیه و کاره‌که‌ی ته‌نیا تیرکردنی ره‌مه‌که چیژخوازه‌کانه^{۱۳}. فرۆید له‌و باوه‌ره‌دایه، که چالاکی (له‌بیدۆ) له‌سه‌رده‌می مندالییه‌وه ده‌ست پیده‌کات و له‌به‌شگه‌لیکی جۆراوجۆری جه‌سته‌دا هاتوچۆ ده‌کات، له‌که‌سانی گه‌وره‌دا به‌ره‌و ئەندامه‌ سیکیسییه‌کان ده‌گوازریته‌وه، که‌واته له‌باوه‌ری فرۆیدا ژیا‌نی سیکیسی له‌سه‌رده‌می پیگه‌یشتنه‌وه ده‌ست پیناکات، به‌لکو چالاکییه‌که‌ی له‌سه‌ره‌تای قوناغی مندالی ده‌ست پیده‌کات^{۱۴}.

شایه‌نی گوته‌ بنیات له‌پیش فرۆیددا له‌بیروکه‌کانی فه‌یله‌سوف و سو‌فی و ئەدیبا‌نی کۆن و پاشتریش شتیکی ناسراو بووه و درکی

بنه ما و میتۆده کانی ره خه ی نه ده بی..... د. نصرالله امامی

پیکراوه. نیچه ی فه یله سووفی ئەلمانی (۱۸۴۴-۱۹۰۰) له پیش فرۆیید دا بونیاتی وه کو بنه مای هیژ و ئاره زوو سه ره تاییه کانی مروّف باسکردوووه. له کلتوری ئیسلامیدا به گوزارشستی(نه فس) یا(نه فسی ئەمماره) قسه یان له باره ی بونیات کردوووه، ئەم هیژه شه رانگیز و دژه کۆمه لایه تی و سه رکیشه، ئەگه ر پام بکری و به پریدا ببرد ریّت، ده کریّت له پیناوی ئامانجه مه عنه وییه کاندایه کار بهیئریّت^{۱۵}.

۲. من

بو پیشگیری کردن له سه رکیشه ی و له فه رمان ده رچوونه کانی بونیات، وا پیویست ده کات، که هیژگه لیکی ریگریکه ر هه بن تاوه کو به پاسه وانیکردن له تاک و کۆمه لگا هه لبستن^{۱۶}، هه وه لین هوکار و هیژی ریخه ری بنیات و چاودیگریکه ری تاک(من)ه. من له ژیر کاریگه ری بنه مای حه قیقه ت و ره فتاره کۆمه لایه تی و عه قلی و سوژدارییه کاندایه دیته کایه وه ، ده رخه ری که سایه تی ده روونی مروّفه^{۱۷}.

به شیک له من له قه له مره وی هه ستدایه و له چالاکیه هه ستیه کانی وه ک درکردن، قسه کردن و شته ناخه کیی و ره فتارییه کاندایه رۆل و به رپرسیاریه تی هه یه، هه روه ها تاکه که س له گه ل ژینگه ده گونجینیّت و ئاره زوووه دژه کان و جووله و بزاوننه کان و ئه رکه کۆمه لایه تییه کانی مروّف گونجاو و هاوته ریب ده کات^{۱۸}، له به ره ئه وه وا ده رده که ویت، که من نوینه ری عه قل و لوژیک و به رژه وه ندی خوازییه، له کاتیکیدا بونیات نوینه ری ئاره زوووه هه وسار پچراوه کانه^{۱۹}.

۳. منی بالا

منی سه‌رتر یا منی بالا هۆکاریکی ریکخه‌ری دیکه‌یه و بۆ پاریزگاریکرنی کۆمه‌لگا چالاکی ده‌نوینینت، به‌شی سه‌ره‌کی (منی بالا) نه‌سته^{۲۰} و له تیکرای هه‌ندیک له ئەزمونه‌کانی ژیان و له ئەنجامی په‌یوه‌ندیکردن له‌گه‌ل باوان و که‌سانی ده‌وروبه‌ر دیته‌کایه‌وه^{۲۱}، ئەم پیوه‌ندی و هه‌ندیجار پالپه‌ستۆیانه به سه‌پاندن و بالا و به‌م شیوه‌یه منی بالا به دوورکه‌وتنه‌وه له من دیته‌کایه‌وه^{۲۲}. منی بالا هه‌ولده‌دات شیوازانکی په‌روه‌رده‌کردنیک، که پیده‌چیت له زۆریک له لایه‌نه‌کاندا شیاوی درکردن نه‌بن و به ترسناک دینه‌به‌رچاو هاوسه‌نگ بکات، به‌لام منی بالا‌یه‌ک که زۆر چالاک بیت جوره هه‌ستکردنیک نه‌ست به تاوان ده‌خولقینیت که شیوه سه‌خت و تونده‌که‌ی ئەم هه‌ستکردنه بریتیه له (گری تاوان guilt complex).

ئاماده‌یی ئەم سی لایه‌نه واته بونیاد و من و منی بالا له که‌سایه‌تی مرویدیدا له رۆژگاری مندالیتیدا ده‌ست پیده‌کات و له هه‌رزه‌کاریدا پیده‌گات و دیته‌کایه‌وه، ئەوانه ده‌توانن به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام له‌گه‌ل یه‌کتريدا له ململانی دا بن^{۲۳}.

هه‌ست و نه‌ست

تا ئیستا چه‌ندین جار قسه له‌باره‌ی هه‌ست و نه‌ست کراوه، به‌لام بیگومان شاره‌زا بوون له (تویکاری سروشتی ناخه‌کی و ده‌روونی مروّف)^{۲۴} به‌بی تی‌رامان و قولبوونه‌وه له‌م دوو ناوچه‌یه نایه‌ته‌کایه‌وه.

هه‌ست هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی له‌ناوه‌که‌یدا دیاره، کۆمه‌له هه‌لچوون و بارودۆخیکه که له به‌شی روناکی ناخ دان و مروّف به‌رامبه‌ریان هۆشیاره، به‌لام هه‌ستیتیرین پرۆسه‌کانیش ته‌نیا بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستین و زۆر زوو ونده‌بن و له نه‌ستدا شوین ده‌گرن، نه‌رچی هه‌ندیک له‌وانه به‌ ئاسانی ده‌توانن دوباره بینه‌وه ناو هه‌ست، نه‌وه‌ی له بیروکه‌کانی فرۆید به‌ قسه‌یه‌کی شوّرشگێرانه و زۆر گرنگ لێی ده‌رواندریّت خستنه‌رووی ئه‌م خاله‌یه که نه‌ست لایه‌نیگی گه‌وره‌ی بوونی ده‌روونی مروّف پیکده‌هینیت، هه‌رچه‌نده هه‌میشه داپۆشراو و شاراوه‌یه.

به‌ گوزارش‌تیکی دیکه ناخی مروّف هاوش‌یوه‌ی کیۆیکی سه‌هۆلییه، که‌ قه‌باره و که‌له‌که‌بوونه سه‌ره‌کییه‌که‌ی (= نه‌ست) له ژیر ئاودا شاردراوته‌وه و نه‌وه‌ی دیاره (= هه‌ست) ، که‌میکه له شتگه‌لیکی زۆر^{۲۰}.

شتیک، که هه‌میشه جه‌ختی لیده‌کریتته‌وه نه‌وه‌یه که سنوریکی دیاریکراو له‌نیوان هه‌ست و نه‌ستدا نییه، به‌لام له‌نیوان ئه‌م دوو ناوچه‌یه‌دا ، ناوچه‌ی سییه‌م له‌ئارادایه، که نه هه‌ستی ته‌واوه و نه نه‌ستی ته‌واو، هه‌م تاریکه و هه‌م روناک. له فه‌ره‌نگی فرۆیدیستیدا چه‌ند ده‌رب‌رینیکی وه‌ک (پیش هه‌ست) یا (ژیر هه‌ست) به‌م ناوچه‌یه ده‌وتریت، به‌لام زاراوه‌ی باوتر له‌مه (نیمچه هه‌ست)^{۲۶} یا (نیوه ئاگا)^{۲۶}یه، به‌شیوه‌یه‌کی کورت و به‌ ده‌رب‌رینیکی رۆونتر نه‌وه‌ی به

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

سهختی و له بارودۆخه تایبه‌ته‌کان ده‌بیته هه‌ست نه‌سته و نه‌وه‌ی ئاسانتر ده‌گاته هه‌ریمی هه‌ست نیوه ئاگایه^{۲۸}.

له پروانینی فرۆید دا هه‌ست له‌به‌رامبه‌ر نه‌ستدا سه‌نگه‌ری گرتوو و به‌رگری ده‌کات و ریگری له‌وه ده‌کات که بابته‌کانی په‌یوه‌ست به نه‌ست بچنه ناو نه‌وه‌وه^{۲۹}. نه‌و ئاره‌زووانه‌ی، که له نه‌ستدا عه‌مبار ده‌کرین گۆرانکاری به‌سه‌ر رواله‌تیان دینن و هه‌لده‌گیرین و به‌م هۆیه‌وه له‌کاتی تیپه‌رین به هه‌ست زۆربه‌ی کات ره‌نگ و شیوه‌یه‌کی دیکه له‌خۆ ده‌گرن^{۳۰} و هه‌مدیسان هه‌ر به‌م هۆیه‌وه‌یه که ره‌نگدانه‌وه و به‌رجه‌سته‌بوونه‌کانی نه‌ست له‌شکل و شیوه‌گه‌لی جۆراوجۆردا ده‌رده‌که‌ون و درککردنی ماهیه‌ت و حه‌قیقه‌ت و کرۆک و تیمه‌که‌ی پیوستی به‌شیکردنه‌وه‌یه‌کی زیره‌کانه‌یه.

له داها‌توودا ئاماژه به‌وه ده‌که‌ین که (کارل گۆستاڤ یۆنگ) چه‌مکی هه‌ست فراوان و به‌ربلاوتر ده‌کات و تیۆری نه‌ستی گشتی (نه‌ته‌وه‌یی) ده‌خاته‌پوو و به‌بنه‌مای په‌مز و فۆلکلۆر و ئایینه‌کانی گروه‌یه‌ مرۆیه‌یه سه‌ره‌تاییه‌کانی ده‌زانیت.

گرێه‌کان له پرۆسه‌ی ده‌رونشیکارییه‌کانی فرۆید دا

کاتی که ئاره‌زووه‌کان تیر نه‌کرین، به‌رده‌وام بو دواوه ده‌گه‌رینرینه‌وه و له نه‌ستدا عه‌مبار ده‌کرین، له بارودۆخیکی وه‌هادا له‌نیوان من و نه‌ستدا ململانی په‌یدا ده‌بیته، به‌شیوه‌یه‌ک که وه‌ک بلی له سنوری حکومه‌تیکدا جه‌نگیکی ناوخوا‌یی هه‌لگیرسیت^{۳۱}.

دهوتریت ره‌تکرده‌وه‌ی ئاره‌زووه‌کان ، وزه‌یه‌کی فراوان له نه‌ستدا کۆده‌کاته‌وه و زیندانی ده‌کات و ریگی و ئاسووده‌یی ده‌روونی تیکه‌ده‌ات، ئاره‌زووگه‌لیک که به توندی ره‌تده‌کرینه‌وه و ده‌کشینرینه‌وه دواوه له نه‌ستدا کۆده‌بنه‌وه و ده‌سته ده‌سته که‌له‌که ده‌بن و گری ده‌درین و ناخ بریندار ده‌که‌ن^{۳۲} ئەم ئاره‌زووانه هه‌میشه به‌دوای ریگه‌یه‌کی هه‌لاتن و ده‌رچووندا ده‌گه‌رین، هه‌ندیجار له نه‌ستدا، هه‌ندیجار له نیمچه هه‌ستدا و له کۆتاییدا له مه‌یدانی هه‌ستدا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن، به‌لام هه‌ست به‌ پشت به‌ستن به‌ پیداو‌یستیه‌کانی جیهانی ده‌روه و هه‌ندیک کۆت و به‌ند و سنور مۆله‌تی پیش‌ره‌وییان پینادات و له‌به‌رامبه‌ردا ئەوان به‌ توندی به‌رگری ده‌که‌ن^{۳۳}.

پیشگیری کردن له خواست و ئاره‌زووه ره‌مه‌کییه‌کان چ به‌ ساده‌یی و چ هاوتا له‌گه‌ل هه‌ندیک ئاگادارکردنه‌وه و هه‌ره‌شه‌ لیکردنه‌کان و به‌بی هه‌یچ روونکردنه‌وه‌یه‌کی رازیکه‌ر و په‌سه‌ندکراو ده‌بنه‌ هو‌ی سه‌رکوتکردنی ئاره‌زووه غه‌ریزییه‌کان و ده‌رکه‌وتنی گریکان^{۳۴}. ژماره‌ی گریکان زۆره، چونکه هه‌ر ئاره‌زوویه‌ک، که به‌ ئەندازه‌یه‌کی زیده‌رپۆییانه سه‌رکوت بکریت، له کۆتاییدا کۆده‌بیته‌وه و به‌هه‌یز ده‌بیته و له‌سه‌ر شیوه‌ی گری^{۳۵} ده‌رده‌که‌ویته. دیارترین ئەو گرییانه‌ی که له بو‌چوونه‌کانی فرۆید دا باسیان لیوه ده‌کریته و زۆربه‌ی کاتیش بنه‌مايه‌کن بو‌ شیکردنه‌وه ده‌روناسییه‌کانی هونه‌ر و ئەده‌ب بریتین له گریکانی (ئۆدیپ و ئەلکتر و خه‌ساندن).

گرئی ئۆدیپ

گرئی ئۆدیپ له رکا به‌ری نه‌ستی مندال (نیر) به‌رام به‌ر باوکی خوی و ئاره‌زوویه‌کی زۆر و س‌روش‌تیانه به‌رام به‌ر به‌دایک سه‌رچاوه ده‌گریت^{۳۶}. سه‌رچاوه و کانگه‌ی بارودۆخیکی له‌م چه‌شنه ئاره‌زووه سی‌کسییه شاراوه و نادیاره‌کانه، سه‌ره‌نجام به‌هۆی دوژمنایه‌تی به‌رام به‌ر باوک دریژ ده‌بیته‌وه بو جوره هه‌س‌تکردنیک به‌تاوان له نه‌ستی مندالدا. مندال له‌م قوناغه‌دا ناتوانیت هه‌لسوکه‌وتی خوی له‌گه‌ل عه‌قل هاوته‌ریب بکات و سه‌ره‌نجام هه‌لسوکه‌وتیکی هه‌یه که له‌ژی‌ر کاریگه‌ری هه‌س‌ته‌کاندایه. ئەم بارودۆخانه به‌شیوه‌یه‌کی (نه‌ستیانه) ده‌بنه هۆی ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌گه‌لیک له‌گه‌ل باوان که مندال هۆکاری ئەوه درک ناکات، ئەم بارودۆخه له‌سه‌ر شیوه‌ی دوژمنایه‌تی و جه‌نگ به‌رام به‌ر به‌باوک و وه‌کو رکا به‌ری و توندوتیژییه‌ک به‌رام به‌ر به‌دایک بو دورخس‌تنه‌وه‌ی هه‌ستی چه‌زلیکردنی زگماکیانه، که مندال به‌هۆی ئەوه‌وه هه‌س‌ت به‌تاوان ده‌کات ده‌رده‌که‌ویت.

شایانی باسه، ئەم دوژمنایه‌تی و ڕووتیکردنه‌(چه‌زلیکردنه) دیارده‌یه‌کی ئاسایی نییه، به‌لکو یه‌کیکه له‌قوناغه‌کانی گه‌شه‌کردنی مندال و تا کاتیک به‌قوناغیکی توندی دوژمنایه‌تی یا خۆشه‌ویستی نه‌گات شتیکی نابیته شتیکی زیانه‌ینه‌ر^{۳۷}، هه‌ر چۆنیک بیت ئەگه‌ر بارودۆخگه‌لیکی له‌م شیوه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی زیده‌ر‌پۆییانه سه‌رکوت

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بکریت مندال هه‌ست به تاوان دهکات و په‌نا بۆ خه‌ون و خه‌یالاته‌کانی خۆی ده‌بات و کاریگه‌ری ئه‌وه له که‌سایه‌تی ده‌روونی ئه‌ودا به نه‌مری و پایه‌داری ده‌مینیته‌وه.

فرۆید له ناولینانی هه‌سته ناوبراوه‌کان به (گری ئۆدیپ) سوودی له ئه‌فسانه‌ی یۆنانی ئۆدیپ oedipe یا Oedipus ی به‌ره‌می سوڤۆکلیسی تراژییدیانوسی کۆنی یۆنانی وه‌رگرتوه که له ده‌وروبه‌ری ساڵی ۴۹۶ پ.ز کۆچی دوایی کردوه. سه‌رنجدانیکی کورت له تراژیدیای ناوبراو بۆ زیاتی ئاشنابوون به چه‌مکی گری ئۆدیپی شتیکی بیسوود نابیت:

چاره‌نووس وها بووه که له زنجیره و ره‌چه‌له‌کی (لاداسیدا)کان هه‌موو پاشایان به‌ر نه‌فره‌تی خودایان بکه‌ون و به‌ مردنیکی زۆر ئازارای بمرن.

به (لایۆس) که هه‌ر له‌م نه‌ژاده‌یه ده‌وتریت چاره‌نووس و هه‌یه که کورپه‌که‌ی باوکی خۆی ده‌کوژیت وداکی خۆی ماره ده‌کاته‌وه، کاتیک که ئه‌م منداله واته ئۆدیپ له‌دایک ده‌بیته، باوک و دایکی بۆ هه‌لگه‌راندنه‌وه‌ی چاره‌نووسیکی له‌م جوړه ئۆدیپ له‌ کپوی سیترون citheron به‌ره‌لا ده‌که‌ن تا منداله‌که به‌مریت یاخود بیته پاروه نانیک بۆ درنده‌کان، شوانیکی ئۆدیپ ده‌دۆزیته‌وه و ده‌یباته‌ لای پۆلیب polybe ی پاشای ئه‌م مه‌مله‌که‌ته و ئۆدیپ له‌ویدا گه‌وره ده‌بیته و گه‌نجیکی به‌هیز و توندوتۆلی لیده‌رده‌چیت. له‌م کاته‌دا ئه‌و له

چاره‌نووسه‌که‌ی خۆی که کوشتنی باوک و چوونه پال دایکیه‌تی
ئاگادار ده‌که‌نه‌وه. ئۆدیپ که ئەم دایک و باوک‌ه‌ی به‌خۆیان کردووه
به‌ دایک و باوکی راسته‌قینه‌ی خۆی دایانده‌نیّت له‌ کۆرنیّت هه‌لدیّت
تاوه‌کو له‌ چاره‌نووس و قه‌ده‌ری خۆی رزگاری بیّت. له‌ رینگه‌دا به‌ره‌و
شاری تیه‌ ده‌گاته‌ لایۆسی باوکی راسته‌قینه‌ی خۆی و به‌هۆی شه‌ر
وململانییه‌ک، که‌ له‌کاتی په‌رینه‌وه‌ی ئەو له‌ پردی‌ک له‌گه‌ل باوکی
رپووده‌دات، باوکی خۆی ده‌کوژنیّت، به‌لام له‌ رینگه‌دا به‌ره‌و شاری تیه‌
رپووبه‌رپووی ئەژدیهایه‌ک ده‌بیته‌وه‌ به‌ناوی سفینکس، که‌ ئەندامه‌کانی
ئەندامی شی‌رن و ده‌موچاویکی ژنانه‌ی هه‌یه‌ و له‌سه‌ر گابه‌ردی‌ک
دانیشتوووه‌ و بۆ هه‌ر که‌سی‌ک که‌ مه‌به‌ستییه‌تی بجیته‌ ناو شاره‌که‌وه
پرس‌یاریک ده‌خاته‌رپوو، که‌ که‌سه‌که‌ ده‌بیّت به‌ ناچاری وه‌لامی
پرس‌یاره‌که‌ بداته‌وه‌، به‌لام له‌ وه‌لامه‌که‌دا نه‌ینییه‌ک هه‌یه‌، که‌ جگه‌ له
سفینکس که‌سی دیکه‌ ئەم نه‌ینییه‌ نازانیّت. پرس‌یاره‌که‌ به‌م جووره‌یه‌:
ئەو بوونه‌وه‌ره‌ چیه‌، که‌ به‌یانیان له‌سه‌ر چوار پی و نیوه‌رپۆیان
له‌سه‌ر دوو پی و ئیواران له‌سه‌ر سی پی ده‌رپوات؟

ئۆدیپ نه‌ینییه‌که‌ هه‌لدیّنیّت و ده‌لیّت ئەمه‌ بارودۆخی مروّقیکه‌، که‌
له‌ مندالی‌دا له‌سه‌ر چوار په‌لی ده‌رپوات و له‌کاتی گه‌نجیدا له‌سه‌ر هه‌ر
دوو پی خۆیدا وه‌ستاوه‌ و سه‌ره‌نجام له‌ پیریدا بی یارمه‌تی گوچان
ناتوانیّت هه‌نگاو بنیّت. سفینکس هه‌ر که‌ ده‌بینیّت نه‌ینییه‌که‌ی
هه‌له‌هینراوه‌ ژیا‌نی کۆتایی پیدیّت و ئۆدیپ سه‌رکه‌وتوانه‌ ده‌گاته‌شاری

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

تیبه. خه‌لکی ئەم شاره وه‌کو سوپاسگوزارییه‌ک بۆ ئەم رزگاربوونه
ئهو ده‌که‌ن به پاشای خۆیان و ئۆدیپ هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل شاژنی
شار، که له حه‌قیقه‌تدا دایکی خۆیه‌تی ده‌کات و به‌م شیوه‌یه
چاره‌نوسه‌که دیته‌دی، چونکه ئیستا باوکی خۆی کوشتوو و دایکی
خۆی هیناوه.

دوا تیپه‌رپوونی چه‌ند سالی‌ک له پادشایه‌تی دادپه‌روه‌رانه‌ی ئەو،
مردن و وشکه‌سالی بال به‌سه‌ر شاردا ده‌کشیت، پیشبینیکه‌ران بۆ
رزگار بوون له‌م ده‌رد و به‌لا و وشکه‌سالییه‌ دۆزینه‌وه‌ی بکوژی
لایۆس به چاره‌سه‌ر داده‌نین.

لیره‌دا ئۆدیپیش له‌ریگه‌ی ئەو شوانه له بارودۆخی رابردووی خۆی
ئاگادار ده‌بیته‌وه و بی چاو و پرووی و (دایکبوونی ژنه‌که‌ی) بۆ پروون
ده‌بیته‌وه، کاتیک که ده‌چیته لای دایکی و ده‌یدۆزیته‌وه ده‌بینیت دایکی
به په‌تیکه‌وه خۆی به‌دار هه‌لواسیوه:

پاشا ئەوی بینی و به‌ ناله و شیوه‌نگه‌لیکی دلبریندارانه‌وه په‌ته‌که‌ی
کرده‌وه و دایکی خسته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌لام دیمه‌نیکی ترسناکتری
به‌دواوه بوو، به‌سه‌ر پۆشاکه‌که‌ی شابانوو چه‌نه‌د قولاپه‌یه‌کی زیڕین
هه‌بوون، که پاشا رایکیشان و به‌ دریزایی ده‌سته‌کانی هه‌لیکیشان
چه‌قاندیه ناو چاوه‌کانییه‌وه^{۳۸}.

فرمیسیکی خوینین دهموچاوی ئۆدیپی داپۆشی و ئاماده‌ی دورکه‌وتنه‌وه له ولاتیک ده‌بیته، که ئیتر توانای مانه‌وه‌ی تییدا نییه و ئەمه‌ش ده‌سپیکێ ئاواره‌یی و تاریکیه‌کانه.

گرێی ئیلکترا

گرێی ئیلکترا Electra complex گوزارشتیکه بو خستنه‌رووی عیشق و خوشه‌ویستییه‌کی زۆری کچ به‌رامبه‌ر باوک له‌ته‌ک نه‌فرین و پژدییه‌کی زۆر به‌رامبه‌ر دایک. ئەم په‌یوه‌ستبوونه به‌هۆی داب و نه‌ریت و کۆت و به‌نده کۆمه‌لایه‌تیه‌کانه‌وه ده‌رفه‌ت و بویری خۆده‌رخستن به‌ده‌ست ناهینیت، به‌ناچاری دوو سوۆزی دژیه‌ک واته خوشه‌ویستی بو باوک و نه‌فرین له دایک به‌توندی یه‌کتري سه‌رکوت ده‌که‌ن و به‌هۆی ئەوه‌وه گرێی ئیلکترا په‌یدا ده‌بیته^{۳۹}.

گوزارشتی(گرێی ئیلکترا) له ئەفسانه‌ی یۆنانی کۆنه‌وه وه‌رگیراوه. کاتیک ئیلکترا‌ی کچی ئاگامه‌منوون له‌وه تیده‌گات، که باوکی به‌ده‌ستی دایکی و به‌کۆمه‌کی خوشه‌ویسته‌که‌ی دایکی کوژراوه. براکه‌ی خۆی(ئۆریسته oreste)ه‌انده‌دات، که دایکیان بکوژیت و به‌م شیوه‌یه دایکی ئیلکترا و میرده تازه‌که‌ی به‌ده‌ستی ئیلکترا و ئۆریسته ده‌کوژرین^{۴۰}.

ده‌روونناسان گرێی ئیلکترا‌یان وه‌کو بنه‌مایه‌ک داناوه بو هه‌ندیک له شیکردنه‌وه ده‌روونناسییه‌کانی خۆیان، که بو ده‌قه ئەده‌بییه‌کان ئەنجامیان داوه و چه‌ند نموونه‌یه‌کی جو‌راوجۆری ئەو گرێه‌یان له

بنه ما و میتۆده کانی ره خه ی نه ده بی..... د. نصرالله امامی

به ره مه نه ده بییه کاندای شیکردۆته وه بو نمونه له چیرۆکگه لیکی وه ک
دل به ندبوون و شهیدابوونی کچ به هر که سایه تییه کی نیرینه ی به رزتر،
که بتوانیت له ناخی نه ودا جیگره وه ی باوک بیت، نمونه یه ک له گری
ئیکترای به میشکدا دیت. شایه نی وتنه بابته ی جینشینی یا جیگرته وه
یه کی له خاله گرنه گه کانه له شیکردنه وه دهروناسییه کاندای^{۴۱}.

گری دهروونییه کان به پیی هه لکه وته و بارودۆخه وه ده کری چه ند
جوړیک بن، به لام گری گشتییه کان له سی شیوه دا، گری ئودیپ و
ئیکترا و خه سان^{۴۲} دا ده رده که ون.

یۆنگ و نهستی کو (دهسته جه می)

کارل گوستاف یۆنگ دهرووناسی به ناوباگی سویسری له سه ر
بنه می تیوری (کو-نه ست) ی خوی شیکردنه وه یه ک بو گری
به دهسته وه ده دات، که جیاوازی له گه ل تیوری (فرۆید) دا هه یه. نه و له و
باوه ره یه، که هه موو ناخی مروّف له نهسته تاکه که سییه که یدا کورت
نابیته وه، به لکو نهستی تاکه که سی به شیکی که می دهروونی مروّف
پیکده هیئت و به شه گه وره تر و گشتییه که ی بریتییه له کومه له
دهستکه وت و که له که بوون و تیگه یشتن و هه ست و چه ندین
هه لچوون، که ره هه ندیکی سه راپایی هه یه و به ده ربرینیکی دیکه کو-
نهستی مروّف ده هیئنه کایه وه. نه م عه مبارکراوانه ی کو-نه ست
وابهسته نین به نه زموون و دهسکه وته تاکه که سییه کانی مروّفه وه،
به لکو خاوه نی بیروباوه ره و هه ست و چه ندین هه لچوون، که له

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ر‌ابردوو و پیشینه‌وه گوازراوه‌ته‌وه بۆی، به پشت به‌ستن به‌وه‌ی، که و ترا باوه‌ری یۆنگ ده‌باره‌ی گری له تیۆری ئه‌وه ده‌باره‌ی(کۆ- نه‌ست) جیاواز و دابراو نییه.

باوه‌ری یۆنگ ئه‌وه‌یه، که گریکان چه‌ند پارچه‌یه‌کن له ده‌روونی مروّف، که به‌دوای رووداو و پیشه‌هاته ناخۆشه‌کاندا، یا به‌هۆی خواست و ئاره‌زووه نه‌گونجاوه‌کان چالاکی هه‌ست په‌شیو و په‌ریشان ده‌که‌ن.

له باوه‌ری یۆنگدا گریکان به‌ په‌یره‌ویکردن له یاسایه‌کی تایبه‌تا ده‌رده‌که‌ون و ونده‌بن و بوون و چالاکیه‌کی سه‌ربه‌خۆیانه‌یان هه‌یه^{٤٣}، به‌هه‌مان شیوه له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی، و که و ترا ئه‌وه ئاماژه به‌ سنوردار بوونی ژماره‌ی گریکان ده‌کات.

له‌وه‌ به‌شه‌ی پیوه‌ندی به‌ (ره‌خه‌ی ئه‌فسانه‌یی و ته‌رزه‌ کۆنه‌کان)ه‌وه هه‌یه به‌ وردی قسه له‌باره‌ی روانینه‌کانی (یۆنگ)ه‌وه ده‌کریت.

خه‌ون

فرۆید تیروانین و بیروکه‌کانی خۆی ده‌باره‌ی خه‌ون له به‌ره‌مه‌میکدا به‌ ناوی(لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کان)دا باس‌کردوو^{٤٤}، که تا ئه‌مه‌رۆش یه‌کیک له‌ پر‌خوینه‌رتترین به‌ره‌مه‌کانی فرۆید بووه، له‌ خودی خۆیدا وه‌کو بنه‌ره‌تیک بۆ چه‌ند تیۆریک ده‌باره‌ی شیعر و خه‌یال و وینه شیعریه‌کان هه‌ژمار ده‌کریت^{٤٥}.

خه‌ون له باوه‌ری فرۆیددا ره‌نگ‌ده‌روه‌ی نه‌ستی مروّقه و له راستیدا تانوپۆی ئه‌و ئاره‌زووه چه‌پینراوانه‌ی مروّف پیکده‌هینیت. ئه‌م ئاره‌زووه چه‌پینراوانه زۆربه‌ی کات کۆن و وابه‌سته‌ن به سه‌رده‌می مندالی مروّقه‌وه، به‌لام هه‌ندیجار بابته و ناوه‌رۆکه‌کانی خه‌ون ئاره‌زووگه‌لیکی نویش دروستده‌که‌ن^{٤٦}. فرۆید له‌وباوه‌ره‌یه، که به‌شیکه‌ی گه‌وره‌ی خه‌ونه‌کانمان وابه‌سته‌ن به‌ چه‌ند ئه‌زموون و کاریگه‌یه‌ک، که له قوناغی مندالییدا هه‌مانبووه، له تیروانینی ئه‌ودا گشت که‌سیک ده‌توانیت ئه‌م راستیه‌ به‌ گه‌رانه‌وه بۆ خه‌ونه‌کانی خۆی چاکتر درک بکات^{٤٧}.

بۆ مندالان خه‌ون جیگه‌ی به‌دیها‌تنی ئاره‌زووه‌کانه، هه‌لبه‌ته که‌سانی گه‌وره‌ش له‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌دا به‌ده‌ر نین^{٤٨}، به‌لام مندال به‌شیکه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ئاره‌زووه تیرنه‌کراوه‌کانی خۆی له‌ریگه‌ی خه‌ونه‌وه تیر ده‌کات.

له شیکردنه‌وه‌ی تیۆری فرۆید دا پێویسته‌ بگوتریت خه‌ون بریتیه‌ له به‌دواییه‌کداها‌تنی چه‌ند یاده‌وه‌رییه‌ک، که له‌سه‌رده‌می مندالییه‌وه تیرنه‌کراون و له نه‌ستدا عه‌مبار کراون. له بارودۆخه‌کانی ده‌رکه‌وتنی خه‌وندا سانسۆری عه‌قل له‌بارده‌چیت و ئاره‌زووه‌کان له نه‌سته‌وه بۆ هه‌ست شۆرده‌بنه‌وه و تیر ده‌بن. خه‌ونه‌کان به‌ هه‌ر شیکه‌ی و به‌ هه‌ر قالبیک ده‌رکه‌ون زمانیکی ره‌مزین بۆ خسته‌نپرووی ئاره‌زووه‌کانی مروّف^{٤٩}.

له‌کاتی بیداریدا هیزه به‌رگریکاره‌کان لێناگه‌رین ئاره‌زووه به‌شخوراوه‌کان و خواسته سه‌رکو‌تکراوه‌کان له نه‌سته‌وه بچنه ناو هه‌ست، به‌لام له‌کاتی خه‌ودا ئه‌م هیزانه به‌رگریکردنیکی ئه‌وتویان نییه، که رێگریان لێبکه‌ن تا نه‌چنه ناو هه‌سته‌وه و به‌م هۆیه‌وه ته‌نیا کاریک که ده‌یکه‌ن ئه‌وه‌یه، که پۆشاکیک ده‌خه‌نه سه‌ر ئه‌م ئاره‌زووه سه‌رکو‌تکراوانه و ده‌یانخه‌نه سه‌ر ره‌نگ و شیوه‌یه‌کی دیکه و به‌م شیوه‌یه که سیک که خه‌ونده‌بینیت ناتوانیت پیوه‌ندی ئه‌و خه‌ونه له‌گه‌ل واقیعه‌ت درک بکات^{٥٠}، چونکه کاتیک که ئاره‌زووه چه‌پینراوه‌کان له خه‌وندا به‌رجه‌سته ده‌بن، شکل و شیوه‌ی خۆیان ده‌گۆرین و ئه‌م شیوه‌گۆرکی و دۆخگۆرکییه ده‌کریت به‌ چه‌ند شیوه‌یه‌کی جو‌راو جو‌رر و سه‌ر سو‌ر‌هینه‌ر ده‌ر بکه‌ویت، بۆ نمونه ده‌گوتریت له خه‌وندا ناوی راسته‌قینه بۆ ناویکی دیکه، که ته‌نیا له ریزبوون و به‌دواییکه‌هاتنی ده‌نگه بزوینه‌کاندا خالی لیکچووی له‌گه‌ل ناوه راسته‌قینه هه‌یه ده‌گۆریت^{٥١}، یا به‌ شیوه و شکلیکی سیمبولیک و ره‌مزی ده‌رده‌که‌ویت^{٥٢} و به‌م هۆیه‌وه پیویسته جاریکی دیکه ئه‌وه دوباره بکریته‌وه، که ئه‌گه‌رچی خه‌ون به‌رامبه‌ر به بارودۆخی بیداری زمانیکی جیاوازی هه‌یه، به‌لام زمانیکی نا‌لۆژیکی نییه، به‌لکو په‌یره‌وی له لۆژیکی تایبه‌تی خۆی ده‌کات^{٥٣}. له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی وترا، پیویسته سه‌رنج له‌وه بدریت، که له‌باوه‌ری فرۆید دا لیکدانه‌وه‌ی خه‌ون وه‌کو شا رێگه‌ی (via regia) یه بۆ راقه‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی نه‌ست، به

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ده‌ربرینیکی دیکه له‌بنه‌ره‌تا لیکدانه‌وه و راقه‌کردنی خه‌ون رپگه‌یه‌کی راس‌ته‌وخۆیه بو ناسینی شته‌نه‌ستییه‌کان و به‌م هۆیه‌وه‌یه، که له‌ روانه‌ی ئه‌ودا خه‌ون به‌گه‌وره‌ترین بنه‌ما و به‌ش و بابه‌تی ده‌رونناسی هه‌ژمار ده‌کریت^{٥٤}.

فرۆید ئه‌گه‌رچی له‌به‌ش-یک له‌به‌ره‌مه‌کانی خۆیدا بابه‌ته‌کانی غه‌ریزه‌ی سیکیسی به‌کانگه و سه‌رچاوه‌ی خه‌ون داناوه، به‌لام به‌جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی دوپاتکراوه‌وه ده‌لیت: من هه‌رگیز نه‌مگوتوو، که ته‌واوی خه‌ونه‌کان خاوه‌ن چه‌مک و واتایه‌کی سیکسین، یا په‌یوه‌ندیان به‌و هی‌زانه‌وه‌هه‌یه، که له‌غه‌ریزه‌ی سیکیسیه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرن، چونکه به‌ئاسانی ده‌توانریت ئه‌وه ببینریت، که ئاره‌زووه‌ چه‌پینراوه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک تینویتی و برسیه‌تی و پیداو‌یستییه‌کانی دیکه‌ی مروّف به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌توانن له‌هینانه‌کایه‌وه‌ی خه‌وندا کاریگه‌رییان هه‌بیّت^{٥٥}.

لیره‌دا پێویسته ئه‌وه باس‌بکریت، که چه‌ند ره‌خه‌یه‌کیش به‌رامبه‌ر تیروانینه‌کانی فرۆید ده‌رباره‌ی خه‌ون هاتۆته‌کایه‌وه^{٥٦}.

خه‌ون و ئه‌فراندنی ئه‌ده‌بی

رۆلی خه‌ون له‌پیکه‌ینانی ئه‌فسانه و خورافاته‌ کۆنه‌کان، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه بو لیکۆله‌ران شتیکی رپوون و ئاشکرا بووه^{٥٧}. خه‌ونه‌کانی خه‌لکی جیهانی کۆن به‌رپوونکه‌ره‌وه و نیشاندهری ئاره‌زووه‌کان و ئاینده له‌قه‌له‌م ده‌دران^{٥٨}. خه‌ون له‌ته‌ک ئه‌و رپۆله‌ی، که له

هینانه‌کایه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌دا هه‌یه‌تی به سه‌رچاوه‌یه‌کیش بۆ داهینانی به‌ره‌مه هونه‌رییه‌کان ده‌ژمیردری و ئه‌م باب‌ه‌ته واته پیوه‌ندی نیوان خه‌ون و هونه‌ر زۆر به‌ر له فرۆید شتیکی زانراو بوو. ئه‌وه‌ی فرۆید ئه‌نجامی دا دووباره جه‌ختکردنه‌وه و پروونکردنه‌وه‌یه‌که له‌م بواره‌دا^{۶۹}. ویرای ئه‌وه‌ی، که خه‌ون به سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ داهینانی به‌ره‌مه هونه‌رییه‌کان هه‌ژمار ده‌کریت، چه‌ند لیکچوونیکیش له‌نیوان ئه‌م دوانه‌دا، واته هونه‌ر و خه‌ون ده‌بینریت، چونکه کارکردنی خه‌یال، یا به‌ده‌ربهرینیکی دیکه یاری خه‌یال له هه‌ردووکیاندا وه‌کو یه‌که^{۶۰}.

یه‌کیک له لایه‌نه لیکچووه‌کانی خه‌ون و هونه‌ر یه‌کسانی و هاوتایی ره‌مزه‌کانی هونه‌ر و ره‌مزه‌کانی خه‌ونه^{۶۱}، به‌ده‌ربهرینیکی دیکه هه‌مان ئه‌و پالنه‌رانه‌ی، که له‌نه‌سته‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن و پاشان ده‌بنه مایه‌ی ده‌رکه‌وتنی خه‌ون، به‌هه‌مان شیوه ده‌بنه هۆی داهینان و ئه‌فراندنی هونه‌ریش و به‌م هۆیه‌وه ره‌مز و سیمبوله‌کانی خه‌ون و هونه‌ر هاوشیوه‌یی و لیکچوون له‌گه‌ل یه‌کتزیدا په‌یدا ده‌که‌ن.

فرۆید له شی‌کردنه‌وه‌ی کورته چیرۆکی‌کدا به‌ناوی (گرادیقا)^{۶۲} (له‌باره‌ی ره‌گه‌ز)^{۶۳} هه‌ولیداوه ئه‌وه بسه‌لمینیت، که خه‌و و خه‌یاله داهینراوه‌کانی نووسه‌ر ده‌توانریت وه‌کو خه‌ون و خه‌یاله راسه‌ته‌قینه‌کان لیکبدرینه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌مان ئه‌و میکانیزمه نه‌ستیه‌یه‌ی که له پیکهاتن و شیوه‌گیری^{۶۴} (elaboration) خه‌وندا چالاکن ده‌ست ده‌خه‌نه ناو کاری هونه‌ری شاعیریش^{۶۵}.

دهوتریت زانیی پیوه ندییه کی له م جوړه ی نیوان شیعر و خه ون ته نانه ت بو مروقه ئاساییه کانیش شیایو تیگه یشتنه ، چونکه ئه وانیش درکیان به هه بوونی جوړه لیکچوون و هاوشیوه ییه ک له نیوان خه ونه کانی خو یان و ئه و ناوهرؤکانه ی، که زاده ی میزاجی شاعیرانن کردوو و به هؤیه وه هه ستیان به سه رسورماوی کردوو^{۶۶}. له روانگه ی دهروونناسانه وه په یدابوونی خه ونی شاعیر په یره وی له هه مان ئه و بنه مایانه دهکات، که له پرؤسه ی ده رکه وتنی خه ونی واقعی له ئارادان^{۶۷}.

خه ون و لیکدانه وه ی هونه ری

زور له دیارده هونه رییه کان ههروه کو خه ون زاده ی نه ستن و هه ردووکیان سوود له یه ک کانگه و سه رچاوه وه رده گرن، شیکردنه وه ی زور له دیمه نه هونه رییه کانیش وه کو شیکردنه وه ی خه ون وایه، واته ده توانریت له چه ند بابته و لایه نیکی زور به هه مان ئه و شیوازه ی، که خه ونه کان لیکده درینه وه ، لیکدانه وه ی به ره مه هونه رییه کانیش ئه نجام بدریت^{۶۸}.

بو لیکدانه وه ی خه ون پیویسته سه رنج له وه بدریت، که ئه و که ره سانه ی خه ون سوودیان لیوه رده گریت په یره وی له هه ردوو یاسای که له که بوون یا (چرکردنه وه condensation) و (جیگورکی displacement) ده که ن^{۶۹}.

(چرکردنه‌وه) واته که له که بوون و چوونه ناویه که له خه‌وندا، به‌ره‌می کۆبوونه‌وه‌ی چه‌ندین بیروکه و هه‌ست و چه‌ندین تییبینی شاراوویه، که هه‌موویان له خه‌ودا له‌سه‌ر شیوه‌ی سیمبول یا ره‌مزی‌کدا ده‌رده‌که‌ون. ئەم سیمبوله‌ ده‌رخه‌ری هه‌موو بیروکه ئاویته‌بووه‌کانه، به‌جۆریک که لیکدانه‌وه و پراقه‌کردن یا تووژینه‌وه و شیکردنه‌وه‌که‌ی ده‌رخه‌ر و نیشانده‌ری بیروکه‌گه‌لیکه، که خه‌ون په‌یوه‌سته‌ پێیانه‌وه^{۷۰}. به‌راوردکردنی ناوه‌روکی ئاشکرا و به‌رجه‌سته‌ی خه‌ون له‌رووی واتاییه‌وه چه‌ندین جار به‌قته‌ت ئەو ناوه‌روکه ئاشکرایه‌یه، که که له‌که‌بوونی به‌خۆیه‌وه بینیه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ ئەوه‌ی شایه‌نی وتنه‌ ئەوه‌یه، که ته‌رازووی ئەم که له‌که‌بوونه‌ له‌ خه‌ونه جۆراوجۆره‌کاندا جیاوازه^{۷۱}.

که له‌که‌بوون له‌ خه‌ونه‌کاندا له‌سه‌ر بنه‌مای سهرینه‌وه و کورتکردنه‌وه په‌یدا ده‌بیت، واته خه‌ون به‌ ره‌نگ‌ده‌ره‌وه‌ی ته‌واو و وردی بیروکه شاراووه و په‌نه‌انه‌کان هه‌ژمار ناکریت، به‌لکو خستنه‌روویکی کورت و پوختیه‌تی^{۷۲}.

جیگۆرکی به‌ته‌واوه‌تی بریتیه‌ له‌ گۆرانی شاکل و شیوه‌گرته‌ی بابه‌تی خه‌ون^{۷۳}، ئەم شیوه‌گۆرکییه‌ پۆشاکیک به‌سه‌ر رووی ئاره‌زووه سه‌رکوته‌راوه‌کاندا داده‌دات و ره‌نگیکی تریان پیده‌دات و هه‌ر بۆیه، که بینه‌ری خه‌ون ناتوانیت بابه‌تی سه‌ره‌کی خه‌ون درک بکات^{۷۴}. میکانیزم یا بنیاتی جیگۆرکی و گۆرانی نه‌ست و ئاره‌زووه

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

سه‌رکو‌تکراوه‌کانی له ئه‌ده‌بدا به شیوه‌ی نیشانه‌رهمزییه‌کان و درکه و خواستنه‌کان و بگره‌پۆشینیش به‌رجه‌سته‌ده‌کرین^{۷۵}. هه‌رچه‌نده‌ده‌توانین به‌ته‌ماشاکردنی وینه‌یه‌ک، له‌ناوه‌روکه‌که‌ی تی‌بگه‌ین، به‌لام‌ناتوانریت‌دیمه‌نه‌کانی‌خه‌ون‌له‌به‌ره‌مه‌کانی‌شاعیر و نووسه‌راندا له‌ری‌گه‌ی‌ئاماژه‌راسته‌وخۆکانه‌وه‌درک‌بکریت، چونکه به‌پالپشتی و یارمه‌تی‌زمانی‌تایبه‌تی‌خه‌ون‌فه‌راهه‌م‌بووه و درک‌کردنی‌ئهم‌زمانه‌به‌بی‌گرنگیدان‌به‌دیاردی‌که‌له‌که‌بوون و جی‌گۆرکی‌له‌دروستبوونی و پیکهاتنی‌خه‌وندا‌شتیکی‌نه‌شیاو و ناکرده‌یه^{۷۶}.

شیکردنه‌وه‌رهمزییه‌کان

سیمبوله‌کان، یا‌رهمزه‌کان‌له‌کۆنه‌وه‌ئامرازیک‌بوون‌بو‌نیشاندانی‌بیروکه‌و‌هه‌ست‌و‌هه‌لچوونه‌کانی‌مرۆف‌و‌ده‌رووناسان‌جه‌خت‌له‌سه‌ر‌ئهم‌خاله‌ده‌که‌نه‌وه، که‌سه‌رچاوه‌ی‌بیرکردنه‌وه‌ی‌مرۆیی‌پیش‌هه‌ر‌شتیک‌له‌ئه‌فسانه‌کاندا‌شاردراوه‌ته‌وه‌و‌به‌هۆی‌سیمبوله‌کانه‌وه‌خراوه‌ته‌روو^{۷۷}. زۆریک‌له‌رهمزسازیه‌کان‌به‌ره‌می‌تی‌گه‌یشته‌خۆنه‌ویسته‌کانی‌(لا‌ارادی)‌مرۆفن، که‌پوونکردنه‌وه‌و‌پاساوه‌کانیان‌له‌نه‌ستی‌تا‌که‌که‌سی‌یا‌کۆنه‌ستی‌مرۆف‌دایه‌و‌له‌خودی‌خۆیاندا‌وی‌پرای‌ئه‌و‌جۆراو‌جۆرییه‌کی‌که‌هه‌یانه‌په‌یره‌وی‌له‌سیستم‌و‌ده‌زگایه‌کی‌تایبه‌ت‌ده‌که‌ن.

له باوهږی فرۆید دا سیمبول و ږهمزهکان دهرهنجامی ئه و پالنه ره ږهتکراوانه ن که دهبنه هوی جوړه ئاخاوتنیکی ناراسته وخو و له بارودوخیکی وهها دایه که ئاو دهبیته ږهمزی زاوژی و ژیان، یا گهشت وهکو ږهمزیک بو مهرگ دهردهکهویت^{۷۸}. شایه نی باسه که میسداقیهت و بهلگهی ئه م ږهمزانه دهشی ههمیشه له باری بهربلاوی و فراوان بوون دابیته ههروهک ئهوهی که ئاو وهکو یهکیک له باوترین ږهمزهکانی نهست له ږپړوسهی ږهمزسازییهکانی مرؤقدا و اتاگهلیکی وهک: دووگیان بوون، ئهفراندن، له دایکبوون، سهروهت و سامان، زوړبوون و فراوانی، ئاسوودهیی و ئاسایش، پاکبوونهوه، شیفا وتهنانهت مهرگ و زیندوبوونهوهشی پهیدا کردووه.

له بهشی (ږهځنهی ئهفسانهیی) دا به وردهکارییهکی زیاتر قسه و باس له باره ی ږهمزهکان دهکهین.

له به رهه مه ئهدهبییهکاندا تیگه یشتنی زوړیک له و اتاکان به یارمه تی ناسینی ږهمزهکان دهبیته، به دهربرینیکی یکه به کوومه کی شیکردنه وه ږهمزییهکان فهراهه م دهبیته. له شیکردنه وه گهلیکی وهها دا ئهفسانهی پاکیزهیی (پالتوی سور) ی چکو له وهکو حیکایه تیکی خوازهیی بو نیشاناندانی کیشمه کیشمی نیوان دوو ږهگه زی جیاواز دهخریته ږوو، که تییدا کچوله یه کی گهنج و ئازا که کلاوه سوره که ی ږهمزیکه بو (بینویژی = سوری مانگانه) گورگی خوینخور و تینوی هه وهس دست به سهر دهکات^{۷۹}.

هه‌روه‌ها پێویسته ئاماژه به‌وه بکریت، که زۆریک له زاراوه‌ی سووفیه‌کان له‌وانه: خه‌رابات، ساقی، مه‌ی، شاهید، دیری موغان، دل، جام و هاوشیوه‌کانی هه‌ندیجار واتا و چه‌مکی ته‌واو په‌مزی له‌خو ده‌گرن و درکردنی قسه و وته‌کانی سووفیه‌کان له‌ چوارچیوه‌ی زانیی چه‌مکه په‌مزیه‌کانیان دایه، واته تا ئاشنایه‌تیمان له‌گه‌ل چه‌مکه په‌مزیه‌کانیان نه‌بیته، ناتوانین درک به‌ قسه‌ی سووفیه‌کان بکه‌ین.

شیکردنه‌وه ده‌رووناسیه‌کان

شیکردنه‌وه‌یه‌ک، که به‌ سوودوه‌رگرتن له‌ تیگه‌یشتن و زه‌مینه ده‌رووناسیه‌کان دیته‌کایه‌وه، زۆربه‌ی کات سه‌رنج له‌ چه‌ند به‌ره‌میک ده‌دن، که بابه‌تیی (موضوعیت) ته‌واو و پێویستیان بو شیکردنه‌وه‌یه‌کی له‌م جووره‌ هه‌بیته و ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی به‌ مه‌رجی هه‌بوونی شایسته‌یه‌کی له‌م جووره‌ له‌ به‌ره‌مه‌که‌دا، هه‌لده‌دات به‌ یارمه‌تی ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ده‌رووناسی به‌ره‌و قولاییه‌کان و چینه‌کانی ژیره‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ شوپێته‌وه.

ئه‌گه‌رچی شیکردنه‌وه ده‌رووناسیه‌کان هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی پێشتر ئاماژه‌مان پیکرد قه‌رزارباری ده‌سه‌که‌وته‌کانی فرۆید و خویندکاره‌کانیه‌تی، به‌لام پێویسته ئه‌م راستییه‌ په‌سه‌ندبکریت، که ده‌توانریت زۆریک له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان به‌ بی سنوردار بوون و کۆت و به‌ند بوون له‌ چوارچیوه‌ی تیگه‌یشتنه‌ ده‌رووناسیه‌کانی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

فرۆید و دیدگا فرۆیدیستییه‌کان شیبکرینه‌وه، چونکه ئه‌وه‌ی زهمینه و لایه‌نه ده‌روونییه‌کانی مروّف پیکده‌هینیت، وابه‌سته نیه به ده‌سکه‌وته‌کانی فرۆید و لایه‌نگرانی.

هه‌ندیجار وا به‌رچاو ده‌که‌ویت، که زۆریک له‌و چیرۆکانه‌ی، که زهمینه‌یه‌کیان بۆ شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونی هه‌یه، یا تیگه‌یش‌تتیکی ده‌روونی تایبته له‌ میژگی نووسه‌ردا بۆته هۆی ئه‌فراندیان، ریشه‌یه کی ریالیستی به‌هیز و هه‌سپیکراویان هه‌بووه. بۆ نمونه له‌ ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخ‌ی فارسیدا هه‌ندیک له‌ به‌ره‌مه‌کانی غولام حوسینی ساعیدی (گه‌وه‌ری موراد) له‌م ده‌سته‌یه‌ن، که زۆربه‌ی کات داوای شیکردنه‌وه‌یه‌کی ده‌روونناسیانه‌ی تایبته به‌ خۆیان ده‌که‌ن، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا چه‌ندین به‌ره‌می وه‌ک (کونده‌په‌پۆی کویر)ی سادقی هیدایه‌تیش له‌سه‌ر بنه‌مای گریی ئۆدیپی شیکردنه‌وه‌ی بۆ کراوه.^{۸۰}

ئه‌وه‌ی پێویسته له‌ ره‌خه‌ی ده‌رووناسیدا به‌شیوه‌یه‌کی جیدی سه‌رنجی لیبدریت ئه‌وه‌یه، که میتۆدیکی له‌م جووره ناتوانیت ره‌هه‌نده جوړاوجۆره‌کانی به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی به‌ته‌واوته‌ی بخاته به‌ر لیکۆلینه‌وه^{۸۱} و ته‌نانه‌ت دان پیدانانی گه‌وره‌ترین هاوه‌لانی فرۆید ئه‌وه‌یه، که فرۆید تیگه‌یش‌تته ئیستاتیکییه‌کانی سنووردار کردووه و له‌م پیناوه‌دا هه‌ندیجار خودی هونه‌رمه‌ندانیش ره‌خه‌یان له‌ فرۆید گرتووه به‌وه‌ی، که نه‌یتوانیوه ئامانجه‌کانی ئه‌وان درک بکات^{۸۲}.

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئەده‌بی.....د.نصرالله امامی

له‌ پروویه‌کی دیکه‌وه سنورداریتی خو لئ لانه‌درایوی ره‌خنه‌ی ده‌رووناسی له‌و کیماسی و که‌موکورییه ئیستاتیکیانه‌دایه، که هه‌یه‌تی، به‌م هۆیه‌وه شیکه‌ره‌وه‌ی به‌ره‌مه ئەده‌بییه‌کان زۆربه‌ی کات هه‌ولیان داوه‌ که‌م و کورییه‌کانی ره‌خنه‌ی ده‌رووناسی به‌ سوود وەرگرتن له‌ ئامراز و میتۆده‌کانی دیکه‌ی وه‌ک ره‌خنه‌ی ته‌قلیدی، یا فۆرمالیستی پربکه‌نه‌وه^{۸۳}.

له‌سه‌ر بنه‌مای تیۆریک، که‌ به‌لگه‌ بینراو و هه‌سپیکراوه‌کانی له‌ چه‌ند جوۆریکی به‌ره‌مه ئەده‌بییه‌کانیش نیشاندراوه، تارا‌دده‌یه‌ک ده‌کریت هه‌موو میتۆده‌ باوه‌کانی ره‌خنه له‌ریگه‌ی ره‌خنه‌گری ده‌رووناسه‌وه سوودیان لێوه‌ربگیریت، به‌ ده‌ربڕینیکی ساده‌تر، ره‌خنه‌ی ده‌رووناسی ده‌توانیت بوون و ئاماده‌یی خو‌ی به‌ ئاویت‌ه‌یی له‌گه‌ل زۆریک له‌ میتۆده‌کانی دیکه‌ی ره‌خنه‌دا ده‌ربخات^{۸۴}.

نمونه‌یه‌ک له رهخه و شیکردنه‌وه‌ی ده‌رووناسی

نهیانی شه‌هرزاد

پاشا(شه‌ریار) به‌رامبه‌ر خانمی خۆی(پدور) خۆشه‌ویستی و میهره‌بانیه‌کی زۆری هه‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌م خۆشه‌ویستیه‌ی ره‌ش و تار ده‌کرد خولقوخوی ئاره‌زووبازانه و ده‌سه‌لاخوازانه‌ی شه‌هریار بوو. ئه‌م خاسیه‌ته‌ی شه‌هریار له‌گه‌ل بارودۆخه‌کانی ناو ناخی (پدور) گونجاو نه‌بوو و هه‌ر بۆیه خۆی راده‌ستی خواسته‌کای شه‌هریار نه‌ده‌کرد، ئه‌م کاره‌ی ئه‌و ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ندیجار پشکۆی توپه‌یی شه‌هریار وه‌ها دابگیرسیت، که بیر له‌وه بکاته‌وه شمشیری خۆی له‌ سینه‌ی پدوردا بچه‌قینیت.

دووره‌په‌ریزیه‌کانی پدور له‌ شه‌هریار ببوه هۆی ئه‌وه‌ی که‌وا گومان بکات شه‌هریار خۆشه‌ویستی خۆی له‌وه‌رگیراوه، بۆیه پدور که‌وته دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که شه‌هریار تا‌قی بکاته‌وه. ئه‌و داوا‌ی له‌ هاوه‌له‌که‌ی شه‌هریار کرد تا خزمه‌تکاریکی قوله‌ره‌ش بنی‌ریته‌ سه‌ر جیگای خه‌وتنه‌که‌ی و له‌لایه‌کی دیکه‌وه کچه‌ هاوه‌له‌که‌ی خۆیشی به‌ره‌و لای شه‌هریار نارد تا شه‌هریار بۆ سه‌رجیگای خه‌وتنه‌که‌ی بانگ بکات و به‌م شیوه‌یه عیشق و توپه‌یی شه‌هریار به‌رامبه‌ر به‌خۆی تا‌قی بکاته‌وه، هاوه‌له‌که‌ پاش ئه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی بۆ سه‌ر جیی خه‌وتنه‌که‌ برد به‌ ترسه‌وه به‌ره‌و لای شه‌هریار چوو تا حیکایه‌تی ئه‌م یارییه بۆ شه‌هریار بگێریته‌وه. ده‌ره‌نجامی رووداوه‌که‌ وای لی‌هات، که

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

شه‌هریار به‌نده ره‌شه‌که‌ی له جی‌گه‌ی خه‌وتنه‌که‌دا کوشته و پدوریش به‌ر له‌وه‌ی بتوانیت شه‌هریار له راستی ئه‌وه‌ی له‌دلیدایه تی‌بگه‌یه‌نیت ده‌کوژریت.

شه‌هریار دوا‌ی کوشته‌نی هاوسه‌ره‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌تیکرای ژنان ده‌که‌و‌یته به‌دگومانیه‌وه و گشته شه‌ویک کچی‌کی ده‌کرده ژنی خۆی و له سپیده‌دا ده‌سپارده ده‌ستی جه‌للاده‌کان.

شه‌هریار له‌م ماوه‌یه‌دا نوره‌ددرینی وه‌زیری خۆی له‌سه‌ر کار لا‌برد و وه‌زیری‌کی ناشایسته‌ی به‌ناوی (رکن الدوله‌)ی له‌ پی‌گه‌ی وه‌زیری‌تی دانا، نه‌شایاوی وه‌زیری نوی بووه هۆی ئه‌وه‌ی، که‌ کاری پاشا به‌ره‌و خراپی بجیت.

نوره‌ددینی وه‌زیری پیدشوو دوو کچی هه‌بوو به‌ناوه‌کانی شه‌هرزاد و دونیازاد، که‌ ره‌زوانی چه‌کیم ئه‌وانی په‌روه‌رده ده‌کرد، ئه‌م ره‌زوان چه‌کیمه‌ هه‌ر خۆیشی مامۆستا و راویژکاری شه‌هریار بوو، شه‌هریار خوازبینی شه‌هریاری کرد بو‌ئه‌وه‌ی دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک بییت به‌ ژنی ، ئه‌م رووداوه هه‌موویانی خسته ترسه‌وه و له هه‌مان کاتدا پیلان و فه‌رتنه‌ی (رکن الدوله‌)ی وه‌زیری نویش کاریگه‌ری هه‌بوو و له‌کو‌تاییدا شه‌هریار پلانی دانا، که‌ شه‌هرزاد له هه‌مان شه‌وی خوازبینیه‌که‌یدا بکات به‌ هاوسه‌ری خۆی و هه‌ر که‌ سپیده‌ داها‌ت به‌ده‌ستی جه‌للادی بسپیریت و جه‌للاد سه‌ری ئه‌و و باوکی (نوره‌ددین) له جه‌سته‌یان جیا بکاته‌وه.

له شه‌وی په‌رده‌دا، هه‌موووان له کۆشک چوونه ده‌ره‌وه و ته‌نیا شه‌هریار و شه‌هرزاد له کۆشک مانه‌وه. دنیا‌زادی خوشکه بچووکی شه‌هرزاد که مندال بوو و هه‌رگیز به‌رگه‌ی دووری شه‌هرزادی نه‌ده‌گرت له‌سه‌ر راویژ و ته‌گبیری شه‌هرزاد له‌پشت په‌رده‌یه‌ک له خه‌لۆه‌تگا‌که‌دا خۆی شار‌دبوویه‌وه شه‌هریار له‌گه‌ل شه‌هرزادا که‌وته قسه‌وه و شه‌یدای وته و جوانی شه‌هرزاد بوو، له‌م کاته‌دا دونیا‌زاد خۆی ده‌رخست و بیانویکی مندالانه‌ی هینایه‌وه به‌وه‌ی، که له‌سه‌ر ته‌ختی شه‌هریاردا پال‌که‌ویت و شه‌هرزاد چیرۆکیکی بو بگێریته‌وه تا خه‌وی لیبکه‌ویت، شه‌هریار که شیفته‌ی چیرۆکی شه‌هرزاد بوو، شه‌هرزادی به‌زیندوویی هیشته‌وه تا له شه‌وی دواتریشدا به‌رده‌وامی به‌چیرۆکه‌کی خۆی بدات.

به‌م شیوه‌یه‌ چیرۆک دوا‌ی چیرۆک هات و چه‌ندین شه‌وگاری زۆر تیپه‌ری. شه‌هرزاد هه‌ر شه‌ویک چیرۆکیکی ده‌گێرایه‌وه و شه‌هریار شییت و شه‌یدای حیکایه‌ته‌کانی نه‌و ده‌بوو، به‌لام له‌هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا شه‌هریار بی نه‌وه‌ی ئاگای له‌حالی خۆی بییت گشت شه‌ویک له‌خه‌و راده‌په‌ری و شمشیری له‌کالان ده‌ردینا و به‌دوا‌ی تارمایی (پدور)دا ده‌رپۆشیت و دوا‌ی نه‌وه‌ی هاواریده‌کرد: (ئه‌ی خراپه‌کار تۆیش ده‌کوژم) و له‌خه‌یالی خۆیدا پدوری ده‌کوشیت و هیور ده‌بویه‌وه و دووباره‌ ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر جیگه‌ی خه‌وه‌که‌ی.

شه‌هرزاد، که له ږووداووه‌که تیگه‌یش‌تبوو ده‌یزانی، که پاشا
ئه‌گه‌رچی ساغ و سه‌لامه‌ت ده‌که‌وئته به‌رچاو، به‌لام ده‌روونی
نه‌خۆشه، پاشان له‌گه‌ل ږه‌زوان چه‌کیم ږاوئژی کرد و به‌دوای
چاره‌سه‌ریکه‌وه بوون.

ږوژیک، که شه‌هریار به‌ته‌نیایی بو ږاو ده‌چوو ده‌ره‌وه، شه‌هرزاد
به‌دوای ئه‌وه بوو تا کاره‌که‌ی جیبه‌جی بکات، ئه‌و داوای له‌ژنه
هاوه‌له‌که‌ی خوی کرد جلی کۆیله‌کان له‌به‌ر که‌نیزه‌کیکی ږه‌ش‌پيست
بکات و بیخاته ژووری خه‌وته‌که‌وه و هیچ شتیک ده‌ر‌باره‌ی ئه‌م
ږووداو به‌شه‌هریار نه‌لئیت، کاتیک شه‌هریار له‌ږاو ده‌گه‌ر‌ایه‌وه،
شه‌هریار به‌هه‌مان شیوه‌ی پدور به‌هه‌له‌داوان بو پیدشوازی ږویش‌ت،
به‌لام شه‌هریار هه‌ر له‌گه‌ل چوونه‌ژووره‌وه کۆیله‌یه‌کی له‌خه‌لوه‌تگا‌که‌ی
خوی بینی و قینیکی گه‌وره‌ناخی ته‌نی و شه‌هرزادی له‌خیانه‌تیکی
هاوشیوه‌ی پدور و ژنانی دیکه‌دا بینی، کاتیک که‌شمشیری له‌کالان
ده‌رده‌هینا تا شه‌هرزاد بکوژیت له‌وه‌تیگه‌یش‌ت، که‌ئو که‌سه‌ی
پۆشاکه‌که‌ی له‌به‌ره‌که‌نیزه‌کیکی هاوه‌لانی شه‌هرزاده و ناپاکییه‌ک
ږووینه‌داوه و ئه‌م شته‌جگه‌له‌گالته و شوخییه‌ک چیت‌نه‌بووه، به‌لام
کاریگه‌ری ئه‌م ږووداو له‌ده‌رونی شه‌هریاردا یه‌جگار گه‌وره‌بوو،
ئه‌وه‌ی هینایه‌میشکی، که‌پدوریش ناپاکی له‌وه‌نه‌کردبوو و ئه‌و کاته‌ی،
که‌ئو‌ی له‌گه‌ل کۆیله‌که‌بکوشتایه‌ئوسا ده‌یزانی، که‌ئو‌ خیانه‌تکار
نه‌بووه.

شه‌هریار له‌و ساته‌دا هاته‌وه سه‌ر خۆی و په‌ی به‌خرایی ئه‌و تاوانه‌ برد، که ده‌ستی بۆ بردبوو و ره‌زوان چه‌کیمیش بۆ قه‌ره‌بووکردنه‌وه و پاکبوونه‌وه‌ی تاوانه‌کان شه‌هریاری به‌ئه‌نجامدانی کاری باش راسپارد. شه‌هریار که له‌گونه‌ه‌کانی خۆی په‌شیمان ببوووه‌ ده‌ستی له‌هه‌موو شتیک به‌ردا و وه‌کو گه‌ریده‌کانی لی‌هات و ئاواره‌ی دنیا بوو.

شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونناسی نه‌ینی شه‌هرزاد

خستنه‌پرووی چیرۆکه‌که سه‌ره‌تا ساده‌ ده‌که‌ویته‌ به‌رچاو. پیاویک ژنی خۆی به‌هۆی ناپاکیکردن کوشتوو، به‌لام وه‌ک بلیی له‌ناخی خۆیدا به‌ئاگایه‌ له‌وه‌ی، که ته‌نیا وه‌هم یا گومانی ناپاکیکردن هۆکاری ئه‌م کوشتنه‌ بووه‌ و به‌م هۆیه‌وه ناتوانیت خۆی له‌تاوانی کاریک، که ئه‌نجامیداوه‌ رزگار بکات. ره‌نگه‌ خوشه‌ویستی زۆری شه‌هریار بۆ پدور و له‌به‌رامبه‌ردا ساردی و خوشنه‌ویستی پدور بۆ ئه‌و بتوانریت به‌هۆکاری سه‌ره‌کی دابنریت، خوشه‌ویستییه‌کی له‌پادده‌به‌ده‌ر، که به‌هۆی نائومیدبوونه‌ هه‌سته‌کیه‌کان ده‌گۆریت بۆ کینه‌یه‌کی قوول. بوونی ئه‌م بابه‌تانه‌ له‌نه‌ستی شه‌هریاردا کیشمه‌کیشمیک دینیته‌کایه‌وه، که هه‌میشه‌ شه‌هریار ئازار ده‌دات، به‌لام له‌کو‌تاییدا گریی ئه‌م گرفته‌ به‌ده‌ستی شه‌هرزاد ده‌کریته‌وه.

له‌خه‌و رابوونه‌کانی گشت شه‌ویکی شه‌هریار له‌خه‌و و گه‌رانی به‌دوای تارمایی پدور به‌خالیکی گرنگی دیکه‌ی ئەم چیرۆکه‌هه‌ژمار ده‌کریت، شه‌هریار له‌کاتی‌کدا که شمشیر له‌کالان ده‌رده‌هینیت گشت جاریک هاوار ده‌کات: (ئه‌ی خراپه‌کار تو ده‌کوژم) و به‌دوایه‌وه له‌وه‌هم خه‌یالاته‌کانی خویدا تارمایی پدور ده‌کوژیت. ئەم بزاوته‌ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که گرفته‌که له‌ناخی شه‌هریاردا شاراوه و زیندوووه و له‌راس‌تیدا شه‌هریاری گرفتاری مملانییه‌کی ناخه‌کی کردوووه، ئەو گه‌رچی له‌کو‌تاییدا هه‌ر شه‌وی‌کدا کچیک که بووه‌ته‌ژنی ده‌کوژیت، به‌لام ناتوانیت تا کو‌تایی هۆکاری کوشتنی پدور له‌ناخی خویدا خامۆش بکات. شه‌هریار ده‌زانیت، که پدور ناپاکی له‌وه‌نه‌کردوووه، به‌لام نه‌ستی ئەو پیچه‌وانه‌ی بابه‌تیکی له‌م جو‌ره‌ی ده‌خاته‌به‌رده‌می، چونکه‌ پیویستی به‌وه‌هه‌یه، که به‌جو‌ریک له‌جو‌ره‌کان خو‌ی له‌کوشتنی پدور قایل بکات، کاتیک، که له‌ماوه‌ی ئەو شه‌وانه‌ی شه‌هرزاد چیرۆکی بو‌ ده‌گی‌ریته‌وه ناتوانیت دریژه‌به‌کوشتنی کچان بدات تارمایی پدور ده‌کوژیت تا هۆکاره‌کانی دل‌دانه‌وه‌ی خو‌ی فه‌راهه‌مبکات، به‌لام ئەم کاره‌ی ئەو ده‌رمانیکی کاته‌کی و پروکه‌شییه و ناتوانیت له‌مملانیی ناخه‌کی ده‌ربازی بکات. لی‌ره‌وه، که شه‌هرزادی چیرۆک بیژ بیر له‌چاره‌یه‌ک ده‌کاته‌وه تا بتوانیت له‌قولاییه‌کانه‌وه ناخی شه‌هریار هه‌لبداته‌وه.

ملمانییه ک، که شه هریار به هۆیه وه ئازاری ده کیشا جوره هه سـتـکرـدیـکه به تاوان. ئەم هه سـتـکرـدنه به تاوان ئەوی به ره و ناخگه رای هه لپچاوه و دو چاری جوره شیزۆفیرینیا یه کی کردوه. ئەم بارودۆخه بۆته هۆی دووله تبوونی که سـایه تی و هه لاتن له واقع^{۸۵}، بیگومان بارودۆخیکی وه ها ده رهاویشته ی کاردانه وه کانیه تی له به رامبه ر نائومیـد بوونه کانی، که له کۆتاییدا به ره و خو فریودان و ریگریکردن په لکیشی ده کات^{۸۶}. شه هریار بۆ پزگار بوون له دوو له تبوونی که سایه تی پیویستی به وه هه بوو، که له هه سـتـکرـدن به تاوان پزگاری بیت و بۆ ده رباز بوون له هه سـتـ به تاوان کردنیش پیویسته به رامبه ر تاوانیک، که ئازاریده دا هه سـتـ(خودئاگاه) بدۆزیته وه و به م شیوه یه خو ی له ناخ پازی بکات. شه هرزاد ئەم سه ره که وتنه ی به ده سـتـهینا، چونکه یه کی که له کاریگه رترین شیوازه کانی ده رمانی نه خو شی توو شبوو به شیزۆفیرینیا ئەوه یه، که که سه که هان بدن تا له قه فه زی ده روونی خو ی بیته ده ره وه و یارمه تی بدریت تا دید و تیروانینی پیویست بۆ چاره سه ره کردنی گرفتی خو ی بدۆزیته وه و پووبه پرووی واقع بیته وه. له بارودۆخگه لیکی وه ها دا خستنه شوکی نه خو ش شتیکی کاریگه ره^{۸۷} و ئەمه کاریک بوو که شه هرزاد ئەنجامیدا له ریگه ی پۆشینی پۆشاکی پیاوان، که له به ر یه کی که له که نیزه که کانی کرد و له ئەنجامدا بووه هۆی فریودانی شه هرزاد، هیشتا هه نگاویکی دیکه مابوو، شه هریار پیویست بوو قه ره بووی ئەو تاوانه بکاته وه،

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

که نه‌نجامی دابوو، هه‌ر لی‌ره‌وه، که ره‌زاوان چه‌کیم دیت بو
یارمه‌تیدانی دیت و شه‌هریار له‌وه ئاگادار ده‌کاته‌وه، که بو
ده‌ربازبوون له‌تاوان ده‌ست بو‌کاری چاکه‌بیات تا ناخی ئاسووده
بیت و ده‌روونی رزگار بیت و پاک بیته‌وه و سه‌ره‌نجام شه‌هریار
به‌م زه‌مینه‌سازیانانه له‌حه‌قیقه‌تی حالی خو‌ی تیده‌گات^{۸۸}.

په راویزه کانی فه سلی هه شته م

- ۱- التفسير النفسي للادب، عزالدين اسماعيل. بيروت ۱۹۶۲، ص ۱۳.
- ۲- ارسطو و فن شعر، پیشووتر، ص ۱۲۱. ده باره ی کاسارسیس «کثارسیس» و بوچوونی ئەفلاتوون و ئەرستۆ و کاریگه ریی ره وشتی و پیوهندی به کاسارسیسه وه بروانه: هه مان سه رچاوه، ل ۱۵. کاسارسیس هه ندی جار (پالایش) و هه ندی جار به (تزکیه و تهذیب) ته رجه مه یان کردووه، به لام له زمانی عه ره بیدا به زۆریی (التطهير- پاکبوونه وه) بو هه لبژاردووه. بروانه: معجم المصطلحات الادبية. فرید وجدی، بیروت، ۱۹۷۲، ص ۶۲.
- ۳- التفسير النفسي للادب ص ۱۴.
- ۴- له و به ره مه مانه وه کو:

-Three Contributions to the Theory of Sex.

-The Interpretation of Dreams.

۵- بروانه:

Five Approaches of Literary Criticism, P. 59

هه روه ها: النقد الادبی الحدیث احمد زکی کمال، القاهرة ۱۹۷۲، ص ۱۷۰.

۶- بروانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی پیشوو، ص ۱۴۱.

۷- هه مان سه رچاوه، ۱۴۱.

۸- هه مان سه رچاوه، ۱۴۱.

۹- Libido بنه چه که ی له زمانی ئەلمانیه وه وه رگیراوه Lieben (=

خۆشوێستن). له به ره مه کانی فرۆید دا (لیبیدۆ) به واتای وزه ی توانای

سیکسییه، که له رووی چه ندیتیه وه، ده گۆریت، به لام له هه مان کاتدا ناتوانی

مه‌زنده بکریّت. بو زانیاری زیاتر بروانه: فرویدیسم با اشاراتی به ادبیات و عرفان، ح. آریانیور، شرکت سهامی کتابهای جیبی، تهران، ص ۹۰.

10-Premordial Life Principle.

11-Pleasure Principle.

۱۲- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۳.

۱۳- همان سه‌چاوه، ل ۱۴۴.

۱۴- بروانه: فروید، ناخودآگاه و روانکاو، ژان پل شاریه، ترجمه سیدعلی محمد، نشر نکته، تهران ۱۳۷۰، ص ۵۳. هندی له دهر و ناسانی وه‌کو «اوتوریک»، ده‌سپیکی چالاکی لیبدو له قوناغی مه‌لوتکه‌ییه‌وه ده‌ست

پیده‌کات. بروانه: فرویدیسم، پیشوو، ص ۱۰۱.

۱۵- فروید، ناخودآگاه و روانکاو، ص ۴۰.

۱۶- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۴.

۱۷- فروید، ناخودآگاه و روانکاو، ص ۲۹، ۴۰.

۱۸- همان سه‌چاوه، ل ۴۰.

۱۹- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۴.

۲۰- همان سه‌چاوه، ل ۱۴۵.

۲۱- فروید، ناخودآگاه و روانکاو، ص ۴۱.

۲۲) همان سه‌چاوه، ل ۲۹.

۲۳- همان سه‌چاوه، ل ۴۰.

24-The Anatomy of Mental Personality.

25-Preconscious

۲۶- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۲.

۲۷- فرویدیسم، ص ۹۶-۹۷ و هه‌روه‌ها فروید، ناخودآگاه و روانکاو، ص ۲۰.

۲۸- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۲.

۲۹- روانشناسی، زیگموند فروید، ترجمه مهدی افشار، انتشارات کاویان، تهران (بی تا)، ص ۳۹.

۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۰.

۳۱- فروید، ناخودآگاه و روانکاوی، ص ۴۶.

۳۲- فرویدیسم، ص ۱۳۷.

۳۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ۱۶۸.

۳۴- فروید، ناخودآگاه و روانکاوی، ص ۴۷.

۳۵- گریی Complex له مانی فارسیدا هاوواتای وه‌کو: گهرم، گری و داخستن هه‌یه. بۆ چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانی له ده‌قی شیعریدا، برۆانه: فرویدیسم با اشارتی به ادبیات و عرفان. ص ۱۳۵-۱۴۴.

۳۶- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۸.

۳۷- برۆانه: فروید، ناخودآگاه و روانکاوی، ص ۵۹، ۶۰.

۳۸- ادیب شهریار، سوفوکل، ترجمه شاهرخ، نشر اندیشه، تهران ۱۳۶۴، ص ۱۰۸.

۳۹- برۆانه: فرویدیسم، ص ۱۴۳.

۴۰- اساطیر یونان و روم، سعید فاطمی، انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۴۷، ص ۱۴۳.

۴۱- مکانیزمه ده‌روونییه‌کان، چلۆنایه‌تییه‌کی ساده و شاراو‌هی فراوانیان هه‌یه، له‌وانه ناچارکردن (ده‌سد‌ریژی)، چاکتر سازکردن، هه‌لگرتن و گه‌رانه‌وه‌یش ده‌گریته‌وه. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: فرویدیسم، ص ۱۸۴.

۴۲- گریی خه‌سان و اتا ناچارکردنی کچۆله‌یه‌ک بۆکاری سیکی و ده‌رکه‌وتنی هه‌ستی سیکی تییدا و هه‌ستی به‌خه‌یال له‌ده‌ستدانی نه‌ندامیکی سیکی له‌ مندا لاندال (بالقبوون). لی‌ره‌دا له‌ جیاتی سه‌رکو‌تکردنی حه‌زی مندا ل به‌ جوانی و ناسکییه‌وه رینوینی بکریت تاوه‌کو نه‌بیته هۆی ده‌رکه‌وتنی

شله‌ژان و له‌ری لادان و تی‌کچوون.بروانه: فروید، ناخودآگاه و روان‌کاوی،
ص ۶۰.

۴۳- رمز و مثل در روان‌کاوی، ص ۴۲۱-۴۲۲.

44-Interpretation of Dream.

ئه‌م به‌ره‌مه به ناویشانی «تعبیر خواب» له‌لایه‌ن ایرج پورباقر، انتشارات
آسیا، تهران (بی تا) بؤ زمانی فارسی وهرگی‌پردراوه.

45-Freudianism and the Literary Mind, Frederick J. Hoffman, U.S.A
1967 p. 10.

۴۶- بروانه: فرویدیسم، ص ۲۲۳.

۴۷- زیگموند فروید، روانشناسی، پیشوو، ص ۱۱۲.

۴۸- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۰۸.

۴۹- بروانه: فروید، ناخودآگاه و روان‌کاوی، ص ۸۲.

۵۰- زیگموند فروید، روانشناسی، ص ۱۰۹.

۵۱- بؤ پشتراستگردنه‌وه‌ی ئه‌م تیوریه، بروانه: رمز و مثل در روان‌کاوی،
ص ۱۲۹.

۵۲- فروید، ناخودآگاه و روان‌کاوی، ص ۱۴.

۵۳- بروانه: فرویدیسم، ص ۲۳۱.

54-Freudianism and the Literary Mind, p. 10.

۵۵- روان‌کاوی و زندگی من، زیگموند فروید. ص ۶۸.

۵۶- بؤ ئه‌م بابه‌تانه بروانه: روان‌کاوی و خیال پردازی، روبرو دوزوال،
درکتاب رمز و مثل در روان‌کاوی، ص ۴۰۲-۴۱۹.

۵۷- رمز و مثل در روان‌کاوی، ص ۷۴.

۵۸- زیگموند فروید، روانشناسی، ص ۱۰۷.

۵۹- بروانه: رمز و مثل در روان‌کاوی، ص ۵۲.

۶۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۳.

۶۱- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۳.

62-Gradiva

۶۳-نهم شیکردنه‌وه‌یه‌ی فروید بؤ زمانی فارسی وه‌رگیژدراوه.بروانه

W.Jensen

64-Elaboration

۶۵- رمز و مثل در روانکاوی، ص ۵۴.

۶۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۴.

۶۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۵.

۶۸- بؤ نهم بابه‌تانه برپوتنه: رمز و مثل در روانکاوی، ص ۵۹.

۶۹- رمز و مثل در روانکاوی، ص ۵۲.

۷۰- روانشناسی، زیگموند فروید، ص ۱۱.

۷۱- تعبیر خواب و بیماری های روانی، فروید، ترجمه ایرج پورباقر،

انتشارات آسیا، ۱۳۴۱، ص ۲۰۳.

۷۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۰۳.

۷۳- روانشناسی، زیگموند فروید، ص ۱۰۸ و ۱۰۹.

۷۴- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۰۹.

۷۵- برپوانه: فروید، ناخودآگاه و روانکاوی، ص ۱۴.

76-Freudianism and the Literary Mind, p.142.

۷۷- فروید، ناخودآگاه و روانکاوی، ص ۹۴.

۷۸- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۸۴ هه‌روه‌ها فرویسم، ص ۲۱۳.

۷۹- برپوانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۷.

۸۰- برپوانه: «بوف کور و عقده ادیپی»، بهرام مقدادی، مجله جهان

نو، سال ۴۹، شماره ۱-۲.

۸۱- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۳.

۸۲- رمز و مثل در روانکاوی، ص ۱۴۲.

۸۳- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۴۰، هه‌روه‌ها برپوانه:

Literary Criticism and Psychology, edited by Joseph p. Strelka ,
London, 1966. ,p. VII.

۸۴- بۆ زانیاری زیاتر له باره ی ئەم جوړه شیکردنه وانه: بپروانه:

The Practice of Psychoanalytic Criticism, edited by Leonard
Tennenhouse, Detroit 1976.

۸۵- بپروانه: اصول روانشناسی، ترمان ل ۰مان، ترجمه و اقتباس محمود

ساعتچی، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۶ ج ۱، ص ۶۰۷-۶۰۸.

۸۶- زیده پوهی له خو فریودان، خوده رختن، شله ژانی سوژداری

وخه یالپلاوی له میکانیزمه کانی به رگری

«من» ن له به رامبه ر ناکامیدا. بپروانه: روانشناسی رفتار غیرعادی (مرضی)،

ترجمه و تألیف دکتر پروین بیرجندی، چاپ چهارم، کتابفروشی دهخدا،

تهران، ۱۳۶۲، ص ۲۷۶.

۸۷- بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: اصول روانشناسی، ج ۱، ص ۵۹۶-۵۹۷.

۸۸- بۆ شیکردنه وهی ئەم چیرۆکه سه رباری سه رچاوه ناوبراوه کان له

بواری دهروونناسیدا له شیکردنه وهی سه نگینه که ی دکتر عزالدین اسماعیل

له کتیبی التفسیرالنفسی للادب، بیروت، ۱۹۶۲ ص ۲۰۰-۲۰۳ سوودم

وه رگرتووه. سه رچاوه ی بنچینه یی چیرۆکه که م له شانۆنامه ی (سر شهرزاد)

ی نووسه ر و ئەدی بی ناوداری عه ره ب علی احمد باکثیر وه رگرتووه. نووسه ر

له وه به ره مه دا، گوړانکاری له گێرانه وهی چیرۆکه که دا کردووه، به شیوه یه ک

له گه ل ده قه بنجییه عه ره بی و وه رگێرانه فارسییه که یدا کردووه.

سه باره ت به (هه زار و یه ک شه وهی عه ره ب) یش ده بی ئەوه بگوتری

ئه گه رچی ئەگه ریکی به هیز هه یه، که بنچینه ی کتیبه که ئیرانی و هیندی

بووبیت، به لام وا پیده چی ت به تیپه رپوونی کات و روژگار سه دان گوړان و

بنه ما و میتۆدهکانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ده‌سکاری تیدا کرا بیت.هه‌ر بۆیه ده‌بی به ئاوینه‌ی هه‌قایه‌ت‌گیرانه‌وه‌ی رۆژه‌ه‌لاتی و به گوزارشتی دایرة‌المعارف به ئه‌فسانه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی رۆژه‌ه‌لاتی داده‌نری. هه‌وه‌لین وه‌رگێرانی (هه‌زار و یه‌ک شه‌وه) بۆ زمانه‌ ئه‌وروپاییه‌کان له‌لایه‌ن Antoine Galland(1646-1715) ، که له‌ ئه‌سه‌له‌ عه‌ره‌بیه‌که‌وه بۆ فره‌نسی وه‌رگێردراوه‌و کاردانه‌وه‌یه‌کی فراوانی بوو و دواتر بۆ چه‌ندین زمانی دی وه‌رگێردرا، که زۆربه‌یان به سه‌لیقه‌و زه‌وقی خۆیان وه‌ریانگرتووه‌.یه‌کی له وه‌رگێرانه سه‌ره‌تاییه‌کان بۆ سه‌ر زمانی فارسی وه‌رگێرانه‌که‌ی ئه‌دیبی ناسراوی سه‌ده‌ی سی‌زده‌می کۆچی (عبداللطیف طسوجی تبریزی)یه، که به فه‌رمانی (بهمن میرزا) ی کوری (عباس میرزای نایب السلطنه) ئه‌نجامدراوه. ناوه‌رۆکی ئه‌م کتێبه له‌لایه‌ن (انتشارات علمی)یه‌وه چاپکراوه. له‌م وه‌رگێرانه‌دا شیعره عه‌ره‌بیه‌کانی نیو کتێبه‌که له‌لایه‌ن (سروش اصفهانی)یه‌وه بۆ فارسی وه‌رگێردراوه. بۆ ئاگاداری زیتر و وه‌رگێران و چاپه جیاوازه‌کانی کتێبه‌که برۆانه:

افسون شهرزاد: پژوهشی در هزار افسان، جلال ستاری، انتشارات توس، تهران ۱۳۶۸، ص ۵-۷.

فەسلی نۆیه‌م

رهخه‌ی میژووی - ژیننامه‌یی (بایۆگرافی)

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له سه‌رده‌می ئیمه‌دا وه‌کو زانستیکی سه‌ربه‌خۆ و به‌ئامانج‌گه‌لیکی تایبته‌ و جیا له‌ قه‌واره‌ی گشتی ئه‌ده‌ب ، پیگه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی به‌ده‌ست هیناوه‌ته‌وه‌.

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌ولی ئه‌وه‌ ده‌دات به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان به‌ خوینه‌رانیان بناسینیته‌ و بی ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ ده‌ست بۆ داهینانی ئه‌ده‌بی ببات، به‌ شیوه‌یه‌کی کرداره‌کی جووره‌ خولقاندنه‌وه‌یه‌ک سازده‌کات. ئه‌وه‌ی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیوازه‌ ته‌قلیدییه‌که‌یدا له‌به‌رده‌می دایه‌ بریتییه‌ له‌: شرۆقه‌کردن و پاقه‌کردن، به‌هادانان و خسته‌تنه‌رووی به‌لگه‌ و پروژکردنه‌وه‌گه‌لیکی باوه‌رپدیکراو بۆ به‌هادانان‌کان و به‌م شیوه‌یه‌ رهخه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌ولده‌دات کاره‌که‌ی

خۆی له گه ل خاسیه ته ته واو چیژدارییه کان، که زۆربه ی کات پیوستییان به نیشاندان و خستنه پرووی به لگه بو په سه ندردن یا ره تکرده وه نییه تیکه ل نه کات.

ره خنه گرانی ئه ده بی له ئامانجه کانی خۆیاندا که هه ندیجار به خستنه پرووی خویندنه وه یا لیکدانه وه یه کی تایبه ت بو به ره مه که که کۆتایی پیدیت و ته نانه ت هه لسه نگاندن ده خاته په راویزه وه سوود له میتۆدی جوړاوجۆر وهرده گرن و هه ر کامیکیان هه ولده دن تا له دیدگایه کی تایبه ته وه که ره نگه مه ودای هه ندیکیان له گه ل یه کتریدا هینده نزیک نه بیته به ره خنه گرتن له به ره مه ئه ده بییه کان هه لباستن.

هه ندیک له تیۆریسته کانی ره خنه ی ئه ده بی له سه رده می ئیمه دا هه ولیاندا وه مه ودای نیوان میتۆده جیاوازه کانی ره خنه که متر بکه نه وه، دوو ریچکه یا شیوازی گشتییان بو تیروانینه ره خنه بییه کان له به ره مه ئه ده بییه کاندای خستۆته پروو: یه که م میتۆدی فۆرمالیستی و دووهم شیوازی ره وشتی. له م پۆلینه ندییه دا، که له کاریگه ری هه ردوو دیدگای پیچه وانیه ئه فلآتوون و ئه رسۆتۆ به رامبه ر به به ره مه ئه ده بییه کان به ده ر نییه، ده توانریت به که میکه ده سکارییه وه زۆربه ی میتۆده ره خنه بییه کان له ئامانج و شیواز و بنه ما گشتییه کانی کاره که یاندا له یه کتر نزیک بکرینه وه.

هه روه ها کاریگه ری ره خنه یش، که له پروویکه وه په یوه سته به داهینانه ئه ده بییه کانه وه و له پروویکی دیکه شه وه ره نگ و بویه کی

زانستی ههیه ده بیته هۆی نه وهی، که زانایانی زانسته جوراوجۆرهکانیش به شیک له تیرامانهکانی خویان په یوه ست به بابه ته کانی رهنه بکه، که له خودی خۆیدا له جوراوجۆری میتۆده رهنه ییه کاندایه کاریگه ریه کی ره های ههیه، له وانه ده کریت ئاماژه به زمانناسان و کومه لئاسان و دهروونناسان و نه فسانه ناسان و زانایانی میژوو بکریت. شایه نی باسه که هه ریه کی له زانایانه له سه ر بنه مای تیرمینۆلوژی یا زاراوه ناسی تایبته به به شی خوی و به کارهینانی نویتیرین ده سه که وته زانستییه کان بو چوارچیوه دارتر کردنی رهنه، یا به ده برپینیکی دیکه به دوای به زانستیتر کردنی سنووری رهنه ی نه ده بییه وهن له قه له مره وی کاری خویاندا.

روانینی تاکلایه نانه له کاری هه ندیک له م رهنه گرانه بوته هۆی نه وهی، که نه و میتۆدانه ی له لایه ن رهنه گرانی دیکه وه کاریان له سه ر ده کریت به نازانستی دابنریت، هه روه ها نه و زیده روئیانه ی که له هه ندیک له میتۆدهکانیشدا هه ن بوونه ته مایه ی چه ند سه پاندن و زیاده خسته سه ریکی تایبته بو سه ر به ره مه نه ده بییه کان و بیبه شه کردنی خوینه ران له سه وود وه رگرتنه هه مه جوره کانی نه م به ره مه مانه، بو نمونه هه ندیک له دهروونناسانی په یره وکاری قوتابخانه ی فرۆید له هه ول و ته قه لای دۆزینه وه ی ریشه گه لیکی گری ئۆدیپ یا ئیلکترا له به ره مه نه ده بییه کاندان سه ره نجام یه کیکن له دروسه تکه ر و خولقینه رانی نه م به ره مه مانه دا، رهنه گرانی

ئه فسانه گه را جهخت له سه ره ئه م خاله ده که نه وه، که تیکرای به ره مه مه
ئه ده بییه کان هه لگیرانه وه یا کاردانه وه یه کن به رامبه ر بیروبا وه ره
ئه فسانه بییه کانی مروقه کونه کان یا دیمه ن و نیشانه یه کی ته رزه
سه ره تاییه کانن (ئارکی تایپ) و زمانناسان، که شیعر یا هه ر
به ره میکی دیکه ی ئه ده بی به دیارده و داهینانیک له قه له مپه وه ی
زمان داده نین و داوه ریکردن ده رباره ی ئه و به ره مه مه به ئه رکی
زمانه وان ده زانن. به هه مان پیودانگ هه ولی فۆرمالیسته مۆدیرن و
بنیاتگه ره کان پرۆسه یه کی زانستی و ئالۆز له په یدا بوونی به ره مه مه
ئه ده بییه کان به ده سه ته وه ده دات، که ره نگه په سه ندکردنی هه ندیچار
پیویستی به له به رچاونه گرتنی هه ندیک له ره هه نده هونه ری و ته واو
ئیه ستاتیکیه کان هه بیته.

ئه وه ی له نیو میتۆده جوړاوجۆره کانی ره خنه دا ده کریته به
مه ترسیدار و کاره ساتبار هه ژمار بکریته، سه رنج نه دانه له بنه ما
ته واو ئه ده بییه کانی به ره مه مگه لیک، که ده خرینه به ر تیشکی ره خنه وه،
بو نمونه زمانناسیک، که لیکۆلینه وه ی زمانناسیی به ره مه مه
ئه ده بییه کانی ده که ویته ئه ستو، هه لبه ته پیویسته له سه ری زانیاریه کی
گرنگ و زۆری له بواری ئه ده بدا هه بیته، به هه مان شیوه ئه م شته
سه دا سه د له باره ی ئه دیبیکیش، که به سه رنج و تیبینی زمانناسییه وه
پوو له لیکۆلینه وه ی به ره مه مه ئه ده بییه کان ده کات هه ر راسته.

یه‌کیک له‌و تیروانینانه‌ی، که ره‌نگه له‌نیو میتۆده جوراوجۆره‌کانی ره‌خه‌دا زیاتر له میتۆده‌کانی دیکه سه‌رنجی لی‌دراوه و هه‌ندی‌جار به پشکنین و به‌دواداچوونیک ئاویتته به ره‌تکرده‌وه ئاورپی لی‌دراوه‌ته‌وه ، میتۆدی ره‌خه‌ی میژوویی - ژینامه‌یه.

پێگه‌ی ره‌خه‌ی میژوویی - ژینامه‌یی

به‌شیکی گه‌وره‌ی میراته ئه‌ده‌بیه‌کان له‌پرووی ئه‌و ناوه‌رۆکه تایبه‌تییه‌ی، که هه‌یانه به شیوه‌یه‌ک په‌یوه‌ست به ژیان و پروداوه میژوویییه‌کانی سه‌رده‌می نووسه‌ر یا شیع‌ر ده‌بن، بۆیه گرنگی و پیوستی لیکۆلینه‌وه‌کاری له‌م بابه‌تانه بۆ پروونکردنه‌وه و راقه‌کردنی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کان له‌کۆنه‌وه جیگه‌ی سه‌رنج بووه. ئه‌م گرنگیه کاتیک زیاتر هه‌ستی پیده‌کریت، که هۆنراوه‌ی شاعیر ره‌نگدانه‌وه‌ی وردی رۆژگار و ژیا‌نی ئه‌و و بگره له هه‌ندی‌ک بواردا ئۆتۆبیۆگرافی و خۆ-ژیا‌نامه‌نووسی نووسه‌ر بی‌ت. له‌ پروویکی دیکه‌وه، به پشت به‌ستن به چهند سه‌رنج و تی‌بینیه‌ک، که باسکردنی به وردی لی‌ره‌دا شیاو نییه. هونه‌ر و ئه‌ده‌ب له‌پرووی خاسیه‌تی کۆمه‌لایه‌تی خۆیا‌نه‌وه - ته‌نانه‌ت له‌ئه‌بستراکترین جۆره‌کانیه‌وه - به جۆریک له جۆره‌کان به‌ره‌م و زاده‌ی پیوه‌ندییه‌کانی نیوان مرۆقه‌کانه له دونیای دهره‌وه‌دا و له‌م پرووه‌وه به‌ره‌می ئه‌ده‌بی له‌لایه‌که‌وه له پیوه‌ندی‌دایه له‌گه‌ل که‌سه‌که و له لایه‌کی تریشه‌وه له پیوه‌ندی‌دایه له‌گه‌ل کۆمه‌ل، که ئه‌م

دووانه‌ش دوپاتکردنه‌وه‌یه‌که له‌سه‌ر ره‌وایه‌تی لیکۆلینه‌وه میژوویی-
ژیننامه‌یه‌کانی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان.

ره‌خه‌گرانی نوێ، که هه‌میشه له‌کو‌شش‌دان بو سنووردارترکردنی
بازنه‌ی کاری ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی، هه‌ولده‌دن لیۆلینه‌وه‌ی سه‌ره‌به‌خۆی
به‌ره‌مه‌که نه‌خه‌نه ژیر کاریگه‌ری هۆکاره ده‌ره‌کییه‌کانی وه‌ک ژیا‌نی
نووسه‌ر و پێوه‌ره میژوویییه‌کانی سه‌رده‌می نووسه‌ر، به‌م هۆیه‌وه
ده‌توانریت بگوتریت که ره‌خه‌ی نوێ تا ئه‌ندازه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر به
ره‌خه‌ی میژوویی- ژیننامه‌یی وه‌ستاوه‌ته‌وه و زۆربه‌ی کات
ده‌وتریت، که پێویسته به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌بی گرنگیدان به‌مه‌به‌ستی
نووسه‌ری داهینه‌ر و سه‌رنج و تیبینییه‌کانی دیکه لێ بکۆلد‌ریته‌وه.

پێویستی(زه‌روره‌ت) سه‌رنج‌دانی راسته‌وخۆ به‌به‌ره‌م و به
سه‌ره‌به‌خۆ دانانی به‌ره‌مه‌که، که بنچینه و بنه‌مای دژایه‌تیکردنی
ره‌خه‌گرانی نوییه له‌گه‌ل ره‌خه‌ی میژوویی - ژیننامه‌ییدا، باب‌ه‌تیک
نییه که ده‌سکه‌وتی ره‌خه‌گرانی نویی خۆرئاوایی بیت. له‌ئه‌ده‌بی
کۆنی ئێران و عه‌ره‌بیشدا، هه‌روه‌ها له‌نیو یۆنانیه‌کانیشدا زۆرت‌رین
سه‌رنج‌دان وابه‌سته بووه به‌به‌ره‌مه‌که‌وه. له‌نیو ره‌خه‌گرانی کۆن
ته‌نیا ئه‌رسته‌ویه، که سه‌رنج له‌پێوه‌ندییه‌ چالاک و زیندووه‌کانی نیوان
به‌ره‌م و هونه‌رمه‌ند ده‌دات و ره‌خه‌گرانی دیکه‌ی کۆن زۆربه‌یان
له‌وه‌یان نه‌کۆلیوه‌ته‌وه، که له‌پشتی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیه‌وه‌یه و ته‌نیا
سه‌رنجیان له‌به‌ره‌مه‌که‌ داوه. پێویسته ئه‌وه‌ش زیاد بک‌ریت، که

دیدگا ئیس-تاتیکی و رهوش-تیه‌کان که دوو دیدگای زال و باوی رهخه‌ی پیشینانن له‌م روانین و سه‌رنجدانه‌وه هه‌لقولاون^۳.

ناسنامه‌ی نویی رهخه‌ی میژوویی - ژیننامه‌یی له‌پوژئاوادا به بره‌وی رۆمانسیزم له‌ئه‌ده‌دا بووه شتیکی باو و له‌م نیوانه‌دا (سانت بوڤ)؛ رۆلیکی یه‌جگار کاریگه‌ری هه‌بووه. ئه‌و له‌دیدگا رهخه‌یه‌کانی خویدا، که له‌ژیر کاریگه‌ری بزووتنه‌وه‌ی گشتی رهخه‌ی سه‌رده‌می زالبوونی رۆمانسیزمدا بوو، باوه‌ری و ابوو که له‌هه‌سه‌نگاندنه‌ئه‌ده‌بیه‌کاندا هه‌موو شتیکی پیوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌فرینه‌ری به‌ره‌مه‌که‌وه هه‌یه، به‌باوه‌ری ئه‌و له‌شایعردا ناوه‌رۆکی خراپ و چاک له‌ئارادا نییه و ته‌نیا شاعیرانی چاک و خراپ بوونیان هه‌یه، له‌تیروانینی (بوڤ)دا هه‌ر شتیکی، که به‌جوړیک له‌جوړه‌کان په‌یوه‌ست به‌نوسه‌ر ده‌بیته‌ ده‌کریت بو ناسینی شایعه‌که‌ی ئه‌و(مه‌به‌ست نوسه‌ره‌که‌یه) لێ بکوڵدریته‌وه: باپیره، دایک و باوک، خوشکان، برایان و که‌سانیکی زۆری دیکه.

به‌بوچوونی (بوڤ) ته‌مه‌ن و سه‌رده‌م و پوژگاری نوسه‌ر یا شاعیریک بو خویندکاری ئه‌ده‌ب گرنگیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا پیویسته‌ ئاگای له‌وه‌ بیته، که کاره‌که‌ی به‌م بنه‌مایه سنووردار نه‌بیته^۱. مه‌رامی ئه‌و له‌مه‌ بیره‌ینانه‌وه ئه‌وه‌یه، که نابیته گرنگیتی چیژی هونه‌ریش له‌به‌رچاو نه‌گیریت و به‌هه‌ما ئه‌و شیوه‌یه‌ی، که له‌فله‌سه‌فه و زانسته‌کاندا چیژی هونه‌ری فه‌یله‌سوف

و زانا شتیکی پیویسته، له رهخه‌یشدا پیویسته سوود له جوړه چیژیکی تایبته وهر بگيردریت^۷.

وا دهرده‌که‌ویت، که رهخه‌ی ژیننامه‌یی زیاتر له رهخه‌ی میژوویی لای رۆمانس‌یزمه‌کان ئاوری لیدراوته‌وه و گرنگی پیدراوه، چونکه ئه‌وان به تیگه‌یش‌تتیکی زانستیانه‌وه له ئه‌ده‌بیان دهرپوانی. یه‌کیک له‌وه‌که‌سانه‌ی که له بره‌ودان و پیگه‌یاندنی رهخه‌ی ژیننامه‌ییدا هه‌نگاوێکی گه‌وره‌ی ناوه و به ستایش‌که‌ر و درێژه‌پیده‌ری ریگه‌ی (بوڤ)ی داده‌نین، رهخه‌گریکی فرهنسییه به‌ناوی (تین)^۸.

له‌راستیدا (تین) به‌که‌میک ده‌سکاریکردنه‌وه شوین بو‌چوونه‌کانی (بوڤ) که‌وت و له هه‌ندیک باب‌ه‌تیشدا بو‌چوونی له‌گه‌ل ئه‌ودا جیاوازه. تین، که به بو‌چوونی به‌شیک له رهخه‌گرانی پاشتر زیاتر شایسته‌ی ناوی زانایه تا رهخه‌گر، باوه‌ری و ابوو، که پیویسته له لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بدا هه‌روه‌کو زینده‌وه‌رناس کار بکریت، چونکه به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی وه‌کو به‌به‌ردبوویک (متحجر) وایه و پیکهاته و قالبیکی ئه‌ندامییه، که به‌ره‌مه‌که‌ تیدا ژیاوه، به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه‌ی، که له قالبی هه‌ر به‌به‌ردبوویکدا بوونه‌وه‌ریک هه‌بووه، له پشت هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بیشدا مرو‌قیک هه‌یه و به‌م هۆیه‌وه هه‌له‌یه، که به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌تاک و ته‌نیا و دوور له نووسه‌ر یا شاعیره‌که‌ی بخه‌ینه ژیر لیکۆلینه‌وه^۹.

شایانی باسه (تین) یش لیکۆلینه‌وه له به‌ره‌می ئه‌ده‌بی (به‌شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌ک تایبه‌تی) به‌ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی بارودۆخه‌کان و ژیا‌نی نووسه‌ر داناوه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ریگه‌یه‌کی بو‌هه‌ندی‌ک تی‌رامانه‌هونه‌رییه‌کان هیش‌تۆته‌وه و ئه‌مه‌ش خالی‌که، که ده‌توانی‌ت له‌سه‌ر بنه‌مای چه‌ند لایه‌نی‌ک له‌دیدگا‌کانی (ره‌خه‌ی نو‌ی) ره‌وا‌یه‌تی به‌ره‌خه‌ی ژیا‌ن‌نامه‌یی بدات، چونکه به‌باوه‌ری ره‌خه‌گرانی نو‌یش زانیاریه‌ می‌ژوو‌یی و ژینا‌مه‌یه‌یه‌کان ده‌کریت له‌تیگه‌یشتنی دروستی به‌ره‌مه‌که‌دا یارمه‌تیده‌ر بن، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا ره‌هه‌نده‌هونه‌رییه‌کانیش پی‌ویسته‌سه‌رنجیا‌ن لی‌بدریت. لی‌رده‌ئا‌م وته‌یه‌ی (دی‌چز) شایه‌نی سه‌رنجدا‌نه: (به‌ره‌مه‌مدارترین و پرو‌نترین جو‌ری ره‌خه‌له‌به‌ره‌مه‌ئه‌ده‌بییه‌کو‌نه‌کاندا زۆربه‌ی کات له‌نیوان تی‌روانی‌نه‌می‌ژوو‌یی و ئیستاتیکیه‌کاندا له‌جو‌له‌و بزاونت دایه) ۱۰.

له‌گه‌ل ئه‌و پێش‌ینه‌یه‌ی، که له‌باره‌ی کارایی ره‌خه‌ی می‌ژوو‌یی-ژینا‌مه‌یی خراوه‌ته‌پوو، ناتوانریت نکۆلی له‌وه‌بکریت، که هه‌ندی‌ک له‌زی‌نده‌پۆییه‌کان له‌لایه‌ن ره‌تکه‌ره‌وه و لایه‌نگرا‌ن بو‌ونه‌ته‌هۆی ئه‌وه‌ی به‌های تی‌رامانه‌می‌ژوو‌یی و ژینا‌مه‌یه‌یه‌کان له‌به‌ره‌مه‌ئه‌ده‌بییه‌کاندا بکه‌ویته‌ژیر گومانه‌وه و هه‌ندی‌جاریش خه‌وش‌دار بی‌ت، ئه‌م زی‌ده‌پۆییا‌نه، که زی‌اتر له‌لایه‌ن هه‌ندی‌ک له‌لایه‌نگرا‌نه‌وه‌یه‌به‌وته‌ی (تی‌ری ئیگلتن) ته‌واوی ئه‌ده‌ب بو‌مه‌یدانی‌کی ژیا‌ن‌نامه‌که‌سییه‌کان ده‌گۆریت و ئیتر به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌هۆی ئه‌وه‌ی، که به‌ره‌می

ئه‌ده‌بین ناخوینینه‌وه، به‌لکو به‌ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر بنه‌مای شیوازه
لاوه‌کییه‌کان (ده‌ستی دوو) بو ناسینی بوونه‌وه‌ریکی دیکه (واته بو
ناسینی نووسه‌ر) ئه‌نجامی ده‌ده‌ین^{۱۱}.

ئه‌گه‌رچی ره‌خه‌ی میژوویی و ژیننامه‌یی له‌هه‌ندیک له
سه‌رچاوه‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا وه‌کو یه‌ک بابته‌ سه‌رنجیان
لیدراوه، به‌لام جیاکردنه‌وه‌یان به‌وردبوونه‌وه له‌و جیاوازیانه‌ی، که
ئامانجه‌کانی هه‌ر یه‌کیکیان له‌ئارا دایه‌ ده‌کریت سودمه‌نتر بیت.

ره‌خه‌ی میژوویی

له‌ ره‌خه‌ی میژوویدا هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی له‌سه‌ر بنه‌مای
بواره میژووویه‌کانی وابه‌سته به‌ به‌ره‌مه‌که شییکردنه‌وه و
لیکۆلینه‌وه‌یان له‌باره‌وه ده‌کریت. ئه‌م بوارانه له‌ پرویکه‌وه ده‌کریت
ته‌واوی هۆکاره میژووویه‌کانی په‌یدا بوونی به‌ره‌مه‌که بگریته‌ خو‌ی و
له‌ پرویکی دیکه‌وه ده‌کریت ورده‌کارییه‌کانی به‌ره‌مه‌که له‌پریگه‌ی
نیشانان و خسته‌پرووی چهند لایه‌نیک له‌ میژوو، یا ئاماژه‌کردن
پییانه‌وه راقه‌ بکریت، هه‌ر چۆنیک بیت ئه‌وه‌ی له‌ ئارا دایه‌ جو‌ره
ره‌خه‌ و راقه‌کارییه‌که له‌پریگه‌ی سه‌رنج و تیبینییه میژووویه‌کان،
به‌لام ئه‌م شته به‌و واتایه نییه، که ئاماده‌یی یا نااماده‌یی دوکیۆمینت
و به‌ها میژووویه‌کان له‌ هه‌ر به‌ره‌می‌کدا به‌ تاکه پیوه‌ری
هه‌سه‌نگاندنی ره‌خه‌گر هه‌ژمار ده‌گریت.

لیره‌دا بیره‌یتانه‌وه و باسکردنی ئه‌م خاله شتیکی گرنه‌گه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که له رهخه‌ی میژوویدا به‌ها و بایه‌خی به‌ره‌مه‌که له ریچکه‌ی میژوویدی یا رهوت و بزواتی رووداوه میژوویده‌کانی ناو به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌لناسه‌نگیتریت، چونکه له بنه‌ره‌تا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر وه‌کو به‌لگه‌نامه‌یه‌کی میژوویدی سوودی لیوه‌ربگیریت به‌مه‌رامی میژوونوسی و میژووسازی نه‌خولقیندراوه و ئامانجی نووسه‌ر یا شاعیر گه‌یاندنی زانیاری میژوویدی نه‌بووه و ره‌خنه‌گری ئه‌ده‌بیش پێویسته‌ خۆی له‌م جووره‌ بارکردن و سه‌پاندنه‌ تایبه‌تیانه‌ بو سه‌ر به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌دوور بگریت، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و ره‌خنانه‌ی بو سه‌ر ره‌خنه‌ی مارکسیستی له‌ ئارادایه‌ بریتیه‌ له ته‌ماشاکردنی ته‌واو میژوویدا نه‌یان بو به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان، چونکه فۆرم و شیواز و ناوه‌رۆکه‌کان به‌ ته‌واوه‌تی وه‌کو ده‌سکه‌وته میژوویده‌کان ده‌خه‌نه‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه.

شایه‌نی وتنه‌، پیش مارکس بیریکی له‌م جووره‌ له‌ بوچوونه‌کانی (هیگل)ی فه‌یله‌سووفی ئایدیالیستی ئه‌لمانیش ده‌رکه‌وتبوو و هه‌ر ئه‌ویشه‌، که زۆرتترین کاریگه‌ری له‌سه‌ر تیگه‌یشتنه‌ هونه‌ری و ئیستاتیکییه‌کانی (مارکس)دا هه‌بووه^{۱۲}.

ئه‌رکی ره‌خنه‌گری میژوویدی ئه‌وه‌یه، که ئه‌و کورتبیری و پوخته‌کردنه‌ هونه‌رییه‌ی، که سوودی له‌ چرکه‌ساته‌ میژوویده‌کان وه‌رگرتوووه‌ روونتر بکاته‌وه‌ و هه‌ولبه‌دات مه‌ودای چیژوه‌رگرتنی

هونه‌ری خوینه‌ر فراوان بکات، ئه‌گینا لیکچوونه بیهیز و نادیاریه به‌هیزه‌کان که خودی کاریگه‌ریه‌که له چری و تیروپری ناهاوشانی یا که م‌هاوتایی میژوویی دایه، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌شی که له ریگه‌ی راقه‌گه‌ریه‌کانی ره‌خه‌گر پوون بکرینه‌وه، هه‌مدیس‌ان بی بایه‌خ ده‌بی‌ت و به‌وته‌ی دیچز ((به‌ره‌می‌ک، که چیژوه‌رگرتن لی بنیاتنراوه له‌سه‌ر ئاگاداربوون له پیشینه‌ی میژووییه‌کان ناتوانیت بیته به‌ره‌می‌کی سه‌رکه‌وتوو و بگره‌ چیژوه‌رگرتن له به‌ره‌می هونه‌ری له‌ژی‌ر پۆشنایی گلۆپی میژووییشدا نایه‌ته‌کایه‌وه))^{۱۳}.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خولقی‌نه‌ری به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ئه‌رکی میژوونووسی نییه و به‌دلنیا‌یی‌وه ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بیش له کاری خۆیدا ریگه‌ی پینه‌دراوه شته میژووییه‌کان به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که سه‌پینیت، به‌لام هه‌رچۆنیک بی‌ت بو داوه‌ریکردنه ره‌خه‌بییه‌کانی خۆی به‌رامبه‌ر به به‌ره‌مه‌که له قه‌له‌مه‌ه‌وی میژوویی تایبه‌تدا پئویستی به‌چه‌ندین زانیاری ده‌ره‌کییه و هه‌مان ئه‌و خاله‌ش مایه‌ی ره‌خه‌لیگرتنه به‌لای ره‌خه‌گرانی نویوه، چونکه وه‌کو ئه‌وه‌ی وترا له بو‌چوونی ئه‌واندا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی پئویسته سه‌ربه‌خۆیی خۆی پیا‌ریزیت. هه‌لبه‌ته ئه‌م قسه‌یه‌ی ئه‌وان ئه‌گه‌رچی له‌و به‌ره‌مه‌ لیریکیانه‌ی، که سوودمه‌ندن له سه‌رچاوه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی هه‌لچوونی تاکه‌که‌سی شتیکی په‌سه‌ندکراوه، به‌لام له به‌ره‌مه‌ چیرۆکییه‌کان و پۆمانه‌کاندا، که هه‌رچۆنیک بی‌ت به‌جۆریک له جۆره‌کان به واقیعه میژووییه‌کانه‌وه

به‌ستراونه‌ته‌وه، شتیکی په‌سه‌ندنه‌کراوه. (گراهام هۆف) یه‌کیک له ره‌خه‌گره‌هاوچه‌رخه‌کانی ئیمه‌یه، که تیگه‌یشتنه ره‌خه‌یه‌کانی ئاماژه و گوزارشتیکن له قوولی و فراوانی بیر و تیروانینی، نووسیویه‌تی: (هر جوره ره‌خه‌یه‌ک ده‌باره‌ی رۆمان بنوسریت و بیئاگا بیت له وابه‌سته‌یی ئه‌و رۆمانه به واقیعه‌تی میژووویه‌وه، ئه‌وا به‌رامبه‌ر به به‌ها راسته‌قینه‌کانی رۆمان بارودۆخیکی درۆیینه‌ی هه‌یه) ^{۱۴}.

ئهو شته‌ی ریگه‌ی سه‌رنج و تیبینیه‌ میژووویه‌کانمان له به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان پیده‌دات ئه‌وه‌یه، که هه‌ندیک له به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان له‌ژیر کاریگه‌ری هۆکار و مه‌رجه تایبه‌تییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا هاتونه‌ته‌کایه‌وه و جیاکردنه‌وه‌یان له ناسنامه میژووویه‌که‌یان یه‌کسان و هاوتایه به له‌ده‌سه‌تدانی چه‌ندین سوود لیان. ته‌نانه‌ت دیدگا زیده‌رپۆییکارانه‌کانی فۆرمالیسته‌کانیش، که زۆربه‌ی کات هه‌ولده‌دن ناسنامه و رۆلی نووسه‌ر له به‌ره‌می هونه‌ری جیا بکه‌نه‌وه نه‌یتوانیوه نکۆلی له رۆلی پیگه‌ میژووویه‌کان بکات، به‌جۆریک، که هه‌ندیجار جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه ده‌بیته‌مایه‌ی سه‌رسوهرمانی و پیویسته‌ ئه‌وه‌مان له بیر بیت، که ئه‌مه‌ قسه‌ی فۆرمالیسته‌کانه، که ده‌لین: ((ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پوش‌کینیش بوونی نه‌بووایه، ئه‌وا کتیبی (یه‌قگینی ئۆنگین) ده‌نوسرا.)) ^{۱۵}

ره‌خه‌گری نوێ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆ خودوورخسته‌نه‌وه له بارکردن و زیاده‌خسته‌نه‌سه‌ره تایبه‌تییه‌کان، که ده‌یخه‌نه پال میتۆده

ته‌قلیدییه‌کانی ره‌خه‌ چاوی خۆی له به‌رامبه‌ر ئه‌و به‌لگه‌ پ‌وونه‌ میژوویانه‌ ببه‌ستیه‌وه‌، که له‌به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌ن و له‌ پ‌وونکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ له‌ سه‌ر بنه‌مای ئه‌م به‌لگانه‌ خۆپاریزی بکات، هه‌مدیسان ناتوانیه‌ت به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌چاوپۆشیکردن له‌و پ‌یوه‌ره‌ میژوویانه‌ی، که له‌ناو به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌ن بخاته‌ به‌ر سه‌رنج و لی‌کدانه‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی وتویانه‌ ئه‌ده‌ب وه‌کو ته‌واوی دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان مه‌حکومه‌ به‌ گۆر‌انکاری و گه‌شه‌کردن و ئه‌م خاله‌ ئه‌وه‌ نیشان ده‌دات، که لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌ب ناکریه‌ت له‌ میتۆدی ره‌خه‌ی میژووی جیابکریته‌وه‌^{۱۶} و هه‌تا به‌ گوته‌ی (تری‌لینگ): کۆنی به‌ره‌م زۆربه‌ی کات به‌شیکه‌ له‌ واتا و به‌های به‌ره‌مه‌که‌ خۆی^{۱۷}، بۆ نمونه ده‌توانریه‌ت بگوهریه‌ت، نه‌رمی و نازکی زۆریک له‌ ته‌نزه‌کانی (عوبید زاکانی) به‌بی له‌به‌رچاوه‌گرته‌ی بارودۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و زه‌مینه‌ میژووییه‌کانی پ‌وژگاری ئه‌و خۆشی و نازکییه‌کیان تیدا نییه‌ و به‌م هۆیه‌وه‌ بۆ تیگه‌یه‌شته‌نی چاکتر له‌ به‌ره‌مه‌کانی ئه‌و ئاگاداربوون له‌ بارودۆخه‌ میژووییه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌شته‌م شتیکی پ‌یویسته‌. له‌ ئه‌ده‌بی پ‌وژئاوشدا درککرنی شیعه‌ره‌کانی (درایدن) له‌ سه‌ده‌ی چه‌ده‌یه‌م و (پۆپ) له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مدا وابه‌سته‌یه‌ به‌ ئاگاداربوون له‌ بارودۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تی و میژووییه‌کانی پ‌وژگاری ئه‌وان.

ئیه‌ستا به‌ وردبوونه‌وه‌ له‌وه‌ی، که وترا ره‌خه‌ی میژووی وابه‌سته‌ی تیرامانیکی میژووی دوو لایه‌نه‌یه‌. ئه‌م ره‌خه‌یه‌ له‌

پوویکه‌وه له پێگه‌ی ئه‌و سه‌رنج و تییینییه میژووویانه‌ی، که له به‌رهمه‌که‌دا هه‌ن له‌گه‌ڵ جوانییه‌کانی ده‌ربهرین (جوانییه وشه‌بییه‌کان) و لیکدانه‌وه تایبه‌تییه‌کان له به‌رهمه ئه‌ده‌بییه‌کان ده‌روانیت و له پوویکی دیکه‌وه سه‌رنج له‌و سه‌رده‌مه میژوووییه دیاریکراوه ده‌دات، که ئه‌م به‌رهمانه‌ی تیدا هاتۆته‌کایه‌وه.

روانینه تاکلایه‌نه‌کانی رهخه‌ی نوێ به‌رامبه‌ر به رهخه‌ی میژوووی

رهخه‌ی نوێ، که هه‌ندیجار له بارودۆخیکی زیده‌پروویکارانه‌دا په‌هه‌نده میژوووییه‌کان په‌ته‌ده‌کاته‌وه، له کۆتاییدا په‌تکرده‌وه و نکۆلیکردنی خۆی به‌سه‌ر په‌هه‌نده په‌وشتی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیش ده‌گشتینیت. دیدگایه‌کی له‌م جووره له‌لایه‌ن رهخه‌گره نوێکانه‌وه له‌حه‌قیقه‌دا جووره سه‌یرکردنیکی تاکلایه‌نانه‌یه، چونکه سه‌ربه‌خۆیی دان به به‌رهمه ئه‌ده‌بییه‌کان به‌بی گرنگیان و وردبوونه‌وه له هۆکاره مرووی و کۆمه‌لایه‌تی و میژوووییه کاریگه‌ره‌کانی ناو به‌رهمه‌کان ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی، که به‌رهمه ئه‌ده‌بی له بی کاتی و بی شوینیدا بخریته تای ته‌رازوی لیکۆلینه‌وه، به ده‌ربهرینیکی دیکه له بۆشاییدا بخریته ژیر تیشکی رهخه‌ و شیکردنه‌وه. نادرستی ئه‌م بیره په‌نگه له رهخه‌ی هونه‌ره‌کانی دیکه و هونه‌ره نیگارکیشییه‌کان (هیلکارییه‌کان) هه‌ستپیکراوتر بیته، ئه‌گه‌ر نیگارکیشیک به پشت به‌ستن به تیرامانه تایبه‌ته میژوووییه‌کان هه‌لسیت به کیشانی تابلویه‌ک، ئه‌وا هه‌رگیز ناتوانریت به‌رهمه‌که‌ی ئه‌و به‌بی له‌به‌رچاو گرتنی تیرامانگه‌لیکی

وه ها بخریته بهر رهخه و لیکۆلینه وه، بو جه ختکردنه وه ی نه م خاله ده توانریت نمونه گه لیک ی زور بهینریتته وه.

له باره ی (ماکس بیگمان) ی ئیکسپریسۆنیستی سه ره به خو و به توانا، که به شیک له نه مرتین به ره مه کانی قوتابخانه نیگارکیشیییه کانی ئەلمانی خولقاندوو نو سیویانه، که هونه ری نه و زاده ی تاریکترین چرکه ساته کانی سه ده ی بیسته مه، که دیکتاتوریه تی نازی هه ره شه ی له شارستانییه تی نه وروپی ده کرد. ناوه روکی به ره مه کانی (بیگمان)، که خالی هاوبه شی نه و هونه رمه نده هاوچه رخه کانییه تی نیشاندهری کاریگه ربوونیه تی به کوشت و کوشتاره درپدانه کان له گوړه پانه جه نگیه کانی فره نسای و کۆمه لگای له باریه ک هه لوه شاوه و گه نده لی ئەلمانی له سالانی دوا ی جه نگدا^{۱۸}.

یه کیک له تابلۆ به ناوبانگه کانی (فرانسۆ میلی) ^{۱۹} به ناوی (گوله گه نم کوکه ره وه کان) وینه ی غه مبارانه ی چه ند ژنیکی لادییه، که دوا ی دروینه به پشتی چه ماوه و ده ست و په نجه ی زبر و تویرالگرتوو خه ریکی کوکردنه وه ی گوله گه نم به جیماوه کانی سه ره زه وین. نه م تابلۆیه نیشاندهری ره هه ندیکی ئاشکرای هه ژاری گوندنشینیانی نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده یه می فره نسایه. ئاشکرایه که نه گه ره خه گری هونه ری له م تابلۆیه دا ته نیا له هوکار و بنه ما تایبه تییه کانی هه لبژاردنی ره نگ و هیل و فیگه ره کانی و نه م جوړه شتانه بکۆلیتته وه،

ئه‌وا به‌شیکی گه‌وره‌ی له لیکدانه‌وه ره‌خه‌یه‌کانی خۆی به نه‌وتراوی جیهیلاوه و خۆی لی بواردوه ۲۰..

سووده وهرگرتن له مه‌عریفه و داتا میژووییه‌کان له ره‌خه‌ی به‌شیک له به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان و ڕاڤه‌کردن و شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌دا له‌پریگه‌ی ره‌هه‌نده میژووییه‌کانه‌وه پیشینه‌یه‌کی کۆنی هه‌یه. له‌پۆژگاری ڕابردوودا هه‌ندیجار شاعیران له وینا و خه‌یالی به‌رته‌سکیاندا خۆیان به میژووزان داده‌نا، شیعری ئه‌و ده‌کرا وه‌کو به‌لگه‌نامه‌یه‌کی باوه‌رپیکرا بۆ ڕووداوه میژووییه‌کان هه‌ژمار بکریت ۲۱.

ئاماده‌یی ئاماژه میژووییه ئاشکراکان یا ورد و خوازه‌یه‌کان له به‌ره‌مه شیعرییه‌کانی فارسیدا یه‌جگار زۆره ، ره‌خه‌ و ڕاڤه‌کردنی میژوویی ئه‌م به‌ره‌مانه مایه‌ی ئاشنایه‌تی و چێژه‌رگرتنی زیاتره لییان، دوو نمونه‌ی به‌رچاو له له‌شکری گه‌وره‌ی ئه‌م به‌ره‌مانه‌دا دیوانی فه‌رخ‌ی و غه‌زه‌لیاتی حافظه، ئاماده‌یه‌کی وه‌ها له به‌ره‌می نووسه‌ران و شاعیرانی خۆرئاواشدا زۆر و زه‌به‌نده، له‌وانه ده‌توانریت ئاماژه به لیریکه به‌ناوبانگه‌که‌ی (جۆن میلتۆن) ۲۲ به‌ناونیشانی (له‌ناو جینۆسایدی دوا‌یی له پیدمۆن) ۲۳ بکریت، که به‌بۆنه‌ی سا‌لوه‌گه‌ری کۆمه‌لکوژی ۱۶۶۵ی تا‌ق‌می (قالدنس)ی ئه‌ندامانی ریچکه‌ی پ‌رۆت‌ست‌ان، که له دۆله‌کانی ئی‌تالیای باکووردا ده‌ژیان، هۆنراوه‌ته‌وه. ئاگاداربوون له زه‌مینه‌ی میژوویی ئه‌م ڕووداوه ده‌توانیت به‌لانیکه‌م به ئاماژه‌یه‌کی ڕاس‌ته‌وخۆ و دوو تیل

نیشان له لیریکی ناوبراودا ئاشنامان بکات. هه‌روه‌ها پێویسته ئه‌وه‌ش زیاد بکریت، که ئه‌م ناوه‌رۆکه گونجاوانه بو رهخه‌ی میژوویی و یادداشته‌نامه‌یی ده‌توانریت له به‌شیکی دیکه‌ی غه‌زه‌له‌کانی میلتۆن بدۆزریته‌وه، به‌هه‌مان شیوه ده‌توانریت ئاماژه به به‌ره‌مگه‌لیکی به‌ناوبانگی وه‌ک (چیرۆکی دوو شار) ی دیکنز و (هیش‌وووه‌کانی تورپه‌یی) جۆن شتاین بیک و (خانۆچکه‌ی مامه‌ تۆم) ی هیریت بیچراستۆ بکریت، که هه‌موویان په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی واقع و پروداوه میژوویییه‌کانن.

شیواز و ته‌کنیکی کار له رهخه‌ی میژووییدا

له رهخه‌ی میژووییدا رهخه‌نگر هه‌ولی ئه‌وه ده‌دات پروونکردنه‌وه‌یه‌کی میژوویی بو ئاماژه ورده‌کان، یا بو ئه‌و زه‌مینه میژووییانه‌ی ناو به‌ره‌که، که شیایوی کشان و درێژکردنه‌وه‌ن، که له‌وانه‌یه له‌په‌یگه‌ی تیل نیشانه‌وه ته‌نیا گوشه‌یه‌ک لییان نیشان درابیت، به‌ده‌سته‌وه بدات. ئاشکرایه که به‌های کاری رهخه‌گری میژوویی له‌م نیوانه‌دا خۆپاریزیکردنه له روانینی تاکلایه‌نانه. ئه‌گه‌ر رهخه‌گری میژوویی به شیکردنه‌وه‌ی هۆکاره میژوویییه‌کان واز به‌هینیت، یا به‌دوای بارکردن و سه‌پاندنی ئه‌و ئه‌گه‌رانه‌وه بیت، که خۆی دروستی کردووه و له‌پروویکی دیکه‌وه به‌ها هونه‌رییه‌کانی به‌ره‌مه‌که نادیده بگریت، ئه‌وا کاره‌که‌ی له سنووری تیرامانیکی میژوویی بو سه‌ر به‌ره‌مه‌ نه‌ده‌بیه‌که به وه‌ستاوی و چه‌قبه‌ستوویی ماوه‌ته‌وه و

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

له‌پراستیدا وه‌کو ده‌قیکی میژوویی و ئامرازیک بۆ گه‌یاندنی زانیاری میژوویی سه‌رنجی له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌که‌ داوه‌ و ئه‌مه‌ش خالیکه‌، که‌ هه‌میشه‌ پێگه‌یه‌کی بۆ ره‌خه‌نگرتن له‌ ره‌خه‌ سنوورداره‌ میژوویییه‌کان هیلاوه‌ته‌وه‌.

زانیارییه‌ ده‌ره‌کییه‌کانی ره‌خه‌نگر بۆ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی کاتیکی له‌گه‌ڵ تیگه‌یشته‌ هونه‌رییه‌کانی بۆ به‌ره‌مه‌که‌ هاوته‌ریب ده‌بیته‌ ده‌توانیته‌ له‌ پرۆسه‌ی تیرامان و دۆزینه‌وه‌ و دواتریش چێژی هونه‌ریدا سوودیکی بنه‌رته‌ی بۆ خوینه‌ری زیره‌ک به‌یئیته‌کایه‌وه‌، ئیمه‌ لێره‌دا وه‌کو نمونه‌ یه‌کیک له‌ غه‌زه‌له‌کانی حافظ به‌ وردبوونه‌وه‌ له‌ گونجاوی و شیاوی ره‌خه‌ی میژوویی تییدا ده‌خه‌ینه‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌:

ره‌خه‌ی میژوویی له‌ غه‌زه‌لیکی حافظدا

حافظ له‌ ریزی هه‌وه‌لینی ئه‌و شاعیرانه‌یه‌، که‌ بازنه‌ی غه‌زه‌لی فراوانکرد و بابه‌تگه‌لیکی جو‌راوجۆری خسته‌ته‌ ناو قالبی غه‌زه‌له‌وه‌. ناوه‌رۆکه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ره‌خه‌بییه‌کان، که‌ له‌ کۆتاییدا باریکی میژوویی به‌ به‌شیک له‌ غه‌زه‌له‌کانی حافظ ده‌به‌خشیت و به‌ یه‌کیک له‌و خه‌سه‌له‌ته‌ زۆر و زه‌وه‌ندانه‌ی خواجه‌ داده‌نریته‌. ئه‌م پۆله‌ له‌ غه‌زه‌له‌کان هه‌ندیجار به‌ راش‌کاوانه‌ و هه‌ندیجار به‌ درکه‌ و خوازه‌ ئاماژه‌ به‌ پووداوه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌و ده‌که‌ن.

وردی و جوانییه‌کانی گوزارشتکردن و وه‌ستایی حافظ بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ی، که‌ له‌ چه‌ند بوار و زه‌مینه‌یه‌که‌دا خوینه‌ری شیعری حافظ به‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

ئاسانی له ئاماژه تایبه‌تییه میژوویی- کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی حافز نه‌بیته، چونکه له زمانی رهنگدانه‌ی خواجه‌دا زۆربه‌ی کات زمانی ئاماژه شوینگره‌وه‌ی جوړه باوه‌کانی ده‌لاله‌ته، به‌ش‌یوه‌یه‌ک ته‌نانه‌ت له به‌ناوبانگترین به‌یته‌کانیش‌یدا ئه‌گهر ئه‌و زه‌مینانه‌ی، که ش‌یاوی به‌بیره‌ینانه‌وه‌ن و ئه‌و سه‌رنج و تی‌بینه‌یه میژووییانه‌ی، که به‌ده‌سه‌هینانیان قورس و سه‌خته له‌به‌رچاو نه‌گیرین، ئه‌وا جوانی و نازکی گوزارش‌تکردنی زمانه‌که‌ی به‌په‌نهانی ده‌میننه‌وه، بو نمونه کاتی‌ک که خوینه‌ر ئه‌م دیره به‌ناوبانگه‌ی حافز ده‌خوینیه‌وه:

دوستان دختر رز توبه ز مستوری کرد

شد پی محتسب و کار به دستوری کرد

ره‌نگه ئاگای له‌م چرکه ساته نه‌بیته، که له سه‌رده‌می زالبوونی ئه‌میر ته‌یمور و هاوتا له‌گه‌ل سه‌رده‌می پیری حافز له خه‌راباتی شیراز، که به (بیت اللطف) ناوی ده‌هینرا بره‌پاره‌یه‌ک وه‌کو باج بو گه‌نجینه‌ی حکومه‌ت ده‌رۆیشت و به گوزارش‌تیک(ژنانی خه‌رابات، که هاوشیوه‌ی شه‌رابی سوور له په‌نهانی و مه‌ستوریدا تۆبه‌یان ده‌کرد، ده‌یان‌توانی به مؤله‌تی دارۆغه(محتسب) کاره‌که‌یان بکه‌نه ش‌تیکی فه‌رمی و ئاشکرا)^{۲۴}

ژماره‌ی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی حافز، که تیایاندا رپووی له بارودۆخه میژووییانه‌کانی سه‌رده‌می خۆی کردووه له دیوانه‌که‌یدا یه‌جگار زۆره، به‌جوړیک که بو رپوونکردنه‌وه‌ی میژوویی سه‌رده‌مه‌که‌ی به‌لگه و

گه‌واهی خواستن له‌ غه‌زه‌له‌کانی شتیکی یه‌جگار کارئاسانیکه‌ر و
رێگه‌خۆشکه‌ره‌.

ژماره‌ی ئەم غه‌زه‌لانه‌ به‌ ئەندازه‌یه‌کن، که‌ ته‌نانه‌ت ناوه‌ینانی
سه‌ره‌ به‌یته‌کانیشیان له‌م باسه‌ کورته‌دا جیگه‌ی نابیته‌وه^{۲۰}.

له‌دوای ئەم پیشه‌کییه‌وه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی میژوویمان بو
غه‌زلیکی ئەو هه‌یه‌. ئەم غه‌زه‌له‌ له‌ریزی ئەو غه‌زه‌لانه‌ نییه‌، که‌ پراوپرن
له‌ ئاماژه‌ میژووویه‌کان و هۆکار و بنه‌مای هه‌لبژاردنه‌که‌ بو
هاوسه‌نگی و مامناوه‌ندیته‌که‌ له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ره‌هه‌نده‌ میژووویه‌کاندا
هه‌یه‌تی تا به‌هۆیه‌وه‌ خۆپاریزی له‌ ئەگه‌ر و گومانی سه‌پاندنی هۆکار
و بو‌نه‌ میژووویه‌کاندا بکه‌ین. حافظ له‌م غه‌زه‌له‌ هه‌شت دیرپیه‌دا وه‌ها
ده‌دویت:

یاد باد آن که‌ سر کوی توام منزل بود
دیده‌ را روشنی از خاک درت حاصل بود
راست چون سوسن و گل از اثر صحبت پاک
در زبان بود مرا هر چه‌ تو را در دل بود
دل چو از پیر خرد نقل معانی می‌کرد
عشق می‌گفت بشرح آنچه‌ بر او مشکل بود
در دلم بود که‌ بی‌ دوست نباشم هرگز
چه‌ توان گفت که‌ سعی من و دل باطل بود
دوش بر یاد حریفان به‌ خرابات شدم

'خم می دیدم خون در دل و پا در گل بود
بس بگشتم که بپرسم سبب درد فراق
مفتی عقل در این مساله لایعقل بود
راستی خاتم فیروزهء بواسحاقی
خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود
دیدى آن قهقههء کبک خرامان حافظ
که ز سر پنجهء شاهین قضا غافل بود^{۲۶}

خو نه‌گهر گوزارشتی داپوش‌راوی (فیروزه بواسحاقی) یش له
به‌یتی حه‌وته‌می غه‌زه‌له‌که‌دا بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی ناوی شاه شیخ نه‌بو
ئیسحاق نه‌بوایه، هه‌مدیسان ئاماژه‌گه‌لیکی جوان و چهند گله‌یی و
گازنده‌یه‌کی به‌سوئی شاعیرو چهندین ئاماژه‌ی بو هه‌ندیک له
ره‌هه‌نده میژوو‌ییه‌کان به‌ده‌سته‌وه‌ د‌دا.

دل‌به‌ندبوونی حافز به (شاه شیخ) له چهندین غه‌زه‌لدا، که شاعیر
ده‌رباره‌ی نه‌و هونویوه‌تیه‌وه‌ پروون و ئاش‌کرایه، له‌وانه نه‌و غه‌زه‌له
که به‌و به‌یته دست پیده‌کات:

یاد باد آن که نهانت نظری با ما بود
رقم مهر تو بر چهرهء ما پیدا بود

نه‌م غه‌زه‌له، که ده‌سته‌واژه‌ی (یاد باد) له سه‌ره‌تای هه‌موو
به‌یته‌کانیدا جه‌ختکردنه‌وه‌ له غه‌می له‌ده‌ستدانیکی گه‌وره ده‌گه‌یه‌نیت
و بیرخه‌ره‌وه‌ی دی‌ری یه‌که‌می نه‌و غه‌زه‌له‌یه، که خستومانه‌ته ژیر

باس و لیکۆلینه‌وه، هه‌روه‌ها پیده‌چیت له‌دوای کوژرانی شاه شیخ هونرابیته‌وه^{۲۷}، کاریگه‌ربوونی حافز به‌مه‌رگی شاه شیخ له‌غه‌زه‌لیکی دیکه‌شدا ده‌بینریت، که به‌م به‌یته‌ده‌ست پیده‌کات:
دمی با غم به‌سر بردن جهان یک سر نمی‌ارزد
به‌می بفروش دل‌ق ما کزین بهتر نمی‌ارزد
ئه‌مه‌ش لایه‌نیکی دیکه له‌پیوه‌ندی حافز له‌گه‌ل شاه شیخدا باس ده‌کات و هه‌مدیسان غه‌زه‌لی دیکه‌ش هه‌ن^{۲۸}.

پانتایی گشتی غه‌زه‌له‌هه‌لبژیردراوه‌که‌مان پیوه‌ندی به‌له‌ناو‌چوونی حکومه‌تی شاه شیخ ابوئیس‌حاقی ناسراو به‌شاه شیخ و هاتنه‌سه‌رکاری (ئه‌میر موباره‌زه‌دین) هه‌وه‌هه‌یه.

(شاه شیخ ئه‌بو ئیس‌حاقی ئینجو) یه‌کیک له‌به‌ناو‌بانگترین فه‌رمانه‌ه‌واکانی فارس بوو، له‌ ۷۲۱ی کۆچی له‌دایک‌بووه، پاشایه‌کی قه‌د و قه‌لا‌فه‌ت ریک، رۆخ‌سار جوان و له‌بار، خو و ره‌فتار چاک، خاکی، شیعه‌ردۆست و شیعه‌رناس، جوامیر و ده‌ست و دل‌کراوه‌بووه، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا ته‌واو شادمان و خوشحال بووه. خوشترین و ئارامترین رۆژگاری ژیا‌نی حافز هاوتابووه له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتداریتییه‌که‌ی ئه‌ودا و ئه‌و خۆی دلسۆزی و هاو‌پییه‌تی خۆی بۆ حافز ده‌نواند و نه‌وازشی ده‌کرد، ئاماژه‌گه‌لیک له‌دیوانی حافزدا هه‌ن ئه‌وه‌ده‌رده‌خه‌ن^{۲۹}، که ئه‌گه‌ر حافز هاوه‌لی شاه شیخ نه‌بووبیت، ئه‌وا لانیکه‌م له‌گه‌ل ده‌رباری ئه‌ودا دۆستایه‌تی و پیوه‌ندی هه‌بووه^{۳۰}.

شیراز له رۆژگاری ئه‌و له چاوی شاعیراندا به به‌هه‌شتی سه‌ر پ‌ووی زه‌وی داده‌نرا^{۳۱}. ده‌وله‌ت‌شای سه‌مه‌رقه‌ندی نوو سیویه‌تی: (هاولاتیانی فارس له سه‌رده‌می ده‌سه‌لات‌داریتییه‌که‌ی ئه‌ودا، بارودۆخیان خۆش بوو، له‌دوای شاه ئه‌بو ئیسه‌حاق خه‌لکی فارس به‌دبخت بوون و خۆزگه‌ی سه‌رده‌می ئه‌ویان ده‌خواست)^{۳۲} ده‌سپیک‌ی سه‌رده‌می شاه شیخ هاوتابوو له‌گه‌ل رۆژگاری گه‌نجیتی خواجه‌دا، ئه‌و که خۆی له‌گه‌ل شاه شیخدا هاوته‌مه‌ن و دۆستی گیانی به‌گیانی بوو و به‌هه‌بوونی ئه‌و دلخۆش بوو، هه‌رگیز ر‌یگه‌ی ویناکردنی له‌ناوچوونی له‌ناکاوی ده‌وله‌تیکی وه‌ها زووتیپه‌ری به‌خۆی نه‌ده‌دا.

دوژمنی شاه شیخ واته ئه‌میر موباره‌زه‌ددین موحه‌ممهد له تیره‌ی ئالی موزه‌فه‌ر بیست سال له شاه شیخ گه‌وره‌تر بوو - له‌دایک‌بووی ۷۰۰کۆچی - هه‌یقییه - فیلباز و فریوده‌ر بوو. ئه‌و که سه‌ره‌تا حکومه‌تی (مه‌یبه‌دی یه‌زد)ی هه‌بوو و دواتریش چه‌ندین سال حوکمرانی‌تی یه‌زد و کرمانی کرد‌بوو، هه‌میشه ئاره‌زووی ده‌ست‌به‌سه‌رداگرتن و خاوه‌نداریتی کردنی شیرازی له‌میشکدا بوو، ئه‌و دوای چه‌ندین سال دوژمنایه‌تی و جه‌نگ له‌گه‌ل شاه شیخ له‌کۆتاییدا فارسی کرده‌ پاشکۆی قه‌له‌مه‌روی خۆی. ئه‌میر موباره‌زه‌ددین به‌ جوړیک، که ته‌نانه‌ت میژوونووسانی نزیک له‌ ده‌سه‌لاتی خۆی نووسیویانه‌ پیاویکی بی‌ریز و ره‌شوک و ده‌م پیس

بوو، له‌گه‌ڵ نایه‌کسانی و که‌له‌پووتی زۆر و له‌پارده‌به‌ده‌ری له‌ گونا
و خراپه‌کاری و مه‌یخۆری و له‌ که‌مالی پراپیدا بوو.

ئهم قسه‌یه‌ی موعینه‌دینی یه‌زدی میژوونووسی تایبه‌تی ئه‌و بو
نیشاندانی یه‌کیک گۆرانی حاله‌ته‌کانی ئه‌و، (ئهمیر موباره‌زه‌ددین)
به‌ناوبانگه‌، که‌ ده‌لیت: (له‌ ده‌زگای ئه‌و جارجاره‌ هاتوهاواری مه‌ستان
ده‌گۆرا بو ته‌کبیری خواپه‌رستان و گۆرانی و چریکه‌ی مه‌یخۆران بو
نزای دینداران ده‌گۆرا) ۳۳.

خۆنوینییه‌ پووچه‌کانی ئهمیر موباره‌زه‌ددین له‌ دینداریدا شیوه‌ و
نمونه‌گه‌لیکی زۆریان هه‌یه. ئه‌و دوا‌ی په‌نجا سال له‌ داوینپییسی
وه‌کو خۆده‌رخستنیکی هه‌ولده‌دات پۆژانی هه‌ینی به‌ پیاده‌ بو مزگه‌وت
بپوات، یا خۆی ته‌کیه‌ و مزگه‌وتی دروس‌تده‌کرد و فه‌رماندان و
دورکه‌وتنه‌وه‌ (امر و نه‌ی) ی شه‌رعی ده‌رده‌کرد و مه‌یخۆره‌کانی جه‌لد
ده‌کرد و ته‌نانه‌ت هه‌ر بو ئهم خۆده‌رخستنه‌ کتیبه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی به
بیانوی کتیبه‌ی گومراکه‌ر و سه‌رلی‌شیوینه‌ر ده‌سوتاند^{۳۴} و تیکرای ئهم
بارودۆخه‌ خۆنوینیانه‌ و پیس بوون به‌ گلاوی ناخ ببووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی
نازناوی دارۆغه‌ (محتسب) ی پی بدن.

نازناوی دارۆغه‌ له‌ لایه‌ن که‌سه‌ زرنگه‌کانه‌وه‌ به‌ ئهمیر
موباره‌زه‌ددین درابوو و ئهم قسه‌یه‌ی جه‌لاله‌ددینی تورانشا چهنده
جوان و نازدارانه‌ ریسواکه‌ری بارودۆخی خۆنوینیانه‌ی ئه‌وه‌:
رندان همه‌ ترک میپرستی کردن

جز محتسب شهر که بی می مست است^{۳۵}

ئه‌و زیاتر له ۸۰۰ که‌سی به ده‌ستی خۆی سه‌ر بریوو و ته‌نانه‌ت له برینی سه‌ری مندالانیش باکی نه‌بوو^{۳۶}. ئه‌م بوونه‌وه‌ره ترسناکه که نووسه‌رانی ساخته و زانایانی چه‌لاو‌خۆری سه‌رده‌مه‌که‌ی نازناوی (غازی اسلام = جه‌نگاوه‌ری ئیسلام) و (موعود مائه‌ سبعة)^{۳۷} یان به‌و دابوو، به‌شیوه‌یه‌ک بوو، که ته‌نانه‌ت میژوونوو سیکی وه‌ک (محمود کتبی) که مالباته‌که‌ی له حکومه‌تی ئالی مزه‌فه‌ردا پیگه و پله‌وپایه‌یان هه‌بوو ده‌رباره‌ی ئه‌و نووسیویه‌تی: (سروش‌تی له‌سه‌ر خوین‌پێژی و دل‌ره‌قی و سته‌م خولقی‌نرابوو)^{۳۸}، به‌لام غه‌زه‌لی (فیروزه ابواسحاقی)، که جو‌ره‌ خۆدواندیک‌ی به‌و ره‌نگ رۆخساره‌ سکالاییه‌ گێرانه‌وه‌ ئامیژه‌ به‌خشیوه‌، خاوه‌نی سه‌رخان و ژیرخانیک‌ی شه‌ته‌که‌دراو و به‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌تراره‌. له به‌یتی یه‌که‌مدا وابه‌سته‌یی شاعیر به‌ قاپی و ده‌رگای شاه‌ شیخ و خۆش‌حالی و شادمانی شاعیر به‌م وابه‌سته‌یی و پیوه‌لکانه‌ دیاره‌. دێری دووهم قسه‌ و باسه‌ له‌باره‌ی هاوسۆزی شاعیر له‌گه‌ل سولتان، که له‌مه‌وبه‌ر ئاماژه‌ی پیکرا. (سه‌وسه‌ن) گوزارش‌تیکه‌ بو شاعیر، له‌گه‌ل جه‌خت‌کردنه‌وه‌ له‌سه‌ر پله‌وپایه‌کانی شاعیری‌تی و گۆینده‌یی. (گۆل) خوازه‌یه‌ له‌ پاشا به‌ پشت به‌ستن به‌ هۆکارگه‌لیک که دواتر دین دێری دواتر نیشانده‌ری په‌یوه‌ندییه‌کی مه‌عنه‌وییه‌ له‌ کۆر و مه‌جلیسی شیخ ئه‌بوئیسحاقدا، که پیده‌چیت له‌پاشتردا هاوتا و هاوشیوه‌ی له‌ ژیا‌نی

شاعیردا دووباره نه‌بوو بیته‌وه، (دامگه) یا (دامگا) گوزارشتیکه، که شاعیر بۆ دنیا هیناویه‌تییه‌وه. (جور=سته‌م) و (تطاول=ده‌ستدریژی) خستنه‌رووی بارودۆخی جه‌ور و سته‌می حکومه‌تی ئەمیر موباره‌زه‌ددینه، چونکه شاعیر، که ئومیدی یاوه‌ری و هاو‌نشینییه‌کی هه‌میشه‌یی و نزیکایه‌تییه‌کی درێژخایه‌نی له‌ دلا بووه به‌ نه‌مانی حکومه‌تی شاه شیخ توشی بی ئومیدییه‌کی زۆر هاتوو. دیری پینجه‌می غه‌زه‌له‌که بیره‌ینه‌روه‌ی گۆزه‌شکینییه‌کانی ئەمیر موباره‌زه‌ددینه. حافز له‌م دیره و دیری دواتردا بی بنه‌مایی زوه‌دی پوکه‌ش‌یان‌ه‌ی ئەمیر موباره‌زه‌ددین ده‌خاته‌پوو، که ته‌نیا شیوه و پوآله‌تی نه‌بووی یه‌خه‌ی ئەوانی دیکه‌ی گرتوو، ئەگینا گۆزه بۆ(دارۆغه‌یه‌ک که بی مه‌ی مه‌سته) به‌هه‌مان شیوه(خوین له‌ دل و پی له‌ گل) واته له‌ دنیای واقیعدا به‌رقه‌رار و به‌رده‌وامه. دره‌وشانه‌وه‌ی خیرا و زووتیپه‌ری(خاتم فیروزه بواسحاقی=ئه‌نگوستیله‌ی پیروزه‌ی بوئیسحاقی)یش گوزارشتیکی خوازه‌بیه له‌ ماوه و کاتی حکومه‌تی شاه شیخدا، که یازده سالی زیاتر نه‌خایاند.

له‌ دواهه‌مین دیری غه‌زه‌له‌که‌دا (کبک خرامان= که‌وی خه‌رامان، واته ئەو که‌وه‌ی به‌ ناز و له‌نجه‌ ده‌روات) ده‌شیت ئاماژه‌یه‌کی شاراوه بی بۆ هه‌مان پاشا، له‌گه‌ل یاد و یاده‌وه‌ری شادمانی و مه‌سروری و جوانی ئەو و هه‌روه‌ها بیئاگاییه‌که‌شی، چونکه که‌و به‌ هیما و نیشانه‌ی غه‌فله‌ت و بی ئەزموونیش دانراوه. (شاهین قضا=

چاره‌نووسیکی وه‌ک چاره‌نووسی شه‌هین (ده‌شیت نیشاندهری چاره‌نووسیکی شووم بیت، خوی له‌خویدا له‌گه‌ل پابه‌ندبوونی نه‌شعه‌ریانه‌ی که‌سیتی خواجه‌دا گونجاو و شیاوه و له‌روویکی دیکه‌وه بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی هه‌بوونی به‌دخویی نه‌میر موباره‌زه‌ددینه، که شاه شیخیان به‌فرمانی نه‌و سه‌ربری^{۳۹}، هه‌روه‌هاش کوشتنی به‌ئازاری شاه شیخ.

له‌به‌کاره‌ینانی ئاگایانه‌ی وشه‌ی (قضا = چاره‌نووس) یشدا رازیک هه‌یه: نووسیویانه، که شاه شیخ بایه‌خیکی زوری به‌بیروپرای نه‌ستیره‌ناسان ده‌دا و به‌پی بیروپرای نه‌وانیش جه‌نگی له‌گه‌ل هه‌لده‌گیرساند و هه‌ندیجار به‌هوی په‌یرویکردن له‌فرمانی نه‌وان ده‌ستی له‌جه‌نگ به‌رده‌دا و به‌م شیوه‌یه ده‌رفه‌تی خو‌به‌هیزکردنه‌وه‌ی به‌دوژمنی زامدار ده‌دا، به‌لام له‌گه‌ل نه‌م هه‌موو خو‌پاریزییه سه‌ره‌نجام خو‌یشی که‌وته داوی چاره‌نووس، گوتووایانه شاه شیخ نه‌م چوارینه‌ی له‌دواه‌مین چرکه‌ساته‌کانی ژیانیدا هونیه‌ته‌وه:

با چرخ ستیزه کـاـر مستیز و برو

با گـردش دهر، درمیاویز و بـرو

یک کاسه زهر است مرگش خوانند

خودش درکش و جرعه بر جهان ریز و برو^{۴۰}

چه‌ند تیپینییه‌کی هونه‌ری

ره‌خه‌ی میژوویی ئه‌گه‌ر راس‌ته‌وراست لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک بیت بو دۆزینه‌وه‌ی ئاماژه و نیشانه میژوویییه‌کان و له‌و جوانی و ورده‌کارییه هونه‌ریانه‌ی، که له شیعردا هه‌ن دوره‌په‌ریز بیت، ئه‌وا راس‌ته‌وخۆ شیعره‌که‌ی کردۆته بیانوویه‌ک بو ڕووداو و بۆنه میژوویییه‌کان و ئه‌مه‌ش خالیکه، که ڕۆحی شاعر له‌گه‌ڵیدا مه‌ودایه‌کی زۆری هه‌یه به‌م هۆیه‌وه ره‌خه‌گری میژوویی ده‌توانی‌ت له‌گه‌ڵ جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی زیاتر و وردتر له‌سه‌ر ورده‌کارییه‌کانی میژوو خۆی له ورده‌کارییه هونه‌رییه‌کانی به‌رهمه‌که‌ی نووسه‌ریش به‌دوور نه‌گریت.

بیگومان ئه‌و غه‌زه‌له‌ی، که خرایه به‌ر لیکۆلینه‌وه‌ و یرای هه‌موو ناوبانگه‌که‌ی له‌رووی هۆکاره هونه‌رییه‌کانی وه‌ک خوازه‌کاری، تیل نیشانه‌کان، پالپشته ئه‌فسانه‌یییه‌کان و به‌ها مؤسیقییه‌کان له‌شکله جۆراوجۆره‌کانی خۆیدا هه‌روه‌ها وینه به‌هیز و نوێکان له‌ریزی هونه‌ریترین غه‌زه‌له‌کانی حافظدا نییه و ناوبانگه‌که‌ی زیاتر قه‌رزارباری زه‌مینه میژوویییه‌که‌یه‌تی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا نابیت هه‌ندیک له‌ره‌هه‌نده هونه‌ری و سۆزداریه‌کان که له‌م غه‌زه‌له‌دا هه‌ن دووره‌په‌ریز بن له‌دیدگا و تیروانینی ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی.

ئه‌و کیشه‌ی هه‌لبژێردراوه بو غه‌زه‌له‌که له‌ریزی باوترین کیشه گونجاوه‌کانه بو لاواندنه‌وه و سکا‌لاکاری و یادداشتنامه‌ی خودی.

پاش قافیه‌ی (بود = بوو) نیشاندهری بوونیکی له رابردوو و له‌ده‌ستدانیکی هه‌نوکه‌یییه و دوپاتکردنه‌وه‌که‌ی مایه‌ی چه‌ند جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی یه‌ک به‌دوای یه‌که بو گه‌یانندیکی قولتری ئه‌و له‌ده‌ستدانه. له‌رویکی دیکه‌وه بزوینی بلندی (U = ئو) له‌بیره‌ینانه‌وه‌ی حاله‌تی سۆزداری پرسه و ماتهم و گریه و زاریدا کاریگه‌ره.

(یاد باد) له‌سه‌ره‌تای دیپری یه‌که‌م نیشانه‌ی که‌له‌که‌بوونی غهم و چه‌سه‌ره‌تیکه، که یه‌کیتی سۆزداری غه‌زه‌له‌که به‌وه‌وه‌ ده‌ستی پیکردوو و زرنگانه‌وه‌که‌ی له‌فه‌زای سۆزداری شیعره‌که‌دا ماوه‌ته‌وه و هه‌ستی پیده‌کریت.

جیناوی (تو = تو) له‌دوو به‌یتی به‌دواییه‌که‌دا هاتوودا باس له‌گفتوگۆی راسته‌وخۆ و بی مه‌رایبانه‌ی شاعیر له‌گه‌ل گوئیگری له‌ده‌ستچوو ده‌کات و گوزارشتی ناراسته‌وخۆی (دۆست = هاوپی) له‌دیپری پینجه‌مدا ئه‌م بوچوونه به‌هیزتر و قایمتر ده‌کات.

لیکچواندنی شاعیر به (سه‌وسه‌ن) و پاشا به (گول) ئه‌گه‌رچی به‌جیا له‌یه‌ک، له‌ریزی وینه دوباره‌بووه‌وه شیعرییه‌کاندایه، به‌لام پیکه‌وه بوونیان له‌گه‌ل یه‌کتريدا وینه‌یه‌کی لیکدراوی رهمزی و هونه‌رمه‌ندانه‌یییه، هه‌روه‌ها (زبان = زمان) له‌گه‌ل (سه‌وسه‌ن) که به‌ده زمان و سه‌د زمان وه‌سفراوه له‌گه‌ل باری شاعیریتی و گوینده‌یی گونجاوه، هه‌روه‌ک چۆن (گول) یش له‌رووی (توی توی =

پەرپەرپى)يىھەتى خۆيەوۋە گوزارشىتىكى خوازەيىيە بۆ شىاراۋەيى
ھەرھەمى فەرمانرەۋايى و شىكۆدارىتى ئەۋ.

ئەۋ كۆمەللە و شىانەنى غەزەلەكە كە خاۋەن پۆل و بارىكى
سىۋىزدارى(ۋىژدانى) و ھەندىجارىش ۋىنەيىن گونجاۋن لەگەل
بارودۇخى ھەسرەت و بىئومىدى شاعىردا:

ياد/اھ/دل/سوز/درد/مشكل/خون و دەستەۋاۋژەگەلىكى ۋەك: جور و
تطاۋل/سوز و نىياز/خون در دل/درد فراق/بى دوست/ياد حريفان/
پا در گل/

بەرھەستەكردنى دژەيەكەكان، واتە سەرھەكىترىن پەيام و باسى
شاعىرر لەم غەزەلەدا لە لىكنزىكردنەۋەكانى: دىدە و خاك/زبان و
دل/خرد و عشق/كېك و شاهىن بەرچاۋ دەكەۋىت.

بەم شىۋەيە ئەۋە مەزەندەيەكى ئاسايىيەكە كە رەخنەگرى ئەدەبى
بەسەندە بە پەيۋەندى نىۋان ناۋەرۋكى لۆژىكى ئەم غەزەلە و زەمىنە
مىژۋويىيەكەى نەكات و بەھا ھونەرى و ئىستاتىكىيەكانى شىعرەكەش
بە بەشىكى دانەبراۋ لە قەۋارەى شىعرەكە دابنىت.

روانىنىكى سەرپەخۆيانە بۆ رەخەنى ژىننامەيى

ئەم مېتۆدەى رەخنە بەرھەمى ئەدەبى بەشىۋەيەكى گشتى نەك
رەھا ۋەكو رەنگدانەۋەيەكى بارودۇخەكانى نووسەر يا كەسايەتییەكى
بەرھەمەكە دادەنىت، بەلام پىۋىستە ئاگادارى ئەۋە بىن، كە لە
رەخەنى ژىننامەيى تەنيا لىكۆلىنەۋە لە نووسەرى بەرھەمەكە ناكرىت،

به‌لکو به‌هه‌مان شیوه به‌رهمه‌که‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای بارودۆخ و خاسیه‌ته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی قۆناغی خۆی ده‌خه‌ریته‌ ژیر لیکۆلینه‌وه^{٤١}.
ئهم بابته‌ش ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی، که ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی و ره‌خه‌ی میژوویی زۆر نزیك له‌یه‌کتر درکیان پێبکریته‌، به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌ی که به‌شیک له‌ژیاننامه‌که‌کان له‌حه‌قیقه‌تدا میژووی به‌سه‌ره‌ات و پرووداوگه‌لیکن که به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که باس له‌ژیانی ده‌کریته‌ (واته‌ ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ی که ده‌خه‌ریته‌ ژیر تیشکی باس و لیکۆلینه‌وه‌ و گفتوگۆی له‌باره‌وه‌ ده‌کریته‌) دا هاتووه‌. له‌پوکی دیکه‌وه‌ سه‌رنجدان له‌قۆناغیکی تایبه‌ت که نووسه‌ر و به‌رهمه‌که‌ی له‌و قۆناغه‌دا دروست بوون به‌و هۆیه‌وه‌یه‌ که بیروباوه‌ر و خواست و ئاره‌زوو و دیدگاکی هه‌ر مروفتیک له‌هه‌ر قۆناغیک یا چه‌ند قۆناغیکدا ده‌گۆریت و ئاشکرایه‌ که ناتوانریت قۆناغه‌ میژوویی یا کۆمه‌لایه‌تییه‌ تایبه‌ته‌کان، که به‌رهمه‌که‌ تێیدا پێگه‌ییوه‌ و کاریگه‌ری لی وه‌رگرتووه‌ له‌به‌رچاو نه‌گیریت^{٤٢}.

شیاوپی و گونجاوییه‌کانی ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی

ره‌خه‌ی ژیننامه‌ییش وه‌کو ته‌واوی میتۆده‌کانی ره‌خه‌، ته‌نیا بۆ به‌شیک له‌ به‌رهمه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان گونجاوه‌. پۆمان و شیعی لیریکی به‌یه‌کیک له‌گونجاوترین ژانره‌ ئه‌ده‌بییه‌کان بۆ شیکردنه‌وه‌ ژیننامه‌ییه‌کان هه‌ژمار ده‌کریته‌ و ره‌نگه‌ بتوانریت بگوتریت، که ته‌نانه‌ت پۆمان بۆ ئهم جووره‌ ره‌خه‌یه‌ له‌ شیعی لیریکیش

گونجاوتره، چونکه رۆمان به به‌راورد له‌گه‌ل هۆنراوه لیریکییه کاندایا چوارچیوهیه‌کی فراوانتری ئه‌زمونه‌کان له خۆده‌گریت و زیاتر له‌ژیر کاریگه‌ری هۆکاره ده‌رکییه‌کاندایه^{٤٣} و تارا‌دده‌یه‌ک که‌متر وا ریک ده‌که‌ویت، که به‌جۆریک له‌جۆره‌کان نه‌توانریت رۆمان له‌سه‌ر ته‌وه‌ر و بنه‌مایه‌کی تایبه‌تی گۆرپانکاری و پروداوه‌کانی ژیا‌نی نووسه‌ری به‌ره‌مه‌که‌ بخریته به‌ر لیکۆلینه‌وه، به‌لام له‌هه‌مانکادا ناتوانریت توانست و شیاویی ناوبراو به‌کات سنوردار بکریت، چونکه زۆرینه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان به‌پیی بارودۆخ خاوه‌نی شایسته‌یه‌کی له‌م جۆره‌ن و ته‌نانه‌ت ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ هه‌ندیجار به‌سه‌ر هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌ر ده‌گشتیندریت. له‌باره‌ی (میلتون) گووتوو‌یانه، که به‌ره‌مه‌کانی ره‌نگدانه‌وه‌ی پروداوه‌تایبه‌ته‌کانی ژیا‌نی ئه‌وه و بۆ نمونه ده‌توانریت ئاماژه به‌ دوو به‌ره‌مه‌ی ئه‌و، واته (ئازاره‌کانی سامسون)^{٤٤} و (داب و نه‌ریته‌کانی ته‌لاق)^{٤٥} بکریت^{٤٦}. له‌نیو جۆره‌کانی شیعردا هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی پیشتر ئاماژه‌ی پیکرا شیعری لیریکی خاوه‌ن ره‌هه‌ندیکی تاکه‌که‌سیانه‌تره و به‌م هۆیه‌وه زۆربه‌ی کات له‌ ناو ئه‌و شیکردنه‌وانه‌دا داده‌نریت که له‌سه‌ر بنه‌مای باسکردنی ژیا‌ن و به‌سه‌ره‌اتی شاعیر بونیاتراون^{٤٧}.

به‌ره‌ه‌ ئه‌ستیکاران‌ی ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی

سه‌وود وهرگرتن له ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی له لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا مایه‌ی چه‌ند و چوون و ناکوکییه‌ له‌نیو ره‌خه‌گراندا. ره‌خه‌گرانی نوێ سه‌وودوه‌رگرتن له‌ زانیارییه‌ ژیننامه‌بییه‌کان له ره‌خه‌دا به‌ جووره‌ سه‌پاندن و له‌به‌رچاونه‌گرتنی سه‌ره‌به‌خۆیی به‌ره‌مه‌ه‌ داده‌نین. ئەم که‌موکورتی و ره‌خه‌یه‌ له‌ روانگه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ بو سه‌ر شیوازه‌کانی دیکه‌ی ره‌خه‌ش له‌وانه‌ ره‌خه‌ی میژوویی و ده‌رووناسی شتیکی به‌جییه‌. ئەوان ره‌خه‌ ژیننامه‌بییه‌کان به‌ (تاک ره‌هه‌ندی) وه‌سف ده‌که‌ن و به‌ هوکاری چه‌ند هه‌له‌یه‌ک له‌ پانتایی و زه‌مینه‌ی ره‌خه‌دا ده‌زانن^{٤٨}. وا ده‌رده‌که‌وێت، به‌شیکی زۆری ئه‌و ره‌خه‌نه‌ی که‌ له‌ ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی گیراوه‌ به‌هۆی تینه‌گه‌یش‌تینیکی دروست بووه‌ له‌ واقیعه‌تی ئەم جووره‌ ره‌خه‌یه‌، چونکه‌ له‌م شیوازه‌ ره‌خه‌بییه‌دا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌ته‌واوه‌تی به‌ ده‌رخه‌ری هه‌ست و ئەزموونه‌ تاکه‌که‌سه‌بییه‌کانی نووسه‌ر داده‌نریت، له‌کاتی‌دا له‌ دیدی به‌ناوبانگترین تیوریستانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی ته‌نانه‌ت کاتیک، که‌ به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی خاوه‌نی چه‌ند ره‌گه‌زیک بی‌ت، که‌ سه‌د له‌سه‌د بتوانریت به‌ وابه‌سته‌ی بارودۆخه‌کانی نووسه‌ر دابنرین. هه‌مدیسان ریک‌خستنی ئەم ره‌گه‌زانه‌ به‌ جووریک له‌ جووره‌کان ده‌گۆریت و قالب و شیوه‌یان گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، که‌ هه‌موو واتا خودی و تایبه‌تمه‌نده‌کانی خۆیان له‌ده‌ست ده‌دن^{٤٩}.

له روانگه ی به ره له سترکاریانی ره خنه ی ژیننامه ییه وه جه ختر دنه وه له سه ره ئه وه ی، که پرووداوه کانی ژیانی نووسه ره، ئه م گومانه به ره و پیش ده بات، که ده شی به ره مه که له پیناوی ناسینی نووسه ره وه فه رامۆش کرا بیت، له کاتی کدا پیویسته ره خنه به واتا تایبه تیه که ی خۆی له به ره مه که بروانیت، نه ک نووسه ر^{۵۰}.

له پروویکی دیکه وه ده توانریت ناوی نووسه رانیکی زۆر بهینریت، که به ره مه کانیان به هیچ کلۆجیک دیمه ن و نیشانه یه کی ژیانه تاکه که سییه که یان نییه^{۵۱} و رهنگه ره خنه گری ژیننامه یی به شیکی گه وره ی کۆششی خۆی بو په رده هه لمالین له سه ر پرووداوه کانی تایبه ته کانی ژیانی نووسه ر خه رج بکات، له کاتی کدا ئه م پرووداوه لاوه کییانه یا ورده کارییه کانیان له پیکه اتنی به ره مه که ی ئه ودا کاریگه ریه کی ئه وتۆیان نه بووه^{۵۲}.

یه کی که له ئامانجه گشتیه کان له میتۆدی ره خنه ی ژیننامه ییدا هه ولدانه بو ده ست گه یشتن به ره هه ند و گۆشه کانی ژیانی نووسه ر له ریگه ی به ره مه که یه وه. کاریکی وه ها ویرای ئه وه ی، که رهنگه ره خنه ی ژیننامه یی به ره و تیگه یشتنه ده رونا سییه کانی به ره مه کان کیش بکات، به شیوه یه کی پراکتیکیش شیایوی متمانه پیکردن نییه، چونکه له زۆربه ی باره کاندای به ره مه ی نه ده بی زیاتر له وه ی که رهنگه ره وه ی واقیعه تی ژیانی شاعیر یا هونه رمه ند بیت به رجه سته که ری خه ونه کانی ئه وه و له حه قیقه تدا په چه یه که که

که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی نووسهر له پشتیدا خۆی چه‌شارداوه و ته‌نانه‌ت به‌ده‌برینیکی دیکه‌ده‌مامک یا(وینه‌ی دژیه‌ک)^{٥٣}ی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌که‌یه و ئه‌وه‌ی وه‌کو وینه‌یه‌ک له ژیا‌نی نووسهر به‌ده‌ست ده‌هینری‌ت، ره‌نگه‌ وینه‌یه‌کی ئه‌و ژیا‌نه‌ بی‌ت که نووسهر به‌دوای ئه‌وه‌وه‌یه لی‌ی هه‌لبی‌ت^{٥٤}.

له سه‌رده‌می ئی‌مه‌دا فۆرمالیسته‌کان به‌یه‌کی‌ک له سه‌رسه‌ختترین به‌ره‌هه‌ل‌ستکارانی ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی هه‌ژمار ده‌کری‌ن. زی‌ده‌پرویی فۆرمالیسته‌کان له وه‌لاوه‌نانی ناسنامه‌ی نووسهر یا شاعیر له داوه‌ریکردن ده‌رباره‌ی به‌ره‌می ئه‌و نووسهره‌، کاریگه‌ره‌ به‌ دیدگا‌ی دیارده‌گه‌راییی له‌قه‌له‌مره‌وی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا. له‌تیروانینه‌ دیارده‌ناسییه‌کاندا بونیات و واقیعه‌تی می‌ژوو‌یی به‌ره‌مه‌که‌ و هۆکار و مه‌رجه‌کانی هاتنه‌کایه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ و نووسهر و ته‌نانه‌ت خوینه‌ریش له‌به‌رچاو ناگیرین و له‌جیا‌تی ئه‌وه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ناوه‌کیانه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ یا ده‌قه‌که‌ به‌دوو‌ر له‌گشت کاریگه‌رییه‌ ده‌ره‌کییه‌کان گرنگی پی‌ده‌ده‌ری‌ت. لی‌ره‌دا بنچینه‌ی کاره‌که‌ زی‌اتر له‌هر شتی‌ک له‌سه‌ر یه‌ک بنه‌مایه‌ و ئه‌ویش(قه‌ده‌غه‌یی ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی)یه. له‌روانگه‌ی ئه‌م ده‌سته‌یه‌وه‌ پی‌ویسته‌ ته‌نیا له‌و لایه‌نه‌ی زانیارییه‌کانی نووسهر بکۆلینه‌وه‌، که له‌به‌ره‌مه‌که‌یدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه^{٥٥}، به‌لام هه‌ر له‌م جیگه‌یه‌دا ئه‌م پرسیاره‌ ده‌خری‌ته‌پوو، که

ئایا زانیاری و ئەزموونکانی شاعیر و تیکرای ئالۆزی تیگه‌یشتنی سۆزداریانە‌ی ئەو شیایوی جیاکردنه‌وه و دیاریکردنه‌؟.

(تین) وه‌کو ره‌خه‌گرێکی بیرقوول، ئەم وته‌یه‌ی به‌ناوبانگه‌، که ده‌لیت پیوه‌ندی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی له‌گه‌ل نووسه‌ره‌که‌ی وه‌کو پیوه‌ندی میوه‌یه له‌گه‌ل دره‌خت^{٥٦}. هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی زاده‌ی بیرکردنه‌وه و هزر و خه‌یالی ئەفرینه‌ره‌که‌یه‌تی سه‌رنجدان له‌م ته‌وه‌رانه‌ بۆ هه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌که‌ به‌ره‌و بیرکردنه‌وه ده‌رباره‌ی خاوه‌نی به‌ره‌مه‌که‌ و له‌کو‌تاییدا به‌ره‌و جو‌ره‌ لیکۆلینه‌وه و ره‌خه‌یه‌کی ژیننامه‌یی په‌لکێشمان ده‌کات. دۆزینه‌وه‌ی ریشه‌گه‌لیک له‌ هه‌سته‌کانی نووسه‌ر یا شاعیر له‌ به‌ره‌مه‌که‌یدا بابه‌تیکی نکۆلی لیکراو نییه‌، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که چه‌ند لایه‌نیکی له‌ ژيانی (دیکنز) ده‌توانریت له‌ چیرۆکی (دایقده‌ کو‌په‌رفیلد) دا به‌دواداچوونی بۆ بکریت^{٥٧}. لیکۆلینه‌وه له‌ به‌ره‌م له‌ریگه‌ی زانیاری سه‌باره‌ت به‌ نووسه‌ره‌که‌ی هه‌رچه‌نده له‌ کۆنه‌وه مایه‌ی سه‌رنجی ئه‌ده‌بناسان بووه‌، به‌لام به‌ها و بایه‌خه‌که‌ی له‌ تیروانینی دیارترین ره‌خه‌گرانی رۆژگاری ئیمه‌شدا به‌شاراوه‌یی نه‌ماوه‌ته‌وه‌، چونکه له‌ گشت باریکدا دیارترین هوکاري هه‌بوونی هه‌ر به‌ره‌میکی هه‌بوونی نووسه‌ره‌که‌یه‌تی^{٥٨}.

لیکۆلینه‌وه‌کانی کۆمه‌لناسیی هونه‌ر ئه‌وه نیشان ده‌ده‌ن، که له‌وه هه‌شت تیوره‌ی، که بۆ سه‌رچاوه‌ و په‌یدا‌بوونی هونه‌ره‌کان خستویانه‌ته‌ روو، سیانیان باس له‌ سه‌رچاوه‌ی تاکه‌که‌سی یا

که‌سی (خودی) له هونه‌ر ده‌که‌ن، به‌لام پیویسته ئاگاداری ئه‌وه بین، که بیرکردنه‌وه‌ی تاک به‌شیوه‌یه‌کی ته‌نیا و جودا له‌ئارادا نییه، به‌لکو هه‌میشه پیگه‌یشتنی ده‌روونی تا له پیوه‌ندی له‌گه‌ل کۆمه‌لدا دیته‌کایه‌وه و ناسنامه‌ی ره‌فتاری و ده‌روونیشی به‌ره‌می پیوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیه‌تی^{۵۹}. ئه‌م تیروانینه له پانتایی ره‌خه‌ی ده‌رووناسیدا شکل و شیوه‌یه‌کی توندتر وهرده‌گریت. له ره‌خه‌ی ده‌رووناسیدا له به‌ره‌مه‌وه تیده‌گه‌ن خاوه‌نی به‌ره‌م و به‌ره‌می ئه‌ده‌بی هه‌روه‌کو دانپیدانانیکی مرۆف له‌به‌رامبه‌ر ده‌رووناس لێی ده‌رواندریت و ره‌خه‌گر له‌و راز و ورده‌کارییه‌ی، که له‌ناو به‌ره‌مه‌که‌دا کلاورپۆژنه‌یه‌ک به‌سه‌ر ژییانی نووسه‌ردا ده‌کاته‌وه، یه‌کیک له ره‌خه‌گران-ناوی ئه‌دمۆند ویلسنه- که ره‌خه‌کانی له راس‌تیدا تیکه‌له‌یه‌که له ده‌رووناسی و کۆمه‌لناسی له بنه‌ره‌تدا کاری ره‌خه‌ له ژییانی نووسه‌ره‌وه ده‌ست پیده‌کات و پاشان سه‌رنج له به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌دات و به‌ره‌مه‌که به‌ پشت به‌ستن به‌ ژییانی نووسه‌ره‌که راقه‌ ده‌کات^{۶۰}.

ئه‌گه‌رچی زۆریک له ره‌خه‌گرانی رپۆژگاری ئیمه به‌هۆی ختوکه و فریوی تیروانینه فۆرمالیستییه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی زیده‌رپۆییکارانه نکۆلی له بنیاتی ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی ده‌که‌ن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به ره‌هایی ره‌تکه‌ره‌وه‌ی ئه‌م بابته‌نین، که زانیاری له‌باره‌ی بارودۆخه‌کانی خاوه‌نی به‌ره‌م بۆ راقه‌کردنی به‌ره‌مه‌که شتیکی

یه‌جگار سوودمه‌ند ده‌بیٔ^{٦١}، به‌لام جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ناکه‌نه‌وه، که بو‌ه‌سه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌که‌ پشتی پی‌به‌ستریٔ، له‌کاتی‌کدا ئامانجی ره‌خه‌ له‌ راقه‌کردندا کورت نابیٔته‌وه و به‌هوی و نه‌ته‌وی ه‌سه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌که‌ش له‌ئارادایه. ئه‌م باب‌ه‌ته‌ وی‌رای ه‌موو په‌سه‌ندییه‌کانی خالی نییه‌ له‌ که‌موکورتی، چونکه‌ شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌م، که‌ خوی له‌ خویدا له‌سه‌ر زانیارییه‌ ژیننامه‌یییه‌کان بنیاتنراوه، به‌ حوکمی راقه‌یی بوونی به‌کرداره‌کی له‌ ه‌سه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌که‌دا رۆلی ده‌بیٔ، گومانیک نییه‌ له‌وه‌ی که‌ ره‌نگه‌ له‌ ه‌ندی‌ک له‌ بارودۆخه‌کاندا زانیارییه‌کانی ئی‌مه‌ سه‌باره‌ت به‌ ر‌ووداوه‌ لاوه‌کی یا سه‌ره‌کییه‌کانی ژیا‌نی نووسه‌ر بیٔته‌ ه‌وی چه‌ند سه‌پاندنیکی پی‌چه‌وانه‌ی واقع به‌سه‌ر تی‌گه‌یشتنی ره‌خه‌گر، به‌لام زۆری‌ک له‌ تی‌گه‌یشتنه‌کانی ئی‌مه‌ له‌ سنوور و مه‌ودای ره‌خه‌ی پی‌وه‌ری (Evaluative Criticism) و ره‌خه‌ی وه‌سفی (Descriptive Criticism) دا‌قه‌رزارباری ئه‌م زانیاریانه‌یه، ته‌نانه‌ت زۆری‌ک له‌ کاره‌ نه‌ده‌بییه‌کان که‌ به‌ شی‌وه‌یه‌کی گشتی ده‌توانن به‌ سه‌ره‌به‌خویی و جیا له‌ نووسه‌ر یا خولقی‌نه‌ری خویان بخری‌نه‌ تای ته‌رازووی ه‌سه‌نگانده‌وه، ه‌روه‌ها به‌ ده‌زوگه‌لیکی نه‌بینه‌راو به‌ ه‌وشی ئه‌فرینه‌رانی خویان ده‌به‌ستری‌نه‌وه^{٦٢}.

له‌ته‌ک ه‌موو لایه‌نه‌ به‌سووده‌کان و به‌کاره‌ینانیکی په‌یوه‌ست به‌ ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی، ه‌روه‌ها تی‌روانینه‌کانی به‌ره‌سه‌ستی‌که‌رانی ئه‌م میتۆده، پی‌ویسته‌ دان به‌وه‌دا بنریٔ، که‌ ه‌ندی‌ک له‌ به‌ره‌سه‌ستی‌کردنه‌کان

و رەخنەکان بەرامبەر بە رەخنەیی ژیننامەیی بەهۆی زێدەرپۆییەکانی رەخنەگرانی رۆمانتیکی بوو، کە پەیرەوییان لە بۆچوونەکانی سانت بۆف و تین کردوو، لەبەرئەووە باسەکانی رەخنەیی ئەدەبییان لە قایمترین و بەهێزترین شیۆهکانی خۆیدا بە لق و پۆپیکی زۆر بە مروقناسی^{٦٣} و رەچەلەکناسی و باسە زمانەوانییەکان و لقه زمانییەکانەو پەيوهست کردوو^{٦٤} و ئەم شتەش بۆتە هۆی ئەو هۆی، کە تیگەیشتیان بۆ ئامانجی سەرەکی هاتنەکایەو هۆی بەرەمی ئەدەبی بە جۆرە تیگەیشتیکی تەمومژاوی و گوماناوی دابنریت.

ژیننامە و رەخنەیی ئەدەبی

کاتیکی دورودریژ بەسەر ئەو ساتە تێدەپەریت، کە دکتۆر ساموئل جونسۆن (١٧٠٩-١٧٨٤ز) هەوێلێن باسە جیدیەکانی پەيوهست بە رەخنەیی ژیننامەیی دەست پیکرد، ئەو بەم بۆچوون و بیروکەییە کە ئاشنایەتی لەگەڵ ژینانی نووسەر دەکریت لە هەلسەنگاندنی بەرەمەمەکی نووسەر و بۆ گەیشتن بە رەخنەییەکی خوازاو لە شیعری ئەودا کاریگەری هەبیت هەلسا بە رەخنەیی ژیننامەیی. ئەم میتۆدە ئەمرویش کە دیدگاکی رەخنەیی ئەدەبی هاوتا لەگەڵ پێشکەوتنە زمانەوانی و واتاناسی و جۆرە نوێکانی راقە و شیکردنەو هۆی بەرەمەمە ئەدەبیەکان گۆرانکاریان بەسەردا هاتوو دەتوانیت لە شکل و شیۆهییەکی مامناوهندا شیاوی سوود لیۆەرگرتن بێت و بە گوتهی دیچز هیچ هۆکار و بەلگەییە کە لە ئارادا نییە کە

نه‌توانریت له چیرۆکی به‌سه‌رهاتی شاعیر یا نووسهریک ئاگادار بیت و دواتر شیکردنه‌وه‌یه‌کی رهخه‌یی له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که‌ی بنووسریت⁶⁵ . له ئاینده‌دا دوا‌ی دکتۆر جۆنسۆن ئه‌وه‌ی وه‌کو ره‌خه‌ی ژیننامه‌یی (bio critical) خرایه‌پوو له راس‌تیدا گۆرانکاری و ده‌س‌کاریکردنیک بوو له لیکدانه‌وه‌کانی ئه‌ودا. له‌م جۆره ره‌خه‌یه‌دا ژیان و به‌سه‌رهاتی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌که‌ له به‌ره‌مه‌که‌ جیا ناکریته‌وه و هه‌ریه‌کیک له‌م دووانه ده‌توانیت له شیکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌یتردا کاریگه‌ری هه‌بییت⁶⁶. له ره‌خه‌ی نویدا له‌گه‌ل هه‌بوونی ئه‌و سه‌ربه‌خۆییه بی‌چهند و چوونه‌ی، که بو به‌ره‌مه‌که‌ی داده‌نین، ئه‌م راس‌پارده‌یه‌ش له‌به‌رچاو گیراوه که پشکنین و به‌دواداچوون له زانیارییه‌کانی وابه‌سته به‌شاعیر ده‌توانیت له ره‌خه‌یه‌کی پته‌و و توندوتۆلی شیعره‌که‌ی یارمه‌تیمان بدات⁶⁷.

له ره‌خه‌ی ژیننامه‌یدا به‌شیک له کاری ره‌خه‌ ده‌چیته‌ ناو قه‌له‌م‌په‌وه‌ی کاری ژیاننامه‌نووس و له‌نیوان کاری خۆی و ره‌خه‌ی به‌ره‌مه‌که‌دا جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆ نابینیت، چونکه له تیروانینی ئه‌ودا کاتیک، که له پشت هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بیدا مرۆفیکی زیندوو و رۆحدار بوونی هه‌بییت، ئه‌وا شتیکی زۆر سه‌خت ده‌بییت که بتوانریت له‌نیوان ژیاننامه و ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بیدا جوداییه‌کی ره‌ها و ئاشکرا به‌یئریته‌کایه‌وه⁶⁸. هه‌روه‌ها پێویسته سه‌هرنج له‌وه بدریت که ره‌خه‌یه‌کی خوازراو و شیاوی په‌سه‌ندکردن که ژیاننامه‌نووس

دەتوانىت ئەنجامى بدات تووش-بوونە بە لىكۆلېنە-وھىەكى تەواو لە كرۆكى بەرھەمەكە و چۆنايەتییە ئىستاتىكىيەكان و تانوپۆى ھونەرى كارەكە و ئەو لەم رەوتى لىكۆلېنە-وھ و رامانى خۆيدا ھەولى ئەو-دەدات پەردە لەسەر بىر و ھەستى خولقینەرى بەرھەمەكە ھەلمالىت. كارىكى وھا بەش-ئۆھىەكى ئەزمونى ئەنجامگەلىكى پەسەند و خوازراوى لە رەخنەى ئەدەبىدا ھەبووہ بۆ نمونە لە رەخنەى شىعەرى (بۆ مەشوقى شەرمى خۆى)ى بەرھەمى (مارۆل)^{۶۹}دا زانىارىگەلىكى فراوان دەربارەى شاعىر و ناخ و خويندى تۈانيويەتى لە شىكردنە-وھى چوارچىوہى لۆژىكى گفوتوگو و ھەروہا تىگەيشتنى تىل نىشانە تايبەتەكان كە فەزای شىعەرەكەيان پىر كىردووہ كۆمەكىكى زۆر بكات.^{۷۰}

لە دەرهنجام و ھەلھىنجانىكى گشتىدا نابىت گومان ھەبىت لەوہ ، كە ژياننامە بەپى پىويست ناتوانىت كارىگەرىيەكى رەھا بخاتە سەر رەخنەىەكى پىوہەرى، بەلام لەھەمان كاتدا ناتوانىت نكۆلى لەوہ بكرىت كە ژياننامە لە بەھادانانە رەخنەىيەكاندا بى رۆل و كارىگەرى نابىت.^{۷۱}

ھەروہا رەخنەى ژىننامەى بە جۆرىك لە جۆرەكان دەچىتە ناو قەلەمپروى شىوازناسى شىعەر، چونكە لىكۆلېنە-وھى شىوازى شىعەر بە پىوہەرىك لە پىوہەرىكان بە چالاكىيەك لە سنوورى رەخنە ھەژمار دەكرىت. كاتىك كە ژياننامە-نوس يا رەخنەگرى ژىننامەى

هه‌ولده‌دات ریشه‌گه‌لیک له ئاماده‌یی که سایه‌تی نووسه‌ر یا شاعیر له به‌ره‌مه‌که‌یدا بپشکنیت^{۷۲}، له راستیدا ده‌ستی بۆ جووره هه‌ولدانیک بۆ دیاریکردنی شیواز بردووه. گرنگی تیپرامان له شیواز بۆ ژیننامه‌نووسی سه‌رده‌می ئیمه له‌و پرووه‌ویه که شیواز بۆ ئه‌و نیشاندهری جووره ناسنامه‌یه‌که له‌باره‌ی خولقیته‌ری به‌ره‌مه‌که و به‌گوزارشتیکی دیکه (پاسپۆرتی نووسه‌ره بۆ گه‌یشتن به‌که‌سانی داها‌توو)^{۷۳} سه‌رنجدان و وردبوونه‌وه له خوددی بوونی شیواز هه‌ندیجار ره‌خنه‌گر به‌ره‌و قه‌له‌م‌ره‌وی ره‌خنه‌ی کۆمه‌لناسی، یا کۆمه‌لناسی هونه‌ر و ئه‌ده‌ب په‌لکیش ده‌کات، چونکه هه‌ندیک له کۆمه‌لناسانیش ئه‌م بیروباوه‌ره په‌سه‌ند ده‌که‌ن، که شیوازی هه‌ر هونه‌رمه‌ندیک راسته‌وراست زاده‌ی که‌سایه‌تی ئه‌وه و له‌وه‌وه‌ی که که سایه‌تی هونه‌رمه‌ند بارودۆخیکی خۆکارانه‌ی نییه، که‌واته پێویسته شیوازه‌که‌ی له هۆکاره خولقیته‌ره‌کانی که سایه‌تییه‌که‌ی واته له ژینگه کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی پشکنین و به‌دواداچوونی بۆ بکریت که ئه‌مه خۆی له‌خۆیدا ئاوه‌لاکه‌ری باسیکه له‌باره‌ی په‌یوه‌ندی شیواز له‌گه‌ل کۆمه‌لناسیدا، که باسکردنی له‌م گوتاره‌دا شوینی نابیته‌وه^{۷۴}.

ئێستا له هه‌له‌سه‌نگاندنیک گشتیدا پێویسته بگوتریت، که ره‌خنه‌ی میژوویی - ژیننامه‌یی ئه‌گه‌ر له شیوه دیاریکراو (سنووردار) و گوشه‌گیرانه‌که‌ی خۆیدا سه‌پاندن و بارکردنی رووداوه میژوویی، یا داتا ژیننامه‌ییه‌کان بیت بۆ سه‌ر به‌ره‌مه‌که، ئه‌وا بیگومان ده‌بیته

هۆی تاک جه‌مسهرگه‌راییی له ره‌خنده‌دا، چونکه هۆکاره‌کانی دیکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ واته ره‌هه‌نده هونه‌رییه‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ ده‌خاته‌ خانه‌ی فه‌رامۆش‌کردنه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر داتا میژووییه‌کان و ئاگاداربوون له بارودۆخه‌کانی ژیا‌نی نووسه‌ر یا شاعیر بیه‌ته هۆی تیگه‌یشتن و لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی زیاتر له ره‌خنه و راقه‌کاریدا و له کۆتاییشدا بیه‌ته هۆی هه‌لسه‌نگاندنیکی به‌هیزتر بو به‌ره‌مه‌که، ئه‌وا له‌م باره‌دا ده‌بیه‌ته بابه‌تیک که به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها ناتوانی‌ت له ره‌خه‌ی نویدا ره‌تبه‌کریته‌وه

ئێستا سالانیکی به‌سه‌ر هه‌وه‌لین کۆششه‌کانی که‌سانی وه‌ک دکتۆر ساموێل جۆنسۆن و تین و سه‌نت بو‌ف له‌ بواری ره‌خه‌ی میژوویی - ژیننامه‌ییدا تیپه‌ریوه و تیگه‌یشتنه‌کانی وابه‌سته به‌ ره‌خه‌ی میژوویی - ژیننامه‌یی گۆرانه‌کاری و پێشکه‌وتنیان به‌خۆیه‌وه‌ بینیوه، ئه‌گه‌ر ره‌خه‌یه‌کی له‌م جو‌ره‌ بتوانی‌ت ورده‌کارییه هونه‌رییه‌کان له‌گه‌ل سه‌رنج و تیپینی و روونکردنه‌وه میژووییه‌کانیان هاوته‌ریب بکات و له‌ پیناوی به‌هیزکردنی شرو‌قه‌کردن و راقه‌کردنی ئه‌ده‌بی و وردی و پته‌وی و توندوتۆلی هه‌لسه‌نگاندنه‌کان تیپکۆشی‌ت، ئه‌وا به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌توانی‌ت په‌یامی خۆی له‌ته‌ک نویترین میتۆده‌کانی ره‌خه‌دا بپاریزی‌ت و بو‌ چه‌ندین به‌ره‌م، که شایسته‌یی و گونجاوی ره‌خه‌ی میژوویی - ژیننامه‌ییان تیدا‌یه وه‌کو میتۆدیکی گونجاو هه‌ژمار بکری‌ت.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلّی نوّیه‌م

- ۱- درباره‌ی ویلیام بیتز (William Butler Yeats) نووسراوه، که زوربه‌ی هونراوه‌کانی له راستیدا ژیاننامه‌ی خوّیه‌تی. برّوانه:
Literary Biography by Leon Edal, London 1973, p. 57.
- ۲- بو زانیاری زیاتر برّوانه: جامعه‌شناسی هنر، امیرحسین آریانپور، دانشگاه هنرهای زیبا دانشگاه تهران، ۱۳۵۴، ص ۱۰.
- ۳- برّوانه: التفسیرالنفسی للادب، عزالدین اسماعیل، بیروت، ۱۹۶۲، ص ۱۹.
4-Sainte-Beuve (1804-1869).
5-A Short History of Literary Criticism, By Vernon Hall, New York 1963, p100.
6-Ibid.
- ۷- برّوانه: در نقد و ادب، محمد مندور، ترجمه علی شریعتی، مشهد ۱۳۴۹، ص ۱۱۰.
- 8-H. A. Taine (1828—1893).
- 9-A Short History of Literary Criticism, p. 105.
- ۱۰- شیوه‌های نقد ادبی، دیوید دیچز، ترجمه غلامحسین یوسفی و محمدتقی صدقیانی، انتشارات علمی، تهران ۱۳۶۶، ص ۴۹۹.
- ۱۱- برّوانه: پیش درآمدی بر نظریه‌ی ادبی، تری ایگلتون، ترجمه‌ی عباس مخبر، نشر مرکز، تهران، ۱۳۶۸، ص ۶۶.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

۱۲- مارکسیسم و نقد ادبی، تری ایگتون، ترجمه م. امین لاهیجی، انتشارات کار، تهران ۱۳۵۸، ص ۱۱.

۱۳- شیوه‌های نقد ادبی، پیشوو، ص ۴۰۴.

۱۴- گفتاری درباره نقد، گراهام هوف، ترجمه نسرین پروینی، امیرکبیر، تهران ۱۳۶۵، ص ۱۲۵.

۱۵- پروانه: پیش درآمدی بر نظریه ادبی، پیشوو، ص ۶.

۱۶- نقد ادبی، عبدالحسین زرین کوب، امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۴، ج ۲، ص ۷۵۱.

۱۷- پروانه: شیوه‌های نقد ادبی، ص ۵۰۲.

۱۸- هنر درگذر زمان، گلن گاردنر، ترجمه محمدتقی قرامرزی، انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۶۵، ص ۴۱۵.

19-Jean Francios Millet (1814-1875).

۲۰- بؤ تیبینی هونه‌ری دهرباره‌ی نه‌و تابلویه، پروانه:

20-A Short Guide to Writing about Literature, by sylvan Barnet. Boston 1968, p. 4-6.

21-Modern Literary Criticism, Edited by Lawrence 1. Lipking and A. walton litz. New York 1972. p. 280.

22- John Milton

23-On the Late Massacre in Piedmont.

۲۴- از کوچه‌رندان، عبدالحسین زرینکوب، چاپ بهارم، امیرکبیر، تهران ۱۳۵۴، ص ۴۲.

۲۵- ته‌نیا بؤ هندی بابته پروانه: تاریخ عصر حافظ، قاسم غنی، انتشارات زوار، تهران ۱۳۵۶، ص ۱۸۴، ۱۸۳، ۲۲۹، ۲۴۳.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

۲۶- دیوان حافظ، به تصحیح و توضیح پرویز ناتل خانلری، چاپ دوم، خوارزمی، تهران ۱۳۶۲، ج ۱، ص ۴۲۲. ئەم غه‌زه‌له له در دیوان حافظ چاپی (علامه قزوینی) له ۹ به‌یت پیکهاتوو.

۲۷- تاریخ عصر حافظ، پیشوو، ص ۱۳۵.

۲۸- از جمله غزلی با مطلع:

یاری اندر کس نمی بینیم یاران را چه شد.. (خانلری/۳۴۴)
هه‌روه‌ها:

دی پیر می فروش که زکرش به خیر باد... (خانلری/۲۰۸)
بروانه: تاریخ عصر حافظ، ص ۱۳۶.

۲۹- بروانه: مقدمه دیوان حافظ، تصحیح ابوالقاسم انجوی شیرازی، علمی تهران ۱۳۴۶، ص ۷۲.

۳۰- از کوجه رندان، پیشوو، ص ۲۷.

۳۱- به یمن معدلت پادشاه بنده نواز بهشت روی زمین است خطه‌ء شیراز

(دیوان عبید زاکانی / ۲۸)

۳۲- بروانه: تذکرة الشعراء دولت‌شاه سمرقندی، به همت محمد رضانی، کلاله‌ء خاور، تهران ۱۳۳۸، ص ۲۲۱.

۳۳- مواهب الهی، جلال‌الدین معلم یزدی، تصحیح سعید نفیسی چاپ کتابفروشی اقبال، تهران (بی تا)، ص ۱۰۶.

۳۴- بروانه: تاریخ عصر حافظ، ص ۷۵.

۳۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۸۲.

۳۶- مقدمه انجوی بر دیوان حافظ، ص ۷۵.

۳۷- تاریخ عصرحافظ، ص ۱۸۰.

۳۸- تاریخ آل مظفر، محمود کتبی، به اهتمام وتحشیه عبدالحسین نوایی، امیرکبیر، تهران، ص ۳۴.

۳۹- تاریخ عصرحافظ، ص ۱۱۹.

۴۰- پروانه: تاریخ آل مظفر پیشوو، ل ۷۵.

41-A Short History of Literary Criticism, p. 100.

42-Ibid,p.106.

۴۳- پروانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ویلفرد. ال گورین و دیگران، ترجمه زهرا میهن خواه، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۷۰، ص ۴۴.

44-Samson Agonists.

45-The Doctrine and Disciple of Divorce.

۴۶- پروانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، پیشوو، ص ۴۴.

۴۷- همان سه‌رچاوه، همان لاپه‌ره.

۴۸- بو هندی بابت پروانه: شیوه‌های نقد ادبی، ص ۴۹۴.

۴۹- همان سه‌رچاوه، ل ۴۹۳.

۵۰- در نقد و ادب، پیشوو، ص ۱۱۸.

۵۱- گفتاری درباره‌ی نقد، پیشوو، ص ۷۵.

۵۲- پروانه: در نقد و ادب، ص ۱۱۸-۱۱۹.

53-Antiself

۵۴- شیوه‌های نقد ادبی، ص ۴۹۴.

۵۵- پیش درآمدی بر نظریه‌ی ادبی، پیشوو، ص ۸۲-۸۳.

۵۶- در نقد و ادب، ص ۱۱۱.

۵۷- فن السیره، احسان عبدالقدوس. دارالثقافة، بیروت، ۱۹۵۶، ص ۸۹.

58-Theory of Literature by Rene Wellek and Austin Warren, U.S.A. 1966, p. 76.

۵۹- پروانه: جامعه‌شناسی هنر، پیشوو، ص ۲.

۶۰- شیوه‌های نقد ادبی، ص ۵۷۲.

۶۱- هه‌مان، ص ۳۸۲ و ۴۹۳.

62- Literary Biography, p. 54.

63- Anthropology

64-A Short History of Literary Criticism, p. 100.

۶۵- شیوه‌های نقد ادبی، ص ۳۸۲.

۶۶- هه‌مان سه‌رچاوه.

67-Modern Literary Criticism, p. 202.

68-Literary Biography, p. 62.

۶۹. پروانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۴۹-۵۴.

۷۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۱.

71-Literary Biography, p.62.

72-Ibid 53' .

73-Ibid.

۷۴-جامعه‌شناسی هنر، ص ۹۰.

فەسلى دەيەم

رەخەنى ئەفسانەيى

چەمكى ئەفسانە

لەكاتى لىدوان لە ئەفسانەدا ئەوھى بەر لە ھەموو شتېك ماھىيە ھەلۈستەكردن و تىرامانە بازنەي فراوانى چەمكى ئەفسانە و پانتايىيە تەواو بەربلاوھەكانىيەتى و بەم ھۆيەوھ ئەفسانەناسان لە وەدەست خستنى پىناسەيەكى تەواو و گشتگىر، كە بتوانىت ھەموو جۆرەكانى ئەفسانە و بەكارھىنانەكانىيان لە تەواوى كۆمەلگا كۆن و دىرېنەكانى مروّف لەخۆ بگريت دەستەوھەستان ماونەتەوھ، بگرە پىناسەيەكى وەھايان بە شتېكى نەشياو و ناكردەنى زانيوھ^۱.

سەختى نىشاندانى پىناسەيەكى گشتگىر بۆ ئەفسانە زياتر بەم ھۆيەوھىيە، كە لىكۆلەرە جياوازەكان بەپشت بەست بە بۆچوون و تىروانىنە جۆراوچۆرە كۆمەلناسى و مروّفناسى و دەروونناسى و

بیروباوه‌ری و بنیادگه‌ره‌کان، یا ئه‌رکناسی (functionalism) و هاوشیوه‌کانیان، شیکردنه‌وه و چه‌ندین ږوونکردنه‌وه‌گه‌ی جیاوازیان ږو ئه‌فسانه به‌دهسته‌وه داوه.^۲

(میرچا ئیلیاده) یه‌کیکه له دیارترین ئه‌فسانه‌ناسه‌کانی سه‌رده‌می ئیمه پیناسه‌یه‌کی وه‌ها که کیماسییه‌کی که‌متری له پیناسه‌کانی دیکه هه‌یه ده‌هینیته‌وه (ئه‌فسانه گوێزه‌ره‌وی سه‌رگوزشته‌یه‌کی پیروژ و مه‌عنه‌وییه، گیره‌ره‌وه‌ی ږووداویکه، که له زه‌مانیکی زوو ږوویداوه ، واته له زه‌مانی سه‌رسوږه‌ینه‌ری ده‌سپیکي هه‌موو شته‌کانه‌وه ږوویداوه)^۳، به‌لام له ته‌ک هه‌موو پیناسه‌کاندا ئه‌وه‌ی مایه‌ی له‌سه‌ر کۆکبوونه بریتیه له له‌ده‌ره‌وه بوونی ناسنامه و چه‌مکی ئه‌فسانه له سنووره‌کانی تیگه‌یشتی عه‌قلی و لوژیکی. ئه‌م واتایه له وشه‌ی myth که به‌رامبه‌ری ئه‌فسانه‌یه به‌ده‌ست دینین، چونکه وشه‌ی ناوبراو له میتۆس (mythos) هوه وهرگیراوه، که به واتای چیرۆک و گیرانه‌وه‌ی ناواقیعی دیت، له‌به‌رامبه‌ردا لوگوس (logos) به واتای خسته‌ږووی چیرۆکی راست و دروسته‌وه دیت، ره‌نگه ئه‌م بابته بووبیته هوی ئه‌وه‌ی تا ماوه‌یه‌کی زور خورافه و چیرۆکه دروستکراوه‌کانیش به چاوپوشی له بنه‌رته و چه‌مک و واتای ناوه‌کیان به ئه‌فسانه ناو بنرین، له‌کاتی‌کدا زوربه‌یان له چه‌مکی ئه‌فسانه‌دا شوینیان نابیته‌وه. ئه‌وه‌ی که ده‌گوتریت ئه‌فسانه وابسته‌یه به جیهانیک له ده‌ره‌وه‌ی جیهانه‌کانی بیر و ږامانه، به‌واتای وه‌ستان و له‌نگه‌رگرتن نییه

له‌به‌رامبه‌ر ناواقیعیه‌تدا، ره‌نگه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی جورج والی (George Whally) که‌میک‌ بابه‌ته‌که‌ پروونتر بکاته‌وه، ئه‌و ده‌لیت: ئه‌فسانه‌ خستنه‌پوئیکی راسته‌وخۆ و فه‌لسه‌فیه، که‌ له‌ودیوی زانسته‌وه‌یه‌ و له‌سه‌ر شکل و بنیادی ره‌مزیک‌ یا گه‌یرانه‌وه‌یه‌ک‌ ده‌رده‌که‌ویت و به‌شیک‌ له‌ واقع‌ نیشان‌ ده‌دات^۵، که‌واته‌ لایه‌نیکه‌ له‌ واقع‌ له‌ پۆشاکیکدا، که‌ له‌ده‌ره‌وی دیمه‌ن و ده‌رکه‌وته‌ زانستی و عه‌قلانییه‌کاندایه، به‌ وته‌یه‌کی‌ دیکه‌ ئه‌فسانه‌ نیشاندهری‌ کۆنترین‌ هه‌وله‌کانی‌ مروّقه‌ بۆ درککردن و ناسینی‌ بوون‌(وجود). پروونکردنه‌وه‌ی‌ ئه‌وه‌ی، که‌ مروّف بۆ ناسینی‌ بوون‌ له‌و سه‌ره‌تایه‌وه‌ ده‌ستی‌ به‌ میتۆد و لوژیکی‌ عه‌قلی‌ و شیوه‌ عه‌قلانییه‌کان‌ نه‌گه‌یشتوووه‌ تا پۆشاکیکی‌ هزری‌ و زانستی له‌به‌ر مه‌عریفه‌کانی‌ خۆی‌ بکات، له‌م‌ پرووه‌وه‌ هه‌زاران‌ سال‌ له‌ ژیا‌نی‌ ئه‌و‌ به‌ مه‌عریفه‌یه‌کی‌ ئه‌فسانه‌یی‌ تیپه‌ری، که‌ له‌ سنووره‌کانی‌ زانست و عه‌قل‌ دوور‌ بوو^۶. ئه‌م‌ له‌میژینه‌یه‌ له‌ ناسینی‌ سه‌ره‌تاکان، یا مه‌عریفه‌تی‌ ئه‌فسانه‌یی‌ له‌ پرووئیکی‌ دیکه‌وه‌ بۆته‌ هۆی‌ ئه‌وه‌ی، که‌ پێشینه‌ی‌ ئه‌فسانه‌ بگاته‌ پێش‌ په‌یدا‌بوونی‌ زمان‌ و بۆ‌ ئه‌وه‌ باوه‌ر‌ به‌ به‌ سیستمیکی‌ سه‌ربه‌خۆ و ره‌مزی‌ به‌ینن، که‌ هه‌میشه‌ هاوتا‌ له‌گه‌ل‌ گه‌شه‌کردنی‌ زماندا‌ نه‌ش‌ و نما‌ و گه‌شه‌کردنی‌ به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌ و پاشتریش، که‌ ئه‌فسانه‌کان‌ گوێزرانه‌وه‌ بۆ‌ ناو‌ زمان‌ و جووله‌ و ره‌نگ‌ و ئامرازه‌کانی‌ دیکه‌ هه‌میشه‌ ئه‌م‌ زمانه‌ ره‌مزی‌ و سیمبولیه‌یان‌ وه‌کو‌ هاوزا‌ و جمکیک‌ له‌ ته‌ک‌ خۆیاندا‌ هه‌بووه^۷.

ئه‌رک و رۆله به‌راییه‌کان و مه‌رام و تایبه‌تمه‌ندی ئه‌فسانه‌کان

بۆ نه‌ته‌وه به‌راییه‌کان ئه‌فسانه‌کان به‌ بنچینه و بنه‌مای برّوا و بیروباوه‌ره ئاینیه‌کان هه‌ژمار ده‌کران و مروّقه به‌راییه‌کان ده‌یان‌توانی به‌ کۆمه‌کی ئه‌فسانه‌کان دیارده‌ گه‌ردونی و سروشتیه‌کان بۆ خۆیان شیبکه‌نه‌وه و راقه‌یان بۆ بکه‌ن^۹، به‌ ده‌ربڕینیکی دیکه ئه‌فسانه‌کان هه‌میشه‌ چیرۆکی دروستبوونیکیان (خه‌لق بوون) له‌خۆ گرتووه، واته‌ نیشانده‌ری ئه‌وه بوون، که (چۆن شتیکی هاتۆته‌کایه‌وه، خولقی‌نراوه و بوونی خۆی ده‌سپیکردووه)^۹.

وه‌چه‌کانی کۆنی ئیمه‌ هه‌ولیانداوه‌ نادیاره‌کان بۆ خۆیان بکه‌نه‌ شتیکی بینراو و هه‌س‌تیپیکراو و به‌م هۆیه‌وه‌ یه‌کیک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌فسانه‌کان پیدانی ناسنامه‌یه‌کی مروّیی بووه‌ به‌ دیمه‌نه‌ سروشتیه‌کان. جه‌سته‌ دان به‌ هیزه‌ نادیاره‌ سروشتیه‌کان و به‌خشینی ناسنامه‌ی زیاتر پێیان هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ک بووه‌ بۆ زانین و تیگه‌یش‌تتیکی زیاتر. ئه‌م ئاشنا‌بوونانه‌ ده‌بووه‌ بنچینه‌ی بیروباوه‌ر و برّوا ئاینیه‌کانیان و کۆمه‌له‌ تیگه‌یش‌تتیکیان بۆ جیهانی بوون و وابه‌سته‌ و گریدراوی داب و نه‌ریته‌کانیان بوو و به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌فسانه‌ بنیاده‌م له‌گه‌ڵ هه‌ردوو جیهانی ماددی و جیهانی مه‌عنه‌ویدا ده‌به‌سته‌تییه‌وه‌ و هه‌ردوو دونیای ماددی و دونیای مه‌عنه‌وی پیکه‌وه‌ تیکه‌ل ده‌کرد و پیکه‌اته‌یه‌کی نوێی ده‌ئافرانده‌ و هه‌میشه‌ به‌دوای ئه‌زموونیکی نوێ و ئاوێته‌ و دروستکردنیکی تازه‌دا بوو.

هه‌نووکه به وردبوونه‌وه له‌وه‌ی، که چه‌مکی ئه‌فسانه له‌گشتگیریتی خۆیدا خالی نییه له ئالۆزی بۆ درکردنیکی باشتری ئه‌فسانه، له واتا تایبه‌تییه‌که‌یدا و بۆ خستنه‌ده‌ره‌وه‌ی خورافه بی بنه‌ماکان باسکردنی خه‌سه‌له‌ته‌کانی ئه‌فسانه شتیکی گ‌رنگ و پ‌یویسته، به‌لام پ‌یش هه‌موو شتیکی پ‌یویسته وریای ئه‌وه بین، که هه‌ر یه‌کیک له‌م ره‌هه‌ندانه پ‌یوه‌ندی به ت‌یروانینیکی تایبهت بۆ ئه‌فسانه هه‌یه، هه‌لبه‌ته ئ‌یمه نامانه‌ویت ئه‌م ت‌یروانینه سنووردار بکه‌ین :

۱. ئه‌فسانه‌کان چ‌یروکی بوونه‌وه‌رگه‌لیکی سه‌یرو سروشتین (میتافیزیکی).

۲. ئه‌فسانه‌کان به میژوو و سه‌رگوزشته‌ی ڕووداوه دروست و واقعیه‌کان داده‌نرین و له‌وه‌ی که له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ره میتافیزیکیه‌کاندا په‌یوه‌ست ده‌بن، شتیکی پ‌یروۆز و مه‌عنه‌وین.

۳. ئه‌فسانه‌کان له‌گه‌ل ئه‌فراندن و په‌یدا‌بوون له‌پ‌یوه‌ندیدان ، چونکه وه‌کو ئه‌وه‌ی پ‌یشتر ئاماژه‌ی پ‌یکرا هه‌میشه قسه له‌باره‌ی په‌یدا‌بوون و دروست‌بوون و ره‌فتاره زگماکیه‌کانه‌وه ده‌که‌ن.

۴. ناسینی ئه‌فسانه به واتای ناسینی بنج و بنه‌چه‌ی که‌لوپه‌ل و بنیادی بوونه.

۵. ئه‌فسانه‌کان هه‌میشه زیندوو و نه‌مرن^۱.

٦. ئه‌فسانه‌کان به ده‌ستورگه‌لیک بۆ خو و داب و نه‌ریت و ریۆره‌سمه‌کان هه‌ژمار ده‌کریڻ و به‌ستراونه‌ته‌وه به خو و نه‌ریت و ریۆره‌سمه‌کانه‌وه (rituals) ١١.

ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان یا شیوه میسالییه‌کان (ئارکی تاییه‌کان)

به وردبوونه‌وه له ئه‌فسانه‌ی نه‌ته‌وه جوړاوجۆره‌کان درک به‌وه ده‌کریڻ، که هه‌موویان وپرای ئه‌و جوړاوجۆیه‌ی، که هه‌یانه چهند لیکچوونیکیان له‌نیواندا هه‌یه، که نیشاندهری ره‌گ و پ‌یشه‌یه‌کی هاوبه‌شی ئه‌فسانه‌کانه. به ده‌ربرینیکی دیکه ئه‌فسانه‌کان خاوه‌نی چهند ناوه‌رۆکیکی گشتین، که به ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان یا شیوه میسالییه‌کان ناوزهد ده‌کریڻ. گوزارشتی ته‌رزی سه‌ره‌تایی به (شیوه‌ی میسالی) یا (شیوه‌ی ئه‌زه‌لی) له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، که کۆنه‌ست پ‌یشه‌ینه‌یه‌کی یه‌جگار کۆنی هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه ئاینده‌یه‌کی بی سه‌نووری زه‌مه‌نی له‌به‌رده‌مدایه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر هۆکاری به‌ر‌فراوانبوونی زیده‌بوونه‌کانی بۆ سه‌ده‌ده‌کانی دواتر و سه‌ختی و دژواری ناسینی به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆیه ١٢. له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه ده‌وتریڻ، که ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان به‌ته‌واوه‌تی بریتین له کرۆک و وینه و چهن‌دین نمونه، که چه‌مک و واتایه‌ی یه‌کسان و هاوشیوه بۆ ئاستیکی به‌ر‌فراوانی مروّقیه‌تی و کلتور و شوینه‌کان ده‌گه‌یه‌نن ١٣. وه‌ک بلیی ئه‌فسانه‌کان له تۆو و ناوکیکی دیاریکراوه‌وه دروست بووبن، که له‌بارودۆخ و هه‌ل و مه‌رجه کاتی و شوینییه‌کاندا گه‌شه

ده‌که‌ن و جوراوجۆری په‌سه‌ند ده‌که‌ن. ئەم تۆوانه له حه‌قیقه‌تا هه‌ر هه‌مان ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کانن. ژماره‌ی ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان زۆره، چونکه ئەزموونه مروییه‌کان یه‌جگار زۆرن، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خسته‌پرووی جۆره پۆلینه‌ندییه‌کی گشتی و ریزه‌یی بۆیان شتیکی ئاسایی و کرده‌نییه. ئەم نموونه و شیوانه، که له ناخی مروّقا بوونه‌ته خودی و زگماکی له‌سه‌ر شیوه‌ی ره‌مزه جواروجۆره گه‌ردونی و ئاژه‌لی، یا پروه‌کییه‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌ون. ئەم ره‌مزانه له له‌لایه‌نی خۆیانه‌وه ده‌توانن شیوه‌گه‌لیکی جوراوجۆر پیک به‌ینن و له‌سه‌ر شیوه‌ی کۆمه‌له‌یه‌ک له وینه پیکه‌وه‌به‌ستراوه‌کان ده‌رکه‌ون، که هه‌مان ئەفسانه‌کان بن^{۱۴}.

پیشینه‌ی چه‌مکی ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان

ئێستا، که تیگه‌یشتنیکی پوختی ته‌رزی سه‌ره‌تایی کرا، پێویسته سه‌رنج له‌وه بدری، که ئەگه‌رچی ئەم گوزارشته له وشه‌ی ئارکی تایپ (archetype) دا پیشینه‌یه‌کی کۆنی هه‌یه، به‌لام له ئەده‌بدا له‌ریگه‌ی ده‌روونناسی یۆنگه‌وه بره‌وی په‌یدا کرد^{۱۵}. یۆنگ شیوه میسه‌الییه‌کان به (تایپه‌لیکی بۆماوه‌یی) داده‌نیت، که ره‌نگدانه‌وه‌ی پروداوه ناخه‌کی و زگماکییه‌کانه^{۱۶}. له پروونکردنه‌وه‌ی ئەم بابته‌دا پێویسته بگوتریت، که یۆنگ به پێچه‌وانه‌ی ده‌روونناسانی وه‌ک لۆک (lock) له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مدا، له‌سه‌ر ئەم باوه‌ره‌ بوو، که ناخی مروّف وه‌کو کاغه‌زیک سپی نییه، به‌لکو می‌شک و ناخی مروّفیش

هه‌روه‌کو جه‌سته‌ی مرۆقه‌که تاییه‌تمه‌ندیگه‌لیکی پیدشتر دروستکراو یا شیوه‌گه‌لیکی ره‌فتاری هه‌یه، که له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌وان ئیش ده‌کات. یۆنگ هۆکاره‌کانی خولقاندنی ئه‌فسانه له‌ ناو هه‌سته‌ی مرۆقدا به هۆکارگه‌لیکی هه‌بوو و ئاماده‌ داده‌نیت و له‌و باوه‌ره‌ دایه، که دره‌وشانه‌وه و ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌م هۆکارانه هه‌مان (ناوه‌رۆکه‌کان) و (شیوه‌ میسالییه‌کان، یا ته‌رزه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان) ن^{۱۷}. که‌واته له‌باوه‌ری یۆنگدا به‌په‌چه‌وانه‌ی بۆچوونی هه‌ندیک له‌ مرۆقناسان شیوه‌ میسالییه‌کان له‌ پانتایی رووداوه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نین، که له‌ وه‌چه‌یه‌که‌وه بۆ وه‌چه‌یه‌کی دیکه‌ بگوازرینه‌وه^{۱۸}، به‌لکو نیشاندهری پیگه‌یشتنی بۆماوه‌یییه‌ ناخه‌کییه‌کانی مرۆقن، شتیکه‌ شایه‌نی پیوانه‌کردنه له‌گه‌ل پیگه‌یشتنی جه‌سته‌ فیزیکییه‌که‌ی مرۆق.

ئه‌م شیوانه‌ به‌هۆی ئه‌زموونه‌ دوپاتبووه‌وه مرۆییه‌کان له‌ نه‌ستدا جیگیر بوون، ورده‌ ورده‌ له‌ نه‌ستی ده‌سته‌جه‌معی مرۆقدا هه‌لنیشتون و بوونه‌ته‌ شتیکی زگماکی و خودی و به‌شیوه‌یه‌کی بۆماوه‌یی ده‌گوازرینه‌وه. ئه‌گه‌رچی له‌ روانگه‌ی زینده‌وه‌رناساندا گوێزانه‌وه‌ی بۆماوه‌یی شیوه‌ جوړییه‌کان نه‌سه‌لمیتراره‌، به‌لام باسکردنه‌که‌ی شتیکی نه‌رینی نییه^{۲۰}. شایه‌نی باسه‌ چه‌مکی شیوه‌ میسالییه‌کان له‌ بۆچوونی یۆنگدا کاریگه‌ره‌ به‌ تیوری یاکۆب بۆکه‌هارت (jacob Burkhart)، که شیوه‌ میسالییه‌کانی به‌ دوورترین میژووی ژیا‌نی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

مرۆڤ و به‌ره‌می یه‌که‌مین ئه‌زمونه‌کانی مرۆڤ له‌ گۆره‌پانی بوون و سروشت و رۆبه‌رۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هاوهره‌گه‌زه‌کانی خۆی داده‌نا^{۲۱}. پێویسته‌ ئه‌وه‌ له‌به‌ر چاوی بگه‌ڕیت، که‌ لیکۆلینه‌وه‌ی شیوه‌ جۆرییه‌کان هه‌روه‌کو لیکۆلینه‌وه‌ له‌ مرۆڤی سه‌ره‌تاییه‌، که‌ وه‌ک بلیی له‌ گشت که‌سه‌یدا ده‌ژییت و به‌م هۆیه‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م شیوه‌ جۆرییه‌ هه‌واتا و هاوکوفی لیکۆلینه‌وه‌ی جیهانبینی نه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان و هه‌روه‌ها چه‌مکه‌ باوه‌رییه‌کانی (اعتقاد) میله‌ته‌ جۆراوجۆر و ئه‌فسانه‌کانیان و له‌ راستیدا وه‌کو (ویناکردنه‌ به‌رای و سه‌ره‌تاییه‌کان)^{۲۲}.

ئیس‌تا ماوه‌یه‌ک دوا‌ی خستنه‌روو و شیکردنه‌وه‌ی ته‌رزی سه‌ره‌تایی ره‌خه‌نه‌گرانی سه‌رده‌می ئیمه‌ ته‌رزی سه‌ره‌تایی به‌واتای شیوه‌یه‌کی خه‌یالی، پنتیکی وه‌سفی، نمونه‌ و شیوه‌یه‌کی پلۆت به‌کار ده‌بن، که‌ زۆر جار له‌ ئه‌ده‌ب و ئه‌فسانه‌ و ئایین و فۆلکلۆردا ده‌رده‌که‌ویت و ئه‌م بیروباوه‌ره‌ ده‌هینیته‌ کایه‌وه‌، که‌ شیوه‌ی جۆری وروژینه‌ر و بانگه‌ری هه‌ست و هه‌لچوونه‌ خه‌وتوو و قووله‌کانی ناو ناخی مرۆڤه‌، چونکه‌ وابه‌سته‌یه‌ به‌ یادگه‌ی نه‌سته‌وه‌ و ده‌توانیت بپیته‌ هۆی چه‌ندین کاردانه‌وه‌ی ناماقول (له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی تیگه‌یشته‌ عه‌قلیه‌کان)، به‌لام به‌هیز و پته‌و^{۲۳}.

کۆنه‌ست و ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان

کۆنه‌ست ده‌فر و سه‌ره‌چاوه‌یه‌که بۆ شیوه‌ جووری یا میسالییه‌کان به‌م هۆیه‌وه تیگه‌یش‌تتی ره‌هه‌نده جو‌راوجۆره‌کانی ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان و لایه‌نه‌ی تیروانینه‌کانی یۆنگ پیوستیان به‌ شاره‌زابوون و ئاشنایه‌تییه‌کی دووباره و زیاتری نه‌ستی ده‌سته‌جه‌معییه‌وه هه‌یه.

یۆنگ له‌و باوه‌رپه‌دایه، که له ژیر ئاستی پروکه‌شی هه‌ستیدا، کۆنه‌ستی نه‌زه‌لی (سه‌ره‌تایی) (collective unconscious) هه‌یه، که له‌سه‌ر شیوه‌ی فاکته‌ریکی هاوبه‌شی بۆماوه‌یی و ده‌روونی ته‌واوی ئەندامانی خانه‌واده‌ی مرۆیی ده‌رکه‌وتوو^{٢٤}. یۆنگ به‌پیچه‌وانه‌ی فرۆید، که باوه‌ری به‌ نه‌ستی تاکه‌که‌سی هه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ نه‌ست باوه‌ری به‌ دوو لایه‌ن هه‌یه: نه‌ستی تاکه‌که‌سی و کۆنه‌ست^{٢٥}. به‌ مه‌زه‌نده‌ی یۆنگ (نه‌ستی تاکه‌که‌سی) فرۆید یه‌جگار که‌سییه و له‌سه‌ر رۆوه‌که‌ی چینیکی قوولتر هه‌یه، که له‌ ئەزموون و پیدراوه تاکه‌که‌سییه‌کانه‌وه سه‌ره‌چاوه‌ ناگریت، به‌لکو له‌سه‌ر خودی خۆی وه‌ستاوه. ئەم چینه‌ قووله‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه، که به‌ (کۆنه‌ست) ناوده‌برداریت و هۆکاری به‌کاره‌ینانی سیفته‌ی کۆ بۆ ئەم نه‌سته‌ به‌هۆی گشتی بوون و هه‌مه‌کی بوون و به‌هه‌مان شیوه‌ هاوبه‌شی بوونیه‌تی له‌نیوان هه‌موو ئەندامانی مرۆقدا، هه‌روه‌ها جگه‌ له‌مه‌ش پابه‌ند نییه به‌

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌زموونگه‌راییه تاکه‌که‌سییه‌کان و ناوه‌رۆک و پیکهاته‌یه‌کی هه‌یه، که له‌سه‌رووی درکردنه تاکه‌که‌سییه‌کانه‌وه‌یه^{۲۶}.

له‌لیکچواندنیکدا بۆ نه‌ستی ده‌سته‌جه‌معی ده‌گوتریت، که ئه‌گه‌ر بمانتوانیبا‌یه نه‌ستیکی له‌م جووره له‌لاشه‌ی مروقی‌کدا به‌رجه‌سته بکه‌ین، ئه‌وا به‌شیوه‌ی بوونه‌وه‌ریک ده‌رده‌که‌وت به‌ده‌ر له‌هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی وابه‌سته به‌سیکس و گه‌نجی و پیری ده‌بوو و له‌سه‌ره‌وه‌ی مه‌رگ و ژياندا ده‌ژیا و توانست و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر بازرگانی دووه‌زار سالی مروقدا ده‌شکا، نه‌مه‌حکوم بوو به‌له‌ناوچوون و نه‌خولقی‌نراوی کات ده‌بوو. ئه‌و ده‌یتوانی خه‌وه ئه‌زه‌لییه‌کان ببینی و ئاگاداری زانستی په‌نه‌ان (علم غیب) بی‌ت، چونکه ژيانی که‌س و خانه‌واده و میله‌ت و نه‌ته‌وه‌کانی هه‌زاران جار ئه‌زموون کردبوو و هه‌موو شتیکی ده‌زانی^{۲۷}. هه‌ر چۆنیک بی‌ت ده‌سته‌جه‌معی بوونی ئه‌م نه‌سته‌ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی، که خاوه‌نی چه‌ند بابته و بیر و باوه‌ریکی ده‌سته‌جه‌معی بی‌ت و پ‌واله‌ت و شیوه‌یه‌کی جیهانی له‌خۆ بگری‌ت^{۲۸} و له‌ودیوی ئه‌زموونه تاکه‌که‌سییه‌کانه‌وه‌ بی‌ت. ئه‌م کۆنه‌سته له‌تیروانینی فرۆید دا خاوه‌نی بنیاد و سه‌رچاوه‌یه‌کی هاوبه‌شه و ده‌سکه‌وتی ئه‌زموونه‌کانی ته‌واوی که‌سانیکه، که له‌پیش ئه‌واندا ژیاون^{۲۹}.

شاعر و ئه‌فسانه

ئه‌گه‌رچی تیۆریستان و ره‌خه‌گرانی کۆن ئاماژه‌یه‌کردنیکی راسته‌وخۆ و پروونیان بو پپوهندی نیوان شاعر و ئه‌فسانه نه‌بووه و ته‌نانه‌ت (ئه‌رستۆ)ش قسه‌ی ده‌باره‌ی ریشه ئه‌فسانه‌یه‌کان له تراژیدیا کۆنه‌کانی یۆنانیدا نه‌کردوو^{۳۰}، به‌لام ره‌خه‌گران و ئه‌ده‌بناسانی نوێ سه‌رنجیکی تایبه‌تیان له‌م باب‌ه‌ته‌ داوه، تا ئه‌وه‌ی که نۆرتروپ فرای (northrope frye) ئه‌فسانه و ئه‌ده‌ب به‌یه‌ک شت ده‌زانیت و ئه‌فسانه به‌یه‌کیک له‌بنه‌ما بنیاتنه‌ر و ریکه‌ره‌کانی قالبی ئه‌ده‌بی داده‌نییت^{۳۱}. ئه‌م بیروباوه‌ری (فرای) هه‌لبه‌ته‌ بانگه‌وازیکی گه‌وره‌یه‌ له‌باره‌ی پپوهندی ئه‌فسانه له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌ب و که‌میک زیده‌رووی ئامیزانه‌ ده‌رده‌که‌وییت^{۳۲}، چونکه (فرای) ته‌نانه‌ت به‌ره‌مه‌ ریالیستییه‌کانش به‌شیوه‌یه‌کی دیکتاتۆریانه به‌هۆی نمونه ئه‌فسانه‌یه‌کان ده‌بینیت. ئه‌م قسه‌یه‌ی ئه‌و هه‌رچۆنیک بیت نکۆلیکردنی تیکرای ئه‌زموونی شاعیران و ئه‌و نووسه‌رانه‌یه، که ئه‌زموونه واقعییه‌کانیان و ئه‌زموونه‌کانی ژیا‌نیان چه‌ندین سه‌ده ئه‌ده‌بی قه‌رزارباری خۆی کردوو. پروانینیکی میانگیرتر له‌م باره‌یه‌وه ئه‌وه‌یه، که ئه‌فسانه ناسینه‌ری جه‌مسهریکه له ئه‌فراندنی شاعیردا^{۳۳} و هه‌بوونی ئه‌فسانه له شاعیردا ده‌بیته هۆی به‌پیتکردن و جۆش و خرۆش‌دانی وشه‌کان و ئه‌و توانایه به‌ وشه‌کان ده‌به‌خشیت، که شیایوی ره‌مزداریی شیوازی ئه‌فسانه بن.

گرنگترین ره‌هه‌ند و لایه‌نیک، که ئه‌فسانه به شیع‌ر ده‌به‌ستیته‌وه خه‌سه‌له‌تی شیع‌ریی ئه‌فسانه‌کانه، که هه‌میشه مایه‌ی سه‌ر‌سورمانی و سه‌رسامی بووه. ئه‌م جه‌وه‌هر و کرۆکی شیع‌رییه‌ته له ئه‌فسانه‌کاندا له‌و لایه‌نه‌وه‌یه، که ئه‌فسانه‌ش هه‌روه‌کو شیع‌ر له به‌شیک له داهینانی خۆی قه‌رزارباری هی‌زی خه‌یالی شاعیرانه‌یه. تایبه‌تمه‌ندییه‌کی دیاری دیکه، که له‌ریزی ئه‌و لقه‌ زۆرانه‌ی پیوه‌ندی نیوان ئه‌فسانه و ئه‌ده‌ب هه‌ژمار ده‌کریت پانتاییه‌ گه‌ی‌رانه‌وه‌یی و حیکایه‌تییه‌کانه له ئه‌فسانه‌کاندا، که خودی ئه‌مه بوته هۆی ئه‌وه‌ی که هه‌ر ئه‌فسانه‌یه‌ک له خودی خۆیدا شکل و شیوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی ده‌سته‌به‌ر بکات.

بو خۆپاریزی له هه‌ر جووره‌ زیده‌رۆیییه‌ک له‌باره‌ی پیوه‌ندی ئه‌ده‌ب له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌دا پیویسته سه‌رنج له‌م خالانه بدریت:

۱- ته‌نیا به‌شیک له چه‌مکه ئه‌فسانه‌یییه‌کان له‌ریگه‌ی زمانه‌وه شیاوێ مه‌زراندن و گونجاندن. واپیویسته ده‌کات، که ئه‌فسانه‌کان پشت به زمان نه‌به‌ستن. ئه‌فسانه ده‌توانریت وینه‌ی بکیش‌ریت، یا له سه‌ما و جو‌له‌ ریکه‌کان ره‌نگ‌بده‌ته‌وه. پانتایی و جو‌راوجۆری ئه‌فسانه‌کان وه‌ها نییه که ته‌نیا له زمانی وشه و ده‌ربهرینه‌کان جیگه‌ی ببیته‌وه، به‌لکو ئه‌وان له پانتایی بیسنووری خۆیاندا هه‌ر چۆنیک بیت زمانی گوێزانه‌وه‌ی خۆیان ده‌دۆزنه‌وه، زمانیک که له‌گه‌ل فراوانی و هه‌مه‌چه‌شنی ئه‌فسانه‌کاندا گونجاو بیت.

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ب- ئه‌فسانه هه‌تا نه‌هینریتته سه‌ر زمان ، واته فۆرمی زمانی په‌یدا نه‌کات ناتوانیت له‌گه‌ل ئه‌ده‌بدا تیکه‌ل بیت.

پ- ئه‌فسانه زمانیکی ره‌مزی هه‌یه و هه‌بوونی ئه‌فسانه له‌ناو ئه‌ده‌بدا پیویستی به هه‌مان زمانی ره‌مزی هه‌یه و ئه‌گه‌ر نه‌توانین زمانی ئه‌فسانه درک بکه‌ین، ئه‌وا توانای درککردنی چه‌مکی راسته‌قینه‌ی ئه‌فسانه‌مان نابیت و له‌ بارودۆخیکی وه‌ها دا ئه‌فسانه‌کان ته‌نیا به‌ چیرۆکه‌لیکی سه‌ره‌تایی و نزم یا لانیکه‌م ده‌ربهرینگه‌لیکی شیعریانه و به‌ره‌می ئه‌ندیشه‌ی مرۆیی داده‌نیین^{۳۴}.

ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌فسانه له‌ شیعرو ئه‌ده‌بدا

سه‌هرنجدان له‌ ئاماده‌یی ئه‌رک و رۆلی ئه‌فسانه‌کان و ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان له‌ شیعردا و باس و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی پۆلینکراو له‌م بواره‌دا قه‌رزارباری بۆدکین (Maud bodkin)ه، که له‌ به‌ره‌مه به‌ناوبانگه‌که‌یدا به‌ناونیشانی (شیوه‌کانی ته‌رزه ئه‌فسانه‌یه‌کان له‌ شیعردا)^{۳۵} له‌ سالی ۱۹۳۴دا بلاوکراوه‌ته‌وه.

ئاماده‌یی ئه‌فسانه‌کان له‌ شیعردا هه‌ندیجار له‌ چوارچیوه‌ی ناوه‌ینان و سوود وه‌رگرتن له‌ ناوه ئه‌فسانه‌یه‌کانه وه‌کو جوانکارییه‌ک له‌ گوزارشته شیعرییه‌کاندا له‌سنووری ئاست و لایه‌نه ده‌ره‌کییه‌کانی شیعردایه.

ئهم سوودوه‌رگرتنه له ئه‌فسانه‌کان له سنووری ئه‌ده‌با ، نزمترین شیوه‌ی به‌کاربردنه لاساییکه‌ره‌وه‌کانه و دووره له ره‌سه‌نایه‌تی ئه‌فسانه له قه‌له‌مره‌وی ئه‌ده‌بیاتدا.

شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی، که یه‌جگار باوه سوودوه‌رگرتنه وینه‌یه‌کانه و زیاتر له‌سه‌ر لیکچواندن یا خواستن بنیاتنراوه. ئهم جووره سوودوه‌رگرتنه، ئه‌گه‌رچی له‌چارچیوه‌ی تیل نیشانیکی یا ئاماژه‌یه‌ک له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و بوار و زه‌مینانه‌ی که شیاوێ بیرکه‌وتنه‌وه‌ن په‌یدا ده‌بیته، به‌لام زۆربه‌ی کات ده‌توانیته له توانای گه‌یاندن و کاریگه‌ری شیعردا سوودبه‌خش بیته به‌بی ئه‌وه‌ی پیگه و پایه‌ی هه‌بوونی ئه‌فسانه‌کان له شیعردا بکاته شتیکی کلێشه‌یی یا نزم.

سوود وه‌رگرتن له به‌که‌س‌کردن یا به‌گیاندار کردن (personification) یش له شیعر و ئه‌ده‌با له خودی خویدا جووره سوود وه‌رگرتنیکی ئه‌فسانه‌یه، چونکه ریشه‌ی له مه‌عریفه‌ت و تیگه‌یشته‌نه ئه‌فسانه‌یه‌کانی مروّقی کۆندا هه‌یه، که هه‌موو به‌ش و لایه‌نه‌کانی سروشتیان به‌خاوه‌ن رۆح و ناخ ده‌زانی.

به‌چاوپۆشی له‌وه‌ی، که وترا هونه‌ریترین سوودوه‌رگرتنه ئه‌فسانه‌یه‌کان له شیعردا له‌سه‌ر دووباره خولقاندنه‌وه و پیکه‌وه‌گریدان و گونجاندنه ئه‌فسانه‌یه‌کان دامه‌زراوه.

ژماره‌ی ئه‌و شاعیرانه‌ی، که له ئه‌ده‌بی جیهانیدا ده‌ستیان بۆ کاری سه‌ره‌له‌نوێ خولقاندنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌یی بردووه و له‌م پانتاییه‌دا

بئەما و میتۆدەکانی رەخنەى ئەدەبى.....د.نصرالله امامى

داهینانیان نیشانداوہ بە ئەندازەىەک زۆرە، کە ژماردنیان وەکو شتیکی دژوار دەردەکەوئیت. شاعیر لە دووبارە خولقاندنەوہى ئەفسانەبیدا لە سنوورە کلتورى و بیروباورپییەکان(عەقیدەبییەکان) دەردەچیت و لە دونیای بیسنوورى ئەفسانەدا سەرپای جیھانە ئەفسانەبییەکان دەکاتە مەیدانى تەراتینى خەيال و داهینانى خوئ. بۆ شاعیرىکی لەم چەشنە سوودەوہەرگرتن لە ئەفسانە ئینجیلی و تەوراتى و هیندى و یونانى و ئیرانییەکان بەبى هیچ رپگى و بیانویک شیاوہ. هەولدانى شاعیران لە دووبارە خولقاندنەوہى ئەفسانەبیدا کۆششیکە بۆ راکیشانى بارى سۆزدارى و واتایى ئەفسانە بۆ کاتى ئیستا و هینانەکایەوہى زەمینەگەلیکی نوئ لە رپچکە و رپبازى تیگەیشتن و تیروانینى ئەفسانەبیدا.

لە ئەدەبى رۆژئاوادا ویرای شاعیرانى بەناوبانگى وەک (ویلیام رۆبیرت بلایک) لەئەدەبى ئینگلیزى و زۆریکی دیکە چاومان بە چەند رۆماننوس و شانۆنامەنووس و چیرۆکنووسیکی هاوچەرەخ دەکەوئیت، کە تۆوى کارەکانیان لە چوارچۆوہى سەرلەنوئ خولقاندنەوہى ئەفسانەکاندايە.

لە ئەدەبى کۆنى ئیمەدا شاعیرانىکی وەک فیردەوسى و ئەسەدى تووسى و نىزامى و خاقانى و حافز هەمیشە بەدوای کارى دووبارە خولقاندنەوہى ئەفسانەبى بوون و لەنیو کەسانى هاوچەرخیشدا دەتوانریت ناوى چەند شاعیر و هونەرمنەندیک بەینریت، کە

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی..... د. نصرالله امامی

سه‌رکه‌وتنیکی به‌ریان له خولقاندنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌کاندا به‌ده‌سته‌یناوه. لیره‌دا پیویسته سه‌رنج له‌وه بدرییت، که خولقاندنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌کان و پیویسته، که نابییت به‌هۆی شاعیران یا نووسهران و به سه‌رنجدانیکی تایبته له به‌ره‌مگه‌لیکی ئه‌ده‌بی دیاریکراو ده‌رکه‌وتبییت، به‌لکو نمونه‌وه‌رگرتنه ئه‌فسانه‌یه‌کان و تیکه‌لاوبوونه کلتورییه‌کان و کۆچکردنه نه‌ته‌وه‌یه‌یه گه‌وره‌کانیش ده‌توانن سه‌رچاوه‌ی دوباره خولقاندنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌یی بن. له پووێکی دیکه‌وه هه‌ر ئه‌فسانه‌یه‌ک ده‌شییت به‌ تپه‌رپوونی کات گوێزانه‌وه و گۆرانکاری و گه‌شه‌سه‌ندن به‌خۆیه‌وه ببینییت و بگۆرییت. بۆ نمونه ئه‌فسانه هیندییه‌کان کاتیکی ده‌گه‌نه ئێران له زه‌مینه‌ی پاکی و بیگه‌ردی چاکسازییه ئایینییه‌کانی زه‌ردهشتدا سه‌رله‌نوی ده‌خرینه‌وه ژیر تیپرامان و وردبوونه‌وه و چه‌ند ده‌سکاری و ده‌ست تیوه‌ردانیکیان تیدا دیته‌کایه‌وه^{۳۶}.

ئاویته‌کردنه ئه‌فسانه‌یه‌کان، به‌ زمانیکی ساده‌تر تیکه‌لاوکردنی چه‌ند ره‌گه‌زیک له ئه‌فسانه جو‌راو جو‌ره‌کان بۆ ده‌ستگه‌یشتن به خولقاندن و پیکهاته نویکان شیوازیکه، که زۆر له شاعیرانی هاوچه‌رخمان کاریان له‌سه‌ر کردووه. ئه‌م ئاویته‌کردنه زۆربه‌ی کات ناتوانییت به‌ جیا و دا‌براو له دووباره خولقاندنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌یی له‌ئارادا بییت. یه‌کیک له لایه‌نه دیاره‌کانی کاریکی له‌م چه‌شنه له به‌ره‌مه‌کانی (جیمز جویس)ی نووسه‌ری ئیرله‌ندیدا ئه‌وه نیشانداده‌ت، که ئه‌فسانه کۆنه‌کانی له‌گه‌ل ئه‌فسانه یه‌هودی و مه‌سیحی و ته‌رزه

سه‌ره‌تاییه‌کاندا تیکه‌ل کردوو. له ئه‌ده‌بی کۆنی ئیمه‌دا شانامه‌ی
فیرده‌وسی بالاترین شیوه‌ی پیکه‌وه‌گریدانی ئه‌فسانه‌یی نیشان ده‌دات،
ئه‌گه‌رچی خودی فیرده‌وسی داهینه‌ری ئه‌م جوړه تیکه‌لاکردنه
نه‌بووه، به‌لام سه‌ره‌له‌نوی خولقاندنه‌وه و به‌رجه‌سته‌کردنی شیعره‌ی
زۆریک له ئه‌فسانه ئیرانییه‌کان له ریزی داهینانی هونه‌ری ئه‌ودایه.
یه‌کیک له سه‌ره‌کیتترین تیکه‌لاوکردنه ئه‌فسانه‌یییه‌کان له شانامه‌ی
فیرده‌وسیدا که‌سایه‌تی رۆسته‌م و قاره‌مانیتیییه‌کانی رۆسته‌مه. له
ئه‌ده‌بیاتی ئاقیستاییدا ئاماژه‌یه‌ک له هه‌بوونی رۆسته‌م له‌ئارادا نییه و
باسی پاله‌وانه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک گرشاسپ کراوه و به ئه‌گه‌ریکی
زۆرتر رۆسته‌م پاله‌وانی نه‌ته‌وه بیانیه‌کان (واپیده‌چیت نه‌ته‌وه‌ی
سه‌کایه‌کان) بووبیت، که به‌هۆی گه‌ش‌تینان بو خوره‌ه‌لاتی ئیران و
ده‌وروبه‌ری سیستان ئه‌و چیرۆکانه‌ی، که پێوه‌ندیان به‌وه‌وه هه‌بووه
له‌گه‌ل ئه‌فسانه ئیرانییه‌کاندا تیکه‌لاو بوون و که‌سایه‌تییه‌کی له چه‌شنی
(رۆسته‌م) ی وه‌کو پاله‌وانیکی میلی تازه له داس‌تانه ئیرانییه‌کاندا
به‌ده‌ست خستوووه^{۳۷}. دیارده‌یه‌کی له‌م چه‌شنه ده‌کریت له‌سه‌ر شیوه‌ی
گۆرانی که‌سایه‌تییه‌کی میژوویی بو ئه‌فسانه‌یی ده‌رکه‌ویت. که‌سایه‌تی
میژوویی له بارودۆخیکی وه‌هادا هینده ده‌که‌ویته به‌ر ده‌س‌کاری و
گۆرانکاری تیداکردن تا که‌سایه‌تییه‌ میژوویییه‌که‌ی ده‌گۆریت بو
که‌سایه‌تییه‌کی ئه‌فسانه‌یی هاوشیوه‌ی که‌سایه‌تییه‌ک، که ئه‌سکه‌نده‌ر له
به‌ره‌مه‌کانی (نیزامی گه‌نجه‌وی) دا وه‌ریگرتوووه. ئه‌م جوړه

بئەما و مېتۆدەكانى رەخەنى ئەدەبى.....د.نصرالله امامى

ئەفسانەسازىيە ھەندىچار لەبارەى پالەوانانى ھۆنراوہ لىرىكىيەكانىش راسىت دەردەچىت. بۇ نموونە چەندىن كەسايەتى ۋەك لەيلا و مەجنون و شىرىن و فەرھاد و عەرۋە و عەفرا و ھاوشىۋەكانىيان وردە وردە ئەفسانە دلدارىيەكان دەخولقىنن و بارودۇخىك، كە دەيخەنە پاليان پىكەۋەگرىدان و ئاۋىتەكردنىكە لە ھەسىت و ھەلچۈنەكانى مرقۇگەلىكى زۆر، كە لە كەسايەتى ئەواندا بەرجەستە بووہ.

لە ئەدەبى ھاۋچەرخماندا ديارترىن شىۋەى ئاۋىتەكردنى ئەفسانەيى لە بەرھەمەكانى (سۇھراب سىپھەرى) بەدەست دىنن، كە ئاسۇ ئەفسانەيىيەكانى نەتەۋە جۇراۋجۇرەكان لە پانتايىيەكانى ھەسىت و ھەلچۈنە جۇراۋجۇرە شىعەرىيەكانى خۇيدا تىكەل بەيەك دەكات و لە سايەى ئەم پىكەۋەگرىدانە ئەفسانەيىيەدا دەسىت بۇ ئەفراندنى كۆمەلىك لە وىنە زنجىرەيىيەكان(لىكدراۋ) دەبات، وىنەگەلىك، كە بە گومانى من چ ھاۋتەرىب(دوور) بن چ نزيك، وىنەى لىكدراۋن، كە بەپىى بارودۇخ ھەندىچار كورت و ھەندىچار درىژ خۇيان دەنوینن و لەبنەرەتدا پىكەۋەگرىدانە ئەفسانەيىيەكان لە شىعەردا بۇ پاراسىتنى يەكانگىرى خۇى لە رىگەى ھىنانەكايەۋەى جۇرە يەكىتتىيەكى شىعەرى چ واتايى بىت يا سۆزدارى يا تەۋاۋ ئىستاتىكى پىۋىستى بەم وىنە لىكدراۋنەيە.

ئه‌وه‌ی له پیکه‌وه‌گریدانه ئه‌فسانه‌یییه‌کانی شاعیرانی داهینه‌ر و هۆشیار و نوێگه‌ردا ده‌مینیته‌وه پاراستنی که‌سایه‌تی کلتوری خودی خۆیانه و ئه‌مه‌ش لایه‌نیکه‌ گه‌رچی ره‌ها و گشتی نییه، به‌لام زۆربه‌ی کات به‌رچاو ده‌که‌ویت^{۳۸}.

گونجاندن (مه‌زراندن)ی ئه‌فسانه‌یی، که پیش ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌کی سه‌ره‌پێیانه‌مان پیکرد له به‌ره‌مه‌کانی شاعیرانی هاوچه‌رخدا ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌خۆیه‌وه‌ بینیوه، له‌کاتی‌کدا شاعیرانی کۆنمان به‌ ده‌گمهن به‌دوای گونجاندنێ که‌ش و هه‌وای ئه‌فسانه‌کان و که‌سایه‌تییه‌ ئه‌فسانه‌یییه‌کان له‌گه‌ڵ سه‌رده‌می خۆیاندا بوون.

پێویسته‌ دان به‌وه‌دا بنریت، که شاعیرانی فارسی زمان له سه‌رده‌می مه‌شروته‌وه‌ به‌م ئاراسته‌یه‌ به‌ره‌و ئه‌فسانه‌کان و سوود وهرگرتنی وینه‌یی لێیان هه‌نگاویان ناوه، به‌لام له‌م قوناغه‌ به‌دواوه ته‌نانه‌ت ته‌قلیدیترین شاعیرانیش روویان له‌ جووره‌ ئاراسته‌یه‌کی ئه‌فسانه‌خولقیانه‌ کردووه. له‌نیۆ نوێگه‌ره‌کاندا (نیمایۆشیج) له‌یه‌که‌مین ئه‌و که‌سانه‌یه، که هونه‌ریترین شیوه‌ی مه‌زراندنه‌ ئه‌فسانه‌یییه‌کانی له هونراوه‌کانی وه‌ک (مرغ آمین) و (قه‌قنوووس)دا نیشانداوه. شاعیر له‌م مه‌زراندنه‌دا - هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ دیته‌ پێشمان - ئه‌فسانه‌کانی رابردوو وه‌کو ئاوینه‌یه‌ک بو‌ دره‌وه‌شانده‌وه‌ی سه‌رده‌می خۆی ده‌سازینیت و ده‌ست بو‌ شیکردنه‌وه‌ و راقه‌کردنیکێ ناراشکاوانه ده‌بات، واته‌ ده‌ست بو‌ کاریک ده‌بات، که سوودمه‌نده‌ له‌ چه‌ند

رهمزسازی و ته‌مومژی و نادیا‌ری دروستکردنیکی هونه‌ری، که شیاوی ستایشکردندن.

ئه‌رکه‌کانی ئه‌فسانه له دنیای ئه‌مرۆدا

ویناکردنی ئه‌و خاله‌ی، که هه‌بوون و ئاماده‌یی له ژیا‌نی ئه‌مرۆدا له‌ناو بچیت شتیکی سه‌خت و خه‌فه‌ته‌ینه‌ره. کاریکی له‌م چه‌شنه‌ بارته‌قای دا‌برانه له‌ پیوه‌ندییه سو‌زداری و کلتورییه‌کانی کۆنه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ش پیویسته‌ په‌سه‌ند بکریت، که ئه‌فسانه‌کان ناتوانن له‌ دنیای هه‌نوکه‌ییدا رۆلیکیان هه‌بی‌ت، که ته‌واو له‌گه‌ل رابردوودا هاوشیوه بی‌ت.

وه‌کو ئه‌وه‌ی گوتمان له‌ رابردووه‌ دوره‌کاندا ئه‌فسانه‌کان کۆمه‌لیک له‌ وینه‌ فی‌رکارییه‌کان بوون ده‌رباری سروشت و چاره‌نووسی مرۆف و فه‌لسه‌فه‌ی په‌یدا‌بوونی مرۆف. ریگه‌یه‌ک بوو بۆ به‌لگه‌کاری و خسته‌نه‌رووی چۆنیه‌تی هه‌موو ئه‌و نه‌زانراو و مه‌ته‌لانه‌ی که ده‌وروبه‌ری مرۆفی ته‌نیبوویه‌وه و مرۆف هه‌ولی ده‌دا له‌ نه‌ینییه‌کانیان تی‌بگات. ئه‌فسانه‌کان ره‌نگ‌ده‌ره‌وه‌ی خه‌ونه‌کانی مرۆف بوون له‌ که‌سایه‌تییه‌ ئه‌فسانه‌یییه‌کان یا ر‌ووداوه‌ ئه‌فسانه‌یییه‌کان بۆ گواسته‌نه‌وه‌ی ئه‌زمونه‌کان له‌ ریگه‌یه‌کی ناراس‌ته‌وخۆ و دل‌دانه‌وه‌ی ترس و نا‌ئومیدییه‌کان و ر‌ازیکردنی ئاره‌زووه‌کان، به‌لام شتیکی ناسروشتی نییه، که له‌گه‌ل پیش‌که‌وتنی زانست و هۆشیاری مرۆفدا ر‌ووبه‌ر و پانتاییه‌کانی باورکردنی ئه‌فسانه‌کان لاواز بن و هه‌ندیجار له‌

چوارچیوهی چیرۆک و گێرانه‌وه‌یه‌کدا به‌رده‌وامی به‌ درێژایی ژیا‌نی
خۆیان بده‌ن.

بۆ زۆربه‌ی ئەو مرو‌قانه‌ی، که له سه‌رده‌می ئێه‌دا ژیا‌ن به‌سه‌ر
ده‌به‌ن، ئەفسانه‌ له‌ به‌رامبه‌ر میژوو و زانست و فه‌لسه‌فه‌ ده‌خریته‌پوو و
ته‌نانه‌ت جار جار به‌ش‌یوه‌یه‌کی بیویژدانانه‌ له‌ به‌رامبه‌ر حه‌قیقه‌ت
دا‌ده‌نریت، له‌کاتی‌کدا خۆی خسته‌ن‌پرووی حه‌قیقه‌ته‌ و بگه‌ر تێگه‌یشتنیکی
ژیرانه‌یه‌ بۆ حه‌قیقه‌ت. درک‌کردنیک، که له‌ دا‌نراوه‌ زانستی و لیک‌دانه‌وه
لۆژیکیه‌کان نیشان نه‌دا‌راوه‌ یا نا‌گونجیت ده‌ربخريت، به‌لام ئەم قسه‌یه‌
به‌و واتایه‌ نییه‌، که ئەفسانه‌کان له‌ پانتایی ده‌سه‌لاتی زانست و عه‌ق‌دا
راسته‌وخۆ له‌ ئیمه‌ دا‌بهرین، چونکه ئەفسانه‌کانی زۆریک له‌ کۆمه‌لگا
کۆنه‌کان تا رۆژگاری ئیمه‌ به‌رده‌وامییان هه‌بووه‌ و هه‌روه‌ها
ده‌ست‌نیشانکه‌ری نموونه‌ و سه‌رمه‌شقه‌ زیندوو‌ه‌کانی مرو‌قه‌کانن له
زۆریک له‌ بواره‌کان هه‌ر له‌ خۆراک و ژن و هاوسه‌رگیرییه‌وه‌ بگه‌ر
تاوه‌کو کار و په‌روه‌رده‌کردن و هونه‌ر و حیکمه‌ت و دا‌نایی^{٣٩}.
ئەفسانه‌کان هه‌میشه‌ به‌ ره‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی بونیاتنان و دروست‌کردنی
شارستانیه‌تی مرو‌یی هه‌ژمار ده‌کری‌ن و وه‌کو واقیعه‌تیکی زیندوو و
نه‌مر هه‌میشه‌ بۆیان ده‌گه‌رینه‌وه‌ و کۆمه‌کیان لی ده‌خوازن^{٤٠}. له‌م
پوه‌وه‌ ئەگه‌ر بگوتریت ئەفسانه‌کان بگۆری بارودۆخ و ئازادکه‌ری
مرو‌ف بوون له‌ کۆت و به‌ندی گرفتاری و دلته‌نگییه‌ ماددییه‌کان و
قه‌ره‌بوکه‌ره‌وه‌ی که‌یماسییه‌کان و که‌م و کورپییه‌کانی مرو‌ف بوون

ئه‌وا نابیت به شتیکی زیده‌رپۆیکارانه وهربگیریت. ئه‌فسانه‌ناناسان له‌گه‌ل هه‌موو ره‌خه‌ و نکۆلیکردنه‌کانیان له‌ دونه‌ی زانستیانه‌ی هه‌نووکه‌یی هه‌شتا باوه‌ریان به‌ به‌رده‌وامی رپۆلی ئه‌فسانه‌ له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌ هه‌یه^{٤١} و ئه‌فسانه‌ به‌ پالپشتیه‌ک بۆ ژبانی مروّقی سه‌رده‌می ئیمه‌ ده‌زانن.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ خۆی له‌ کۆت و به‌ندی کات و هه‌ندیجاریش شوین ئازاد کردوو و خاوه‌ن توانایه‌کی خۆگونجاندنی بیسنووهره‌ و به‌ باوه‌ری هه‌ندیک له‌ ئه‌فسانه‌ناسان نه‌ینی مانه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌کان تا رپۆژگاری ئیمه‌ش هه‌ر له‌م توانای خۆگونجاندنی ئه‌فسانه‌کان دایه‌، چونکه‌ ئه‌فسانه‌کان له‌گه‌ل بارودۆخه‌ فیکری و کۆمه‌لایه‌تییه‌ تازه‌کان خۆیان ده‌گونجین^{٤٢}، ئه‌گه‌ر به‌م چه‌شتنه‌ نه‌بووايه‌ ئه‌وا ئه‌فسانه‌کان له‌دوای چه‌ند وه‌چه‌یه‌ک له‌ یاد و یاده‌ورییه‌کاندا ده‌سپرانه‌وه‌.

یه‌کیک له‌ ره‌هه‌نده‌ به‌هاده‌ره‌کان له‌ رپۆل و کارکردنی ئه‌فسانه‌کاندا به‌ها ره‌وشتی و فیژکارییه‌کانیانه‌. له‌ رپۆیکی دیکه‌وه‌ پالنه‌وانیته‌یه‌کانی پیاوانی ئه‌فسانه‌ییش هه‌میشه‌ نمونه‌ و سه‌رمه‌شقه‌گه‌لیک بووه‌ بۆ مروّقه‌کان.

مروّقی سه‌رده‌می ئیمه‌ هه‌ندیجار له‌ پپۆیستی رپۆچکه‌ و شیوازی خۆی به‌ ئه‌فسانه‌ هه‌ولده‌دات خۆی ببیته‌ ئه‌فسانه‌ساز. زۆر به‌رچاو ده‌که‌ویت که‌ به‌رجه‌سته‌کردنی خواست و بیروباوه‌ر و ئومید و

هه‌ست و هه‌لچوونه که له‌که‌بووه‌کان له که‌سایه‌تییه‌ک یا بوونه‌وه‌ریکدا بۆته هۆی په‌یدا‌بوونی ئه‌فسانه‌یه‌ک.

ره‌نگه‌ تا‌قمیک بیانه‌و‌یت په‌یدا‌بوونیکی له‌م چه‌شته به‌نیمچه ئه‌فسانه ناوبنن، ئه‌م باب‌ه‌ته هینده‌گرنگ نییه، چونک سنوری کارکردنی ئه‌فسانه و نیمچه ئه‌فسانه بۆ مروّقی سه‌رده‌می ئیمه مه‌ودایه‌کی دووریان له‌نیواندا نییه. بۆ مروّقه‌کانی رۆژگاری ئیمه له‌وانه‌یه ئه‌فسانه‌کان له‌ناو خودی خۆیاندا (مه‌به‌ست له‌ مروّقه‌کانه) له‌دایک بیت. ئه‌مه باب‌ه‌تیکه، که له‌ میژووی رابردووشدا بیگومان بی پیشینه نه‌بووه، به‌لام له‌ دنیا‌ی ئه‌م‌رۆدا شتیکی نوییه.

لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی ئه‌فسانه‌کان و ناسینیان ده‌کریت له‌ته‌ک شوینه‌وارناسی ئاوینه‌یه‌ک بیت بۆ شاره‌زایی و ئاگادار بوون له رابردوو و ئه‌م باب‌ه‌ته‌ش بۆته هۆی ئه‌وه‌ی، که ئه‌فسانه‌ناسی یا زانستی ئه‌فسانه‌کان (mythology) وه‌کو زانستیکی سه‌ربه‌خۆ به‌ لیکۆلینه‌وه له‌ ئه‌فسانه‌کانی میله‌ته‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان و به‌راوردکردن و شیکردنه‌وه‌یان هه‌لبستیت^{٤٣} و ئاشکرایه، که له‌ بارودۆخیکی وه‌ها دا شیکردنه‌وه ئه‌فسانه‌بییه‌کان له‌ شیعیر و ئه‌ده‌بیاتیشدا پیگه‌ی شایسته‌ی خۆی بپاریزیت و له‌ پیناوی نیشان‌دانی چه‌ند لایه‌نیک له‌ راز و رهمزه ئه‌ده‌بییه‌کان تیبکۆشیت.

پروژه‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌فسانه‌یی

له ده‌سپێکی ئه‌م باسه‌دا سه‌ره‌تا پێویسته سه‌رنج له‌وه بدری، که به‌هۆی پێوه‌ندی توند و تۆل و راسته‌وخۆی ئه‌فسانه‌کان له‌گه‌ڵ ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کاندا به‌ش-پێوه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی جیاوازی له‌نیوان هه‌ر دوو میتۆدی ره‌خنه‌ی ئه‌فسانه‌یی و ره‌خنه‌ی ته‌رزی سه‌رتایی شتیکی دیار و هه‌ستپێکراو نییه و هه‌ردووکیان له‌یه‌کتر جیا‌نا‌بنه‌وه و ته‌واو‌که‌ری یه‌کترن، چونکه ئه‌فسانه به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان هه‌مان ته‌رزی سه‌ره‌تاییه، هه‌رچه‌نده وا گونجاوتر ده‌رده‌که‌ویت، که ئه‌گه‌ر لایه‌نی گێڕانه‌وه‌ی هه‌بێت ئه‌وا به‌ ئه‌فسانه ناو‌بیرێت و ئه‌گه‌ر چه‌مکه ره‌مزییه‌کانی تیدا بخه‌ریته‌روو ئه‌وا به‌ ته‌رزی سه‌ره‌تای هه‌ژمار بکریت^{٤٥}. له‌به‌رئه‌وه‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌فسانه‌یی ره‌خنه‌یه‌که به‌ ئاشکراکردنی ماهیه‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌فسانه‌کان و ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان و رۆلیان له‌ ئه‌ده‌دا هه‌ل‌ده‌ستیت. ره‌خنه‌گرانی ئه‌م میتۆده به‌قوولی به‌دوای شیوه‌ میسالیی و ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کانی ناو به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کاندا ده‌گه‌رین^{٤٥} و به‌ ده‌ربیرینیکی دیکه قسه له‌باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و هونه‌ر له‌گه‌ڵ قولاییه‌کانی سروشتی مرۆییدا ده‌که‌ن^{٤٦}، چونکه به‌ره‌می هونه‌ری به‌ په‌نگدانه‌وه و به‌رجه‌سته‌بوونی هیزه‌ جولاو و خوودییه‌کانی هه‌لقولاو له‌ کرداره‌کانی ده‌روونی ده‌سته‌جهمعی مرۆقایه‌تی داده‌نین^{٤٧}.

ره‌خه‌گرانی ره‌خه‌ی نه‌فسانه‌ی له هه‌مان کاتدا هه‌ولده‌ده‌ن خۆیان گرفتاری بابه‌ته بنه‌ره‌تییه‌کانی دروس‌تیبوونی نه‌فسانه و ته‌ره‌زه سه‌ره‌تاییه‌کان نه‌که‌ن و له‌به‌ره‌ئوه‌ی گفتوگو له‌باره‌ی سه‌ره‌چاوه‌ی نه‌فسانه‌کان و شیوه‌ جو‌رییه‌کان و قولبوونه‌وه له‌م خاله‌ی که نه‌فسانه‌کان چۆن له‌رپۆره‌سمه‌ پیرۆز و بیروباوه‌ره سه‌ره‌تاییه‌کانه‌وه سه‌ره‌چاوه‌یان گرتوه له‌ده‌ره‌وه‌ی کاری ره‌خه‌گری نه‌ده‌بییه و په‌یوه‌ست ده‌بیته به‌ بواره‌کانی مرو‌قناسی و ده‌رووناسی و ئایینناسی و زانسته‌کانی دیکه، به‌لام ناتوانریت نکۆلی له‌وه بکریت، که شیوازی ره‌خه‌ی نه‌فسانه‌یی هه‌میشه له‌ ژیر کاریگه‌ری ده‌رووناسان و مرو‌قناسانیکي وه‌ک فرۆید و یۆنگ و فریزه‌ر و نه‌وانی دیکه‌دا بووه و له‌ بنه‌ره‌تدا بو‌چوون و بیروکه‌کانی نه‌وان بوته هۆی ده‌رکه‌وتنی نه‌م شیوازه تاییه‌تییه له‌ ره‌خه‌ی نه‌ده‌بییدا^{٤٨}.

له‌گه‌ل هه‌بوونی چه‌ند نیشانه و ئاماژه‌یه‌ک له‌ کۆنی شیوازیکی له‌م چه‌شنه له‌ چاخه‌کانی رابردوودا پتویسته دان به‌وه‌دا بنریت، که ره‌خه‌ی نه‌فسانه‌یی به‌شیوه‌یه‌کی جیدی له‌ ده‌یه‌کانی کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌م خراوه‌ته‌روو^{٤٩} و به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م جیگه‌ی خۆی له‌نیو میتۆده جو‌راو جو‌ره‌کانی ره‌خه‌ کردۆته‌وه.

به‌ گشتی نه‌رکی ره‌خه‌گری نه‌فسانه‌یی نه‌وه‌یه، که خۆی له‌ ره‌ه‌نده ژیننامه‌یییه‌کان و بابه‌ته لاوه‌کییه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ نووسه‌ر یا شاعیر به‌دوور بگریت و بی‌ گرنگیدان به‌ لایه‌نه په‌راویزییه‌کانی

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

به‌ره‌مه‌که سه‌رنجی خۆی بخاته سه‌ر بوار و ئاسته ناوه‌کییه‌کانی
به‌ره‌مه‌که^ه و ئاگاداری ئه‌و خاله‌ بیت که هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی یا
شیعری ده‌کریت شوینی ده‌رکه‌وتن و ره‌نگدانه‌وه‌ی چه‌ند یا چه‌ندین
ئه‌فسانه‌ی سه‌ر به‌خۆ بیت یا ئه‌فسانه‌ پیکه‌وه‌گریدراوه‌کان بیت، که
له‌سه‌ر شیوه‌ی زنجیره‌یه‌کی وینه‌یه. هه‌رچۆنیک بیت پیویست ده‌کات
که شیوه‌ی کار و پرۆسه‌ی ئه‌فسانه‌یی بو ره‌خه‌گر روون بیته‌وه.

سه‌رنج و تیبینیه ئه‌فسانه‌یه‌کان له (سۆ هۆنراوه)دا

بواریک بو پیکه‌وه‌گریدانه وینه‌یه‌کان له ئه‌فسانه‌دا ئه‌و کۆپلانه‌ی
خواره‌وه‌یه له هۆنراوه‌ی (سبز به سبز) ی کومه‌له شیعری (حجم سبز)
ی سوهراب سیپه‌ه‌ریدا:

من در این تاریکی

فکر یک بره روشن هستم

که بیاید و علف خستگیم را بچرد

من درین تاریکی

امتدادتر بازوهایم

زیر بارانی میبینم

که دعاهای نخستین بیشر را تر کرد

من درین تاریکی

در گشودم به چمنهای قدیم،

به طلایی های که به دیوار اساطیر تماشا کردیم

من درین تاریکی

ریشه‌ها دیدم

و برای بته نوس مرگ اب را معنی کردم

له م هۆنراوه‌دا جیناوی(من) له چه مک و واتای(منی بهربلاو) یا(منی

میسالی) له ده‌سپیکی هه‌ر کۆپله‌یه‌کدا به‌رچاوترین(بابه‌تیتیرین) رپسی

به‌یه‌که‌وه‌گریدانی پارچه‌کانی شیعره‌که‌یه.

پیکه‌وه‌گریدانه وینه‌یه‌کانی شاعیر له‌گه‌ل دونیای دهره‌وه‌دا

له‌رپگی وابه‌سته‌بوونی به‌دیمه‌نه‌گشتیه‌سروشتییه‌کانی وه‌ک(بره

و علف= به‌رخ و گیا)(کۆپله‌ی یه‌که‌م) باران(کۆپله‌ی دووهم)،

(چه‌مه‌ن)(کۆپله‌ی سییه‌م) (ریشه و بته= ره‌گ و برک)(کۆپله‌ی

چوارهم) دیاره.

پیکه‌وه‌لکانیکی دیکه‌ی شیعره‌که‌له‌دژییه‌کی نیوان نور و تاریکی و

دوباره‌کردنه‌وه‌یان له‌هه‌موو کۆپله‌کاندا ده‌بینین : تاریکی+ بره

روشن(کۆپله‌ی یه‌که‌م)، تاریکی+ باران^ه بیرهینه‌ره‌وه‌ی پوناکی و

پاکیزه‌یی(کۆپله‌ی دووهم)، تاریکی+ طلا- ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی پوناکی و

دروه‌شانه‌وه‌(کۆپله‌ی سییه‌ک)، تاریکی+ اب- ره‌مزی پوناکی و

پاکی(کۆپله‌ی چوارهم).

زنجیره‌ی وینه‌بیرهینه‌ره‌وه‌یا یادهینه‌ره‌وه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی

له‌ وینه‌کال و خه‌یالییه‌کاندا لایه‌نیکی دیکه‌ی پیکه‌وه‌لکان و

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

یه‌گرتوووی شیعره‌که نیشانده‌دات، له‌م پیناوه‌دا وینه‌کانی بره، علف، چمن، ریشه، بته، و اب یه‌کتیری به‌بیر ده‌هینه‌وه.

له‌رووی پانتاییه ئه‌فسانه‌یه‌کاندا کیشمه‌کیشمی نیوان پرووناکی و تاریکی (نور و ظلمت) به‌لق و پۆپه ئه‌فسانه‌سازه یه‌جگار چالاکه‌کانییه‌وه له ئه‌فسانه ئیرانییه‌کان و هه‌ندی‌ک میلیه‌تانی دیکه‌دا شیاوی گرنگی پیدانه و به‌همان شیوه ناسنامه‌ی ئه‌فسانه‌یی (به‌رخی پروناک) نیشانده‌ری (نوری خودایی) یه له ئه‌فسانه ئیرانییه‌کاندا، که تیااندا (نوری خودایی) هه‌ندی‌جار له‌سه‌ر شیوه‌ی به‌رخیکی سپی نیشانده‌راوه^{۵۲}.

ره‌نگه زی‌رینه‌کان به‌سه‌ر دیواری ئه‌فسانه‌کان (کوپله‌ی سییه‌م) خسته‌پرووی یاده‌وه‌رییه ئه‌زه‌لی و ئاینییه به‌چیژه‌کانه که له ویزدانی شاعیردا هه‌ست و هه‌لچوونگه‌لیکی خو‌شی و شادمانی ده‌گه‌یه‌نیت.

چه‌مکی ره‌مزیانه‌ی ئاو (کوپله‌ی چواره‌م) که له ئه‌فسانه‌کانی میلیه‌ته جو‌راو‌جو‌ره‌کاندا نیشانده‌ری ژیا‌نه له به‌رامبه‌ر مه‌رگدا ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی پانتاییه ئه‌فسانه‌سازیه‌کانی شیعره‌که ده‌رده‌خات.

ره‌خنه‌گری ئه‌فسانه‌یی پێویسته له‌م خاله‌ تیبگات که شاعیرانی ئه‌فسانه‌ساز ئه‌فسانه له بو‌شایی ناخولقی‌ن و ئه‌فسانه له داهیتانه هونه‌رییه‌کانی ئه‌واندا به‌هۆی گونجاندن له‌گه‌ل بارودۆخه‌کان و کات و شوینه‌کان ناسنامه و هه‌رده‌گریت. گونجاندنه ئه‌فسانه‌یه‌کان که پیش

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌مه قسه‌مان له‌باره‌وه کرد گرنگترین هۆکاری پووتیکردن یا په‌یوه‌ستبوونی شاعیرانی ئه‌فسانه‌کاره و گرنگترین کاریگه‌ری بۆ سه‌ر خوینه‌رانیک هه‌یه، که به‌دوای ئه‌وه‌وه‌ن یاده‌وه‌رییه ئه‌زه‌لییه‌کان له ئاوینه‌ی ئیستادا به‌پوونی ببینن. بینینی رابردوو له ئیستادا چیژ و نه‌ئشه‌یه‌کی به‌هیز بۆ هه‌موو هونه‌ردۆستیک که هه‌ولده‌ده‌ن له به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کاندا ده‌ستیان بگات به‌دۆزینه‌وه‌ی ژیا‌نی جاویدانه و چالاکی ئه‌فسانه‌یی. زه‌مینه‌یه‌کی گونجاندنه ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کان له شیعری هه‌ستبزوینی (قه‌قنوس) ی نیما‌یۆشیجدا ده‌بینین:

ققنوس ، مرغ خوش خوان ، آواره جهان

آواره مانده از وزش بادهای سرد

بر شاخ خیزران

بنشسته‌است فرد

بر گرد او به هر سرشاخی پرندگان...

او ناله‌های گمشده ترکیب می کند

از رشته‌های پاره‌ی صدها صدای دور

در ابرهای مثل خطی تیره روی کوه

دیوار یک بنای خیالی می سازد

ان مرغ نغزخوان ،

در آن مکان ز آتش تحلیل یافته

اکنون به یک جهنم تبدیل یافته

بستہ است به دم نظر و می دهد تکان،
چشمان تیز بین .

وز روی تپہ

ناگاہ، چون به جای پر و بال می زند

بانگی برارد از ته دل سوزناک و تلخ

کہ معینش نداند هر مرغ رهگذر،

آنگہ ز رنجہای درونیش مست

خود را به روی ہیبت آتش می افکند

باد شدید می دمد و سوخته است مرغ!

خاکستر تنش را اندوخته است مرغ!

پس جوجہ‌ہاش از دل خاکسترش به در.

ہہروہہا (اخوان ثالث)یش لہم ہونراوہی خوارہوہ (چیروکی

شاری بہردہلان)دا دہرکہوتہکانی بیری ئایدیالیست و پر لہ ئارہزووی

خوی لہ وہبیرہینانہوہی ئہفسانہ کونہکاندا، وہا دہوونیتہوہ:

نشانی ہا کہ می بینیم در او بہرام را ماند،

ہمان بہرام ورجاوند

کہ پیش از روز رستاخیز خواهد خاست

ہزاران کار خواهد کرد نام اور

ہزاران طرفہ خواهد زاد او بشکوہ

پس از او گیو بن گودرز

و گرشاسپ دلیر ان شیر گنداور

و آن دیگر

و آن دیگر

انیران را فروکوبند، و ین اهریمنی رایات بر خاک.

(اندازند)

ئه‌و ره‌خه‌گرانه‌ی، که ره‌خه‌ی ئه‌فسانه‌یی دهنووسن، به‌بی درکردنی زمانی ره‌مزیی ئه‌فسانه‌کان ناتوانن هیچ کاریک بکه‌ن. ئه‌م زمانه سیمبولیکه پیویستی به جوّره دۆزینه‌وه و تیگه‌یشتنیکی ئه‌ده‌بی وچه‌ند په‌یبردنیکی به‌هیز و کاریگر هه‌یه، به‌لام له هه‌مان کاتدا گه‌رانه‌وه بوّ فره‌ه‌نگی ره‌مزه‌کان و به‌راوردکردنی وینه ئه‌فسانه‌ییه‌کانی شاعیران هه‌روه‌ها لیکۆلینه‌وه‌کانی مه‌یدانیکی تایبته له سنوور و قه‌له‌مره‌وی ئه‌فسانه‌دا شتیکی یه‌جگار ریگه‌خۆشکه‌ر ده‌بیته.

ئه‌وه‌ی ده‌کریت وه‌کو بیره‌ینانه‌وه و بیرخستنه‌وه‌یه‌ک له ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌یی‌دا گرنگ بیته ئه‌وه‌یه، که ته‌نیا رووبه‌رووبوونه‌وه له‌گه‌ل ناو و نازناوه تایبته‌کان، که ده‌توانن په‌سه‌ندکه‌ری چه‌مکه ئه‌فسانه‌ییه‌کان بن نابیته بیته هۆی ئه‌وه‌ی، که به‌بی هۆ چه‌مک یا بنه‌ما ئه‌فسانه‌ییه‌کان به‌سه‌ر به‌ره‌مه‌که بسه‌پینن، به‌لکو ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی ته‌نیا ئه‌گه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی پیویستت یا نزیکایه‌تییه‌کی په‌سه‌ند و گونجاو بوّ راقه‌کردنیکی له‌م چه‌شنه

بدۆزیته‌وه ئه‌وکات ده‌توانیت ئه‌و باره ئه‌فسانه‌یه‌ی، که له‌به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌یه، هه‌لبه‌نگینیت.

که‌موکۆرییه‌کانی رهخه‌ی ئه‌فسانه‌یی

وی‌پرای بایه‌خ وگرنگی رهخه‌ی ئه‌فسانه‌یی، ئه‌م میتۆده به‌و شیوه‌یه‌ی، که شایسته‌یه‌تی نه‌بۆته شتیکی باو و ناسراو هۆکاره‌کانی ئه‌م کاره‌ش له‌به‌ره‌وه‌یه که:

1. ته‌نیا له‌م سه‌ده‌یه‌ی ئیستادایه، که زانستگه‌لیکی وه‌ک

مرۆقناسی، ده‌روونناسی، میژوو و کلتوری گه‌لان، ناسینیکی

شیاو و زه‌روریانه‌ی ئه‌فسانه‌یان خستۆته به‌رده‌ممان.

2. زۆریک له‌ لیکۆله‌رانی ئه‌ده‌بی و مامۆستا و رهخه‌گرانی

ئه‌ده‌بی به‌هۆی رووتیکردنی ئه‌م جوړه رهخه‌یه به‌بیروباوه‌ر

و داب و نه‌ریت و شته نادیاره‌کان، ئه‌م جوړه رهخه‌یه به

رهخه‌یه‌کی باوه‌رپیکراو و بایه‌خدار دانانین

3. جوړه په‌رش و بلاویی و نایه‌گرتووویه‌ک ده‌راره‌ی چه‌مک و

پیناسه‌کانی ئه‌م رهخه‌یه به‌تایبه‌ت له‌نیو جله‌وداران و

سه‌رئامادانی بۆته هۆی ئه‌وه‌ی، که هه‌ندیک له‌هه‌واداران

رهخه‌ی ئه‌فسانه‌یی له‌م میتۆده پاشگه‌ز ببنه‌وه و پوو له

میتۆده‌کانی دیکه‌ی رهخه‌یه‌که‌ن^{۵۳}.

له‌ته‌ک ئه‌وه‌ی و ترا به‌شیکی له‌ زی‌ده‌رۆویه‌کانی رهخه‌گرانی

ئه‌فسانه‌ییش زه‌مینه‌یه‌کی بۆ پشت پینه‌به‌ستن فه‌راهه‌م کردوو،

چونکه ئه‌وان ئه‌فسانه وه‌کو مندالدانیک هه‌ژمار ده‌که‌ن، که ته‌واوی ئه‌ده‌ب له‌وه‌وه له‌دایک بووه^ه و هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی پیشتریش ئاماژه‌مان پیکرد تیروانینیکی له‌م جووره به‌ئهندازه‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌زموونگه‌راییه‌ راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆکانی ئه‌فرینه‌رانی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانه، له‌رویکی دیکه‌وه‌ پروانینی تاک جه‌مسهرانه به‌ره‌خه‌ی ئه‌فسانه‌یی ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی، که ره‌خه‌گر له‌ره‌هه‌نده‌هونه‌ری و ئیستاتیکیه‌کانی ناو به‌ره‌مه‌که‌خۆی دووره‌په‌ریز بگریته، له‌به‌رئه‌وه‌ پێویسته‌ ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی تیروانینه‌ئه‌فسانه‌نانه‌ییه‌کان تا ئه‌و شوینه‌به‌کار بیات، که چه‌مکی ناوه‌کی وزگماکی به‌ره‌مه‌که‌ بسه‌لمینیت و بنیادی ناوه‌کی و چه‌مکی به‌ره‌مه‌که‌بناسیت و له‌زه‌مینه‌ئیس‌تاتیکیه‌کان دوور نه‌که‌ویته‌وه‌، چونکه له‌م باره‌دا هه‌ندیجار ئه‌وه له‌بیر ده‌کات، که به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی داوته‌به‌ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه.

په‌راویژِه‌کَانی فِه‌سَلّی دِه‌یِه‌م

- ۱- چشم اندازهای اسطوره ، میرچا الیاده، ترجمهء جلال ستاری، انتشارات توس، تهران ۱۳۶۲، ص ۱۴.
- ۲- پروانه: اسطوره زال، محمد مختاری، نشر آگاه، تهران ۱۳۶۹، ص ۱۹.
- ۳- چشم اندازهای اسطوره، ص ۱۲.
- ۴- دِه‌بی نُه‌وِه بَلّیین، که وشه‌ی (Myth) له بنه‌رِه‌تدا له وشه‌ی یونانی (Muthos) هوه وه‌رگیراوه و به واتای هه‌ر دِه‌ر بَرینیک دیت، که به دِه‌م یان به نووسین بخریته‌روو، به‌لام چه‌مکی زاراوه‌ی Myth به واتای چیروکی ناواقیعی دیت. پروانه:
A Dictionary of Literary Terms, Cuddon (Myth.)
همچنین جشم‌اندازهای اسطوره، ص ۱۰.
- ۵- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، پیشوو، ص ۱۷۳.
- ۶- پروانه: زبان و اسطوره، ارنستکاسیرر، ترجمهٔ محسن ثلاثی، نشر نقره، تهران ۱۳۶۶، مقدمه مترجم ص ۶.
- ۷- پروانه: گفتاری دربارهٔ نقد ادبی، پیشوو، ص ۱۴۹. بو کومه‌لی چه‌مک: رِه‌مَز، نُه‌فَسانه، سیمبول، وینه، رِه‌نگ پروانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ۱۷۶.
- ۲۷۱۰ بو لیکوئینه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر هه‌مان بابه‌ت، پروانه: دانش اساطیر روزه باستید، ترجمهٔ جلال ستاری، انتشارات توس، تهران ۱۳۷۰، ص ۴۵.
- ۸- فرهنگ اصطلاحات ادبی، پیشوو، ص ۲۶.
- ۹- جشم‌اندازهای اسطوره، ص ۱۲.

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

- ۱۰- پروانه: چشماندازهای اسطوره، ص ۲۷. درباره‌ی نهی‌نی مانه‌وه‌ی نه‌فسانه و ناماده‌بیان له ژیانی مروّقا دواتر باسی ده‌که‌ین.
- ۱۱- یو شیکردنه‌وه‌ی نه‌م روانگه‌یه، پروانه اسطوره زال، ص ۲۴.
- ۱۲- به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو و اتاکه‌ی ده‌رناکه‌وی، به‌لکو له ریگه‌ی وینه‌ی میسالی و تهرزه سه‌ره‌ه‌تاییه‌کانی نه‌فسانه‌وه به‌رجه‌سته ده‌بی‌ت.
- ۱۳- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۷۲، ج ۵.
- ۱۴- دانش اساطیر، ص ۷۰.

15-A Handbook to Literature, p. 35.

- ۱۶- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۹۳.
- ۱۷- همان سه‌رچاوه ۰
- ۱۸- همان سه‌رچاوه ۰
- ۱۹- دانش اساطیر، ص ۶۸.
- ۲۰- بو ناسینی ژینگه‌ناسی شیوه جوریه‌کان، پروانه: رمز و مثل در روانکاوی، ص ۴۴۰.
- ۲۱- پروانه: دانش اساطیر، ص ۶۸-۶۹.
- ۲۲- رمز و مثل در روانکاوی، ص ۸۳۱

23-A Handbook to Literature, p. 35.

- ۲۴- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۹۲.
- ۲۵- گفت و شنودی با یونگ، ایونز، ترجمهء برادران رفیعی، انتشارات صحافیان. مشهد ۱۳۵۱، ص ۲۷.
- ۲۶- پروانه: بت‌های ذهنی و خاطره‌ء ازلی، داریوش شایگان، امیرکبیر، تهران ۱۳۵۳، ص ۲۰۷.
- ۲۷- همان سه‌رچاوه، ، ل ۲۰۸.
- ۲۸- پروانه: گفت و شنودی با یونگ، ص ۴۳.

۲۹- پروانه: درآمدی بر نقد کهن‌الگویی، والتر.کی. گوردون، ترجمهء جلال

سخنور، ادبستان، فروردین ۷۰، شماره ۱۶، ص ۲۷.

هه‌روه‌ها بۆ‌زانیاری زیاتر له‌باره‌ی تهرزه سه‌ره‌تاییه‌کان، پروانه:

-Maud Badkin, Archetypal Patterns in Poetry (1934)

-Bettina Knapp, A Jungian Approach to literature (1984.)

۳۰- پروانه: گفتاری درباره‌ی نقد ادبی، ص ۱۴۸.

۳۱- پروانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۸۰.

۳۲- پروانه: گفتاری درباره‌ی نقد ادبی، ص ۱۵۰-۱۵۶.

۳۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۵۸.

۳۴- بۆ‌زانیاری زیاتر پروانه: زبان از یاد رفته، اریک فروم ترجمه‌ء

ابراهیم امانت، چاپ چهارم، انتشارات مروارید، تهران، ۱۳۴۶، ص ۲۵۵.

35-Archetypal patterns in poetry.

۳۶- دانش اساطیر، ص ۷۵.

۳۷- اساطیر ایرانی، مهرداد بهار، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران. تهران،

۱۳۵۲، ص چهل و نه.

۳۸- بۆ‌تیگه‌یشتنی زیاتر پروانه: بینش اساطیری در شعر معاصر فارسی،

بهزاد رشیدیان، نشرگستره، تهران ۱۳۷۰، ص ۳۴.

۳۹- پروانه: جشم‌اندازهای اسطوره، ص ۱۷.

۴۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۸-۲۹.

۴۱- پروانه: یادداشتهای جلال ستاری بر چشم‌اندازهای اسطوره، ص ۲۱۵-

۲۱۶.

۴۲- پروانه: اساطیر ایرانی، مهرداد بهار، ص چهل و شش.

۴۳- واژه Mythology گاه واتا کۆمه‌لی ئه‌فسانه یان به چیرۆکی ئه‌فسانه‌ییش ده‌گوتری.

44-"The Archetypes of Literature", Northrope Frye. Kenyon Review, VOLXIII. Winter 1951, No. 1, p. 104—105.

۴۵- برۆانه: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۷۲.

۴۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۷۱.

۴۷- هه‌مان سه‌رچاوه،، ل ۱۸۱.

۴۸- برۆانه: گفتاری درباره‌ی نقد ادبی، ص ۱۴۸. شایسته‌ی بیره‌ینانه‌وه‌یه، که ئه‌م بۆچوونانه له به‌ره‌مه‌کانی ئه‌فلاتوون و بیرمه‌ندانی ئه‌فلاتوونی نوێ و دواتر له به‌ره‌می رۆمانسییه‌کانی ئه‌لمانیشدا به‌رچاو ده‌که‌ویت.

49-A Handbook to Literature, p. 307.

۵۰- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۸۱.

۵۱- باران گوزارشته له نور و رۆشنی، مشبع به سه‌فا و رۆشنی چووینراوه، ئه‌م بابته له به‌ره‌می شیعیری شاعیرانی کۆنی فارسی زمانی وه‌کو رۆدکی و که‌سائی دا به‌ریدیه ده‌که‌وئی. له شیعیری هاوچه‌رخی فارسیشدا هه‌روایه.

۵۲- باسکردنی (فره‌ی ایزدی) له به‌شه ئه‌فسانه‌یی و میژووویه‌کانی شانامه‌ی (فیرده‌وسی) دا ده‌بینی.

۵۳- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۱۸۱.

۵۴- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۴۹.

فەسلى يازدەيەم رەخنەى فۆرمالىستى

چەند پېناسەيەكى زۆر و ھەندىجار دژيەك، كە لە بارەى فۆرم و فۆرمالىزم لە بەرھەمەكانى رەخنەگرانى ئەدەبىدا ھاتووە، واىكردووە، كە پېناسەى فۆرمالىزم تا راددەيەك سەخت بىت.

لە پېناسەيەكى تاراددەيەك گشتىدا فۆرمالىزم بە واتاى دۆزىنەوہ و باسكردن و رۆونكردنەوہى فۆرمە لە بەرھەمى ھونەریدا. بنچىنەى مېتۆدى فۆرمالىستى لەسەر سەربەخۆيى بەرھەمەكەيە و بەم ھۆيەوہ رەخنەگرى فۆرمالىست لە لىكۆلېنەوہ لە بابەتە لاوہكى و پەراويزىيەكانى بەرھەمەكە وەك ژيانى نووسەر و سەردەمەكەى و تىبىنىيە مېژوويى و سىياسى و كۆمەلايەتییەكان خۆى دورە پەريز دەگرىت، يا لانىكەم لە ئاستە لاوہكى و ناسەرەكییەكاندا بە شتگەلىكى

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

بایه‌خداریان داده‌نیت. ره‌خه‌گریکی له‌م چه‌شنه به‌دوای دۆزینه‌وه و به‌ده‌سته‌هینانی وه‌لامه بو چه‌ند پرسیار و نادیاریه‌ک له‌وانه:

– به‌ره‌می ئه‌ده‌بی چیه‌؟

– فۆرمی به‌ره‌مه‌که و ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی که ئه‌نجامی ده‌دات چیه‌؟

– ئه‌م فۆرمه و ئه‌و توانای کاریگه‌رییه‌ی که هه‌یه‌تی چۆن

هاتۆته‌کایه‌وه‌؟

له‌ کۆتاییشدا پۆیسته وه‌لامی ئه‌م پرسیانه له‌ناو خودی ده‌قه‌که

به‌ده‌ست به‌ینیت.

په‌راویزخستنی هه‌موو بابه‌ته لاوه‌کی و پانتاییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له

شیکردنه‌وه فۆرمالیستییه‌کاندا له‌و پرووه‌وه‌یه که له‌ باوه‌ری

ره‌خه‌گرانی فۆرمالیستیدا شیکردنه‌وه میژوویی و سیاسی و

کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و گرنگیدان به‌ بیروباوه‌ر و تیروانینه تایبه‌ته

ده‌رووناسییه‌کان له‌ به‌ره‌مه‌که‌دا له‌رووی هونه‌رییه‌وه ناتوانن رۆلێکی

ئه‌وتۆیان هه‌بیته‌.

په‌راویزخستنی زه‌مینه هه‌مه‌جۆره ده‌ره‌کییه‌کان له‌ ره‌خه‌ و

شیکردنه‌وه‌ی فۆرمالیستیانه‌دا هه‌موکات یه‌کیک بووه له‌ بواری و بابه‌ته

ره‌خه‌یییه‌کان، که به‌ره‌ه‌لستیکارانی ئه‌م میتۆده په‌نایان بو بردووه و

ته‌نانه‌ت له‌م پیناوه‌دا ره‌خه‌گرانی فۆرمالیست خۆیشیان به‌دوای جۆره

ده‌سکاریکردن و راستکردنه‌وه‌یه‌ک بوون.

ئه‌وه‌ی ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی فۆرمالیسته‌کان هه‌موو سه‌رنجی خۆیان له به‌ره‌می ئه‌ده‌بی چ‌ر بکه‌نه‌وه ئه‌مه بوو، که ئه‌وان له بنه‌ره‌تا ئه‌ده‌ب به‌جۆره به‌کاره‌ینانیکی تایبه‌تی زمان داده‌نین، که به‌تیک‌چ‌رژانی زمانی پراکتیکی یا کاره‌کی ده‌رده‌که‌ویت. ئه‌م تیک‌چ‌راژانه، که دوا‌ی ئه‌مه قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌که‌ین هه‌ولیکه بو جۆره لادانیک له پێوه‌ری ئاسایی و باوی زمان تا له سایه‌ی ئه‌و نامۆییه‌ی، که دیته‌کایه‌وه جۆره داهینانیکی هونه‌ری ده‌ربکه‌ویت.

فۆرمالیسته‌کان له‌م پیناوه‌دا ده‌لین ئه‌مه راست نییه که ئیمه له ریگه‌ی شیکردنه‌وه‌ی واقیعه‌تی دونیا (= واقیعه‌ی ده‌ره‌کییه‌کان) بگه‌ین به‌جیهانی ده‌ق، به‌لکو پێویسته له ریگه‌ی واقیعه‌تی ده‌قه‌وه واقیعه‌تی جیهانی ده‌ره‌کی بناسین.

بنه‌ما و دیدی فۆرمالیسته‌کان

بنچینه و بنه‌ما و دیدگاکی فۆرمالیسته‌کان بریتییه له ره‌سه‌نایه‌تی و ئۆرژینالی فۆرم یا (تیۆری شیوه‌یی)، به‌لام هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی له ده‌سپیکه‌ی ئه‌م ته‌وه‌ره‌یه‌دا ئاماژه‌ی پیکرا تیگه‌یشتنی بنه‌ما گشتییه‌کانی تیۆریکی له‌م چه‌شنه له‌نیو کۆی ئه‌و بو‌چوونانه‌ی، که له سه‌رده‌می ئه‌رستۆ و هۆراسه‌وه تا سه‌رده‌می (کۆلدریج)ی شاعیر و ره‌خنه‌گری ناسراوی ئینگلیزی خراوه‌ته‌روو هینده ئاسان نییه، چونکه ئه‌م تیۆرانه هه‌ندیجار جیاواز و هه‌ندیجار دژیه‌ک دینه‌به‌رچاو .

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

ئه‌وه‌ی ئه‌م تیۆرانه به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه بانگه‌شه و هه‌ول و ته‌قه‌لای هه‌موویانه بو گه‌یشتن به‌ جوړیکی تایبه‌ت له (که‌مال یا ته‌واومه‌ندیته‌ی شکلی)، به‌ ده‌ربرینیکی ساده‌تر هه‌موویان به‌دوای ئه‌وه‌ون له (که‌مال و ته‌واومه‌ندیته‌ی فۆرم) له به‌ره‌می ئه‌ده‌بیدا بکۆلنه‌وه.

دۆزینه‌وه‌ی بنه‌ماگه‌لیک، که سه‌رچاوه‌ی پشتیبه‌ستنی فۆرمالیسته‌کان بووه، ئه‌گه‌رچی سه‌خته، به‌لام ئه‌سته‌میش نییه. (گراهام هۆف) ره‌خنه‌گری تیۆردانه‌ری هاوچه‌رخه ئینگلیزی له لیکدانه‌وه‌یه‌کی زیره‌کانه‌دا سی بنه‌مای گشتی له‌م زه‌مینه‌یه‌دا خستۆته‌روو ئه‌م بنه‌مایانه بریتین له:

- یه‌کانگیری integritas

- گونجاوی (هه‌ماهه‌نگی) consonantia

- پروونی و پۆشنی caritas

۱. یه‌کانگیری

مه‌به‌ست له یه‌کانگیری ئه‌وه‌یه، که به‌ره‌مه‌که‌ خاوه‌نی گشتگیریه‌ک بیت، به‌شیوه‌ی پارچه‌پارچه و له‌سه‌ر شکلی توپه‌لیکی نارێک و په‌راکه‌نده لێ نه‌پواندریت. ئه‌مه‌ بابته‌یکه که هه‌ر له‌کۆنه‌وه جیگه‌ی سه‌رنجی ره‌خنه‌گرانی ئه‌ده‌بی بووه.

ئه‌رستۆ باوه‌ری به‌ ده‌سپیک و ناوه‌پاست و کۆتایی هه‌بووه بو به‌ره‌می ئه‌ده‌بی. له‌ تیروانینی ره‌خنه‌گرانی رۆمانتیکیشدا له‌وانه

کۆلریدج کاتیک قسه له‌باره‌ی شیوازی شاعیر تاوه‌کو گه‌یشتن به فۆرم یا شیوه‌یه‌کی جاویدانه ده‌کریت هه‌مان گشتگیریتی یا یه‌کانگیری له‌به‌رچاو ده‌گیریت. ئەم گشتگیریه‌ی ده‌شی له‌ژیر سایه‌ی یه‌کیتییه‌کی بابته‌ی یا سۆزداری بیته‌کایه‌وه.

۲. گونجاوی

هاوئا‌هه‌نگی به‌واتای ئه‌وه‌یه‌ پێویسته و مه‌رجه یه‌کپارچه‌یی و گونجاوی له‌ به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌بیته و به‌گوزارشتنی کۆلریدج پێویسته نیشاندهری ئەم پراسیتییه‌ بیته‌که‌: (بۆچی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی به‌م چه‌شنه‌یه و به‌چه‌شنیکی دیکه‌ نییه) ئەم گونجاوییه‌ ده‌کریت چه‌ندیته‌ی یا چۆنییه‌تی بیته‌. پێویسته ئه‌وه له‌به‌رچاو بگیریته‌ که‌ هاوئا‌هه‌نگی ته‌نیا له‌پرووی فۆرمی ده‌ره‌کی و بونیاتی به‌ره‌مه‌که‌ نییه، به‌لکو ته‌واوی گونجاوی له‌نیوان وینه‌ خه‌یالییه‌کان و ره‌هه‌نده‌ هه‌سته‌کی و ئیدراکییه‌که‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ش ده‌گریته‌وه.

پوونی و پۆشنی (دروه‌شانه‌وه):

مه‌به‌ست له‌ دره‌وشانه‌ بوونی کرۆکی ئیستاتیکی و (ئه‌وه‌)ی شاراو‌هیه له‌ به‌ره‌مه‌که‌دا. شتیکی که‌ هه‌ندیجار به‌ (ئه‌فسونی شیعر) یا (جادووی وشه‌کان) گوزارشتی لیکراوه. ئەم تاییه‌تمه‌ندییه له‌ هه‌ندیکی له‌ نمونه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا به‌ شیوه‌یه‌کی بالا‌ ده‌رده‌که‌ویت و له‌ به‌شیکی دیکه‌دا نزمه. بۆ نمونه‌ راپۆرتنوووسی و له‌ چیرۆکه‌ کرچ و

کاله کاندا، که به سه ختی ده توانریت ناوی نه ده بییان لی بنریت نزمه و له نمونه بالاکان و شاکاره کاندا له لوتکه دایه.

ئه و بنه مایانه ی، که باسیان لیوه کرا هه میسه به ئاسانی له به ره میکی نه ده بیدا شیای لی تیگه یشتن و هه لسه نگاندن نین، چونکه بو نمونه هه ندی جار هه ندیک له به ره مه نه ده بییه کاندا سه ره تاه کی پروون و دیاریکراویان نییه یا خاوه ن پلان و خسته پرویکی یه کپارچه یی نین، به لام وه کو به ره مگه لیکی بایه خداری نه ده بی دانراون و کاریگه ری و ناوبانگیکی به رچاویان هه یه. له م به ره مانه دا یه کانگیری و گونجاوی و له کوتاییدا پیویسته یه کیتییه ک له ئاسته شاراهه کانی به ره مه که، یا له بونیاتی ژیره وه ی به ره مه که دا به شیوه یه کی ناراسته وخو هه لبه ینجریت و به ده ست به یئریت.

ده سپیکی بیروباوهره فورمالیستییه کان له ره خه ی نویدا

به چاوپووشی له پیشینه ی گرنگیدان به فورم له بوچوونی که سانی پیشتر تا کولدریج پیویسته لیكدانه وه و به دوا داچوونیکی ریکوپیک و دروستی فورمالیزم له بوچوونه کانی فورمالیسته پرووسه کاندا پشکنینی بو بکریت.

سه ره تا یا هه وه لین ده رکه وتنی فورمالیزمی پرووسی له نامیلکه یه کی (فیکتور شکلۆفسکی) دا به ناو نیشانی (زیندوو بوونه وه ی وشه کان) دا به رچاوده که ویت، که له سالی ۱۹۱۴ دا بلاوکرایه وه . ئه و هه موو جو ره راقه کردنیکی کومه لایه تی و میژووی بو به ره مه ی

ئه‌ده‌بی ره‌تده‌کرده‌وه و به‌های هونه‌ری به‌ره‌مه‌که به جیاواز له هه‌لوئیس‌ت و بیروب‌اوه‌ره تایبه‌ته دهره‌کییه‌کان و بگره به جیا له ژین و ژیا‌نی تاکه‌که‌سی نووسه‌ردا له‌به‌رچاو ده‌گری‌ت.

فۆرم‌مالیزمی پ‌ووسی وه‌کو قوت‌ابخانه‌یه‌کی چالاک له ده‌ور‌وبه‌ری سالی ۱۹۲۰ز دا ده‌ستی به‌بره‌و و گه‌شه‌سه‌ندن کرد و هه‌ر له هه‌مان ده‌سپیک‌دا له‌ژیر کاریگه‌ری دیارده‌ناسی (phenomenology) هۆسرئیل و بۆچوونه زمانه‌وانییه‌کانی فردیناند دی سۆسیردا بوو.

ئه‌م فۆرم‌مالیستانه جه‌ختیان له‌سه‌ر فۆرم و ته‌کنیک (device) و نامۆیی (strangeness) ده‌کرده‌وه و له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ بوون، که زمانه‌ میکانیکی یا کاره‌کی نزمه و خالییه له جوانکاری و نازکی و پیویسته به یارمه‌تی زمانه‌ی ئه‌ده‌بی و زه‌مینه‌سازیه‌کانی زمانه‌ی ئه‌ده‌بی نمونه و شیوه باوه‌ده‌نگی و ریزمانی و پلۆتییه‌کان تیک بشکیندیرین. ئه‌وان وا بیریان ده‌کرده‌وه، که نامۆیی ده‌بیته هۆی ته‌ری و پاراوی و چالاک‌ی و زیندویتی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هه‌ول و ته‌قه‌لای هه‌موویان له‌وانه (شکلۆفسکی) و (یۆری تینیانۆف) و له‌کو‌تاییشدا (پۆمان یاکۆبسن) و (فلادیمیر پ‌رۆپ) و (ئایخینباوم) و ئه‌وانیتر هه‌ر له‌م زه‌مینه‌یه‌دا بووه. ژیا‌نی فۆرم‌مالیزمی پ‌ووسی، که له‌کرۆک و هه‌ناوی چالاک‌ی خۆیدا چه‌ند قۆناغ‌یکی تیپه‌راندبوو به‌هۆی فشاره‌کانی سیستمی مارکسیستی و به‌ره‌ه‌س‌تیکارییه‌کانی ره‌خه‌گرانی مارکسیست کو‌تایی پیه‌ت و به‌گو‌یزانه‌وه‌ی تیپ‌وانینه‌کانیان بۆ

پۆله‌ندا و چیکۆسلۆواکیا له‌ماوه‌ی نیوان هه‌ردوو جه‌نگدا بنه‌په‌تی تیۆری بنیاتگه‌رایی داریژرا، به‌لام ئه‌وه‌ی شایانی باسه‌ ئه‌وه‌یه، که ئه‌گه‌ر ئه‌و ریزبه‌ستنه‌ی سوپای ره‌خه‌نگرانی مارکسیستیش له‌ به‌رامبه‌ر فۆرمالیسته‌کاندا نه‌بوایه، ئه‌وا هه‌مدیسان له‌ کۆتاییدا بنچینه‌ی تیۆری پته‌وی فۆرمالیسته‌کان ده‌رباره‌ی یه‌کیتی فۆرم و ناوه‌رۆک به‌ خسته‌په‌رووی تیروانینگه‌لیکی نویتتر، که به‌هۆی بنیادگه‌ره‌کان و جینشینه‌کانیان واته‌ پۆست بونیادگه‌ره‌کان ده‌رکه‌وتبوو ده‌روخا، ئیستا ئه‌گه‌رچی ده‌بیته‌ قسه‌ی (رینی ویلک)ی ره‌خه‌نگر و تیۆردانه‌ری دیاری ئه‌مریکی په‌سه‌ند بکریته‌ و برۆای پیبکریته‌ به‌وه‌ی، که ده‌لیته‌ له‌ رۆژگاری ئیمه‌دا فۆرمالیزم به‌ واتا پته‌وه‌که‌ی خۆی جگه‌ له‌ په‌یگه‌ریکی بی‌گیان شتیکی دیکه‌ نییه، به‌لام بی‌گومان پیگه‌ی فۆرمالیسته‌کان له‌ خسته‌په‌رووی بابته‌گه‌لیکی یه‌جگار گرنگ و ئه‌و گۆرانکارییه‌ بنه‌په‌تییه‌ی، که له‌ قه‌له‌مه‌رووی ره‌خه‌نی ئه‌ده‌بیدا هینایانه‌کایه‌وه، هه‌رگیز ناتوانریته‌ له‌ میژووی ره‌خه‌نی ئه‌ده‌بیدا له‌به‌ر چاوان ون بیته‌.

چه‌مکی شیوه‌ یا فۆرم

درککردنی راست و دروستی تیۆری فۆرمالیسته‌کان و ئاشنابوون به‌ پرۆسه‌ی شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان له‌م میتۆده‌دا به‌بی‌ ئاگاداربوون و شاره‌زابوون له‌ چه‌مکی شیوه‌ یا فۆرم شتیکی شیوا نییه‌.

چه‌مکی شیوه له بیرى ره‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بیدا سه‌ره‌پای هه‌بوونی پیشینه‌کۆنه‌که‌ی خۆی هه‌میشه له تیروانین و تیگه‌یشتنیکی جیاواز سوودمه‌ند بووه. فۆرم له واتا ته‌قلیدییه‌که‌ی خۆیدا به شیوه یا شکلی ده‌ره‌کی به‌ره‌مه‌که‌ دادنه‌ریت و به‌م هۆیه‌وه له ئه‌ده‌بی کلاسیکدا شیوه به واتای شکلی پروکه‌شی و بینای ده‌ره‌کی به‌ره‌مه‌که‌یه و کاتیک که قسه له‌باره‌ی قالب یا شیوه ده‌کریت هه‌میشه می‌شک به‌ره‌و لای شیوه ده‌ره‌کییه‌کان و قالبه‌ شیعرییه‌کانی وه‌ک قه‌سیده و غه‌زهل و مه‌سنه‌وی و هاوشیوه‌کانیان ده‌روات. چه‌مکی شیوه له ئه‌ده‌بی خۆرئاوشدا هه‌ندیجار راسته‌و‌راست به واتای قالب و چوارچیوه‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ خراوه‌ته‌روو و به‌م هۆیه‌وه‌یه، که داستان یا تراژیدیایان به‌جۆریک له جۆره‌کان به قالب هه‌ژمار کردووه. له تیگه‌یشتنیکی وه‌هادا شیوه به‌جودا و جیاواز له ناوه‌رۆک باسی لێوه‌کراوه، له‌کاتیکیدا له بۆچوونی ره‌خه‌گرانی پاشتر و نویدا شیوه ته‌نیا به واتای هۆکاری شکل پیده‌ری به‌ره‌م و یا قالبیک بۆ له‌خۆگرتنی ناوه‌رۆک نییه. له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌م بیروباوه‌ره له به‌ره‌میکی سه‌ره‌که‌وتووی ئه‌ده‌بیدا ناتوانریت فۆرم و ناوه‌رۆک له یه‌کتر جیا‌بکرینه‌وه.

تیروانین و تیگه‌یشتنی نوی بۆ فۆرم به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی، که (کۆلدریج) وه‌کو شیوه‌ی ئۆرگانیکی (organic form) یا (قالبی زیندوو) خسته‌پروو به‌ره‌راوانییه‌کی زیاتری به‌خۆیه‌وه بینی. له

تیروانینی (کۆلدریج) دا شعیع هر وه‌کو گیایه‌ک به یارمه‌تی هیژه ناوه‌کی و زگماکییه‌کانی خۆی گه‌شه ده‌کات و شکل و شیوه وه‌رده‌گریت و شیوه‌ی ده‌ره‌کی و ناوه‌کی خۆی به‌ده‌ست دینیت و به‌م هۆیه‌وه ناتوانیت قالبیکی پیشتر دروستکراو دوور له بارودوخه ناوه‌کییه‌کان و جیا له به‌شه پیکهینه‌ره‌کانی شعیع له‌سه‌ر شعیعه‌که باربکریت. خالیکی گرنگ لی‌رده‌ئا وه‌یه که به‌شه پیکهینه‌ره‌کانی فۆرم یا شیوه ته‌نیا له پیوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌و گشتگیریتییه‌ی که له به‌ره‌مه‌که‌دا هه‌یه ده‌بنه خاوه‌نی واتا و واتا په‌یدا ده‌که‌ن. پیویسته تۆوی تیۆری کۆلریج ده‌ر باره‌ی ئه‌م تیگه‌یشه‌ته تایبه‌ته بو فۆرم له نامیلکه‌ی (فیدرۆس) ی ئه‌فلاتوون به‌دواداچوونی بو بکریت. سوکرات پرۆسه‌ی هاتنه‌کایه‌وه‌ی و تاریکی به‌گه‌شه‌کردن و نه‌شونماکردنی بوونه‌وه‌ریکی زیندوو به‌راورد کردوو و کۆلریج له حه‌قیقه‌تدا هه‌مان تیۆری په‌ره‌پیداوه. ئیستا پیویسته دان به‌وه‌دا بنریت، که سه‌رنجدان له فۆرم وه‌کو (بوونیکی ئۆرگانیکی) قه‌رزارباری هه‌ول و کۆششی تیکرای ره‌خنه‌گرانی رۆمانتیکی ئه‌ده‌بی ئه‌وه‌روپی کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌م و نۆزده‌یه‌مه، چونکه ئه‌وان زۆربه‌ی کات به‌دیدیکی بایۆلوژیانه و زینده‌ورناسانه له ئه‌ده‌بیان ده‌کۆلییه‌وه و به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانیان به‌بوونه‌وه‌رگه‌لیکی زیندوو ده‌چواند، به‌لام ئۆرگانیکیه‌تی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی له چوارچیوه‌ی ئه‌و هیژه خه‌یالییه‌ی، که له‌ناو به‌ره‌مه‌که‌دایه و ئه‌و شیوه وه‌رگرتن و گۆرپانکاریانه‌ی، که

له به‌ره‌مه‌که په‌یدا ده‌بیته به‌هۆی ئه‌م هیژی خه‌یاڵکردنه دیته‌کایه‌وه، چونکه به‌گۆمه‌کی خه‌یاڵ و داهینانیک که له‌ژیر سایه‌ی ئه‌ودا پیکدیت ته‌نیا جۆره‌ کۆبوونه‌وه و پیکه‌وه‌گریدانیک له‌ نیوان به‌شه‌ پیکهینه‌ره‌کانی به‌ره‌مه‌که‌دا دروست نابیت، به‌لکو بارودۆخیکی په‌ره‌سه‌ندن له‌ ناوک یا تۆوی سه‌ره‌کی په‌یدا ده‌بیته و به‌م هۆیه‌وه‌یه، که ره‌خه‌گرانیکی وه‌ک (دیچز) له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌ن، که شیوه‌ی ئۆرگانیکی شتیک نییه‌ جگه‌ له‌ به‌ره‌م و به‌روبومیکی خه‌یاڵ کردن. ره‌خه‌گرانی ئه‌ده‌بی له‌ تیروانینه‌ نوێکانی خۆیان بۆ شیوه‌، ئه‌و به‌شانه‌ی که له‌ناو به‌ره‌مه‌میکدا هه‌ن به‌ خاوه‌ن چالاکیه‌کی کارلیککاری داده‌نین، چونکه هه‌ر کامیکیان به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی رۆلی له‌ یه‌کخستن و ئۆرگانیکیه‌تی به‌ره‌مه‌که‌ هه‌یه.

هارۆلد ئۆزبورن (Harold Osborn) ده‌رباره‌ی ئه‌م کارلیک و لیکدانه‌براوویه ده‌لیته: په‌یکه‌ری شیعر، بنیاتی کیش و سه‌روا، سازگاری موسیقایی و زه‌مینه‌سازیه‌ تایبه‌ته‌کان، هیچ یه‌کیکیان ناتوانن به‌ جیا له‌ ناوه‌رۆکی واتایی شیعر له‌ئارادا بن و له‌بنه‌ره‌تا هه‌ر شیعریک پیویسته‌ وه‌کو قه‌واره‌یه‌کی گشتگیر و یه‌کگرتوو بخریته‌روو تا رپوون بیته و شیایوی درکردن بیته. له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌ دژایه‌یه‌تییه‌ک له‌نیوان شیوه‌ و ناوه‌رۆک له‌ئارادا نییه، چونکه هیچ یه‌کیکیان ناتوانن به‌ بی ئه‌وه‌ی دیکه‌یان بوونیان هه‌بیته و به‌م

هۆیه‌وه جیاکردنه‌وه‌یان له یه‌کتر وه‌کو ئه‌وه وایه که هه‌ردووکیان نابووت بکریڻ.

له‌گه‌ل ئه‌م ده‌سپیک و سه‌ره‌تایه‌ی، که باسکرا ئه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، که شیع‌ر به هیچ هۆکاریکی دیکه وابه‌سته نییه جگه له ده‌سته‌یه‌ک له‌م په‌یوه‌ندیانه نه‌بی‌ت، ئه‌رکی ره‌خنه‌گری ئه‌ده‌بی ئه‌وه‌یه، که ره‌گه‌زه‌کانی په‌یوه‌ندییه‌کی له‌م چه‌شنه بخاته ژیر لیکۆلینه‌وه. هه‌رچۆنیک بی‌ت ئه‌وه‌ی گرنگه خسته‌پرووی ئه‌و خاله‌یه، که جیاکردنه‌وه‌یه‌کی کۆن و دیرین که هه‌میشه له‌نیوان شیوه و ناوه‌رۆکدا له‌ئارادا بووه ئیستا شیایوی ئه‌وه نییه به‌رگری لی‌بکری‌ت.

په‌رۆسه‌ی ره‌خه‌ی فۆرمالیستی

بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی بکه‌وێته ژیر تی‌رامانیکی ره‌خنه‌گرانه پیویسته به‌ره‌مه‌که به جیا و دوور له نووسه‌ر و ژیا‌نی نووسه‌ر و ترس و په‌یوه‌ندی و ملاملانی‌کان قسه‌ی له‌باره‌وه بکری‌ت. رووبه‌روو بوونه‌وه‌یه‌کی له‌م چه‌شنه ده‌شی بۆ مامۆستا ته‌قلیدییه‌کانی ئه‌ده‌ب به شتیکی ناوبۆش و بی‌مانا بی‌ته به‌ر چاو، چونکه وا باو بووه، که لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا جه‌خت له‌سه‌ر بی‌روباوه‌ره‌کان و که‌سایه‌تی نووسه‌ر و هه‌روه‌ها نووسین و قسه و یاده‌وه‌رییه‌کانی نووسه‌ر بکاته‌وه - هاوشیوه‌ی ئه‌وه له ره‌خه‌ی په‌رۆژنامه‌یییه‌کان به‌رچاو ده‌که‌وێت.

ره‌نگه جیاکردنه‌وه‌ی به‌ره‌م له خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌م بابته به‌ئینه‌ته
گو‌ری که هه‌رچۆنیک بیت له پشت هه‌ر به‌ره‌میک نووسه‌ر یا
شاعیریک هه‌یه، که قسه له‌گه‌ل که سانی دیکه ده‌کات و ئه‌و که سیکه
که به‌ره‌مه‌که‌ی هه‌ناوه‌ته‌کایه‌وه و که سانی دیکه‌ی به‌ گو‌یگر داناوه ،
که‌واته چۆن ده‌توانریت ئه‌و نادیده بگیریت. له رو‌یکی دیکه‌وه هه‌ر
به‌ره‌میک ره‌گ و ریشه‌یه‌کی میژووی هه‌یه، میژووی ئیستا و
ر‌ابردوو، له‌به‌رئه‌وه ناتوانریت پیگه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ له بونیات و
سیاقیکی میژوویدا فه‌رامۆش بکریت.

ره‌خه‌گری فۆرمالیست به‌ ئاگاداری و داننان به‌ هه‌موو ئه‌وانه، له
پله‌ی یه‌که‌مدا سه‌رنجی خۆی ده‌خاته سه‌ر ده‌قه‌که ، چونکه
سه‌رنجدان له نووسه‌ری به‌ره‌مه‌که‌ ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی هۆش و
سه‌رنجی ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بی به‌ره‌و چه‌ند بابته‌یکی ژیا‌نامه‌یی و
ره‌ه‌نگه‌لیکی ده‌رووناسی ب‌روات . ئه‌م بابته‌انه ئه‌گه‌رچی ده‌توانن به
ئه‌ندازه‌ی خۆیان به‌ هادار بن، به‌لام تیکه‌لاوکردن‌یان به‌ ده‌ق کاریکی
دروست نییه. ئه‌م بابته‌انه ده‌توانن پرۆسه‌ی هاتنه‌کایه‌وه‌ی
به‌ره‌مه‌که‌ شیبکه‌نه‌وه، به‌لام توانای پوونکردنه‌وه‌ی بو‌نیاتی ئه‌و
به‌ره‌مه‌یان نییه که هاتۆته‌کایه‌وه. له رو‌یکی دیکه‌وه. ئه‌و بابته‌ی
باسیان لیوه‌کرا ده‌توانن له هه‌موو جو‌ره به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کان له
لاوازه‌وه تا به‌هیز و بگه‌ره له‌وه‌شی که نائه‌ده‌بیه‌ بخرینه به‌ر باس و

هه‌لبه‌ت لیکۆلینه‌وه‌یان لێناکریت به ئامانجی سه‌ره‌کی و خوازاوی ره‌خه‌گری نه‌ژمار بکریت.

هه‌وه‌لین هه‌نگاو له شیکردنه‌وه‌ی فۆرمالیستیانه‌دا خویندنه‌وه‌یه‌کی ورد و زیره‌کانه‌ی به‌ره‌می نه‌ده‌بیه به هه‌ستیارییه‌کی تایبه‌ت به‌رامبه‌ر وشه‌کان و واتای بنه‌ره‌تی یا ئاشکرا (Denotative) و واتای شاراوه‌ یا سه‌ربار (Connotative) ته‌نانه‌ت بنج و ریشه‌ی وشه‌کان (به سوود وهرگرتن له وه‌ره‌نگانه‌ی که هه‌ن) بو به‌ده‌سته‌ینانی چه‌ند سه‌ره‌داویکی به سوود به مه‌به‌ستی گه‌یشتن به ناوه‌روک و واتای به‌ره‌مه‌که.

سه‌رنج و تیرامانه‌کانی ره‌خه‌گر له وشه‌کللییه‌کاندا گرنگیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، چونکه په‌یوه‌ست بوون و چوونه‌پال یه‌کیان داهینه‌ری به‌شیکی سه‌ره‌کی شیوه‌ی ئۆرگانیکی شیعره و له‌رویکی دیکه‌وه ئه‌م وشانه به بنچینه و بناغه‌ی ناوه‌روکه گه‌ستییه‌کان هه‌ژمار ده‌کرین. ئه‌م هه‌وله‌ی ره‌خه‌گر ده‌توانیت په‌ل بو درکردنی کاریگه‌رییه‌ تایبه‌تییه‌کانی به‌ره‌مه‌که به‌ه‌اویژیت له‌ریگه‌ی پاش و پێشکردنی وشه‌کان، یا ئاماده‌یی و به‌کاره‌ینانی تایبه‌تی جیناویک، بو نمونه جیناوه‌ لکاوه‌کان (جیگۆراوه‌کان).

خاسیه‌ت و شیوازیک، که له هۆنراوه‌کانی حافظ و به‌ئهن‌دازه‌یه‌کی که‌متر لای سه‌عدی له چه‌ند نامۆیگه‌راییه‌کی تایبه‌ت و چه‌ند لادانیکه له باو سه‌ره‌چاوه‌ی گرتوو، که بوونه‌ته هۆی گه‌یاندن و

کاریگه‌رییه‌کی هونه‌ری ناوازه و بالا. لیره‌دا جیاوازییه بچووکه‌کانی ریزمان و پشودان و هه‌لوه‌سته و جه‌ختکردنه‌وه‌کانیش ده‌کریت واتادار بن، چونکه هه‌موویان هۆکارگه‌لیکن که شیوه‌ی به‌کارهینانی زمان ده‌گۆرن. ئەم به‌شه له گۆرانکارییه‌کان ده‌بنه مایه‌ی ده‌ست تیوه‌ردان له ئاخاوتنی میکانیکی یا گوزارشته دوباره و مردوو‌ه‌کان بۆ هینانه‌کایه‌وه‌ی ئەفراندنیکی هونه‌ری تازه یا داهینانیکی نوی و له‌بنه‌ره‌تا فورمالیسته‌کان هه‌میشه به‌دوای ئەم ته‌کنیکانه‌دا ده‌گه‌ران، ته‌کنیکه‌لیک، که نووسه‌ران بۆ هینانه‌کایه‌وه‌ی کاریگه‌رییه تایبه‌ته‌کان به‌کاریان ده‌هینا. له‌ته‌ک ئەوه‌ی وترا سه‌رنجدان له بنیات و شیوه‌کانی ده‌ربهرین و گوزارشته‌کردنی گوتاریش شتیکی گرنه‌گه، چونکه بۆته مایه‌ی چهند سو‌دبه‌خشیینیکی تایبه‌ت له پیکهاتن و شیوه‌گیری به‌ره‌مه‌که.

جیاکردنه‌وه‌ی به‌ش و به‌نده ناوه‌روکییه‌کان بۆ چهند جو‌ریکی شیعر- شیعره وه‌رگێردراوه‌کان له زمانه‌کانی دیکه و نمونه‌گه‌لیک له هۆنراوه‌کانی نوێگه‌ره‌کان- به‌بی ئەوه‌ی هیچ به‌شیک له په‌یکه‌ری گشتی شیعره‌که دابهریته ده‌کریت ببیته هۆی راقه‌کردن و شیکردنه‌وه‌یه‌کی چاکتری شیعره‌که. له‌باره‌ی چهندین به‌ره‌م، که خاوه‌ن بنیاتیکی روکه‌شی (Surface Structure) پچراو یا رواله‌ت پچراون، نیشان‌دانی شیکردنه‌وه‌یه‌کی له‌م چه‌شنه به‌بی ده‌ستگه‌یشتن به‌ئاستی قوولی واتایی (Deep Structure) و تیمه‌ی شیعره‌که

شتیکی نه‌شیاوه. شایه‌نی گوتنه له هه‌ندیکی له هۆنراوه‌کانی شاعیرانی نوێ له شیوازی هیندیدا خوینهر و ره‌خه‌گر ناچارن به‌هه‌مان ئه‌و بنه‌ره‌ت و بنیاته ناوه‌روکیانه‌ی، که له‌په‌یگه‌ی تاک تاکی دیره‌کان به‌ده‌ستی ده‌هینن خویان قایل بکه‌ن . درککردنی پیه‌ندی نیوان وینه‌کان ده‌بیته هۆی تیگه‌یشتنی یه‌کیتی هونه‌ری له شاعیردا. ئه‌م یه‌کیتییه ده‌توانیت به‌ده‌ر له زه‌مینه هونه‌ری و ستاتیکیه‌کانی خۆی خاوه‌ن ره‌هه‌نگه‌لیکی سوژداری بیت- هاوشیوه‌ی یه‌کیتییه‌ک، که له شاعیره زینداننامه‌یی و لاواندنه‌وه‌کاندا به‌رچاو ده‌که‌ویت.

بواریکی دیکه‌ی کاری ره‌خه‌گر سه‌رنجدانه له تیل نیشان و ئه‌فسانه و ئاماژه میژوویی و ئه‌ده‌بییه‌کان، بۆ نمونه تیگه‌یشتنی واتای وردی زوریک له دیره‌کانی حافزی شاعیری ناوداری فارسی به‌بی له‌به‌رچاوگرتنی ئه‌م جووره تیل نیشانانه و ورده‌کاری گه‌لیک فه‌راهه‌م نابیت.

ره‌خه‌گری فۆرمالیست سه‌رباری له‌ته‌ک یه‌ک دانانی ره‌هه‌نده وشه‌یی و په‌یژمانی و کیشی و لایه‌نه ده‌نگیه‌کان و چنینه و ناوه‌روک و پلانی به‌ره‌مه‌که پیه‌یسته بتوانیت په‌یگه‌یه‌ک به‌ره‌و قالب و په‌یکه‌ری به‌ره‌مه‌که بدۆزیته‌وه. ئه‌م بابه له ئه‌ده‌بی چیره‌کیدا به یارمه‌تی درککردنی گونجانی بونیاتی چیره‌کی له‌گه‌ل واتا و په‌یامی چیره‌که‌که به‌ده‌ست ده‌هینریت.

ته‌واومه‌ندیتی ریژه‌یی له پرۆسه‌ی شیکردنه‌وه‌ی فۆرمالیستیانه‌دا به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌وه‌ی وترا له‌مه‌دا کورت ده‌بیته‌وه، که ته‌واوی ئه‌و ره‌گه‌زانه‌ی که له‌ناو به‌ره‌می هونه‌ریدا هه‌ن به‌پیی شیوه‌ دیار و هه‌ستیی‌کراوه‌که‌ی به‌ره‌مه‌که‌ راقه‌ ده‌کرین، هه‌روه‌ها پێویسته‌ ئه‌وه‌ باس بکریت، که ئه‌گه‌رچی ماهیه‌تی شیوه‌(فۆرم) له ژانره‌ جو‌راوجۆره‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا تارا‌ده‌یه‌ک لیک‌ نزیکن، به‌لام بێگومان بۆ ره‌خه‌نگری فۆرمالیست شیکردنه‌وه‌ی شیعره‌ لیریکیه‌ مه‌یله‌و کورته‌کان به‌ گونجاوترین ژانری ئه‌ده‌بی هه‌ژمار ده‌کریت. ئه‌م شته‌ به‌و هۆیه‌وه‌یه‌ که کورته‌ی به‌ره‌م ئه‌م بواره‌ به‌ ره‌خه‌نگر ده‌دات که بتوانیت به‌ ئاسووده‌یی به‌ره‌مه‌که‌ بخاته‌ می‌شکیه‌وه‌ و پید‌اچوونه‌وه‌ی بۆ بکات و ده‌رباره‌ی به‌شه‌ جیاوازه‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ و پیرای هه‌بوونی تیگه‌یش‌تتیکی گشتی، سه‌رنج و تیرامانیکی ره‌خه‌نگرانه‌ی هه‌بیته‌.

ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی غه‌زه‌لیکی حافز

سرو چمان من چرا میل چمن نمی کند
همدم گل نمی شود، یاد سمن نمی کند
دی گله‌ای ز طره‌اش کردم و از سر افسوس
گفت که این سیاه کج گوش به من نمی کند
تا دل هرزه گرد من رفت چین زلف او
زان سفر دراز خود عزم وطن نمی کند

پیش کمان ابرویش لابه همی کنم ولی
گوش کشیده‌است، از ان گوش به من نمیکند
با همه عطف دامت ایدم از صبا عجب
کز گذر تو خاک را مشک ختن نمی کند
چون ز نسیم می شود زلف بنفشه پرشکن
وه که دلم چه یاد از ان عهدشکن نمی کند
دل به امید روی او همدم جان نمی شود
جان به هوای کوی او خدمت تن نمی کند
ساقی سیم ساق من گر همه درد می دهد
کیست که تن چو جام می جمله دهن نمی کند
دست خوش جفا مکن ان رخم که فیض ابر
بی مدد سرشک من در عدن نمی کند
کشته غمزه تو شد حافظ ناشنیده پند
تیغ سزاست هر که را درد سخن نمی کند

شیکردنه‌وه‌یه‌کی فورمالیستیانه

له غزه‌له‌کانی حافظدا ویرای سه‌رخان(ئاستی سه‌ره‌وه) ^۵یکی
شکل و شیوه پچراو که تایبه‌تمه‌ندی پاک و بیگه‌ردترین شیعه‌ره‌کانی
حافزه پیویسته ناوه‌روکی شیعه‌ره‌که له ئاستی قوول(ژیرخان)ی

^۵. surface structure.

غه‌زه‌له‌که گه‌ران و به‌دواداچوونی بۆ بکریت— به‌لام پیکه‌وه‌لکانی سه‌رخانی ئه‌و غه‌زه‌له‌ی سه‌ره‌وه به‌و ئه‌ندازه‌یه مامناوه‌نده که بتوانریت به ئاسووده‌یی په‌یامی شاعیر درک بکریت.

هه‌موو ورده‌کاری و جوانییه‌ ده‌ربرینی و هونه‌رییه‌کانی خواجه له‌م غه‌زه‌له‌دا نیشاندهری ئه‌وه‌یه که شاعیر بیبه‌شه له‌ ویسالی مه‌حبووب و به‌گه‌یشتنی به‌هار په‌رۆشی و جۆش و خۆشی له‌ ناخی خۆیدا به‌گه‌ر و تینتر ده‌بینیت، به‌و هه‌موو سه‌ره‌ت و فیراقه‌ هه‌یشتا هۆکاره‌کانی ئومیدی گه‌یشتن به‌و له‌ دلی خۆیدا نامرینیت و هه‌ولده‌دات تا گه‌یشتنی به‌هار هۆکار و پالنه‌ریک بۆ راکیشانی سه‌رنج و پرووتیکردنی مه‌حبووبی خۆی به‌هینیته‌کایه‌وه. ئه‌و له‌م پیناوه‌دا له‌ بری ئه‌وه‌ی مه‌حبووب سه‌ره‌زنش بکات به‌دوای راکیشانی میهری یاره‌ به‌ره‌وه‌ لای خۆی.

به‌ سه‌رنج و تی‌رامانیک له‌ ره‌هه‌نده‌ جۆراوجۆره‌کانی ئه‌م شیعره ئه‌وه‌ ده‌بینین که چۆن ره‌گه‌زه‌ وینه‌یی و ره‌وانبیژییه‌کان و ره‌هه‌نده‌ مؤسیقاییه‌کان و به‌کاربردنه‌ وشه‌یی و ته‌کنیکه‌ هونه‌رییه‌ جۆراوجۆره‌کان به‌کار ده‌هینرین تا یه‌کیتییه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه به‌ په‌یکه‌ری ئه‌م شیعره‌ ببه‌خشن.

قسه‌ و گوفتاری شاعیر خسته‌نه‌رووی هه‌ستیکێ قووله‌ له‌ بچووکتترین و پوختترین شیوه‌ی خۆیدا که ده‌ دیر ده‌گریته‌وه به‌ سووده‌وه‌رگرتنگه‌لیکی زۆر له‌ کورتکردنه‌وه‌یه‌ک که هه‌میشه‌ شیاو و

گونجاوه له‌گه‌ل شـکـل و شـیـوه‌ی غه‌زه‌له چاک و بیگه‌رده‌کان له شـیـعری فارسیدا و ئه‌وه له‌یاد نه‌که‌ین که نمونه لیریکیه‌کان زۆربه‌ی کات داوای جوړه کورت و پوختیه‌ک ده‌که‌ن. ده‌رپرینگه‌لیکی وه‌ک (سرو چمان=خواستنه بو مه‌حبووبی به‌ژن و بالا جوان)، (گله=گله‌یی)(دل هرزه گرد=دلی ویل)، (لابه=پارانه‌وه)، (یاد=یاد) له مه‌حبووبی په‌یمان شـکـین، (امید=ئومید)، (هوا=حه‌زوو ئاره‌زوو)، (دستخوش جفا=دیلی جه‌فا) و (کشته غمزه=کوشته‌ی غمزه) له دیارترین ئه‌و وشه و ده‌سته‌واژانه‌ن که به‌داوای یه‌کداهاتنی ته‌وه‌ر و لایه‌نه ناوه‌رۆک‌سازییه‌کانی شاعیر و پانتایی سۆزداری شیعره‌که له کیشه هیمن و مامناوه‌نده‌که‌ی ئه‌م غه‌زه‌له نیشان ده‌ده‌ن.

هه‌ر له هه‌مان ده‌سپیکێ شیعره‌که‌دا ده‌توانریت ئه‌وه درک بکریت، که پرووی قسه به‌رامبه‌ر مه‌حبووبیکه که به‌گوزارشتی (سرو چمان) باسی لیوه‌ده‌کریت، مه‌حبووبیک که بالای به‌به‌رزی سه‌روو و ناز و له‌نجه‌ی له سه‌ما و له‌نجه‌ی سه‌روو ده‌چیت. ئه‌م گوزارشته‌(سرو چمان) له‌گه‌ل وشه‌ی (چمن=چیمه‌ن) که به‌مه‌ودایه‌کی که‌م له هه‌مان نیوه‌دی‌پدا هاتوو، هه‌روه‌ها بوونی نه‌بزوینی(چ) له وشه‌ی(چرا=بوچی)دیاری و به‌رجه‌سته‌یی وه‌رده‌گرن، به‌م هۆیه‌وه (سرو چمان) هاوته‌ریب له‌گه‌ل باری واتایی و گه‌یاندنی خۆی له هۆشدا جیگیری و به‌رقه‌راری به‌ده‌ست دینیت و جیده‌گریت. وشه‌کان زۆربه‌ی کات به هۆی په‌گه‌زدۆزی و به‌تایبه‌ت په‌گه‌زدۆزی گه‌لیک که نیشاندهری

په‌روشی و ئاره‌زوو یا نیمچه‌ه‌ز بن دیاری و به‌رجه‌سته‌یی وهرده‌گرن. شاعیر له‌م ته‌کنیکه هونه‌رییه‌دا سه‌رباری دوباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌کان سوودی له‌گونجاندنه وشه‌ییه‌کان و چه‌ند ره‌چاوکردنیکی گونجانی(تناسب یا مراعات النظیر) وهرگرتوو ه‌که له‌چه‌ند شوینیکی ئه‌م غه‌زه‌له به‌رچاو ده‌که‌ون به‌مه‌رامی ده‌رخستن و به‌رجه‌سته‌کاری وشه‌یی. به‌هه‌مان شیوه له‌دی‌ری دواتریش دوپاتکردنه‌وه‌ی چار جاری نه‌بزوینی(س) به‌شیوه‌ی بر‌گه‌یه‌کی چروپ له‌نیوان دوو نه‌بزوینی (ش) وشه‌کانی دی‌ره‌که‌ی دیار و به‌رجه‌سته کردوو ه:

دی گله‌ای ز گره‌اش کردم و از سر افسوس

گفت که این سیاه کج گوش به من نمی کند

شاعیر ده‌رباره‌ی مه‌حبوو به‌که‌ی خو‌ی که بی‌گومان مه‌حبووبی ئه‌م دونیایه و له‌ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی بوونی تاییه‌تی سو‌فیگه‌رییه بی‌جگه له‌سی دی‌ر: چواره‌م و نۆیه‌م و ده‌یه‌م به‌شیوه‌ی نائاماده(غایب)، یا که‌سی سییه‌م قسه ده‌کات ، به‌گو‌یگردانانی مه‌حبووب و گفتوگو‌ی راسته‌وخۆ له‌گه‌ل ئه‌و له‌شوینه‌کانی دیکه‌دا هه‌ولیکه بو هیتانه‌ده‌ره‌وه و دورخسته‌نه‌وه‌ی گو‌تار له‌شی‌وازی دووباره و جار‌سه‌که‌ری نیشاندانیکی ته‌واو گیرانه‌وه‌یی. ئه‌م چه‌شنه سه‌رنج و ئاو‌ردانه‌وانه ده‌کریت له‌کورتکردنه‌وه‌یه‌کی غه‌زه‌لیدا وه‌کو تام و بو‌یه‌ک بیت بو نه‌هیشتنی وه‌پزی و بی‌زاری.

پانتایی گشتی گوتاره‌که گزانده‌یه‌کی تیکه‌ل به‌چهند
وه‌سفرکردنیکی جوانی مه‌حبوب پیکده‌هینیت‌ئه‌و وه‌سفرکردنانه‌ی که
له‌مه‌حبوبه‌وه‌ده‌ست پیده‌که‌ن و پاشان ده‌گه‌ن به‌ئه‌ندام و
پارچه‌کانی جه‌سته‌ی ئه‌و و دووباره‌به‌ره‌و خودی مه‌حبوب
ده‌گه‌رینه‌وه.

لیکچواندنی مه‌حبوب به‌(سه‌روو) و باسکردنی هاوده‌می و
هاوسووی رابردووی ئه‌و له‌گه‌ل گول و یاسه‌مین هه‌ولیکه‌ بو
هینانه‌کایه‌وه‌ی به‌راوردکردنیکی ناراسته‌وخو له‌نیوان جوانی
مه‌حبوب له‌گه‌ل سه‌روو و گول و سه‌مه‌ن (دیپری یه‌که‌م). گله‌یی له
زولفی مه‌حبوب و کاردانه‌وه‌ی گالته‌چارانه و پرناز و مه‌کری
گیسووی ئه‌و و پاشان هاوتاکردن و هاوشیوه‌کردنی ره‌نگی ره‌ش و
لولی زولفی مه‌حبوب به‌(سیه‌کج = به‌دره‌فتار، به‌پوشین (التوریه) بو
ره‌ش له‌واتای کویله‌ی ره‌شیپست) گوزارشتی شاعیر به‌رچاوییه‌کی
به‌هیزتر وهرده‌گریت. (دیپری دووه‌م).

کاتیکی که له‌دیپری دواتردا گیسوو (که‌زی) ی مه‌حبوب له‌زراقی
ودریژیدا به‌چین (= ریگه‌ی چین و به‌رفراوانییه‌که‌ی به‌هه‌موو
سه‌یروسه‌مه‌ره‌کانی و پوشین (ایهام = التوریه) به‌زولفی لول لول)
هاوتا و هاوشیوه‌ده‌بن وه‌ک بلی ئه‌و وه‌سفرکردنه‌کاملتر و ته‌واوتر
ده‌بیته‌ (دیپری سییه‌م). له‌ته‌ک هه‌موو ئه‌مانه‌دا وشه‌کانی (سفر دراز =
گه‌شتی دریژ) و (چین = چین) و (عزم وطن = خواست و

خۆشه‌ویستی نیشتیمان)زه‌مینه‌یه‌کی سۆزدارى غه‌مناکانه‌ی غه‌می
غه‌ریبی و هیجران که نیشاندهری(گه‌شت و مه‌ترسییه‌کانی) دونیای
کۆنه، ده‌هینیته‌وه یاد.

پارانه‌وه و لالانه‌وه‌ی عاشق له به‌رامبه‌ر ئه‌برۆی مه‌حبووب، که به
که‌وان چویندراوه و بیباکی ئه‌برۆی مه‌حبووب (= گوش کشیدن یا
گوشه‌کشیدن = واته گوی کشاندنه‌وه بۆ دواوه که خوازه‌یه له گوی
پینه‌دان و ئاورپ لینه‌دانه‌وه، به پۆشین(ئیهام) به‌واتای بردنه سه‌ره‌وه‌ی
ئه‌برۆ وه‌ک نیشانه و ئاماژه‌یه‌ک بۆ بی مه‌یلی و بی نیازی دیت) یش
کۆششیکی دیکه‌یه بۆ داهینانه گوزارشتیه‌کانی شاعیر له‌م غه‌زه‌له‌دا
له‌هه‌مان کاتدا (به‌که‌س کردن)یکی دیکه‌یه، چونکه قسه‌کردن له‌گه‌ل
ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی یار کۆششیکه له‌پیناو هینانه‌کایه‌وه‌ی ناسنامه
یا که‌سیتییه‌کی مرویی(= به‌که‌س کردن)ه.(دیڤری چواره‌م)

شاعیر دواى ئه‌وه له سه‌راپای جه‌سته‌ی مه‌حبووب و بۆنخۆشی
جه‌سته‌ی ئه‌و راده‌مینیت به‌لام به‌ده‌ربرینیکی جیاواز له‌و شکل و
شیوه‌ دوبارانه‌ی که ئاوه‌زی خوینهر له ترادسیۆنه باوه‌کانی
هۆنراوه‌کاریدا خوی پیوه‌گرتوون و ئالووده بووه پینانه‌وه.

شاعیر له‌وباوه‌ره‌یه که کاتیک لچکی بۆنداری کراسه‌که‌ی
مه‌حبووب که بۆنی جه‌سته‌ی بۆندارانیه ئه‌وی لیدیت له خاک
ده‌خشیت، خاکیش بۆنخۆش ده‌کات و سه‌یره گه‌ر بادی سه‌با خاکیکی
بۆنداری وه‌ها له هه‌موو شوینیک نه‌پرژینیت و پاندتایی زه‌وی(=

خاک) بۆندار نه‌کات! پۆیسه‌ته ئه‌وه له‌به‌رچاو بگه‌یه‌ت که وشه‌کانی(خاک) و (خه‌ته‌ن) به‌هۆی هاوشیوه‌بوونی نه‌بزوینی سه‌ره‌تایان یه‌کتری ده‌رده‌خه‌ن.

باسکردنی سه‌با و بۆنخۆشی جه‌سته‌ی مه‌حبووب، می‌شکی شاعیر له‌ دێری دواتردا به‌ره‌و ناوه‌رۆکیکی دیکه‌ په‌لکیش ده‌کات که له‌ وشه‌کانی (نسیم=نه‌سیم) و (بنفشه=بنه‌وشه) دا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن. شاعیر لێره‌دا جارێکی دیکه‌ به‌ یارمه‌تی ئاماژه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ و خوازه‌یی ئاماژه‌ به‌ وه‌رزی به‌هار ده‌کات که کاتی ئه‌م چیرۆکه‌ دلداریه‌یه. هه‌وه‌لین ئاماژه‌ی کاتی له‌ دێری یه‌که‌مدا به‌ یارمه‌تی وشه‌کانی(گل=گول) و (سمن=یاسه‌مین)نیشاندراره. به‌ گه‌یشته‌نی به‌هار و ده‌رکه‌وتنی شه‌پۆلی گه‌لاکانی وه‌نه‌وشه‌ یادی یار تازه‌ ده‌بیته‌وه، چونکه‌ لولبوونی زولفی وه‌نه‌وشه‌ که بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی زولفی مه‌حبووبه، تامه‌زرۆیی و خۆشه‌ویستی بۆ مه‌حبووبی په‌یمان شکین له‌ دلی شاعیردا زیندوو ده‌کاته‌وه. دوپاتکردنه‌وه‌ی وشه‌ی(شکن=شکین یا لول) و هه‌بوونی سی‌باره‌ی نه‌بزوینی (ش) چه‌شنیک له‌ هه‌مه‌جۆری سۆزدا هه‌یئاوه‌ته‌کایه‌وه، چونکه‌ پاتکردنه‌وه‌ی ئه‌م نه‌بزوینه‌ گه‌یه‌نه‌ری سۆز و هه‌لچوونی شادمانیه‌ و ئه‌م سۆزه‌ شیاوه له‌گه‌ل زه‌مینه‌ی کاتی شیعره‌که‌ و بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی به‌هاره‌.

خوازیاری پر له‌ پارانه‌وه‌ی شاعیر و خسته‌نه‌رووی بیگوناھی عاشقانه‌ی ئه‌و هاوته‌ریب و هاوتایه‌ له‌گه‌ل چه‌ند زیده‌پۆیه‌کاریه‌کی

هونه‌ری، زیده‌رپۆیه‌ک که له سایه‌ی داهینانه سهیره گوزارشتی و ناوه‌رۆکییه‌کان ده‌بیته مایه‌ی کاریگه‌رییه‌کی یه‌جگار زۆر. ئەو که گوئیگری په‌ند و ئامۆژگاری که‌سێک نییه له باره‌ی خۆپاریزی له مامه‌له‌ی دلداری، مه‌عشوق ئاگادار ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی که: ئەشکی بیگوناهاهانه‌ی من که وه‌کو ده‌ریا فریاد‌رپه‌سی هه‌وره، ده‌ست له یاری جه‌فاکارانه‌ی خۆت به‌رمه‌ده، چونکه مروارییه‌کانی ده‌ریای عه‌ده‌ن (= ده‌ریایه‌ک که له ئۆقیانووسی هیندی جیا‌بۆته‌وه له باشووری خۆرئاوای سعودیه) گه‌وه‌ری پاکي و سه‌فای خۆیان له ئەشکی پاکي له‌م چه‌شنه وه‌رده‌گرن. سوود و به‌ره‌می تیلنیشانکردن به مروارییه‌کانی ده‌ریای عه‌ده‌ن هه‌ولێکی هونه‌رمه‌ندانه‌یه بۆ فراوانکردنی قه‌له‌مه‌هوی سۆزداری ئەم شیعره، به‌هه‌مان شیوه‌ش پێوه‌ندی نیوان ئەشکی عاشق له‌گه‌ڵ ئەبرۆ و ده‌ریا هه‌ولێکه بۆ هینانه‌کایه‌وه‌ی جۆره په‌یوه‌ندی و پیکه‌وه‌گریدانیکی جیهانی و سه‌راپایی. پێوه‌ندی و گریدانی شاعیر و سۆزه‌که‌ی به‌ته‌واوی بوون(وجود).

بوونی پاش سه‌روای(نمی کند= ناکات) که یازده جار له غه‌زه‌له‌که دوباره بۆته‌وه، هاوتا له‌گه‌ڵ دو‌جار دوباره‌بوونه‌وه‌ی فرمانی (نمی شود= نابیت) له ده‌قی غه‌زه‌له‌ک، ئەگه‌رچی نیشاندهری بارودۆخه‌کانی نائومییدی و په‌ریشانییه، به‌لام ته‌نز و سکا‌لایه‌کی هیمن که جۆره پرسیارکردن و نیشاندانی سه‌رسو‌رمانییه‌کی له‌ته‌کدایه ده‌رخه‌ری

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ئه‌وه‌یه که هیشتا ده‌زوله باریکه‌کانی ئومیده‌واری ماون و شاعیر به په‌نابردن بو ئه‌م ده‌زوله باریکه‌کانه‌ی ئومید و لالانه‌وه‌ی ته‌نزامیزانه‌ی خۆی هه‌ولده‌دات دلی مه‌حبووب نه‌رم بکات و به‌ره‌و لای خۆی رایکیشیت، ئه‌گه‌رچی له هیچ باریکه‌دا ترسی په‌سه‌ندکردنی ئازار له ریگه‌ی دلداریه‌وه له‌ده‌ست نادات و به هۆکاره‌کانی دل‌دانه‌وه‌ی دلی خۆی ده‌زانیت و هه‌ولده‌دات بۆن و به‌رامه‌ی بیرو هه‌ستتیکه‌ی له‌م چه‌شنه سه‌راپای غه‌زه‌له‌که بۆندار بکات.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی یازده‌یه‌م

1- Concepts of Criticism, by Renne Welled, Yale University 1963, p. 65.

۲- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۸۹.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۸۹.

۴- فۆرمالیسته‌کان خۆیان له شیکردنه‌وه‌ی میژوویی به‌دوور ده‌گرن، چونکه تیگه‌یشتنمان بۆ راستیه‌ی میژوویییه‌کان به‌ته‌واوی ریژه‌یه‌یه، هه‌ر سه‌رده‌م و روژگارێک تیگه‌یشتنی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، له تیشکی درک پیکردنی مروّفا هه‌یه. له‌مه‌شیاندا کلریگه‌ریی تیروانینه‌کانی (هیگل) یان به‌سه‌ره‌وه‌یه.

۵- بۆ نمونه، شکلوۆسکی، که خۆی بنیاتنه‌ری فۆرمالیستی روسیه، دواچار له‌ژێر فشاری مارکسیست و تروتسکیسته‌کان گۆرانکاری گوره‌ی به‌سه‌ر تیورییه‌کانی رابردوویدا هینا. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه:

بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۶۶.

6-Practical Language.

۷- برۆانه: ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۴۵.

۸- ئه‌رستۆ وای ده‌بینی ئفسانه له چه‌ند به‌شیک پیکهاتوووه به‌هه‌موویانه‌وه یه‌ک (گشت) پیکده‌هینن، جیکردنه‌وه‌و جیگۆرکی پیکردنیان نه‌شیاووه، به‌م تیروانه‌ش له (فۆرمی ئۆرگانیک) نزیک بوته‌وه. برۆانه: فن شعر، پیشووتر، ص ۱۲۷.

۹- بۆ زانیاری زیاتر، برۆانه: گقتاری درباره‌ء نقد ادبی، گراهان هوف، ص ۲۸۰-۳۴.

۱۰- برۆانه: ساختار و تأویل متن، ج ۱، مر ۲۲۰ سه‌رنجی ئه‌وه دراوه، که له زۆر رووه‌وه، هه‌ست و درک کردنی نووسه‌ر له به‌ره‌مه‌که‌یدا له‌گه‌ل

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خندی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ژیانی ئاسایی خریدای جیاوازه. یاکوبسن Jacobson ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی له‌سه‌ر به‌ره‌م و ژیانی هه‌ندی له‌ نووسه‌ران خستوته‌روو. بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌ بر‌وانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۴۶.

11- A Handbook to Literature, by, Hugh Holman and William Harmon,

Sixth Edition, New York 1992, p 203.

12-Structuralism

13-Concepts of Criticism, p. 65.

۱۴- بر‌وانه: فرهنگ اصطلاحات ادبی، سیماداد، انتشارات مروارید، تهران، ص ۱۳۷۳، ص ۲۳۲.

۱۵- هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان لاپه‌ره.

۱۶- گفتار دربار‌ه‌ نقد ادبی، ص ۱۶۵.

۱۷- هه‌روه‌ک دیاره، ئه‌م تیورییه‌ پیچه‌وانه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی ره‌خنده‌گرانی کلاسیک و کلاسیکی نوییه، چونکه شیوه‌ی هه‌ر به‌ره‌میکی نه‌ده‌بی ده‌بی به‌ پی‌ی یاسا پیش‌بینیکراو و ده‌ره‌کییه‌کان بیته به‌ره‌م، بر‌وانه فرهنگ اصطلاحات ادبی، ص ۲۳۲.

۱۸- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۹۲.

۱۹- بر‌وانه: شیوه‌های نقد ادبی، ص ۱۸۲-۱۸۳.

20-Concepts of Criticism, p 55.

هه‌روه‌ها بر‌وانه:

A Handbook to Literature, p. 202.

21- Five Approaches of Literary Criticism, p. 180.

22-Concepts of Criticism,, p. 55.

23-The Formalist Critics», by Cleanth Brooks. The Kenyon Review,

winter 1951, vol. XIII, No. 1, p.2.

24-The Formalist Critics ,,, p.3.

۲۵- راهنمای نظریه ادبی معاصر رمان سلدن، ترجمه عباس مخبر طرح نو، تهران ۱۳۷۲، ص ۲۰.

۲۶- بؤ نمونه له‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی حافظ دا:

سرکش مشو که چون شمع از غیرت بسوزد

دلبر که در کف او، مومست سنگ خارا

له‌م به‌یته‌دا جیناوی لکاوی (ت)خاوه‌نی رۆلئیکی کارایه و له ره‌وتی
ئاسایی قسه‌دا ده‌رده‌که‌وئ، جیناوی لکاوی «از غیرت بسوزدت» ۰ یا در بیته
از بوستان سعدی:

که چون بدگهر پرورم لاجرم خیانت روا دارم در حرم

لیره‌ش جیناوی لکاوی (م) پیوه‌ندی به وشه‌ی حه‌رمه‌وه هه‌یه، واته:

خیانت روا دارد در حرم

۲۷- پروانه: ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۵۳.

۲۸- راهنمای نظریه ادبی معاصر، ص ۲۰.

۲۹- راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ص ۹۷.

۳۰- همان سه‌رچاوه، ل ۹۹.

۳۱- همان سه‌رچاوه، همان لاپه‌ره.

بؤ زانیاری زیاتر له‌باره‌ی ره‌خنه‌ی فۆرمالیستی، سه‌ره‌پای په‌راویزه‌کانی
ئه‌م فه‌سله برپوانه:

-Victor Erlich, Russian Formalism: Historic Doctrine, 3d ed (1969).

-Fredric Jameson, The prison - House of Language: A Critical
Account of Structuralism and Russian Formalism (1972).

-peter Striner, Russian Formalism: A Metaphoric (1984).

فەسلی دوازدەیه

ره‌خنه‌ی بنیاتگه‌ری

چه‌مکی گشتی بنیاتگه‌ری

پیکهاته یا بنیات له واتا و چه‌مکدا چوارچیوه‌ی ریکخراو و ئاشکرا یا نائاشکرای به‌ره‌می ئه‌ده‌بییه. بنیاد له راستیدا بریتیه له سیستمیک که تیدا هه‌موو پارچه‌کانی به‌ره‌مه‌که به کارلیک له‌گه‌ل یه‌کدا و له سایه‌ی پیکه‌وه‌لکانیان له‌گه‌ل یه‌کتیدا گشتگیریه‌کی هاوئا‌ه‌نگ و گونجاو ده‌خولقینن هاوشیوه‌ی ئۆتۆمبیلێک، که جووله و ئیشکردنه‌که‌ی به‌ره‌می هه‌روه‌زی و هاوئا‌ه‌نگی پارچه‌کانیه‌تی. له شیکردنه‌وه‌یه‌ک که ره‌خنه‌ی بنیاتگه‌ری بۆ به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی بۆ نمونه بۆ پارچه شیعریک ده‌یدات به‌ده‌سته‌وه، ره‌ه‌نده ده‌ره‌کییه‌کان و زمانی به‌ره‌مه‌که (= ئاستی سه‌ره‌وه = سه‌رخان) له په‌یوه‌ندی و یه‌کانگیرییان له‌گه‌ل وینه و لایه‌نه ره‌وانبیزیه‌کان و

هه‌روه‌ها کرۆکی گشتی و ناوه‌رۆکی به‌ره‌مه‌که (= ئاستی ژیره‌وه = ژیره‌خان) بنیات پیکدینن، به‌ده‌ربرینیکی دیکه پیویسته ته‌م بنیاته به واتای سیستمی گونجانی واتایی و ناوه‌رۆکی پارچه‌کانی به‌ره‌مه‌که سه‌یری بکریت، که له ئیش‌کردنیکه تیچ‌چراو و خاوه‌ن کارلیکدا قه‌واره‌یه‌کی نه‌ده‌بیان خولقاندوووه^۱. ته‌م هاوئا‌ه‌نگی و کارلیکه‌ی پاژ و پارچه‌ده‌ره‌کی و ناوه‌کییه‌کانی به‌ره‌مه‌که (په‌یوه‌ندییه‌ بنیاتییه‌کان) ده‌خولقینیت. به‌شی‌ده‌ره‌کی واته‌رسته‌کان، ده‌ربرینه‌کان، وشه‌کان، ده‌سته‌واژه‌کان و هاوشیوه‌کانیان سه‌رخانی به‌ره‌مه‌که پیکده‌هینن و به‌شی‌ناوه‌کی و کرۆکی ژیره‌خان دروست ده‌کات و ته‌م دوو ره‌گه‌زه واته‌سه‌رخان و ژیره‌خان له‌په‌یدا‌بوون و پیکهاتنی خویاندا قه‌رزارباری کارلیک و ئاماده‌یی و هه‌بوونی یه‌کترن^۲.

تیره‌وانینی بنیاتگه‌ری و یه‌کیتیه‌ک که به‌هۆی کارلیک و به‌یه‌کدا‌چوونی به‌شه‌کان و ته‌ندامه‌کان دیته‌کایه‌وه له‌بیرکاری و فیزیاه‌هاته‌ناو زینده‌وه‌رناسی و له‌ویش‌ه‌وه‌هاته‌ناو زمانناسی و ده‌روونناسی و کۆمه‌لناسی و ئابووری و له‌ده‌یه‌ی شه‌ستی سه‌ده‌ی بیسته‌می زاینیدا که‌وته‌سه‌ر زمان^۳ و ناوی که‌وته‌ناو ناوان و له‌م کاته‌وه‌یه، که پیناسه‌گه‌لیکی جیاواز بو بنیات کراوه و تائه‌وه‌ی که (رین‌ی و یلک)ی ره‌خنه‌گری ته‌م‌ریکی به‌ره‌چه‌له‌ک ته‌وروی له به‌ره‌مه‌به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆیدا به‌ناونیشانی (چه‌مکه ره‌خنه‌یه‌کان) ته‌وه‌ده‌نوو‌سیت: که به‌ئاسانی ده‌توانریت سه‌دان پیناسه

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

ده‌باره‌ی(بنیات) بخریته‌پوو. جیاوازی و هه‌ندیجار دژی‌یه‌کی نیوان پیناسه‌کان وه‌هایه‌ که مروّف و ا به‌باش ده‌زانیت راسته‌وراست پیناسه و زاراوه‌کان وه‌لاوه‌ بنیته‌ و وه‌کو ده‌سپیک و ده‌روازه‌یه‌ک بو چوونه‌ ناو ره‌خنه‌ی بونیادی له‌ بنچینه و بنه‌ما بنیات‌گه‌رییه‌کان بکوئیته‌وه.

فردیناد دی سۆسیر و بنیات‌گه‌ری

له‌ میژووی بنیات‌گه‌ریدا هه‌میشه‌ بوچوونه‌کانی زمانه‌وانی ناسراوی سووسیری (فردیناند دی سۆسیر FERDINAND DE SAUSSORRE) به‌ بنچینه و بنه‌مای تیوری بنیات‌گه‌ری له‌ زمانه‌وانی و به‌ په‌یره‌ویکردن لیبی له‌ ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌ژمار ده‌کریت. تیروانینه شوپشگیرانه‌یه‌کانی سوسیر له‌ لیکۆلینه‌وه‌ زمانه‌وانیه‌کانی ده‌سپیکی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا ره‌وتی لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویی و به‌راوردکاری زمانی گۆری و چه‌ند پروانگه‌یه‌کی نویی له‌ لیکۆلینه‌وه‌ و باسکردنی زماندا ئاوه‌لا کرد.

سۆسیر، که‌ ده‌ره‌نجامی ده‌سکه‌وته‌ زمانناسیه‌کانی خوی له‌ گوتاره‌کانی ناو وانه‌کانی ده‌خسته‌پوو تا کۆتایی ته‌مه‌نیشی هه‌لی چاپکردنیانی له‌سه‌ر شیوه‌ کتیب بو‌ نه‌په‌خسا، به‌لام خویندکاره‌کانی سی‌ سال دوا‌ی مردنی ئه‌و ، به‌ره‌م و به‌روبوومی لیکۆلینه‌وه‌کانی ئه‌ویان له‌ سالی ۱۹۱۶ به‌ ناوینیشانی (چه‌ند وانه‌یه‌ک له‌ باره‌ی زمانناسی گشتیه‌وه)° بلاو کرده‌وه.

ئه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانی سوسیر به رهخه‌ی بنیاتی ده‌به‌ستیته‌وه و وه‌کو ده‌سپیکیک بۆ لیکۆلینه‌وه بنیادناسیه‌کان له ئه‌ده‌دا ده‌یناسینیت خستنه‌پرووی بابته‌ی جیاوازییه‌کانه له لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه‌ی زماندا، که بهر له هه‌موویان پێویسته باسی جیاوازی نیوان زمان و گوتن، جیاوازی نیوان نیشانه و نیشانه بۆکراو(دال و مه‌دلول)، لیکۆلینه‌وه‌ی دایکرونی و سینکرونی و ته‌وه‌ر یا ئاستی ئاسۆیی و ستونی بکریت.

زمان و ئاخوتن (گوتن)

سوسیر بۆ یه‌که‌مین جار ئه‌م لایه‌نه‌ی خسته‌پروو، که زمان (langue) و گوتن (parole) جیاوازن له یه‌کتر. سوسیر زمان به کۆمه‌لیک له نیشانه و ئاماژه بریار له سه‌ردراوه^٦ تایبه‌ته‌کان داده‌نیت، که قسه‌که‌رانی کۆمه‌لیکی زمانی بۆ هینانه‌کایه‌وه‌ی پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ یه‌کتیدا به‌کاری ده‌بن و هه‌ر کۆمه‌لیکی زمانی سوود له جوړیکی تایبه‌تی ئه‌م کۆمه‌له‌ ره‌مز و نیشانه‌وه‌رده‌گریت. له روانگه‌ی سوسیر ئاخوتن به‌واتای کرداری تاکه‌که‌سی و توانای به‌کاربردنی یاسا‌کانی زمانه، به‌هه‌مان شیوه ئه‌و ئاماژه به‌وه ده‌کات که سوود وه‌رگرتن له زمان شیوه‌یه‌کی ئۆتۆماتیکی هه‌یه، به‌لام به‌کاربردنی یاسا و شیوازه‌کانی ئاخوتن خاوه‌ن شیوه‌یه‌کی خوویستانه‌یه. به

^٦(واته ئه‌و ره‌مز و نیشانه‌ی که به‌پێی ریککه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی دانراون.و)

دهر برینیکی ساده تر زمان خاوه نی ره هه ندیکی کومه لایه تییه، له کاتی کدا گوتن خاوه ن ماهییه تیکی خودی و تاکه که سییه.

سو سیر بو نیشان دانی پرو به ره کانی کارکردنی زمان و گوتن، ده زگای زمانی بهو سیستمه ده چوینیت که له شه تره جدا هه یه. نهو سیستمه ی زاله به سه ر یاری شه تره نج و یاسا کانی، شیایوی به راورد کردنه له گه ل زمان. گوتن وه کو جووله کانی کارکردنی شه تره نجبازه. له م به راورده دا پیویسته سه رنج له وه بدریت، که هر بارودوخیک له یاری شه تره نج له گه ل بارودوخیک له زمان هاوتا و گونجاوه و به های به رده کان (به رده کانی یاری شه تره نج) له په یوه ندی و جیاوازیان له گه ل یه کتریدا ده رده که ون، به هه مان نهو شیوه یه ی که له زمانیشدا به های هر وشه یه ک له جیاوازی له گه ل وشه یه کی دیکه دا پروون ده بیته وه و واتای وشه کان له پرووی نهو جیاوازییه ی که له گه ل یه ک هه یانه شیایوی درک کردنه. درهخت درهخته له به ره نه وه ی به رد نییه. کار له جیاوازی له گه ل ناو، یا ئاوه لکار به جیاوازی له گه ل ئاوه لئاو درک ده کریت. له یاری شه تره جدا به رده کان جووله ده که ن تا یارییه که بیته کایه وه، له زمانیشدا وشه کان شوینگورکی ده که ن تا بارودوخه زمانیه کان دروست بن. له یاری شه تره جدا جووله ی به رده کان به هه مان شیوه له زمانیشدا شوینگورکی وشه یه ک کاریگه ری ده خاته سه ر وتای وشه یه کی دیکه یا ده قی به ره هه که^۶.

دریژه و بهره‌وامی ناشنایه‌تی به بۆچوونه‌کانی سوسیئر و بنچینه‌ی بذیاتگه‌ری پیویستی به ناشنایه‌تی و ئاگاداربوونه له ئاماژه‌ناسی و ئاماژه‌کردنیکی کورت و سه‌رپیانیه له‌م بواره‌دا شتیگی گرنگ و پیویسته.

تیروانینی سوسیئر و ئاماژه‌ناسی

سوسیئر له‌و باوه‌ره‌بوو، که سیستمه ده‌لاله‌تییه‌کان – که زمان یه‌کیکه له‌وان- زۆر و جۆراوجۆرن. هه‌ر دالیک(نیشانه) ده‌لاله‌ت له مه‌دلولیک(نیشانه‌بوکراو) ده‌کات. ئەم داله یا ئەم نیشانه‌یه ده‌کریت ته‌واوی نیشانه سه‌ربازییه‌کان و نیشانه ئاراسته‌ییه‌کان(نیشانه‌کانی ریگه‌نیشاندان) و نیشانه ده‌نگیه‌کان و شیوه‌کانی نووسین و شیواز و داب و نه‌ریت و جوله‌ په‌مزییه‌کان بگریته‌وه، ئەو زانسته‌ی، که له چۆنیه‌تی ده‌لاله‌تکردنی ئاماژه‌کان ده‌کۆلیته‌وه پییده‌وتریت ئاماژه‌ناسی(Semiology)^۷. له‌ پروانگه‌ی سوسیئر زمانناسی لقیکه له ئاماژه‌ناسی، چونکه زمان هاوشیوه‌ی ئاماژه کار ده‌کات و به‌ ده‌ربڕینیکی دیکه ئەو یاسایانه‌ی، که له ئاماژه‌ناسی ده‌خرینه‌پوو، له زمانناسیشدا رۆل و کاراییان هه‌یه^۸، هه‌مان ئەم تیروانینه‌شه، که ئاماژه‌ناسی به‌ شیکردنه‌وه‌ی بونیاد له به‌ره‌مه‌ ئەده‌بییه‌کان ده‌به‌ستیته‌وه. زه‌مینه‌سازی و رازاندنه‌وه‌کاریه‌کان، هونه‌رکاریه‌کان، ته‌کنیکه‌کانی ره‌وانبیژی و هاوشیوه‌کانی سیستمیکن له ئاماژه‌کان، که واتا و چه‌مکیکی تایبه‌ت له به‌ره‌مه‌که‌دا ده‌هیننه‌کایه‌وه و له‌سه‌ر

بنه‌مای ئه‌م دیدگا و تیروانینه‌یه که پیکهاته و ئیش و رۆلی ره‌گه‌زه ئه‌ده‌بییه‌کان ده‌خریته ژیر لیکۆلینه‌وه و ئه‌وه رپوون ده‌بیته‌وه، که زه‌مینه‌کاری و ئاماده‌سازییه ئه‌ده‌بییه‌کان چون ده‌بنه هۆی ئه‌وه‌ی، که واتا یا هه‌ستیکی تایبته بگوازریته‌وه.^۹

(رۆلان بارت)ی ره‌خه‌گر و زمانناسی بنیاتگه‌رایی فره‌نسی به‌شیوه‌یه‌کی تایبته جه‌ختی له ئاماژه‌ناسی بو سه‌ر بنیاتی به‌ره‌مه‌که کردۆته‌وه. ئه‌و داهینانی ئه‌ده‌بی به‌جۆره نیشانه‌سازییه‌ک داده‌نیته و به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له بو‌چوونی ئه‌ودا مرو‌ف بوونه‌وه‌ریکی ئاماژه‌سازه، هه‌ندیک که‌س بو شت و که‌لوپه‌له‌کان ده‌لاله‌ت ده‌خولقینن و له‌م رپووه‌وه شیکردنه‌وه‌ی بنیاتی له رپوانگه‌ی ئه‌ودا رپوونکه‌ره‌وه‌ی ئه‌و خاله‌یه، که: (مرو‌ف چون واتا به‌شت و کرداره جۆراوجۆره‌کان ده‌به‌خشیته) ^{۱۰} به‌م شیوه‌یه هه‌موو کورته‌کردنه‌وه‌کان، پۆشینه‌کان (ایهام)، رهمز و نیشانه و لیکچواندنه‌کان ئاماژه‌گه‌لیکن که واتایه‌ک باس ده‌که‌ن و پێویسته له شیکردنه‌وه‌ی بونیاتی به‌ره‌مه‌که‌دا سه‌رنج له‌هه‌موو ئه‌وانه بدریته ^{۱۱}.

لێره‌دا پێویسته سه‌رنج له‌وه بدریته، که له‌هه‌مان کاتدا ناکریت ئاماژه‌ناسی به‌تاکه ئامرازی ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی هه‌ژماره بکه‌ین و سه‌باره‌ت به‌وه زیده‌رپۆیی بکه‌ین، چونکه کرۆکی ئیستاتیکی به‌ره‌مه‌که جیا له‌ په‌یوه‌ندییه ده‌لاله‌تی و ئاماژه‌بییه‌کان له‌ چوارچێوه‌ی چه‌ند بابته و مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌دایه له‌وانه ده‌توانریت ئاماژه به

پروسه‌ی ئه‌فراندنی ئه‌ده‌بی، تیروانین و دیدگا فه‌لسه‌فیه‌کان، زه‌مینه سوژدارییه‌کان و بگره‌ ماهیه‌تی تاکه‌که‌سی و کومه‌لایه‌تیش بکریت.

ئاستی سینکرونی و ئاستی دایکرونی

به‌په‌سه‌ندکردنی ئه‌م خاله‌ی، که‌ داهینان و ئه‌فراندنی ئه‌ده‌بی دیارده‌یه‌که‌ له‌ زماندا دیته‌کایه‌وه، بۆیه‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ماهیه‌تی به‌ره‌مه‌که‌ و ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای ئاگاداربوون به‌رامبه‌ر زمان و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ئیشکردنی زمان دامه‌زراوه‌. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ئاگاداربوون و شاره‌زاییه‌کی کورت له‌سه‌ر ته‌وه‌ره‌کانی سینکرونی و دایکرونی (وه‌سفی و میژوویی) و ئاسۆیی و ستونی (هاونشینی و ته‌کنشینی). شتیکی گرنگ و پێویسته‌. هه‌ردوو ته‌وه‌ری سینکرونی و دایکرونی بریتین له‌ ریگه‌ (مه‌ودا) و لیروانین له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زماندا، واته‌ جووری تیروانینی وردی ئیمه‌ سه‌باره‌ت به‌ زمان دیاریده‌که‌ن. سوسیڕ به‌ توندی سوور بوو له‌سه‌ر جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئاست یا ته‌وه‌ریه‌ و جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کرده‌وه‌.

سوسیڕ، که‌ زمانی به‌ سیستمیکی ئاماژه‌کان ده‌زانی و زمانی به‌ خاوه‌ن قه‌واره‌یه‌کی ئیستایی و هه‌بوونی ره‌گ و ریشه‌یه‌کی رابردوو داده‌نا. زمانیک که‌ ئه‌م‌پرو به‌کاری ده‌هینین ره‌گ و ریشه‌یه‌ی له‌ رابردوو هه‌یه‌ و ده‌توانیت له‌ ره‌وتی خۆیدا له‌ رابردوو تا ئیستا و له‌ ئیستا تا داهاتوو دوچاری چه‌ند گۆرانکارییه‌ک ببیته‌وه‌. زمانناس به‌

لیکۆلینه‌وه‌کانی خۆی بۆ زمان له رهوتی زمان له رابردوو ده‌کۆلینه‌وه یا به‌ته‌واوه‌تی سه‌رنج له زمانی ئیستا هه‌دات. له لیکۆلینه‌وه زمانه‌وانییه‌کانی پیش سوسێردا، که له‌سه‌ر زمانناسی میژوویی و به‌راوردکاری بنیاتنرا بوون و بوونی رابردوو و ئیستای زمان له‌یه‌کتر جیا‌نه‌ده‌کرانه‌وه. سوسێر هیل و مه‌ودای لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌ست‌نیشان‌کرد و زمانی له دوو روانگه‌وه خسته ژیر لیکۆلینه‌وه:

۱. لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌و زمانه‌ی ئیستا- له هه‌ر کاتیکی تایبه‌ت، که هه‌بی‌ت- که ناوی زمانناسی وه‌سفی لینا.

۲. لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویی زمان و گۆرانکارییه‌ زمانیه‌کان به‌ درێژایی کات، که ناوی زمانناسی کاتی (= میژوویی) لینا^{۱۲}.

ئه‌م ئاراسته‌یه و شیوازی تیروانینی سوسێر رهوت و رێچکه‌ی لیکۆلینه‌وه نه‌ریتییه‌کانی زمانناسی گۆری و رێگه‌یه‌کی تازه‌ی له لیکۆلینه‌وه‌ی زماندا ئاوه‌لا کرد و له راستیدا زمانه‌وانی بنیاتگه‌ری، که ره‌خه‌ی بنیادگه‌ری قه‌رزارباریه‌تی به‌ره‌م و به‌روبوومی هه‌مان سه‌رنج و تیروانین بوو.

ئاستی ئاسۆیی و ئاستی ستوونی (ته‌وه‌ری ته‌کنشینی و ته‌وه‌ری هاو‌نشینی) ۱۳:

پیشتر ئاماژه به‌وه‌کرا، که له زمان و به‌شوی‌نپیه‌لگرتن و په‌یره‌ویکردنی زمانیش له به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا، وشه‌ وه‌کو دال یا ئاماژه کار ده‌کات. بوونی وشه‌کان له زمان یا به‌ره‌می ئه‌ده‌بی

به‌شـیوه‌یه‌کی تاک و ته‌نیا و سه‌ره‌به‌خۆ نییه، به‌لکو کۆمه‌له‌یه‌کی به‌دواییه‌کدهاتوو و به‌یه‌که‌وه‌به‌ستراوی وشه‌کانه که زمان پیکده‌هینن. هاتنی وشه‌کان به‌دوای یه‌کتر زنجیره‌ی قسه‌ده‌خولقینیت که پیدده‌لین به‌دواییه‌کدهاتنی شریتی (هیله‌کی = خطی) یا سروشتی هیله‌کی زمان^۴. هه‌ر گوته و پرسته‌یه‌کی وتادار له‌چهند یا چه‌ندین وشه‌ پیکهاتوو که له‌شوینیک ده‌ست پیده‌کات و له‌جیگه‌یه‌کی دیکه کۆتایی پیدیت. ئەم به‌دواییه‌کدهاتنه یا زنجیره‌یه‌ پیدده‌وتریت (ته‌وه‌ری ئاسۆیی یا ته‌کنشینی).

له‌بنیاتی زماندا ده‌شی له‌پرسته‌یه‌کدا وشه‌یه‌ک بیته‌جیگه‌وه و جینشینی وشه‌یه‌کی دیکه تا مانای جیاواز له‌پرسته‌که به‌ده‌ست بخریت. ئەم توانسته‌ پیدده‌وتریت (ته‌وه‌ری هاوونشینی یا ئاستی ستوونی) بو‌نموونه له‌م دوو نیوه‌دیڤه‌ی خواره‌وه:

در نعل سمند او شکل مه‌نو پيدا

وز قد بلند او بالای صنوبر پست (حافظ)

وشه‌کانی: در / نعل / سمند / شکل / مه‌نو / پيدا / له‌نیوه‌دیڤه‌ی دووه‌مدا شوینی خویان به‌وشه‌کانی وز / قد / بلند / صنوبر / پست داوه و ئەم جیگرته‌وه‌یه‌ گوته و ئاخاوتنیکي دیکه‌ی به‌واتایه‌کی جیاوازه‌وه هیناوه‌ته‌کایه‌وه به‌هه‌مان شیوه‌پیش ئەوه به‌دواییه‌کدهاتنی ئەو

وشانه‌ی که له‌سه‌ره‌وه ناومان بردن له ته‌کنشینی له‌گه‌ل یه‌کتریدا واتایه‌کی جیاوازیان هینابوو یه‌کایه‌وه.

به یارمه‌تی هه‌ردوو ته‌وه‌ری ئاسۆیی و ستونی ده‌توانریت هه‌زاران رسته به هه‌زاران بارودۆخی سۆزداری و ئیستاتیکی جۆراوجۆر بخولقی‌نریت و ئه‌م بنه‌مایه‌یه که ئه‌ده‌ب ده‌خولقی‌نریت و زمانی شیعر و په‌خشان له‌یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. هه‌ر ئه‌م بابه‌ته ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که جه‌خت‌کردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م دوو ته‌وه‌ره له شیکردنه‌وه‌ی بونیاتی شیعردا گرنگییه‌کی زۆر په‌یدا بکات و لیکۆلینه‌وه له چه‌ند دیارده و ده‌رکه‌وته‌یه‌کی ئه‌م دوو ته‌وه‌ره له‌ناو شیعردا به‌شیک له ئه‌رکی ره‌خه‌ی بونیاتی پیک به‌ینریت.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ لیره‌دا ئه‌وه‌یه، که ته‌وه‌ری ئاسۆیی له‌سه‌ر ریزبوون (ریزمان) و ته‌وه‌ری ستونی له‌سه‌ر هه‌لبژاردن دامه‌زراوه، به‌لام ئه‌م ریزبوون و هه‌لبژاردنه‌ سنور و به‌رنامه‌گه‌لیکی هه‌یه و هه‌ر وشه‌یه‌ک ناتوانریت له ته‌ک وشه‌یه‌کی دیکه دابنریت یا ببیته شوینگره‌وه‌ی وشه‌یه‌کی دیکه.

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ فۆرمالیزم یا بنیاتگه‌ریدا

ده‌توانریت بگوتریت له‌ کاته‌وه‌ی، که زمانناسان لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی خۆیان له‌باره‌ی بونیاتی زمانی شیعر و ئه‌ده‌ب به‌ره‌و پیش برد، چه‌ند ده‌روازه‌یه‌ک به‌رووی ره‌خه‌ی بنیاتگه‌ری ئاوه‌لا کرا.

بنیاتگه‌ره‌کان لیکۆلینه‌وه‌کانی خۆیان له‌و بنچینه‌وه‌ ده‌ستپیکرد که فۆرمالیسته‌کان دایان نابوو. فۆرمالیسته‌کان له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌رپه‌ بوون، که ناتوانریت زمان و فۆرم له‌ واتا و ناوه‌رۆکی به‌ره‌م جیا‌بکریته‌وه‌ و له‌ بنه‌رته‌دا زمانی هه‌ر به‌ره‌می‌ک رویکی دیکه‌ یا شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی ناوه‌رۆکه‌، به‌هه‌مان شیوه‌ قه‌واره‌ و کیانی ناوه‌رۆکیش له‌ زمانی به‌ره‌مه‌که‌ وه‌رگیراوه‌. به‌لام ره‌خه‌گری بونیادگه‌ر هینده‌ی بیر له‌ فۆرم ده‌کاته‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ ئیشی به‌ ناوه‌رۆک نییه‌، ئه‌و وه‌کو زماناسی کارده‌کات که که‌متر له‌ واتای رسته‌ ده‌کۆلیته‌وه‌ و سه‌رنجی له‌سه‌ر پیکهاته‌یه‌که‌، که ناوه‌رۆک یا واتای هیناوه‌ته‌ کایه‌وه‌^{۱۰}. بنیاتی رووکه‌شی که ره‌گ و ریشه‌که‌ی له‌ناو به‌ره‌مه‌که‌ دایه‌، نیش‌اندهری پیه‌ندی پیکداچوون و کارلیکی ره‌گه‌زه‌کان و به‌شه‌ پیکهینه‌ره‌کانی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌. ئه‌م به‌شانه‌ له‌ هه‌ر به‌ره‌می‌کی خوازاو و ش‌یاودا گشتگیریه‌کی سیستماتیکی ده‌هیننه‌کایه‌وه‌ و ره‌خه‌گری بنیادگه‌ر هه‌ولده‌دات چۆنایه‌تی ئه‌و کارلیکه‌ی که باسی لیه‌کرا روونبکاته‌وه‌.

شیکردنه‌وه‌ی بنیاتی شیعر و به‌ره‌می ئه‌ده‌بی

شیکردنه‌وه‌ی بنیاتی شیعر یه‌جگار نزیکه‌ له‌ میتۆدی ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی فۆرمالیسته‌کان. به‌ باوه‌رپی یا‌کۆبسنی زماناس و ره‌خه‌گری ناسراوی ئه‌ده‌بی بو درکردنی واتای شیعر پیه‌سته‌ سه‌ره‌تا له‌وه‌ تیبگه‌ین، که شیعره‌که‌ چۆن بنیاتنراوه‌. میتۆدی

یاکو بسن له‌م بواره‌دا به ده‌سپیکیک بو چوونه‌ناو (ئاسۆی واتایی شاعر) داده‌نریت^{۱۶}. له راستیدا گرنگترین به‌ها و بایه‌خی چوونه‌ناو واتای شاعر لیکۆلینه‌وه و به‌دواداچوونه له‌م خاله‌ی که چۆن و پالپشت به چ تایبه‌تمه‌ندیگه‌لیک زمانی میکانیکی (زمانی خوکار و ناهونه‌ری) گۆراوه بو زمانی شاعری و هونه‌ری، پاشان ئه‌م زمانه هونه‌رییه چۆن ده‌توانیت واتایه‌کی تایبه‌ت که هاوکوفی شیوه هونه‌رییه‌که‌یه‌تی بگه‌یه‌نیت. به‌م شیوه‌یه واتای تایبه‌تی به‌ره‌مه‌که پیویسته له‌ریگه‌ی زمانی تایبه‌ت، که به‌کاره‌ینراوه درک بکریت، واته‌هه‌مان ئه‌و زمانه‌ی که واتای بونیاتناوه و له‌هه‌مان کاتیشدا ناشیت له‌واتا جیا بکریته‌وه و دابیریندریت.

ئاشکرایه، که زمانی شاعر تیکرای قه‌واره و بوونی دهره‌کی شاعر پیکناهنیت، چونکه سه‌ره‌رای شیوه‌ی دهره‌کی، بنیات و پیکهاته‌ی عه‌قلی و خه‌یالی و به‌ها هونه‌ری و موسیقییه‌کانی شاعریش خاوه‌ن گرنگییه‌کی جه‌وه‌هرین و له‌هه‌مانکاتدا هه‌مووشیان په‌یوه‌ندیان به‌زمان و واتای شاعر هه‌یه.

له‌پروسه‌ی شیکردنه‌وه‌ی بنیاتی به‌ره‌م، که گونجاو بیت له‌گه‌ل جووری به‌ره‌مه‌که‌دا، ئه‌م ره‌ه‌نده جیاوازانه‌ی خواره‌وه له‌پیوه‌ندی و به‌یه‌که‌وه‌لکانیان له‌گه‌ل یه‌کتیدا سه‌رنجیان لیده‌دریت:

۱. بنیاتی زمانی به‌ره‌مه‌که.

۲. بنیاتی عه‌قلی و ناوه‌روکی شاعر.

۳. بنیاتی ئیستاتیکی و مؤسیقای.

۴. بنیاتی په‌یکه‌ر یا قالبی به‌ره‌مه‌که.

هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی پیکرا ئه‌م ره‌هه‌ندانه‌ حه‌تمی نین و به‌پیی ژانری ئه‌ده‌بی شیاوی ده‌سکاری تیداکردن. له‌ به‌ره‌میکی چیرۆکیدا ره‌نگه‌ بونیاتی مؤسیقی به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو په‌راویزخراو بیته‌، به‌لام له‌به‌ره‌میکی هۆنراوه‌ییدا په‌کیک له‌ کرۆکه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی به‌ره‌مه‌که‌ پیکه‌هینیت.

بنیاتی زمانی شاعر

فۆرمالیسته‌کانی قوتابخانه‌ی پراگ و پاشتریش بنیاتگه‌ره‌کان له‌ته‌ک ئه‌و باسکردنه‌ ورده‌ی، که‌ بو‌ زمان و سیستمی ده‌نگی زمان به‌ده‌ستیان داوه‌. ده‌رباره‌ی زمانی زمانی شاعر شیکردنه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌یه‌کیان هه‌یه‌ که‌ ئاگاداربوون له‌م لیکدانه‌وه‌یه‌ له‌ ره‌خه‌ی فۆرمالیستی و بنیاتگه‌ری گرنگی خۆی هه‌یه‌. گرنگترین ته‌وه‌ره‌کانی ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه‌ بریتین له‌:

۱. زمانی شاعر خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندیگه‌لیکی ورده‌، که‌ پێویسته‌ وشیار و به‌ئاگا بین له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه‌. هه‌وه‌لین هه‌نگاو ئه‌وه‌یه‌، که‌ درک به‌ جیاوازی نیوان زمانی شاعر و زمانی میکانیکی واته‌ زمانیک، که‌ بو‌ هینانه‌کایه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی و لیکتیگه‌یشته‌نی رۆژانه‌ به‌کاری ده‌هینین بکه‌ین. زمانی شاعر سه‌ره‌رای ره‌هه‌نده‌ تاکه‌که‌سییه‌کان و ئافراندن و داهینانی شاعیر

کاریگه‌ره به نه‌ریت و ترادیسۆنه شیعریه‌کان و زمانی رپۆژگاری شاعیر.

۲. زمانی شیعی زۆربه‌ی کات گرفتاری کیشمه‌کیشمیکی شاراو‌هی نیوان داهینانه زمانیه‌کانی شیعر و زمانی باوی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌تی له‌گه‌ل نه‌ریته شیعریه‌کان، هه‌ندیجار له‌ زمانی ئاخاوتن نزیک ده‌بیته‌وه و هه‌ندیجار وه‌ها هاوتا ده‌بیته‌ له‌گه‌ل نه‌ریت و قابله شیعریه‌کان، که له‌ مۆدیلی زمانی گوتاری و باو دور ده‌که‌ویته‌وه.

۳. زمانی شیعر زمانی شیعر خاوه‌ن چه‌ند ئاستیکی جیاوازی وه‌ک ده‌نگی و وشه‌یی و ریزمانی و ره‌وانبیژی و هونه‌رییه. ئەم ئاستانه تیکچرژاون و دابراو و جیا نین له‌یه‌کتر.

۴. به‌های ده‌نگی خالی ده‌سپیکه له‌ باسکردنی بونیاتی زمانی شیعر، چونکه رپوونکه‌ره‌وه‌ی گونجان و نزیکایه‌تییه‌کان و چوونه‌پال یه‌ک و بوونی وشه‌کان و پیته‌کان و چۆنایه‌تییه‌کانی وابه‌سته به‌ ریتم و ئاوازه‌کان یا گونجانه ده‌نگی و مۆسیقییه‌کانه.

۵. شیوه‌ی خوازراو بو لیکۆلینه‌وه‌ی ئاسته جیاوازه‌کانی شیعر بریتیه له‌ به‌رجه‌سته‌کردن و نیشاندانی شیعره‌که به‌شیوه‌ی تۆرپکی تیکچرژاو. به‌شه‌کان له‌م تۆره‌دا چالاکییه‌کی کارلیکه‌ریبانه‌یان هه‌یه، به‌م شیوه‌یه بۆنموونه سه‌روا له‌ سیستمی مۆسیقاییدا به‌ وه‌ستاوی نامینیته‌وه، به‌لکو له‌په‌یوه‌ندییه‌کی توندوتۆل دایه له‌گه‌ل پیکهاته‌ی

مۆرۆفۆلۆژی و ریزمانی و شیوازگه‌ری و وشه‌یی شیعره‌که و هه‌ر له‌سه‌ر ئەم ره‌وته‌ش هه‌ریه‌ک له‌م ره‌گه‌زانه وابه‌سته‌ن به ره‌گه‌زگه‌لی دیکه‌وه.

٦. له‌زمانی شیعردا ، هه‌بوون وئاماده‌یی وشه‌کان زۆربه‌ی کات له‌سه‌ر باری ده‌لاله‌تکردنی راسته‌وخۆ و واتای فه‌ره‌نگیه‌کانیان دانه‌مه‌زاون و واتا شاراوه‌ یا ره‌مزیه‌کانیان خاوه‌ن هه‌یژکی زیاترن و به‌م هۆیه‌وه کاتیک لیکدانه‌وه‌ی شیعرای لایه‌نیکی میژوویی یا کۆمه‌لناسی یا ته‌نانه‌ت ده‌رووونناسی له‌خۆ ده‌گریت به‌های هونه‌ری شیعره‌که ده‌که‌ویته ژیر رۆشنایی ئەم لایه‌نانه و له‌م پووه‌وه لیکۆلینه‌وه له‌م ره‌هه‌ندانه له‌شیکردنه‌وه‌ی بونیاتی شیعردا ده‌که‌ویته په‌راویزه‌وه^{١٧}.

جۆره‌کانی زمانی شیعر و باری ده‌لاله‌تی وشه‌کان

(یان مۆکارۆفسکی)، که یه‌کیکه له‌ زمانناسانی بازنه‌ی پراگ سی جۆر زمانی شیعرای خستۆته‌پوو:

١. زمانیک که راسته‌وراست هاوتا و ده‌قاوده‌قه له‌گه‌ل زمانی پیوه‌ر(باو) و به‌ند و وابه‌سته‌یه به‌ پاریزگاریکردنی زمانی پیوه‌ر و سه‌رپیچی نه‌کردن لێ.

٢. زمانیک، که ته‌نیا به‌هۆی چه‌ند پیویسته‌تیه‌که‌وه له‌ زمانی پیوه‌ر دوور ده‌که‌ویته‌وه، بۆنموونه گویزانه‌وه‌ی قسه‌ و ته‌ راسته‌وخۆ له‌سه‌ر زمانی ئەو که‌سایه‌تیانه‌ی، که له‌ناو ده‌قی چیرۆکه‌که‌دا

هه‌ن بۆ نیشاندانی که‌سایه‌تی و بارودۆخه‌ کلتوری و ده‌روونییه‌که‌ی له‌ریگه‌ی نه‌و گفتوگو و دیالۆکه‌ی که‌ له‌ ناو ده‌قه‌که‌دا هه‌یه‌.

۳. زمانی لادهر له‌ باو، واته‌ زمانیک که‌ خاوه‌ن چه‌ند ده‌ستیوه‌ردان و سه‌ره‌پێچیه‌کی ئاگایانه‌یه‌ له‌ زمانی باو و پێوه‌ره‌کانی به‌ مه‌به‌ستی گوێزانه‌وه‌ی بنه‌ماکانی شیعریه‌ت بۆ ناو به‌ره‌مه‌که‌^{۱۸}. له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی بونیاتی شیعردا تیکرایی سه‌رنج و تیرامانه‌کان له‌سه‌ر نه‌م سی جۆره‌ی سه‌ره‌وه‌ چه‌رده‌بنه‌وه‌. وشه‌کان له‌ زمانیکی له‌م چه‌شنه‌دا خاوه‌ن بارودۆخه‌لیکی جیاوازن:

-باری ده‌لاله‌تی راسته‌وخۆ(که‌ له‌ وشه‌ ئامرازی و ناسه‌ره‌کی شیعره‌که‌ له‌ئارایه‌).

-باری په‌مزی، خواستنی و خوازه‌یی.

-باری سۆزداری.

-باری پۆشینکاری(ایهامی).

-پێویسته‌ جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه‌ بکریته‌وه‌ که‌ هه‌موو وشه‌کان به‌ باره‌ جیاوازه‌کانی خۆیانه‌وه‌ بوون و ناسنامه‌ له‌یه‌کتر وه‌رده‌گرن، واته‌ وشه‌ به‌شیوه‌ی سه‌ربه‌خۆ و له‌ده‌ره‌وه‌ی کاریگه‌ری وشه‌ هاوسێکانی خۆی ناسنامه‌یه‌کی هونه‌ری نییه‌ و به‌هاو بایه‌خی نییه‌، لێره‌دا ده‌شیت تایبه‌تمه‌ندی شیوازیی لایه‌نگیرییه‌کی زیاتر بۆ یه‌کیک له‌م بارودۆخه‌

جیاوازانه نیشان بدات، که له خودی خۆیدا له‌پرووی ناسینی شیوازی شاعیر شتیکی گرنگ و ستراتیجیه.

هه‌لبژاردنی وشه‌ی شیعیری

جۆره وشه‌یه‌کانی شیعیر یه‌کیک له بنه‌ره‌تیتترین به‌شه‌ پیکه‌ینه‌ره‌کانی یه‌کیتی شیعیره و له‌سه‌رده‌می کۆنه‌وه مایه‌ی سه‌رنج بووه. ئه‌رس‌تۆ له هونه‌ری شیعیردا له دوتوی قسه‌کردن له‌باره‌ی به‌شه‌کانی ئاخاوتن گفتوگو و باسیکی ورد له بواره‌دا ده‌خاته‌پروو^{۱۹}.
گرنگترین خال له ره‌گه‌زی زمانی شیعیردا هه‌لبژاردنی وشه‌یه. ئه‌م هه‌لبژاردنه به‌ستراوه‌ته‌وه به به‌هره‌ی پیگه‌یش‌توو(په‌روه‌رده‌کراو) و ئه‌زموونگه‌راییه‌کان و داهینانی شاعیر.هۆشی شاعیر له پرۆسه‌ی ئه‌م هه‌لبژاردنه‌دا دوو قوناغ تیده‌په‌رینیت:

۱. دیاریکردن:

شاعیر له قوناغی دیاریکردندا له‌نیو تیکرای توانست و توانا زمانیه‌کانی خۆیدا ده‌ست بو دیاریکردن ده‌بات. ئه‌م توانسته زمانیه‌ له راستیدا شوین و کانگه‌یه‌کی عه‌مبارکردنه که له سه‌رچاوه‌گه‌لیکی جۆراوجۆری وه‌ک: زمانی په‌تی ئه‌ده‌بی، زمانی ئاخاوتن و پرۆژانه، قالب و نه‌ریته شیعیریه‌کان، وه‌رگرتنه زمانی و ده‌ربرینه خواستنی و خوازه‌یی و درکه‌یه‌کان هاتۆته‌کایه‌وه.

شاعیر له قوناغی هه‌لبژاردندا هه‌ندیک له وشه‌کان ده‌س‌رپه‌ته‌وه و هه‌ندیکی دیکه له شوینیان داده‌نیت. هه‌لبژاردنیکی له‌م چه‌شنه

حه‌تمه‌ن پئویسته له‌رووی گونجان و کارلیک‌کردندا له‌گه‌ل ته‌واوی
ره‌گه‌زه‌کانی بونیاتی شیعر بیټ.

٢. گشتاندن (فراوانکردن):

شاعیر له قو‌ناغی قو‌ناغی گشتاندندا دوا‌ی وه‌لاوه‌نانی هه‌ندی‌ک له
وشه‌کان هه‌له‌ستیت به‌فراوانکردنی زمانی شیعرى خو‌ی. ئەم کاره
له‌ری‌گه‌ی ته‌کنیکه‌لیکی تایبته‌ دیته‌کایه‌وه که گرن‌گترینیان بریتین له:
-به‌کاره‌ینانی وشه‌ کۆن و به‌سه‌رچووه‌کان (= کۆنگه‌رایى وشه‌ی).
-دروس‌تکردنی پیکهاته‌گه‌لیکی تایبته‌ یا زیادکردنی یاسا
ریزمانییه‌کان.

-فراوانکردن و پانو‌پۆرکردنی مه‌دلوله‌کانی وشه‌ و دروس‌تکردنی
واتاگه‌لی تازه‌ بو‌یان (ئاماژه‌سازی و مه‌دلول خو‌لقینی).

شتیکی ئاساییه، که ئەم گشتاندنه‌ پئویسته له بازنه‌ی ری‌گه‌پیدانی
زمان و به‌ده‌رب‌رینیکی دیکه به‌ری‌گه‌پیدانه‌ زمانیه‌کان به‌یته‌کایه‌وه.
بازنه‌ی ری‌گه‌پیدان نابیته‌ ری‌گر له‌به‌رده‌م داهینانه‌ هونه‌رییه‌کانی
شاعیر، چونکه‌ زۆریک له‌ ئالۆزکاری و لادان له‌ باوه‌کان به‌مه‌به‌ستی
ده‌سکه‌وته‌ ره‌وانیژی و گه‌یان‌دنییه‌کان هه‌ر له‌م بازنه‌ی مؤله‌تپیدانی
زمانیه‌دا شتیکی شیاو و په‌سه‌نده‌ ٢٠.

هه‌لبژردن و فراوانکردن ئە‌گه‌رچی له‌ به‌کاره‌ینانه‌ وشه‌یه‌کانی
شاعیرانی گه‌وره‌ی رابردوودا به‌تایبته‌ حافظ خو‌نواندنیکی تایبته‌یان
هه‌یه، به‌لام سوودوه‌رگرتن لی‌یان له‌ به‌ره‌مه‌ شیعرییه‌

هاوچه‌رخه‌کاندا زیاتر به‌رچاوده‌که‌وئیت. ئەم خاله‌ به‌ها و بایه‌خی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که باس بکریت ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که هه‌لبژاردنی وشه‌یی به‌بی له‌به‌رچاوگرتنی یه‌کیتی و زه‌مینه‌ی ناوه‌رۆکی و هونه‌ری به‌رهمه‌که بی‌سوود ده‌بی‌ت. به‌ قسه‌ی (پامان سیلدرن)ی ره‌خه‌گر و تیۆریستی هاوچه‌رخه‌ی ئینگلیزی هه‌موو ئاماده‌سازییه‌ شیعرییه‌کان له‌وانه: نائاش‌ناکردن (de familiarization)، به‌پیی ئه‌و بارودۆخ و زه‌مینه‌یه‌ی که هه‌یه‌ پۆلیکی به‌رچاو و کاریگه‌ری ده‌بی‌ت.

کۆنگه‌راییی له‌ ده‌قیکی داستانی پۆژگاری ئیمه‌دا ده‌کریت پۆلیکی به‌رز و کاریگه‌ری هه‌بی‌ت، له‌کاتی‌کدا هه‌مان کۆنگه‌راییی له‌ شیعریکی داش‌پۆریندا ده‌بی‌ته‌مایه‌ی به‌هیزکردنی لایهن و بنه‌ما ته‌نزیه‌کان^{۲۱}. بۆنموونه‌ ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ ده‌کریت له‌ تیکه‌له‌یه‌کی راس‌ته‌قینه‌ (جیدی) و ته‌نزیدا بۆ به‌خشینی ورده‌کاری و به‌رچاو‌پوونی به‌ پیداو‌یستی و داواکارییه‌کانی ژیاننامه‌ (یادداشته‌نامه) و وه‌سفکردنی زه‌مینه‌ پۆخی و سۆزداریه‌کان پۆل و کاریگه‌ری هه‌بی‌ت:

باز می بینم که پشت میله
مادرم استاده با چشمان تر
نالاش گم گشته در فریادها،
گویدم گویی که: (من لالم تو کر)
آخر انگشتی کند چون خامه‌ای
دست دیگر را بسان نامه‌ای

گویدم: (بنویس و راحت شو) به رمز،
(- تو عجب دیوانه و خودکامه‌ای)،
من سری بالا زخم چون ماکیان
از پس نوشیدن هر جرعه‌ای
مادرم جنباند از افسوس سر،
هرچه از ان گوید ، این بیند جوان.

(اخوان ثالث/ نادر یا اسکند) ۲۲.

نمونه ناوه‌زیه‌کانی شاعیر و هه‌لبژاردنی وشه‌یی

هه‌لبژاردنی وشه‌یی به یارمه‌تی شکه‌چه‌سپاوه‌کان له ناوه‌زی
شاعیر دیته‌کایه‌وه. ئەم شکلا‌نه ئەزموونگه‌راییی و به‌هره و توانستی
شعیری و بارودۆخه‌کانی دیکه دروست ده‌که‌ن. له‌م شکلا‌نه‌دا،
هه‌ندی‌ک له وشه‌کان جمک و هاو‌زای شاعر و ناوه‌رۆکی شاعر،
به‌شیوه‌یه‌ک که سرینه‌وه‌یان ده‌بیته‌مایه‌ی له‌ناو‌چوونی شاعره‌که،
به‌لام پیوسته سه‌رنج له‌وه بدریت، که وشه‌کان هه‌میشه له به‌ها
ره‌وانبیزی و موسیقی و گه‌یاندنه‌کانی خویاندا قه‌رزارباری بونیاتی
ریزمانی و ئاستی ئاسۆیین. بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئەم بابته سه‌رنج له
دوو بارودۆخی به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (آتش = ئاگر) بده:

یه‌که‌مین بارودۆخ له‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی حافظه:

- بیان شوق چه حاجت که حال آتش دل

- توان شناخت ز سوزی که در سخن باشد

پانتایی گوتاره‌که ره‌نگ و بارودۆخیکی ناکارا و پاسیقی هه‌یه و هاوئا‌ه‌نگه له‌گه‌ل کیشه نه‌رم و هیمنه‌که‌ی شیعره‌که، که گونجاوه له‌گه‌ل ئه‌و جووره شیعره ئۆتۆبیۆگرافییه خواست و مرار ئامیزه، وشه‌ی (آتش = ئاگر) به‌هۆی بوونی نه‌بزوینی(ش) له وشه‌کانی(شوق) و (شناخت)ه‌روه‌ها به یارمه‌تی دووباره‌بوونه‌وه و پاتکردنه‌وه‌ی پاش قافییه‌ی (باشد) له هه‌یکه‌لی گشتی شیعره‌که، واته له غه‌زه‌له‌که‌دا به‌رجه‌سته کراوه. ئه‌م به‌رجه‌سته‌یی و دیارخسته‌نه هه‌م له‌پرووی واتایشه‌وه له‌ریگه‌ی گونجانی(آتش) له‌گه‌ل(سوز) و جیاوازی نه‌بزوینه‌کانی(ش) و (س) له هه‌ردوو وشه‌ی ناوبراو به‌هیز ده‌بیته. وشه‌ی(آتش) له‌پرویکی دیکه‌وه له‌ته‌ک (دل) له ده‌سته‌واژه‌ی(آتش دل)له واتا فه‌ره‌نگییه‌که‌ی خۆی ده‌چیته‌ده‌روه‌وه و واتایه‌کی خوازه‌یی وه‌رده‌گریته و ئه‌م واتا خوازه‌ییه و بارودۆخه پاسیق و ناکاراکه‌ی له سه‌رانسه‌ری دیره‌که بلاو ده‌بیته‌وه.

هه‌مان وشه‌(آتش) له دیره‌کی دیکه‌ی(عونسوری به‌لخی)دا بارودۆخیکی جیاوازی هه‌یه:

آب جوش بردمد زرین شود گیتی

آتش خشمش بخیزد سنگ خاکستر سود

به‌یته‌که له چوارچیوه‌یه‌کی ستایشیدا هۆنراوه‌ته‌وه. تریه‌ی ئاوازی شیعره‌که لی‌رده‌دا توندتره له هۆنراوه‌که‌ی پیش‌وووی حافز و له‌گه‌ل

فه‌زای نیمچه داستانی شیعره‌که که باسکردن و وه‌سفکردنی دلیری و جوامیری و هه‌یبه‌تی پاشایه گونجاوه. قسه‌کردن له‌بری نیشاندانی لایه‌نی ژیننامه‌یی و ناکارایی (کارتیکراوی)، شیوه‌یه‌کی کاریگهر و وروژینه‌ری هه‌یه، وشه‌ی (اتش) له‌رپگه‌ی به‌رامبه‌رکردن و دژییه‌ککردن به‌هۆی وشه‌ی (آب = ئاو) دیارخراوه، نه‌بزوینی (ش) له له‌هه‌ردوو به‌شی گریی (آتش خشم) سه‌رباری به‌رجه‌سته‌یی وشه‌یی توانای فه‌ره‌نگی و واقیعی وشه‌ی (اتش = ئاگر) ی زیاتر کردوو ه. له پانتایی ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌دا (آتش خشم = ئاگری قین و تورپه‌یی) به‌رد ده‌کات به‌خۆله‌میش و له‌ئه‌نجامدا وشه‌ی (آتش) له‌فریزی (آتش خشم) به‌پپچه‌وانه‌ی دپه‌که‌ی حافظ باریکی کارا وه‌رده‌گریت که خۆی له‌خۆیدا له‌گه‌ل فه‌زای نیمچه داستانی شیعره‌که گونجاوه.

بنیاتی ریزمانی و شیکردنه‌وه‌ی شیعر

له‌ بنیاتی ریزمانی شیعردا ته‌وه‌ری ئاسۆیی (ته‌کنشینی) رۆلێکی سه‌ره‌کی هه‌یه و لایه‌نیکی گرنگ له‌ شیکردنه‌وه‌ی بنیاتی شیعر پیکده‌هینیت و رۆل و به‌هایه‌کی کاریگه‌ری هه‌یه له‌ شیعریه‌تی شیعره‌که‌دا. له‌ بنیاتی ریزمانیدا رازاندندنه‌وه و ئاراییشی وشه‌کان له‌ چوارچۆیه‌ی گشتیتی شیعره‌که‌ دایه، چونکه هه‌موو ده‌لاله‌ته به‌شه‌کییه‌کان له‌ خزمه‌تی ده‌لاله‌تی گشتی به‌ره‌مه‌که کارده‌که‌ن. وشه‌کان واتای خۆیان له‌ پرسته و ده‌سته‌واژه‌کان وه‌رده‌گرن واتای قوولی پرسته و ده‌ربرپه‌نه‌کان به‌ واتای گشتی شیعره‌که به‌ستراوه‌ته‌وه.

لیکۆلینه‌وه‌ی بنیادی ریزمانی شیعر له شیوه‌ناسی رسته‌کان له‌رووی هه‌والگه‌یاندن و دانانی بوونیان و شوینی به‌شه‌کانی رسته وه‌کو ناوه‌کان، کاره‌کان، ئاولکاره‌کان و ته‌نانه‌ت ئامرازه‌کانی دانه‌پال و پیوه‌ندی و هاوشیوه‌کانیان ده‌ست پیده‌کات و ده‌گات به‌پیکهاته و بنیاتی شیعره‌که^{۲۳}. ئەم شیۆازی لیکۆلینه‌وه‌یه، ئەگه‌رچی زانیانی ره‌وانبیژی کۆنیش هه‌ندیجار ئاوریان لیداوه‌ته‌وه و به‌کاریان هیناوه، به‌لام تیروانین و سه‌ره‌نجه‌کانیان که‌متر وابه‌سته بووه به‌گشتیتی به‌ره‌مه‌که.

بنیاتی موسیقای شیعر و رۆلی ده‌نگه‌کان (فۆنیه‌کان)

به‌شیکی به‌رچاو له بنیاتی موسیقای شیعردا له‌سه‌ر دووباره‌کردنه‌وه ده‌نگیه‌کان و هاوسه‌نگیه ده‌نگیه‌کان (بالانسی ده‌نگه‌کان) وه‌ستاوه^{۲۴}، ئەم دووباره‌کردنه‌وانه جوړاوجۆرن و خاوه‌ن ئاستگه‌لیکی هه‌مه‌جوړن، له دووباره‌کردنه‌وه‌ی فۆنیمیک^{۲۵}، چهند فۆنیمیک، برگه‌یه‌ک، چهند برگه‌یه‌ک و دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌وه ده‌ست پیده‌کات و تا دووباره‌کردنه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه و رسته و نیوه‌دیڤ و دیڤ و ته‌نانه‌ت کۆپله‌ش دريژ ده‌بیته‌وه. هه‌ریه‌ک له‌م دووباره‌کردنه‌وانه به‌جوړیک له جوړه‌کان باری موسیقی دروست ده‌کن، به‌لام به‌هه‌مان شیوه‌ی که ئاماژه‌ی پیکرا هیچ به‌هایه‌ک ناکریت به‌جیا و دابراو له به‌هاکانی دیکه بخریته‌پوو، له‌به‌رئه‌وه ده‌شیت دووباره‌کردنه‌وه‌کان ویرای به‌های موسیقی ببنه‌هۆی به‌ها و

بایه‌خگه‌لی جه‌ختکردنه‌وه‌یی، وروژینه‌ری، وینه‌یی یا سۆزداری. له‌م نیۆنده‌دا هه‌ندیجار یه‌کیک له‌ به‌هاکان به‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی دیکه‌ زال ده‌بی‌ت وه‌کو دووباره‌کردنه‌وه‌ی سه‌روا و پاش سه‌روا له‌ قه‌سیده‌ی (بوی جوی مولیان) ی ڕووده‌کی که به‌م سه‌ره‌دیڤه‌ ده‌ست پیده‌کات:

بوی جوی مولیان آید هی یاد یار مهربان آید همی

له‌م هۆنراوه‌ ناسک و سۆزداریه‌دا باری مۆسیقی پاش سه‌روا بۆته‌ هۆی وروژاندن و کاریگه‌رییه‌کی سۆزداری به‌رز و بالا. به‌روبومی‌ک که له‌ ڕیگه‌ی دووباره‌کردنه‌وه‌ی فۆنیمه‌کان دروست ده‌بی‌ت و له‌ زاراوه‌ناسی باودا (په‌خش کردن) یا دووباره‌کردنه‌وه‌ی نه‌بزوینی (Alliteration)^۷ پیده‌وتری‌ت، وێرای دروستکردن و هینانه‌کایه‌وه‌ی باری مۆسیقی ده‌بی‌ته‌ هۆی گوێزانه‌وه‌یه‌کی سۆزداري و ئیدراکی تایبه‌تی، ئه‌وه‌ی پیده‌وتری‌ت کاریگه‌ری وروژاندنی و دووپاتکردنه‌وه‌یی زیاتر له‌ ڕیگه‌ی به‌رجه‌سته‌کاری وشه‌یی کارده‌کات، که یه‌کیک له‌ هۆکار و ئامرازه‌کانی بریتییه‌ له‌ (دووباره‌کردنه‌وه‌ی نه‌بزوینی):

شب است و شاهد و شمع و شراب و شیرینی

^۷. هه‌ردوو زاراوه‌ی Alliteration & Assonance بو‌مه‌به‌ستی دووباره‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگی له‌وشه‌کاندا به‌کاردی‌ت، که ئیمه‌ هاوده‌نگی یا دووباره‌کردنه‌وه‌مان بو‌ به‌کاره‌یناوه‌، به‌لام یه‌که‌میان بو‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی بزوینی و دووه‌میان بو‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی نه‌بزوینی به‌کاردی‌ت. و. کوردی.

غنیمت است چنین شب که دوستان بینی

وشه‌گه‌لیک، که به نه‌بزوینی(ش) ده‌ستیان پیکردووه ویرای
هینانه‌کایه‌وهی مؤسیقایه‌کی به‌هیز له نیوه‌دیپری یه‌که‌م و
دروس‌تکردنی هه‌ست و سۆزیکِ شادمانی، خاوه‌ن
به‌رجه‌سته‌کارییه‌کی وشه‌یین: شب، شاهد، شمع، شراب، شیرینی.
یا له‌م دیپره به‌ناوبانگه‌ی مه‌نوجه‌ری دامغانیدا:

خیزید و خز آرید که هنگام خزان است

باد خنک از جانب خوارزم وزان است

دووباره‌کردنه‌وهی نه‌بزوینی (خ) و (ز) له وشه‌کانی(خیزید) و
(خزاید) و (خوارزم) و له‌ته‌کیاندا نه‌بزوینی(خ) له وشه‌ی (خنک)
خاوه‌ن چند کاریگه‌رییه‌کی ده‌نگی و وروژینه‌ری جوراوجوره.
وشکی و سوانی(خ) و (ز) سه‌رباری دروستکردنی بنیاتگه‌لیکی
هاوشیوهی مؤسیقاییه‌ی له دیپره‌که‌دا، وه‌سفکه‌ری وه‌رزی و ناخوشی
بایه پایزییه‌کان و ده‌سپیکِ وشکی سروشته له وه‌رزی خه‌زاندا.
شایه‌نی باسه به‌رجه‌سته‌یی وشه‌کانی(خز) و (خزان) و (خوارزم)
سه‌رمایه و ده‌سکه‌وتیکه بو پیشه‌کی شاعیر له کۆپله‌کانی دواتری
موسه‌مه‌تیک^۸ که ئەم دیپره سه‌ره‌دیپری موسه‌مه‌ته‌که‌یه و به‌م
شیوه‌یه هه‌وه‌لین ئەلقه له زنجیره‌ی موسه‌مه‌تیکِ دریژ پیکه‌وه
ده‌به‌ستریت و شه‌ته‌ک ده‌دریت.

^۸ موسه‌مه‌ت، شیعریکی کلاسیکه لای کورد و عه‌رب و فارس هه‌یه و پیکه‌تووه له‌چهند دیپریکی
هاوسه‌روا

دوباره کردنه وهی بزوینه کان یا به پیی زاره وه باوه که (هاودهنگی بزوینی Assonance)^{۲۶} توانایه کی دیکه له به های موسیقی له شیعردا دینیتته کایه وه. ئەم دوباره کردنه وهیه وهکو دوباره کردنه وهی نه بزوینی سه ره رای به هیژکردنی موسیقای شیعر ده بیتته مایه ی به رجه سته بوونی وشه کان و به هیژبوونی وینه کارییه کانی شاعیر بۆنموونه له م دیره ی خواره وهی حافظدا:

تو و طوبی و ما و قامت یار فکر هر کس به قدر همت اوست

دوباره کردنه وهی سی جاری بزوینی دریژی (ا) له نیوه دیپری یه که م و له هه مانکاتدا هه بوونی ئەم بزوینه له نیوه دیپری دووه مدا بۆته هوی چه ند ده سکه وت و به روبومیگ له دیره که دا:

۱. به هیژکردنی موسیقای ناوه وهی نیوه دیپری یه که م.

۲. به رجه سته بوونی وشه سه ره کییه کانی (طوبی = جوړه دره ختیکه)، (ما = ئیمه)، (قامت یار = به ژن و بالای یار).

۳. به هیژتر بوونی په یوه ندی وینه یی نیوان طوبی (= دره ختی تووبی) و بالای یار.

شایه نی باسه، دووباره کردنه وه و گونجانی بزوینه کان له سه راپای دیریک که ئەم غه زه له وابه سته یه پییه وه به هه مان شیوه یه کیگ له بنه ما سه ره کییه کانی یه کیتی شیعره که ی به دیهیتاوه. ئەم جوړه دووباره کردنه وه و گونجانانه له هه ندیک له جوړه کانی شیعردا ده بیتته مایه ی چرکردنه وهی باری سۆزداری. شاعیرانی کۆن،

سوودیکی زۆریان له‌م خاله‌ وردده‌ وهرگرتوووه‌ بۆ پازاندنه‌وه‌ی
سوۆرداری لاواندنه‌وه‌کان بۆ نموونه‌ له‌م دێره‌ی یه‌که‌می
لاواندنه‌وه‌یه‌کی سه‌نائی غه‌زنه‌وی:

کرد ناگه‌ گنبد بسیار عمر خوار

فخر ال گنبدی را بی جمال عمر خوار

ده‌بینین که بزوینی دریژی (آ) و بیرهینه‌ره‌وه‌ی وشه‌ی (آه) بۆته
هۆی گوێزانه‌وه‌ی هه‌ستی غه‌م و پاشان سه‌روا سوودمه‌نده‌کان له
بزوینی بنه‌ره‌تی هاوشیوه‌یی (آ) سه‌رانسه‌ری لاواندنه‌وه‌که‌ی کردۆته
خاوه‌نی باریکی مۆسیقاییی و سوۆرداریی غه‌مبارانه^{٢٧}.

فه‌خره‌ددینی عێراقیش له‌ لاواندنه‌وه‌یه‌ک بۆ مردنی به‌هائه‌ددین
زه‌که‌ریا دووباره‌کردنه‌وه‌ی بزوینه‌کان به‌ کۆمه‌ک و یارمه‌تی
سه‌رواکان به‌هێز ده‌کات تا باری سوۆرداری شیعره‌که‌ زیاتر بکات:

چون تنالم چرا نگريم زار

چون نمويم که می نتاب بار

کارم از دست رفت و دست از کار

دیده بی نور ماند و دل بی یار

دل فگارم چرا نگريم خون

دردمندم چرا تنالم زار

(دیوان عراقی / ١١٤)

پییوسته سه‌رنج له‌وه بدریّت، که له دووباره‌کردنه‌وه‌ی بزوینه‌کانیشدا به‌های مؤسیقی له چوارچیوه و بازنه‌ی بونیات دایه و له راستیدا تۆری کارلیکه وشه‌یی و ده‌نگیه‌کان له بونیاتی مؤسیقی شیعردا به‌هۆی ئه‌وان کار ده‌کات بۆ نمونه له‌م دیره‌ی خواره‌وه‌ی حافظدا:

خرقه زهد مرا اب خرابات ببرد

خانه عقل مرا اتش میخانه بسوخت

بونیاتی وشه‌یی خاوه‌ن به‌یه‌که‌وه‌لکان و توندوتۆلییه‌کی به‌رزه و ده‌سته‌یه‌ک له دووباره‌کردنه‌وه‌ی نه‌بزوینی (Alliteration) و دووباره‌کردنه‌وه‌ی بزوینی (Assonance) و وشه‌سه‌ره‌کییه‌کانی دیره‌که‌ی پیکه‌وه به‌ستۆته‌وه و شاعیر به یارمه‌تی لیک نزیکه‌کردنه‌وه ده‌نگیه‌کان بونیاتی مؤسیقی شیعره‌که‌ی ریک‌خستوه و له پرویکی دیکه‌وه به‌هۆی په‌یوه‌ندییه مؤسیقییه‌کان زۆربه‌ی وشه سه‌ره‌کییه‌کانی دیره‌که به‌رجه‌سته‌یی و ره‌ونه‌قیان وه‌رگرتوه^{۲۸}.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی دوازده‌یه‌م

1-A Handbook to Literature, C.Hough Holman and Willim Harmon, New York 1992, p. 459—460.

۲- بؤ ئاشنایی له‌گه‌ل بنیاد و بنیادی قوول، پروانه:

(حافظ شناسی: خودشناسی)، محمدعلی حق‌شناس در کتاب درباره‌ء حافظ، زیر نظر نصرالله پورجوادی، تهران، مرکز نشر دانشگاهی ۱۳۶۵، ص ۲۱۹-۲۲۰.

۳- پروانه: نقد تکوینی، لوسین گلدمن، ترجمه محمدتقی ضیائی، تهران، انتشارات بزرگمهر، ۱۳۶۹، ص ۹.

4-Concepts of Criticism, by Rene Wellek, Yale University 1971, p. 54.

5- Course De Linguistique Generale.

۶- بؤ به‌راورکردنی کارایی زمان و یاری شه‌تره‌نج، بگه‌ریوه: درسهای زبان‌شناسی همگانی، فردیناند دو سوسور، ترجمه نازیلا خلخالی، تهران، نشر فرزانه ۱۳۷۸، ص ۱۲۸-۱۲۹.

۷- پروانه: درسهای زبان‌شناسی همگانی، ص ۱۰۳-۱۰۸. پیشنهاد شده است، که نشانه‌شناسی در علوم طبیعی را Semiotics و نشانه‌شناسی در علوم انسانی را Semiology بخوانند. ر.ک: ساختار و تأویل متن، بابک احمدی، تهران، نشر مرکز ۱۳۷۰، ج ۱، ص ۱۳.

بنه‌ما و میتوده‌گانی رهنه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

شایانی باسه، که مصداق و مفهوم، جیاوازیان هه‌یه و لی‌ره‌دا بو رکثیکرنیکی ریژه‌یی بابه‌ته‌که، به لی‌بوورده‌یی‌وه وه‌کو هاوواتا به‌کارهاتوون. ده‌باره‌ی میژووی نیشانه‌ناسی پروانه:

Writing on General theory of Sight (1971).

۸- پروانه: درسهای زبانشناسی همگانی، سوسور، ص ۴۵-۴۶. پس از سوسور، لویی یلمسلف زبانشناس دانمارکی، نشانه‌شناسی علمی و نشانه‌شناسی غیرعلمی را از هم جداکرد و تفاوت بین Semiotics و Semiology مطرح ساخت. بنگرید به ساختار و تأویل متن، ج ۲، ص ۱۳.

9- A Handbook to Literature, p. 459-460.

۱۰- ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۲۱۷.

۱۱- در تحلیل ساختاری غزلی از حافظ، قرآیند جنین تحلیلی، بهتر نماینده خواهد شد. پروانه: ساختارایی و نقد ساختاری، نصرالله امامی، نشر رسش اهواز ۱۳۸۲، ص ۴۵-۵۰.

۱۲- ته‌م بابه‌ته پیشتر به دریژی باسی لی‌کراوه، بو وره‌کاری زیاتر پروانه: درسهای زبانشناسی همگانی، فصل سوم، ص ۱۱۸-۱۴۰. هره‌وها سیر زبانشناسی، مهدی مشکوه‌الدینی، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوسی ۱۳۷۶، ص ۷۲.

۱۳- پروانه: سیر زبانشناسی، ص ۷۹.

۱۴- پروانه: مبانی زبانشناسی و کاربرد ویژه آن در زبان فارسی، ابوالحسن نجفی، تهران، انتشارات نیلوفر، ۱۳۸۵، ص ۴۴.

۱۵- پروانه: ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۲۱۶.

۱۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱، ل ۵۷.

۱۷- پروانه: نظریة البنائية فی النقد الادبی، دکتور صلاح فضل، القاهرة، دارالشرق ۱۹۹۸، ص ۸۰-۸۲.

- ۱۸- پروانه ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۱۲۶.
- ۱۹- پروانه: ارسطو و فن شعر، عبدالحسین زرین کوب، تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۷، ص ۱۴۹-۱۵۱.
- ۲۰- پروانه: زبان شعر و واژگان شعری»، نصرالله امامی، مجله دانشگده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد، سال بیست و سوم (۱۳۶۹)، شماره سوم و چهارم، ص ۶۶۴-۶۶۶.
- ۲۱- پروانه: راهنمای نظریه ادبی معاصر پیشووتر، ص ۲۹.
- ۲۲- آخر شاهنامه، مهدی اخوان ثالث، تهران، مروارید ۱۳۷۸، ص ۲۱-۲۲.
- ۲۳- پروانه: مقاله «زبان‌شناسی و شعر» اثر رومن یاکوبسن، در کتاب زبان‌شناسی و نقد ادبی، از راجر فالر و دیگران، ترجمه مریم خوزان ل حسین پاینده، تهران، نشر نی ۱۳۶۹، ص ۷۵-۸۵ و ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۱۲۸.
- ۲۴- بو دووپات‌کردنه‌وه‌ی وته پروانه : از زبان‌شناسی به ادبیات، ج ۱، ص ۱۵۵-.
- ۲۵- واج (Phoneme) بچووکتترین دانه‌ی دهنگی زمانه، که ده‌بیته هوی گورینی واتا. هه‌موو دهنگه‌کانی زمان دهنگ نین، به‌لگه کاتیک به دهنگ ده‌ژمیردرین که جیاوازی له واتا‌دا دروست بکن. ئەم دهنگانه به ته‌نیا ئەرکی ریژمانییان نیه و واتاشیان هه‌یه ۰ (رک: فرهنگ اصطلاحات زبان‌شناسی، جلیل ساغروانیان، مشهد، نشر نما ۱۳۶۹، ص ۴۶۵) ده‌بی ئەوه‌ش له‌به‌رچاو بگیریته، که فونیم وینه‌ی گوکراوه و شیوه‌ی نووسینه‌که‌ی پیی دهوتریت پیت. بو نمونه له وشه‌ی (آواز) له چوار

بنه‌ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

ده‌نگ پی‌کها‌تووه، که به شیوه‌ی (آ، و، ا، ز) ده‌نووسرین، بۆ زانیاری زیاتر بروانه: (مبانی زبانشناسی و کاربرد آن در زبان فارسی، پیشووتر، ص ۲۱-۲۸.

۲۶- باوهر وایه، که به‌کارهینانی هاوده‌نگی ده‌بیته جوړیک له خراپ به‌کارهینان و وا ده‌زانی، که فونیمه‌کان ته‌نھا ده‌نگیان هه‌یه و ناتوانن ده‌نگیان بۆ هاوده‌نگه‌کانیان هه‌بی، هر بویه پیشنازکراوه، که له جیاتی هاوده‌نگی له دوپاتکرگنه‌وه‌ی فونیمه‌کان بۆ Assonance سوود وهرگرن، بروانه: زبانشناسی به ادبیات، ج ۱، ص ۱۷۹.

۲۷- بۆ ئاشنایی زیاتر له‌باره‌ی ئەم لاواندنه‌وه‌یه، بروانه: مرثیه‌سراییی در ادبیات فارسی، نصرالله امامی، تهران انتشارات دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی، تهران ۱۳۶۹، ص ۹-۱۵۸.

۲۸- بۆ زانیاری زیاتر له‌باره‌ی بنیادی ئەو به‌یته، بروانه: ساختگرایی و نقد ساختاری، نصرالله امامی، پیشووتر، ص ۴۵-۵۰.

فەسلی سێزه‌ده‌یه‌م

هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رای

چه‌مکی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رای

هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رای که له زمانی فارسیدا به‌چه‌ند ناویکی دیکه‌ی وه‌ک بونیات شکینی و ژیرخان پووختنی ناوبانگی په‌یدا کردووه‌ ، به‌پیی بیروباوه‌ری تیۆریسته‌کانی به‌ شیواز یا میتۆد دانانریت و به‌بروای ئه‌وان ته‌نانه‌ت ناتوانریت پیناسه‌یه‌کی وردی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییش به‌ده‌ست بخریت، چونکه به‌ده‌سته‌وه‌دانی هه‌ر پیناسه‌یه‌ک وه‌کو ئه‌وه‌ وایه که بمانه‌وی سنور و تخویک بو هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رای دیاری بکه‌ین، له کاتیکدا هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رای له پیناسه‌یه‌کدا شوینی نابیته‌وه‌!

هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رای هاوشیوه‌ی تاودانی واتا و هینانه‌کایه‌وه‌ی شوینیکه بو فره‌ واتایی له قه‌له‌مره‌وی ده‌قدا. به‌ ده‌ربرینیکی دیکه

هه‌ولیکه بو هینانه‌ده‌ره‌وه‌ی دهق له سنوری ئه‌و واتایه‌ی، که له تیروانینی یه‌که‌مدا لاما‌ن به‌رجه‌سته ده‌بیته. هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای‌ی به‌م پی‌ودانگه هه‌ولیکه بوئه‌وه‌ی دهق له قه‌فه‌سی واتای تایبته و داخراو و حه‌تمی به‌هینیته‌ ده‌ره‌وه و گومان و وه‌همی یه‌ک واتای نه‌گور یا ره‌هایه‌تی واتای تایبته له دهق وه‌لا بنیته.

له هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا که جو‌ره (کرداریکی راقه‌اری یا شیکردنه‌وه‌یه) ریگه به‌سه‌ر خویندنه‌وه و راقه‌کردنه‌کانی دیکه دانه‌خراوه. له‌م پرۆسه راقه‌کارییه‌دا که هه‌ندی‌جار به‌ته‌واوه‌تی له‌گه‌ل واتای روون و ئاشکرای ده‌قه‌که دژ ده‌وه‌ستیت چهند سه‌رنج و تیگه‌یشتنیکی تایبته له ده‌قه‌که دیته‌کایه‌وه که بنچینه‌که‌ی له جیاوازی و دژایه‌تییه‌کانی ناو هه‌مان دهق وه‌رگیراوه.

له‌گه‌ل ئه‌و روونکردنه‌وه‌ی که کرا (ژاک دریدا)ی فه‌یله‌سووف و دوربینه‌ترین تیوریستی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای‌ی به‌ راشکاوییه‌کی ته‌واوه‌وه ده‌لیته: (هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای‌ی میتۆدیک نییه) ^۲ تا له شکل و چوارچۆیه‌یه‌کی تایبته جیگه‌ی بیته‌وه و له‌م رووه‌وه ده‌شی له هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا کاری هه‌ر ره‌خه‌گرێک جیاوازی بیت له کاری ره‌خه‌گرێکی دیکه و له‌ریگه‌ی لیکچوون و هاوشیوه‌یه‌کان بتوانریت شیوازی و میتۆدیک بو هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای‌ی وینا بکریت و هه‌ر جو‌ره وینایه‌ک بو میتۆد له هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا کاریگه‌ره به‌ مۆدیل یا شیوازی و فی‌رشنی ئه‌مریکی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای‌ی و چیژ و

سه‌لیقه‌یه‌کی تایبته که ره‌خه‌گرانی ئه‌مریکی له ده‌یه‌ی هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م خسته‌یانه‌پوو. ئه‌م مۆدی‌ل و تیروانینه زۆری نه‌خایاند به‌هۆی تیوریسته دیاره‌کانی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی وه‌ک رۆدۆلف گاشی^٤(١٩٨٦) و جیۆفری بنینگتون^٥(١٩٨٨) به‌ توندی ره‌تکرایه‌وه.

پیشینه‌ی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی

هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی هاوشانی هه‌ولدان بۆ گۆرپینی بۆچوونی تاک واتایی ره‌های به‌ره‌م و کۆشش بۆ فره‌واتایی، ته‌قه‌لایه‌که له ریگه‌ی توانستی راقه‌کاری و توانای شیکردنه‌وه‌ی جیاواز بۆ ئه‌ده‌ب. ئه‌م تایبته‌مندییه خودییه له ئه‌ده‌بدا هه‌لبه‌ته له رابردوووه زۆر دووره‌کانه‌وه سه‌رنجی لی‌دراوه و ره‌نگه بتوانریت بگوتریت، که فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بوونی هه‌ندیک له سیفاته ئه‌ده‌بییه‌کانی وه‌ک پۆشینه‌کان، لیلی و نادیاریه‌کان، خوازه و خواستنه‌کان بۆ ئه‌وه‌یه که خوینه‌ر بتوانیت تیگه‌یشتن و درککردنیکی جۆراوجۆری بۆ به‌ره‌مه‌که هه‌بیته و له راستیدا راکیشانی زمان له باره ده‌لاله‌تییه جیگیره‌که‌ی به‌ره‌و ده‌لاله‌ته شاراووه و خوازه‌یه‌کان ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که ده‌ق به‌رگه و توانای فره‌واتایی هه‌بیته.

ئه‌وه‌ی له سه‌ده‌ی بیسته‌می زایینی بووه هۆی رۆوکردنه هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی، هه‌ژان و شلۆقی ره‌هاییه زانستییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م و ته‌واوی سه‌ده‌ی بیسته‌م بوو. ئه‌م هه‌ژان و ناجیگیریه‌که ده‌بوونه هۆی گومانی فه‌لسه‌فی به‌رامبه‌ر به‌ واقیعیته

به گرنگترین بونیاتی فیکری تیۆری هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی هه‌ژمار ده‌کرین^۱، به‌لام پیویسته سه‌رنج له‌وه بدریت که ره‌گ و ریشه‌گه‌لی ئه‌م گومانه ده‌توانریت له بیری هه‌ندیک له فه‌یله‌سووفانی کۆنیش ببینریت. ئه‌وان له‌و باوه‌ره بوون که مه‌عریفه‌ی مرۆیی جوّره راقه‌کردن یا شیکردنه‌وه‌یه‌که به‌رامبه‌ر به جیهان و ناتوانریت وه‌کو واقیعه‌تیکی ته‌واو و بیگه‌رد وینا بکریت^۷.

له‌ بوا‌ری ئه‌ده‌بدا ئه‌م بیروباوه‌ره‌ی، که ده‌لیت ده‌ق ده‌کریت به‌راواژکردنه‌وه و هه‌لگه‌راندنه‌وه‌ی ئه‌و واتایه بیت که نووسه‌ر مه‌به‌ستی بووه له رابردووه دووره‌کان و بگه‌ره له سه‌رده‌می سوکراتیشدا ره‌تکراوه‌ته‌وه^۸، هه‌روه‌ها هه‌بوونی چه‌ند ئاماژه و نیشانه‌یه‌ک له ده‌قه ئه‌ده‌بییه کۆنه‌کانی خوهره‌لات به تایبته له ئه‌ده‌بی فارسی و عه‌ره‌بیدا توانستی فره‌واتایی و راقه‌کاری پشت‌راست ده‌که‌نه‌وه که چه‌ند لایه‌ن و بوا‌ریک له‌وانه ده‌توانریت له مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی مه‌وله‌وی و (که‌لیله و دیمنه) دا ببینریت^۹.

گومانه گه‌وره‌کانی نیچه و هایدگه‌ر و تیۆره شو‌ر‌ش‌گی‌رانییه‌کانی داروین و فرۆید وه‌کو به‌شیک‌ی نکۆلی لینه‌کراو له ژیرخانه زانستی و فه‌لسه‌فییه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م له په‌یدا‌بوونی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی وه‌کو تیۆریکی ریک و پیک کاریگه‌رییه‌کی نکۆلی لینه‌کراویان هه‌یه. نیچه ده‌یگوت له دونیادا هیچ ره‌هایه‌تییه‌ک بوونی نییه و به‌م هۆیه‌وه ده‌رب‌رین و شیکردنه‌وه‌کانی ئیمه بو حه‌قیقه‌ت ده‌کریت جیاواز بیت.

ئه‌و به بویریه‌کی سه‌رسورپه‌ینه‌رانه ئه‌م بیروباه‌ره‌ی هه‌بوو که ده‌یگوت (حه‌قیقه‌ته‌کان هه‌مان ئه‌و گومانانه‌ن که گومان لیکردنیان فه‌رامۆشکراوه) ۱۰.

هه‌ندی‌ک له لیکچوون و نزیکایه‌تییه‌کانی بیری (نیچه) له‌گه‌ل (داروین) نیشانده‌ری ئه‌م خاله‌یه، که له هه‌مان ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که گومانه‌کان به‌رامبه‌ر بنیاته‌ جه‌سته‌یی و رۆحیه‌کانی مرۆف خرا‌نه‌روو، چه‌ند په‌نجه‌ره‌یه‌کی فیکری مرۆف به‌ ته‌واوه‌تی به‌ره‌و رۆوی رێژه‌یی بوونی راقه‌کارییه‌کان و هه‌لاتن له ره‌هاییه‌تی ئاوه‌لا کران و هه‌له‌به‌ته ئه‌ده‌ب و هونه‌ریش له‌م بواره‌دا بیه‌ش نه‌بوون و به‌م هۆیه‌وه‌یه، که نابیت هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییی به ئه‌ده‌ب ببه‌ستینه‌وه، چونکه ئه‌م تیۆره ده‌توانیت یه‌خه‌ی گشت باوه‌ر و بیریک یا به‌ره‌میک بگریت و ته‌نانه‌ت خودی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییش بیه‌ش نه‌کات.

هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییی و ده‌رچوون له بنیادگه‌راییی

ده‌توانریت ریشه‌گه‌لیکی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییی به چه‌ندین شیوه‌ی په‌راکه‌نده و په‌رش و بلاو، به‌لام رۆون و دیار له بیروباه‌ره‌ی بنیادگه‌ره‌کاندا بدۆزریته‌وه.

(جاک دریدا) بنیاتگه‌ری به قۆناغیکی گرنگ و پێویست بۆ چوونه‌ناو هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییی ده‌زانیت ۱۱. بنیاتگه‌ره‌کان به کاریگه‌ر بوونی راسته‌وخۆیان به تیروانینه‌ زمانناسیه‌کان هه‌ر واتایه‌کی زیندووینان به هه‌لقولاو له بنیاتیکی زمانناسانه‌ی دیاریکراو ده‌زانی و پێوه‌ندی

ده‌لاله‌تکردنی راسته‌وخۆی ده‌قیان به‌سه‌ر په‌یوه‌ندی ده‌لاله‌تکردنی خوازه‌یی زال ده‌کرد و به‌م هۆیه‌وه له جووله‌کردن به‌ره‌و رپووی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییدا نه‌یاندەزانی له‌گه‌ل قالبه‌ چه‌سپاوه‌کانی زمانناسی چی بکه‌ن و ئەم خاله‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی زۆریک له‌وان به تایبەت بنیاتگه‌ره ئه‌مریکیه‌کان هه‌ول‌بدن بۆ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییش وینای جووره‌ چوارچیوه و قالبیکی چه‌سپاو بکه‌ن و ئه‌مه‌ش بیگومان کاریک بوو، که هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راییی به توندی خۆی لیده‌پاراست^{۱۲}، چونکه هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌راکان بوونی هه‌ر جووره‌ شکلیکی جیگیریان بۆ کاره‌که‌ی خۆیان ره‌تده‌کرده‌وه.

پیویسته سه‌رنج له‌وه بدرییت، که تیکرای ئه‌وه‌ی وه‌کو (پاش بنیاتگه‌ری) له کۆتایی ده‌یه‌ی شه‌ست به‌دواوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م خراوه‌ته‌روو له هه‌ناوی بنیاتگه‌ری هاتۆته‌ ده‌ره‌وه و له ر‌استیدا بیره‌کانی پاش بنیاتگه‌ری جووره‌ ره‌وتیکی پیگه‌یشتووی بونیادگه‌ری بوو له لق و بیروباوه‌ره بنیاتگه‌رییه‌کاندا. شایه‌نی باسه هه‌ر ئەم جو‌راوجۆری بیرانه بووه هۆی ئه‌وه‌ی، که تیوریستانی بنیاتگه‌ری له ئەنجامدا مه‌یل و ئاره‌زوو بۆ جووره‌ سازشیک له‌نیوان بنیاتگه‌ری و ئەو تیگه‌یشتنه‌ی، که له‌ئارادا بوون نیشان بدن و نکۆلی له ئەگه‌ره‌کانیان نه‌که‌ن^{۱۳}. ئەم خواست و ئاره‌زووه ئه‌وه نیشان ده‌دات، که بنیاتگه‌ره‌کان به‌ ده‌سکاریکردنی بۆچوونی پیشووی خۆیان به‌م ئەنجامه‌ گه‌یشتبوون، که بنیاتگه‌راییش ده‌توانییت له ره‌وت و ئاراسته‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

تیگه‌یشتنه‌کانی خوینه‌ر جووله بکات و خوینه‌ری زیره‌ک ده‌توانیت بۆ
تیگه‌یشتنه‌کانی خو‌ی سووده له قالب و شیوه عه‌قلیه‌کانی خو‌ی
وه‌ر‌ب‌گریت. ئەم جووله و بزواته‌ی بنیات‌گه‌ره‌کان له‌راستیدا شتیکی
گرنگ و پێویست بوو، چونکه بنیات‌گه‌ره‌کان یا پێویست بوو به
شیوه‌یه‌کی پله‌ره‌وتی (تدریجی) راده‌ستی قه‌بول‌کردنی تیگه‌یشتن و
خویندنه‌وه جیاوازه‌کان بۆ ده‌ق ببوان یا له قه‌له‌مره‌وی تیگه‌یشتنه
سنورداره‌کانی خویندا به‌وه‌ستاوی بمابانه‌وه.

هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای و به‌رامبه‌ریه‌ دوانه‌یه‌کان

(جیاوازییه‌ دوانه‌یه‌کان):

کرۆکی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای ده‌رچوون له تیروانینی
جیاوازی (به‌رامبه‌ری) بوو و به‌م هۆیه‌وه تیروانینی کورت له
تیروانینی به‌رامبه‌ری یا دو‌الیزمی له کلتوری خو‌رئاوا و خو‌ره‌لاتدا
بۆ ناسینی ماهیه‌تی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رای شتیکی پێویسته.

له تیروانینی بنیات‌گه‌ری فر‌دیناند سو‌سی‌ری زمان‌ناسی سو‌ی‌س‌ریدا
زمان‌ناسی سیستمیکی له به‌ها به‌رامبه‌ریه‌یه‌که‌کان (دژیه‌که‌کان) دا
هاتۆته‌کایه‌وه. ئەم به‌هایانه به‌هۆی به‌رامبه‌ری یه‌ک وه‌ستان یا
جیاوازییه‌ک، که له‌گه‌ل یه‌کت‌ریدا هه‌یانه له یه‌کت‌ری جیا‌ده‌کرینه‌وه. ئەم
بیروباوه‌ره بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی بنه‌مای (تعرف الاشياء باضدادها / شته‌کان
به‌هۆی دژه‌کانیانه‌وه ده‌ناسرینه‌وه) ه.

دریدا باوه‌ری وایه که کلتوری خۆرئاوا به توندی له ژیر کاریگه‌ری ئەم تیگه‌یشتنه به‌رامبه‌رییه دایه، هه‌لبه‌ته پیشینه‌ی ئەم بۆچوونه بۆ رۆژگاری ئەفلاتوون و ئەرستۆ و بگره بۆ پیش ئه‌وانیش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، تیروانینی کرۆک و کاکل (جوهر و عرض)، شیوه و ماده، وشه و واتا و باب‌ه‌تگه‌لیکی دژیه‌کی دیکه له بیر و بۆچوونی ئەرستۆدا بۆ چه‌ندین سه‌ده بنه‌رته و بنه‌مای مه‌عریفه‌تی دژیه‌کی (به‌رامبه‌ربه‌یه‌کی) بووه له بواری بیرى ئاده‌میزادا.

دریدا به‌ ده‌رچوون له‌م تیروانینه به‌رامبه‌رییه (دژیه‌کییه) هه‌ولیدا ئەوه نیشان بدات، که ئەم به‌رامبه‌رییانه له هه‌مان کاتدا خاوه‌ن بونیاتیکی زنجیره‌ی پله و پایه‌یین (Hierarchical)، هه‌ندیک جار به‌بی هیچ به‌لگه‌یه‌کی پته‌و هه‌میشه ره‌گه‌زیک به‌رزى و بالایی به‌سه‌ر ره‌گه‌زیکى دیکه به‌ده‌ست ده‌هینیت و ئەم شته‌ش ده‌بیته بنه‌ما و بنه‌رته‌ی به‌ها بۆنموونه ده‌ستبالایی و زالی واتا به‌سه‌ر وشه، سپی به‌سه‌ر ره‌ش، پرووناکی به‌سه‌ر تاریکی، رۆژ به‌سه‌ر شه‌و. دریدا به‌ په‌سه‌ندنه‌کردنی بۆچوونیکى له‌م چه‌شنه ئەم زنجیره‌ی پله‌وپایه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی کاتی ده‌گۆرپیت و له هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رایى ده‌قدا به‌شیوه‌یه‌ک ده‌یخاته‌روو که ده‌رخه‌ر و نیشانده‌ری خالی جیاواز و دژیه‌کی ئەو واتایه ده‌بیته، که له‌سه‌ره‌تادا خۆی نیشانداوه^٤.

دریدا به‌پشتن به‌ستن به‌ تیروانینی ناب‌ه‌رامبه‌رکاریانه‌ی خۆی مه‌سه‌له‌ی بالاده‌ستی و زالی گوتار به‌سه‌ر نووسین، که سوسیر

خستبوویه‌روو ره‌تده‌کاته‌وه. بنیات‌گه‌ران له‌سه‌ر بنه‌مای بوچوونی سووسیر باوه‌ریان وابوو، که گوتنی زاره‌کی به‌هوی تایبه‌تمه‌ندی ئاماده‌بوون (Presence) خاوه‌ن جوړه گه‌رماوگه‌رمی و راسته‌وخوییه‌که، که نووسین نییه‌تی و به‌کورتی گوتنی زاره‌کی ده‌توانیت رۆحی قسه‌که‌ر به‌رجه‌سته بکات، له‌کاتیکدا نووسین ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ی تیدا نییه. دریدا به‌ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌م بوچوونه ده‌لیت: که نااماده‌یی (غیاب) یا ناوه‌ندیک (مه‌ودایه‌ک)، که سووسیر له‌نووسیندا باسی لیوه ده‌کات له‌گوتنیشدا شیاووی درک‌کردنه، چونکه ئه‌گه‌ر نووسین به‌هوی نیشانه و ئامرازه‌کانی نووسین درک ده‌که‌ین، ئه‌وا گوتنیش له‌ریگه‌ی نیشانه فۆنه‌تیکیه‌کان و ده‌نگه‌کان درک ده‌که‌ین، که‌واته هه‌مان ئه‌و ناوه‌ند (مه‌ودا) یا چه‌قه‌ی، که بو نووسین به‌میشکدا دیت له‌گوتنیشدا بوونی هه‌یه، چونکه دال (= ئامرازی ده‌لاله‌ت) ده‌شیت نووسین (خط) یا گوتن (لفظ) بیت.

جیاوازییه‌کانه‌وه دروست بووه و شیوه‌ی گرتووه، ئه‌و له‌خستنه‌رووی چه‌مکی جیاوازیدا کاریگه‌ره به‌بیرۆکه‌کانی سووسیر و نیچه و فرۆید و هۆسرئیل و هایدگه‌ر. جیاوازی له‌بیری ئه‌م بیرمه‌نداندا رۆلی ژیا‌نی هه‌یه، چونکه ئه‌وان له‌هزری خو‌یاندای بو سیستمه ده‌لاله‌تییه‌کان گه‌یشتون به‌جیاوازی و جیاوازی‌ناسی (differentiation) و جه‌خت‌کردنه‌وه له‌سه‌ری^{۱۰}.

چه‌مکی جیاوازی نه‌وه‌یه، که ههر وشه‌یه‌ک له‌ریگه‌ی نه‌و جیاوازییه‌ی که له‌گه‌ل وشه‌یه‌کی دیکه هه‌یه‌تی درک ده‌کریت، دره‌خت دره‌خته له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رد نییه. له‌روویکی دیکه‌وه واتای وشه‌یه‌ک له‌ریگه‌ی هاوواتاکه‌ی درک دک ده‌که‌ین. (باش) له‌گه‌ل وشه‌ی (چاک) ر‌افه ده‌که‌ین، واتای (چاک) له‌گه‌ل وشه‌ی (خوازاو) درک ده‌که‌ین و به‌م شیوه‌یه واتای وشه‌یه‌ک به وشه‌یه‌کی دیکه ده‌سپێردریت، واته واتاکه‌ی به‌هۆی وشه‌یه‌کی دیکه دوا‌ده‌خریت.

دریدا بو نیشان‌دانی ئەم جیاوازیی و دواخستنه وشه‌ی Difference ی داهیناوه تا واتایه‌کی فراوانتر له (جیاوازی = Difference) (به وشه‌که ببه‌خشیت. له‌م وشه داهینراوه‌دا به‌شی Ance له‌بری Ence به‌کارهینراوه تا هاوئامیزی و پیکداچوونی (Fusion) دوو واتای فرمانی Defferer له‌زمانی فرهنسیدا بگه‌یه‌نیت: یه‌کیکیان جیاوازی بوون یا جیاوازی (Defference) و نه‌وه‌یتر دواخستن یا دره‌نگ خستن (Deferment). سه‌یر له‌وه‌دایه، که هه‌ردوو وشه‌ی (Difference) و (Difference) وه‌کو یه‌ک گۆده‌کرین، له‌کاتی‌کدا فۆرم و شیوه‌ی نووسینیان له‌یه‌کتر جیاوازه.

خالیکی ورد لیره‌دا بیرخه‌ره‌وه‌ی نه‌وه‌یه، که له‌زمانی نووسیندا هه‌ندی‌جار ده‌توانریت به جیاوازی یا جوداییه‌ک بگه‌یت که زمانی ئاخاوتن توانای نیشان‌دانی ئەم جیاوازییه‌ی نییه^{١٦}.

ئیس‌تا پیویسته وه‌لامی ئەم پرسیاره بدریته‌وه، که ئەم جیاوازی و دواخستنه چۆن پیوهندی له‌گه‌ل هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی په‌یدا ده‌که‌ن؟ (دریدا) به‌پشتن به‌ستن به‌ دواخستن له‌و باوه‌ر‌ه‌یه، که واتای وشه‌کانی هه‌رگیز به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو و کامل درک ناکرین، به‌لک هه‌میشه واتایه‌ک به‌ واتایه‌کی دیکه ده‌سپێردریت. بۆ نمونه هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ فه‌ره‌نگی وشه‌کاندا له‌ ریگه‌ی وشه‌یه‌کی دیکه‌وه ده‌ناسریت، له‌کاتی‌کدا درک‌کردنی وشه‌ی دووه‌میش پیویستی به‌ وشه‌یه‌کی دیکه‌یه و ئەم زنجیره و خوله به‌رده‌وام ده‌بیت و خالی دواخستن له‌ قه‌له‌م‌ره‌وی ناسینی وشه‌کاندا ده‌بیته‌ هۆی باس‌کردن و خستنه‌پ‌رووی باب‌ه‌تیکی دیکه له‌لایه‌ن (دریدا)وه. ئەو ئەم خاله‌ ده‌خاته‌پ‌روو، که به‌ جوړیک واتا هه‌رگیز به‌شیوه‌ی سه‌ربه‌خۆ یا چه‌سپاو بوونی ییه، به‌لکو هه‌میشه له‌ سنوور و قه‌له‌م‌ره‌وی گوتن یا نووسیندا له‌ بارودۆخیکی زیده‌بوون و گو‌ران و داخزیندایه، دریدا ئەم په‌رتکردن و جوول واتاییه، که به‌شیوه‌یه‌کی ناوه‌کیانه و شاراوه کاریگه‌ره به‌ ده‌ق به‌ (په‌خشکردن = بلاوکردنه‌وه) (Dissemination)^{۱۸} ناوده‌بات. مه‌به‌ست له‌ په‌خشکردن په‌رش و بلاوکردن و بلاوکردنه‌وه‌ی واتایه له‌ ریگه‌ی جیگرتنه‌وه یا هاووتاکانی یه‌ک وشه له‌ می‌شکدا و ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌ر جو‌ره واتایه‌کی حه‌تمی و ره‌هایه^{۱۹}. بۆ نمونه هه‌ر وشه‌یه‌ک خاوه‌ن واتا و مه‌رامیکه له‌ بونیاتی قسه یا رسته‌دا به‌پیی ته‌کنشینی له‌گه‌ل وشه‌کانی دیکه یا زه‌مینه هزرییه‌کانی

تا که کهس یا روانین و تیگه‌یشتنه تایبه‌ته‌کانی نه‌و ده‌بیته هوی تیگه‌یشتنگه‌لیکی زور و به‌م شیوه‌یه ئیمه‌ پووبه‌پووی توپکی فراوانی واتایی ده‌بینه‌وه. نه‌م فراوانییه هۆکاری جو‌راو‌جووری وتایی یا هه‌مان په‌رتبوون و بلا‌وبوونه‌وهی واتاییه له ده‌قدا. نه‌م بنه‌مایه له بیرى دریدا ده‌سکه‌وت و سه‌رمایه‌یه‌که بو گه‌یشتن بو هه‌مان نه‌و زیده‌بوونه واتاییه‌ی که پیشتر ئاماژه‌ی پیکرا.

نه‌وه‌مان گوت، که هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رایى توپکی فراوانی هه‌یه. (دریدا) له مه‌یدانی مرو‌قن‌اسیشتا مه‌سه‌له‌ی جیاوازی سروشت و شارستانیته، که رۆسو و شتراوس خستبوویانه‌پوو ده‌خاته ژیر گومانه‌وه و له ره‌تکرده‌وه‌ی نه‌م خاله‌ی، که سروشت بالاتره له شارستانیته سوود له هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌رایى وه‌رده‌گریت. نه‌و سه‌ره‌تا به ره‌تکرده‌وه‌ی بالاده‌ستی سروشت به‌سه‌ر شارستانیته نه‌م تیگه‌یشتنه‌ی، که ده‌لیت سروشت له بارودوخی تازه و ده‌ستلینه‌راوی خویدا به‌سه‌ر شارستانیته زال ده‌خاته ژیر گومانه‌وه و پاشان نه‌م پرسه ده‌خاته‌پوو که ئایا له بنه‌په‌تا جیگایه‌ک بو په‌سه‌ندکردنی ژیا‌نی سه‌ره‌تایی و داب و نه‌ریته‌کانی وابه‌سته به قوربانیکردن و جه‌نگ و مملانییه‌ک، که بنه‌مای زوریک له توندوتیژییه به‌ره‌رییه‌کانه بوونی هه‌یه تا له‌سه‌ر نه‌و بنه‌مایه به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها سروشت به‌سه‌ر شارستانیته‌تا زال بکریت؟

هه‌رچۆنیک بیته هاوشیوه‌ی نه‌م چه‌شنه شیکردنه‌وانه ده‌توانریت له مه‌یدانه جیاوازه‌کانی شارستانیته و هونه‌ر و لایه‌نه‌کانی دیکه‌دا بحریته‌پوو، هه‌ربۆیه، که هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی رۆلێکی گه‌وره‌ی له پرۆسه‌ی فیکری سه‌ده‌ی بیسته‌مدا هه‌یه، بۆ نمونه، ده‌رباره‌ی ره‌هایه‌تی میژوویی هه‌ندیک که‌س نه‌م بۆچوونه‌یان خستۆته‌پوو، که واقیعه‌تی میژوویی له بنه‌ره‌تا بوونی نییه، به‌لکو چیرۆک و گێرانه‌وه‌یه‌که، که ئیمه له‌باره‌ی میژوو نیشانی ده‌ده‌ین^{۲۰}.

به وردبوونه‌وه له‌وه‌ی وترا چاکتره هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی وه‌کو ره‌تکردنه‌وه‌ی بنیادگه‌ری و پوچه‌لکردنه‌وه‌ی بنیادگه‌ری دانه‌نیین، به‌لکو به قوناغی پیگه‌یشتووی ده‌رچوون له بنیادگه‌ری دایبنیین. هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی به ده‌ربهرینیک جووره پیچه‌وانه و دژایه‌تییه‌که بۆ تیروانینی هه‌تمی بنیات و جووله‌یه‌که به‌ره‌و سازگارکردن و ره‌وانکردنی تا پیوه‌ندی نیوان دال و مه‌دلۆل له باره تاک ره‌هه‌ندی و نه‌گۆراوه‌که‌ی ده‌رباز بکات و نه‌م خاله په‌سه‌ند بکریت، که هه‌ر دالیک ده‌توانیت مه‌دلۆلگه‌لیکی جووراوجۆر و زۆری هه‌بیته و چه‌مک و واتاگه‌لیکی هه‌مه‌جۆر له ده‌ق یا به‌ره‌م، که له حه‌قیقه‌تا له گروپیک له داله‌کان پیکهاتوون، به‌ده‌ست به‌یئریت.

هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رایه‌ی له‌ پرۆسه‌ی شیکردنه‌وه‌دا

له‌ هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییدا هاوشیوه‌ی بنیاتگه‌ری ته‌واوی چالاکییه‌کان له‌ ته‌وه‌ری ده‌قدا ده‌خولینه‌وه‌. به‌ گوته‌ی (ج. میله‌ر)، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین تیۆریسته‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رایه‌ی شتیکی زیاتر یا که‌متر نییه‌ له‌ خویندنه‌وه‌و زیره‌کانه‌ی ده‌ق^{۲۱}.

جیاوازی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌رایه‌ی له‌گه‌ل بنیاتگه‌ری له‌ پرۆسه‌ی شیکردنه‌وه‌دا ئه‌وه‌یه‌، که‌ هزر و هۆشی راقه‌که‌ر و یپرای فۆکۆس جه‌ختکردنه‌ سه‌ر ده‌قی ئه‌ده‌بی کاریگه‌ره‌ به‌ ئه‌زمونه‌ ده‌ره‌کی و ده‌سکه‌وته‌ فه‌لسه‌فی و ژیرخانه‌ فیکرییه‌کانی خۆیشی و له‌هه‌ندیک بواردا ئه‌زمونگه‌راییه‌ ده‌ره‌کییه‌کانی ره‌خه‌نگه‌ر رۆلێکی کاریگه‌ر و به‌رچاوی ده‌بیته‌. له‌ هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییدا بوونی بنیات وه‌کو حه‌قیقه‌تیکی جیگیر و نه‌گۆر شتیکی په‌سه‌ند نه‌کراوه‌. له‌ پوانگه‌ی (دریدا)ه‌وه‌ ده‌ق نابیت به‌شیوه‌یه‌کی حه‌تمی خاوه‌نی سه‌ره‌تا و ناوه‌راست و کۆتایی بیت، که‌ له‌گه‌ل یه‌ک له‌ پێوه‌ندی دابن و پیکه‌وه‌ به‌سه‌ترابنه‌وه‌. له‌ تیروانینی ئه‌ودا ده‌ق له‌ هه‌ر کوییه‌که‌وه‌ ده‌ستی پێکه‌ی ده‌قه‌. ده‌توانریت بگوتریت، که‌ ئه‌م پوانینه‌ شیایه‌ی به‌راوردکردنه‌ له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌ی کتیبی پیروۆز یا وه‌کو نمونه‌ دیوانی حافز له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی ئیمه‌دا، چونکه‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ له‌

هه‌ر شوینی‌که‌وه ده‌شیت وه‌کو ده‌سپیکیک وینا بکریت و پانتاییه‌ک بۆ درکردن و راقه‌کاری به‌ده‌سته‌وه بدات.

له شیکردنه‌وه‌ی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا هه‌ر بنیاتیک ئه‌م توانست و شایسته‌ییه‌ی هه‌یه- یا ده‌شیت به‌ شاراوه‌یی هه‌یبیت- که تیگه‌یشتنه باو و ناسراوه‌که‌ی تیک بشکیندریت و تیگه‌یشتن و واتایه‌کی نوێ و جیاوازی لێ به‌ده‌ست بخریت.

هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی به‌ مه‌رامی کردنه‌وه‌ی (بونیاتی به‌ره‌م) ئه‌و سنوره‌ی که بنیاتگه‌ری دروستی کردووه و هه‌لبه‌ز و دابه‌ز و تاودانی واتای له‌م بونیاته‌دا زیندانی کردووه، ده‌به‌زینیت تا چه‌قه‌ستوویی له چه‌مک و واتای به‌ره‌م دور بخاته‌وه^{٢٢}.

وشه‌ی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییی نابیت له تیروانینیکی ساده‌دا به‌واتای ویرانکردنی به‌ره‌مه‌که هه‌ژمار بکریت^{٢٣}، چونکه‌ شکاندن لیره‌دا به‌واتای بی رۆلکردن یا په‌کخستنی تیگه‌یشتنی تاکلایه‌نانه‌یه به‌رامبه‌ر ده‌ق^{٢٤}. له هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا واتای به‌ره‌می ئه‌ده‌بی هه‌رگیز به‌یه‌که‌یه‌کی ئه‌به‌دی و ره‌ها و حه‌می دانانریت. هه‌ر ده‌قیک ده‌توانیت به‌پیی شایسته‌ییه‌که‌ی خۆی کۆمه‌لێک شیکردنه‌وه‌ی زۆر و زه‌وه‌ند له‌ خۆیدا به‌ده‌سته‌وه بدات. ئه‌مه‌ تاوانیکی ئه‌ده‌بی دزیوه، که وا نیشان بده‌ین له هه‌ر داهینانیکی زمانیدا ته‌نیا یه‌ک حه‌قیقه‌ت یا واقیعه‌تیکی سیستماتیک و یه‌کتا دیته به‌ره‌م^{٢٥} و هه‌ولی دریدا له

قه‌له‌م‌ره‌وی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا ئه‌وه‌یه، که له‌گه‌ل تیگه‌یشتنه ته‌قلیدی و باوه‌کانی ده‌ق بجه‌نگیت.

به‌وته‌ی گادامیری فه‌یله‌سووفی ر‌ا‌قه‌گه‌رای ئه‌لمانی - به‌ره‌چه‌له‌ک پۆله‌ندی و یه‌کیک له‌ شوینکه‌وتووه‌کانی هایدگه‌ر هه‌موو شیکردنه‌وه‌کانی ئیمه‌ بۆ ئه‌ده‌ب له‌ژیر کاریگه‌ری ئه‌زمونه هه‌نووکه‌یه‌کاندایه. تیگه‌یشتنی ئیمه‌ ده‌کریت له‌ بارودۆخه زه‌مه‌نییه جیاوازه‌کاندا جیاواز بیت به‌ ده‌رب‌پ‌ینیکی وردتر و پته‌وتر پیویسته بگوتریت که کۆشسه‌کانمان بۆ در‌ک‌کردنی به‌ره‌م به‌ پرسیارگه‌لیک به‌ستراوه‌ته‌وه که فه‌زای کلتوری خودی خۆمان توانای خستنه‌پ‌رووی ئه‌و پرسیارانه‌ی فه‌راهه‌م کردووه) ۲۶.

وه‌کو خۆبه‌ستانه‌وه‌یه‌کی به‌ئاگایانه و بۆ دورکه‌وتنه‌وه له‌ هه‌له تیگه‌یشتنه‌کان پیویسته سه‌رنج له‌وه بدریت، که هه‌ر ده‌قیکی ساده و ساکار ناتوانیت توانا و شایسته‌یی چه‌ند شیکردنه‌وه‌یه‌کی جۆراوجۆری له‌ چوارچێوه‌ی هه‌لۆه‌شان‌دنه‌وه‌گه‌راییدا هه‌بیت، چونکه ده‌قه زانیاری گه‌یه‌نه‌کان و ئه‌و نووسینانه‌ی که به‌ته‌واوه‌تی بۆ زانیاریگه‌لیکی تایبته‌(به‌شه‌کی) و ده‌سنیشان‌کراو وگه‌ستی بلاو ده‌کرینه‌وه زۆربه‌ی کات باریکی شیکردنه‌وه‌یی یا ر‌ا‌قه‌کاری گ‌ر‌نگ و به‌رچاویان تیدانییه، به‌هه‌مان شیوه‌ش چاوه‌پ‌روانی چیژلیوه‌رگرتن و به‌های هونه‌ری و ئه‌ده‌بیشیان لیناکریت.

(ئیمبرتۆ ئیکۆ)ی فه‌یله‌سووف و نووسه‌ری ئیتالی له کتیبی (پۆلی خوینەر)^{۲۷}دا به‌شیک له ده‌قه‌کان به‌هۆی هه‌بوونی توانای راقه‌کاری تیاپاندا به (ده‌قی کراوه) وه‌سف ده‌کات. ئەم ده‌قانه بواری خستنه‌پرووی شیکردنه‌وه یا راقه‌کردن به خوینەر ده‌ده‌ن، له به‌رامبه‌ردا ده‌قگه‌لیکی دیکه‌ش هه‌ن، بۆنموونه ده‌قه پۆلیسییه‌کان یا ده‌قه هه‌زلییه‌کان که پیاپیاپه‌لین (ده‌قه داخراوه‌کان). ئەم ده‌قانه که به‌دوای مه‌رامیکی چه‌سپاو ده‌که‌ون خاوه‌ن توانایه‌کی که‌می وه‌رگرتن و په‌سه‌ندکردنی شیکردنه‌وه‌ن^{۲۸}.

ئه‌وه‌ی له له شیکردنه‌وه‌ی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییدا ده‌کریت وه‌کو ده‌سکه‌وت و سه‌رمایه‌ی شیکردنه‌وه سه‌یری بکریت دانانه به ناره‌هاییه‌تی واتایی له ده‌قدا، تا ئه‌و شوینه‌ی که ته‌نانه‌ت خودی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییش ره‌هایه‌تی و نه‌مری له‌ده‌ست ده‌دات. به شیوه‌یه‌ک که ده‌روازه‌ی هه‌ر جو‌ره داوه‌ریکردن و ره‌خه‌کاریه‌ک به‌پرووی هه‌موو شیکردنه‌وه هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییه‌کان کراوه‌ته‌وه.

هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی و بیروبو‌چوونی نه‌یارانی

کاتیکی له کو‌تاییه‌کانی ده‌یه‌ی چه‌فتا و سه‌ره‌تا‌کانی ده‌یه‌ی هه‌شتای سه‌ده‌ی بیسته‌می زایینیدا هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی بو هه‌وه‌لین جار له زانکۆکانی ئەمریکای باکور و ئەوروپای خۆرئاوا دا خرایه‌پروو وه‌کو قایرۆس یا میکروبیکی سه‌یری کرا و هینده‌ی نه‌خایاند که بزواتیک به ئاراسته‌ی به فۆرمالیستیکردنی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی ده‌ستی پیکرد.

ئه‌م له‌قالبدانه‌ی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی که له‌گه‌ل رپۆحی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی و بۆچوونه‌کانی دریدا دا دژایه‌تی هه‌بوو ره‌نگه‌ بتوانریت ناوی (هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی فۆرمالیستی) لیبهریت، له‌رپۆیکی دیکه‌وه پێویسته دان به‌وه‌دا بنریت که هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی له‌ بنه‌ره‌تا وشه‌یه‌که که له‌رپۆوی وشه‌یه‌وه‌ چه‌ند تیگه‌یشتنیکی نادرۆست ده‌خاته ناو میشکه‌وه و ئه‌م هه‌له‌ تیگه‌یشتنه‌ وشه‌یه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی دریدا ئه‌وه رابگه‌یه‌نیت که (هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی) وشه‌یه‌که که هه‌رگیز خۆشی نه‌ویستوووه و چه‌زی پینه‌کردوووه، چونکه تیگه‌یشتنه‌لیکی نادرۆست له‌ مه‌رام و سروشتی شیکردنه‌وه‌ی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی ده‌خاته میشکه‌وه^{۲۹}.

ئه‌و ره‌خانه‌ی که له‌سه‌ر هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی- لانیکه‌م له‌ مۆدیله ئه‌مریکیه‌که‌ی- نووسراون نیشاندهری سه‌پاندن (لی بارکردن) ی ره‌خنه‌گران و دانان و چاندنی چه‌مکیکی سه‌پاندنه‌ به‌سه‌ر هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی، هه‌لبه‌ته ئه‌م سه‌پاندانه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که دریدا له‌ زه‌ینیدایه جیاوازه، چونکه بیرکردنه‌وه‌ی ئازادی هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راکان له‌ ئه‌نجامدا بۆته هۆی جووره‌کوته و به‌ندی و سنوردارییه‌کی فۆرمالیستی.

هه‌ر چۆنیک بیت هه‌لۆه‌شانده‌وه‌گه‌راییی ویرای هه‌موو ره‌خنه‌لیگرته ناداپه‌روه‌رانه و رپۆخینه‌ره‌کان هیشتا له‌ واتا ره‌سه‌ن و بنه‌ره‌تییه‌که‌ی خۆیدا به‌رده‌وامی به‌ رپۆگی خۆی ده‌دا^{۳۰}.

په‌راویزکانی فه‌سلی سی‌زده‌یه‌م

۱- بو زانیاری زیاتر بر‌وانه: گذر از مدرنیته، شاهرخ حقیقی، تهران، آگاه ۱۳۷۹، ص ۲۷.

What is Deconstruction? by Nicholas Royle, in: Deconstruction, a User Guide, Nicholas Royle, 2000, p. 40.

3-Version

4-Rodelf Gasher

5-Geoffer Bennington

۶- راهنمای نظریه ادبی معاصر، رامان سلدن، ترجمه عباس مخبر تهران، طرح نو، ۱۳۷۲، ص ۲۱۷.

۷- شالوده‌شکنی، کریستوفر نوریس، ترجمه پیام یزدانجو، تهران، نشر شیرازه، ۱۳۸۰، ص ۹.

۸- رک: ساختار و تأویل متن، بابک احمدی، تهران، نشر مرکز، ۱۳۷۰، ج ۲، ص ۳۹۹-۴۰۱.

۹- راقه جیاوازه‌کانی داستانی تووتی و بازرگان له ده‌فته‌ری یه‌که‌م و ته‌فسیری تووتی به روّحی بنیاده‌میکی کامل و قه‌فه‌س له‌به‌ر و و جه‌سته‌ی ماددی و ته‌فسیری خو‌مراندن به بی‌ده‌نگی، له‌وه‌وه هاتووه. چیرۆکی راکردنی ئەو پیاوه له پیش وشتیریکی مه‌سته‌وه ده‌چیتته خانە‌ی ئاویتته‌بوون به سروشت و جی‌گه‌کانه‌وه و بینینی شاره هه‌نگه‌کان و خو‌خه‌ریک کردن به خواردنی هه‌نگوین جیاوازه له‌گه‌ل ئەو راقه‌کارییه‌ی، که له (که‌لیله و دیمنه

بنه‌ما و میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

(دا هاتوووه و بابه‌تیکی تره.بروانه: کلیله و دمنه، تصحیح مجتبی مینوی، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۴۳، ص ۵۶-۵۷.

۱۰- ر.ک: شالوده‌شکنی، پیشین، ص ۸۵.

۱۱- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۷.

۱۲- زمانه‌نه‌وانان له‌و باوه‌رهدان، که درک کردنی ئیمه بۆ ده‌قه‌کان له‌سه‌ر بنچینه‌ی نمونه ریژمانییه‌کانی پیشووترن، که‌واته تیگه‌یشتنمان له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و چوارچیویه نابیته و درک کرمان زۆر سنوورداره، هه‌ر بۆیه به‌شیویه‌کی ناراسنه‌وخۆ ریگه‌ی شوو‌قه و تیگه‌یشتنیکی بینراو ده‌گرینه به‌ر.

۱۳- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۶.

14-Deconstruction, Guide to Literary Theory and Criticism, J.

Douglas

Kneale, John Hopkins University Press, 1997, p. 200.

15-On Deconstruction, Theory and Criticism after Structuralism

Jonathan Culeer, GB, 1987, p. 23.

۱۶- دریدا چهند باسیکی به‌ ناویشانی Grammatoltgy خستۆته‌روو، ئه‌و

به‌ره‌میکیشی به‌ ناویشانی هه‌ر به‌م ناوه‌وه (De La Grammatology

هه‌یه.) ئه‌م زاراوه‌یه به‌ واتای نوشتارشناسی است.

داریوش آشوری له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م زاراوه‌یه‌دا «دبیره‌ شناسی» پیشنیاز

کردوووه. بروانه: فرهنگ علوم انسانی، داریوش آشوری، تهران، نشر مرکز

۱۳۷۴، ده‌روازه Grammatoltgy

17-Literary Theory: An Introduction, p. 103.

18-Ibid, p. 102.

۱۹- بۆ زانیاری زیاتر درباره هه‌لوه‌شانده‌وه‌گه‌راییی بروانه:

-A Glossary of Literary Terms, M.H.Abrams, USA 1993, p. 227.

-Deconstruction: Derrida, Julian WolFreys, USA 1998, p. 108, 115, 202.

۲۰- پروانه: راهنمای نظریه ادبی، ص ۹.

21-Deconstruction, Derrida, p.9

۲۲-شالوده شکنی، نوریس، ص ۶.

۲۳- رک: ساختار و تأویل متن، ج ۲، ص ۳۸۸.

۲۴-همان سه‌رچاوه.

۲۵- پروانه: راهنمای نظریه ادبی معاصر، ص ۱۴۶.

۲۶- همان سه‌رچاوه، ل ۲۳۳.

27-the Role of the reader.

۲۸- راهنمای نظریه ادبی معاصر، پیشتر، ص ۲۲۳.

29-What is Deconstruction? , p. 5-6.

- پروانه: «بایان کار دیکانستراکشن و آغاز دوبله خوانی در نقد هنری و ادبی امروز»، علی اصغر قره باغی، مجله گلستانه، سال ۴، ش (۱۳۸۱)، ص ۵۱.

- برای نمونه ای از تحلیل ساخت شکنی، پروانه: ساختشکنی در فرایند تحلیل ادبی، نصرالله امامی، نشر رسش، اهواز ۱۳۸۲، ص ۲۸-۶۷.

فەسلی چواردهیه

هیرمۆنه‌تیک (راقه‌گه‌ری)

چه‌مکی راقه‌گه‌ری (هیرمۆنه‌تیک)

هیرمۆنه‌تیک به واتای راقه‌گه‌ری (التاویل) له وشه‌ی یۆنانی (Hermeneus) وه‌رگیراوه که واتای (شیکردنه‌وه) (شرۆقه‌کردن) و هه‌لگیرانه‌وه و راقه‌کردن) ده‌گه‌یه‌نیته. ئەم وشه‌یه‌یان به (هیرمس) به‌ستاوه‌ته‌وه . هیرمس په‌یامبه‌ریکی بالداری کیوی ئۆلمپ (Moun Olymus) بوو، که شیکردنه‌وه و قسه‌ی ده‌خستنه‌پوو و به‌م هۆیه‌وه پیوه‌ندی نیوان هیرمۆنه‌تیک و هیرمس له‌خۆوه و بی هۆ نییه، چونکه هه‌ر راقه‌کارییه‌ک پیویستی به‌ ئامراز و نیوه‌ندیکه تا بیگه‌یه‌نیته.

هیرمۆنه‌تیک وه‌کو تیۆریکی راقه‌کاری ده‌ق- چ گوتن چ نووسین- کرداریکی هونه‌ری یا ته‌کنیکییه. ئەم پیناسه و وه‌سفکردنه ویرای ئەو

هه‌موو و کهم و کورپیه‌کانی که لییان گرتوو، بیگومان په‌سه‌ندکراوترین و به‌سوودترین پیناسه‌یه^۲.

هه‌ندیجار هیرمۆنه‌تیکیان به ئاویتیه‌ک له تیور و کردار هه‌ژمار کردوو^۳ و هه‌ندیجاریش به شیواز یا ته‌کنیکیکیان داناوه^۴.

به‌کارهینانی زاراوه‌ی هیرمۆنه‌تیک بو سه‌ده‌ی حه‌قه‌ده‌یه‌م ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌لام کار و کرده‌که‌ی پیشینه‌یه‌کی به‌قه‌د کۆنی شارستانییه‌ته‌ کۆنه‌کان و بنه‌ما فیکرییه‌کانی مروّف هه‌یه و نه‌مروّش له‌پاش تیپه‌رینی چه‌ندین سه‌ده‌ه‌ هیرمۆنه‌تیک توانیویه‌تی خۆی وه‌کو سیستمیکی گشتی و سه‌راپایی بناسینیت و هه‌ولبدات به‌ یارمه‌تی بنه‌ره‌ت و بنه‌ماگه‌لیکی تایبه‌ت جوّره‌ جیاوازه‌کانی شیکردنه‌وه و راقه‌گه‌ری بکاته‌ شتیکی خاوه‌ن سیسته‌م^۵.

هیرمۆنه‌تیک به‌هۆی پیوه‌ندییه‌که‌ی له‌گه‌ل تیگه‌یشتن و ئیدراکی مروّف ته‌نانه‌ت له‌ شیوه‌ ناهه‌لسه‌فیه‌که‌ی خوشیدا خاوه‌ن ره‌گ و شیوه‌یه‌کی فه‌لسه‌فیه‌یه.

هیرمۆنه‌تیک سه‌روکاری له‌گه‌ل ده‌ق دایه، ده‌ق له‌ تیروانینه‌ نوێکاندا خاوه‌ن چه‌مک و واتایه‌کی فراوان و به‌ربلاوه‌ و ته‌واوی جوّره‌کانی گوتاری نووسراو، زاره‌کی، نواندنی (شانۆیی)، نیگارکیشی، په‌یکه‌رسازی، مۆسیقی و ته‌نانه‌ت پروداوه‌کان ده‌گرپه‌ته‌وه. هیرمۆنه‌تیک له‌ راستیدا له‌گه‌ل بابته‌ و بنه‌ماگه‌لیک سه‌روکاری هه‌یه، که‌ بو‌ درکردن پیوستیان به‌ شیکردنه‌وه هه‌یه. ئەم رۆل و ئیشه‌ی

بنه ما و میتۆدهکانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

هیرمۆنه‌تیک له سه‌رده‌مانی کۆنه‌وه تا سه‌رده‌می ئیمه په‌سه‌ند کراوه⁶ و به‌م هۆیه‌وه هیرمۆنه‌تیکیان به‌گوتاریکی هاوبه‌ش له‌نیو به‌شه‌کانی مه‌عریفه‌دا زانیوه⁷. هه‌موو شیکردنه‌وه و وه‌رگێرانه‌کان و لیکدانه‌وه‌ی شته‌سه‌خت و ئالۆزه‌کانی ده‌قه‌کان و ته‌نانه‌ت چاککردنه‌وه‌ی که‌م و کورپیه‌کانی لیکدانه‌وه‌کانیان و درککردنی رهمزه‌شعیرییه‌کان و بوارگه‌لیک له‌م بابه‌تانه، به‌هه‌ول و ته‌قه‌لایگه‌لیک له‌قه‌له‌م‌ره‌وی فراوانی هیرمۆنه‌تیک هه‌ژمار ده‌کرین⁸.

به‌وردبوونه‌وه له‌وه‌ی وترا ئاماده‌یی و هه‌بوونی هیرمۆنه‌تیک له‌پانتایی کلتوردا زۆر له‌سه‌ره‌وه‌ی سنووره‌کانی ده‌قه‌ئه‌ده‌بییه‌کان و ئه‌ده‌بدایه.

پیشینه‌ی هیرمۆنه‌تیک

ئه‌گه‌رچی دیمه‌نه‌کانی هیرمۆنه‌تیک و تیروانینه هیرمۆنه‌تیکیه‌کان له‌میراتی ئه‌ده‌ب و کلتوری خۆره‌ه‌لاتدا که‌م نییه، به‌لام گه‌فتوگو و به‌دواداچوون ده‌رباره‌ی هیرمۆنه‌تیک له‌خۆرئاواوه‌ده‌ستی پیکردووه.

هیرمۆنه‌تیک له‌خۆرئاواوا ر‌ه‌گ و ر‌یشه‌که‌ی له‌دوو سه‌ره‌چاوه‌وه هاتوه:

1. لیکۆلینه‌وه ر‌ه‌وانبیژیه‌کان له‌ئه‌ده‌بی کۆنی یۆنانی، له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا هاته‌کایه‌وه⁹.

2. کلتور و نه‌ریتی شیکردنه‌وه‌ی ئینجیل¹⁰.

نه‌ریتی راقه‌کردنی ئینجیل له مه‌سیحیه‌تدا وابه‌سته‌بوو به هه‌ولدان
بۆ به‌ده‌سته‌ته‌ینان و دۆزینه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تیکی بیهاوتا و یه‌کتا له‌ریگه‌ی
وشه و ده‌سته‌واژه‌کانی ئینجیل. ئەم هه‌ولدانه که هه‌وه‌لین هه‌نگاوه
دیار و ناسراوه‌کانی هیرمۆنه‌تیک و راقه‌کاری کتیبی پیروژه
نیشاندهری پیوستی چین و توێژه جوراوجۆره‌کانی کۆمه‌لی
مه‌سیحیه‌ بۆ راقه‌کردنی کتیبی پیروژ و یاسا ئایینی و فیکری و
ره‌فتارییه‌کان، به‌لام پیوسته‌ دان به‌وه‌دا بنریت، که تیروانینی
هیرمۆنه‌تیکی پیاوانی ئایینی مه‌سیحی بۆ ده‌قه پیروژه‌کان به‌ واتای
وردی وشه‌که نابیت به هیرمۆنه‌تیکی لی برواندریت، چونکه ئەوان
بۆ تیگه‌یشتنی خوینه‌رانی ئینجیل به سنوریک رازی ده‌بوون، که
له‌گه‌ل ماهیه‌تی هیرمۆنه‌تیکدا نه‌گونجاوه. تیروانین و سه‌رنجدانی
هه‌لبژاردنی ئەوان بۆ راقه‌کاران و ئەم لایه‌نه‌ی، که چ که‌سانیک
شیاون بۆ راقه‌کاری، ئەگه‌ر له کاتی خۆیدا روونکردنه‌وه و
پاساویکی هه‌بویت، ئەوا لانیکه‌م له رۆژگاری ئیستادا له‌گه‌ل
ماهیه‌تی هیرمۆنه‌تیکدا هینده سازگار و گونجاو نییه.

کتور و نه‌ریتی راقه‌کاری له مه‌سیحیه‌تدا هه‌ولدان بوو بۆ
به‌ده‌سته‌ته‌ینانی حه‌قیقه‌تیکی بیهاوتا له‌ریگه‌ی ده‌ربرین و
ده‌سته‌واژه‌کانی ناو ئینجیل. لیکۆله‌ر و توێژه‌رانی ئینجیل به‌دوای
ئه‌وه‌وه‌ بوون که باری واتای چه‌مه‌که‌کانی ئەم کتیبه له‌ریگه‌ی سیسته‌مه
جوراوجۆره‌کانی راقه‌کاری بخه‌نه ژیر پشکنین و به‌دواداچوون و

تارپاددهیه‌ک فراوانی بکه‌ن. ئەم که‌سانه پاشتر به زیادکردن و خستنه‌سه‌ری چه‌ند ره‌هه‌ند و لایه‌نیکی شیکردنه‌وه‌ی ناوه‌کی و عیرفانی چالاکی هی‌رمۆنه‌تیکیان به‌هیز کرد و هه‌ولیاندا سیستمیکی پشت به‌خۆ به‌ستوو(له‌سه‌رخۆوه‌ستاو) و سه‌ربه‌خۆ له‌شیکردنه‌وه‌ی کتیبی پیروژ بدن به‌ده‌سته‌وه^{۱۱}، که‌ خۆی له‌خۆیدا بووه‌پیشه‌کی و ده‌روازه‌یه‌ک بو‌ تیروانینه‌ شو‌ر‌ش‌گی‌رانه‌یه‌یه‌کانی ش‌لایه‌رماخه‌ر و هی‌رمۆنه‌تیک‌ی گشتی (General Hermenutics) له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م و گۆرانکارییه‌کانی دیکه^{۱۲}.

ر‌اقه‌کردن و شیکردنه‌وه‌ (تاویل و تفسیر)

ر‌اقه‌کردن وش‌ه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌ به‌واتای گه‌راندنه‌وه‌ (ارجاع) یا هه‌ل‌گی‌رانه‌وه‌ی ش‌تیک به‌ ش‌تیک‌ی دیکه‌یه. ر‌اقه‌کردنی گوتار به‌ واتای خستنه‌رووی ش‌تیکه‌ که‌ گوتار بو‌ ئەو ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌. ر‌اقه‌کردن له‌ واتا زاراوه‌یییه‌که‌ی خۆیدا به‌واتای گه‌راندنه‌وه‌ی گوتاره‌ له‌ ر‌واله‌ته‌که‌یدا بو‌ واتایه‌ک که‌ بو‌ی مه‌زه‌نده‌ ده‌کر‌یت. به‌کورتی بریتییه‌ له‌ دۆزینه‌وه‌ی واتایه‌کی جیاواز له‌و واتایه‌ی که‌ له‌ ر‌واله‌تی گوتاره‌که‌ دایه^{۱۳}.

هه‌ندی‌ک له‌ ر‌اقه‌کاره‌ به‌راییه‌کانی قورئان ش‌یکردنه‌وه‌ و ر‌اقه‌کردنیان به‌یه‌ک ش‌ت دان‌اوه^{۱۴}، به‌لام ئەم دووه‌ له‌رووی زاراوه‌یییه‌وه‌ چه‌ند جیاوازییه‌کیان له‌گه‌ل یه‌کدا هه‌یه. ئەوه‌ی وه‌کو ر‌اقه‌کردن ده‌خر‌یت‌ه‌روو لیکدانه‌وه‌یه‌کی ناوه‌کی یا خویندنه‌وه‌یه‌کی جۆراوجۆری سو‌فیان‌ه‌ و عیرفانی و زمانی و هاوش‌یوه‌کانیان‌ه‌ بو‌

ئایه ته کانی قورئان. شیکردنه وه له پیوانه کردن له گه ل راقه کردندا کاریکی تاراددهیه ک ساده تر و یاسادارتره و زۆربه ی کات له سنوری واتای پرووکه شی یا کردنه وه ی واتایه کی ئالۆز له هه مان ئه و پانتاییه ی که رواله ت و پرووکه شی گوته و ده ربهرینه کان سنوره کانی دیاری ده که ن ده رناچیت. به ده ربهرینیکی دیکه پرۆسه ی شیکردنه وه له چوارچیوه ی مه عریفه زمانیه کانی وه ک ریژمان، وشه، ره وانبیژی و هاوشیوه ی ئه وانه ناچیته ده ره وه و به توندی وابه سته یه به سیستمی ئاماژه و ره مزه کان یا ئه و وشانه ی که له ناو زماندان، له کاتی کدا راقه گه ری به شیوه یه کی گشتی له سه ر هۆش و چالاکیه عه قلییه کانی مروّف وه ستاوه^{۱۰}.

له نه ریت و کلتوری زانایانی شه ریه تدا راقه گه ری ره هاییه تی تیدانییه، راقه گه ری له تیروانیی ئه واندان گومان و مه زهنده یه له باره ی واتای تایبه ته کاندان، به لام شیکردنه وه شیوه یه کی ره های هه یه و به م هۆیه وه یه که هه میشه بو راقه گه ری بابته ت و بواری مه زهنده (ئه گه ر) یان خستۆته پروو، به لام له هه مان کاتدا که راقه گه رییان به بونیاتنراو له سه ر (ئه گه ر) زانیوه ، کوکن له سه ر (دلنیا یی = یه قین) بو شیکردنه وه.

به وردبوونه وه له وه ی که گوته ئاسانکردنی ده قه شیعییه کان یا شیکردنه وه و سه رنجدان له شته به شه کییه وشه یی و واتاییه کان ناتوانریت به راقه کاری دابنریت و له ناولینانی راقه کاری به بواری و

بابه‌تگه‌لیکی له‌م چه‌شتنه‌ پێویسته‌ به‌ئاگا و هۆشیار بین، چونکه‌ ناتوانین دابه‌زاندنی زمان بۆ تیگه‌یش‌تنگه‌لیکی ساده‌ یا چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌ وشه‌یی و سه‌ره‌تاییه‌کانی ده‌قه‌کان به‌ راقه‌کاری دابنیین، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا شیعر له‌ ماهیه‌تی خودی خۆیدا ده‌کریت فراوانترین مه‌یدان بیت بۆ راقه‌کاری و له‌ بنه‌رته‌دا له‌ بیروباوه‌ری که‌سیکی وه‌کو ئه‌فلاتووندا شاعیران وه‌کو (راقه‌کاران) یا (hermenes) سه‌یریان کراوه‌^{۱۶}.

راقه‌کردن له‌ بواری شیعردا ده‌کریت هه‌لگیرانه‌وه‌ی واتایه‌ک بیت له‌ ره‌نگ و بۆیه‌کی سوڤیگه‌ری بۆ ناسوڤیگه‌ری یا به‌پێچه‌وانه‌وه‌. له‌ قه‌له‌مره‌وی راقه‌کاریدا وه‌کو نمونه‌ ده‌توانریت غه‌زه‌لیکی حافظ له‌ پنتیکی سوڤیگه‌رییه‌وه‌ ده‌ستی پێبکریت و بگه‌یت واتاگه‌لیکی ناسوڤیگه‌ریانه‌، یا له‌ دلداری ماددییه‌وه‌(عیشقی سه‌رزهمینی) ده‌ست پێبکریت و بگه‌یت به‌ خۆشه‌ویستی خودایی.

چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌م جووره‌ راقه‌کردنه‌ (محیدینی ئیبن عه‌ره‌بی) له‌ راقه‌کاری خۆی بۆ هۆنراوه‌که‌ی که‌ ناوی(ترجمان العشاق)ه‌ ئه‌نجامی داوه‌، هه‌روه‌ها له‌ ئه‌ده‌بی فارسیدا مه‌ولانا موحه‌ممهد شیرین مه‌غریبی بۆ هۆنراوه‌ لیرکییه‌کانی خۆی وێرایی نکۆلیکردنی به‌ره‌هه‌ستیکاران و که‌سانی رووکه‌شگه‌را چه‌ند راقه‌کارییه‌کی سوڤیگه‌ریانه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات.

رأقه‌کاری له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست

رأقه‌کاری له سه‌ده‌کانی ناوه‌ند یا ناوه‌راستدا تیکه‌لاوبوو له‌گه‌ل شیکردنه‌وه و له دووتویی جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر ره‌هه‌نده وشه‌یه‌یه‌کان له‌سه‌ر چوار شیواز وه‌ستابوو:

۱. ئاوردانه‌وه له واتا وشه‌یه‌یه‌کانی^{۱۷} کتیبی پیروژ و ده‌لاله‌تی راسته‌وخۆ و تاکلایه‌نه‌ی ده‌ق.

۲. جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر واتای خوازه‌یی^{۱۸} که تیبدا هه‌ولیانده‌دا ده‌ق به ئاوردانه‌وه له واتا و ناوه‌روکی نه‌ریتخوازانه و بیروباوه‌ره‌هه‌تمیه‌یه‌کانی کلێسا بخه‌نه ژیر لیکۆلینه‌وه و بو هه‌ر به‌کاره‌یتانیکی وشه‌یی ده‌رکه‌وتن و به‌رجه‌سته‌بوونیکی واتا ره‌مزی و جه‌فه‌نگیه‌یه‌کانی تیدا بدۆزنه‌وه.

۳. به‌کاره‌یتانی ره‌ه‌شتیانه‌ی ده‌ق^{۱۹}.

۴. سه‌هرنجدان له ئاماژه ناوه‌کییه‌یه‌کانی ده‌ق^{۲۰}، که باری عیرفانی و باوه‌رناسی له‌خۆ ده‌گریت.

به چاوپۆشی له‌و زاراوه‌سازییانه‌ی هیرمۆنه‌تیکی نه‌ریتی ئه‌گه‌ر به‌روانینیکی گشتی سه‌هرنج له ده‌ق بده‌ین، ئه‌وا له‌وه تیده‌گه‌ین که پیکهاته و بونیاتی بنه‌په‌تی کتیبی پیروژ زیاتر له دوو ره‌هه‌ند له‌خۆ ناگریت: یه‌کیک ره‌هه‌ندی وشه‌یی^{۲۱} و ئه‌وه‌یتتر ره‌هه‌ندی ناوه‌کی(شاراوه)^{۲۲}.

شیکه‌ره‌وانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راس‌ت له‌ شیکردنه‌وه‌کانی خۆیان ده‌ست به‌ دامینی مه‌زنده‌گه‌لیکی پیش‌وه‌خته‌ ده‌بوون تا به‌ یارمه‌تی ئه‌وانه‌ چیرۆکه‌کانی کتییی پیروژ وه‌کو په‌ند و وانه‌گه‌لیکی له‌ سنوری دامه‌زراوه‌ی کلێسا و فیرکاریه‌ باوه‌کانی شیبکه‌نه‌وه‌ و یا وه‌کو چیرۆکه‌لیکی رۆحی پیروژ بو ژیان هه‌ژماری بکه‌ن. واتای ئه‌م چیرۆکه‌نه‌ که‌ له‌ چوارچیوه‌ی پیدانی چه‌ند مه‌به‌سه‌ت و ئامانجیکی تایبه‌ت به‌ ئینجیل ده‌خولایه‌وه‌ و له‌سه‌ر ره‌هه‌نده‌ فیرکاری و ره‌وشتیه‌کان بونیاتنرابوون و به‌ر له‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی وردی ده‌ق دامه‌زرایت به‌ره‌می چه‌ند ئه‌رک و فه‌رزیک بوو له‌ ترادیسۆن و نه‌ریتی مه‌سیحیدا، به‌م هۆیه‌وه‌ کاتیک چاکسازیخوازان له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا ئه‌م خاله‌یان خسته‌پوو که‌ مه‌سیحیه‌کان ده‌توانن ئینجیل بو خۆیان راقه‌ بکه‌ن کلێسای کاسۆلیک کاردانه‌وه‌ی نیشاندا و ره‌چاوکردنی نه‌ریتی مه‌سیحی وه‌کو کاریکی ناچارینه‌ و زۆره‌ملیانه‌ خسته‌پوو.

هیرمۆنه‌تیک له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م و تیروانینی شایه‌رماخه‌ر

داهینانی تیوریکی سه‌ربه‌خۆ و سه‌راپایی بو هیرمۆنه‌تیک به‌ره‌می چه‌ند هه‌ول و کۆششیکه‌ که‌ له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا هاتنه‌کایه‌وه‌. ئه‌م هه‌ولانه‌ بو ئه‌وه‌ بوون تا بنه‌ماگه‌لیک بو درککردن و راقه‌کاری هه‌موو به‌ره‌مه‌ نووسراوه‌کان له‌وانه‌ ده‌قه‌ ئه‌ده‌بی و میژوویی و یاسایی و هیتر به‌ده‌سته‌وه‌ بدن. هه‌وه‌لین هه‌نگاو له‌م پیناوه‌دا هه‌ولی

شلایه‌رماخه‌ر (Shleier Macher) ی فه‌یله‌سووف و بیرمه‌ندی ئەلمانی بوو که له زنجیره و تاریک که له‌سالی ۱۸۱۹ ی زاینیدا خسته‌پروو، ده‌رکه‌وت. ئەو یه‌که‌مین چوارچیوه‌ی تیۆریکی خسته به‌ر ده‌ست که به تیۆری (هیڤمۆنه‌تیکی گشتی) ناسرا^{۲۳}. دیدگای شلایه‌رماخه‌ر دواتر به هۆی (دیلتای)^{۲۴} فراوانکرا. دیلتای هه‌روه‌کو ئەوه‌ی دواتر قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌که‌ین بنه‌ماگه‌لیکی بو هیڤمۆنه‌تیک خسته‌پروو که بتوانیت له‌باره‌ی تیکرای زانسته‌ مرۆبیه‌کان شیاوی کار له‌سه‌ر کردن بیت.

شلایه‌رماخه‌ر، که هه‌ندیجار به‌ باوکی هیڤمۆنه‌تیکی نوێ ناوی براوه‌ له‌و باوه‌ره‌ بوو، که پێویسته‌ که‌لینی میژوویی نیوان ڤاڤه‌که‌ر و نووسه‌ر هه‌لبگیریت و نه‌مینیت تا ڤاڤه‌کردن فه‌راهه‌م بیت. ئەو باوه‌ری و ابوو، که هه‌ندیجار ڤاڤه‌که‌ر به‌ بارودۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و کلتوری و ئابوورییه‌کانی نووسه‌ر ئەم که‌لین و مه‌ودایه‌ پر ده‌کاته‌وه^{۲۵}. پێیوابوو که بو درککردنی به‌ره‌م ده‌بیت بچیته ئەوه‌دیوی واتای وشه‌کان و به‌دوای مه‌به‌ست و مه‌رامی نووسه‌ر بیت^{۲۶}.

له‌ ڤوانگه‌ی شلایه‌رماخه‌ر بو تیگه‌یشتنی ته‌واوه‌تی هه‌ر به‌ره‌میگ پێویسته‌ له‌ ژیان و به‌ره‌مانی دیکه‌ی نووسه‌ره‌که‌ بگه‌یت، به‌لام له‌ ڤویکی دیکه‌وه ناتوانین نووسه‌ر به‌بی درککردنی به‌ره‌مه‌کانی بناسین، هه‌روه‌ها درککردنی ته‌واوه‌تی ئیمه‌ له‌ ده‌ق وابه‌سته‌یه‌ به‌ درککردنی ده‌سته‌واژه‌ و وشه‌کان، به‌لام درککردنی وشه‌کانیش خۆی

له خۆیدا له چوارچیوه‌ی تیگه‌یشتنی گشتیی ده‌قه‌که‌یه. ئاشکرایه که لیره‌دا ڕوو به‌ڕووی بازنه‌گه‌لیک ده‌بینه‌وه: ناسینی نووسه‌ر له ژیر ڕۆشنایی ناسینی ژیا‌نی ئه‌و فه‌راهه‌م ده‌بی‌ت و ناسینی ژیا‌نی نووسه‌ر وابه‌سته‌یه به ناسینی به‌ره‌مه‌کانی ئه‌و. تیگه‌یشتنی گشتی هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی له چوارچیوه‌ی درک‌کردنی وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌کاندا‌یه، به‌لام وشه‌کانیش به‌بی درک‌کردنی گشتی به‌ره‌مه‌که‌ ناسرین و درک‌ناکرین، ئه‌م پرۆسه‌یه که بۆته‌مایه‌ی گفتوگو و ره‌خه‌یه‌کی زۆر به (بازنه‌ی هی‌رمۆنه‌تیکی)^{٢٧} به‌ناوبانگه‌^{٢٨}. شالایه‌رماخه‌ر(بازنه‌ی هی‌رمۆنه‌تیکی) یا خولی هی‌رمۆنه‌تیکی، که ژیرخانی تیۆره‌که‌ی ئه‌وه وه‌ها پیناسه‌ ده‌کات: (به‌ش له‌چوارچیوه‌ی گشت ده‌ناسریت و درک‌کردنی گشتیش به‌یارمه‌تی به‌شه‌کان دیته‌کایه‌وه)^{٢٩}.

دیلتای و فراوانکردنی تیۆری شالایه‌رماخه‌ر

ئاوردانه‌وه‌یه‌کی قوول له به‌ره‌مه‌کانی شالایه‌رماخه‌ر و شیک‌کردنه‌وه‌ی تیروانینه‌کانی ئه‌و قه‌رزارباری هه‌وله‌کانی ویلیام دیلتایه. دیلتای خویندکار به‌هۆی شالایه‌رماخه‌ر تیروانینه‌ هی‌رمۆنه‌تیکیه‌کانی ئه‌وی کرده‌ شتیکی سیستماتیکی. ئه‌و له‌کتیبیکدا به‌ناونیشانی(ده‌رباره‌ی ژیا‌ن و ڕوونکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی شالایه‌رماخه‌ر)دا گۆشه‌کانی تیۆری شالایه‌رماخه‌ری خسته‌ ژیر پشنین و چه‌ند لایه‌نیکی نویی خسته‌سه‌ری. دیلتای سه‌ره‌تا جه‌ختی

له‌سه‌ر جیاکردنه‌وه‌ی زانسته‌ مرۆیی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌گه‌ل زانسته‌تییه‌ په‌تییه‌کان کرده‌وه، چونکه له‌ تیروانینی ماقول و په‌سه‌ندکراوی نه‌ودا راقه‌کاری له‌ بنه‌ره‌تا کاریکه که له‌ قه‌له‌مره‌وی داهینه‌کانی عه‌قلی مرۆفدا راستی په‌یدا ده‌کات و به‌زۆری زانسته‌ مرۆیییه‌کان ده‌گریته‌وه.

دیلتای مه‌سه‌له‌ی (تیگه‌یشتن) که له‌ تیروانینی شایه‌رماخه‌ردا زمان و ده‌ق و تیروانینی داهینه‌ری به‌رهمه‌که ده‌گریته‌وه له‌ قه‌له‌مره‌وی فراوانی ژیا‌نی مرۆییدا ده‌گش‌تینیت. نه‌و (تیگه‌یشتن) وه‌کو (بوار و زه‌مینه‌ی ژیا‌ن) داده‌نیت، واته‌ مرۆف هه‌میشه‌ خۆی له‌ بارودۆخگه‌لیکی جو‌راوجۆر هه‌ست پی‌ده‌کات و هه‌ولده‌دات له‌ بارودۆخ و پرو‌داوه‌کانی ده‌وروبه‌ری خۆی تی‌بگات و هاوته‌ریب و هاوتا له‌گه‌ل نه‌م تیگه‌یشتنه‌ پلان دابنیت و ده‌ست به‌ کار بکات و به‌م شیوه‌یه‌ نه‌وه ئاشکرایه که تیگه‌یشتن پی‌ویسته‌ به‌ به‌شیک له‌ مرۆف هه‌ژمار بکریت و وه‌کو کرداریکی مرۆیی دابنیت.

دیلتای له‌ ریگه‌ی تیگه‌یشتنی به‌رهم و گو‌تاری نووسه‌ر و به‌دوای رۆحی نووسه‌ر و مه‌به‌سته‌کانیه‌تی و به‌م هۆیه‌وه‌یه، که نه‌ویان زیاد له‌ نه‌ندازه‌ی پی‌ویسته‌ به‌ رۆمانتیک داناوه و به‌ (باوه‌رپو‌بون به‌ ده‌روون) تۆمه‌تباریا‌ن کردووه. نه‌م تۆمه‌ته‌ بووه هۆی نه‌وه‌ی په‌یره‌وکارانی دیلتای بو‌ه‌لاتن و ده‌رچوون له‌م چه‌شنه بیانووه‌ سه‌رنجی خۆیا‌ن له‌ مه‌به‌ستی نووسه‌ره‌وه به‌ره‌و خودی ده‌ق

و (ئه‌زموونی خویندنه‌وه) بگۆرن که خۆی له‌خۆیدا ده‌سپیکیک بوو به‌ره‌و بیرۆکه‌ی (ده‌ق ته‌وه‌ری) ۳۰.

له‌ تیروانینی ديلتايدا بۆ دۆزینه‌وه‌ی (مه‌رامی نووسه‌ر) پيويسته خۆت له‌ جیگه‌ی نووسه‌ر دابنیت و له‌سه‌ر مه‌ودا کاتی و شوینیه‌کانی ئه‌ودا هه‌لۆه‌سته بکه‌یت و به‌ ده‌ربرپینکی دیکه له‌ ئاسۆی بارودۆخه‌ میژوویی و زه‌مه‌نییه‌کانی نووسه‌ره‌وه سه‌رنج له‌ به‌ره‌مه‌که‌ بده‌یت. له‌م تیروانینه‌دا راقه‌که‌ر بینین و تیروانینی خۆی ناخاته‌ناوه‌وه به‌لکو هه‌لۆده‌دات که‌لین و مه‌ودا‌کانی خۆی به‌ نووسه‌ر پڕ بکاته‌وه و ده‌ستی به‌ واتای کۆتایی ئه‌و بگات.

دیلتای به‌ خسته‌ن‌پرووی هیرمۆنه‌تیکی خاوه‌ن میتۆد و میژوو‌بینانه که به‌رده‌وامی پیده‌ری رینگه‌ی شلایه‌رماخه‌ر و (بازنه‌ی هیرمۆنه‌تیکی) شلایه‌رماخه‌ر بووه‌ توانی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا شیوازیکی زانستیانه‌تر و میتۆدیانه‌تر بۆ راقه‌کاری بخاته‌پوو.

هیرمۆنه‌تیکی له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م و تیروانینه‌ نوێتره‌کان

هیرمۆنه‌تیکی نوێ به‌ لق و پۆپ و تیروانینه‌ فه‌لسه‌فی و ئاراسته جیاوازه‌کانیه‌وه، که له‌سه‌ده‌ی بیسته‌مدا وه‌ریگرتوووه قه‌رزارباری بیرمه‌ندانی رابردوووه به‌ تایبته‌ شلایه‌رماخه‌ر و ديلتای.

زۆریک له‌ لیکۆله‌ران هه‌لۆه‌کانی نیچه به‌ ده‌سپیکي هیرمۆنه‌تیکی نوێ داده‌نن که به‌ خسته‌ن‌پرووی واتایه‌کی نوێ بۆ حه‌قیقه‌ت رینگه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ راقه‌که‌ریدا کرده‌وه. نیچه حه‌قیقه‌ت وه‌کو کاریکی

دروستکراو و دانراوی مروّف ده‌زانیت. مروّف حه‌قیقه‌ت دروست ده‌کات و خو‌ی هه‌له‌ده‌ستیت به ستایشی کردنی ، نیچه(حه‌قیقه‌ت به سوپا و له‌شکرکی خوازه و خواستنه‌کان) ده‌زانیت، که به خواست و ئاره‌زووی مروّف دروستکراوه. ئەم له‌شکره جولّوه دوای به‌کاره‌ینانیکی فراوان له‌لایه‌ن خه‌لکیکی پابه‌ند وه‌کو شتیکی خورته‌کی و فه‌رمی خو‌ی ده‌نویینیت^{۳۱}.

(نیچه) له‌و باوه‌رده‌دا بوو که هوکّاری چاکه و خراپه و دروستی و نادروستی له‌قوناغ و سه‌رده‌مه جو‌راو جو‌ره‌کاندا ده‌گوریت. له‌ تیروانینی ئەودا نادروستی بو‌چوونیک نابیته هو‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی ئەو بو‌چوونه . مه‌سه‌له‌که ئەوه‌یه که ئەو تیروانینه یا ئەو بو‌چوونه ژیا‌نی مروّف تا کو‌ی به‌ره‌و پیشه‌وه ده‌بات و تا کو‌ی پاریزیکه‌ری بوونی مروّفه، به‌م شیوه‌یه ته‌نانه‌ت نادروستتترین بو‌چوونه‌کان و بگره درو‌یه‌کان ده‌شی له‌ بارودوخ و مه‌ودایه‌کی زه‌مه‌نی تایبه‌تدا به مه‌رجی ژیان دابنریت^{۳۲}.

به پشت به‌ستن به‌م پیشینه‌ی، که باسکران له‌ روانگه‌ی نیچه‌وه خواست و ئاره‌زووه‌کان پالنه‌ریکه که راقه‌کاری ده‌خولقینیت. هه‌ر ئاره‌زوویک ده‌خوازیت چه‌ند ئاره‌زوویکی دیکه راقه‌بکات. هه‌ر راقه‌کردنیک ده‌یه‌ویت راقه‌کردنه‌کانی دیکه رازی بکات و به‌م شیوه‌یه راقه‌گه‌ری بریتیه له‌ واتا پیدان نه‌وه‌ک روونکردنه‌وه و هه‌مدیسان

به‌م شیۆه‌یه‌یه که هه‌ر شتی‌ک له قه‌له‌م‌ره‌وی راقه‌کردندا به‌ها و نرخ په‌یدا ده‌کات و به‌های جیهان له راقه‌کردنی مروّفا شاردراره‌ته‌وه^{۳۳}. له‌سه‌ر بنه‌مای بیری (نیچه) واتای ره‌سه‌ن و کۆتایی له‌ناو ده‌چیت و له هیرمۆنه‌تیکی ئه‌ودا به‌پیچه‌وانه‌ی هیرمۆنه‌تیکی نه‌ریتی واتای ره‌سه‌ن و کۆتایی له ئارادا نییه و چیت راقه‌کاری هه‌ول‌دانادات به واتای کۆتایی بگات.

له هایدگه‌ره‌وه تا گادامیر

له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا هیرمۆنه‌تیکی فه‌لسه‌فی هایدگه‌ر(۱۸۸۹- ۱۹۷۶ز) سه‌رنج و تیروانینی خۆی له شیکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانه‌وه به‌ره‌و تیگه‌یش-تنیکی بو‌نگه‌راییه‌انه ده‌گوازیته‌وه. هایدگه‌ر به ره‌تکردنه‌وه‌ی تیروانینی شلایه‌رماخه‌ر و دیلتای راقه‌کردن به جوّره نیوه‌ندگیری و میانگیرییه‌ک سه‌یر ده‌کات و له‌و باوه‌ره‌یه، که راقه‌کاری پرۆسه‌یه‌کی بیسنوره که تییدا ئاسۆ و پروانگه‌کانی نووسه‌ر و راقه‌کار ده‌چنه ناو یه‌ک و ته‌نانه‌ت راقه‌کردنی ده‌ق پیش له مه‌رامی نووسه‌ر ده‌گریت^{۳۴}.

هیرمۆنه‌تیکی بو‌نگه‌راییه‌ی هایدگه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر زمان ده‌کاته‌وه، درککردن و شیکردنه‌وه وه‌کو پیکداچوونی ئاسۆکان- ئاسۆی راقه‌کار و ئاسۆی نووسه‌ر- پرۆسه‌یه‌کی زمانناسیانه‌ی هه‌یه و له ریگه‌ی زمانه‌وه‌یه که رابردوو و ئیستا به‌شیۆه‌یه‌کی لیکدژانه(به‌رامبه‌ر

به‌یه‌ک) پیکداده‌چن و له پروانگه‌ی هایدگه‌ر (تیگه‌یشتن) و (زمان) به ره‌هه‌ندگه‌لیکی لیکدانه‌برای بوونی مروّف هه‌ژمار ده‌کرین^{۲۵}.

هانز.گ. گادامیری خویندکار له‌په‌یه‌ی هایدگه‌ر بنه‌ره‌ت و بنه‌مای تیروانینی خوی له‌سه‌ر په‌یه‌ی بوون و نار‌ه‌هاییه‌تی له‌ پروانینی حه‌قیقه‌ت دانا. له‌ بو‌چوونی نه‌ودا هیچ په‌یه‌ی گه‌یشتن به حه‌قیقه‌تی ره‌ها بوونی نییه. پروانینی گادامیر پروانینیکی (میژووگه‌رای) یانه‌یه. له‌ تیروانینی گادامیردا بوونی مروّف ماهیه‌ت و په‌یه‌کی میژوووی هه‌یه و تیگه‌یشتنی مروّفیش له‌ژیر کاریگه‌ری میژوو دایه و مروّف ناتوانیت له‌ تیگه‌یشتنه‌کانی خویدا په‌نگ و بو‌ی میژوووی له‌ خوی دوور بخاته‌وه.

له‌ تیروانینی گادامیردا کاتیک که خوینهر یا راه‌که‌ر به‌ خویندنه‌وه ده‌ق هه‌له‌سه‌ستیت ده‌رگایه‌کی په‌یوه‌ندیکردن له‌گه‌ل ده‌ق ده‌کاته‌وه که له‌ حه‌قیقه‌تدا جو‌ره‌ گه‌توگۆیه‌که. خوینهر له‌ گه‌توگۆیه‌کی وه‌ه‌ادا له‌ژیر کاریگه‌ری داوه‌ریکردنه‌ په‌شوه‌خته‌کان و زه‌مینه‌ مه‌عریفیه‌ تایبه‌ته‌کان دایه‌ که له‌ په‌یه‌ی میژوووی و تیگه‌یشتنی میژوووی نه‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت.

له‌ گه‌توگۆ یا په‌یقینی هه‌رمونه‌تیکی نیوان راه‌که‌ر و ده‌قدا په‌یوه‌ندییه‌کی وه‌کو په‌یوه‌ندی نیوان دوو مروّف دروست ده‌بیته‌ت. نه‌م خویندنه‌وه‌یه ئامرازیک نییه بو‌ گه‌یشتن به‌ تیگه‌یشتنی به‌رامبه‌ر،

به‌لکو خودی خۆی بریتییه له پرۆسه‌ی تیگه‌یشتن و هه‌لبه‌ته له کاریکی له‌م جووره‌دا راقه‌که‌ر و ده‌ق هه‌ردووکیان هاوبه‌شن^{۳۶}.

له‌بۆچوونی گادامی‌دا کاتیکی ئاسۆ و پروانگه‌ی نووسه‌ر و راقه‌که‌ر پیک‌دا‌ده‌چن داوه‌ریکردنه پیش‌وه‌خته‌کان و گریمانە پیش‌وه‌خته‌کان وه‌کو پیشه‌کی و ده‌سپیکیکی ئەم پێوه‌ندییه دینه ناو کاره‌که‌وه، که مه‌رجی گشت جووره درکردنیکن^{۳۷}. زه‌مینه‌ی میژوویی یا به‌ده‌ربڕینیکی دیکه‌(زانیاری میژووییانه‌ی مروّف) ئیزن و مۆله‌تنامه‌ی گشت راقه‌کردنیکه و هیچ راقه‌که‌ریک ناتوانیت کاریگه‌ری ئەم ئاماده‌یی(هه‌بوون) و تیگه‌یشتنه میژوویییه‌ی له‌سه‌ر نه‌بییت.

له‌پێوه‌ندی ئاسۆکانی ده‌قدا، ئاسۆی رابردوو ئەو ئاسۆیه‌یه، که به‌قه‌له‌می نووسه‌ر ده‌رکه‌وتوو و نوسراوه، ئاسۆی هه‌نوکه‌یی ده‌ق یا نووسینه‌وه‌که‌ی، راقه‌کردنیکه به‌هۆی راقه‌که‌ر یار خوینەر دیته‌کایه‌وه^{۳۸}، له‌ راقه‌کردنیکه له‌م چه‌شنه‌دا هه‌موو هه‌وله‌کان بۆ ئەوه‌یه، که مه‌ودای نیوان ده‌ق و خوینەر پر بکریته‌وه و ئەرکی خوینەر یا راقه‌که‌ره، که ئەم که‌لین و مه‌ودا زه‌مه‌نییه پر بکاته‌وه و به‌ئەندازه‌ی پێویست ده‌ست بۆ نوێکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب ببات و هه‌ر له‌م شوین و که‌شه‌شدايه که پێویسته به‌ راشکاویییه‌کی ته‌واوه بگوتریت : ئه‌ده‌ب به‌بی راقه‌کردن ده‌مریت.

(هیرش) و گه‌رانه‌وه بو واتای کۆتایی

هیرش (E.D.hirsh) تیۆریستی ئه‌مریکی له‌گه‌ل چه‌مکی کلیلی (سه‌ره‌کی) گادامیر واته‌(پیکداچوونی ئاسۆکان)^{۳۹} پینچه‌وانه و دژه. ئه‌و به‌جۆره ته‌بایی و کۆکبوونیک له‌گه‌ل رینچکه‌ی هیرمۆنه‌تیکی شلایه‌رماخه‌ر و دیلتای و به‌دوای (واتای کۆتایی ده‌ق) و (مه‌رامی نووسه‌ر)ه. له‌ تیروانینی هیرشدا ده‌ق واته‌ (مه‌رامی نووسه‌ر). له‌ تیروانینی ئه‌ودا مه‌رامی نووسه‌ر ته‌نانه‌ت له‌ باری لیلی و فره‌واتاییدا جیگیره و به‌ تیپه‌رینی رۆژگار ناگۆریت. هیرش به‌ جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر جیاکردنه‌وه و جیاوازی نیوان واتا(= واتای وشه‌یی) و ده‌لاله‌ت^{۴۰} له‌گه‌ل هیرمۆنه‌تیکی ته‌قلیدیدا هاوکۆک ده‌بیته‌. له‌ تیروانینی هیرشدا (واتای وشه‌یی) یا واتایه‌ک که‌ نووسه‌ر نیشانی داوه‌ ره‌ها و چه‌سپاوه و ناتوانیت وه‌کو دیارده‌یه‌ک له‌سه‌ر شیوه‌ی میژوویی کارا بیته‌، به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌دا (ده‌لاله‌ت) که‌ بریتیه‌ له‌ په‌یوه‌ندی واتای وشه‌یی له‌گه‌ل شته‌کانی دیکه‌ له‌وانه‌ چیت، قۆناغ، بیروباوه‌ر، کاردانه‌وه تاکه‌که‌سییه‌کانی خوینه‌ر، زه‌مینه‌ کلتورییه‌ باوه‌کان و به‌هاکان شتیکه‌ نارها و کارایه و ئه‌م ده‌لاله‌ته‌یه که‌ ده‌توانیت ده‌ق به‌ زیندوویی و بزوی به‌یلتته‌وه و هه‌روه‌کو بوتی عه‌یار(= له‌ ئه‌ده‌بی رۆژه‌ه‌لاتیدا خوازه‌یه له‌ یاری فیلباز که‌ هه‌ر چرکه‌یه‌ک به‌ شیوه‌یه‌ک خوی ده‌رده‌خات و له‌سه‌ر قه‌ول و قه‌راریکه‌.و.کوردی) هه‌ر چرکه‌یه‌ک به‌ شیوه‌یه‌ک واتا ده‌ربخات و

بۆنمونه هه‌ر له‌م پیناوه‌دایه که دیریکی حافز به واتا وشه‌یی و چه‌سپاوه‌که‌ی خۆی له قوناغ و سه‌رده‌مه جیاوازه‌کاندا چه‌ند ده‌لاله‌ت و راقه‌کردنیکى جوراوجۆر په‌یدا ده‌کات.

پۆل ریکۆر و میتۆدۆلۆژی هیرمۆنه‌تیک

پۆل ریکۆری فه‌یله‌سووفی فه‌ره‌نسی (له ۱۹۱۳ له‌دایکبووه) که رۆلئیکى نکۆلی لینه‌کراوی له گه‌شه‌کردن و پینگه‌یاندى هیرمۆنه‌تیکى مۆدیرن هه‌یه به سوود وه‌رگرتن له تیروانینه‌کانى هایدگه‌ر و گادامیر سه‌رکه‌وتوو بوو له خستنه‌رووی شیوه‌یه‌کی ته‌واو و پینگه‌یشتووترى هیرمۆنه‌تیکى مۆدیرن. له باوه‌رى ئەودا هه‌ر راقه‌کردنیک له‌سه‌ر دوو بنه‌ما بنیاتنراوه: یه‌که‌م توانسته‌کانى ده‌ق و دووه‌م تیگه‌یشته‌ پیشوه‌خته‌کانى راقه‌کاره‌که‌ی. ئەو له‌وباوه‌ره‌دایه، که راقه‌که‌ر ده‌شى له قوناغه جیاوازه‌کانى ژيانى خۆیدا چه‌ند راقه‌کردنیکى جوراوجۆر و بگه‌ دژ و پێچه‌وانه بخاته‌روو بۆ نمونه شیعریک یا فیلمیکى سینه‌مایى یا پارچه‌مۆسیقایه‌ک ده‌کریت له مه‌ودا زه‌مه‌نیه جیاوازه‌کان واتاگه‌لیکى جوراوجۆرى بۆ ئیمه هه‌بی‌ت. ریکۆر له (بوون و هیرمۆنه‌تیک) دا ئەم لایه‌نه به هۆکارى ته‌وژمى فیکرى و ژیرخانى تیگه‌یشته‌کانى خوینهر داده‌نی‌ت، که کاریه‌رییه‌کی راسته‌وخۆی له‌سه‌ر راقه‌کردنه‌کانى ئەو هه‌یه^{٤١}. ریکۆر له‌سه‌ر بنه‌مای

ئه‌م سه‌رنج و تیروانینه‌ و اتای ده‌ق له مه‌رامی نووسه‌ر جیا ده‌کاته‌وه.

واتای ده‌ق ئه‌وه‌یه که ئی‌مه به پشت به‌ستن به زه‌مینه عه‌قلی و تیگه‌یشتنه میژووییه‌کانی خو‌مان هه‌لیده‌هینجین.

ریکۆر به گشتانندی توانای راقه‌کاری له هه‌موو لقه‌کانی مه‌عریفه‌ی مرۆیی له‌گه‌ڵ ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی که ئی‌مه له زانسته‌کاندا رۆوبه‌رۆوی کۆمه‌لیک له دراوه‌ حه‌قیقیه‌کان و یاساکان ده‌بینه‌وه و به‌م هۆیه‌وه له‌م زانستانه‌دا راقه‌کاری بوونی نییه‌ دژ ده‌وه‌ستیت و ئه‌م لایه‌نه‌ ره‌تده‌کاته‌وه که ئی‌مه ته‌نیا له زانسته‌ مرۆییه‌کاندا رۆوبه‌رۆوی نیشانه‌ و راقه‌کردنه‌کان ده‌بینه‌وه. ریکۆر ئه‌م قسانه‌ به‌ ئه‌فسانه‌ داده‌نیت و به‌ زاده‌ی عه‌قلی رۆشن‌بیرانیکیان داده‌نیت که درک‌کردنیکی ناته‌واویان بو زانسته‌ هه‌یه و ستایش‌کردنیکی نابه‌جی به‌رامبه‌ر به‌ زانسته‌ نیشانه‌ ده‌ده‌ن. ریکۆر له‌و باوه‌رپه‌یه‌ که له زانسته‌شدا ئه‌وه‌ی بوونی هه‌یه بیگومان پرۆسه‌ی راقه‌کردنه‌ که به‌ره‌و پیش ده‌چیت^{٤٢}.

هی‌رمۆنه‌تیکی نوێ به‌ پالپشته‌ی تیۆریی بیرمه‌ندانیکی وه‌ک قیتگنشتاین^{٤٣}، که تیروانینه‌که‌ی ئاویتیه‌که‌ له‌نیوان هی‌رمۆنه‌تیکی ته‌قلیدی و هی‌رمۆنه‌تیکی مۆدیرن و ژاک دریدا، که بونیاتی واتایی به‌رای ده‌ق به‌ پشت به‌ستن به‌ ئاماژه‌ و نیشانه‌کانی درک‌کردن

تیکده‌شکینیت و واتایه‌کی تازه به‌ده‌سته‌وه ده‌دات، پیگه‌یه‌کی پته‌و و به‌هیزی به‌ده‌ست هیناوه.

شایه‌نی باسه، دریدا به‌مه‌زنده‌ی خویندنه‌وه جوراوجوره‌کان بو دهق به‌شیوه‌یه‌کی کرداره‌کی نیشانه‌ی راست له به‌رده‌م جوریک له فره‌گه‌راییی و ره‌تکرده‌وه‌ی ره‌هایی بوونی حه‌قیقه‌تی واتایی له دهق داده‌نیت، چونکه کاتیک له مه‌یدانی هه‌لوه‌شانده‌وه‌گه‌راییدا هه‌ر خویندنه‌وه‌یه‌کی نوئی ده‌توانیت واتایه‌کی تازه دروست بکات جیگه‌یه‌ک بو واتای کۆتایی و حه‌قیقه‌تی واتایی له دهق نامینیتته‌وه.

هیرمۆنه‌تیک له ته‌رازووی ره‌خه‌کاریدا

هیرمۆنه‌تیک وه‌کو هه‌ر تیۆر و میتۆد یا رۆوانینیکی فیکری به‌دور نییه له چه‌ند که‌م و کورپیه‌ک. ئەو ره‌خانه‌ی، که له هیرمۆنه‌تیک ده‌گیردرین باب‌ه‌تگه‌لیک نین، که تیۆرستانیی هیرمۆنه‌تیک به‌دوای رۆونکردنه‌وه یا په‌راویزخس‌تتیانه‌وه بن، هه‌ندیک له‌م ره‌خانه‌نانه له راستیدا پرس‌یارگه‌لیکی بی وه‌لامن، که له‌ناو خودی فه‌لسه‌فه و ماهیه‌تی هیرمۆنه‌تیکدا بوونیان هه‌یه^{٤٤}. یه‌کیک له‌م ره‌خانه به‌بی ئەوه‌ی، که تخووبی هیرمۆنه‌تیک ته‌قلیدی له هیرمۆنه‌تیکیی مۆدیرن جیابکاته‌وه سه‌رنج له‌م لایه‌نه ده‌دات که باری ره‌خه‌کاری و هه‌لسه‌نگاندن له هیرمۆنه‌تیکدا داخراوه، چونکه له چه‌ند راقه‌کردنیکیی زۆردا جیگه‌یه‌ک بو داوه‌ریکردن یا بالاده‌ستکردنی لایه‌نیک به‌سه‌ر

لایه‌نیکی دیکه نامینیتته‌وه. ئه‌و وه‌لامه‌ی که بو ئه‌م نه‌بوونی روانین و سه‌رنجی ره‌خه‌کارییانه له‌ رووی زۆری و فره‌یی راقه‌کردنه‌کان ده‌دریتته‌وه ئه‌مه‌یه، که راقه‌کردنه‌ جو‌راو جو‌ره‌کان له‌ ده‌رکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی خۆیاندا، له‌گه‌ڵ یه‌کتريدا له‌ په‌یوه‌ندی و کارلیک دان و له‌ چوارچۆیه‌ی رازیکردنی یه‌کتريدا ده‌توانن به‌ چهند لایه‌نیکی هاوبه‌ش بگهن^{٤٥} به‌بی ئه‌وه‌ی که به‌دوای ره‌هاییه‌تی و حه‌تمیه‌ته‌وه بن.

به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌وتریت گۆرانی گریمانه‌ پیش‌وه‌خته‌کان و ئه‌و مه‌رج و بارودۆخانه‌ی که زه‌مینه‌ بو راقه‌کردن ساز ده‌کن لیناگه‌رین تیگه‌یشتن و راقه‌کردنه‌کان به‌ چه‌سپاوی و به‌بی گۆرانکاری بمیننه‌وه و ئه‌م شته‌ بوته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که تیۆریستان و بیرمه‌ندانیکی وه‌ک(هابرماس) ره‌خه‌ له‌ هیرمۆنه‌تیکی نوی بگرن به‌وه‌ی که تیروانینی هیرمۆنه‌تیکی ته‌نیا دیمه‌ن و ده‌رکه‌وتنیکی زووتیپه‌ری حه‌قیقه‌ته‌ له‌ چرکه‌ساتیکی زه‌مه‌ندا^{٤٦}.

هیرمۆنه‌تیکی بوونگه‌راییش به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌م ره‌خه‌لیگرتنه‌ پاریزراو نه‌بووه. وه‌کو ئه‌وه‌ی پیش‌تر ئاماژه‌ی پیکرا هیرمۆنه‌تیکی بوونناسی ماهیه‌تیکی (زمان ته‌وه‌ری) هه‌یه و له‌و باوه‌ره‌یه که درکرن و شیکردنه‌وه‌ هاوشیوه‌ی پیکراچوونی ئاسۆکان پرۆسه‌یه‌کی بوونناسیه‌ له‌ریگه‌ی زمانه‌وه‌یه که رابردوو و ئیستا به‌شیوه‌یه‌کی دژیه‌کانه‌ به‌ناویه‌کدا ده‌چن و به‌م هۆیه‌وه‌یه که هایدگه‌ر (تیگه‌یشتن)

و (زمان) به لایه‌نگه‌لیکی جیانه‌کراوه له بوونی مرۆف داده‌نیت. ئه‌م
پروانینه‌ش مایه‌ی ره‌خه‌لی‌گرتنه، به‌و واتایه‌ی که ره‌خه‌نگران
ناوه‌ندی‌تی (سینترالیتی = چه‌قی‌تی) زمان له شیکردنه‌وه‌ی ده‌قدا په‌سه‌ند
ده‌که‌ن، به‌لام مه‌رامی سه‌ره‌کی نووسه‌ریشیان له‌به‌ر چاوه . ئه‌وان
مه‌رامی نووسه‌ر نه‌ک وه‌کو کار و چالاکیه‌کی ته‌واو عه‌قلی ، به‌لکو
وه‌کو کاریکی کۆمه‌لایه‌تی داده‌نین که له زماندا بوون و ناسنامه‌ی
وه‌رگرتوو و ئه‌گه‌ر ناوه‌ندی‌تییه‌ک به‌ زمان ده‌دریت، ئه‌وا به‌و
هۆیه‌وه‌یه که ته‌نیا له زماندا و له‌ری‌گه‌ی زمانه‌وه‌یه، که ده‌توانریت
بیروباوه‌ره‌کانی خۆت ده‌ربخه‌یت.

رافه‌کردنی هی‌رمۆنه‌تیکی و ره‌خه‌ی خوینه‌ر ته‌وه‌ر

زۆربه‌ی تیروانینه ره‌خه‌ییه‌کان بۆ به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان له کۆنه‌وه
تا ده‌سپیک‌ی نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م و ته‌نانه‌ت که‌میک پاش
ئه‌وه هه‌میشه گرنگیان به‌ نووسه‌ر داوه و میژوووه ئه‌ده‌بییه‌کان
زۆربه‌ی کات میژوووی نووسه‌رانی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان بووینه،
نه‌وه‌ک به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کان و ئه‌ده‌ب. له ماوه‌ی ده‌یه‌ی چل و
په‌نجای ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا گروپیک له ره‌خه‌نگرانی ئه‌ده‌بی ئه‌م
تیروانینه‌یان خسته‌بوویه‌روو که گرنگیپیدانی سه‌ره‌کی و بنه‌ره‌تی
پیویسته له بری نووسه‌ر له ده‌ق چ‌ر‌ب‌کریته‌وه. ره‌خه‌نگر پیویسته
له‌بری لیکۆلینه‌وه له نووسه‌ر و ژبانی نووسه‌ر سه‌رنج له زمان و

شیوه و بونیاتی دهق بدات.دریژه‌ی ئەم تیروانینه ئه‌وه بوو ، که واتا نه‌ک له ریگه‌ی نووسهر به‌لکو له‌ریگه‌ی ئه‌و زمانه‌ی که له‌ناو ده‌قدا هه‌یه دروست ده‌بی. تیروانینی ناوبراو له‌کو‌تاییدا گه‌یشته ئه‌و شوینه‌ی که خوینه‌ر له‌پروسه‌ی خویندنه‌وه و ره‌خه‌ی به‌ره‌مدا رۆلکی سه‌ره‌کی هه‌یه. جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر سه‌ره‌کی بوونی رۆلی خوینه‌ر بووه هۆی ده‌رکه‌وتنی(تیوری خوینه‌ر)^{٤٧}، که خۆی له‌خویدا بووه هۆی جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر پروسه‌ی خویندنه‌وه و ده‌رکه‌وتنی(تیوری وه‌رگرتن)^{٤٨}.

گرنگیدان به‌خوینه‌ر و پیگه‌که‌ی پیشینه‌یه‌کی کۆنی هه‌یه، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی هۆراس له‌هونه‌ری شیعردا ئاماژه به‌رۆلی خوینه‌ر و گوینگر ده‌کات. له‌ئه‌ده‌بی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌میشدا خوینه‌ر و گرنگی رۆله‌که‌ی سه‌رنجی لیدراوه، به‌هه‌مان شیوه‌ش ئای ئه‌ی ریچاردز، که به‌جۆریک له‌جۆره‌کان سه‌رئامه‌دی ره‌خه‌ی نوییه له‌(ره‌خه‌ی پراکتیکی)خویدا جه‌خت له‌سه‌ر رۆل و پیگه‌ی خوینه‌ر ده‌کاته‌وه.

باس و گفتوگۆی تیوری سه‌ربه‌خۆ له‌سه‌رده‌می ئیمه‌دا له‌باره‌ی رۆلی خوینه‌ر هه‌میشه بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی ناوی(رۆلان بارت)^{٤٩}ی نووسهر و ره‌خه‌نگری فه‌ره‌نسییه که له‌به‌رامبه‌ر تیروانینه ته‌قلیدییه‌کانی(نووسهر ته‌وه‌ر) و (ده‌ق ته‌وه‌ر) وه‌ستاو و له‌به‌های رۆلی خوینه‌ر له‌شیکردنه‌وه و پیگه‌ی خوینه‌ر له‌دووباره

به‌ره‌مه‌ینانه‌وه‌ی به‌ره‌می کۆلییه‌وه و له گوزارشستی (مه‌رگی نووسه‌ر) دا به‌رگری له بیروب‌اوه‌ره به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆی کرد. ئەوه‌ی بارت وه‌کو تیروانینی خۆینه‌ر ته‌وه‌ر خسته‌یه‌رووو ره‌گ و ریشه‌ی له بیری بیرمه‌ندانی هیرمۆنه‌تیکی دایه، چونکه به وردبوونه‌وه له قسه‌کانی بارت له‌وه تیده‌گه‌یت که ئەویش له شیکردنه‌وه‌ی ده‌قدا جه‌خت له‌سه‌ر فره ده‌لاله‌تییه‌کانی ده‌ق و زۆر و زه‌وه‌ندی تیگه‌یشته‌کانی خۆینه‌ران ده‌کاته‌وه. بارت وه‌کو بیرمه‌ندانی هیرمۆنه‌تیک شیکردنه‌وه‌ی ده‌ق له چوارچیوه‌ی ئەزموونی خۆینه‌ر و به‌ده‌رئه‌نجامی زه‌مینه‌عه‌قلیه‌کانی خۆینه‌ر داده‌نیت و به‌م شیوه‌یه له‌م باوه‌ره‌ دایه که خۆینه‌ر له تیگه‌یشته‌نی خۆیدا ده‌توانیت شتیکی جیاواز له مه‌رامی نووسه‌ر و لایه‌نه‌کانی ئەو ده‌لاله‌ته‌ی که له به‌رچاویه‌تی له ده‌ق به‌ده‌ست به‌ینیت^{٥٠}.

رۆلان بارت و مه‌رگی نووسه‌ر

به‌رگریکردنی سه‌ره‌کیانه‌ی بارت له رۆلی خۆینه‌ر له تیگه‌یشته‌نی ده‌قدا له وتاریک به‌ ناوی (مه‌رگی نووسه‌ر)^{٥١} خرایه‌روو. ئەو له‌م وتاره کاریگه‌ره‌دا که‌وته سه‌ر ئەوه‌ی که تۆماری نالۆژیکی ژیننامه‌کاران له ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ ئەده‌بییه‌کاندا بپێچیته‌وه.

بارت ده‌لێت وێنه‌ی ئه‌ده‌ب له‌ کلتوره‌ باوه‌کاندا به‌ شیوه‌یه‌کی
سته‌مکارانه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای نووسه‌ر و که‌سایه‌تییه‌که‌ی و ژیان و
په‌یوه‌ندی و ئاره‌زووه‌کانی کێشراوه‌.

له‌ روانگه‌ی بارتدا ئه‌گه‌رچی سه‌رده‌می جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر
ده‌ق و په‌یوه‌ندی ده‌ق و نووسه‌ر به‌ ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی هه‌ر جووره
ره‌خه‌ و شیکردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی هه‌ژمار ده‌کریت، به‌لام ئیستا ئه‌م
ده‌زووه‌ پچراوه‌ و ده‌ق وه‌کو بوونیکی سه‌ربه‌خۆ له‌به‌رده‌م خوینه‌ر
دایه‌. بارت، که‌ به‌دوای که‌مکردنه‌وه‌ی رۆلی نووسه‌ریشه‌ له‌ پرۆسه‌ی
نووسینی به‌ره‌مدا له‌و باوه‌ره‌دایه‌، که‌ فره‌ واتایی ده‌ق نه‌وه‌ ستاوه‌ته
سه‌ر ده‌روونی نووسه‌ر، به‌لکو به‌ره‌می هه‌ولی عه‌قلی خوینه‌ره‌.
بارت له‌و باوه‌ره‌ دایه‌، که‌ به‌شیوه‌یه‌کی جیددی پێویستمان به‌وه
هه‌یه‌، که‌ ئه‌فسانه‌ی نووسه‌ر توور بده‌ین و ئه‌وه‌ په‌سه‌ند بکه‌ین ، که
(له‌دایکبوونی خوینه‌ر) به‌ (قوربانیدانی نووسه‌ر) دیته‌کایه‌وه‌^{۵۲}.

تازه‌یی و سه‌رنج‌راکێشی تیروانینی بارت له‌و بوچوونه‌ به‌رفراوان
و بیسنوورانیه‌، که‌ به‌خوینه‌ری ده‌به‌خشیت، چونکه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی که
پیشتر ئاماژه‌مان پیکرد خوینه‌ران ده‌توانن ده‌رگای ده‌لاله‌تگه‌لیکی
تایبه‌ت له‌ ده‌قدا ئاوه‌لا بکه‌ن و به‌پێی زه‌مینه‌ و ئاره‌زووه‌ عه‌قلیه‌کانی
خۆیان چیژ له‌م ده‌لاله‌ته‌ تایبه‌تیانه‌ی ناو ده‌ق وه‌ربگرن.

تیۆری بارت ویپرای هه موو کاریگه ریه به رچاوه کانی، به لام خالی نییه له گرفت و کیشه. تیۆری ئیگلۆن له ره خنه گرتن له تیۆری بارتدا ده لیت:

بیگومان خوینهر له بۆشاییدا رووبه رووی دهق نابیته وه، خوینهران خاوه نی زه مینه کی پیوه خته ی میژووی و کومه لایه تین، که به قوولی کاریگه ری ده خاته سه ر چۆنییه تی شیکردنه وه یان بۆ دهقی به ره مه که^۳. ئاساییه که ئه گه ر هاوبه شی زه مینه یی له نیوان که سه کانداه بیت - که هیه - ناتوانریت شیکردنه وه ی خوینهر به دیارده یه کی ته واو تاکه که سی دابنریت.

له کۆتایی ئه م روانینه سه ره پییه و به چاوپۆشی له رخنه و تیبینیه کان پیوسته بگوتریت که: (تیروانینی خوینهر ته وه ر) ته نیا ریچکه و لایه نگیرییه که، نه وه ک میتۆد. ئه م ریچکه و بیروباوه ره له گه ل هه موو زیده رۆییه کانی که له دهقه فارسییه کانداه له دهوری کۆبۆته وه ئیستا له ترۆپک و تین و هیزی به رای ی خۆی که وتوو، به لام له گه ل ئه مه دا له رووی زانستییه وه هیشتا له ئارادایه به تایبته له به کاربردنه زانکۆییه کانیدا، که بیرهینه ره وه ی ره خنه ی پراکتیکی ئای ئه ی ریچاردزه تاوه کو ئیستا کاریگه ری بنه رته ی خۆی پاراستوو^۴.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی چوارده‌یه‌م

- ۱- ئۆلۆمپ (Olymp) ناوی زنجیره چیایه‌که له یۆنان، به شوینی نیشه‌جیبوونی خودا‌کانیان زانیوه.
- ۲- له باره‌ی کیماسییه‌کانی ئەم پیناسه‌یه برۆانه: ساختار و هرمنوتیک، بابک احمدی، گام نو، تهران ۱۳۸۱، ص ۶۱.
- 3-A Dictionary of Modern Critical Terms, p. 109
- ۴- هرمنوتیک مدرن، ترجمه بابک احمدی، مهران مهاجر و محمد نبوی، نشر مرکز، تهران ۱۳۷۷، ص ۱۱۱.
- 5-Twentieth Century continental philosophy, p. 290.
- ۶- برۆانه: پست مدرنیته و پست مدرنیسم، ص ۶۵۳.
- ۷- برۆانه: ساختار و تأویل متن، بابک احمدی، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۰، ج ۱، ص ۶۴.
- ۸- هه‌مان سه‌رچاوه.
- 9- Hellenic Alexandria
- 10-Wikipedia, the Free Encyc. (2005), Hermenuties.
- ۱۱- له‌م قۆناغه‌دا نابئ روۆلی پرۆتستانه‌کان و بزاقی ئایینی پیرایی (Reformation) مه‌سیحی نادیده‌بگیریت.
- 12-A Dictionary of Modern Critical terms, edited by Roger Fowler, NewYork 1997, p. 109.
- ۱۳- برۆانه: لغت نامه دهخدا، ذیل «تأویل»؛ و اقرب الموارد و لسان العرب، ذیل «أول».

بنه ما و میتوده‌کانی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

- ۱۴- پروانه: «نکاهی نو به تأویل» سید محمد راستگو، مجلد دانشگاه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تربیت معلم، ص ۱۲، ش ۴۵-۴۶، ص ۱۹-۴۶.
- ۱۵- ساختار و هرمنوتیک، ص ۶۶.
- ۱۶- پروانه ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۶۹.

17- Sensus Literalis

18-Sensus allegoricus

19- Sensus moralis

20-Implicit allusions

21-Sensus Literalis

22-Sensus Spritualis

23-A Glossary of Literary Terms, M.H. Abrams, U.S.A 1993, p. 91.

24-Wilhelm Dilthey (1833 – 1911)

25-Routledge Ency C.vol.4, p. 386.

26- ibid.

27-hemenutical circle

۲۸- بوئه‌لقه‌ی هی‌رمینوتیکی یان خولی هی‌رمینوتیکی له ده‌قی فارسیدا

پروانه: ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۵۲۷ و هرمنوتیک مدرن، ص ۳۳۸-۳۴۱.

۲۹- پروانه: «هرمنوتیک»، کم‌ام. نیوتون، ترجمه یوسف ابازری، ارغنون، سال اول (زمستان ۱۳۷۳) «ش ۴» ص ۱۸۵.

۳۰- پروانه: هرمنوتیک مدرن، ص ۱۱.

۳۱- پروانه «قطعه‌هایی درباره تأویل»، فریدریش نیچه، هرمنوتیک مدرن، ص ۳۰-۵۴.

۳۲- پروانه ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۸۸.

۳۳- پروانه «خواست قدرت» نیچه، هرمنوتیک مدرن، ص ۵۲.

۳۴- رک: پست مدرنیته و پست مدرنیسم، پیشوو، ص ۶۵۴.

۳۵- همان سه‌رچاوه. ئەم تیروانینه له لای ره‌خنه‌گرانه‌وه بلاوبوو.

بنه‌ما و میتوده‌کافی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د. نصرالله امامی

۳۶- پروانه «زبان به مثابه میانجی هرمنوتیکی»، هانس گئورگ گادامر، هرمنوتیک مدرن، ص ۲۰۹.

۳۷- پروانه مدرنیته و پست مدرنیسم، ص ۴۵۴-۴۵۵.

۳۸- پروانه ساختار و تأویل متن، ج ۱، ص ۵۷۴ و هه‌روا: مدرنیته و پست مدرنیسم، ص ۶۹۳.

39-Fusion of horizons

40-meaning and significance

۴۱- پروانه: وجود و هرمنوتیک، پل ریکور، هرمنوتیک مدرن، ص ۱۱۱.

۴۲- پروانه زندگی در دنیای متن، پل ریکور، ترجمه بابک احمدی، نشر مرکز تهران، ۱۳۷۴.

43-Ludwig Wittgenstien

۴۴- بؤ هه‌ندیگ له‌و بابه‌تانه پروانه: ساختار و هرمنوتیک، ص ۶۲.

۴۵- هه‌مان سه‌رچاوه‌ل، ۱۲۵.

۴۶- هه‌مان سه‌رچاوه‌ل، ۱۲۴-۱۲۵.

47-reader theory

48-receptoin theory

49-Roland Barthes

۵۰- پروانه:

Reader» in Modern Critical terms, p. 197.

51-the death of the reader», in: Image - Music — TeXI', Roland Barthes London, 1977, p. 143.

بؤ وه‌رگیپ‌رانی ئه‌م وتاره پروانه: «مرگ نویسنده»، رولان بارت، ترجمه داریوش کریمی، فصلنامه هنر، ش ۲۵ تابستان ۱۳۷۳، ص ۲۷۷-۳۸۱.

52-Studying Literary theory: An Introduction, p. 18 – 19.

فەسلى پازدەيە

رەخەنى فېمىنىستى

چەمكى فېمىنىزم

پېناسە و تەنانتە وەس فەردن و باس كەردنى فېمىنىزم كارىكى سەختە، چونكە جۆراو جۆرى چەمك و رېچكە فېمىنىستىيەكان دەرفەتى پېناسەيەكى گشتگىر و بېخەوش ناهىلئىتەو بەم ھۆيەو ھەر پېناسەيەك بۇ فېمىنىزم پېويستە بەناچارى لەسەر ئامانجەكانى فېمىنىزم بنىاتنرابىت، لەكاتىكدا فېمىنىزم بە نزيكبوونەو لە پانتايىيە جۆراو جۆرەكانى مېژوونووسى و كۆمەلناسى و كلتورناسى و ناسىنەو ھى نەرىتەكان و شىكردنەو ئەفسانەيىەكان و زمانناسى خاوەن جۆراو جۆرىيەكى وەھايە، كە دەبىتە ھۆى ھەمەجۆرى ئامانج و تېروانىنە فېمىنىستىيەكان لە رېچكە ھاوتاكاندا.

فېمىنىستەكان لەو باوەرەدان، كە ھەموو پېوەرەكانى دنياى ئەمرو و رابردوو لە سەر تا خوار لەسەر سىستېمىكى (باوكسالارى)ن. ئەوان

له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌هه‌ولده‌ده‌ن ئه‌و کۆله‌گه‌ و بنیاته‌ تیکبش‌کینن، که به‌چاوئیکی پیاوانه‌ له‌ هه‌موو ش‌تیک ده‌روانیت. ئه‌وان پیه‌ره‌کانی دونیای ئیستا له‌ دید و پروانین به‌رامبه‌ر به‌ ژن په‌تده‌که‌نه‌وه، چونکه له‌ تیروانینی ئه‌واندا هه‌موو ئه‌و تیورانیه‌ی که له‌ دامه‌زراوه‌ ئه‌کادیمی و زانکۆییه‌کان هه‌لقولاون زۆربه‌ی کات ماهیه‌تیکی پیاوانه‌یان هه‌یه^۱. فیمینیس‌ته‌کان به‌ ریچکه‌ و لقه‌ جوړاو‌جوړه‌کانی خویانه‌وه له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌مایه‌ک کۆکن. سیما هاوبه‌شه‌کانی بیروباوه‌ری فیمینیس‌ته‌کان بریتین له:

۱. شارستانیته‌ی خوړئاوا به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیر(باوکسالاری)یه، به‌ ده‌ربهرینیکی دیکه‌(پیاو ته‌وه‌ر)ه و له‌ژیر ده‌سه‌لات و کۆنترۆلی پیاواندایه‌ و هه‌میشه‌ هه‌ولیداوه‌ ژنان له‌ کاروباره‌ خیزانی، ئایینی، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ئابوری، مافه‌ یاساییه‌کان و ته‌نانه‌ت هونه‌ریش بخاته‌ ژیر کۆنترۆل و گویراپه‌لیکردنی خویه‌وه. ژنان له‌ سه‌رده‌می کۆنه‌وه‌ بینه‌ری ئه‌وه‌ بوون که له‌ به‌رامبه‌ر پیاوان و له‌ئاست ئه‌واندا که به‌ پیه‌ری(مروّف) هه‌ژمار کراون وه‌کو (په‌گه‌زی دووه‌م) و جیاواز له‌ پیاو سه‌ه‌یریان کراوه. په‌گه‌زیکی دووه‌م که خالییه‌ له‌ هیز و تایبه‌تمه‌ندی پیاوانه‌.

۲. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که په‌گه‌زی مروّف له‌سه‌ر بنه‌مای کۆمه‌لیک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ جه‌سته‌ناسییه‌کان^۲. (Anatomic) ده‌ست نیشان ده‌کریت، به‌لام چه‌مکی په‌گه‌ز زۆربه‌ی کات دروستکراوی بونیاته‌ کلتورییه‌کانه

و له سه ر نه م بنه مایه بیروباهه ره باوکسالارییه هه میشه ئاماده کان وینه یه کی نه رینیان له باره ی ژن دروستکردوه، له کاتیکدا به وته ی (سیمۆن دی بۆقوار) ی بیرمه ند و ژنه نووسه ری فره نسی مروّف به ژنی له دایک نابیت، به لکو ده بیته ژن و نه وه بیروباهه ره ریکخراوه کانی ناو شارستانیه تی ئیمه یه که بوون و ناسنامه ی نه م بوونه وه ره ی دیاریکردوه.

۳. بیروباهه ری باوکسالاری له سه ر نه وه یه که به ره م و میراته نه ده بییه کانی مروّف دروستکراوی پیاوانن و به هۆی پیاوانه وه نووسراون و به شی سه ره کی نه م نه ده به به جوړیک له جوړه کان له سه ر پاله وانانی پیاو بونیاتنراوه و جه خت له پیاوان ده کاته وه. چیرۆکی ئۆدیپ، ئۆلیسیس، هاملیت، تۆم جونز، هاکلبری فین، هه موویان به رجه سه ته که ری ئاره زووه کانی پیاوان و هه ست و په یوه ندییه کانی پیاوانن. له م نه ده به پیاوانه یه دا، نه گه ر ژنان رۆلکیشیان هه یه، نه وا رۆلکی لاوه کی و په راویزییه ٤.

فیمینیس ته کان خویان به بزووتنه وه یه کی کۆمه لایه تی و فیکری داده نین که به رگریکاری مافه کانی ژن و داواکاری مافه کانی ژنه. له باوه ری نه واندا وینه ی به رجه سه ته بووی ژن له هزره کان و درکردنی میژووی به رامبه ر ژن و سیمای وه سفکراوی ژن له به ره مه می نووسه رانی جوړاوجۆردا نیشانده ری سیمای راسته قینه ی ژن نییه و له بنه ره تا پیاوان هه رگیز پوخساری واقعی ژنانیان له به ره مه مه کانی

خۆیاندا نیشان نه‌داوه و کاتیک هه‌ولیانداوه وه‌س‌فکردنیک بو ژن به‌ده‌سه‌سته‌وه بده‌ن، ته‌نیا دیمه‌ن و ده‌رکه‌وته‌یه‌کی کرچ و کالی ناسنامه‌ی حه‌قیقی ژن ده‌ربخه‌ن و ئاشنایه‌تیان له‌گه‌ل حه‌فت لوی^۹ ناخی ژن و چینه‌ی رۆحی و ره‌فتارییه‌کانی ئه‌و نه‌بووه و به‌م هۆیه‌وه پیویسته‌ ئه‌و سه‌یمایه‌ی که له یادگه‌ی کۆمه‌ل و ئه‌ده‌دا بو ژن به‌رجه‌سته‌کراوه بخه‌ریته به‌ر پید‌اچوونه‌وه.

ئامانجی فیمینسته‌کان

یه‌کسانی ژن و پیاو گونجاوترین و ماقولترین داواکاری فیمینیزی میان‌ره‌و و نارادیکالییه و ئه‌مه‌ ئه‌و شته‌یه، که زۆریک له ئایدۆلۆژیایان لایه‌نگرین و ئایینه‌کان و میژووی بیری مرۆفیش قسه‌یه‌کی پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یان نه‌خسته‌وته‌پوو، به‌لام فیمینسته‌ی رادیکاله‌کان له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که ئه‌م یه‌کسانییه هه‌رگیز له میژووی مرۆفدا نه‌هاتۆته دی.

ئه‌وه‌ی له پشت بیروکه رادیکالی و زیده‌رۆییه‌کانی په‌یره‌وانی بزووتنه‌وه‌ی (په‌سه‌نایه‌تی ژن) دایه زیاتر له‌وه‌ی، که به‌دوای به‌ده‌سته‌هێنانی مافه‌کانی ژنان و یه‌کسانی ژن و پیاوه‌وه بیته، به‌دوای هه‌ول‌دانه بو نیشاندانی تیروانینیکی زیده‌رۆیی ئامیز، که ئامانجی به‌هرزتردانانی ژنه به‌سه‌ر پیاو و ئاشکرایه که ئه‌م تیروانینه سه‌یره

^۹ به‌واتای شوینیکی ئالۆز و پێچا و پێچ دیت، له کوردیدا هه‌وت لوی بو به‌کار دیت. و. کوردی

شتیک نییه، جگه له په‌رچدانه‌وه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر سه‌رجه‌م نه‌و گری میژوویانه‌ی که له ژیر ده‌سه‌لات و کۆنترۆلی پیاوان هاتوونه‌ته کایه‌وه.^۵

فیمینیسته نه‌وروپییه‌کان به‌تایبه‌ت فره‌نسییه‌کان و پیشه‌واکانیان له‌وانه ژولیا کریستیقا^۶ و سیمۆن دی بوڤوار^۷ به‌دوای نه‌وه‌وه‌ن زۆریک له‌و چه‌مک و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌سه‌ر کۆمه‌لگای نه‌وروپی زالن و بنیاتی بیروباوه‌ری نه‌م کۆمه‌لگایانه بخه‌نه ژیر پشکنین و لیکۆلینه‌وه. نه‌وان هه‌ولیا‌نداوه له هه‌سه‌نگاندنه‌ نوێکانی خویان بو ژن تیگه‌یشتنه‌کانی رابردوو له ره‌هه‌نده فیسۆلوژییه‌کانه‌وه بگره‌ تا لایه‌نه میتافیزیکییه‌کان بخه‌نه ژیر میتۆدی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌گه‌رایی.

فیمینیزی فره‌نسی که زیاتر لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر پانتاییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی کۆمه‌لگا فره‌نسی زمانه‌کانی وه‌ک ته‌واوی ولاتی فره‌نسا و به‌لژیکا و هه‌ریمی کیوبیکی که‌نه‌دا ده‌کات ، خاوه‌ن ماهییه‌تیکی رادیکالانه‌تره له ئاس‌ت فیمینیزی ئینگلیزی- نه‌مریکی. ره‌خه‌گری فیمینیسیتی فره‌نسی، که رۆشن‌بیرانی کۆمه‌لی نویی نه‌ورپان گروپیکی یه‌جگار هه‌مه‌جۆری فه‌یله‌سووفان و ده‌روونناسان و شاعیران و رۆماننووسان و زمانناسان و رۆژنامه‌نووسان له‌خۆ ده‌گریت. نه‌وان، که زۆربه‌ی کات سیاسه‌تیان به‌ ژیرخانی تیروانینه‌کانی خویان داناوه و سه‌روشت و باری سیاسی به‌ بالاده‌ست داده‌نین به‌سه‌ر گشت بیریکدا.^۸

فیمینیسته ئینگلیزی - ئه‌مریکیه‌کان ئه‌گه‌رچی له کاریگه‌ری فیمینیزمی فره‌نسی به‌ده‌ر نین ، به‌لام زیاتر هه‌ولده‌ده‌ن له‌دوو تووی خۆپاریزی کردن له بیروباوه‌ره ئه‌بستراکی و نامیژووویه‌کانی ناو فیمینیسته فره‌نسی هه‌ول و ته‌قه‌لا زیاتری خۆیان به‌لیکۆلینه‌وه‌ی بواره ئه‌ده‌بی و کلتوری و شیواز و چۆنیه‌تی نیشاندانه‌وه‌ی ژنان له ده‌قه‌کان وابه‌سته بکه‌ن.^۹

ره‌خه‌ی فیمینیسته له ئه‌ده‌دا

ره‌خه‌ی فیمینیسته با پالپشته و پاشخانیکه‌ی زیاد له دوو سه‌ده قه‌رزارباری نووسه‌رانی پێش سه‌ده‌ی بیسته‌م و نووسه‌رانی سالانی نیوان هه‌ردوو جه‌نگی یه‌که‌م و دووه‌می جیهانییه^{۱۰}. یه‌کیک له‌بابه‌ته‌ گرنگه‌کانی ئه‌م ره‌خه‌یه ئه‌وه‌یه، که نه‌ریت و ترادیسسیۆنی باوی ئه‌ده‌بی به ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر ئاماده‌یی و به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌رانی ژنی شارده‌وته‌وه.

باسه‌کانی وابه‌سته به ره‌خه‌ی فیمینیسته، که ده‌روازه‌که‌ی له ئه‌ده‌بی کۆتایی ده‌یه‌ی شه‌شه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌می زایینی (۱۹۶۰) ئاوه‌لا کرا به شیوه‌یه‌کی به‌رته‌سک به (فیمینیزمی سیاسی) و به‌ پرووکردنه بواره‌کانی کۆمه‌لناسی و ئابووری و ئازادی کلتوری و یه‌کسانی به‌ستراوه‌ته‌وه. پێشه‌وا‌ی ره‌خه‌ی فیمینیسته (فیرجینیا وۆلف)^{۱۱}، که سه‌ه‌رباری به‌ره‌مه‌کانی هه‌ولیدا له به‌ره‌مه‌یک به‌ ناوی (ژوووریک له‌پیناو خۆت)^{۱۲} و کۆمه‌له‌ و تاریکدا^{۱۳}، به‌ پشت به‌ستن

به بیروباوه‌ره‌کانی خۆی بیتوانایی و سستی کلتوری، ئابووری و په‌روه‌ده‌ی کۆمه‌لگای باوکسالار، که ریگر و به‌ره‌ه‌لستی‌که‌ری دووباره نیشان‌دانی توانا داهینه‌ره‌کانی ژنانه، ئاشکرا بکات. شایه‌نی باسه‌ کتییی (ژووریک له‌پیناو خۆت) یان به‌ خالی ده‌سپیک بۆ لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی ئه‌ده‌بی ژنان و سه‌ره‌تایه‌ک بۆ ره‌خه‌ی فیمینیستی داناوه^{۱۴}.

وه‌کو ئه‌وه‌ی پیشتر ئاماژه‌ی پیکرا شیوه‌ی رادیکالی ره‌خه‌ی فیمینیستی له‌ فره‌نسا به‌هۆی سیمۆن دی بوڤوار^{۱۵} به‌ کتییی (ره‌گه‌زی دووه‌م)^{۱۶} ده‌ستی پیکرد. ئه‌م کتیبه‌ ره‌خه‌ و ناره‌زاییه‌تییه‌کی فراوانه سه‌باره‌ت به‌ ره‌تکرده‌وه‌ی پیگه‌ی ژن له‌ پێوانه‌کردنی له‌گه‌ل پیاودا. له‌ ئه‌مریکا ره‌خه‌ی نویی فیمینیستی به‌ لیکۆلینه‌وه ورده‌کانی (ماری ئیلمان) له‌ کتیبیکدا به‌ناونیشانی (بیرکرده‌وه سه‌باره‌ت به‌ ژنان)^{۱۸} ده‌ستی پیکرد. ئه‌م کتیبه‌ ده‌ربه‌ره‌ی نکۆلیکردن و کپکردنی که‌سایه‌تی ژنه له‌ به‌ره‌می نووسه‌رانی پیاودا. ئیلمان کۆمه‌ل و دامه‌زراوه‌کانی رۆژئاوا به‌ له‌به‌رچاونه‌گرتن و په‌نه‌انکردنی پیگه‌ی واقعیی ژن و به‌هیزکردنی ده‌سه‌لاتی پیاو تۆمه‌تبار ده‌کات و له‌ هه‌مان کاتدا تیروانینه‌ ده‌روونناسییه‌کانی فرۆیدیش له‌به‌ر ئه‌م هۆیه سه‌ره‌زنشت ده‌کات و به‌ شیکردنه‌وه‌ی چه‌ند هه‌لبژارده‌یه‌ک له‌ به‌ره‌مه‌کانی ده‌هه‌هه‌. لۆرانس^{۱۹} و هیئری میله‌ر^{۲۰} و ژان ژینی^{۲۱} به‌

هه‌لسوکه‌وتیکی هیرش‌بهرانه و پیاوسالارانه به‌رام‌بهر به‌ژن
تاوانباریان ده‌کات^{۲۲}.

له‌سه‌ر بنه‌مای لیکولینه‌وه‌یه‌کی پوخت و گشتگیر، دوو ریچکه‌له
ره‌خنه‌ی فیمینستیدا به‌رچاو ده‌که‌ون:

ریچکه‌ی یه‌که‌م ره‌خنه‌گرانی ئینگیزی و ئه‌مریکین، که‌جه‌خت
له‌سه‌ر زیندوو‌کردنه‌وه و دوو‌باره چاپ‌کردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنه‌وه‌ی
به‌ره‌مه‌کانی ژن وه‌کو کلتوری چینی که‌مینه ده‌که‌نه‌وه و
ستراتیژی‌ه‌تیا^{۲۳} به‌شیوه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی له‌سه‌ر به‌رگریکردن له‌ژنان
و باشکردنی بارودوخی هه‌نوکه‌یی وه‌ستاوه.

ریچکه‌ی دوو‌ه‌م، که‌سروش‌تیک‌ی به‌ره‌ه‌لس‌تیکاران‌ه‌ی هه‌یه
وابه‌سته‌یه به‌ره‌خنه‌گرانی فره‌نسی. ئه‌وان زیاتر جه‌خت له‌سه‌ر زمان
وه‌کو شوین و په‌ناگه‌یه‌کی به‌رای‌سه‌ر‌کو‌تکاری و بیر‌کردنه‌وه^{۲۴} له
که‌سانی دیکه‌له‌هه‌م‌بهر ژنان ده‌که‌نه‌وه و به‌دوای ئه‌وه‌وه‌ن تا ئه‌وه
نیشان بدن، که‌ئه‌وه‌ی له‌نه‌ده‌بی کون بو ژنان خراوه‌ته‌پروو شتیک
نییه‌جگه‌له‌ویناکردن و سه‌پاندنیک‌ی پیاوانه^{۲۵}.

ره‌خنه‌ی فیمینستی و زمانی ژنانه

قیڕجینیا وۆلف وه‌کو سه‌رئامه‌دی ره‌خنه‌ی فیمینستی به‌بی ئه‌وه‌ی، که تیروانینیکی تیۆری به‌رامبه‌ر به‌ زمان هه‌بیت باوه‌ری به‌ رۆلی زمان له‌ تیگه‌یشتن و فیروونی تایبه‌تی ره‌گه‌زیدا هه‌یه، ئه‌وه‌ی وۆلف خسته‌په‌روو پاشتر له‌ به‌ره‌می ره‌خنه‌گرانی دیکه‌ی فیمینستی وه‌ک (دال سپینده‌ر)^{۲۶} به‌ناوی (زمانی دروستکراوی پیاو)^{۲۷} به‌رفراوانی و توندوتۆلی به‌خۆیه‌وه‌ بیینی^{۲۸}.

خسته‌په‌رووی زمانی ژنانه له‌لایه‌ن ژولیا کریستیفا که ژیرخانی تیروانینه فیمینستییه‌که‌ی ئه‌و له‌ژیر کاریگه‌ری مه‌عریفه‌ زمانناسی و ده‌روونیه‌کانی دایه‌ تا ئه‌و شوینه به‌ره‌و پیش رۆیشت که له‌ بیر و بۆچوونی ئه‌ودا هاتنه‌کایه‌وه‌ی گۆرانکاری له‌ میژووه‌ بالاده‌سته‌کانی پیاوان به‌ پیاوستی هه‌بوونی شیوه‌گه‌لیکی نویی زمانی ژنانه‌ زانرا^{۲۹}. ئه‌وه‌ی فیمینسته‌کان له‌باره‌ی زمانه‌وه‌ خسته‌تویانه‌په‌روو، به‌ بیروبۆچوونی ئه‌وان به‌ر له‌وه‌ی که به‌ره‌می ده‌سه‌لاتی کۆمه‌لگای پیاوسالار بیت، هه‌لقولای و اقیعیه‌ته‌ سروشتی و ره‌فتارییه‌کانه.

لیکۆلینه‌وه‌کان ئه‌وه‌یان نیشانداده، که سه‌ره‌رای زیده‌په‌رووی فیمینسته‌کان چه‌ند په‌یوه‌ندی و وابه‌سته‌یه‌که له‌نیوان ره‌گه‌ز و هه‌لسوکه‌وتی زمانیدا له‌ئارادایه‌ و به‌م هۆیه‌وه‌یه، که زمانی ژنان و پیاوان چه‌ند جیاوازییه‌که له‌گه‌ل یه‌کتريدا په‌یدا ده‌که‌ن که له‌سه‌ر بنه‌مای ته‌رازووی پیوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ژنان و پیاوان که‌م و

زیاد ده‌کات. به‌ش‌یوه‌یه‌ک که هه‌ندیجار جیاوازییه‌کان له سنوری زاراو و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئاوازی زمان ده‌مینیتته‌وه و هه‌ندیجاریش تا ئاستی وشه‌یی و ریزمانی و ده‌نگی دریژ ده‌بیته‌وه^{۲۰}. له پروویکی دیکه‌وه ئه‌وه ئاش‌کرایه که جیاوازی له چالاکی کومه‌لایه‌تی ده‌بیته هۆی چند جیاوازییه‌کی زمانیش بو نمونه ژنان له بواره‌کانی به‌رگدوری و چنن و چیش‌تلینان و رازاندنه‌وه‌کاری چالاکییه‌کی زیاتریان هه‌یه و به‌م هۆیه‌وه زۆریک له زاراو‌ه‌کانی وابه‌سته به‌م بوارانه وه‌کو زاراو‌ه‌گه‌لی ژنانه دینه‌به‌رچاو، یا بۆنمونه پیاوان له بواره سه‌ربازی و کانزاکاری و میکانیکا چالاکترن و ئاساییه، که وشه و زاراو‌ه‌کانی وابه‌سته به‌م بابه‌تانه وه‌کو زاراو‌ه‌گه‌لی پیاوانه سه‌یر بکریین.

جیاوازی نیوان زمانی ژنان و پیاوان ده‌توانریت به جیاوازی نیوان جووله ره‌فتارییه‌کان(جووله و ئاماژه‌کانی ده‌ست و سه‌ر و روخسار) و پۆشینی جل و به‌رگ به‌راورد بکریت، له‌کاتیکی که هیچ کهس ناتوانریت جیاوازی نیوان ئه‌م بابه‌تانه بخاته ئه‌ستۆی کاریگه‌ریتی ده‌سه‌لاتی پیاوانه به‌سه‌ریان^{۳۱}.

ئه‌وه‌ی فیمینیسته‌کان به‌دوای ئه‌وه‌وه‌ن پرونی بکه‌نه‌وه هه‌مان ئه‌و شته‌یه، که له تیروانیی زمانه‌وانان به‌هه‌لاتن و لادان له باو سه‌یر ده‌کریت. زمانی ژنانه جووره گۆرانکارییه‌که له باو، به‌بی

ئه‌وه‌ی، که ئەم گۆرانه له خودی خۆیدا خاوه‌ن ماهیه‌تیکی به‌های بیته و یا له ژیر کاریگه‌ری و ده‌سه‌لاتی پیاوان هاتبیته‌کایه‌وه.

هه‌ولی ئایدیالیانه‌ی هه‌ندیک له گروپه‌ فیمیندستییه‌کان بۆ داهینانی زمانیکی تایبته به ژنان به‌شیوه‌یه‌کی کرداره‌کی شتیکی سه‌خته و بگه‌ نه‌شیاویشه و هه‌رگیزیش نه‌هاتۆته‌دی، له پوکی دیکه‌وه به پیشنیارکردنی زمانیکی سه‌ربه‌خۆ بۆ ژنان ئه‌وه پوون نییه که (نیمچه زمان) یکی له‌م چه‌شنه بتوانیت له مه‌یدانی واقیعه‌دا ده‌سه‌که‌وتیکی بۆ ژنان به‌دواوه بیته.

فیمیندسته‌کان له‌و باوه‌ره‌دان، که باسکردنی ژن له به‌ره‌مه‌کانی پیاوان به‌هۆی پیاوان و به ئامرازه‌ زمانیه‌ پیاوسالارییه‌کان دیته‌کایه‌وه و به‌م هۆیه‌وه ژنان خۆیان له ریگه‌ی زمانی پیاوانه‌وه ده‌ناسن و له‌م پووه‌وه تیگه‌یشتنی ژنان له خۆیان ناکریت تیگه‌یشتنیکی ره‌سه‌ن بیته، له کاتی‌کدا که پوکی سه‌ره‌کی له‌و چه‌شنه وه‌سفکردنانه وابه‌سته‌نییه به زمان به‌لکو به‌ره‌می تیروانین و تیگه‌یشتنه.

زۆریک له خوینه‌رانی ژن وه‌سفکردنی مه‌حموود ده‌وله‌ت ئابادی بۆ بارودۆخه‌ ده‌روونییه‌کانی (مارال) له (که‌لیده‌ر) دا به هه‌لقولاو له تروپکی ناسینی واقیعه‌ته‌ ده‌روونییه‌کانی ژن ده‌زانن، له کاتی‌کدا، که زمانی ده‌وله‌ت ئابادی له وه‌سفکردنی ئەم بارودۆخانه‌دا هه‌مان ئه‌و زمانه‌یه، که لووتکه‌ی لایه‌نه‌ پاله‌وانیه‌تییه‌کانی پی وه‌سفکراوه^{٣٢}، له

به‌رامبه‌ردا چۆن ده‌توانریت ئه‌وه په‌سه‌ند بکریت که هه‌میشه وه‌سفکردنی ژنان بو خۆیان ته‌نیا به هۆی زمان و گوزارشته ژنانه‌که‌یان تیگه‌یشتنیکی ره‌سه‌ن و واقیعییه. ئیستا به‌چاوپۆشی له بیروباوه‌ری زمانی فیمینیسته‌کان پیویدیسته سه‌رنج له و بابه‌ته بدریت که ئه‌وه‌ی له خسته‌پرووی زمان و سه‌ره‌نجام له نووسینی ژناندا ده‌خریته‌پروو خۆی له‌به‌رامبه‌ر دوو پرسیاری سه‌ره‌کی ده‌بینیته‌وه:

۱. ئایا له بنچینه‌دا نووسینی ژنانه له‌گه‌ل نووسینی پیاوانه‌دا جیاوازییه‌کی دیاریکراوی هه‌یه؟

۲. ئه‌گه‌ر به‌م چه‌شنه‌یه ، چۆن ده‌توانریت نووسینی ژنانه پیناسه بکریت؟^{۳۳}

له پروویکی دیکه‌وه هه‌یچ جووره جیاوازییه‌ک له‌پرووی ره‌گه‌زییه‌وه له بنه‌ما بنچینه‌یه‌کانی زمان بوونی نییه، چونکه منداڵ زمانی بنچینه‌یی (زمانی یه‌که‌م) له دایکی فیرده‌بیته و دایک- ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بشیه‌ویته - ناتوانیته له سنوری بنه‌ماکانی زماندا چه‌شنیکی تایبته بو منداڵه‌که‌ی خۆی بگوازیته‌وه و به مه‌زه‌نده‌کردنی هه‌بوونی خواستیگ بو گوێزانه‌وه وه‌کو نمونه بو گوێزانه‌وه‌ی زمانیکی ژنانه - هه‌تا بو منداڵی مێینه - هه‌ول و ته‌قه‌لاکه‌ی له سنووری ژماره‌یه‌ک وشه و ره‌نگه له ئاوازی زمان تیپه‌ر نه‌کات و له‌پراستی‌دا گه‌یاندنی زمانیکی له‌م چه‌شنه شتیکی کراره‌کی و شیوا نابیت.

شعیری فارسی و تیروانینی فیمینیستی

شعیری فارسی له میژووی هه‌زار ساله‌ی خۆی له گوشه‌نیگای تیگه‌یشتنی فیمینیستیدا شایه‌نی ره‌خه‌ و تیروانان و هه‌لوه‌سته له‌سه‌رکردنه و ته‌نانه‌ت شاعیرانی عه‌قلانی وه‌ک فیرده‌وسی و مه‌وله‌وی و سه‌عدیش له‌ بو‌چوونی فیمینیسته‌کاندا پارێزران نه‌بوون له‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی پیاوسالاریانه، ئه‌گه‌رچی هه‌ندیک له‌ هۆنراوه‌کانی فیرده‌وسی که‌ جو‌ره‌ ناوه‌رۆکیکیان له‌ باره‌ی سووککردنی ژنان تیدا‌یه‌ له‌ پرووی دروستی دانه‌پالییه‌وه‌ وه‌کو شتیکی مایه‌ی گومان دیته‌به‌رچاو، به‌لام لانیکه‌م له‌ باره‌ی راستی زۆریک له‌ هۆنراوه‌کانی سه‌عدی به‌ تایبه‌ت ئه‌وه‌ی له‌ بوستان هاتوه‌ جیگه‌ی گومان نییه‌ و هه‌لبه‌ته‌ ناتوانریت نکۆلی له‌ کاریگه‌ری که‌شی فیکری و پروانینی کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌مه‌که‌شی بکریت.

له‌ پروانگه‌ی فیمینیسته‌کانه‌وه‌ ژنان له‌ میژووی ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا په‌راویزنشین بوون و نه‌هاتوونه‌ته‌ ناو کرۆکی ده‌قه‌کانه‌وه‌، ئاماده‌یی(هه‌بوون)ی په‌نه‌ان و ده‌گمه‌نی هه‌ندیک له‌ شاعیرانی ژن، که‌ له‌ کۆتاییدا ژماره‌یان که‌مه‌ و له‌ باره‌ی چه‌ند پرووداو یا پیشه‌هاتیکه‌ که‌ له‌ مه‌ودای چه‌ند ده‌یه‌یه‌ک یا چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک پرووداوه‌ و کاری ئه‌م شاعیرانه‌ له‌ رۆژگاری خۆیاندا پیده‌چیت هاوشیوه‌ی جو‌ره‌ داهینانیک یا پیچه‌وانه‌ی نه‌ریت بیت تا ئه‌وه‌ی که‌ نیشانده‌ری س‌روشتی راسته‌قینه‌ی بارودۆخه‌که‌ بیت.

دیارتترین ئاماده‌یی و ده‌رکه‌وتنی ژن له ئه‌ده‌بی فارسیدا ده‌رکه‌وتنه دایکانه‌یه‌تی که ئه‌وه‌ش له سه‌ره‌تای شیعی‌ری فارسیدا رۆل و به‌رچاوییه‌کی نه‌بووه و به شیۆه‌یه‌کی پله‌ره‌وتی به‌تایبه‌ت له هۆنراوه‌ نوێکان ده‌رکه‌وتووه.

ژن له سه‌ر شیۆه‌ی مه‌حبووب و مه‌عشووقیشدا بوون و ناسنامه‌یه‌کی وه‌ها نادیار و گومانای هه‌یه که هه‌ندیجار هه‌یچ جووره جیاکردنه‌وه‌یه‌ک بۆ دیاری کردن و درککردنی ره‌گه‌زیتیه‌که‌ی به‌ده‌ست ناهێنریت.

له دیوانی رۆوده‌کی، مه‌نوچه‌هری، فه‌رخ‌ی، عوندسوری، هه‌یچ جووره بوون و ناسنامه‌یه‌کی دیاری ژنانه‌یی هه‌ستی پیناکریت و له هۆنراوه‌کانی شاعیرانی دوا‌ی ئه‌وان وه‌کو خاقانی تیرۆوانینیکی ئه‌رینی بۆ ژن به‌رچاو ناکه‌ویت، تائه‌وه‌ی، که هه‌ندیجار هۆنراوه‌کانی شاعیر ره‌نگ و بۆیه‌کی (دژه ژن) له‌خۆ ده‌گریت، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که ئه‌م تیرۆوانینه دژه‌ژنه‌ خۆی له‌خۆیدا ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی غه‌م و خه‌فه‌تی ناخه‌کی شاعیر بووه به‌رامبه‌ر باری ناهه‌مواری ژنانه‌ی سه‌رده‌می خۆی^{۳۴}. واته‌ خه‌سله‌ت و چۆنایه‌تییه‌ک که ره‌نگه له تیرۆوانینی ره‌شبینانه‌ی فیمینیسته‌کاندا شیایوی درککردن نه‌بیت.

هه‌رچی تیرۆوانینی خاقانییه له‌پله‌یه‌کی سازگار و گونجاوتردایه له‌به‌رامبه‌ر قسه‌ی نیزامی له‌ه‌یلاو و مه‌جنووندا. نیزامی له‌م مه‌سنه‌ویه دلدارییه‌دا له‌پاش بیستنی ده‌نگۆی هاوسه‌رگیری له‌یلا له

سه‌ر زمانی مه‌جنوون چه‌ند قسه‌یه‌ک ده‌کات، که ئه‌وه‌ش له‌ پراس‌تیدا ره‌نگدانه‌وه‌ی تیروانینی پیاوسالاریانه‌ی سه‌رده‌می ئه‌وه‌ و ره‌نگه‌ له‌ شیعی‌ی فارسیدا هاوتای که‌م بیٔ^{٣٥}.

پیویسته سه‌رنج له‌وه بدری که بوون و ده‌رکه‌وتنی ده‌ره‌کی و چالاکی کۆمه‌لایه‌تی ژنان له‌پریگه‌ی کاریگه‌ربوون به‌ نه‌ریتی سه‌رده‌م به‌ توندی مایه‌ی ره‌تکرده‌وه‌ بووه‌ و ئه‌م لایه‌نه‌ بوته‌هۆی ئه‌وه‌ی، که ره‌نگدانه‌وه‌ی پۆلی ژنان له‌ ئه‌ده‌بی کۆندا شتیکی به‌رجه‌سته‌ و هه‌ستییکراو نه‌بیٔ^{٣٦}. شایه‌نی باسه‌ که له‌ ئاماده‌نه‌بوونه‌ دیرینه‌ ته‌نیا وابه‌سته‌ نییه‌ به‌ کۆمه‌لگا پۆژه‌ه‌لاتییه‌کان، به‌لکو له‌ جیهانی خۆرئاواشدا له‌ سه‌ده‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان تا سه‌رده‌مه‌ نوێکانیش ئاماژه‌یه‌ک له‌ ده‌رکه‌وتن و ئاماده‌یی حه‌قیقی ژن به‌رچاو ناکه‌و‌یٔ، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی، که ئه‌ده‌بی پیاوسالاری ئه‌و کۆمه‌لگایانه‌ش هه‌میشه‌ به‌م هۆیه‌وه‌ بوته‌ مایه‌ی هی‌رش و په‌لاماری ره‌خه‌گره‌ فیمینیسته‌کان. له‌ میژووی کۆنی شیعی‌ی فارسیدا هۆنراوه‌کانی مه‌هه‌ستی گه‌نجه‌وی^{٣٧} و له‌ سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا شیعه‌ره‌کانی فوروغی فروخزاد یه‌کیکن له‌و نمونه‌ ده‌گمه‌نانه‌ی که تیاياندا پووبه‌پووی چه‌ند دیمه‌نیکی هه‌ست و هه‌لچوونی ژنانه‌ ده‌بینه‌وه‌، دیمه‌نگه‌لیک که هه‌ندیجار له‌ تیروانینی باوی سه‌رده‌مدا ره‌نگ و بو‌یه‌کی بیباکیشی له‌خۆ گرتووه‌.

هۆنراوه‌کانی په‌روینی ئیعتیسانی ته‌گه‌رچی خالی نییه له به‌رجه‌سته‌بوونه کال و که‌مره‌نگه فیمینیسیتییه‌کان، به‌لام له پله‌و پیگه‌ی نیشاندان و ده‌رکه‌وتنی هه‌ست و هه‌لچوونه ژنانه‌یییه‌کاندا زیاتر ره‌نگ و بۆیه‌کی دایکانه‌ی هه‌یه، که ته‌مه‌ خۆی له‌خۆیدا ده‌کریت ره‌گ و ره‌یشه‌ی له‌ زه‌مینه‌ ره‌وچییه‌کان و په‌شینه‌ی ژیا‌نی شاعیر هه‌بیته.

شایه‌نی گوته‌ (ناسنامه و کرۆکی ژنانه) له‌ شیعری په‌رویندا به‌ته‌واوه‌تی ره‌وونه و به‌په‌چه‌وانه‌ی ته‌وانه‌ی، که په‌روین به‌ شاعیریکی وا داده‌نین، که ره‌وانینیکی په‌یاوانه‌ی هه‌یه ، ره‌نگدانه‌وه ژنانه‌یییه‌کان له‌ شیعری ته‌ودا به‌رچاو و هه‌سته‌پیکراوه.

وی‌پای چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی گرانبه‌ها که له‌ زمانی فارسیدا ده‌رباره‌ی ره‌ولی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی و هه‌ندیه‌جاریش ته‌ده‌بی ژن ته‌نجام دراوه^{٢٨}، ره‌خه‌ی ته‌ده‌بی ژنان و هه‌سه‌نگاندنه‌ شیکاری و هونه‌رییه‌که‌ی له‌ گوشه‌نیگای (ره‌سه‌نایه‌تی ژن)ه‌وه‌ په‌یوستی به‌ چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه.

زۆریک له‌ ره‌ومه‌نه‌ هاوچه‌رخه‌ فارسییه‌کان، که ته‌مه‌ مه‌ودا ته‌سکه‌ ته‌نانه‌ت بواری ئاماژه‌پیکردنیکیشان ناهیلایته‌وه، ده‌کریت ببه‌ هه‌وینی چه‌ند شیکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی گرنگ، که بیگومان زۆر گوشه‌ی که‌م زانراوی میژوویی کۆمه‌لایه‌تی ته‌مه‌ ولاته‌ ره‌وون ده‌که‌نه‌ وه.

په‌راویزه‌کانی فه‌سلی پازده‌یه‌م

۱- پروانه: راهنمای نظریه ادبی معاصر، رامان سلدن، ترجمه عباس مخبر، طرح نو، تهران، ۱۳۷۲، ص ۲۵۶.

2-Patriarcal

3-anatomic

4-A Glossary of Literary terms, M.H.Abrams, U.S.A. 1963, P.234-236.

۵- پروانه: فرهنگ نظریه های فمینیستی، مگی هام، ترجمه فیروزه مهاجر، نوشینا احمدی خراسانی و فرخ قره‌داغی، نشر توسعه، تهران، ص ۵۲۱.

6-Julia Kristeva

7-Simon de Beavoir

۸- ر.ک: دانش نامه نظریه های ادبی معاصر، ایرنا مکاریک، ترجمه مهران مهاجر و محمود نبوی، آگه، تهران، ۱۳۸۳، ص ۳۸۸.

۹- هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۳۹۶.

۱۰- نمونه‌ی نه‌و هه‌ولانه ده‌توانن له‌م به‌ره‌مانه‌دا بدوژنه‌وه:

-Vindication of Right of the Women, by Mary Wollston Craft (1972).

-The Subjection of Women, by John Stuart Mill (1869).

-Woman in Nineteenth Century, by Margaret Fuller (1845).

11-Virginia Woolf

12-A Room of One, s Own (1929).

۱۳-ئه م وتارانه له کومه‌له‌یه کدا به‌ناوی Women on Writing له سالی ۲۰۰۰ به کوششی M.Barrett بلاکراوته‌وه.

14-Studying Literary theory: An Introduction,Roger

Webster,G.B.1995,P.75.

15-Simom de Beavoir

16-Second Sex(1949)

17-Mary Ellman

18-Thinking about Women(1988).

19-D.H.Lewrence

20-Henry Miller

21-Jean Genet

22-A Glossar of Literary terms,p.233-234.

23-Strategy

24-Otherness

25-A Dictionary of Modern Critical Terms,Edited by Roger

Fowler,Routledge,1977,p.92.

Dale Spender

Man Made Language(1980)

Studying Literary theory: An Introduction,p.76.

۲۶- فرهنگ نظریه های فمینیستی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۲۳۶.

۲۷- پروانه: درامدی بر جامعه شناسی زبان، یحیی مدرس‌سی، مؤسسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ۱۳۶۸، ص ۱۶۲.

۲۸- ر.ک: هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۶۱.

۲۹- بو نمونه پروانه: کلیدر، محمود دول ابادی، چاپ هفدهم، نشر فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۸۴، ص ۳۰-۳۵.

۳۰- ر.ک: دانشنامه نظریه‌های ادبی معاصر، سه‌رچاوه‌ی پیش‌وو، ص ۳۹۷.

۳۱- خاقانی بو له دایکبوونی رو له‌ی کچه‌که‌ی هونویوه‌تیه‌وه:

مرا چه نقصان گر جفت من بزاد کنون

به چشم زخم هزاران پسر یکی دختر

اگر بمیرد شاید بهشت را خاتون

وگر بماند زبید مسیح را خواهر.....

۳۵- زن گر نه یکی هزار باشد

در عهد کم استوار باشد

چون نقش وفا و عهد بستند

بر نام زنان قلم شکستند....(لیلی و مجنون، خمسه نظامی، چاپ

علمی/۶۰۳)

۳۶- اوحدی مراغه‌ای ئەم شیعره‌ی هونیه‌ته‌وه:

زن چو بیرون رود بزن سخنش

خودنمایی کند بکن رختش

ورکند سرکشی هلاکش کن

اب رخ می برد به خاکش کن

زن چو خامی کند، بجوشانش

رخ نپوشد کفن بیوشانش (دیوان اوحدی مراغه‌ای، نعیم امیر احمد

اشرفی، تهران، ۱۳۶۲، ص ۵۲۶). ه‌روه‌ها سعدی گوتویوتی:

چون زن راه بازار گیرد بزن

و گر نه تو در خانه بنشین چو زن (بوستان/۱۶۳).

۳۷- ئه‌گه‌رچی باس له‌وه ده‌کری که ره‌نگه هه‌ندی‌ک له‌وه‌ی هۆنراوانه‌ی درابنه پال مه‌ستی گنجه‌ی ای هی ئه‌وه نه‌بن و ره‌نگه پیاوان ئه‌وه هۆنراوانه‌یان نووسی بیته‌به‌لام به‌شیک له‌وه‌ی چوارینانه به‌هۆی ئه‌وه‌ی جیلوه‌وه سوۆزی ژنانه‌یان تیدا‌یه بیگومان هی ئه‌وه‌ی یان شاعیریکی تری ژن بووه.

۳۸- بۆنموونه بره‌وانه:

- زن در تاریخ معاصر ایران، (۲ جلد)، مرادعلی توانا، انتشارات برگ زیتون، تهران، ۱۳۸۰.
- شناخت هویت زن ایرانی، شهلا لاهیجی و مه‌رانگیز کار، انتشارات روشنگران، تهران، ۱۳۷۷.
- بررسی موقعیت و منزلت زن در تاریخ ایران (مجموعه مقالات)، به کوشش جمعی از نویسندگان، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تهران، ۱۳۸۱.

لیستی سه‌رچاوه‌کان

- آدمیت، فریدون: اندیشه‌های میرزا فتحعلی آخوندزاده، تهران، خوارزمی ۱۳۴۹.
- آذر بیگدلی، لطف‌علی: تذکره آتشگده، تصحیح سیدحسن سادات نصری، امیرکبیر، تهران، ۱۳۳۶.
- آریان‌پور، امیرحسین: فرویدیسیم به اشاراتی به ادبیات و عرفان، شرکت سهامی، کتابهای جیبی، تهران، ۱۳۵۷.
- آریان‌پور، امیرحسین: جامعه‌شناسی هنر، دانشگاه هنرهای زیبای دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۵۴.
- آراین‌پور، یحیی: از صبا تا نیما، شرکت سهامی کتابهای جیبی، تهران، ۱۳۵۱.
- احمدی، بابک: ساختار و تاویل متن، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۰.
- احمدی، بابک: مهران مهاجر و محمود نبوی: هرمنوتیک مدرن، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۷.
- اخوان ثالث، مهدی: آخر شاهنامه، مروارید، تهران، ۱۳۷۸.
- استاریکف، ا: فردوسی و شاهنامه، ترجمه رضا رعد آذرخشی، انتشارات جیبی، تهران، ۱۳۴۶.
- اسماعیل، عزالدین: التفسیر النفسی للادب، بیروت، ۱۹۶۲.
- اعتصامی، پروین: دیوان، انتشارات زوار، تهران، ۱۳۳۳.

- ال گورین ویلفرد و دیگران: راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ترجمه انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۷۰.
- ایامیر چاده: چشم اندازه‌های اسطوره، ترجمه جلال ستاری، انتشارات طوس، تهران، ۱۳۷۲.
- امامی، نصرالله: ساخت شکنی در فرآیند تحلیلی ادبی، نشر رسش، اهواز، ۱۲۸۲.
- امامی، نصرالله: ساختگرایی و نقد ساختاری، نشر رسش، اهواز، ۱۳۸۲.
- امامی، نصرالله: منوچهری دامغانی، ادوار زندگی و آفرینش‌های هنری، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ۱۳۷۱.
- امین، احمد: النقد الادبی، دارالکتاب العربی، بیروت، ۱۹۶۷.
- ایکلتون، تری: پیش در آمدی بر نظریه نقد ادبی، ترجمه عباس مخبر، نشر مرکز، تهران، ۱۳۶۸.
- ایکلتون، تری: مارکسیسم و نقد ادبی، ترجمه م. لاهیجی، انتشارات کار، تهران، ۱۳۵۸.
- ایونز: گفت و شنودی با یونگ، ترجمه برادران رفیعی، انتشارات صحافیان. مشهد، ۱۳۵۱.
- بهار، مهرداد: اساطیر ایرانی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران، ۱۳۵۲.
- بیرجندی، پروین: روانشناسی رفتار غیرعادی (مرضی)، ترجمه و تألیف، کتاب فروشی دهخدا، تهران، ۱۳۶۲.
- جامی، مولانا عبدالرحمن: بهارستان، چاپ وین، افست کتابفروشی مرکزی، تهران، ۱۳۴۸.

- حافظ شمسالدین محمد: دیوان، تصحیح پرویز ناتل خانلری، خوارزمی، تهران، ۱۳۶۲.
- حافظ، شمس‌الدین محمد: دیوان تصحیح محمد قزوینی، کتاب‌فروشی زوار، تهران، (بی‌تا).
- حقیقی، شاهرخ: گذر از مدرنیته، آگاه، تهران، ۱۳۷۹.
- خانلری، پرویز: هفتاد سخن (مجموعه مقالات)، انتشارات توس، تهران، ۱۳۶۷.
- داد، سیما: فرهنگ اصطلاحات ادبی، انتشارات مروارید، تهران، ۱۳۷۳.
- دهقانی، محمد: پیشگامانی نقد ادبی در ایران، انتشارات سخن، ۱۳۸۰.
- دیجز، دیوید: شیوه‌های نقد ادبی، ترجمه غلامحسین یوسفی و محمدتقی صدقیانی، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۶۶.
- دینوری، ابن‌قتیبه، مقدمة الشعر و الشعراء، ترجمه آذرنوش آذرتاش، تهران، ۱۳۶۳.
- رادویانی، عمر: ترجمان البلاغه، به تصحیح و اهتمام احمد آتش، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۶۲.
- رازی، شمس‌قیس: المعجم فی معاییر اشعار العجم، تصحیح محمد قزوینی، چاپ کتاب‌فروشی تهران، تهران (بی‌تا).
- رجائی، نجمه: آشنایی با نقد ادبی معاصر عرب، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۷۸.
- رستگار فسائی، منصور: انواع شعر فارسی، انتشارات نوید، شیراز، ۱۳۷۲.
- رشیدیان، بهزاد: بینش اساطیری در شعر فارسی معاصر، نشر گستره، تهران، ۱۳۷۰.

- ریکور، پل: زندگی در دنیای متن، ترجمه بابک احمدی، نشر مرکز تهران، ۱۳۷۴.
- زرین کوب، عبدالحسین: ارسطو و فن الشعر، امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۷.
- زرین کوب، عبدالحسین: از کوجه رندان، امیرکبیر، تیران، ۱۳۵۴.
- زرین کوب، عبدالحسین: با کاروان حله، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۴۷.
- زرین کوب، عبدالحسین: شعر بی دروغ شعر بی نقاب، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۴۶.
- زرین کوب، عبدالحسین: نقد ادبی، امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۴.
- زرین کوب، عبدالحسین: یادداشتها و اندیشه‌ها، تهران، ۱۳۵۶.
- ساغروانیان، جلیل، فرهنگ اصطلاحات زبان‌شناسی، نشر نیما، مشهد، ۱۳۶۹.
- ستاری، جلال، رمز و مثل در روانکاوی، انتشارات توس، تهران، ۱۳۶۶.
- سرامی، قدمعلی: از رنگ گل تا رنج خار، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۶۸.
- سلدن، رامان: راهنمای نظریه ادبی معاصر، ترجمه عباس مخبر، طرح نو، تهران، ۱۳۷۲.
- سمرقندی، دولت‌شاه: تذکره الشعراء، به همت محمد رضانی، کلاله خاور، تهران، ۱۳۳۸.
- سوسور، فردیناند: درسهای زبان شناسی همگانی، ترجمه نازیلا خلخالی، نشر فرزانه، تهران، ۱۳۷۸.
- سوفوکل، ادیب شهریار، ترجمه شاهرخ مسکوب، نشر اندیشه تهران، ۱۳۴۷.

بنه‌ما و میتوده‌کافی ره‌خنه‌ی نه‌ده‌بی.....د.نصرالله امامی

- سیدحسینی، رضا، مکتبهای ادبی، انتشارات کتاب زمان، تهران، ۱۳۶۵.
- شاریه، ژان پل: فروید، ناخودآگاه و روانکاوی، ترجمه سیدعلی محد، نشر نکته، تهران، ۱۳۷۰.
- شایگان، داریوش: بت های ذهنی و خاطره ازلی، امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۳.
- شمیسا، سیروس: سبک شناسی شعر، انتشارات فردوس، تهران، ۱۳۷۴.
- صفائی، ابراهیم: نهضت ادبی ایران در عصر قاجار، (بی تا)، تهران، ۱۳۳۳.
- عاصی، میشل: فی النقد الادبی، دارالعلم للملایین، بیروت، ۱۹۹۰.
- عباس. احسان: تاریخ النقد الادبی عند العرب، عمان، ۱۹۸۶.
- عبدالقدوس احسان: فن السیره، دارالثقافة، بیروت، ۱۹۵۶.
- عدنان سعید: الاتجاهات الفلسفیه فی النقد الادبی، دار الرائد، بیروت، ۱۹۸۷.
- عنصرالمعالی، کیکاووس: قابوسنامه، به اهتمام و تصحیح غلامحسین یوسفی، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۶۴.
- عوفی، سدیدالدین محمد: لباب الالباب، تصحیح ادوارد براون، لیدن، ۱۹۰۳.
- غنی، قاسم: تاریخ عصر حافظ، انتشارات زوار، تهران، ۱۳۵۶.
- فاخوری حنا: تاریخ ادبیات عرب، ترجمه عبدالمحمد آیتی، انتشارات توس، تهران، (بی تا).
- فالر، راجر و دیگران: زبانشناسی و نقد ادبی، ترجمه مریم خوزان و حسین پاینده، نشر نی، تهران، ۱۳۶۹.
- فرزاد، مسعود: جامع نسخ حافظ، دانشگاه شیراز، شیراز، ۱۳۴۷.

- فروخ، عمر: عقاید فلسفی ابو العلاء معری، ترجمه حسین خدیو جم، شرکت سهامی کتابهای جیبی، تهران ۱۳۴۸.
- فروزانفر: بدیع الزمان، سخن و سخنوران، انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۳۵۰.
- فروم، اریک: زبان از یاد رفته، ترجمه ابراهیم امانت، انتشارات مروارید، تهران، ۱۳۴۶.
- فروید، زی‌کمونند: تعبیر خواب و بیماری های روانی، ترجمه ایرج پورباقر، انتشارات آسیا، تهران، ۱۳۴۱.
- فروید، زی‌کمونند: روانشناسی، ترجمه مهدی افشار، انتشارات کاویان، تهران (بی تا).
- فضل، صلاح: نظریة البنائیه فی النقد الادبی، القاہرة، دارالشرق، ۱۹۹۸.
- کاسیرر، ارنست: زبان و اسطوره، ترجمه محسن ثلاثی، نشر نقره تهران، ۱۳۶۶.
- کتبی، محمود: تاریخ آل مظفر، به اهتمام و تحشیه عبدالحسین نوایی، اسیر کبیر، تهران، ۱۳۴۶.
- کیانوش، محمود: قدما و نقد ادبی، انتشارات رز، تهران، ۱۳۵۴.
- گادنر، گلن: هنر در گذر زمان، ترجمه محمدتقی فرامرزی، انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۶۵.
- گریس، ویلیام: ادبیات و بازت آن، ترجمه بهروز عزب دفتری، انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۶۵.
- گلبن، محمد: بهار و ادبی فارسی، (مجموعه مقالات ملک الشعراء بهار)، خوارزمی، تهران، ۱۳۵۱.

- گلبن، محمد: نقد و سیاحت (مجموعه مقالات) به کوشش معمد گلبن، تهران، ۱۳۸۰.
- لنگرودی، شمس: مکتب بازگشت ادبی، نشر مرکز تهران، ۱۳۷۲.
- مان، نرمال: اصول روانشناسی، ترجمه و اقتباس محمود ساعتچی، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۶.
- مایل هروی، نجیب: نقد و تصحیح متون، آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۶۹.
- مجیدی، عنایت‌الله: تجدید عهدی با خاطره استاد، انتشارات دهخدا، تهران، ۱۳۵۱.
- مجیدی، عنایت‌الله: مجموعه مقالات و اشعار استاد بدیع الزمان فروزانفر، تهران، ۱۳۵۱.
- محمدی، محمد: فرهنگ ایرانی پیش از اسلام، انتشارات توس، تهران، ۱۳۵۴.
- مختاری، محمد: اسطوره زال، نشر آگاه، تهران، ۱۳۶۹.
- مدرسی، یحیی: در آمدی بر جامعه‌شناسی زبان، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ۱۳۶۸.
- مشکوه‌الدینی، مهدی: سیر زبان‌شناسی، انتشارات دانشگاه مشهد، ۱۳۷۶.
- مکاریک، ایرنا ریما: دانشنامه نظریه‌های ادبی معاصر، ترجمه مهران مهاجر و محمد نبوی، آگاه، تهران، ۱۳۸۳.
- مندور. محمد: در نقد وادب، ترجمه دکتر علی شریعتی، مشهد، ۱۳۴۹.
- منشی، نصرالله: کلیده ودمنه، تصحیح و تحشد مجتبی مینوی، دانشگاه تهران، ۱۳۴۲.

- نجفی، ابوالحسن: مبانی زبانشناسی و کاربرده های ویژه آن در زیان فارسی، انتشارات نیلوفر، تهران، ۱۳۵۸.
- نظامی عروضی: چهارمقاله، به سعی محمد قزوینی، لیدن، ۱۹۰۹.
- نوریس، کریستوفر: شالوده شکنی، ترجمه هیام یزدانجو، نشر شیراز، تهران، ۱۳۸۰.
- وطواط شیرازی: رشیدالدین عمر، حدائق السحر، تصحیح عباس اقبال، کتابخانه سنائی و کتابخانه طهوری، تهران، ۱۳۶۲.
- ولک، رنه و اوستن وارن: نظریه ادبیات، ترجمه ضیاء موحد و پرویز مهاجر، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۷۲.
- هام، مگلی: فرهنگ نظریه های فیمنیستی، ترجمه فیروز مهاجر و نوشین احمدی خراسانی و فرخ قره‌داغی، نشر توسعه، تهران، ۱۳۸۲.
- هوف، گراهام: گفتاری درباره نقد، ترجمه نسرین مهری، امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۵.
- Abrams, M.H.: **A Glossary of Literary Terms**, U.S.A.1993.
- Barnet, Sylvan: **A Short Guide to Writing about Literature**, Boston 1968.
- Barthes, Roland: **Image - Music - Text**, London 1977.
- Coyle, Martin and others: **Encyclopedia of Literature and Criticism**, London 1991.
- Cuddon, Terms: **A Dictionary of Literary Terms**, G.B.1984.

- Culler, Jonathan: **On Deconstruction, Theory and Criticism after Structuralism**, G.B.1987.
- Dotton, Richard: **An Introduction to Literary Criticism**, New York 1986.
- Eden Leon: **Literary Biography**, London 1973.
- Fowler, Roger: (edited by), **A Dictionary of Modern Critical Terms**, New York 1997.
- Fry, northrop: **Anatomy of Criticism**, Princeton 1957.
- Hall Vernon: **A Short History of Literary Criticism**, London 1964.
- Harman, William: **A Handbook to Literature**, sixth edition, New York
- Hoffman, Frederick J .: **Freudianism and Literary Mind**, USA, 1967.
- Holman, c. Hough & William Harman: **A Handbook to Literature**, new York, 1992.
- Kneale, j. Douglas: **Decostruction, Guide to Literary Theory and Criticism**، John Hopkins University Press, 1997.
- Lipking, Lawrence & A. Waton litz: **Modern Literary Criticism**, New York,1972.
- Royle, Nicholas: "What is Deconstruction?" in **Decostruction A User Guide**, USA, 2000.
- Scott, Wilber 5.: **Five Approaches of Literary Criticism**, London, 1970.

- Strelka, Joseph: **Literary Criticism and Psychology**. London, 1966.
- Tennenhouse, Leonard: **The Practice of Psychoanalytic Criticism**, Detoit, 1976.
- Thrope, James: **Principles of Textual Criticism**, California, 1973.
- Webster, Roger: **Studying Literary Theory: An Introduction**, G.B. 1990.
- Wellek, Rene: **Concept of Criticism**, Yale University, 1963.
- Wolfreys, Julian: **Deconstruction: Derrida**, U.S.A. 1998.

ژیاننامه‌ی د.نصرالله امامی

ISNA / KHOUZESTAN

ISNA / PHOTO: Borha Ghasemi

- د.نصرالله امامی له سالی ۱۹۴۹ له شاری ئابادان له ئیران له دایکبووه.
- به‌کالیۆریۆسی له زمان و ئه‌ده‌بیاتی فارسی له زانستگای تاران وهرگرتووه. له و سه‌رده‌مه‌دا له کۆری ئۆستادانی زمان و ئه‌ده‌بیاتی فارسی وه‌کو د.عبدالحسین زرینکوب و جعفر شهیدی سوودی وهرگرتووه.
- نصرالله امامی شاگردی تایبه‌تی د.ژییح الله صفا بووه و له زۆر له نووسینه‌کانیدا هاوکاری کردووه. نامه‌ی ماسته‌ری له زانستگای ته‌بریژ ته‌واو کردووه.

- وه‌کو مامۆستا له زانستگای چمران له ئه هواز ده‌ست به‌کار بووه. دواتر بو ته‌واوکردنی خویندنی دکتۆرا جاریکی دی بو تاران گه‌رایه‌وه. دوا‌ی ته‌واوکردنی دکتۆرا ژیا‌نی خۆی یۆ توژینه‌وه و کاری ئه‌کادیمی ته‌رخانکردووه. به‌تایبه‌تی له بواری توژینه‌وه‌ی شیعه‌کانی خاقانی و حافظ دا چه‌ندین به‌رگ کتیب و وتاری نووسیوه و له میتۆده‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخ‌ی روژئاوا‌ییشدا چه‌ندین به‌ره‌می بلاوکردۆته‌وه. ئه‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستتان نمونه‌یه‌کی ئه‌و به‌ره‌مانه‌یه.
- سالانی‌که ده‌رسه‌کانی ری‌بازه ئه‌ده‌بییه‌کانی عه‌ره‌بی و ده‌قی حه‌ماسی و لیریکی و خاقانی له خویندنی دکتۆرا له زانکۆی چمران ده‌لیته‌وه.
- سه‌رچاوه‌ی روژنبیری ئه‌م نووسه‌ره زمانی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی و فره‌نسییه.
- دکتۆر ئیمامی له سالی ۱۹۹۹ دا وه‌کو مامۆستای نمونه‌یی ولاتی ئیران هه‌لبژێردرا.
- له سالی (۱۹۹۶) هوه وه‌کو ئوستادی زمان و ئه‌ده‌بیاتی فارسی ناسراوه و سه‌ره‌په‌رشتی ژماره‌یه‌کی زۆر نامه‌ی ماسته‌ر و دکتۆرای ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و فارسی کردووه.

هه‌ندی له کتیبه چاپکراوه‌کانی:

- تصحیح دیوان رودکی
- مرثیه سرایی در ادب فارسی
- بر آستان جانان (شرح دیوان حافظ)
- ارمغان صبح (شرح قصاید خاقانی)
- پرنیان هفت رنگ
- رودکی استاد شاعران
- منوچهری دامغانی
- از رودکی تا حافظ
- برخی از مقالات علمی و پژوهشی دکتر امامی عبارتند از:
- از واژه تا اسطوره
- اسرائلیات و اساطیر ایرانی
- تصویرهای دریایی در شعر حافظ
- توصیفهای هنری ناصرخسرو در سفرنامه
- رخسار صبح در آینه
- زبان شعر و واژگان شعری
- زندگی‌نامه نویسی، شیوه و تاریخچه
- ساختار زبانی و بیانی شاهنامه
- غزلهای نظامی
- گزیده سازی و گزیده پردازي

وەرگێڕەکان

- **هیمداد حوسین** لە ساڵی ١٩٦٤ دا لە دایک بوو.
- لە ساڵی ٢٠٠١ دکتۆرای لە ئەدەبیات و رۆژنامه‌وانیی کوردی لە زانکۆی سلیمانی وەرگرتوو.
- لە ساڵی (١٩٩٥) هوه لە زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر پرۆفیسۆری ئەدەبیاتی نوێ و رۆژنامه‌وانیی کوردییە و سه‌ره‌رشتی ژماره‌یه‌ک خویندکاری دکتۆرا و ماسته‌ری لە به‌شه‌کانی کوردی و فارسی و راگه‌یاندا کردوو و زیاتر له ٣٥ کتییی چاپکراوی هه‌یه.
- سکرته‌ری رۆشنبیری یه‌کیتی نووسه‌رانی کورده‌.

.....

- **سه‌نگه‌ر نازم حسین** له هه‌ولێر له ساڵی ١٩٨٩ دا له‌دایک بوو.
- ساڵی ٢٠١١ به‌کالۆریۆسی له زمان و ئەدەبی کوردی له زانکۆی کۆیه وەرگرتوو.
- ساڵی ٢٠١٥ ماسته‌ری له ئەدەبی نوێ کوردیدا وەرگرتوو. ناو‌نیشانی نامه‌که‌ی بریتییە له: وینه‌ی پیاو له شیعره‌کانی که‌ژال ئەحمه‌د و فروغی فه‌روخزاد.
- ئیستا مامۆستایه له زانکۆی کۆیه.

کتیبه چاپکراوه هاوبه شه‌کانمان:

- ۱- ریبازه ئه‌ده‌بییه‌کان، سیروس شمیسا، وه‌رگیژان، هه‌ولیر، ۲۰۱۸.
- ۲- کۆمه‌لناسیی ئه‌ده‌ب، رۆبیر ئیسکارپیت، وه‌رگیژره‌کان، هه‌ولیر، ۲۰۱۸.
- ۳- قه‌چیه به‌ریزه‌که، ژان پۆل سارته‌ر، وه‌رگیژره‌کان، هه‌ولیر، ۲۰۱۸.
- ۴- ئازاره‌کانی قارته‌ری لاو، گۆته، وه‌رگیژره‌کان، هه‌ولیر، ۲۰۱۸.
- ۵- بنه‌ما و میتۆده‌کانی رهخه‌ی ئه‌ده‌بی، د.نصرالله امامی، وه‌رگیژان، هه‌ولیر، ۲۰۱۸.